

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Clas. Press 62. a. 6

= (Text hat 0. 102)

= (Lat. 0. 155)

66/1459

P. OVIDII NASONIS IBIS

ELLIS

London

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE

7 PATERNOSTER ROW

P. OVIDII NASONIS IBIS

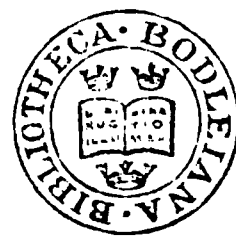
EX NOVIS CODICIBVS EDIDIT

SCHOLIA VETERA COMMENTARIVM CVM PROLEGOMENIS

APPENDICE INDICE ADDIDIT

R. ELLIS

COLLEGII TRINITATIS APVD OXONIENSES SOCIVS

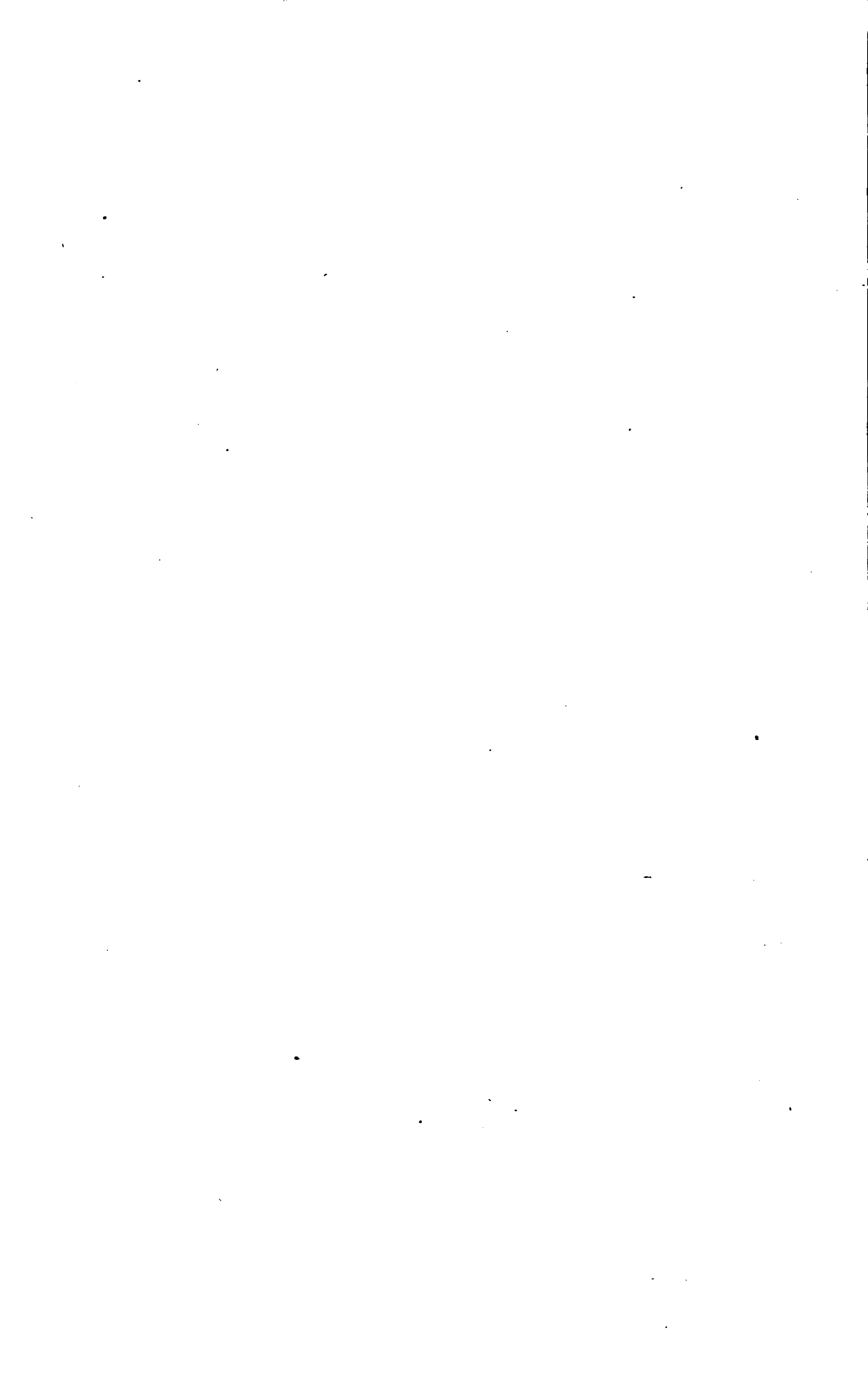

Oxonii

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

M DCCCLXXXI

*Clar. Prep
62. a. 6*

PRAEFATIO.

IBIN Ouidianam diu neglectam ut rursus in lucem protraherem ederemque fors potissimum effecit. Nam publicato in Catullum commentario dum Bodleianas opes peruagor incidi in librum rariorem, *Repertorium Vocabulorum Exquisitorum*, quem anno 1273 confecit Conradus de Mure Turicensis, saeculo xv Bertoldus quidam Basileensis typis excudit. Hic liber disposita tenet ordine litterarum nomina quae in fabulis Graecis Romanisque mythica maximam partem leguntur. Accedunt ipsae fabulae et loci quibus narrantur, Vergilii Lucani Statii sed praecipue Ouidii, neque ex Metamorphosis solum et Epistulis sed, quod rarissimum, ex Ibide. Haec ego dum perlego intellexi me in nouum quasi thesaurum iter penetrasse; est enim in toto opusculo rudis quaedam simplicitas quae quo longius a doctrinae abest adfectione, hoc magis sincera et antiqua et uere Heluetica est. Vt tribus uerbis omnia comprehendam, uisus sum mihi in uetustum codicem incidisse operis quo nullum magis ad uetustos fontes reuocari debebat.

Sed non intra hos limites fortuna mea terminata est: nam postquam ex Merkelii editione anni 1837 uideram inter multos quibus usus est codices Ibidis unum tantum Vindobonensem 885 interpolationis immunem ab eo iudicari, qui ne ipse quidem saec. xiii excederet, indagabam num quis alius extaret codex qui et ignotior et sincerior et antiquior esset. Nec me fefellit opinio: nam duos certe inueni qui saec. xii attingerent, Cantabrigiensem (G) Turonensem (T). Qui quamquam adiectis Conradi excerptis carmini restaurando prope sufficiebant, non hoc contentus Phillipicum 1796, Parisinum 7994, utrosque optimos, prioribus addidi, quibus tamquam ualido fundamento editio mea niteretur. Duos communis familiae Holkhamicum et Mutinensem, Vaticanum 1602, Parmensem, cum Vindobonensi et Francofurtano quos ambos Merkelius ediderat, aut totos aut ubi boni aliquid suppeditabant exhibui. Nec tamen nescio posse alicubi latere etiam antiquiorem.

Ibis ut ante extinctam Romanorum potestatem interpretes habuit, sic ne medio quidem aeuo legentibus et adnotantibus carebat, ut testantur Scholia quae uariis modis inmutata ad nos descenderunt. Sed numquam saepius legebatur quam aetate qua Graecorum in Italia

reuiuiscabant litterae, circa 1440-1500. Italos certe hoc studio exarsisse saeculo xv non unus testis est. Velut Pius Bononiensis, discipulus Philippi Beroaldi, in Annot. Poster. cap. 12 explicationem Ib. 295 quam de Pausania uel Crateua duplicem protulit, a se ipso inuentam dicit, etsi ante eum Codrus publicauerit; cuius rei testem citat Lucam grammaticum Bononiae non incelebrem. Hic est Codrus Herberiensis, quem cum Laurentio Absternio *multas eiusce nemoris feras domuisse, multa senticeta collucasse* tradit Constantius Fanensis Hecatostyos c. ix. Prodiit is* liber Fani anno MDVII, inter alia locos Metamorphoseon et Ibdidis tractans. Insequente anno idem Constantius peculiare opusculum aliud edidit Fani, In Ibin, Ouidii Sarritiones. Hic quos dicit Ibin ante se interpretatos hi sunt. Domitius Calderinus Veronensis integrum carmen addito Martiale edidit cum commentario Venetiis anno 1474. De Domitii commentario iudicium fecit Politianus Miscell. ix, edidisse quae bonae frugis essent ubi non fucum faceret et lectoris credulitatem ludificaretur: multa tamen in eo uana ridiculaque confinxisse ex tempore commodoque suo (lxxv). Qua in re Domitius quamquam excusationem habuit in uetustis scholiis quibus paria inlata fuerant mendacia, dedit exemplum quod secuti recentiores Ibin falsis fabulis non raro dehonestarunt. Quantum his dissimilis ipse Politianus! quantum Philippus Beroaldus fuit! Quorum hic in Annotationibus Centum duos locos ex Ibide 591 et 389 optime interpretatus est, ille grauissimum mendum quod 569 antiquitus insederat *agenor* doctissime ex Odyssia emendauit. Praeter hos et Pium citantur a Constantio Urceus Codrus ad *Amyntiaden* 295, *Eurydamas* 331, *dispar cultus* 346, *Filius et Cereris* 419, *et arbore natum* 503: Laurentius Absternius (Lorenzo Bevilacqua) Maceratensis, ad *Nataque ut Aeacidae* 305, *dux Poenus* 389, *Inclusus cauea* 519, *Vi puer Harpagides* 545. Fuit hic Laurentius pater Nicolai Absternii cui Sarritiones suas Constantius dedicauit, uir, eodem teste Constantio, *extra omnem ingenii ac doctrinae aleam* positus, edideratque *multis annis* ante quam Sarritiones in lucem prodirent *libellum prope aureum* in quo quattuor locos Ibdidis exposuit.† Longe tamen melius ipse Constantius de Ouidio meritis est in opusculis quae supra memorauimus, quorum exemplum (liber est rarior) praesto mihi fuit commodante I. Bywater.

Non fugit doctos circa Ibin praecipue uersari controuersiam de *L. Caecili Minutiani Apuleii Grammatici fragmentis de Orthographia*

* Collectaneorum Hecatostys Prima Hadriano Cardinali dicata. Fani. Nonis Septembribus MDVII. Insequente anno editae sunt ab eodem Constantio Fani xii Calen. Quintiles MDVIII In Ibin Ouidii Sarritiones.

† Libri duo de quibusdam locis obscuris, Venetiis, sine significatione anni. Liber I editus est in Gruteri Lampade i. p. 878. Praefuit bibliothecae Guidi Vbaldi Vrbinatis ducis ibique Grammaticam docuit.

quae ex codice miscello bibliothecae Vallicellianae apud S. Philippum Romae, manu propria Achillis Statii exscripta, Angelus Maius, qui repperit, edidit anno 1823; mox a. 1826 repetiit Fridericus Osann additis *Apuleii Minoris de Nota Aspirationis et de diphthongis libri II.* Orthographiam istam a. 1829 primus Maduigijs Opusc. i. 1-29 perspicuis fraudis notis inustam esse euicit: quem secutus Merkelius Prolus. ad Ibin pp. 383-388 a Ludouico Caelio Rhodigino confictam post annum 1508 ex Constantii Fanensis *Hecatostye et Sarritionibus* demonstrare conatus est. Qua de re, quamquam Maduigio assentior ficticia ea fragmenta uideri, praecipue propter scriptorum ignotorum multitudinem qui in iis laudantur, (quod fraudis indicium etiam in scholiis notabimus) nondum tamen mihi persuasit Merkelius ducta ea fuisse ex Constantio. Illud suspicor, ficta fuisse quo tempore Ibis in manibus adhuc esset eruditorum, sed postquam Graeci poetae et in eos ueterum scholia innotuissent ac lectitarentur. Quae si iam anno 1507 paucorum manibus teri coepta est, uti confirmat Constantius Hecat. iv, fragmenta ista ante finem saec. xv conflata crediderim. A quocumque orta sunt, lectorem produnt Ibis. Nam non solum huius tres loci explicantur, § 4 de Delo quam *Apollinea humo* intelligi ratus est u. 330, § 16 de Pyrrhi Epirotae sparsis ossibus u. 304, § 44 de Chao ubi u. 84 citat, sed ad Ibin manifesto reuocantur § 21 de Antaeo fratre Busiridis u. 395, § 39 de Laodamia filia Pyrrhi in templo crudeliter trucidata ab Epirotis u. 305, fortasse etiam § 2 de Busiride, § 3 de Clotho Lachesi Atropo, § 6 de Allia, § 11 Eumenides, § 43 de Batto poeta qui in Ibis scholiis saepenumero tamquam uersuum scriptor laudatus est: cf. Ib. 399, 243, 219, 225. Sed dicendum est breuiter de tribus illis locis qui a Caecilio isto Apuleio explicati sunt. § 4 *Rhoeo aspirat .r., filia Staphyli et Chryseidis, sororibus Molpadia maior, Parthenia minor; quae ab Apolline compressa grauidaque facta a patre in arca inclusa est, et in mare deiecta, in Delum appulit, filiumque genuit nomine Anium, qui clam ab Apolline alitus et diuinitate donatus est, Polycarpi Alcimi Maximique testimonio. C. Proculus in sua Lyde et Sextus Gracchus in libro amorum historiam elegantissime exornarunt . . . Ouidius aut. u. a. q. l. a. o. n. a. d. h. . . . Delum enim . . . Sed et M. Fontanus in nympharum et satyrorum amoribus, et C. Melissus in . . .*

Legit igitur Nudus Apollinea destituaris humo, de Delo interpretans, ubi Anium, quem hic *Lenaeum* facit, Rhoeo sustulit. Eandem interpretationem Const. Fanensis tamquam ex Codro Vrceo Herberiensis protulit Hecatost. vi. Neque ea tamen uera est, cum *Apollinea* in codices non ante exiens saec. xv peruenerit (ego in Mutinensis margine *Appollinea* scriptum ea fere aetate inueni), *Amastriacis*

ab oris nequaquam Anio conueniat. Pro nihilo igitur est in hoc loco Caecilii Apuleii testimonium.

§ 16. *Illius (Pyrrhi, regis Epiri) Cadmus sepulchrum post aliquot annos Epirotarum princeps in cineres uersum dissipauit atque dispersit, ut in antiquitatibus Lycophron, Musaeus, Crispus et Naso prodidere. Cn. Camerinus in Troiae excidio. . .*

Respexit Ib. 303, 4, quos uersus etiam B. G. Niebuhrius (Lectures on Ancient History iii p. 311) de Pyrrhi Magni diruto sepulchro interpretatus est. Paus. i. 9. 9 *Λυσίμαχος δὲ καὶ ἐς πόλεμον πρὸς Πύρρον κατέστη τὸν Αἰακίδου. φυλάξας δὲ ἐξ Ἑπείρου ἀπιόντα, οἷα δὴ τὰ πολλὰ ἐκείνος ἐπλανᾶτο, τὴν τε ἄλλην ἐλεηλάτησεν Ἑπειρον καὶ ἐπὶ τὰς θήκας ἦλθε τῶν βασιλέων. Τὰ δὲ ἐντεῦθεν ἐμοὶ ἐστὶν οὐ πιστά, Ἱερώνυμος δὲ ἔγραψε Καρδίανος Λυσίμαχον τὰς θήκας τῶν νεκρῶν ἀνελόντα τὰ ὄσῳ ἐκρίψαι.* Eandem interpr. Constant. Fanensis sed inter alias protulit Hecatost. iv. Sed ne hic quidem uidetur rectum consecutus Apuleius, si modo uere tradit Hyginus Fab. 123 Neoptolemi *ossa per fines Ambraciae sparsa fuisse.* Hunc enim Pyrrhum manifesto Ouidius eisdemque uerbis denotauit.

§ 44. *Aeternus ae. diph. est qui nec principium nec finem habet, ut deus: quamquam Orpheus, Linus et Hesiodus deos ex chao ab initio erupisse dixerint, quos et plerique ex nostris sequuntur ut ab antiquo chao ueteresque diuique nouique i. n. t. d. c. a.*

Respexit Ib. 84 ubi uitiose in codd. traditum est *chori*. Etiam Constant. Fanensis Sarrit. fol. 1^a dicit in bonis exemplaribus non *chori* sed *chao* legi. Ego id non ante ed. Rubei 1474 inueni. Et hic quidem uerum est quod Apuleius tradit, etsi ex litteris conicio eum legisse *In nostrum ducti (non cuncti) tempus adeste chao.*

Non multum lucis Ibidi accessit ex commentariis Ascensii (1500) et Zarotti (1501). Nam Ascensius nonnisi Domitii commentarium supplere constituerat; etsi non desunt quae de obscuris locis noua protulerit, e. g. ad 122 ubi *Fortunae facies inuidiosa* non male interpretatus est, et 418 ubi eam explicationem secutus est quam in Anglica interpretatione carminis repetiuit Thomas Vnderdown (1569). Copiosior Zarottus, uix melior; nisi quod plerumque affert Scholiasten, nonnumquam aliter quam in meis codicibus traditus est.* Sed et in hoc sunt quaedam bonae frugis, e. g. ad 291 *parum mitis* 'uoluit enim prodesse et obfuit' et ad 419 *Filius et Cereris*, 545 *Vt puer Harpagides*, quibus ambobus locis uerum uidit primus ex editoribus, nam eadem melius post Zarottum Constantius monstrauit. Anno 1515 prodierunt Venetiis Ioannis Baptistae Egnatii in Heroidas Ouidii Sappho et Ibin obseruationes, quae quamquam breuiores sunt, laudem mererent uerae eruditionis nisi semper fere ab eodem Con-

* Hinc factum est ut Zarottum laudet Lobeckius Aglaoph. 601.

stantio occupatae essent. Primus tamen Egnatius u. 591 *Comicus ut liquidis* de Eupolide Atheniensi interpretans locum Platonii *περὶ διαφορᾶς κωμωδιῶν* (Aristoph. Schol. p. i. 25 ed. Dübner) Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὐπόλιον ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνου εἰς ὃν καθῆκε τοὺς Βάπτας adtulit, sed tamquam ex Aristophanis scholiis: idemque recte *Idmonaque audacem* (504) de uate fatum quod sibi praeuiderat non uitante explicauit.

Hic dicendum est de duobus uiris Iano Parrhasio, Francisco Alciato, qui alter praeceptor, alter discipulus, sed diuerso fato usi, ingenii uires in explicanda Ibide exercuerunt. Quorum Parrhasius (1470–1534) decem ex obscurissimis locis, a Domitio male intellectos, nam huius solius commentarium nouerat, doctissime tractauit in Epistulis* quas anno 1567 diu post ipsius mortem Henricus Stephanus edidit et Ludouico Casteluetro dedicauit. Hic, ut nihil dicam de uersibus quos Constantius eodem modo explicabat 520 *Non profecturae conditor historiae*, 573 *Vtique patrem Psamathes*, 615 *Obstructoque famem*, 305 *Nataque ut Aeacidae*, noua ac plerumque uera disputauit de his locis *Phaylleae* 502, *Vnum qui toto* 344 quem de Aiace interpretatus est, 319 *Aut ut Atarnites* quem de Pactye, 499 *Inuida se scopulis* quem de Aglauro, 517 *Quodque ferunt Brotean*. Nam Parrhasius, iudice H. Stephano, prae ceteris fere omnibus qui poetas commentariis inlustrarunt, et uaria doctrina et iudicio et ingenio et memoria ualuit, limaue exactiore usus est. Sed iniqua sorte iactatus in summa penuria decessit, et eodem teste Stephano tamquam unus e grammatarum grege habitus est donec tribus et triginta post annis editae epistolae inter peritissimos Romanae poeseos explicatores hunc esse peruicerunt. Parrhasii auditor Alciatus quanti Ibin habuerit docet liber Emblematum qui pro Embl. 87 Ibin habet, docent quae in Parergis Iuris sparsa enotauit de carmine: e. g. vi. 21 duas proposuit explicationes u. 471 *ut cui matertera Maia*, ix. 23 *Achaei* in 299 de Histiaeo Milesio, *Syracosio poetae* 549 de Theocriteo illo qui se suspendit propter amorem pueri, x. 4 *Sparsa per Ambracias* de Neoptolemo ex Hyg. 123 interpretatus est.

Anno 1550 Micyllus in tertio editionis Ouidii uolumine Ibin publicauit cum commentario. Hic multos priorum errores sustulit, multa noua addidit. Qui quamquam post Saluagnii editionem rarius laudatur, non pauca occupauit quae huic plerumque adsignantur. Sic primus ex ed. Veneta reuocauit *inermis opem* 256, quamuis id tardius in editiones peruenerit, atque etiam in ed. Dan. Heinsii anni 1629 monstrum illud *inermis potens* compareat. Idem Micyllus *cognato nomine* 301 de Aeacidis interpretatus est; 397 Thrasii nomen reuocauit, pro

* Iani Parrhasii Liber de rebus per epistolam quaesitis.

quo Domitius Ascensius Zarottus Trasillum uel Prasillum ediderant ; 512 recte de Simonide intellexit, quod ante eum fefellerat omnes.

Vnum Leopardus Belga quod certi, unum quod uero simile esset adtulit in Emendationibus editis post mortem a. 1568, illud tamen tam egregie ut cetera eum mireris latuisse. Nam u. 539 mutato *Myrrae* in *Cyrae* lucem loco offudit ubi ante eum omnia in obscura erant. Magis incerta sunt quae de Biothea proposuit u. 517, sed ut aliorum coniecturis de obscurissimo uersu facile excellent. Reliquis in locis quos in Emendationibus tractauit uera iam pridem innotuerant: laudem tamen etiam in his meritis est, qui historias fusius enarrando et ex multis scriptoribus, praesertim Graecis, uetera illa et explosa, necdum abolita, penitus amouerit. Nam Leopardus ea etiam aetate quae Victorium Turnebum Muretum tulerit dignus qui primis adnumeraretur; unde nihil fere scripsit quod non hodie quoque bonae frugis sit iudicandum. Quae igitur ante Leopardum iam Micyllus uiderat, multo largius doctiusque apud Leopardum inuenies; quae Leopardus adtulit, in Saluagnii commentario pleraque comparent.

Nihil Victorius, aliqua Turnebus ac Schottus, unum alterumque Iosephus Scaliger,* ad has soluendas ambages contulit: non multa Sanctius, qui nimium sibi defuit in Commentario quem in Ibin edidit Salmanticae 1598, etsi primus uidetur *Astacidaeque* in 515 restituisse. Neque Hercules Ciofanus Sulmonensis, uir de conterraneo Ouidio optime meritus, praecipue in Metamorphosis, in Ibinde multum studii posuit, quamquam codicis Maffeiani lectiones, easque mediocres, operae habuit adferre, opusculumque suum Mureto iuniori dedicauit a. 1580. Editionem I. Mercerii cum comment. Paris. 1568 non uidi.

Insignior his opera fuit Valerii Andreae Desselii, Louaniensis, cuius in Ibin notationes additis Sanctianis Antuerpiae prodierunt anno 1618 cum electis Metamorphoseon Iacobi Pontani. Hic commentarius 76 paginas continens, scriptas duabus singulas columnis, praeter Saluagnianum longe optimus a me habetur. Fuit Desselius iurisconsultus, discipulus idem Andreae Schotti, praeceptore suo non indignus, si eruditionem spectes; nam cetera non erant ex aequo. Sed Pontano degrauatus, cuius liber est 655 paginarum, in profundum abiit, atque hodie paene ignotus est. Ne nobis quidem facultas fuit opus eius inspiciendi nisi post inpressum Commentarium et Excursus, idque beneuolentia Henrici Bradshaw, qui ex Bibliotheca Cantabrigiensi ingens uolumen et diu neglectum protraxit. Sunt tamen non pauca ab hoc primo inuenta quae Saluagnio plerumque tribuuntur, praecipue sumpta ex Graecis Lycophrone Apollonio Athenaeo Calli-

* Sic restituit *Leoprepidae* u. 512.

macho Philostrato Heraclide Pontico; ususque est scholiis uberrime Tzetzae et Apollonii, sed et Iustini Epitoma Trogi Pompeii, quibus nihil ad historias hasce indagandas utilius est. Noua adtulit haec: u. 305 de Olympiade, matre Alexandri Magni, a Cassandri percussoribus confossa interpretatus est, in quod ego quoque, nondum lecta Desselii adnotatione, incideram: u. 417 *binominis* sic explicat tamquam alterum nomen Irus propter paupertatem acceperit, allato loco ex Aphthonii Progymnasmatis iv. Σκόπει τὸν Ἴρον, ὃς Ἰθάκης μὲν εἰς ἐγένετο, τὴν αὐτὴν δὲ τοῖς ἄλλοις πολίταις οὐ μετελάμβανε ἄδειαν, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ τῆς ἐνδείας προσῆν ὡς μεταθεῖναι τῇ πενίᾳ τὴν κλήσιν. Ἄρναῖος γὰρ τὴν ἀρχὴν προκληθεὶς Ἴρος μετωνομάζετο, τὴν μετωνυμίαν ἐκ τοῦ διακονεῖν κομισάμενος: u. 467 locum Philostrati de mendico sene lapidibus obruto primus uidetur citauisse: u. 473 *Sanguine natus eodem* explicauit de Lycaone, Pelasgi filio, Iouis nepote, sic ut Salmoneus, Aeoli filius, Iouis nepos fuit: u. 549 *Syracosio poetae* ad Empedoclem retulit. Sed haec rariora; fuit enim plumbeus ingenio, nec qui per doctrinam suam in noua plerumque duceretur, quippe quem, Iustino cum incubuerit, historia illa de Siritanis tamen latuerit, conperta serius a Saluagnio.

Sed ne mei quoque laude sua careant, non est praetereundus Thomas Vnderdown,* qui totum carmen Anglice uersibus reddidit ediditque cum adnotationibus a. 1569. Qui si cum aliis comparetur qui Ouidii scripta in nostrum sermonem transtulerunt, inter quos fuit poeta summus Christophorus Marlowe,† cuius extant Ouidii Amores Anglicis uersibus sed inprospere expressi, prope unicam gloriam consecutus est. Libellus est rarior, dignissimus tamen qui perlegatur; adeo in toto opere perlucet rudis et uernacula simplicitas, adeo acri et ardenti et paene dixerim Anglico odio fertur. Lectitabantque Ibin Angli eo tempore discebantque, si quidem poematio quo in Mariam Scotorum reginam inuectus est scriptor ignotus in Froudii Hist. Angl. c. 48 et ipsum carmen nominatim citauit et multa ex eo imitatus est.‡ Etiam in Peruuinis Indis inuentus est qui Ouidianas iras exprimeret, Diego Mexia Limensis, a quo Ibis Hispanice uersa prodiit Hispali 1608.

§ Tandem in Delphinati Galliae agro exortus est uir singulari

* Ouid his invective against Ibis. Translated into English Meeter, whereunto is added by the Translator, a short draught of all the stories and tales contayned therein, very pleasant to be read.

† Legerat hic Ibin ut docent uersus eius Tamburlaine iv. 3 *A sacred vow to Heaven and him I make Confirming it with Ibis' holy name.*

‡ *Now all the woes that Ovid in Ibin Into his pretty little book did write, etc.* Hoc mihi indicauit amicus Balliolensis, W. H. Forbes.

§ De uita Saluagnii omnia collegit Alfredus de Terrebase in libello edito Lugduni 1850. *Relation des principaux évènements de la vie de Salvaing de Boissieu, Premier Président en la Chambre des Comptes de Dauphiné.*

praeditus ingenio Dionysius Saluagnius Boessius (Denis de Boissieu de Salvaing) qui quaecumque de hoc carmine edita fuerant exigeret, uera falsis discerneret, omnia largae eruditionis luce inlustraret. Educatus fuerat non longe a domo sua Viennae in collegio Iesuitarum, mox in Vniuersitate Parisiorum, ubi Dionysium Petauium, Nicolaum Caussinum, Isaacum Habertum, Fredericum Morellum, Iacobum Sirmondum audierat. Iuri ciuili Valentiae incubuit anno 1621, iam confectis commentationibus in Ibin si credimus ipsi ad u. 637: 'quas admodum iuuenis auspiciatus sum Viennae Allobrogum, promoueri Lutetiae Parisiorum, absolui tandem in Voreano (*Vourey*) meo annum agens aetatis uicesimum.' Sed nescio qua causa impeditus, fortasse amoribus quibus se nimium deditum fuisse confitetur in Elegia de Vita sua, et in libello quem de suis actis propria manu scriptum Gallice reliquit, Ibin non ante annum 1633 publicauit Lugduni. Eiusdem anni mense Iulio Romae, quo eum Ludouicus XIII oratorem cum Carolo Crequio Lesdigueriarum duce miserat, orationem habuit in aula regia Vaticana ad Vrbanum VIII (Maffeo Barberini) P. M. Hic et tum Saluagnium in summo honore habuit et per menses quattuor quibus Romae commorabatur saepius cum eo conlocutus est, plerumque de litteris et poesi, in qua ipse Pontifex non mediocrem gloriam consecutus erat. Sed et Luca Holstenio et Leone Allatio usus est familiariter adeo ut ab illo codices MSS. mutuatus sit, et cum Saluagnius Holstenio confirmasset extare editam Satyri *Συναγωγὴν θαυμασιῶν ἀκουσμάτων*, ille, qui eam numquam uidisset, emendationes in Ibin se conlaturum sponderit,* si Saluagnius de Satyro fidem praestitisset. Reuersus in patriam praeses factus est Curiae Rationum Fisci apud Delphinates et in Voreano consenuit ibique mortuus est anno 1683, qui fuit uicesimus alter post Ibin iterum editam cum uetere Scholiasta a. 1661.

Gloriatus est ipse de se Saluagnius in elegia *Eduxit tenebris Ibin, salebrisque remotis Qua plano docui tramite lector eat*. Neque id inmerito fecit: nam cum hoc conlata etiam optima quae ante 1600 prodierunt, uelut Micylli, sordebunt: adeo cum ueris falsa, cum solidis inania et uana coniungunt. Primus et sensit et docuit nusquam latius falsum serpsisse; res si uera sed obscura suberat, pro ea aut prorsus fictam supponi, aut, quod propter Domitii exemplum multo fuerat crebrius, ueris falsa adfingi solere, idque etiam a doctissimis Merula Alciato Sanctio (pp. 198, 140, 255): nihil esse prius ab interprete exigendum, quam ut ficticia remoueret, sic ad ulteriora et rectiora progrediretur. Numquam igitur Saluagnio doctrinae adfectatio inposuit; sed qui omnia aut certe pleraque ueterum scripta nosset, ad

* De Terrebasse p. 125.

fontes quemque reuocando, coegit mendacia fateri. Eruditionem a patre susceperat; hic enim et commentarium in Lycophronis Alexandram scripserat (p. 305) et, quod testatur filius in * elogio, multarum linguarum peritissimus fuit (p. 212). Ipse quot legerit, ex toto Commentario intelliges; nec sane clarius ex ulla re apparebit quam uere difficile carmen sit. Nam restant non pauca quae etiam post Saluagnii secundas curas sint in obscuro: ut his in locis ipse de se professus est, uerum non repperisse. In uerborum interpretatione multum reliquit aliis; nonnumquam etiam errauit, ut p. 323 *doctissimus* tamquam de philosophorum genere, non de uno Socrate, p. 347 *Stygius liquor* tamquam de Arcadicae Stygis uiro, non de mortis strangulatione dictum esset. Neque melius ei res cessit, sicubi coniectura aliquid reponendum erat; nam neque *gramen habentibus aruis* p. 215, nec *Sic tuus ardescat stipitis igne rogo* p. 357, nec *Stygio seni* p. 374 multis persuaserit. Sed tamen ex Commentariis qui eius aevi sint nullum equidem noui qui Saluagniano par sit: nam etiam Casaubono Scaligero Lambino uiris omni laude maioribus, non raro contigit dubia atque adeo praua ponere: huic tam constans diligentia in opere suscepto fuit ut doctrinae Gallicae etiam nunc singulare extet monumentum.

Vsus est Saluagnius codice Bibliothecae San-Victorianae, quas membranas cariosas (p. 197) sed optimae notae (p. 144) uocat: qui cum hodie lateat, operae est hic proferre quae ex eo citauit, *Iazyges* (p. 74), om. uu. 291, 2 (p. 144), u. 316 *subsicens* (p. 158), u. 378 *spinga* (p. 197), u. 447 *aterque Medusae* (p. 241), u. 473 *ut nati sanguine eodem* (p. 264), u. 545 *Harpalyces* (p. 313), u. 621 *Aethalon—Isidius* (p. 370). Denique Veterem Interpretem ope duorum codicum manu scriptorum locupletiolem et emendatiolem edidit tamquam appendicem commentarii, quem iam iterum publicabat.

Saluagnium qui norat Nicolaus Heinsius cumque eo nonnulla de Ibide communicarat, (pp. 130, 189) ipse textum carminis recensuit in editione Ouidii operum quae inde ab anno† 1552 saepenumero repetita prodiit. Qui siue quod 'codices qui uetustatem et manum castigatam prae se ferrent, uix inuenirentur' Ibidis siue quod ea prae ceteris Ouidii scriptis sorderet, perpauca feliciter correxit, nisi quod 391 *Sex bis*, 602 *Orpheos*, 502 *Phalaeceae* reduxit. Cetera aut dubia uelut 189 *reorum pro uirorum*, 434 *Tereidesque*, 508 *Phryx tu uenator*, aut manifeste falsa, 225 *palustribus uluis*, 366 *Pisaeae foris*, 418 *quae tibi peior reit*, 599 *Meliti* pro *Anyti*.

Saluagnii commentarium totum in suam editionem transtulit P.

* Extat in Saluagnii Miscellis Fasc. ii. p. 207 et ap. De Terrebase p. 127.

† De Heinsii editionibus disseruit Merkelius in praefat. Tristium pp. vi-x.

Burmannus, propria nonnulla adiecit, neque ea grandis pretii, saltem ubi de nouo res exploranda fuit. Itaque quaecumque fabula Saluagnium fefellerat, fefellit etiam Burmannum. Ne Merkelius quidem, qui anno 1837 Ibis textum ex codicibus plus uiginti edidit, quorum Vindobonensem Mauricius Hauptius, Askeuianum ipse contulerat, interpretis munere, sed critici tantummodo plerumque functus est, etsi propter doctrinam quae in eo singularis est, iudicia si qua de Ibis fabulis fecit, siue in apparatu codicum siue in Prolusione quam carmini praemisit, semper, ut decebat, exegi scrupulosissime. Scholia tamen uetera, Saluagnianis integriora, ex Askeuiano codice protulit in lucem, unde in hac editione rursus publicauit, conlata cum altero codice qui in Collegio Corporis Christi apud nos extat, turpissime ille quidem foedatus, sed ut pristinam speciem scholiorum fidelius interdum repraesentet Askeuiano. Non omittendus denique est A. Riesius qui editioni Tauchnitianae nonnullas lectiones ex Francofurtano codice praemisit.

Si quis autem leuitatis me arguerit quod opusculum diu neglectum rursus susceperim, discat non sic de Ibide iudicasse duos viros quibus haud scio an nulli uel ingenio uel doctrina praestantiores extiterint. Sic enim Bentleius in dissertatione de Phal. Epist. i. p. 240 ed. Dyce. 'But he asks me, *where do I find that Phalaris was burnt in his bull?* (p. 133) I find it in Ovid's Ibis:

Vique ferox Phalaris, lingua prius ense resecta,

More bouis, Paphio clausus in aere gemas; [439].

and in the old scholiast upon the place; *Phalaris ipsemet resecta lingua in taurum aeneum coniectus est.*—But do you take up, says Mr. B., *with the trifling author of the verses upon Ibis?* A little while ago, *Ovid was one of the greatest wits of the ancients, and as much above Manilius as Nireus was handsomer than Thersites* (p. 28). But now the wind is changed again, and he's a trifling author But why, I pray, so severe upon Ovid? why must he have no credit in a matter of history? Will Mr. B. stigmatise him for a *lie-maker by profession* (p. 164), such as he obligingly declares all *poets are akin to?* Of all the various histories that are touched on in Ovid's *Ibis*, there's not one in forty but what we have at this day other good vouchers for besides the poet himself. And, without question, he had authors for the rest, though they are not now extant; additque ex Cicerone locum (Off. ii. 7) quo distichi Ibis de Phalaridis tauro ueritatem confirmet. Non minor laudator B. G. Niebuhrius Ibin et lectitabat et celebrabat. Itaque et duos locos interpretatus est, 303-4 de monumento Pyrrhi M. diruto ab Epirotis,* quo tempore Deidamiam quoque interficerent (305-6), et

* Eadem fuerat sententia Casauboni ad Sueton. Tib. 54 *Amborum sic reliquiis dispersis, ut uix quandoque colligi possent.* 'Fuit saeuissimorum hominum mos, reliquias eorum

ipsum poema plus semel legentibus commendauit siue ob ingenium quo proferuntur aenigmata, siue quod obscuritate sua quasi palaestram quandam interpretationi exhibeat. Lectures on Ethnography ii. p. 271 'I have here mentioned the Ibis, on account of this historical fact, which is not the only one in that poem. I recommend its study to any scholar who wishes to ascertain whether he is thoroughly conversant with poetical mythology and ancient history. One of the most difficult problems in it is to explain the allusions; there is not much poetry in it, but a great deal of wit.' Lectures on Ancient History iii. p. 311 'To this time we must assign the destruction of the sepulchral monument of the great Pyrrhus, to which allusion is made in a distich of the Ibis, this obscure Callimachean poem of Ouid. Let anyone imagining that he understands mythology try his hand at this poem; I do not believe that there is any man who comprehends the whole of it.'

Superest ut de me pauca dicam, qua in re si molestus fuero, ignoscent qui philologis, ut poetis, obtrectatores suos non deesse animum aduerterunt. Possum igitur de me uere profiteri, in nulla parte suscepti operis noua non adtulisse. Nam et codicibus sum melioribus quam ante me usus quisquam est, et Scholia nulli prius aut uisa aut saltem perlecta adhibui, et ad interpretationem siue rerum siue uerborum non pauca de meo contuli, praecipue ex Lycophrone et Tzetzae in eum Scholiis, quo nullum locupletius credo subsidium extare uolentibus obscuriora persequi. Ex Lycophrone igitur *Phoenodamanteos leones* u. 383 reposui, ex Apollonio Rhodio *Aphidantum* u. 327, ex Hygino et Parthenio *Teleique* u. 434, ex Homero *Panthoides* u. 447, ex Etymologico Magno *Dexionesque* u. 470, quod in Praefatione Lycophronis Kinkelius coniecerat p. iv, ex Callimacho in *Isidis* u. 621. De locis quos Saluagnius interpretari alium posse ratus est neminem 287, 310, 621-624 diuinare saltem aliquid, si non decernere, licuit. Sed de me ne plura dixerim, non inutilem me operam existimabo profudisse, si ad haec studia alios suscitauero. Nam si in Nuce laudatur Wilamowitzius, in Epicedio Huebnerus, in Haliuticis Birtius, in Epistula Sapphus Comparettus, possum mihi uel maiorem laudem adrogare qui ad Ibin, opus non leue et in quo maxima ingenia elaborarint, philologos iterum reuocauerim. Quo ut adspirare non uereor, sic uerebor ne legentibus mea ipse inferior spe euadam.

Agendae denique grates sunt eis qui in hoc opere me adiuuerunt. Inprimis sorori meae maiori, quae uerborum Indicem locupletissimum

post obitum spargere, quos uiuos uehementer odissent. Sic magni illius Pyrrhi disiectae reliquiae, ut et historici testantur et Ouidius in Ibin.' Vide Desselium ad 304.

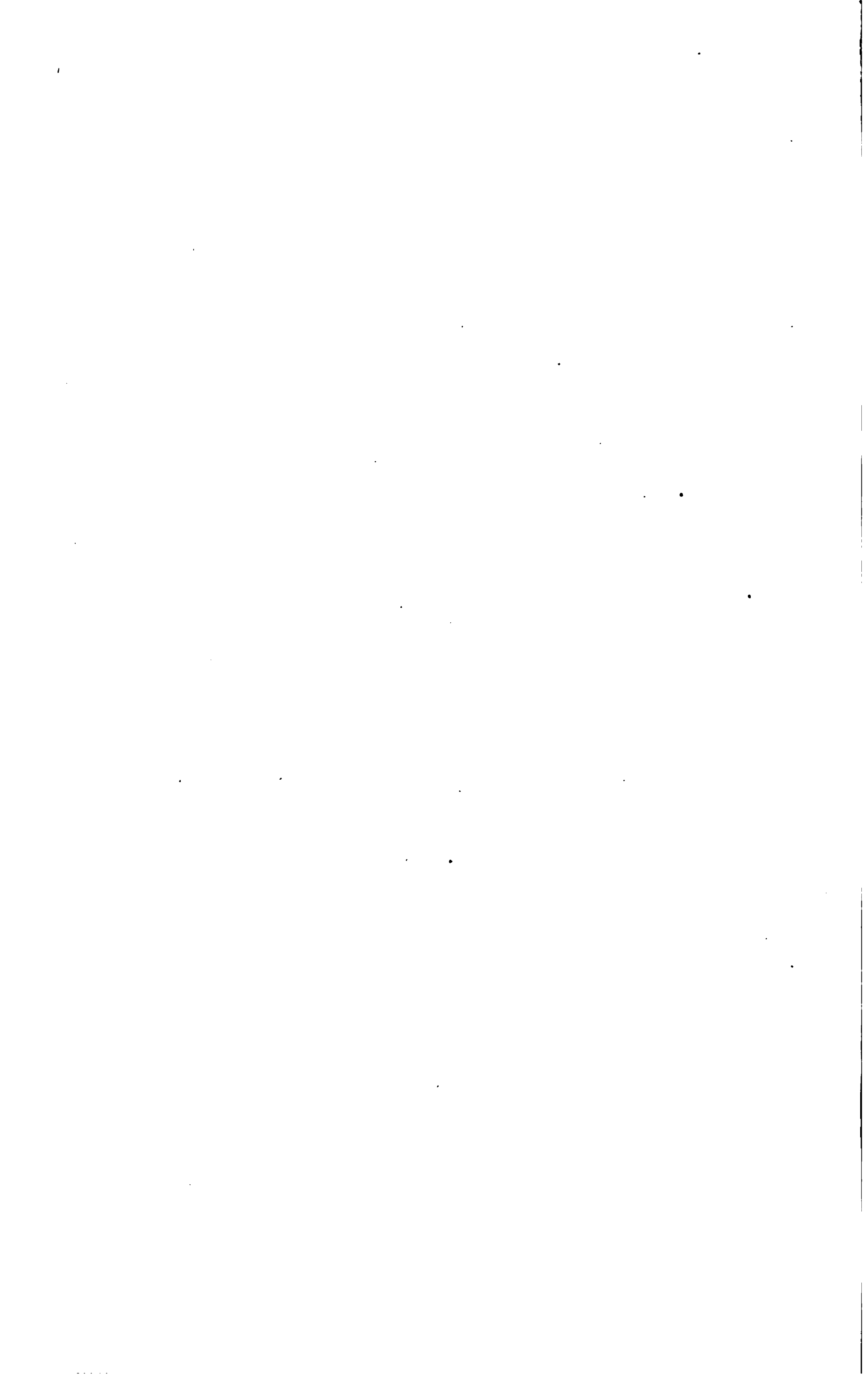
confecit; tum Iosepho Haupt, Bibliothecae Vindobonensis praefecto, a quo codicis 885 lectiones accepi, E. Benoist, C. Dorange, Alex. Riese, Nicolao d' Anziani, qui nonnulla de codicibus Parisino 7994, Turonensi 879, Francofurtano, Florentinis a me rogati responderunt; Iordano, custodi bibliothecae Seminarii Patauini, qui codicem 36, Scholia saec. xvi continentem, inspiciendum mihi Patauii praebuit; Cardinali Pitra, Ioanni Bollig, custodibus Bibl. Vaticanae quorum ille codicum Ibidis Vaticanorum perscriptam seriem ad me misit, uterque summa humanitate studia mea Romae fouit: Hartuello D. Grissell, cubiculario P. M. Leonis XIII, per quem Vaticana mihi extra ordinem patuit; Gul. C. Sidgwick, qui nonnulla de Vaticano* 1602 ad me rescripsit; F. Madan, Adolpho Neubauer, ex praepositis Bodleianae; Alex. Napier qui Holkhamicum, Carolo Plummer qui Scholiorum codicem C. C. C. in usus meos adcommodarunt; E. M. Thompson, a quo de editionibus Musei Britannici certior factus sum; Henrico Bradshaw, praeposito Bibl. Publicae Cantabrigiensium, a quo Desselii editionem inspiciendam accepi; Roberto Sinker, H. A. I. Munro quorum alter codicem Galleanum transmisit, alter intercessit ut transmitteretur.

Scribebam Oxonii mense Decembri 1881.

* Huius et Vaticanorum 1595, 3140, 2787 (numeri sunt conlatoris) tum et Menteliani conlatio extat in ed. Elzeviriana 1629 quae in Bodleiana adseruatur.

INDEX.

	PAGE
PROLEGOMENA	xix-lxiii
I. De causis Ibis Ovidianae	xix-xxxix
II. De Callimachea Ibide	xxxix-xxxv
III. De significatione Ibis	xxxv-xxxix
IV. De fontibus Ibis Ovidianae	xxxix-xliv
V. De distributione fabularum Ibis	xlv-xlviii
VI. De tralatis ex Aegypto	xlviii-l
VII. Ovidiana Ibis a quibus citata uel expressa uel commemorata fuerit	l-liii
VIII. De Codicibus	liii-lvi
IX. De Scholiis	lvi-lxiii
 IBIS	 1-41
 SCHOLIA	 43-104
 COMMENTARIUS	 105-170
 EXCURSUS	 171-188
 INDEX	 189-204

PROLEGOMENA.

I.

OVIDIUS postquam anno Urbis 761 uel 762 (uidetur enim uix satis explorata res esse) in exilium ire iussus erat, recens dolore calamitatis qua praeter mortem nihil miserabilius pati potuit, carmen *Ibin* in eum scripsit quem ex amicis inimicum, ex fidis infidelem sibi cognouerat. Hic quis fuerit, incertum est; Coruinum Caelius Rhodiginus (Antiq. Lect. xiii. 1 tamquam ex Caecilii Minutiani Apuleii fragmentis), C. Iulium Hyginum Saluagnius, M. Manilium poëtam Astronomicum Merkelius ad Ib. pp. 400-406 coniecerunt. Et Coruinus quidem si est Messala Coruinus de quo Ouidius haec dicit Pont. I. vii. 27-30 *Nec tuus est genitor nos infitiatus amicos, Hortator studii causaque faxque mei. Cui nos et lacrimas, supremum in funere munus, Et dedimus medio scripta canenda foro* (alium autem uix reperiatis) non potest is esse in quem *Ibin* poëta composuit: hunc enim ut amicum Ouidius elogio commemorauit. Nec argumentis suis euicit Merkelius Manilium eum fuisse; nam nihil est in *Ibide* quod poëtam significet, neque poëtae conueniunt illa 14 *Iactat et in toto nomina nostra foro, 232 Latrat et in toto uerba canina foro*; neque ignotum poëtam *publica damna* uocaturus erat, sed potius notum aliquem populo siue delatorem siue oratorem; neque de origine Manilii quidquam traditum est: *Poenus* autem quod in recentissimo codice Vossiano nomini adhaesit non plus habet auctoritatis quam *Nauta* quod Propertio, *Coquus* quod Martiali coniunctum inuenitur. Hyginus ut sit *Ibis* multa sunt quae in testimonium uocentur. De quo hoc tradit Suetonius Gramm. 20 *C. Iulius Hyginus Augusti libertus natione Hispanus—nonnulli Alexandrinum putant et a Caesare puerum Romam adductum Alexandria capta—studiose et audit et imitatus est Cornelium Alexandrum grammaticum Graecum, quem propter antiquitatis notitiam Polyhistorum multi, quidam historiam uocabant. praefuit Palatinae bibliothecae, nec eo secius plurimos docuit; fuitque familiarissimus Ouidio poetae et Clodio Licino consulari historico, qui eum admodum pauperem decessisse tradit et liberalitate sua quoad uixerit sustentatum.* In his sunt quae in *Ibin* quadrare uideantur, (1) quod Alexandrinus habitus est a nonnullis. Nam *Ibis* in *Cinyphia humo* natus est (Ib. 222), quod pro Africa per synecdochen positum putat Saluagnius unde *popularis* ei *leaena* dicatur (501); (2) quod Hyginus, ut erat Alexandri Polyhistoris imitator, historias siue fabulas mythologicas conscripsit, quae

etiamnunc superesse creduntur; unde Ovidius qui in *Ibide* plurimas huiusmodi *historias* (57) conquisiuit inimicum 'fabulis suis, quasi propriis armis,' iugulaturus merito fuit. (3) quod *familiarissimus fuit Ouidio poetae*: Ibis autem tamquam *male fidus* (85) et *perfidus* (130) arguitur, diciturque *gratiam cum Ouidio commissis suis rupisse* (40), unde etiam nulla ad Hyginum *nominatim* scripta extet epistula nec in *Tristibus* nec in libris de *Ponto*. (4) quod *admodum pauper decessit Hyginus*, quod de inimico suo Ovidius innuit 419, 420 *Filius et Cereris frustra tibi semper ametur Destituatque tuas usque petitus opes*, et (quod addit Merkelius) 580 *Perdat ob exiguas te tuus hospes opes*. Quibus etiam illud adiciendum erat, quod in Hygini *Fabulis* unus certe locus est quem ex *Ibide* sumpserit cxxiii *cuius (Neoptolemi) ossa per fines Ambraciae sparsa sunt*, cf. *Ib.* 304 *Sparsa per Ambracias quae iacuerunt vias* (Schmidt. *Hyg.* p. xxxi); nisi cui forte et hoc et alia uelut historiam de *Thaso* (ccxlvii) Ovidius potius ab Hygino mutuatus uideri potest. Sed sanius de re difficili credo iudicatum iri si quae de *Ibide* significauit Ovidius omnia quasi uno conspectu oculis subiecero. Quae igitur dixit in carmine sunt haec.

1. In Africa natus est, matre ignobili, et ut uidetur *Afra*. 221, 2 *Qui simul impurae matris prolapsus ab aluo Cinyphiam foedo corpore pressit humum*. Habuit propinquos, fortasse uxorem et liberos, 56 *Hoc ego deuoueo teque tuosque modo*.

2. *Vsus* erat amicitia Ouidii, eumque postquam exul factus est prodiderat ac iacentem (29) calcauerat; 85 *Carmina dum capiti male fido dira canuntur Et peragunt partes ira dolorque suas*. Cf. 40 *Gratia commissis, improbe, rupta tuis, 130 perfide*. Et hoc est quod tam saeue indignetur poeta: uix enim nisi in amicum perfidum scripturus erat inexorabilia ista 107-140 *Terra tibi fruges, amnis tibi deneget undas— Saeua sed in manis manibus arma dabo*. Idem innuunt 19, 20 *Et qui debuerat subitas extinguere flammam, Hic praedam medio raptor ab igne petit*, h. e. qui subitam ruinam debuerat propter familiaritatem auertere, *lucris* occasionem ex ea quaerit, tamquam inimicissimus.

3. *Exulis* Ouidii infamiam iam refrigerentem suscitabat ex integro habitis sermonibus in foro et apud populum, 11-14 *Ille relegatum gelidos Aquilonis ad ortus Non sinit exilio delituisse meo. Vulneraque inmitis requiem quaerentia uexat, Lactat et in toto nomina nostra foro*; eidem reliquias fortunae adimere ne senex haberet quo sustentaretur, neu coniux exilium tantum uiri, sed sua etiam mala ploraret, conatus est, 15 *Perpetuoque mihi sociatam foedere lecti Non patitur miseri funera flere uiri*, 21 *Nititur ut profugae desint alimenta senectae*.

4. Haec omnia fecerat adeo crudeliter ac uiolente 29 *At tibi calcasti qui me, uiolente, iacentem*, ut ipsam uitam poetae petiisse uideretur, 131 *hanc animam nimium tibi saepe petitam*.

5. Linguae acerbae fuit et rabiosae, unde caninum dentem poeta imputat tamquam mordacissimo. 229-232 *Gutturaque inbuerant infantia lacte canino; Hic primus pueri uenit in ora cibus. Perbibit inde suae rabiem nutricis alumnus, Latrat et in toto uerba canina foro*.

6. Videtur notus fuisse Romae: uix enim credibile est ignotum hominem *publica damna* uocari (224) nec ignoti natalem diem *Alliensi*

aequiperari (223). Non enim ea in Ouidio sui iactatio fuit ut exilium suum cum excidio Urbis compararet, nisi auctorem fugae siue factis siue moribus publice inuisum iudicasset; uelut ap. Val. Max. ix. 11. 4 Seianus Aliensem diem uicisse dicitur; et in Cenotaphio Pisano pro Aliensi memoriae proditur lugubris is dies quo die C. Caesar Augusti nepos obiit.

Et haec quidem in ipso carmine Ibis leguntur. Sed et in Tristibus et in Epistulis ex Ponto sunt quae ad eundem inimicum scriptae uideantur. Ex his proxime ad Ibin accedit Trist. iii. 11. Conferantur 19, 20 *Et tamen est aliquis qui uulnera cruda retractet, Soluat et in mores ora diserta meos* cum Ib. 13, 14; tum 31 *Quid simulacra, ferox, dictis incessis amaris?* cum Ib. 29; 37, 8 *Carnifici mea flenda potest fortuna uideri Te tamen est uno iudice mersa parum* cum Ib. 7, 8 *Vnus (et hoc ipsum est iniuria magna) perennem Candoris titulum non sinit esse mei*; 56 *Ad te, quisquis is es, nostra querella redit* cum Ib. 9 *Quisquis is est, nam nomen adhuc utcumque tacebo*; 59, 60 *Tot mala sum fugiens tellure, tot aequore passus, Te quoque ut auditis posse dolere putem* cum Ib. 205, 6 *Tot tibi uae misero uenient talesque ruinae Vt cogi in lacrimas me quoque posse pulem*; 63 *Ergo quicumque es, rescindere carmina noli, Deque graui duras uulnere tolle manus. Utque meae famam tenuent obliuia culpae, Facta cicatricem ducere nostra sine* cum Ib. 13. In eundem scripta est, ut uidetur, Trist. iv. 9 *Si licet et pateris, nomen facinusque tacebo*, in qua eadem fere minitatur Ouidius quae in Ibide; cf. 8 *Induet infelix arma coacta dolor* cum Ib. 10 *Cogit inassuetas sumere tela manus*; 21-32 *Ibit ad occasum, quidquid dicemus, ab ortu. Testis et Hesperiae uocis Eous erit. Trans ego tellurem, trans altis audiar undas, Et gemitus uox est magna futura mei. Nec tua te sontem tantummodo saecula norint. Perpetuae crimen posteritatis eris. Iam feror in pugnas, et nondum cornua sumpsi; Nec mihi sumendi causa sit ulla uelim. Circus adhuc cessat, spargit tamen acer harenam Taurus et infesto iam pede pulsat humum. Hoc quoque quam uolui plus est. Cane, Musa, receptus, Dum licet huic nomen dissimulare suum*, cum Ib. 45-54. Denique Trist. v. 8 in Ibin composita est *Non adeo cecidi, quamuis abiectus, ut infra Te quoque sim, inferius quo nihil esse potest*; cf. 10 *Inposito calcas quod mea fata pede* cum Ib. 29; 37 *Utque ego te uideam causa grauiore fugatum* cum Ib. 22, 113. Etiam inter Epistulas ex Ponto una est quae cum modo memoratis Tristium et cum Ibide mire consentiat iv. 3 *Conquerar an sileam? ponam sine crimine nomen, An notum qui sis omnibus esse uelim? Nomine non utar, ne commendere querella, Quaeraturque tibi carmine fama meo. Cf. 27 Vix equidem credo, sed et insultare iacenti Te mihi nec uerbis parcere fama refert* cum Ib. 29. Qua quidem in epistula nescio an non in uocabulo *ibis* luserit inimicum respiciens in quem Ibin scripsit. 51-4 *'Litus ad Euxinum' si quis mihi diceret 'ibis Et metues arcu ne feriare Getae' 'I bibe' dixissem 'purgantes pectora sucos, Quidquid et in tota nascitur Anticyra'*.*

* Has epistulas ex Tristibus et Epp. de Ponto ad Ibin scriptas fuisse uideo etiam Graeberum iudicare Quaest. Ouid. p. x, in qua de amicis poetae quos in exilio nominat optime disseruit. (Elberfeld 1881.)

His omnibus perpensis nego Ibin Hyginum fuisse. Nam (1) Hispanus fuit, non Aegyptius; Alexandriae autem natus ideo dici potuit quod Alexandrum Polyhistorem audierat, tralato ad patriam nomine praeceptoris (Bunte Hyg. p. 2). (2) Ouidium aetate ita antecessit, ut quo tempore is exul factus est, Hyginus iam esset senior. Nam si Alexandrum Polyhistorem audiit, qui Romae floruit Sullae * temporibus et postea (*καὶ ἐπὶ τὰδε* Suid.); si a nonnullis creditus est puer adhuc Romam aduectus anno 707|47 quo Alexandria capta est; uix post 697|57 nasci potuit. Atqui Ouidius natus est Hirtio et Pansa coss. 711|43; unde anno 761|2=8|9 post Ch. ipse annos 50|51, Hyginus 64|65 habuisse colligitur. Atqui Ouidius cum amico eo quem Ibin fuisse omnia indicant (Pont. iv. 3. 12) fuerat *uetusta Paene puer puero iunctus amicitia*. Praeterea Hyginus paedagogus Vergili in Georgicis scribendis dicitur a Columella i. 1. 13. Georgica Vergilius uidetur composuisse 717-724 A.V.C., quo tempore Ouidius annos aetatis sextum ad decimum tertium agebat. (3) Quis credat Hyginum, qui totus in litteris uersabatur, et ob multiplicem doctrinam bibliothecae Palatinae praerat, foro discurrentem Ouidio oblatrasse? Non conuenit hoc uiro, quo nemo ea aetate nec *πολυμαθέστερος* fuit nec plura de omni genere rerum reliquit. Commemorantur eius praeter ea quae extant libri de re rustica, de apibus, de uita rebusque illustrium uiro- rum, Exempla, de proprietatibus deorum, de diis Penatibus, de urbibus Italicis et familiis Troianis, commentarius in Heluii Cinnae Propemp- ticon Pollionis, Commentarii in Vergilium. Etiam ius pontificium eum attigisse testantur Gell. xvi. 6. 14, Macrob. vi. 9. 7. Itaque saepissime citatus est et ab aequalibus et a posteris, Auieno, Verrio Flacco, Asco- nio Pediano, Columella, tum a Plinio in Historia Naturali, Gellio, Seruio, Macrobio, Hieronymo, Nonio Marcello (Bunte pp. 9-16). Non hunc in foro latrantem, nec summi poetae ac familiarissimi facta canino dente mordentem, neque eius uxori insultantem, neque relliquias opum sibi conquirentem uidisses; sed aut in bibliotheca inter poëtarum statuas legentem exscribentemue, aut uacantem dis- cipulis aut cum docto aliquo loquentem. Neque ego non possum Saluagnii opinionem mirari, Hyginum etiam ex uu. 19, 20 *Et qui debuerat subitas extinguere flammās Hic praedam medio raptor ab igne petit* elicientis; quippe libertum Augusti inter uigiles esse potuisse, quibus incendiorum cura commissa esset. Quasi uero praeposito bibliothecae Palatinae idem esset munus quod uigilum, aut incendia restinguere, libros curare uni eidemque demandari posset.

Mihi nec poëta nec praefectus bibliothecae in Ibide designari ui- detur: orator potius uel delator fuit. Hoc indicant non solum illa Ibidis 14 *Iactat et in toto nomina nostra foro*, 29 *Calcasti qui me, uiolente, iacentem*, 233-6 *Gutturaque inbuerant infantia lacte canino, Hic primus pueri uenit in ora cibus. Perbibit inde suae rabiem nutricis alumnum*, *Latrat et in toto uerba canina foro*, sed Trist. iii. 11. 19, 20 *Et tamen est aliquis qui uulnera cruda retractet, Soluat et in mores ora diserta meos*, 31 *Quid simulacra, ferox, dictis incessis amaris?* v. 8. 3 *Quae tibi res animos in me facit, improbe? curue Casibus insultas, quos potes*

* Sulla mortuus est anno 676|78.

ipse pati? Nam quibus uerbis a Tacito Cassius Seuerus describitur Ann. iv. 21 *sordidae originis, maleficae uitae, sed orandi ualidus per immodicas inimicitias ut iudicio iurati senatus Cretam amoueretur effecerat*, eisdem fere Ibis adumbratur. Potuitque hic sane ipse Cassius esse. Nam et aequalis fere Ouidio fuit, cum nondum senex *Cretam amotus*, postea *bonis exutus interdicto igni atque aqua saxo Seripho consenuerit* usque ab anno 777|24, (Tac. Ann. iv. 21), et in foro multum uersabatur qui aliquem semper accusaret (Sen. Excerpt. Controu. 5), unde illud Augusti ap. Macrob. ii. 4. 9 *Cum multi Seuero Cassio accusante absoluerentur et architectus fori Augusti expectationem operis diu traheret ita iocatus est: Vellem Cassius et meum forum accuset; et uiros feminasque inlustres procacibus scriptis diffamabat* (Tac. Ann. i. 72), et eloquentiae nomine omnes sui temporis disertos antecellebat (Dial. de Orator. 19, 26, Quintil. x. 1. 116) praecipue ob amaros sales quibus asperitatem indolis eloquebatur (Quintil. vi. 3. 27), et litterarum studiosus fuit, id quod demonstrat eius de Publilio Syro iudicium (Sen. Cont. vii. 18. 8) et admiratio qua Labieni libros edidicisse se testatur ap. Sen. Cont. x. Praef. 8, et de Aegypto scriptum edidit (Plin. Ind. xxxv, Prisc. ix. 53) et quo anno in exilium Ouidius iuit, ipse Romae, ut uidetur, fuit, necdum Cretam amotus est. Quae enim tradit Tacitus Ann. i. 72, primum Augustum cognitionem de famosis libellis specie legis eius (de maiestate) tractauisse commotum Cassii Seueri libidine qua uiros feminasque inlustres procacibus scriptis diffamasset, bene perspexerunt Weichertus de Cassio Parmensi p. 15, Meyerus Orator. Roman. Fragm. p. 530 ad idem referenda tempus esse ac Dionis 56. 27 *καὶ μαθὼν (Αὔγουστος) ὅτι βιβλία ἅττα ἐφ' ὕβρει τινῶν συγγράφοιτο, ζήτησιν αὐτῶν ἐποίησατο καὶ ἐκείνά τε, τὰ μὲν ἐν τῇ πόλει εὐρεθέντα πρὸς τῶν ἀγορανόμων, τὰ δὲ ἔξω πρὸς τῶν ἑκασταχόθι ἀρχόντων κατέφλεξε*, h. e. ad 765|12; Cassium autem Romae fuisse cum Labieni scripta conburerentur alius testis est Seneca Cont. x. Praef. 8. Sed et imperante Tiberio in senatu adfuisse dicit Plutarchus ap. Weichert. p. 16, cf. Drumann ii. p. 162.*

Per Ibin tamen non hunc designari idcirco crediderim quod nulla eiusmodi extet memoria. Cassius enim notissimus fuit, ut uix potuerit latere, si inter uiros quos diffamarat, Ouidium quoque insequi ausus esset. Quid quod iam multis ante annis Horatium dicitur insecutus? Nam si scholiastis credimus, in Cassium Seuerum Epodos sexta *Quid immerentis hospites uexas canis?* composita est. Quid quod Longulae, in oppido Latii a plerisque ortus creditur ex Indice Pliniano libri H. N. xxxv? Sic enim is locus distinctus legitur in editionibus Harduini et Silligii *Ex auctoribus . . . Melisso, Vitruuio, Cassio Seuero Longulano, Fabio Vestale qui de pictura scripsit*. Sane poterat Longulanum eo consilio Plinius addere ut a Cassio Parmense (Ind. xxxi) et Cassio Hemina (Ind. xxxii) discerneret. Sed uere uidetur Bergkii ap. Ritscheli Parerg. Plautin. i. p. 40 obseruasse Plinium in his indicibus

* Hieronymum non multi facio, qui ad A. Abr. 2048, Ol. 202. 4 haec habet, *Cassius Seuerus orator egregius qui Quintianum illud prouerbiu luserat xxv exilii sui anno in summa inopia moritur uix panno uerenda contectus*. Nam si hoc anno h. e. A. D. 32 mortuus est, factus est exul iam anno 7. (Cf. Clinton F. R. i. pp. 9 et 19).

tria nomina non coniungere, sed unum tantum aut certe duo non excedere; distinguendum igitur post *Seuerum*, ut Longulanus alius quis et quidem ignotus sit. Quod quamquam certum non est, nam ut nihil dicam de M. Accio Plauto, habet index libri iii *L. Ateio Capitone*, adeo tamen est uero simile ut Brunnio (de Auct. Ind. Plin. p. 43) et Detlefseno sic potius interpungentibus facile adstipuler.

Est qui a Seneca in *Controuersiis* saepius cum Cassio Seuero memoratur, uir non dissimilis ingenii, T. Labienus. In hoc multa sunt quae in *Ibide* requiruntur. Sen. Cont. x Praef. 4 *De T. Labieno interrogatis? declamauit non quidem populo, sed egregie. non admittebat populum et quia nondum haec consuetudo erat inducta et quia putabat turpe ac friuolae iactationis. adfectauit enim censorium supercilium, cum alius animo esset: magnus orator qui multa impedimenta eluctatus, ad famam ingeni consentibus magis hominibus peruenerat quam uolentibus. summa egestas erat, summa infamia, summum odium. magna autem debet esse eloquentia quae inuitis placeat; et cum ingenia fauor hominum ostendat, fauor alat, quantam uim esse oportet quae inter obstantia erumpat? nemo erat qui non cum homini omnia obiceret, ingenio multum tribueret. color orationis antiquae, uigor nouae, cultus inter nostrum ac prius saeculum medius, ut illum posset utraque pars sibi uindicare. libertas tanta, ut libertatis nomen excederet et, quia passim ordines hominesque laniabat, Rabies uocaretur; animus inter uitia ingens et ad similitudinem ingeni sui uiolentus qui Pompeianos spiritus nondum in tanta pace posuisset. in hoc primum excogitata est noua poena: effectum est enim per inimicos eius ut omnes libri comburerentur: res noua et inuisitata supplicium de studiis sumi. bono hercules publico ista in poenas ingeniosa crudelitas post Ciceronem inuenta est: quid enim futurum fuit, si triumuiris libuisset et ingenium Ciceronis proscribere? sunt di immortales lenti quidem sed certi uindices generis humani et magna exempla in caput inuenientium regerunt ac iustissima patiendi uice quod quisque alieno excogitauit supplicio saepe expiat suo. quae uos, dementissimi homines, tanta uecordia agitat? parum uidelicet in poenas notae crudelitatis est: conquirite in uosmet ipsos noua quibus pereatis, et si quid ab omni patientia rerum natura subduxit, sicut ingenium memoriamque nominis, inuenite quemadmodum reducat ad eandem rem corporis mala. facem studiis subdere et in monumenta disciplinarum animaduertere quanta et quam non contenta cetera materia saeuitia est! Di melius, quod eo saeculo ista ingeniorum supplicia coeperunt quo ingenia desierunt! eius qui hanc in scripta Labieni sententiam dixerat postea uiuentis adhuc scripta combusta sunt; iam non malo exemplo quia suo. Non tulit hanc Labienus contumeliam nec superstes esse ingenio suo uoluit, sed in monumenta se maiorum suorum ferri iussit atque ita includi, ueritus scilicet ne ignis qui nomini suo subiectus erat corpori negaretur: non finiuit tantum se ipse, sed etiam sepeliuit. . . . Cassi Seueri, hominis Labieno inuisissimi, belle dicta res ferebatur illo tempore quo libri Labieni ex senatus consulto urebantur: nunc me, inquit, uiuum uri oportet qui illos edidici. monstrabo bellum uobis libellum quem a Gallione uestro petatis. recitauit rescriptum Labieno pro Bathyllo Maecenatis in quo suspicietis adulescentis animum illos dentes ad mordendum prouocantis. Puto iam nihil quod inter-*

rogetis restat. Erat igitur Labienus egens infamis odiosus, animo et ingenio pariter *uiolentus*, linguae adeo mordacis et efferatae ut *Rabies* uocaretur, et *canino dente* uti diceretur a populo. Haec omnia de Ibide eisdem paene urbis tradit Ouidius, u. 29 *Calcasti qui me, uiolente, iacentem, 229 Gutturaque inbuerant infantia lacte canino, Hic primus pueri uenit in ora cibus. Perbibit inde suae rabiem nutricis alumnus, Latrat et in toto uerba canina foro.* Quae autem Seneca addit de *ingeniosa in poenas crudelitate*, qua *per Labieni inimicos* effectum est ut historiae eius conburerentur, (cf. Suet. Cal. 16) quae res in annum 765|12 uidetur cadere (uide Dion. C. 56. 27) iis potuit ipsum carmen Ibidis oblique respexisse; nam et totum carmen in multiplici genere poenarum uersatur, et quae Seneca de redundante in Labieni inimicos supplicio dicit, multo uerius de ipso Labieno intelligerentur, si insecando Ouidium effecisset ut *supplicium de studiis sumeretur*, si pro uirili *ingenium* poëtae *proscripsisset*, si denique *in caput suum regestum iustissima patiendi uice quod Ouidiano excogitauerat supplicio ipse expiasset suo.* Hinc tractum existimo illud *Di melius!* quod et ap. Senecam et in Ib. u. 23 legitur *Di melius, quorum longe mihi maximus ille est κ.τ.λ.*; etiam fortasse Labieni mortem respexit Ib. u. 519 *Inclususque necem patiaris ut ille Non profecturae conditor historiae.* Nam et Callisthenes et Labienus historias scripserant, uterque inclusus perit, cauea ille, hic sepulchro.

T. Labienum in Africa natum esse quamquam nemo tradidit, non ex eo fit improbabile quod dicit Quintilianus i. 5. 7 *Barbarismum pluribus modis accipimus, unum gente, quale est, si quis Afrum uel Hispanum Latinae orationi nomen inserat: ut ferrum, quo rotae uinciuntur, dici solet 'cantus,' quamquam eo tamquam recepto utitur Persius, sicut Catullus 'ploxenum' circa Padum inuenit, et in oratione Labieni siue illa Corneli Galli est in Pollionem 'casamo' adsectator e Gallia adductum est.* Nam Quintiliani uerbis satis factum erit si de Gallia aut ut unius Corn. Galli Foroiuliensis patria dixisse putabitur, aut ut auita sede Labienorum, cum Labienus is qui legatus Caesari anno 696|58 et postea 700|54 ad 703|51 Galliae praefuit, ibi diu egerit ibique insignes res bello gesserit, unde famam militarem non mediocrem consecutus est. Hic Labienus postquam anno 705|49 a Caesare ad Pompeium transfugerat, anno demum 708|46 Cyrenas in Africam profectus, mox cum Afranio Petreioque dux Pompeianorum contra Caesarem decertabat, uti narratum est in bello Africano 12 sqq. Ibi in regione iuxta Syrtim Minorem, qua in regione oppida sunt Utica Ruspina Leptis parua Hadrumetum Thapsus, non longe a Cinype fluuio qui inter duas Syrtes medius fluit, Labienum illum, Ouidii obtrectatorem, editum credo Maura matre, siue eum ipse Labienus progenuerat, siue ex alio natum pro suo adoptauerat. Quae opinio si uera est, *hybrida* fuit; quod uocabulum nescio quo casu primus usurpauit scriptor Belli Africani de ipso Labieno loquens 19 *Labienus quos ibi (in Africa) postea ex hybridis libertinis seruisque conscripserat, armauerat.* Sane confluxerat eo mira colluies *libertinorum, Afrorum, seruorum denique et cuiusquemodi generis hominum* (B. Afr. 36), quales inimicum suum procreasse Ouidius optasset certe, credo etiam significauit.

Nam errasse Saluagnium dum Cinyphiam humum (Ib. 222) Libycam interpretatur, docet non solum Ouidii usus, sed omnium poëtarum. Ipse uocabulum posuit Pont. ii. 7. 25 *Cinyphiae segetis citius numerabis harenas Altaque quam multis floreat Hybla thymis*, ubi loquitur de *uber-rimis aruis* per quae Cinyps decidit (Mel. i. 37 ed. Parthey, cf. Lyc. 885 *Αἰσιγὰ Κινύφειος ἦν τέγγων ῥόος Νασμοῖς λιπαίνει*); M. v. 124 *Cinyphius Pelates* ubi cum aliis Africae populis iungitur ut Marmaridis ac Nasamonibus; M. xv. 754 *Numidasque rebelles Cinyphiumque Iubam* ubi Iubae uidetur regni finem ab occidente significare, cf. Luc. 9. 300; M. 272 *Squamea Cinyphii tenuis membrana chelydri*, nam abundabat serpentibus Cinypis regio unde Lucanus ix. 787 de sepe loquens *Cinyphas inter pestes tibi palma nocendi*. *Hircos Cinyphios* Vergilius G. iii. 312, Silius iii. 276, Martialis viii. 51. 11, xiv. 140. 2, scriptor Epigrammatis Anth. L. 186; *Cinyphas paludes* ut optimi lini feraces Grattus Cyn. 34 commemorat. Sed grauior testis nobis Silius erit, locorum diligentissimus enarrator Pun. ii. 59

*Ammone hic genitus Phorcynidos antra Medusae
Cinyphiumque Macen, et iniquo e sole calentes
Battiadas late imperio sceptrisque regebat.*

et iii. 275

Cinyphii didicere Macae

qui Cinypem Macis, populo regionis Syrticae (Herod. iv. 175, 6) adsignat, facitque Cyrenaeis conterminos.* Vide Cellarium ad Sil. ii. 59.

An aliter res odoranda est, ad aliud deducimur cubile? Nam quod habet scholiasta *P* ad 222 *uel quia natus est in ipsa Cinyphia ubi abundant hirci* ita potest uerum esse ut *Cinyphiam humum* non de ipsa regione Cinypis interpreteris, neque uero tamquam Libyca tantum sit, sed ut de regione dictum putes quae hircis abundabat. Talis erat Mendes, urbs Aegypti, *ἔπου τὸν Πάνα τιμῶσι καὶ τῶν ζώων τράγον* Strab. 802, ubi uersus Pindari fr. 215 citat, cf. Herod. ii. 42, 46. Sed et ipse hircus *mendes* Aegyptiorum lingua uocabatur (Herod. l. c.). Nec deest homo † Mendesius aequalis Ouidio, potentia praecipuus et qui eum euertere posset. Thrasyllum dico, astrologum summum, quem propter peritiam Chaldaeorum artis Tiberius, ex quo scientiam eius expertus erat Rhodi, quo 748|6 ex Vrbe secesserat, inter intimos amicorum tenebat (Tac. Ann. vi. 20). Narrat ibi Tacitus Tiberium praecipitare eum in pelagus destinasse, nisi Thrasyllus *interrogatus an suam quoque genitalem horam comperisset*, cum *positus siderum ac spatia dimensus* esset, exclamasset *ambiguum sibi ac prope ultimum discrimen instare*.

* Non me fugit *Mauram* a Iuuen. vi. 308, x. 224 poni tamquam turpissimi scorti exemplum, uerbis utor Buecheleri Rhein. Mus. xxxv. 397, cuius contemptus primordia in Priapeis xlv. 3, xlvi. 1 idem Buechelerus notauit. Neque ideo tamen crediderim *Cinyphiam* hic matrem Ibidis tamquam *Mauram* h. e. sordidam lupam appellatam ab Ouidio.

† Plut. de Fluuiis xi. Non satis causae uideo cur alium hunc Clintonus statuerit F. H. iii. p. 555: neque uero Seuino assentior opinanti Phliasium illum Thrasyllum ap. Plut. de Mus. xxi astrologum hunc, Tiberii et Ouidii aequalem, fuisse. Scripsit de Musica Thrasyllus Phliasius: quid huic cum astrologia? Contra Mendesio aptum scribere Aegyptiaca: neque eius fidem uidetur eleuare Muellerus qui fragmenta collegit Hist. Graec. iii. pp. 501-504. Vide Recherches sur la vie et les ouvrages de Thrasyllus par M. l'Abbé Sevin in vol. x des Mémoires de Littérature tirez des Régistres de l'Académie Royale des Inscriptions et Belles Lettres (1736).

Cf. Dion C. 55. 11. Hinc *contubernio* eum *admouerat* Tiberius, teste Suet. Tib. 14. Sed et Augusto gratus erat, unde cum Areo philosopho ter coniungitur a Themistio Orat. v, viii, xi. Huius uerba ex Orat. viii. p. 208 Harduin. libet exscribere, Διὰ τοῦτο καὶ ὁ πᾶνυ Σεβαστὸς μέγας ἦν ὅτι τὸν Ἄρειον καὶ τὸν Θράσυλον συμπεριήγετο· οὐχ ἵνα αὐτῶ συνθέσεις οἰκοδομημάτων ἐξηγῶνται καὶ ἀναλύσεις, ἀλλ' ἵνα πρὸς τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς παρορμῶσι. Interfuitque Thrasyllus conuiuio quod paucis diebus ante mortem Augustus habuit (Suet. Aug. 98). Qui cum unius ex dilectis, Masgabae nomine, quem quasi conditorem insulae Capreis adiacentis Κτίστην uocare consueerat, *tumulum e triclinio animaduertisset magna turba multisque luminibus frequentari, uersum compositum extempore clare pronuntiauit, Κτιστοῦ δὲ τύμβον εἰσορῶ πυρούμενον. Conuersusque ad Thrasyllum, Tiberii comitem, contra accubantem, et ignarum rei, interrogauit cuiusnam poetae putaret esse: quo haesitante subiecit alium, Ὅρᾱς φάεσσι Μασγάβαν τιμώμενον, ac de hoc quoque consuluit. Cum ille nihil aliud responderet nisi cuiuscumque essent, optimos esse, cachinnum sustulit atque in iocos effusus est.*

Hic Thrasyllus ut Ibis fuerit conspirant non pauca. Nam filium habuit (Tac. Ann. vi. 22) unde illa *teque tuosque* explices u. 56, et doctissimus fuit qui *multarum artium scientiam professus postremo se dedit Platonicae sectae* (Schol. Iuuen. vi. 575), unde commemorantur eius libri de Platone, de Democriti scriptis quomodo legenda sint, de temporibus, Aegyptiaca, de lapidibus, Thracica (Clinton F. H. iii. p. 555); ut dignum credas in quem tot tam doctas historias Ouidius congereret: et optime quadrat mathematico repetita totiens solis lunae siderum caeli mentio, tam studiose inquisita et enuntiata genesis. Quid quod Thrasylli nomen inter historias locum habet u. 331? quod Aegyptium acrius mordent tot ducta ex Aegypto? quod melius sic inter se comparantur u. 219 dies Alliensis, dies natalis Ibis, cum et Alliensis et Aegyptiacus dies ater fuerit? (Noris. Cenotaph. Pisan. 373). Praeterea ex Mendete si fuit, quae urbs non longe aberat a Lycopoli, habes cur *lupos* bis induxerit poeta, 44 *Pax erit haec nobis... Cum pecore infirmo quae solet esse lupis*, 171, 2 *Deque tuo fiet, licet hac sis laude superbus, Insatiabilibus corpore rixa lupis*. Iam Platonis qui studiosus fuerit, idemque in periculum uenerit a muro praecipitandi (Dion C. 55. 11), mirifice in hunc conuenit historia illa de Cleombroto 494, ne quid de aliis dixerim qui in Ibide ex alto deiecti dicuntur, quo crudelissimo supplicio nihil magis Tiberius frequentauit.

Dixerit hic aliquis; Tu in Cassium Seuerum uel T. Labienum uel Thrasyllum astrologum uel certum aliquem delatorem carmen Ibis scriptum existimas; uere tu quidem, nam non dubiis uerbis id poeta significauit, u. 7 *Vnus, et hoc ipsum est iniuria magna, perennem Candoris titulum non sinit esse mei*, 93 *Neue minus noceant fictum execrantia nomen Vota, minus magnos commoueantue deos, Illum ego deuoueo* quem mens intelligit, *Ibin*: nomenque ut non uerbo positum sit, animo certe concipiendum erat, ne ui sua careret execratio. Hoc enim indicant dirarum formulae qualis est ista C. I. L. i. 820 *Nomen delatum Naeviae L. L. Secundae seiue ea alio nomini est*, indicat bis repetitum nomen ib. 819 *Danae*, et in Graeca Inscriptione ap. Kaibelium 1136

Σωσίκλεια, cf. quod ibi Kaibelius attulit ex Henzeno *Cn. Numidium Astragalum, illius uitam ualetudinem quaestum ipsumque uti labescat morbus, hoc C. Sextius Tabsimado rogo*. Neque aliter in Diris Valerii Catonis siue cuicumque alii adsignantur, Lycurgi nomen additum est. Neque incredibile est nomen Ibis, quamuis nunc lateat, *positis pro nomine signis* aliqua significatum fuisse (Trist. i. 5. 7). Et tamen est ubi Ouidius de inimico suo tamquam haesitans et incertus loquatur, e. g. 9 *Quisquis is est, nam nomen adhuc utcumque tacebo*, Trist. iii. 11. 56 *Ad te, quisquis is es, nostra querella redit*. Id ego duplici causa factum arbitror. Aut enim unum ipse intellexit, aliis alios uoluit intelligi, quo tutior esset neque omni spe regressus priuaretur; aut reuera de homine dubitauit, etsi plerumque certum aliquem animo imaginatus est. Prius ut credam, faciunt quae de causa exilii dicit in Tristibus et Epistulis ex Ponto.* Ea quaecumque fuit, (errorem ipse dicit Trist. ii. 207, iv. 4. 37, Pont. ii. 3. 92) uidetur eiusmodi fuisse quae *cunctis nimium quoque nota* (Trist. iv. 4. 43) esset. Vnde igitur factum est ut neque ipse Ouidius neque alius quisquam aequalium causam ruinae posteris tradiderit? Esto enim ut Augusti domus flagitia exul noluerit eloqui, quamuis ea tota Roma uulgarentur. At ceteros siluisse quod omnibus constaret, ausum neminem fuisse nobilissimi poëtae errorem declarare, unum Ouidium ex omnibus in ultima terrarum relegatum neque reuocatum fuisse; haec adeo mirabilia sunt ut arcani aliquid latuisse suspiceris. Hoc quid fuerit, pro explorato non est: sed non desunt uestigia. Vt breui quid rear enuntiem, Isidis sacra Ouidium uiolasse existimo, ita tamen ut cum infamia id Caesarum coniunctum fuerit. Id si quis quaerat quomodo fieri potuerit, docebit Iosephus Antiq. xviii. 3. Narrat enim imperante Tiberio, Mundum quendam amore captum Paulinae quae Saturnino nupserat, cum ea muneribus non cederet, libertae Ides dolo ad stuprum sic induxisse. Colebat Paulina Isin; huius sacerdotibus Ide persuasit datis uiginti quinque milibus drachmarum, alteris totidem promissis si rem perfecissent, ut mulierem per insidias Mundo conciliarent. Itaque qui natu maximus ex iis erat, secreto conloquio Paulinae confirmauit Anubidis se nuntium uenisse; hunc eam amare, iubere ut ad se ueniret. Tum Paulina sciente marito cui rem patefecerat, in Isidis fano cum Mundo, quem Anubin esse rebatur, concubuit. Quod Tiberius cum rescisset Mundum in exilium exegisse, Isidis fanum diruisse, deae simulacrum in Tiberim proici iussisse. Sed et ipse Ouidius testatur *linigeram fieri quid possit ad Isin* (Am. ii. 2. 25, cf. Trist. ii. 297, Iuuen. vi. 490 *Isiacae sacraria lenae*, Preller Röm. Myth. p. 728.)† Vt igitur cum plerisque statuamus Ouidium minoris Iuliae, Augusti neptis, flagitium aliquod uidisse idque prae timore dissimulasse (Trist. iv. 4. 37, Pont. ii. 2. 19), habemus cur timuerit, si aut corruptis Isidis ministris aut insciis ac sero cognoscentibus in fano deae id factum est. Quamquam

* Peculiares libellos scripserunt de exilio Ouidii Thomas Dyer *On the cause of Ovid's Exile* in *Musei classici* Tom. iv. pp. 224-247, et A. Deville *Essai sur l'Exil d'Ovide*, Paris 1859. Cf. Merivale *Hist. of the Romans under the Empire* iv. 331-333, ed. min.

† Appianus tradit in Bello Ciuili Volusium quendam Isiaci linea stola et canino capite indutum effugisse (B. C. iv. 47).

satis erit ad rem si Iulia in Isidis aede operata abducta est inde per adulterum inspectante Ouidio et agnoscente, nihil tamen auso eloqui. Vix enim crediderim Ouidium sumpto habitu Isiaci sacerdotis Augustum adisse, fretum uenia qua ille Athenodorum accepisset mulieris indutum specie sellaque in palatium aduectum cum gladio, monentemque ut a talibus insidiis posthac caueret, quod tradit Dion C. 56. 43.* Constat certe Augustum in deorum sacris religiosissimum fuisse; suorum autem flagitia impatientius tulisse: ut ultra solitum morem in eum saeuiret, quem in utraque re noxium compererat.

Hanc Isidis offensam quam sic Augustus ultus sit, unde tandem colligere audeo? Primum ex ipso carmine *Ibidis*: deinde ex *Tristibus* et *Epistulis* ex *Ponto*. De *Ibide* loquar posterius: nunc haec considera. *Tristia* qui legerit, nihil, ut opinor, totiens mirabitur quam Ouidium fertilem suam uenam prope destituisse, pro ubere rerum copia ac uerborum quam in *Amoribus* *Fastis* *Metamorphosis* adhibuerit successisse sterile quoddam et ieiunum, quo calamitates suas iterum atque iterum queratur. Sane uidetur unum superesse uestigium ingenii in noua se erigentis quod singula disticha sententias habent, non ut in *Amoribus* *Arte* *Fastis* simpliciter decurrentes, sed compluribus membris inter se implicatas ac conexas. Absque hoc foret, uix digna Ouidio uideri poterant; tanta in omnibus inest (praeter secundum librum *Tristium*) figurarum ac sermonis iteratio; adeo nusquam rerum ullam materiam dicendi nisi in miseriis suis habet.† Estque hoc ipsum quod legentes aduertat, eminens et exstans earundem rerum comparationum uerborum denique similitudo. Cui enim non recurret illud decantatum *Litora quot conchas, quot amoena rosaria flores* *Trist.* v. 2. 23 sqq., quod in unoquoque libro nec *Tristium* modo sed etiam *Epistularum* aliquatenus mutatum repetiuit? Vel illud de *Busiride* et *Phalaride*, quod ut in *Ibide* sic in *Trist.* et *Epist.* non semel legitur (*Tr.* iii. 11. 39, *Pont.* iii. 6. 41). Haec omnia recensere non est nostri operis: tantum afferam quae ad Isidis ritum mihi referenda uideantur. Nam ne obsoleti cultus uerba et uoces nesciamus obstant *Inscriptiones* et emortuarum religionum enarrator *Apuleius*.

Quotiens enim Ouidius infortunium suum plagae comparat qua paene ad mortem confossus sit! *Tr.* i. 1. 99 *qui mihi uulnera fecit.* iii. 11. 63 *rescindere crimina noli, Deque graui duras uulnere tolle manus.* 66 *Facta cicatricem ducere nostra sine.* *Pont.* i. 3. 15 *Tempore ducetur longo fortasse cicatrix, Horrent admotas uulnera cruda manus.* *Trist.* iii. 6. 29 *Mensque reformidat ueluti sua uulnera tempus Illud.* Cf. *Trist.* iv. 1. 36, *Pont.* i. 6. 22, iv. 11. 4, 19, ii. 3. 94. Et multo uidius *Pont.* ii. 7. 41

Sic ego continuo fortunae uulneror ictu

Vixque habet in nobis iam noua plaga locum.

iv. 16. 51 *Quid iuuat extinctos ferrum demittere in artus?*

Non habet in nobis iam noua plaga locum.

Apul. M. xi. 15 *Nam in eos quorum sibi uitas in seruitium deae nostrae*

* Culpa Ouidii, quaecumque fuit, non minimum furoris habuit (*Pont.* ii. 3. 46): quod de audacia (an escapade) qualis Athenodori haec fuit, non male explices.

† *Sen. Cont. Excerpt.* iii. Praef. 5.

(Isidis) *maiestas vindicauit non habet locum casus infestus*. Quae omnia ad Isidis caerimonias pertinere, quae discerptum corpus Osiridis inueniens ac sepeliens quotannis inducta sit, non est quod moneam. Optime ad rem facit Firmicus Maternus 2 *Hoc (idolum Osiridis) annuis luctibus plangunt, radunt capita, ut miserandum casum regis sui turpitudine dehonestati defleant capitis, tundunt pectus, lacerant lacertos, ueterum uulnerum resecant cicatrices, ut annuis luctibus in animis eorum funestae ac miserandae necis exitium renascatur.**

Rursus nihil in his scriptis saepius reperias quam ut naufrago se poëta adsimilet. Trist. i. 6. 7 *Tu facis ut spoliū non sim, nec nuder ab illis Naufragii tabulas qui petiere mei*. iv. 5. 6 *Qui ueritus non es portus aperire fideles Fulmine percussae confugiumque rati*. v. 11. 13 *Quassa tamen nostra est, non mersa nec obruta puppis, Utque caret portu, sic tamen exstat aquis*. v. 9. 17 *Naufragiumque meum tumultu spectarit ab alto, Nec dederit nanti per freta saeua manum*. Pont. i. 2. 61 *credo Mollia naufragiis litora posse dari*. 6. 33, ii. 3. 28 *In mediis lacera naue relinquitur aquis*. iv. 14. 21 *Ad ueteres scopulos iterum diuertor et illas In quibus offendit naufraga puppis aquas?* Et hoc in Iside frequens est, cuius in tutela naues erant; unde in pompa eius nauigium ferebatur, et naufragorum uotiuae tabulae in aede suspendebantur. Iuuen. xii. 28 *pictores quis nescit ab Iside pasci?* Sed et in hymno Isidis ap. Kaibelium 1028 *πλωτὰ δὲ φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα Νηυσὶ μελαμπρώροισιν ὑπαὶ παχνώδεος αὐχμῶ, Ἀνίκα μειδάμων, Ἰαράν ἐρύθοισα παρειάν, Ἀμπετάσω Τηθὺν γλαυκώλενον*. Nam serenare ex procellis caelum ac mare eiusdem deae erat. Apuleius M. xi. 7 de festo die Isidis loquens *Nec mora cum noctis atrae fugato nubilo Sol exurgit aureus . . . ut pecora etiam cuiusquemodi et totas domus et ipsum diem serena facie gaudere sentirem* *Magnoque procellarum sedato fragore ac turbido fluctuum tumore posito mare quietas alluuias temperabat, caelum autem nubilosa caligine disiecta, nudo sudoque luminis proprii splendore candebat*. Quod et ipsum plus semel in Tristibus et Epistulis Ponticis occurrit. Trist. i. 2. 107 *Fallor an incipiunt grauidae euanescere nubes? Victaque mutati frangitur ira maris?* Pont. ii. 1. 25–28. Eodem referas *arae et portus* metaphoram, qua saepius usus est. Pont. ii. 8. 68 *Vos eritis nostrae portus et ara fugae*. Trist. iv. 5. 1, 2 *Vnica fortunae ara reperta meis*. Trist. v. 6. 14 *Quae patuit dextrae firma sit ara meae*. v. 2. 43 *sacram quamuis inuisus ad aram Confugiam, nullas submouet ara manus*. v. 6. 2 *Qui mihi confugium, qui mihi portus eras*. iv. 5. 5 *Qui ueritus non es portus aperire fideles Fulmine percussae confugiumque rati*. Cum his comparentur Apul. M. xi. 10 *Manibus ambabus gerebat altaria, id est, auxilia, quibus nomen dedit proprium deae summatis auxiliariis prouidentia*. 12 *Quod tot ac tantis exantlatis laboribus, tot emensis periculis deae maximae prouidentia adluctantem mihi saeuissime fortunam superarem*. 15 *Multis et uariis exantlatis laboribus magnisque fortunae tempestatibus et maximis actus procellis ad portum quietis et aram Misericordiae uenisti, quae de*

* An uiolatas has religiones loco exilii Augustus declarauit? Nam Tomi propter discerpta membra Absyrti (Trist. iii. 9) nomen habuerunt: ut ipso ex nomine discepti Osiridis fabula, atque adeo suum facinus qui haec uiolasset, Ouidio repraesentaretur. Cf. Ib. 452.

homine per Isin ad salutem perducto dicuntur. Etiam illud quod est in Ibide 208 *Ora licet tribuas multiplicata mihi* et Trist. i. 5. 53 *Si uox infragilis, pectus mihi firmitus esset, Pluraque cum linguis pluribus ora forent, Non tamen idcirco complecterer omnia uerbis, Materia uires exsuperante meas*, idem in referendis laudibus Isidis inducit Apuleius xi. 25 *Nec mihi uocis ubertas ad dicenda quae de sua maiestate sentio sufficit nec ora mille linguaeque totidem uel indefessi sermonis aeterna series*. Propius a uerbo accedunt quamuis paulo aliter deflexa sit oratio, illa Apuleii xi. 6 quo Isis cultorem suum alloquitur *Nec iniurium, cuius beneficio redieris ad homines, ei totum debere quod uiues* h. e. omne futurum tempus uitae tuae, et Trist. v. 4. 22 *Denique quod uiuat, munus habere dei* h. e. quod uiuat, nec mori coactus sit.

Sed multo magis res elucet ex ipso carmine Ibis. Nam non ista solum quae in Trist. et Epistulis ex Ponto attuli etiam in Ibide recur- runt, e. g. 13 *Vulneraque inmitis requiem quaerentia uexat*, cf. Ib. 247, 17, 18 *Cumque ego quassa meae complectar membra carinae Naufragii tabulas pugnat habere mei* sed totum Carmen ad Aegyptum redit et inter Aegyptiaca uersatur. Sed repetenda res altius, et ad origines uocanda est.

II.

Scriserat carmen Ibin Callimachus, poeta Alexandrinus, contra inimicum quem Suidas discipulum eius Apollonium, scriptorem Argonauticorum, fuisse tradit s. u. Καλλίμαχος. Τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα . . . Ἴβις ἐστὶ δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἰς τινα Ἴβιν, γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχου· ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά. Huius inimicitiae causa quae fuerit nescitur; a plerisque creditur orta ex inuidia quae inter riuales ex carminibus prouenerit. Constat Apollonium eductum in domo Callimachi cum Argonautica adhuc adulescens recitasset, adeo non placuisse audientibus ut cum rubore (ἐρυθρίασας) discederet (Vit. Apollonii pp. 532, 4 in Scholiorum ed. Keiliana), cumque ignominiam apud ciues et reliquorum poetarum calumniam ferre non posset, relicta patria in Rhodum iret. Creditur haec origo fuisse litium quas inter poetas extitisse nouimus, siue recitaret Apollonius nolente magistro, siue praeceptis eius minus obsecutus, ad uetera et uetita redierat et propterea Callimacheis atque adeo ipsi Callimacho displicuerat.* Quidquid fuit, supersunt quae rixam testentur. Haec collegit Merkelius et post eum Schneiderus et Couatius.† Nam Callimachus in Hymno Apollinis Apollonium creditur tetigisse his ultimis uersibus ‡

Ὁ Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὐατι λάθριος εἶπεν,
οὐκ ἄγαμαι τὸν αἰοῖδον ὃς οὐδ' ὄσα πόντος αἰεῖει.

* Hanc sententiam, cuius auctor fuit Gerhardus Lection. Apollonianarum p. 4, etiam Ritschelius probauit Chronologie der Ersten Alexandrinischen Bibliotheken p. 69.

† La querelle de Callimaque et d'Apollonius, extrait de l'Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études Grecques en France. Année 1877.

‡ Hos uersus Couatius p. 29 censet quasi epilogum additos a Callimacho, cum is hymnorum totam seriem editurus ultimam manum certamini uellet imponere, et Apollinem in fine carminis testem faceret uictoriae, sicut ab eodem deo Apollonius in principio Argonauticon primordia operis duxisset.

Τὸν Φθόνον ὠπόλλων ποδί τ' ἤλασεν ὧδε τ' εἶπεν·
 Ἄσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
 Λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἔλκει.
 Διοῖ δ' οὐκ ἀπὸ πάντος ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι,
 Ἄλλ' ἦτις καθαρὴ τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
 Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λίβας, ἄκρον ἄωτον.
 Χαῖρε, ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἔνθα νέοιτο.

Quibus Apollonium manifesta parodia respondisse Arg. iii. 932

Ἄκλειῆς ὄδε μάντις, ὅς οὐδ' ὄσα παῖδες ἴσασιν
 Οἶδε νόῳ φράσσασθαι,

Merkelius censet (Proleg. Apollonii p. xviii): illud certe potest ex Schol. Οὐκ ἄγαμαι] Ἐγκαλεῖ διὰ τούτων τοὺς σκώπτοντας αὐτὸν μὴ δύνασθαι ποιῆσαι μέγα ποίημα, ὅθεν ἠναγκάσθη ποιῆσαι τὴν Ἐκάλην conici, quo tempore ea scriberentur a Callimacho, Apollonium fama epici carminis tantum innotuisse, ut pro riuali haberetur, neque se indignum putaret Callimachus ad prolixiora accingi.

Aliud superest rixae monumentum, si modo fuit, epigramma Anthologiae Palatinae xi. 275 quod Ἀπολλωνίου γραμματικοῦ inscriptum est.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς,
 Αἴτιος ὁ γράψας Αἴτια Καλλιμάχου.

Sic enim legendum uidetur ex codice Heidelbergensi, non quod uolebat Bentleyius Καλλίμαχος, cum Καλλιμάχου etiam Eustathius exhibeat ad Hom. Od. 1422. Verba sic uerterim:—'Callimachus, that heap of rubbish, that fribble, that mind of wood, is to blame,* the same that wrote the Αἴτια of Callimachus;' h. e. Callimachus qui scripsit Αἴτια, carmen de causis deorum et heroum, plenum quisquiliis rerum, leue, nullius ingenii, ipse causam dedit huic de se iudicio; sic enim fere singula interpretatus est Merkelius Prolus. ad Ib. p. 342.†

Epigramma Apollonium Rhodi iam exulantem scripsisse, Callimachum eo laccessitum *Ibin* edidisse Merkelius et O. Schneiderus (Callim. ii. p. 276) crediderunt. Quod etsi ualde incertum est, tamen cum adulescens adhuc Apollonius in Rhodum secesserit, id autem Ritschelius ex comparatione temporum circa Ol. 131 (B.C. 256–253) cadere euicerit (Opusc. i. pp. 69 et 73), Ibis ante id tempus uix potuit scribi. Neque uero diu post eos annos scriptam crediderim, cum senex iam Callimachus deuotionibus riualem uix insectaturus fuerit. Nam si Ritschelium secuti Callimachi natales circa Ol. $\frac{114}{8}$ B.C. 324–317, Apollonii Ol. $\frac{126}{7}$ B.C. 276–269 ponimus, hic in Ol. 131 annos uiginti plus minusue, Callimachus sexaginta minimum habuit.

Ex Ibide Callimachea cum ne unum quidem fragmentum Graeci tradiderint nec nisi ex Ouidii Ibide et eius scholiis quicquam innotu-

* 'Poena dignus est' uertit Gerhardus p. 5.

† Apollonii Rhodii num epigramma sit, dubites, cum γραμματικοῦ inscriptum sit, neque Apollonius solus inpatienter tulerit Callimachi poesin, cuius rei testis est Suidas s. u. Σεβηριανός. Τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως, τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβὼν οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέσκωπτε τὸν Λίβυν ποιητὴν· ἀνιῶμενος δὲ ἔτι μᾶλλον ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. Anth. P. xi. 347, 8 Γιγνώσκοιμ' ὄσα λευκὸν ἔχει στίχον, ἢ δὲ μέλαινα Ἱστορίη τήκοι τοὺς Περικαλλιμάχους.

erit, coniectura tantummodo qualis fuerit licet assequi. Qua tamen in re quod a plerisque neglectum est, in eo summam uerti quaestionis acute Merkelius perspexit. Nam Apollonius quamquam plerumque et in utraque uita ap. Keilium pp. 532–534 Alexandrinus uocatur, Athenaeo teste 283 ab aliis Naucratis habitus est.* At in Naucrati, quod erat oppidum Aegypti non longe distans Alexandria ab oriente, fuisse olim deum quendam antiquum, Theuth nomine, cui sacra auis Ibis dicata fuerit, confirmat Plato in Phaedro 274 C: unde Naucratica† potissimum auis et Apollonii ciuis (uerbis utor Merkelii, p. 338) Ibis fuit. Hinc praecipue riuali nomen Ibis inposuisse Callimachum reor; nec dubito ut uolucrum, sic Mercurium siue Theuth, cui ea sacra fuit, partes in diris eius habuisse. Nam et Ouidius hunc inducit Ib. 214. Qui etiam illud credo addidit ex Callimachea Ibide 449 *Et quibus exiguo uolucris deuota libello est Corpora proiecta quae sua purgat aqua.*

Hic non possum Schneidero suffragari existimanti Callimachi Ibin tam *exiguum libellum* fuisse ut unum tantum complexa genus dirarum non ultra fines epigrammatis progressa sit. Esto enim ut quae in ipsam auem inprecatus est non adeo multa fuerint; at adicienda sunt quae in Apollonium direxit. Quis enim diras in inimicum scribens satis irae consultum putet si auiculae mala multa inprecetur, ipsi nihil? Quod si in eodem carmine et Ibin et Apollonium Callimachus deuouit, aut longissimum epigramma fuerit necesse est, aut Ouidius *exiguum* libellum Callimachi prae suo existimauit. Hoc ut uerum credam, multa faciunt. Nam si Ibin suam *libellum* u. 51 dixit, quaeque in ea prolusit *pauca* u. 639 prae postmodo scribendis ratus est—habet autem carmen uersus 644—eadem ratione Cyrenaei Ibin *exiguam* dicturus fuit, si non ultra centum uel ducentos uersus producta esset. Vt exemplo rem illustrem, nulla est epistula Tristium praeter librum secundum qui uersus 578 habet, nulla scriptarum ex Ponto, quam non exiguum libellum dicturus fuerat: neque epistula ea qua *Triumphum* suum Rufino mittit (Pont. iii. 4) breuiorem credo ipsum *Triumphum* fuisse, quamuis *opus exiguum* id uocarit (5). Sed et ipse sese interpretatus est uersibus de quibus perperam, si quid Latine sapio, Schneiderus iudicauit. Dicit enim uu. 57–64

Nunc quo Battiades inimicum deuouet Ibin,
 Hoc ego deuoueo teque tuosque modo.
 Vtque ille historiis inuoluam carmina caecis,
 Non soleam quamuis hoc genus ipse sequi.
 Illius ambages imitatus in Ibide dicar,
 Oblitus moris iudiciiue mei.
 Et quoniam qui sis nondum quaerentibus edo,
 Ibis interea tu quoque nomen habe.

* 'Απολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν Ναυκράτει κτίσει. Aelian. H. A. xv. 23 'Απολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης.

† Sic Calchedonii ἐρωδιὸν siue ardeam tamquam προδότην notabant, quia urbem hostes ceperant dum auem ex aduerso litore obseruant aquis exstare cibos colligentem, eamque imitati ipsi per pontum tamquam in terra ad muros adgrediuntur, Anth. P. ix. 551.

Hic uersus 59-62 Schneiderus cum reliquis ita credit conexos non ut in Ibide Callimachea fuerint *caecae historiae* sed ut ambages et obscuritatem quas ille in carminibus alibi adfectauerit, Ouidius in sua Ibide imitatus sit. Quasi uero boni poetae esset postquam dixisset eodem se modo deuoturum inimicum quo Ibin Callimachus, id genus rerum adnectere quod in *aliis* carminibus Callimachi, non in Ibide esset. Talem nexum non Ouidianus solum stylus atque ordo dicendi, sed ipsa loci sententia respuit. Quo enim modo Battiades Ibin deuouit? Nempe *historiis caecis*, per ambages et aenigmata fabularum. Quae ut non magni ambitus in exiguo libello fuisse colligantur, omnino certe abesse non poterant. Neque aliter locum interpretatus est Bentleius ac ceteri praeter Couatium: estque res simplicissima, nec quae ullis machinis ad id detorqueatur quod Schneiderus uoluit. Quid quod singulis distichis 57-8, 59-60, 61-2, 63-4, Ibin nusquam mittit, ab Ibide Callimachea ad suam (69) progreditur, obscuritatem, nomen Callimacheae Ibidis in suum inimicum conuertit. Idem patet et ex uerbis Suidae. Nam si hoc teste Ibis poema fuit *ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λουδορίαν*, uero simile est non epigrammatis in ambitum, sed nec in formam compositum fuisse. Sane ex Suida et Eudocia scimus Archibium commentarium siue *ἐξήγησιν* scripsisse Callimachi Epigrammatum; sed neque inter Epigrammata Ibin quisquam ueterum retulit, nec si epigramma fuisset, latuisset credo sed in Anthologiam peruenisset. Nunc cum non extet, eam speciem habuit, opinor, quam ceterae eiusmodi *Ἀραί*. Scripserat *κατευχὰς* Simonides, si recte nomen traditum est in Schol. Od. ζ. 164, *Ἀρὰς* Moero Byzantia (Parthen. Erot. 27) et Euphorion Chalcidensis, hic in furem qui poculum surripuerat, ut ex altero nomine carminis *ποτηριοκλέπτῃ* concludit Meinekius Anal. Alex. p. 20, illa de Alcinoe quam Nicandra deuouerat, quod se cum toto anno apud eam laborasset soluta tantum parte mercedis a domo exegisset. Hae perierunt: Romanorum contra supersunt duo deuotionum carmina, Dirae Valerii Catonis et Ouidii Ibis. Euphorionis ex Diris quem unicum uersum seruarunt Steph. B. s. u. *Ἀλύβῃ* et Schol. Theoc. ii. 2 hexameter est, ut nihil inde colligi possit de Callimachi Ibide quam Euphorion presse secutus uideatur Meinekio. Nam *Diras* hexametris scripsit Cato seu quis alius fuit: nec nisi ex Ouidiana Ibide et eius Scholiis afferas cur non hexametris totae compositae sint et Callimachi et Euphorionis deuotiones.

Illud omittendum non erat in hac re quod ad u. Ib. 315 *Vtque necatorum Darei fraude secundi Sic tua subsidens deuoret ora cinis* Scholiasta Galeanus haec tradidit *Dareus fi. primi Darei quia hominibus suis iurauit quod non occideret eos ueneno sicut pater suus consueuit cinere calido eos interfecit. Vnde Callimachus contra suum Ibin Sic tu depereas sicut periere secundi Quos Dareus multo prouerat cinere (secundus Quos multo Dareus obruerat cinere C cum Askeuiano)*. Etsi enim nihil habent fidei suppositicii uersus quales non pauci in his scholiis reperiuntur, potuit tamen historia tradi ex Callimachi Ibide prouenisse. Certe in hoc uno loco Scholiasta, cum in multis Callimachum allegarit, illud *in suum Ibin* adnexuit. Sed alternis hexametris et pentametris

Ibin scripsisse Callimachum non magis hinc collegerim quam uersus ipsos ex Graeco poeta ductos uel expressos esse: nam ipsae historiae quae in scholiis leguntur non raro ficticiae sunt.

Non igitur iacebit, me iudice, inueterata iam de Callimachea Ibide opinio. Fuerit exiguus libellus, et multo minor Ouidiana; at historias habuit et inprecationes auiculae,—modo recte interpretes de uu. 449, 450 iudicarint,—et, quod ex Suida colligitur, ipsius Apollonii. Epigramma non fuit, fortasse ne elegiaco quidem metro scriptum est, sed ad exemplum Dirarum quae Catoni adsignantur.

III.

In Ibin uolucrem (duo genera tradiderunt antiqui, nigrum alterum, alterum candidum nisi quod nigrat aliqua parte, ut capite collo extremitatibus pinnarum ac tergi, Herod. ii. 76, Arist. H. A. ix. 103, Plin. x. 87) quid Callimachus inprecatus sit coniectura tantum est. Vnum poterit ex Ouidio colligi. Ib. 449

Et quibus exiguo uolucris deuota libello est,

Corpora proiecta quae sua purgat aqua,

ad quae Schol. Galeanus *Callimachus fecit in quemdam inimicum inuentiones, cuius nomen fuit ibis i. hermenia quae se rostro inferius purgat: Askeuianus Callimachus in inuidum scribens pro eius immunditia eum ibidem in libro suo appellauit, quia ibis s. ciconia rostro purgat posteriora et in hoc exercetur.* Haec si uere tradunt scholiastae, notarat Cyrenaeus immunditiam quandam qua auis in purgando corpore utatur.* Sic sane Plinius H. N. viii. 97 *Simile quiddam et uolucris in eadem Aegypto monstrauit, quae uocatur ibis, rostri aduncitate per eam partem se perluens qua reddi ciborum onera maxime salubre est.* Aelianus H. A. ii. 35 *Αἰγύπτιοι κλύσματα καὶ κάθαρσιν γαστρὸς οὐκ ἔκ τινος ἐπινοίας ἀνθρωπίνης λέγουσι μαθεῖν, διδάσκαλον δὲ σφίσι τοῦ ἰάματος τοῦδε τὴν ἴβιν ᾄδουσιν.* Cic. de N. D. ii. 126 *Vomitione canes, purgatu autem aluos ibes Aegyptiae curant.* Plut. de Is. et Osir. c. 75 *Ἡ δὲ ἴβις ἐδίδαξε πρώτη κενώματος ἰατρικοῦ χρεῖαν κατιδόντας οὕτω κλυζομένην καὶ καθαιρομένην ὑφ' ἑαυτῆς,* et multo uberius Georgius Pisida quem ad uersum 450 Saluagnius citauit. His ab omnibus Ibis aluum iniecta per rostrum aqua purgare creditur, falso id quidem, ut docet Sauignius † in libello quem de hac aue scripsit, sed tanto consensu ut merito idem error Callimacho imputetur. Quamquam nihil tam singulare ex uerbis Ouidii eliciendum est: tantum dicit auem aquam proicere qua corpus purget. At hoc mundaе auis est; audio, sed ut sordes abluat quas ex limosa humo uel aqua semper colligit. Testis Aelianus x. 29 *Πανταχοῦ δὲ καθιέισα ἴβις τὸ ράμφος, τῶν ῥυπαρῶν καταφρονούσα καὶ ἐμβαίνουσα αὐτοῖς ὑπὲρ τοῦ καὶ ἐκεῖθεν τι*

* Simili modo creditur Hipponax Bupalum notasse *χαραδριν* uocando, quae auis *ἄμα τῷ ἐσθίειν ἐκκρίνει*, unde *μεσσηγυδορποχέστης ἦγουν ὃς μεσοῦντος δείπνου πολλάκις ἀποπατεῖ ὡς πάλιν ἐμπίπλασθαι* Eust. ad Odys. 1837 idem uocari poterat (Ten Brink in Philol. vi. p. 350).

† Histoire naturelle et mythologique de l'Ibis par Jules-César Sauigny, Paris 1805.

ἀνιχνεύσαι, ὁμῶς δ' οὖν ἐς κοῖτον τρεπομένη λούει τε πρότερον ἑαυτὴν καὶ ἐκκαθαίρει. Nam ut est uoracissima, non aquis tantum et paludibus incedens pisces ranasque et quae limum incolunt absumit, sed et uiarum quisquilias et macellorum purgamenta: ut semper aliquid uorare uel quod uoret rimari uideatur. Aelian. H. A. x. 29 Πολυβορώτατον δὲ καὶ κακοβορώτατον. Strab. 823 de Alexandria loquens Ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα καὶ μέγεθος, διττὴ δὲ τὴν χροῖαν, ἡ μὲν πελαργώδης, ἡ δὲ ὄλη μέλαινα. μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπαντα τρίδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πῆ μὲν χρησίμως, πῆ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μὲν ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεοπωλίοις καὶ τοῖς ὀψοπωλίοις ἀποκαθάρματα· δυσχρήστως δὲ, ὅτι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων μολυσμοῦ πάντος. Nec ulla res constantius tradita est ab antiquis quam ibin uorare serpentes. Quod etsi nullo modo potest esse uerum, ut ex curatissima inquisitione Sauignius euicit, adeo peruulgatum est ut a plerisque etiam nunc pro uero habeatur. Nulli non innotuit fabula illa Herodoti ii. 75, 76, esse in confinio Arabiae et Aegypti locum iuxta urbem Buto ubi ineunte uere ex Arabia uolantes serpentes cum ibibus configant; a quibus quia uincantur ibin inter Aegyptios magno in honore esse. Eam fabulam repetiuerunt Cicero de N. D. i. 101, Plinius H. N. x. 75, Aelianus H. A. ii. 38 fin., Amm. Marc. xxii. 15. 26, Solinus p. 162. 14 ed. Mommsen. Serpentium uoracem ibin dixerunt Diod. i. 87. 6, Ioseph. Antiq. ii. 10, Mel. iii. 81, Iuuen. xv. 3, Aelian. H. A. x. 29 qui et scorpis ab ea comedi tradit, Amm. Marc. xxii. 15. 26, Solinus 162. 11 M. Circa easdem ripas ales est ibis. ea serpentium populatur oua gratissimamque ex his escam nidis suis defert: sic rarescunt prouentus fetuum noxiōrum: quos locos congegit Sauignius pp. 101, 2 et post eum Mayor ad Iuuen. xv. 3.

Neque uoracitas solum et quae cum hac coniungitur creberrima sui purgatio in Ibide notari poterat. Nam et incessu fuit lento et paene uirginali (Ael. H. A. ii. 38) ut crura singulis passibus cubitum inter se dimetirentur (Ael. x. 29), et pullos gignere coitu per os facto credebatur (Ael. x. 29 μίγνυνται δὲ τοῖς στόμασι καὶ παιδοποιοῦνται τὸν τρόπον τοῦτον, Amm. Marc. xxii. 15. 26 per rostra fetus edere accepimus), et diutissime uitam producere (Ael. x. 29) et intestino esse praeter modum prolixo (nonaginta sex cubitorum prodit Aelianus x. 29), et cum Luna quendam habere naturalem consensum, quod obscurata ea conuerteret donec in plenum orbem reuerteretur (Ael. x. 29), et ex auctu eius uel diminutione cibum auget uel diminueret (ii. 35), et tot diebus pullos ouis excluderet quot ea cresceret senesceretque (x. 29). Haec Callimachus ut erat in auium natura indaganda curiosus, scripsit enim librum περὶ ὀρνέων,* aut omnia aut partem adhibiturus erat, quo plenius in aue inimicum insectaretur. Qui quamuis foeditatem potissimum auis incesserit, in Apollonio id arguens cuius ipse ab Apollonio arguebatur (Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα)—idque in ibide insectatus quod in omnibus triuuiis Alexandriae uidisse se Strabo testatus est, πᾶν θηρίον ἐκλέγουσαν καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεοπωλίοις καὶ τοῖς ὀψοπωλίοις ἀποκαθάρματα—

* Fragmenta collegit O. Schneiderus Callim. ii. pp. 290-296.

non tamen hoc tantum ex aue deuouisse sed et alia crediderim propter uerba Ouidii *Et quibus (uotis) uolucris deuota est.* Haec enim uota non in unum aliquid, sed in multa inprecaturus erat. Nam ad iram taediumque mouendum, ipsa crebritas accessit, quod ibin necare capitale fuit (Herod. ii. 65, Cic. de N. D. i. 29. 82).

Venio ad Naucratin: nam et Apollonius Naucratis a nonnullis habitus est,* et ex Naucrati profectus est Theuth ille siue Hermes cui ibin dicatam idem Plato tradidit (Phaedr. 274). *Ἦκουσα τοίνυν περὶ Ναυκρατίν τῆς Αἰγύπτου γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν, οὓς καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερὸν ὃ δὴ καλοῦσιν Ἴβιν· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεῦθ. τοῦτον δὲ πρῶτον ἀριθμὸν τε καὶ λογισμὸν εὐρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττειάς τε καὶ κυβείας, καὶ δὴ καὶ γράμματα.*

Quanta fuerit inter hunc Hermen et ibin coniunctio declarat Aelianus H. A. x. 29 *Καὶ τῷ Ἑρμῇ δὲ φασὶ τῷ πατρὶ τῶν λόγων φιλεῖται, ἐπεὶ ἔοικε τὸ εἶδος τῇ φύσει τοῦ λόγου· τὰ μὲν γὰρ μέλανα ὠκυπτέρα τῷ τε σιγωμένῳ καὶ ἔνδον ἐπιστρεφόμενῳ λόγῳ παραβάλλοιτο ἂν, τὰ δὲ λευκὰ τῷ προφερομένῳ τε καὶ ἀκουόμενῳ ἤδη καὶ ὑπηρέτῃ τοῦ ἔνδον καὶ ἀγγέλῳ, ὡς ἂν εἴποις.* Fuitque ibis † huius dei Theuth insigne, neque ita solum ut ille cum capite ibidis pingeretur et dei nomen ibis in ligno stans cum semicirculo et duabus lineis exprimeret, sed ut anni primus mensis Thoth uocaretur, litterarum Aegyptiarum prima ibis esset (Cic. de N. D. iii. 22. 56, Plut. Symp. ix. 2. 2). † Itaque Hermopoli, qua in urbe praecipue Theuth colebatur, porticus templi quod ibi maximum *ἰβικέφαλον* deum cum famulis ibide et simio insculptos gerebat: et illuc deportata esse cadauera ibium, sicut ad Buto accipitrum, narrat Herodotus ii. 67. *Ἰβέως Ἑρμαϊκῆς* pinnas in magicum usum adhibet scriptor arcanus ap. Parthey *Zwei Zauberpapyri* p. 127: nec minore cura ibin qui medicinae studebant quam Hermen, artis eius auctorem ac patronum, obseruabant. Sed et Lunae commune fuit Hermae cum ibide consortium, cum Plutarcho teste de Is. et Osir. 41 Hermes lunae insidens cum ea circuitum § faceret, Hermae simulacrum, tamquam Luni, lunula comitaretur; ibis autem cum lunae nomine Hah siue Ioh coniuncta reperiatur (Wilkinson iii. p. 165), et lunam diuersitate plumarum

* Athen. 283. Scripsit Apollonius libellum *Κτίσεις* in quo urbium origines celebrauit. Commemorantur Alexandria, Caunus, Cnidus, Naucratis (Clinton F. H. iii. p. 516); unde errore Naucratis dictum putauit Weichertus. Sed non uideo cur eadem dubitatio non etiam in hos admittatur qui eum Alexandrinum uocarunt, cum etiam *Ἀλεξανδρείας κτίσιν* scripserit. Vero similis est natus Naucrati, eductum Alexandriae fuisse. Ab hoc libello Apollonii suspicor Ouidium nonnulla sumpsisse, cf. 539 *Conditor ut tardae Blaesus cognomine Cyrae.*

† Haec sumpsit de libro Wilkinsoni *Manners and Customs of the Ancient Egyptians* iii. pp. 165 sqq. Cf. Kreuzeri *Symbolik* ii. pp. 101 sqq. Saignii *Histoire de l'Ibis* pp. 148 sqq.

‡ Plut. Symp. ix. 2. 2 *Ἑρμῆς λέγεται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γράμματα πρῶτος εὐρεῖν. διὸ καὶ τὸ τῶν γραμμάτων Αἰγύπτιοι πρῶτον Ἴβιν γράφουσιν, ὡς Ἑρμῆι προσήκουσαν, οὐκ ὀρθῶς κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν ἀναύδα καὶ ἀφθόγγῳ προεδρίαν ἐν γράμμασιν ἀποδόντες.* Constat Plutarchum litterarum Aegyptiarum numerum 25 fecisse, Is. et Osir. 56, sed harum prima utrum A fuerit, non liquet, praesertim cum ex pulcherrima dissertatione Emmanuelis de Rougé (*Mémoire sur l'origine Égyptienne de l'Alphabet Phénicien*, Paris 1874) B potius per Ibin significata uideatur. Eius libelli notitiam acceptam refero uiro illustrissimo Max. Muellero.

§ Plut. de Is. et Osir. 41 *ἐνιδρυμένον συμπεριπολεῖν.*

significarit (Plut. de Is. et Osir. 75, Clem. Strom. 242 *), et in conuiujs Aegyptiorum cum accipitre pro luna ut is pro sole figurata fuerit et ab Aeliano sacrata lunae dicatur † (H. A. ii. 38).

Eandem Mercurii cum Aegyptia aue consociationem declarat fabula, quae apud Antoninum Liberalem 28, Ouidium M. v. 331, Hyginum P. A. ii. 28 extat. Qui sic narrat. *Aegyptii sacerdotes et nonnulli poetae dicunt, cum conplures dii in Aegyptum conuenissent, repente peruenisse eodem Typhona, acerrimum giganta et maximum deorum hostem. quo timore permotos in alias figuras se conuertisse; Mercurium factum esse ibin, Apollinem autem quae Threicia auis uocatur, Dianam aeluro similatam. quibus de causis Aegyptios ea genera uiolari non sinere demonstrant, quod deorum imagines dicantur.*

Callimachum igitur credo per ibin potissimum significasse Apollonium, quod, ut Apollonius, circa Naucratin uersaretur, et haberet quae in Apollonii gestibus habituque morderentur, et eundem tamquam falsum quendam Hermen siue Hermae famulum repraesentaret. Nam siue scribe ipse uel pater fuerat, Hermes ille *ιερογραμματεὺς* deorum habebatur; siue in carminibus nouum aliquid et intentatum affectarat, ad Hermen redierunt *γράμματα* (Phaedr. 274) et quidquid ad homines excolendos per litteras fit. Certe non desunt in Argonauticis, ut hodie leguntur, Apollonii quae peculiare artificium sapiant; praecipue in ordine quo litterae conectuntur, uocabula se excipiunt, unde distinctior uersuum rhythmus fit et quasi per articulos expressior. Id singulare munus Hermae siue Theuth Aegyptio Plato tribuit in Philebo 18, ut litterarum tria genera, uocales (*φωνήεντα*), mutas (*ἄφωνα*), medias (*φωνῆς μὲν οὐ, φθόγγου δὲ μετέχοντά τινος*) discerneret; neque a uero abhorret hoc in Apollonii carminibus Callimacho displicuisse, quod uocalibus modo inter se copulatis, modo artificiosius dispositis, consonantibus ita distributis ut nihil in uersu nisi ex proposito asperius sonaret, nouam quandam artem inducere uideretur.† Quod siquis obiciat hoc prae omnibus Callimacheum esse, non ideo cadit coniectura, nam idem in perpolito carmine exquisitum poterat, in adulescentis incohato opere putidum uideri.

Unum praetermittendum non erat: Callimachum in insectanda

* Plut. de Is. et Osir. 75 Τῆ δὲ τῶν ποδῶν διαβάσει πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸ βύγχος ἰσόπλευρον ποιεῖ τρίγωνον· ἐτι δὲ ἡ τῶν μελάνων πτερῶν περὶ τὰ λευκὰ ποικιλία καὶ μίξις ἐμφαίνει τὴν σελήνην ἀμφίκυρτον. Vide Partheyum in loc. Clem. Strom. 242 S. Ἡ δὲ Ἴβις (σύμβολον) σελήνης, τὰ μὲν σκιερὰ τῷ μέλανι, τὰ δὲ φωτεινὰ τῷ λευκῷ τῶν πτίλων εἰκαζόντων.

† Aelian. H. A. ii. 38 Ἱερὰ τῆς σελήνης ἡ ὄρνις ἐστὶ. τοσοῦτων γούν ἡμερῶν τὰ φῶς ἐκγλύφει, ὄσων ἡ θεὸς αὖξει τε καὶ λήγει. τῆς δὲ Αἰγύπτου οὐποτε ἀποδημεῖ. τὸ δὲ αἴτιον, νοτιωτάτη χωρῶν ἀπασῶν Αἰγυπτὸς ἐστὶ, καὶ ἡ σελήνη δὲ νοτιωτάτη τῶν πλανωμένων ἀστρῶν πεπίστευται. 'Tehuti represents the Moon, which he wears upon his head, either as crescent or as full disk; and as our word moon is derived from the root *mā*, 'to measure,' . . . we shall not be surprised if we find a very similar account of the etymology and attributes of Tehuti. There is no such known Egyptian word as *tehu*, but there is *techu*, which is a dialectic variety, and is actually used as a name of the god. This form supplies us with the reason why the god is represented as an ibis. As Seb is the name both of a goose and of the earth-god, so is Techu the name of an ibis and of the moon-god. Tehuti probably signifies, as M. Naville has suggested, the "ibis-headed." Renouf, Religion of Ancient Egypt, p. 116.

ibide ab Aegyptiorum ritu ac more discessisse. Hi enim tamquam sacram uenerabantur; atque adeo non inmundam ducebant ut qua ex aqua ibis bibisset, eam solam in sacris adhiberent (Ael. H. A. vii. 45). Quod igitur ibin induxit tamquam dignam deuotionibus, Graecos secutus uidetur; nam sic Aristophanes dixerat Ἴβις Λυκούργου, ut alienum et Aegyptium notaret. Ergo aut Graecus origine Apollonius non fuit, quod fortasse declarat rarius inter Graecos nomen patris Hillei siue Sillei (Vit. ap. Keil. p. 534), aut eum Callimachus tamquam βαρβαρίζοντα nec satis Graece sapientem notare uoluerat. Nam quo magis ipse locutionem affectabat cuius et exquisita et uere Graeca et tamen propria forma esset, hoc acrius in discipulo insectaturus fuit quodcumque uel sordere uel nimis magna spirare, uel denique ita ad suas artes accedere iudicaret, ut eas tamen per imitationem traduceret. Neque hoc ideo inprobes, quod Apollonius postquam Rhodum secesserit, uere Graecus poeta euaserit. Nam quo diutius inter Graecos commoratus est, hoc plus se excolebat. Qui si in Ibide tamquam *Aegyptius* diffamatus est a Graeco et βαρβαρίζων, potuit Callimachus ut inerudito doctrinam, sic Aegypto Alexandriam opponere. An et Serapin, qui deus ab Alexandrinis potissimum colebatur, ceteris Aegyptiorum numinibus opposuit? Certe in anulis qui Serapidis caput insculptum gerunt inscriptus titulus dicitur a Kingio (Antique Gems p. 340) his uerbis ΝΙΚΑΟ ΣΑΡΑΠΙΣ ΤΟΝ ΦΘΟΝΟΝ. Hoc si tamquam proprium munus Serapis habuit, id autem non semel in Callimachi scriptis inuenitur ut Liuorem uel Inuidiam a se amoliat, in huius quoque Ibide, sic ut in Ouidiana, latuit fortasse relligio.

IV.

Contra inimicum suum, quisquis fuit, tanto magis Ouidius saeuiturus erat, quanto maiorem iniuriam ulcisceretur. Nam Callimachus riualem ludebat potius quam oderat, eumque exulem fecit, non ipse exul ab eo factus est. Ouidio quae grauior poterat accidere iniuria? Vidit se ex summa fortuna ac felicitate deiectum repente; Romam abire iussus est sed et hieme et in locos desertos; publicus poeta ex omnium conspectu secessit. Nam Cyrenaeum quidem populares sui norant, norat Alexandria; potuit etiam Athenas et in Asiam insulasque fama peruenire. At Ouidium totus terrarum orbis, omnis urbs Romanis subdita celebrabat: tantumque inter aequales eminebat, ut post Vergilium Horatiumque tamquam unicus poeta spectaretur. Iam recordare qualis uir fuerit, quanto cultu, quam exquisita arte, studio, doctrina; rursus quam simplex candidusque, plane, quod dicit Plato (Rep. 495), ὑπὸ φυγῆς καταληφθὲν γενναῖον καὶ εὖ τετραμμένον ἦθος. Nam ut ipse testatur Trist. ii. 563 sqq.

Non ego mordaci destrinxi carmine quemquam,
 Nec meus ullius crimina uersus habet.
 Candidus a salibus suffusis felle refugi.
 Nulla uenenato littera mixta ioco est.
 Inter tot populi, tot scripti millia nostri,
 Quem mea Calliope laeserit, unus ego.

Tam grauitur laesum quis miretur ultra modum indoluisse? Illud potius admiror, tam neglectum iacere carmen quo immortale odium consecrauerit. Quod quamquam prope dimidia parte adeo obscurum est ut per nebulas tantum pleraque imaginet, in uersibus quibus inimicum deuouit nec uigorem Ouidii nec elegantiam desideres. Praeterea unus hic liber Dirarum, praeter Valerii Catonis, in manibus est: nam Graecorum Ἀρὰ perierunt.

Ex Callimachi Ibide quantum sumpserit Ouidius, incertum est, cum ne unum quidem fragmentum ex ea supersit. Saluagnius, adulescens pereruditus et cui multum tribuo ob iudicium, si annos spectes, singulare (si modo absoluit in Ibin commentationes annum agens uicesimum) totam Ouidii Ibin ex Callimachea expressam credidit. Verum id quidem non potest esse, si recte u. 449 interpretantur *Et quibus exiguo uolucris deuota libello est*, nam uolucrum nusquam Ouidius deuouit. *Historias* tamen, si quae in Callimachi libello *caecae* inerant, credibile est eum transtulisse. Sed ex tanta fabularum serie quae uu. 251-636 leguntur, paucae tantum inde uenire poterant, siue epigrammatis modum, siue longioris nec tamen magni libri complexa est. Sed et Ibin et *Αἴτια* et alia fortasse scripta Callimachi secum in exilium Ouidius tulerat; nam Leutschio assentior memoriter non tenuisse, praesertim obscurissima et quae facillime memoriam fugerent. Certe ex Callimacho * traxit historiam de Eteocle et Polynice quae bis Ib. 35, Trist. v. 5. 33 narrata est.

Consilio commune sacrum cum fiat in ara
 Fratibus alterna qui periere manu,
 Ipsa sibi discors, tamquam mandetur ab illis,
 Scinditur in partes atra fauilla duas.
 Hoc, memini, quondam fieri non posse loquebar,
 Et me Battiades iudice falsus erat.

Ex Callimacho etiam fluxisse uidetur historia de Simone Thessalo Eurydamantem *circa busta Thrasylli* (Ib. 331) raptante, ut testatur Schol. Il. xxii. 397, siue ex Ibide ut Bentleio uisum est, siue ex Aetiis ut post Bergkium Schneidero (p. 627); de seruato Simonide, cum Scopas, ex Aleuadarum ortus sanguine, ruina domus extingueretur (Ib. 511, Callim. fr. 71 Schn.); de Limone (fr. 457); de Erysichthonis fame, qua nihil nobilior Callimachus scripsit (H. Cer. 33 sqq.), de Cleombroto (Ep. 25).

Ex Aetiis sumpta sunt uel poterant sumi haec: Minos a Cocali filiabus interfectus (fr. 5), Hippolyti exitus (fr. 7), Trasus in templo a canibus Deliis laceratus (fr. 9), Ajax Oileus propter uiolatam Casandram ictus fulmine iuxta Euboeam (fr. 13^d), Coroebus (fr. 13°), Phalaris et Perillus, si fides est Plutarcho seu quis alius Parallela scripsit (fr. 25). Haec enim in Aetiis fuisse ueteres tradiderunt, ut Bentleius demonstrauit. Sed et conplures alias historias quas Ibidi suae intexuit, Ouidium hinc sumpsisse uero simile fit ex eis quae Schneiderus disputauit Callim. ii. pp. 35-116. Velut in primo libro,

* Hanc Heckerus ad Ibin, ad *Αἴτια* post Ruhnkenium Schneiderus Callim. ii. p. 626 retulit.

ubi ludorum origines Callimachus narrasse creditur a Bernhardyo et Schneidero, potuit de Nemeis loquens mentionem inicere Archemori (Ib. 483); de Isthmiis, Inus et Melicertae (Ib. 497); de Argiuis, Glauci Potniensis (Ib. 555), Danaidum (355), Psamathes Liri Coroebi (Ib. 573, 480, 575), de Troicis, Patrocli (Ib. 375). Nolo nimium insistere ambiguis; nec cum Schneidero ἀεροβατεῖν. Satis tamen etiam ex Anth. P. vii. 42 edocemur quot mythos mythorumque causas Aetiis suis Callimachus intexuerit.

Τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἃ τ' οὐ πάρος ἀνέρες ἴδμεν,
 Ἄμφι τε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους,
 Εὐτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα
 Ἦγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρων,
 Αἱ δὲ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγγύϊων ἡρώων
 Αἴτια καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι.

Iam si cum Ibide conferas Tristia et Epistulas ex Ponto, communes cum hac certas quasdam inuenies fabulas, ut de Telephi hasta quae Achillem eadem uulnerauit et sanauit (Ib. 255, Trist. i. 1. 99, ii. 19, 20, Pont. ii. 2. 26), de Busiride, Antiphate, Cassandreo, Alex. Pheraeo, Phalaride, Theromedonte, Atreo, Diomede (Pont. iii. 6. 41-44, ii. 9. 41-44, i. 2. 53) de Encelado sub Aetna sepulto* (Ib. 597, Pont. ii. 10. 24), de flammis in ara Eteoclis et Polynicis numquam coeuntibus (Ib. 35, Trist. v. 5. 33), de Scirone Sinide Polypemone quos Theseus exstinxit (Pont. iv. 10. 79, 80, Ib. 407-412).

Harum si una certe, de flammis in ara fratrum numquam coeuntibus, ex Callimacho sumpta est, non aliunde etiam ceterae duci potuerunt. Suntque pariter Ibidi Tristibus Epistulis communia cum Callimacho quae de *candore* suo (Trist. v. 3. 53, Pont. iv. 14. 43, Ib. 8), *liuore* inimicorum iterat Ouidius (Pont. iii. 3. 101, iv. 16, 47). Nam Apollonium Callimachus non semel tamquam sui inuidum tetigit, ut H. Ap. 107, Ep. 23. 4 Ὁ δ' ἤειπεν κρέσσονα βασκανίης, fr. 292 Ἐλλετε, βασκανίης ὄλοον γένος. Eodemne reuocanda sint tot supplicia *repertorum* quae in Ouidiana Ibide commemorantur,† non affirmari. Duo certe horum genera illic proueniunt. (1) *Artium* repertores. Prometheus qui ignem inuenit Ib. 291, Perdix qui serram 498, Thamyras qui modos Dorios 272, Amphion qui Lydios 583, Marsyas qui Phrygios et geminas tibias 552, Amphiarus qui ignispicia 354, Tiresias qui auspicia auium 263, Lycaon qui inducias et ludos gymnicos 327, Icarus qui uinum facere 611, Palamedes qui litteras, uigilias, alea ludere 619, Archilochus qui iambum 525, Glaucus qui herbam ἀθανασίας 556, Orpheus qui illicito amore uti 600. (2) *Suppliciorum*. Thrasius *sacri mostrator iniqui* 397, Perillus et Phalaris 437-

* Callim. fr. 382 Τριγλώχιν ὄλοφ νήσος ἐπ' Ἐγκελάδῳ.

† Quae secuntur sumpsi ex Plin. H. N. vii. 191 sqq. Sed scripserunt περὶ εὐρημάτων conplures, quos recenset post Bentleium (Dissertation upon Phalaris ii. p. 126 ed. Dyce) in libello *De Rerum Inuentarum Scriptoribus Graecis* Christophorus Bruskern, Simonides Ceus, Ephorus Cumanus, Aristoteles, Heraclides Ponticus, Theophrastus, Philochorus Atheniensis, Strato Lampsacenus, Scamo Mitylenaeus, Antiphanes, Cydippus Mantinensis, Aristodemi duo, Clemens Alexandrinus; quibus adde Hyginum Fab. 274 et 277, qui ex iis quos Ouidius memorauit unum Perdicem nominat.

440, Diomedes 401, Sciron Sinis Polypemon Procrustes Cercyon 407-412. Sed Ovidius quamquam in simili causa similes fabulas tractaturus erat, latius Callimacho uagatus, multa in suos usus conuertisse uideatur quae aliunde proueniebant. Nam et in Lycophronis Alexandra, quam ex Ib. 531 Ouidium perlegisse crediderim, extant multae ex Ibidis fabulis notioribus, uelut Myrtilus ab Oenomaio praecipitatus in mare 164, Hector ab Achille tractus 260 sqq., mors Priami 335, naufragium Graecorum et Aiakis Oilei propter uiolatam Cassandram 357-395, excaecati Phoenix 423 Polyphemus 765, fulminatus Capaneus 436, occisus ab apro Calydonio Ancaeus 486, Vlyssis sociorum mortes ad Scyllam et Charybdin, apud Polyphemum et Laestrygonas 648 sqq., ipsius naufragium 740 sqq. et mors ex aculeo trygonis 796, Glaucus ex Anthedone 754, de Myrrha et Adonide 829 sqq., homines in saxa conuersi a Gorgone 845, castratus Vranus 762, 869, Philoctetes ab hydra morsus 912, Herculem in Oeta comburens 916, exitium Comaethus 934, 5, Melanippi cerebrum exsuctum a Tydeo 1066, Nauplii dolus circa Caphareum 1093 sqq., quo Palamedis mortem ultus est 1097, Agamemnon a Clytaemnestra interfectus 1099-1105 cum Cassandra 1110-1117, Hecubae fatum 1174-1188, Absyrti interfectrix et natorum suorum Medea 1319. Sed et nonnullae insunt ex obscurioribus: e. g. Achilles Iphigeniam quaerens ad Leuken Akten 185 sqq., Tennes cum Hemithea in arcam inclusi 235, Aiakis Telamonii unicum uulnus 457, Phoenodamantis filiae expositae leonibus in Sicilia 470 sqq., Tiresiae iocosa lis 682, Aegialeae adulteria 612-614, mors Heraclis, Alexandri M. filii, 801-804, quam ego historiam in Ib. 308 subodoratus sum, Setaeae uirginis ad scopulum fixae cruciatus 1075-1080, imago Palladis oculos cludens ne Siritanos a Crotoniensibus interfectos uideret 985, Erysichthonis inexpleta fames 1389. Quid quod Lycophronis consuetudine nomina, ubicumque posset, supprimendi (Bachmannus ad Lyc. p. 209) et Ovidius usus est? Nam in Alexandra quidem nonnisi per tenebras cernuntur omnia; nec nomina tantum, sed res etiam adeo latent nube uerborum, ut prae hac Callimachi quoque ambages et Ouidii aenigmata in clara posita luce uideantur. Cuius rei facilis ratio est, cum hi quos significant, non raro ex propinquis ac genere descripserint, ille ne propinquorum quidem nomina nisi per ambages induxerit. Quid quod *παρωνομασία* interdum et hic et illi luserunt? Nam quod in Ouidiana Ibide Prometheus tamquam *parum Metis*, uti enotauit Sanctius, Telegonus per *teli genus* significatur, similia inuenies ap. Lyc. 960 *μονοικίτους ἔδρας* ubi subauditur *κῆτος* et Callim. Ep. 28. 5, 6.

Neque illud omittendum quod iis uerbis nonnumquam concipiuntur historiae quae non uni conueniant. Hoc et ex Scholiis patebit et Commentario. Extabantque non pauca huiusmodi, si modo fides est opusculo Plutarcho quod *παράλληλα* inscriptum est. Quod quamuis Plutarcho indignum ut est sic iudicetur a Cobeto Coniect. Graec. p. 502, non inutile duco Romanorum proferre nomina qui Graecis, Graecorum qui Romanis similes casus subiisse in eo dicuntur. Itaque Parall. 5 similis historia de Anchuro quae de Curtio tradita est, 6 de Valerio Conato quae de Amphiarao, 7 de Pyraechma quae de Metto

Fuffetio, 9 de Icaris Romano altero, altero Graeco, 10 de Cassio Bruto quae de Pausania, 22 de Valeria Tusculanaria quae de Myrrha, 24 de L. Thymbri, Rustio, Gestio quae de Hecuba, Polydoro, Polymestore, 26 de Mamerco et Siluia quae de Meleagro et Althaea, 28 de Papirio et Canulia quae de Macareo et Canace, 34 de Cominio quae de Hippolyto, 37 de Fab. Fabriciano quae de Agamemnone, 38 de Fauno interfecto ab Hercule quae de Busiride, 39 de Aemilio Censorino et Aruntio Paterculo aenei equi repertore quae de Phalaride et Perillo aenei tauri fabricatore, 40 de Annio sese in Anienem praecipitante quae de Eueno in Lycorman. Et haec et quaecumque similia tunc legebantur, qualia dicit Artemidorus Oneirocrit. iv. 63 citatus a Meinekio Anal. Alex. p. 258 Εἰσὶ γὰρ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ Ποντικῷ ἐν ταῖς Λέσχαις, καὶ παρὰ Παρθενίῳ ἐν Ἐλεγείαις, καὶ παρὰ ἄλλοις πολλοῖς ἱστορίαι ξέναι καὶ ἄτριπτοι, cuius generis inter Romanos Cinna Smyrnam ediderat librum *obscurum adeo ut et nonnulli eius aetatis grammatici in eum scripserint magnamque ex eius enarratione sint gloriam consecuti* (Philargyr. ad Ecl. ix. 35), iam innotuisse Ouidio reor cum * *Metamorphoses* scribebat. Id opus Roma exiens imperfectum reliquerat, atque *ipse* sua posuerat *maestus in igne manu* (Trist. i. 7. 16), postea tamen conperto non esse penitus sublatum sed extare pluribus scriptum exemplis (ib. 23, 24), ipse seruatum uoluit praeposuitque sex illos uersus (Trist. i. 7. 35-40) *Orba parente suo quicumque uolumina tangis, His saltem uestra detur in urbe locus. Quoque magis faueas, non haec sunt edita ab illo, Sed quasi de domini funere rapta sui. Quidquid in his igitur uitii rude carmen habebit, Emendaturus, si licuisset, eram.* His intexuerat prope omnes fabulas quae in Ibide reperiuntur, unde non raro eisdem uerbis eadem in ambabus recurrunt. Has in Ibin transferens quam normam adhibuerit, quid respiciens modo hoc adsumpserit, modo illud reiecerit, difficilis est quaestio. Sed in uniuersum eas uidetur elegisse quae miserrimum genus siue mortis siue tormenti haberent, unde multas quibus hoc non inest praetermisit. Huiusmodi suppliciis abundabant Graecorum tragoediae. Ael. V. H. iii. 29 Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγε ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὅτι τὰς ἐκ τῆς τραγωδίας ἀρὰς αὐτὸς ἐκπληροῖ καὶ ὑπομένει· εἶναι γὰρ Πλάνης ἄοικος πατρίδος ἐστερημένος Πτωχὸς δυσείμων βίον ἔχων ἐφήμερον. Quarum etsi maxima pars periit, argumenta extant apud Hyginum, cuius fabulae permultis locis Ibidi lucem offundunt. Legeratque Hyginus Ouidianam Ibin, ut ex Fab. 123 collegit Schmidtius:

* Certe quae res Ibin eadem *Metamorphoses* obscurat, crebrior usus patronymicorum. Sed et papponymicis atque etiam mammonymicis taedium uitauit: de qua re uide Meinek. Anal. Alex. pp. 70, 71 'Omnino satis frequens est papponymicorum usus. Ita Perseus apud Ouidium *Metam.* iv. 771 a proauo uocatur Agenorides. De Protesilao Phylacide idem adnotauit Hemsterhusius ad Lucian. p. 426. Atque ipsum illud *Αλακίδης* de Aiace usurpatum attulit grammaticus Crameri *Anecd.* iv. p. 326, 25. Cf. Suidas s. v. Ἀλακίδης. Nec desunt mammonymicorum exempla, ex quo genere est *Λητοῖδης* de Aesculapio dictum ab Hesiodo *Fragm. ed. Marckscheff.* Cl. p. 317

πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Χάσατ' ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
 Ἐκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίων.

In quibus praeter φίλον nil corruptum.'

ibi enim de Neoptolemo dicens adicit *cuius ossa per fines Ambraciae sparsa sunt, quae est in Epiri regionibus*, cf. Ib. 303, 4.

V.

Ventum est ad distributionem fabularum. Hic non unam semper rationem secutus est Ovidius, sed cum ea quam prae caeteris amavit, etiam alias coniunxit. Potissimum tamen id elaboravit, (i.) *ut simul commemoraret eodem supplicio affectos*. Et hic multo maximus numerus est. Recenseantur.

(1) Caecati.

Phoenix, Oedipus, Tiresias, Phineus, Polymestor, Polyphemus, Phinidae, Thamyras, Demodocus (259-274).

(2) Aquis mersi.

Ceyx, Ulixes (275-278). His post addidit Leandrum, Comicum, Palinurum (589-594). Nam Graios ab Ilio reuertentes et Aiace Oilei, quamquam naufragio perierunt, aliter induxit, tamquam scopulis laceratos uel igni pariter atque aqua extinctos.

(3) Cinere uel harena hausti.

Sardanapalus, Ammonis templi uiolatoes, occisi a Dareo II. (311-316).

(4) Proditione caesi.

Hermias, Alexander Pheraeus, Aleuas Larisaeus (319-324).

(5) Equis raptati.

Eurydamas, Hector, Limones adulter (331-336).

(6) Qui scopulis fixi uel icti fulmine in mari perierunt.

Grai ab Ilio, Ajax Oilei f. (339-342).

(7) Insani.

Ajax Telamonis f., Lycurgus, Hercules, Athamas, Orestes, Alcmaeon (343-348).

(8) Qui propter mulieres supplicia passi sunt (349-372).

a. A coniugibus adulteris. Diomedes, uir Locridos, Amphiraus, Agamemnon, Aegypti filii (349-356).

b. Propter incestum.

(a) Sororum. Caunus, Macareus (357, 8).

(β) Filiarum. Thyestes, Cinyras, Epopeus (359, 360).

c. A filiabus prodi amantibus inimicos.

Pterelas, Nisus, Tarquinius (361-364).

d. Caesi propter sponsam quam cursu contendentes petebant.

Proci Hippodamiae, Atalantes, cumque his Oenomaus et Myrtilus (365-372).

(9) Qui homines tamquam uictimae perierunt.

Caesi a Minotauro, in Patrocli funere, a Sphinge, in templo Bistoniae Mineruae, a Diomedis equis, a Therodomantis leonibus, in sacrificio Dianae Tauricae (373-384).

(10) Circa Ulixen qui perierunt.

Ad Scyllam et Carybdin, a Polyphemo, a Laestrygonibus, proci Penelopes (385-388, 391, 2).

- (11) Caesi ab Hercule.
 Antaeus, Busiris, Diomedes, Nessus, Eurytion (393-4, 399-404).
 His praemisit qui earundem fabularum in orbe partes habent, interfectos ab Antaeo, Lemnios a coniugibus necatos, Thrasium (395-398).
- (12) Caesi a Theseo.
 Corynetes, Sinis, Sciron, Polypemon, Minotaurus, Pityocampes, Cercyon (405-412).
- (13) Propter inopiam uel famem pessum dati.
 (a) Achaemenides, Irus (415-418).
 (b) Quorum fames modum et fas excessit.
 Erysichthon, Tydeus, Thyestes, Lycaon (425-432).
 (c) Qui famem aliorum comesi expleuerunt.
 Pelops, Telei puer (433, 4).
 His adiunxit propter membra discerpta Absyrtum (435, 6).
- (14) Aere cocti.
 Perillus, Phalaris, Pelias (437-442).
- (15) Terra hausti.
 Curtius, Sparti (443-446).
- (16) Diris deuoti.
 Menelaus ab Euphorbo, Ibis uolucris a Callimacho (447-450).
- (17) Cultris caesi.
 Osiris, Galli, Attis (451-6). His subnexuit uiolatores Magnae Matris, Hippomenem et Atalantam (457, 8).
- (18) Arca inclusi et in mare proiecti.
 Perseus, Tennes (463, 4).
- (19) Fulminati.
 Capaneus, Aesculapius, Semele, Iasion, Phaethon, Salmones, Lycaonis filius, Macedon (469-476).
- (20) Laniati canibus.
 Trusus, Actaeon, Linus (477-480). Post adiunxit Euripidem (595, 6).
- (21) Anguium morsu percussi.
 Eurydice, Archemorus, Laocoon (481-484). Prius dixerat de Philocteta (253, 4) et Eurylocho (287, 8).
- (22) Praecipitati.
 Elpenor (485, 6), Lichas, Cleombrotus, Aegeus, Astyanax, Ino, Perdix, Lindiae (491-500). Prius dixerat de Eche-crattide (285, 6). Lichae subnexuit Thiodamanta et Cacum pariter ab Hercule caesos propter inhumanitatem (487-490).
- (23) Caesi a feris.
 (a) Leonibus.
 Phalaecus (Apesantus?) (501, 2).
 (b) Apris.
 Ancaeus, Adonis, Idmon, Thoas (?), Attis (503-508).

- (24) Qui in fluuios se praecipitarunt.
Euenus, Tiberinus (513, 514).
- (25) Qui scriptis exitium sibi pepererunt.
Callisthenes, Archilochus, scriptor carminis in Athenienses,
Timocreon (?) (519-526).
- (26) Quibus membra mutilata sunt.
Pentheus, Dirce, Philomela (533-538). His post adiunxit
Mamertam (547), Orphea (600).
- (27) In saxa uersi.
Niobe, Battus (585, 6), et ante hos a Medusa interfecti (553).
- (28) Qui igne membris implicato combusti sunt.
Meleager, Creusa, Hercules (601-606).
- (29) Qui noctu perierunt.
Dolon, Rhesus (627-630), Ramnes cum suis (631, 2).
- (ii.) Alterum genus est eorum *qui eiusdem nominis fuerunt*.
Pyrrhi (301-8), Aiaces (341-344), Hippomenes uir Atalantae, Hippomenes Limones adulter (457-460), Glaucitres (555-558).
- (iii.) Tertium, eorum *qui eiusdem familiae fuerunt*.
Thessalus, Eurylochus (285-288); Philippus, Alexander (295-298); Hippodamia, Oenomaus (365-368); Antaeus, Busiris (395, 399); Amphion, Niobe, cum filiis filiabusque 14 (581-584); Icarus, Erigone (611-614).
Sed ex his Hippodamia cum Oenomao, Antaeus cum Busiride, denique Icarus cum Erigona etiam primae classi adsignantur, tamquam eodem mortis genere adfecti.

Restant historiae quarum inter se conexum uix certo explices. Nam interdum nullo uinculo cohaerent nisi quod unius fabulae pars sunt: sic coniunguntur Philoctetes, Telephus (253-256), qui ambo in Cypriis legebantur (Kinkel Ep. Graec. Fragm. pp. 18, 19); Vlysses et Anticlus (567-570), quos uidetur simul commemorasse ex Odyssia (Od. xi. 134, iv. 285-289), quamquam ibi nec Vlysses a Telegono occisus, nec Anticlus periisse traditur; Crotopus et Argiui quos Poena occidit (573-576), quorum mentionem fecerat Callimachus (fr. 315, fortasse in Ibide), et fecisse uidetur Antimachus in Thebaide, si quidem inde in suum epos transtulit fabulam Statius Theb. I. 570 sqq.; Thiodamas et Cacus (486-490) quos ob inhumanitatem interfecit Hercules; 617-624 ad Vlysses omnes referuntur, nisi quod interiecta est ignota fabula Aethali. Ex reliquis sunt quarum nexum in Commentario expedire conatus sum; multo tamen plures eiusmodi sunt ut obscuriore filo copulatae ordinem aut nullum aut certe latentem sequantur.

Sed in uniuersum mortes generatim non ordinauit ante u. 331, nec post 508. Contra intra hos terminos secuntur ordine distributo ac paene certo, nisi quod quattuor fabulis de Vlysse addita est post tertiam poena quam de Acerranis Hannibal exegit (389-390); post mutilatos Osirin, Gallos, Attin, Hippomenes Atalantae uir et eiusdem nominis adulter Limones, tum et Cassandreus commemorantur (459-462); post Perseum et Tennen arca inclusos, nescio quam ob causam Theodotus ad aram Phoebi mactatus, et Abderitarum καθαγμα

adiuncti sunt; denique post Elpenorem nimio uino delapsus Dryopes et Cacus cum Licha pariter ab Hercule caesi, quamuis alia morte, inlati sunt.

Notabilis est in Ouidiana Ibide bis terue repetita de eisdem fabula, neque ea Scholiastas fefellit. Nec quicquam totiens elaborarunt quam ut repetitorum nominum rationes inuenirent. Nam bis induxit Prometheus (291, 543): bis Lycaonem (327, 431): bis Limonen, (337) ubi adulteri poenam narrat, (459) ubi ipsius Limones: bis Herculem et Oresten, ob insaniam (347, 8), mortes (605, 527); bis Attin (455, 507), Astyanacta (496, 564), Adonin (503, 565); ter Vlyssen, propter naufragium (277), mortem ex Telegono (567), periculum ex Euryclia (623); bis Danaides (177, 356), bis Canacen (357, 562), Myrrham (360, 566), Polyphemum (269, 387), hic Vlyssis socios comedentem, illic ab Vlysse excaecatam. Rursus post commemoratum Tydei facinus (428), Menalippum, in quem hic saeuit, induxit (515); post Polymestorem ab Hecuba lumine orbatum (267), Polydorum quem hic interfecit (579); post Atalantae procos (371), ipsam Atalanten in leonem conuersam (457); post Eurydicen angue absumptam (482), Orphea a Strymoniis matribus dilaniatum (600).

Hic subicienda est mortium series quibus *singuli* perierunt.

- (30) Lapsus ex equo per aerem. Bellerophon (257, 8).
- (31) Castratio. Vranus (273).
- (32) Distractio per equos in diuersum. Mettius Suffetius (279, 280).
- (33) Tormentum ex resectis palpebris et insomnia. Regulus (281).
- (34) Ad aras interfectio. Priamus (284). Ad aras etiam hi perierunt, Theodotus (466) et Aethalos (622): sed ille sacrificatus, hic, ut uidetur, telis obrutus.
- (35) Mors ex calida aqua. Minos (289).
- (36) Exitium ex παιδικοῖς. Philippus uel Archelaus (297).
- (37) In puteum coniectio. Acerrani (389). Eadem aut certe similis mors Milonis (325, 6).
- (38) Post uulnera ingesta humo sepultura. CassandreuS (461).
- (39) Lapidatio. Deuoti Abderitanis (468).
- (40) Ruina domus. Scopas (512).
- (41) Cerebrum exsuctum. Menalippus (515).
- (42) In cauea inclusio. Callisthenes (519).
- (43) Mors ex prima nocte coniugii. Eupolis cum uxore (529).
- (44) Oculi apibus confixi. Vates Achaeus (541).
- (45) Pellis detractio. Marsyas (551).
- (46) In melle submersio. Glaucus (558).
- (47) Piscis aculeus. Vlysses (568).
- (48) In mortario contusio. Anaxarchus (572).
- (49) Ictus disci. Hyacinthus (588).
- (50) In arborem compressio. Milo Crotoniata (609).
- (51) In aede oclusio. Pausanias (616).
- (52) Corpus semicrematum. Alcibiades (633).

Praeterea multos induxit separatim, qui in aliquo genere cum

aliis commemorandi erant: e. g. Philocteten, Telephum (253-256); Bellerophontem (257) Thessalum (285) Echekratiden (293) Glaucum (556) praecipitatos; Eurylochum (287) Oresten (527) anguibus morsos; Alexandrum (299) Pyrrhum (307) Socratem (559) uenenatos; Achaeum (299), Syracosium poetam (549) suspensos; Pyrrhum, Deidamian (303-307), Lycophrona (531), Amphiona cum filiis et filiabus (581-584), Remum (635) missilibus interfectos; Leuconem (309), qui iis adnumerandus erat qui per adulteram coniugem ceciderunt; Sicyonium (317), scriptorem carminis quo Athenae laesae (523), fame absumptos; Lycaona (327) fulminatum, Mithridaten (329) destitutum; Limonen (459) Glaucum (555) ab equo morsos; Corcyraeos ab externis caesos (510); Brotean (517) Empedoclem (597) in ignem sese conicientes; Battum (540) exulem in longinquas terras actum; Anticlum (570) fauce constrictum; in lapidem conuersos, Cephenas (553), Nioben (585), Battum (586); Haemona et Macareum (561, 2) interfectores sui; Argiuos (575) et Thebanos (378) hos a Sphinge, illos a Poena absumptos; Hippolytum uisa belua deiectum curru ac laceratum (577).

Huiusmodi supplicia quotiens perlego, subit animum recordatio poenarum, quas Mithrae sacris initiati patiebantur; de quibus Suidas s. u. *Μίθρας*. *Οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσαιτό τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διὰ τινῶν βαθμῶν παρελθὼν τῶν κολάσεων δείξει ἑαυτὸν ὄσιον καὶ ἀπαθῆ. Ad quem locum Bernhardyus ex Nonni Comm. in Greg. Nazianz. p. 130 haec attulit βαθμοὶ δὲ εἰσι κολάσεων τὸν μὲν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντα, ἔχοντες δὲ ὑπόβασιν καὶ ἀνάβασιν κολάζονται γὰρ πρῶτον τὰς ἐλαφροτέρας, εἶτα τὰς δραστηκωτέρας· καὶ εἴθ' οὕτω μετὰ τὸ παρελθεῖν διὰ πασῶν τῶν κολάσεων, τότε τελεῖται ὁ τελούμενος. αἱ δὲ κολάσεις εἰσι τὸ διὰ πυρὸς παρελθεῖν, τὸ διὰ κρύους, διὰ πείνης καὶ δίψης, διὰ ὀδοιπορίας πολλῆς, καὶ ἀπλῶς διὰ πασῶν τῶν τοιούτων. Cf. eiusdem Nonni ad Greg. Naz. Orat. i. § 47 Migne et ad Orat. in Sanct. Lumina § 9, p. 1072 Migne. Ipse Gregorius haec habet Orat. iv. 109 Migne τὰς ἐν Μίθρου βασάνους καὶ καύσεις ἐνδίκους τὰς μυστικὰς, ib. 123 εἴλκετο διὰ πλατειῶν, ὠθεῖτο καθ' ὑπονόμων τῶν τριχῶν εἴλκετο, οὐκ ἔστιν ὅτου μὴ μέρους τοῦ σώματος, μιγνυμένης τῇ αἰκία τῆς ὕβρεως, παρὰ τῶν ἀξίως ἐν Μίθρου ταῦτα κολαζομένων (fortasse παρὰ τὸν—κολαζόμενον). Quae mirum quantum congruunt eis quae Ouidius commemoravit; nam et ignem et frigus et famem et sitim et longa exilia et tractus per terram corporum, et deiectus in puteos uel cloacas, et tormenta omnis generis frequentauit.*

VI.

Sed redeo ad Aegyptum, unde in fine cap. iii digressus eram. Nam in hoc quoque Callimachum Ouidius secutus uidetur, quod in Ibide aut Aegyptium traduxit aut quaedam saltem intulit quae ad Aegyptiorum morem ac ritus pertinerent.

- i. Et ne non fultum nuda tellure iaceret
Molle super silices inposuere caput.

Moris erat sacerdotum humi dormire, capite in axem ligneum uel durioris aliquid materiae innixo (Wilk. i. p. 186). Hoc ad inimicum suum Ouidius sic transtulit ut Eumenides faceret infantis caput in saxo fulcientes.

ii. Obseruabant Aegyptii diligentissime genituras, quo quisque die, qua hora in lucem editus fuisset. Herod. ii. 82. At in Ibide nihil insignius istis 209 sqq.

Natus es infelix—ita di uoluere—nec ulla
 Commoda nascenti stella leuisue fuit.
 Non Venus illuxit, non illa Iupiter hora,
 Lunaque non apto solque fuere loco.
 Nec satis utiliter positos tibi praebuit ignes
 Quem peperit magno lucida Maia Ioui.
 Te fera, nec quicquam placidum spondentia Martis
 Sidera presserunt, falciferique senis.
 Lux quoque natalis, ne quid nisi triste uideres,
 Turpis et inductis nubibus atra fuit.

Dies etiam tamquam prosperos aut impropros notabant (Renouf Religion of Ancient Egypt p. 157): cf. Ib. 219, 220. Aderantque nascenti cuius deae quaedam fata praefinientes (Renouf p. 161), sicut nascentem Ibin suscipiunt Eumenides, infelicemque praesignant, confirmante Clotho quae in fati posuerunt et rata faciente.

iii. At tibi calcasti qui me, uiolente, iacentem.

Saepe in sculpturis Aegyptiorum hoc recurrit, ut uictor in hostium prostratorum collo pedem inponat, quibus tamquam *ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν* utatur. (Wilkinson iii. p. 403 ubi tabula picta huius rei imaginem fert.)*

iv. In loca ab Elysiis diuersa fugabere campis.

Quasque tenet sedes noxia turba, coles.

Elysiorum camporum rarior mentio apud antiquos, neque hic, ut uidetur, prouentura, nisi singulare quid subesset. Respexit credo Aegyptiorum sacra; nam et his *Aaru* siue *Aalu* imaginem quandam Elysiorum camporum referebat. In hoc agro segetem colere defuncti uita credebantur; circumdatumque habuit sibi murum ex ferro, in quo multae portae; perfluebat autem amnis diductus multifariam. Sed et Apuleius ubi sacris suis initiato Isin conloquentem inducit, Elysios campos commemorauit xi. 6 *Viues autem beatus, uiues in mea tutela gloriosus, et cum spatium saeculi tui permensus ad inferos demearis, ibi quoque in ipso subterraneo semirotondo me, quam uides Acherontis tenebris interlucentem Stygiisque penetralibus regnantem, campos Elysios incolens ipse tibi propitiam frequens adorabis.*

v. In Ibide *umbrae* inducuntur tamquam uiuae et uiuorum affectus retinentes. Nam et Ibidis *noxia mille modis lacerabitur umbra*, et poetae *umbra non mores solum oderit inimici, sed et uultus insequetur, et tendet in ora gelidas manus*. Apud Aegyptios singulis umbris sua persona et materies (Renouf p. 153); mortuorum larvae

* Records of the Past iv. p. 80 'I give thee all the lands, all the foreign countries, the barbarians collected under thy two sandals, for ever.'

uiuos insectantur, uelut in papyro Leidensi queritur maritus quod defuncta coniunx malis modis adhuc se uexet (Ren. p. 154).

vi. Eodem refero quod in historiis Ibis totiens narrantur incesti amores. Nam ut frater sororem duceret, parens cum liberis concumberet, et quae alia huiusmodi sunt, usitatum Aegyptiis, inter alios rarius fuit. Consecrauerant incestum Aegyptiorum flagitiosae fabulae, praecipue de Iside sorore ac coniuge Osiridis. Sed et aliae historiae quas in Ibide ac Tristibus repetiuit Ouidius huc referri poterant. Velut illa de Telephi hasta eadem uulnerante Achillem ac sanante similem sui inter Aegyptios habuit; nam in libro Mortuorum c. cxii Anubis Hori uulneratum oculum fouet quem prius ipse confoderat (Renouf p. 114); quam fabulam aliter tradit Plutarchus de Is. et Osir. 55 λέγουσιν ὅτι τοῦ Ὄρου νῦν μὲν ἐπάταξε, νῦν δ' ἐξελὼν κατέπιεν ὁ Τυφὼν τὸν ὀφθαλμόν, ut huc spectare potuerit narratio de Tydeo Melanippi cerebrum sugente, quam bis in Ibide induxit.

vii. Denique supplicia Inferorum, qualia Ibidi Ouidius inprecatur, nusquam maiore apparatu nec longiore serie explicabantur quam in Aegyptiorum sculpturis. Talia Thebarum exhibent subterraneae cauernae (Syringas uocabant), praecipue uero sepulcrum Sethi I.* Et confluentibus in Romam in dies tot populis, quis miretur haec, ut cetera Orientis, in notitiam peruenisse Romanorum? Caligula certe imperante *parabatur et in noctem spectaculum, quo argumenta Inferorum per Aegyptios et Aethiopas explicarentur* (Suet. Calig. 57); unde non sine causa Renanus colligit huiusmodi spectacula moris ac saeculi fuisse.

VII.

Ouidianae Ibis apud ueteres rarissima mentio. Duos tantum locos ex ea citat Eutyches, uu. 11, 12 in Arte ii. 7 ubi de uerbo *relegare* loquens allatis Vergilio et Lucano haec addit p. 475 Keil *Ouidius in Ibide participium ponit. Ille relegatum gelidas Aquilonis ad oras (gelidos — ortus codd. Ouidii) Non sinit exilio delituisse suo (meo codd. Ouidii) et u. 503 in Art. ii. 15 leto letas. Ouidius in Ibide Quique Lycurgiden letauit et arbore natum.* Itaque legebatur Ibis saeculo post Chr. sexto, si quidem Eutyches Prisciani discipulus fuit, id quod ipse testatur Art. i. 8. p. 456 Keil, et Ouidii opus habebatur. Sed non desunt quae innotuisse eam significant eis qui a poetae saeculo non longe aberant. Velut Hyginus ex Ibide u. 304 uidetur sumpsisse ista Fab. 123 *Cuius ossa per fines Ambraciae sparsa sunt, quae est in Epiri regionibus*, unde uerba Ouidii ad Neoptoleum referenda esse constat. Rursus Fab. 247 quae de Thasio canibus interfecto tradit Hyginus ex Ib. 478 mutuari poterat. Sed in uniuersum tanta inter Hyginum et Ibin ac Metamorphoses intercedit cognatio, quanta inter amicos futura erat; nam *familiarissimus hic fuit Ouidio poetae* (Suet. Gramm. 20), et easdem res tractauit. Vnde in Commentario, quotiens licuit, Ouidii uerba ex Hyginianis

* Renan L'Antéchrist p. 170.

potissimum fabulis inlustrari, quamquam in Hyginum Ibin scriptam fuisse non credo.*

Apud Velleium duo inueni cum Ibide communia, ii. 60 *inuidiosae fortunae Caesaris* quod cum Ib. 122 *Fortunae facies inuidiosa tuae compares*, ii. 64 *At tribunus Cannutius canina rabie lacerabat Antonium*, cf. Ib. 229 *Gutturaque inbuerant infantia lacte canino . . . Perbibit inde suae rabiem nutricis alumnus Latrat et in toto uerba canina foro*. Nec longe ab Ouidianis nec femina nec uir ut *Attis* (455) recedunt uerba Val. Maximi vii. 7. 6 *Genucium amputatis sui ipsius sponte genitalibus corporis partibus, neque uirorum neque mulierum numero haberi debere*. In Martialis epigrammatis tres locos † Zingerlius notauit qui ad Ibin propius accederent, xi. 84. 4 *Cum furit ad Phrygios enthea turba modos*, cf. Ib. 454 *Incitat ad Phrygios uilia membra modos*; xi. 82. 3, 4 *Paene imitatus obit saeuus Elpenora fatis Praeceptis per longos dum ruit usque gradus*, cf. Ib. 485 *Neue gradus adeas Elpenore cautiis altos*; viii. 50. 3 *Qua bonus accubuit genitor cum plebe deorum Et licuit Faunis poscere uina Iouem*, cf. Ib. 81 *Vos quoque plebs superum fauni satirique laresque*. Quibus notabilis unum ipse deprendi x. 5, quod epigramma in maledicum poetam scriptum et ex Ouidiana Ibide paene omne conflatum est. Cf. 3 *Erret per urbes pontis exul et cliui*, Ib. 113 *Exul, inops erres alienaque limina lustres*; 4 *Interque raucos ultimus rogatores Oret caninas panis improbi buccas*, Ib. 114 *Exiguumque petas ore tremente cibum*, 417 *Qualis erat nec non fortuna binominis Iri, Quique tenent pontem, qui tibi maior erit*; 8 *Vocet beatos clamitetque felices Orciniana qui feruntur in sponda*, Ib. 123 *Causaque non desit, desit tibi copia mortis, Optalam fugiat uita coacta necem*; 10 *At cum supremas fila uenerint horae Diesque tardus, sentiat canum litem Abigatque motu noxias aues panno*, Ib. 161 *His uiuus furiis agitabere, mortuus isdem Et breuior poena uita futura tua est. Nec tibi continget funus lacrimaeque tuorum . . . Vnguibus et rostro tardus trahet ilia uultur Et scindent auidi perfida corda canes*. Denique uu. 13–17 *Nec finiantur morte simplices poenae, Sed modo seueri sectus Aeaci loris, Nunc inquieti monte Sisyphi pressus, Nunc inter undas garruli senis siccus, Delasset omnes fabulas poetarum* contraxit ex Ib. 195 *Nec mortis poenas mors altera finiet huius* et 175–194 *Sisyphus est illic κ.τ.λ.*

Saluagnius etiam ex Pacati Panegyrico Theodosii locum citauit quem ex Ibide ductum opinatus sit c. 42 *Nisi uero tu tuum, uenerabilis Gratiane, carnificem furiis comitatus ultricibus obsidebas et irata ac* (add. Behrensium) *minax umbra ob os eius oculosque fumantes infernis ignibus taedas et crepitantia torto angue flagra quatuebas*: cf. Ib. 157–160 *Denique quidquid ages, ante os oculosque uolabo, Et querar, et nulla sede quietus eris. Verbera saeua dabunt sonitum, nexaeque colubris Conscia fumabunt semper ad ora faces*, et 183–186 *Hic tibi de Furiis scindet latus una flagello, Vt sceleris numeros confiteare tui. Altera Tartareis sectos dabit anguibus artus. Tertia fumantes incoquet igne*

* Locutiones in Ibide sunt non paucae quae Propertium sapiant, quod notauit Postgatus in Excerptis Propertianis: *uelocem puellam* Prop. i. 1. 15, *de tribus una soror* iii. 5. 28, *longinquis piscibus* iii. 7. 8, *pondus habere* ib. 44, *carmen inerme* iv. 6. 32.

† Martialis Ouid-Studien pp. 11, 31, 32.

genas. Ex Ibide etiam credo sumpsisse Boetium ea quae leguntur de Cons. Philosoph. ii. 6 *Cum liberum quendam uirum supplicii se tyrannus adacturum putaret ut aduersus se factae coniurationis conscios proderet, linguam ille momordit atque abscidit, et in os tyranni saeuientis abiicit . . . Busiridem accepimus, necare hospites solitum, ab Hercule hospite fuisse maclatum. Regulus plures Poenorum bello captos in uincula coniecerat, sed mox ipse uictorum catenis manus praebuit.* Nam non solum Anaxarchus Busiris Regulus quos hic commemorat in Ibide locum habent (571, 399, 281) sed in una Ibide, quantum scio, cum Busiride Regulus in exemplum adsumitur. Quod non cadit in Claudianum; qui si in Ruf. i. 252 sqq. Sinin Scirona Phalarin Diomedem Busirin coniunxit, in Eutrop. i. 160 sqq. Thrasium Busirin Perillum Phalarin, potuit hos quidem in Ibide omnes legere, potuit etiam in Tristibus uel Arte Amatoria.

Alucinari fortasse uidebor, sed tamen non omitam locum Procopii quo Ouidianae Ibis recordari potuit. Nam de Theodato, rege Gothorum, quem deposito regno fugientem inimicus occidit, haec narrat de bell. Goth. i. 11 *Καὶ αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἔτι πορευόμενον καταλαμβάνει· ἐς ἔδαφος τε ὑπτίον κατακλίνας ὡσπερ ἱερείῳ τι ἔθυσεν. αὐτῇ τε Θεοδάτῳ καταστροφὴ τοῦ τε βίου καὶ τῆς ἡγεμονίας τρίτον ἐχούσης ἔτος ἐγένετο.* Quae sane cum Ouidianis illis

Victima uel Phoebō sacras macteris ad aras,

Quam tulit a saeuo Theudotus hoste necem.

nescio quid habent congruentiae, ita tamen ut Ibis uersus de Theodato illo scribi non potuerint. Nec quemquam fugiet qui Ibin norit quoties Gothorum annalibus hae historiae repraesententur. Vide me ad Ib. 634. Quo potius tempore, non Vlpiani, quod uidetur inuere Desselius ad uersum istum *Quodque ferunt Brotean fecisse cupidine mortis* tamquam ex Alciato,* Ibin scriptam fuisse ut suspicetur auctor sum ei qui Hyginum eam citasse, Martialem legisse atque imitatum esse persuasum non habuerit, neque intellexerit ut Eutychem, sic Politianum Leopardum Sanctium, sic Heinsium Bentleiumque, sic Niebuhrium ac Merkelium pro uera atque Ouidiana habuisse.

Post Eutychem, quem cum Seruio Donato Prisciano inter grammaticos commemorat scriptor hexametrorum editus cum Alcuino ap. Migne T. ii. p. 844, unum repperi qui Ibin uideatur legisse eum qui hexametros scripsit ap. Hagenum (Carm. Ined. Medii Aevi p. 133), siue Alcuinus, siue alius quis fuit. Hic enim dicit *Quis tam Cinyphiae mentis fuit atque malignae?* quod nisi ex Ib. 222 uix explices. Legebatur tamen et interpretes habebat: inter quos erat *glossator in ibin* cuius mentionem fecit Conradus de Mure s. u. *Lacoon*. Idem Conradus in indice operum Ouidii quem duplicem exhibet s. u. *Ouidius* Ibin bis nouissimam facit. Eo magis admireris quod in lyrico carmine ap. Hagenum Carm. Ined. p. 208 ubi recensentur scripta Ouidii, Ibis

* Verba Alciati haec sunt Parerg. Iur. iv. 4 Arbitror aliquem eius temporis studiosum Luciani exemplo hominis memoriae illudentem, Ouidiano carmini in Ibin inseruisse illud distichon: *Quodque ferunt Proteum fecisse cupidine mortis Des tua succensae membra cremanda pyrae.* Seu si quis synaeresin in Proteo reformidat, Protea quodque ferunt fecisse etc.

nulla est mentio. Conicias idem quod in Nuce factum esse, ut omissum carmen tamquam leuius fuerit, mox separatim scriptum: certe in antiquissimo codice Galeano saec. xii sic seorsim legitur. Cf. quae de Nuce scripsit Behrensius Poet. Lat. Min. i. p. 88.

VIII.

De Codicibus Ibidis.

Codices Ibidis qui quidem mihi innotuerint ad unum omnes redeunt archetypon. Omnes enim exhibent corrupta haec 256 *inermis potens* pro *inermis opem*, 84 *chori* pro *chao*, 109 *clarus* pro *calidus*, 178 *egisti* pro *egipti*, 321 *alebas* pro *aleuas*, 335 *passa est*, 359 *Thiesti*, 527 *Oresti*, 502 *paphagee* uel *pesagee*, 513 *ebenus* pro *euenus*, 549 *Siracusio* pro *Siracosio*, 600 *Orpheon* uel *Orpheā* pro *Orpheos*. Praeterea post 130 duo uersus in omnibus interpolati sunt *Finiet illa dies quae te mihi subtrahet olim* *Finiet illa dies quae mihi tarda uenit*. Insederant carmini haec uitia ante finem saec. xii, quo tempore Galeanus (G) et Turonensis (T) descripti sunt. Sed non ab hoc archetypo deriuata sunt excerpta Ibidis quae in Deflorationibus Gallicis et Britannicis inueni. Nam hae habent 109 *calidus* non *clarus*, 43 *semper dum uita* non *donec mihi uita*, *iaziges* non *iapides* Atrebatensis, unde apparet extitisse aliud idque minus uitiatum exemplar. Etenim *clarus* in 109 non potest uerum esse, sequente *clara* in 110: neque uero ex correctore profectum est, cum non modo in Deflorationes omnes peruenit, sed etiam in Vincentii Bellouacensis Speculo legatur. Sed infelici casu factum est ut in Defloratione Parisina 15,155, saec. xii uel xiii, excerpta quae olim inerant Ibidis (ut ex scriptorum indice praemisso colligitur) non iam supersint; quamquam non dubito eadem fere quae in ceteris fuisse.

Sed et alius fons restat qui a nostris codicibus aliqua ex parte discrepare uideatur. Extat in bibliotheca Bodleiana liber rarior, *Repertorium Vocabulorum Exquisitorum*, 'editum a doctissimo literarum amatore Magistro Conrado turicensis ecclesie cantore et completus anno domini M^o CCLXXIII^o. In uigilia assumptionis beate marie uirginis Indictione prima.' In hoc libro continetur plurima pars historiarum Ibidis, adiectis explicationibus ueris modo, modo falsis, ut ex scholi-orum nostra editione elucebit. Hunc Conradum de Mure perbonis codicibus usum esse sic intelligo. Solus habet *redemi* pro *redimi* 281 idque bis, quo modo ab antiquis uocabulum scriptum fuisse docet Munro ad Lucret. i. 216, *terga* pro *pelle* 319, *eschimea* 330, *calliricesque* 348, *cigneus* 463, *Venator frigia* 508, *euenus* 513, *astacideque* 515, *stuto* pro *trunco* ib., *Sollicitusque* pro *Sollicitoque* 559, *telegonius* et *telegonus* pro *teli genus* 567, *Quemque memor sacris* pro *Quem memor a sacris* 622, *certaine* h. e: *cretaque* 572; solus praeter T *uictus* pro *quintus* 293. Solus tamquam aliter lectum memorat in 488 *dymas*. Sed et in Scholiis non desunt quae altius uideantur repetita apud Conradum; uide quae disputauimus in Diario Philol. Cantabrig. vii. 244-255, ex quibus

unum hic citandum uidetur 311 *interemit puluere lentus ager*, ubi et *interemit* et *ager* antiquitus tradita sunt, in nonnullis codd. *interimit aer* uitiose leguntur. Quae cum satis integrum fontem declarent, omnia in apparatu Critico edenda duxi quae Conradus tradiderit; pro quo gratos lectores me habiturum confido, praesertim qui ea primus exhibuerim. Sed dicendum est breuiter de aetate et aestimatione codicum nostrorum.

G. Olim *Galeanus* 213, nunc O. 7. 7 in bibliotheca Collegii Sanctae Trinitatis ap. Cantabrigienses. Post Bernardi Siluestris *Megacosmum* et *Microcosmum*, et *Probae Falconiae Centonem*, habet Ibin cum commentario usque a u. 253. Secuntur Senecae quaedam opuscula. Scriptus est circa 1180 iudice H. O. Coxio, cui adstipulatus est *Westwoodius*, estque aut optimus aut cui solus T aequiperetur. Habet peculiaria sibi haec 7 *Huius*, 16 *uiui*, 24 *non sinit*, 30 *Qua*, 48 *arma*, 65 *festo panique calendis*, 74 *ore*, 97 *mea uota*, 103 *mortales*, 120 *Et pro Qui*, 123 *desit quoque*, 126 *deserat pro torqueat*, 129 *moueo*, 131, 2 *om.* 137 *mitia pabula*, 139 *Tecum bella geram*, 159 *colubre*, 173 *uocabere*, 174 *impia*, 191 *credas*, 198 *liquido marg. libico*, 204 *multiplicanda*, 205 *Tot ue tibi uenient misero*, 210 *leuisue*, 211 *illuxit*, 229 *lactentia*, 264 *Clarus Apollinea sumptus*, 267 *postquam*, 270 *Telenus*, 279 *hic*, 285 *a summa*, 287 *euriloco*, 293 *ethreclides*, 296 *uerberet marg. uulneret*, 308 *matre parante*, 311 *gratissima*, 316 *ossa*, 325 *roma*, 329 *amalfriacis*, 345 *drianti de*, 365 *fastigia*, 409 *in humum*, 410 *aspicias*, 418 *qui tibi*, 437 *Aere Perille tuo*, 470 *dexionesque*, 476 *prior*, 486 *ipse*, 488 *Iuuuit*, 492 *nomine fecit*, 538 *ante oculos*, 552 *frigii*, 593 *superabis*, 606 *Sic tua pestiferum corpora*, 625 *uiscera*, 629 *recumbas marg. quiescas*, 621 *sisiphon marg. isidius*, 644 *sub pede*.

Haec cum G aut solus aut cum uno alio, quod rarum, habeat uidetur singularem locum uel potius speciem obtinere. Est sane etiam in erratis suis prope unicus, nam ex suprascriptis sunt quae per errorem inlata sunt. Vnde cum cura adhibendus est, et ubi manifesto uitia admisit ex aliis corrigendus. Quanti uero sit non ex Ibis tantum textu apparet, sed etiam ex Scholiis, quae minutissimis litteris aequalis manus adscripsit. Codicem mihi transmittendum curarunt uir eximius H. A. I. Munro et Robertus Sinker, custos bibliothecae.

T. *Turonensis* 879, in *Dorangii Catalogo* p. 393. Continet inter *Ouidii scripta* post *Epist. ex Ponto* Ibin, quam secuntur *Metamorphoses*. Scriptus uidetur circa 1200; nec credo uspiam extare uenustiore, nec si totum spectes, meliorem. Sed ut G, sic T hactenus latuit: neque ego citatum eum a doctis memini. Scriptus est in Gallia duabus columnis in paginam, tam exquisite ut inter pulcherrima monumenta sit eius saeculi: et quod admireris, ne minimas quidem sordes contraxerit. Quam ob rem grates quas debeo maximas agere me profiteor *Turonensibus*, qui codicem pretiosissimum in *Bodleianam* mihi transmittendum curarunt.

Habet T solus ex nostris 76 *netis*, 125 *deserat artus Spiritus*, 142 *Exanguis*, 201 *inhorreat*, 211 *effulsit*, 275 *tumidis tibi sit melior*, 287

yrioni, 293 *uictus*, 334 *indiuturna*, post 338 caret disticho *Denique Sarmaticas*—*His precor*, 366 *Membraque*, 385 *rapax*, 430 *consternati*, 443 *uoramine*, 472 *Vt*, 501 *proprio*. Saepius tamen cum P aut X, nonnumquam cum Vat. conspirat contra G. His in locis plerumque praetuli consensum plurium.

P. *Phillippicus* 1796, saec. xiii uel xiv. Inter optimos est ut ex 512 apparet ubi *leotrepido* propius ad uerum accedit quam *leotepide* X, *licoride* T et plerorumque, 380 *deest* pro *dee est*, 101 *hominibusque* quod antiquitus traditum habeo pro usitatore forma *Ominibus*, 181 *qui distat summus ab imo*, 193 *Hic erit et* ubi cum GX consentit contra T *Hic et erit*, 259 *trepidumque* ubi cum T consentit contra *trepidusque* reliquorum, 391 *Sex ut*, X *Sexus ut*, *Et uelut* GT, *Sex bis ut* Ouidius, 559 *auiti* solus recte, *animo* TX, *ueluti* G. Primus Cheltoniae contuli.

X. *Parisinus* 7994. Saec. xiii. Contuli Parisiis.

His quattuor codicibus et Conradi excerptis Ibidis textus maxime nititur, sed ita ut primus locus detur Galeano, secundus Turonensi. Praeterea subsidio fuerunt

V. *Vindobonensis* 885, saec. xiii. Hunc Merkelius, ex collatione Mauritii Hauptii exhibuit in ed. 1837. Ipsum non uidi, usus tamen sum apographo quod rogatu meo exscribendum curauit Iosephus Hauptius, custos Bibliothecae Palatinae Vindobonensis. Hunc Merkelius solum non interpolatum optimumque ex suis habuit: nostris quattuor GTPX inferiorem habeo.

Vat. *Vaticanus* 1602 circa finem scriptus saec. xiv, ut rogatus a me Studemundus iudicauit. Habet propria sui quaedam, quae ex bono codice per casum aliquem in non bonum peruenerunt 310 *pian* ex *piast*, 390 *Bis acto* si modo *bis* ex 391 superfuit, 418 *Quique tenet*, 512 *leo trepido*, 559 *auicti* quod ad *auiti* proxime accedit. Contuli Romae.

M. *Mutinensis*. Membran. saec. xv. Bibliothecae Publicae, ubi contuli. Cui simillimus est, quamuis aetate antecellat,

H. *Holkhamicus*. Bibliothecae Comitis de Leycestria in agro Norfolkensi. Saec. xiii. Eum ad me humanissime transmisit Alexander Napier, custos bibliothecae.

Hi duo HM adeo inter se consentiunt ut ex communi fonte deriuati uideantur.

Parm. *Parmensis* HH. x. 27, saec. xv chartaceus. Continet Ib. 1-372.

F. *Francofurtanus* in Bibliotheca publica. Heinsio iudice ap. Merkel. Trist. Praef. p. xxxi scriptus est circa finem saec. xii, recentioribus et Riesio uisus est saec. xiv uel xv. 'Interpolationis haud immunem' dicit Merkelius p. xxxii, qui eo usus est et in Trist. et Ibide. Contuli Francofurti; de nonnullis de quibus ambigebam postea rescripsit ad me Riesius, qui et ipse eum adhibuerat in ed. Ouidii Tauchnitiana.

Praeter hos in usu mihi fuerunt Cānonicianus 20, Phillipici duo 3360, 23620, Musei Britannici tres Harl. 2538, 11972, Sloan. 777, Laurentiani xxxiii. 31, xxxvi. 34 quos contulit meo rogatu Nicolas d'Anziani, Vaticani Reg. 1801, Pal. 1709 qui solus annum testatur quo scriptus est 1494, sub Pontificatu Alexandri VI.

Postremo commemorandae sunt Deflorationes quae inter flores ex poetis Latinis excerptos Ouidii etiam nonnulla, in his Ibidis habent, Duacensis 690, Atrebatensis 65, Parisina 17903 saec. xiii, Brit. Musei 18459, Bodleiana Canon. Patr. Lat. 43, Phillipicae 1813, 1827.

IX.

De Scholiis Ibidis.

Scholiorum Ibidis ad hoc usque tempus incerta tantum notitia fuit. Nam editio Parisina a. 1573, in qua post carmen *Pub. Ouidii Nasonis in quendam quem uocat Ibin* postremo nunc tandem adiectus est uetus *Interpres nunquam antea in lucem missus*,* pusillus liber doctos latuit, quamquam iam anno 1564 Turnebus *Aduers. ix. 25* ubi locos quosdam Ibidis explicauit, *Atarnites* reponens in u. 319, haec addidit, *quod et annotatum a uetere interprete fuerat, cuius scrinia alii interpretes compilarunt, et scripta etsi mendosa, unde tamen multa odorari poteramus, suppresserunt*; idemque ad u. 591 *Comicus ut liquidis* 'hunc uersum de *Menandro intelligit uetus interpres, ut aliorum relatione cognoscimus (nam illum interpretem desideramus).*' Sed nec altera editio quae Parisiis prodiit anno 1581, teste Saluagnio ad *Vet. Interpr. p. 1* 'fragmenta lacera et mendosa' continens multis uidetur cognita fuisse, languentibus in Ouidio eruditorum studiis et ad alia, praecipue Graeca, conuersis. Anno demum 1661 Dionysius Saluagnius Boëssius editioni Ibidis quam† secundam Lugduni protulit adiecit tamquam 'diu desideratum' ueterem illum Interpretem, sed 'locupletiolem et emendatiolem ope duorum codicum MSS.' Hanc editionem Scholiorum citat Bentleius *Phal. p. 240* ed. Dyce, et in Callimachi fragmentis; neque alia Burmanni est. Sed Merkelius, cum anno 1837 *Tristia et Ibin* ederet, ex codice Askeuiano‡ (MSS. Diez. 21) Scholia quae in eo a u. 259 ad finem carminis extant, examussim descripsit, appositis ex Saluagnio nonnisi 'quae paulo maioris rei illic diuersa uel copiosiora' inuenerat.

His ex fontibus hausit Ewaldus § notitiam Scholiorum, neque alia uiderat nisi breuia quaedam et mutila quae in margine cod. Paris. 7994 scripsit manus, ut uidetur, saec. xiii uel xiv. Ne Parisinas quidem editiones inspexit; quamquam inter priorem illam a. 1573 et Saluagnii Scholia artissima est cognatio. Nam in uniuersum Parisinorum cum Saluagnianis unum genus est; Merkelianorum alterum idque prorsus dissimile.

Sed ego, qui Ibin de nouo edere constituerim, ne hanc quidem partem operis mei sic uolui relinquere quemadmodum a prioribus acceperam. Qua in re iuuat me fortuna; nam qui codex carminis antiquissimus est G, idem perpetua scholia habet inde a u. 253. Haec

* Parisiis ex typographia Dionysii a Prato uia Amygdalina ad Veritatis Insigne.

† Prior editio Saluagniana Ibidis prodiit Lugduni 1633.

‡ De Scholiasta qui est ad Ouidii Ibin Commentatio. Gotha 1876.

omnia quam relligiosissime descripsi, quamuis adeo minutis litteris exarata essent ut nisi adiuuante uitro legi non possent. Tum ex codice Phillippico 1796, qui saec. xiii uel xiv scriptus est, scholiorum maximam partem desumpsi; nonnulla, sed parcius, ex Holkhamico. Quae Merkelius edidit ex Askeuiano, eadem in codice 66 Collegii Corporis Christi apud nos extant; unde collatis utrisque speciem conatus sum redintegrare qualem antiquitus fuisse credibile est. Aliud subsidium adfuit mihi Repertorium Vocabulorum Conradi de Mure; quo nihil habui utilius siue in carmine recognoscendo siue in scholiis. Neque his contentus ex Italorum commentariis, quales saec. xv non pauci in bibliothecis reperiuntur, aliqua in itinere excerpsi quae obscuris lucem adlatura uiderentur; praecipue ex Patauino codice et quattuor Vaticanis.

Horum qui prior est aetate G, scholia plerumque breuius ueriusque exhibet ceteris, nisi quod interdum ad ueritatem propius P et Mure accedunt. Nam Mure, quamquam Repertorium suum anno 1273 perfecit, codicibus uidetur usus perbonis, fortasse etiam antiquioribus quam nunc utimur. Constat certe nusquam sinceriores codices extitisse quam apud Heluetios, qualis hic Conradus de Mure fuit; nam in prima pagina Repertorii *doctissimus literarum amator magister Conradus Turicensis ecclesiae Cantor* dicitur. Aliis in locis P uera aut solus ex nostris seruauit, ut 259, 379, aut optime, ut de Leucone 310, de Atarnite Hermia 319, de Seruio et Tullia 364, de legatis ab Hannibale coniectis in puteum 389, de Procruste filio Polypemonis 407, de Menedemo 451, 459 ubi nomen *Hippukekores* in hoc uno extat, 463 de Abantiade. Et, quod mireris, nusquam in P reperias fictos uersus Galli Tibulli Propertii etc. qui in ceteris omnibus codicibus, ubi integra scholia seruata sunt, extant non pauci, olim autem ne a Bernensi quidem aberant.

Nam ante annos quadraginta extabat adhuc in bibliotheca Bernensi codex membranaceus saec. xi integra Scholia continens usque a u. 175 *Sisyphus est illic*. Huius apographon fecerat H. Keilius ante annum 1854, unde nonnulla descripsit Merkelius in ed. Apollonii Rhodii quae eo anno prodiit. Haec et breuia quaedam quae idem Merkelius a se enotata ad me misit, satis demonstrant codicem a ceteris non longe discrepasse: ipse codex, teste Hageno in Catal. Codd. Bern. p. 512, hodie deperditus latet; nec superest Keilii apographon. Vnum tamen testatus est ex memoria Merkelius, Callimachum saepius ibi citatum fuisse quam in Askeuiano.

Ad u. 319 *Aut ut Atarnites*, ubi totum scholion ex Bern. extat descriptum, isdem fere uerbis conceptum est quibus Saluagnianum et ed. Paris. 1573, sed additis ut in ed. Par. suppositiciis uersibus qui absunt a Saluagn. Rursus ad 329 *Aut ut Amastriacis* conuenit schol. Bern. Saluagniano et ed. Paris., uersus *Fanoxsino* tribuit. Rursus in 331 cum Saluagniano et ed. Paris. Callimachum facit auctorem fabulae de Eurydamante Thessalo. Denique ad 379 uidentur olim eadem scripta fuisse in Bern. quae nunc leguntur non solum in Salu. et ed. Paris. sed etiam in P. Sed et ad 281, 284, 285, 321 ad Salu. proxime accessisse colligitur ex fragmentis quae enotauit Merkelius. Contra ad

287, 310, 313, 315 cum C et Ask. uidetur consentire; certe ex communi fonte profluxerunt *partacon* (Bern.) *Spartacon* (C Ask.), quem Graecorum accusatiuum pro usitato *Spartacum* indicio habeo antiquitatis. Ad 293 consentit fere cum G, quicum etiam ad 301 uersus *Argos hostilem Menefroni* cuidam adsignat. Quae satis sunt ad demonstrandum Bernensia scholia non adeo nostris dissimilia fuisse, ut multum inde nouae lucis Ibidi adcreceret. Ex uniuersis autem comparatis scholiis apparet antiquitus breuia quaedam tradita esse quae postea uariis modis inmutata et corrupta fuerint.

Nescio quo fato acciderit ut cetera Ouidii carmina bonos scholiastas nacta uideantur, in una Ibide falsariorum sollertia se exercuerit. Certe nec in Amoribus nec in Arte Amatoria nec in Tristibus nec in libro Metamorphoseon ficta equidem interpretamenta neque his conexos fictos uersus tamquam notorum poetarum Galli Tibulli Propertii etc. offendi: quamquam materia non deerat, siue propter obscuritatem, siue quod turpes historiae essent. An suppositicium opus Ibin credidit falsarius? eiusque opinionis documentum ipse falsos uersus scholiis intulit? An cum in incerto esset quorundam uersuum Ibidis explicatio, coniectura aliquis et interpretamenta sua et horum testes uersus finxit? ut ut se res habet, tricies ter leguntur in scholiis huiusmodi ficti elegiaci hexametrique.

Elegiaci sunt hi,

Propertii octo 257, duo 297, (ubi *Plautus* dicitur in G) duo 461, duo 463.

Batti duo 299.

Galli quattuor 285, duo 287, duo 325, duo 327, duo 352, duo 364, duo 465.

Tibulli octo 307 (Gallo alii adsignant).

Lucretii octo 419.

Varronis (*Maronis*) duo 317, duo 319, duo 321.

Callimachi duo 315.

Callistonis (alii *Promptium* siue *Calmethen* dicunt) octo 273.

Democriti (*Democridis*) duo 293.

Homeri (*Menefronis*) duo 301.

Arionis duo 310.

Luperci duo 312, duo 314 (Neodē atestante *Bern.* 711, h. e. eodem Lupercō cui priora illa *Vt cum defuncto* adsignantur).

Fauorani (*Fauorini*?) duo 329.

Darii (*Clari* Mure, an *Callimachi*?) duo 331, duo 335.

Hexametri sunt,

Callimachi quattuor 279, quattuor 295 ubi dicitur *Crinius* h. e. *Cyrenaesus*.

Eupolidis duo 255.

Homeri (*Menefronis*) 305 duo.

Galli duo 323.

Incerti duo 269.

Hi uersus non semper falsis historiis adstruuntur, sed plerumque ueris. Nam cum tricies ter inlati sint, sedecies tantum falsarum fabularum complementum sunt 255, 285, 287, 293, 295, 297, 307, 323, 325, 327,

352, 364, 419, 461, 463, 465. Ceteris in locis historia aut uera aut leuiter modo corrupta est. Poetarum nomina ex arbitrio plerumque conficta sunt; nisi quod potuit antiquitus tradi Callimachus narasse historias quae in uu. 279, 315, tum fortasse etiam 331, 335 continentur. Etiam *Arion* potuit esse Euphorion, sic enim hic uocatus est in uno codicum Tzetzae Schol. Lyc. 911, p. 872 Mueller. Fauorini autem nomen, cui duo uersus in Schol. ad 329 adsignantur, non prorsus inepte fictor mutuaturus erat siue ex Gellio, siue aliunde id cognouerat. Nam Fauorinus scripsit *παντοδαπὴν ἱστορίαν*, quae siue eiusmodi erat qualis perstringitur a Gellio xiv. 6 (sic enim Nietzscheo duce credidit E. Maass in Kiesslingii et Wilamowitzii *Philologisch. Vntersuchungen* iii. p. 49), siue ueras historias et maioris res momenti, debuit in testimonium uocari rerum quales in Ibide narrantur. Reliqua nomina partim sumpsit ex Trist. iv. 10. 45-54 ubi Propertius Battus Tibullus Gallus in codicibus leguntur, partim ex Fulgentio Planciade, uel ex commentariis quales extant hodie Arateorum Germanici, Thebaidis Statii. Habet enim Fulgentius communia cum Ibidis scholiis non solum Propertii Callimachi Democriti nomina, sed etiam Tibulli (quem Flaccum uocat), Lucretii quem Comicum. Quamquam non est operae fontes aperire tam futtilium; nec sane 'ei qui haec consarcinauit, scriptorum nomina congerere aut fingere difficile fuit,' ut in re non dissimili, Orthographiae L. Caecili Minutiani Apuleii fragmentis, uerissime docet Maduigijs (Opusc. i. p. 13 ed. 1834).

Versus quo tempore scripti fuerint diuinare uix ausim. Carent plerumque uitiis prosodiae, nisi quod producuntur *a us er* nominatiuorum *Turbaque non minima superatis uirginem et unam* 305, *causa mortis* bis 310, 335, *Hermias captus indutus tergora tauri* 319. *Hanc iuuuit facinus huic nocuit pietas, mater et amans* 307. Ad 273 quod scriptum est in G *Peccat uterque male, sed cum male peccat uterque* aliter in aliis traditum inueni: ad 287 *fuit* productum est ante *anguibus* in priore clausula pentametri, *at nihil huic claudit pentametrum* 307. Talia possis apud conplures reperire qui post A. D. 300 uersus fecerunt. Contra Leonini, qui dicuntur, uersus nulli sunt praeter 4 hexametros qui in uno G leguntur ad 279, quos serius ceteris confictos crediderim, etsi ad 285 prior pars uersuum ter habet in posteriore responsionem *modo—puto, potus—Ionus, nimis—necis*. Sed quod saepissime fit in carminibus post 300 A. D. laborat prosodia in nominibus hominum *Dārēus Phēreus Milo Hÿpermestra Iōnides* (pro *Iōnides*), de qua re dixit Duhnus in Appendice Dracontii p. 104. Semel tantum indicium inueni temporis, *Tam male qui peccat nec deus est nec homo* (273), qui uersus respicere uidetur Christianorum controuersias de natura Christi, ut ante Arium (320-330 A. D.) scribi uix potuerit.

Sunt tamen praeter uersus etiam fabulae ficticiae, Milesii Daretis 255, Eurylochi 287, Echekratidis 293, Statilii et Celini 295, Broteae 297, Magnatis 307, de Sardone palude 311, Alebae 323, Milonis 325, Adimanti 327, Astrophanei ac Penthidae 348, Hypermestrae 352, Thero-domantis 383, Asterionis 419, de Penthide et Hipponacte 447, Theodori siue Theodoti 465, Procustae (?) 469, Socratis 494, *Ibici Lydi filiae 499, *Amephini 503 quae in C et Ask. et cod. Saluagnii

extat, abest a reliquis, de Alebae filia 511, Brotheae 517, poetae qui laesit Athenas 523, poetae seueri 525, poetae Achaei 541, poetae Syracosii 549, Agenoris 569, Aethali 621, Melanthei 623. Has commentus est aliquis qui uersus eos Ibidis interpretatione carere uiderat. Pleraque ex ipso uersu pendent, nonnumquam male intellecto ut in 511, ubi ex corrupta scriptura codicum *Stella leotrepido* scholiasta Aleban in stella leone natum finxit, et 311 ubi cum *Sardana pallus* separatim scriptum esset Scholiasta paludem in Sardone intellexit. Hinc post uitiatos demum codices Ibidis et hae et ceterae fictae historiae scholiis inlatae uidentur. Has omnes, ne legentem fallerent, asterisco, uersus fictos et inclinatis litteris et asterisco, notauit.

Supersunt tamen non pauca quae declarent non uno tempore sed ad crescentibus per multos annos atque etiam saecula uitii eam speciem scholia sumpsisse qua nunc utimur. Insunt enim etiam sincerioribus errores, praecipue nominum, nonnumquam etiam rerum. Exemplo sit Schol. 259 quod in uno P incorrupte traditum est. *Amintor filium suum Phoenicem caecauit quia coniux eius est conquesta sibi Phoenicem uoluisse ei uim inferre, quod tamen falsum erat.* Filios Phoenicis G Tesallam et Dorilam, Mure Thirilam et Doricam, C et Ask Thetillam (Totilam) et Dorillam (Dorissam) tradunt, et a nouerca Licostrata siue Affa, filia regis Gothorum, accusatos. Cuius erroris orgio talis uidetur fuisse. Scriptum fuerat in margine u. 259 *Phoenix*. Hoc scholiasta ad alterum Phoenicem, patrem Phinei Thracis, transtulit. Huic Phoenici filii fuerunt Doryclus et Oreithyus. Thracia autem cum anno 376 A. D. Gothis trans Danubium in eam traiectis occupata esset (Gibbon Decline and Fall ii. c. 26, cf. Claudian. B. Get. 166), Gothorum regnum uocari potuit: sicut Totila notum nomen in Gothis fuit. Similiter corruptum est Scholion u. 285. *Ionus* enim uere fortasse traditum est; cetera conficta sunt. Sic ad 293 Mure uestigia ueri seruasse iudico, si quidem Echekratiden Ouidius Erycem nominauit ab Hercule ter uictum. Rursus 305 recte possunt Scholia de Pyrrhi filia interpretari; sed hanc *Perpilicam* uocatam fuisse, seu quid aliud latet, nemo demonstrat. Ad 315 Scholiasta Val. Max. secutus est, sed in eo errauit quod Darium II filium primi fecit, cum fuerit Artaxerxis. Idem factum est in Scholiis ad 321, 364, 379, 404, 417, 475, 485, 501, 529, 539, 573 (cod. Salu.), 633. E quibus maxime notandum duco Schol. ad 417 de Iro, in quo mirificam historiam conflarunt Scholiastae, cuius ne minima quidem pars apud Homerum est. Sed neque Elpenora amasium Agamemnonis (485), nec Eupolidis uxorem Medelam (529), nec Leium regem Murrae ciuitatis conditorem (539), nec Leucotheae patrem Sameum (573) nec Cliniaden Persicum alius quisquam commemorauit.

Hae corruptelae ut obscuris in uniuersum causis, ita non raro a tralatis per errorem nominibus exortae sunt. Sic ex u. 404 ubi adnotatum fuerat *Atrax*, uitiose ad 399 tralato nomine factum est in G *Trax et Anteus fratres fuerunt.* Ex u. 411 *Cercyon* ad 409 retro reuocatum est, sed iam corrupta scriptura in *Geryon*; quod non nisi post inductam codicibus barbariem effectum est. In fine Scholii ad 353 post uerba *cepit mechari* G habet *et eum rossum expuit*, quae mani-

festo ad Tydei facinus quo Menalippi cerebrum exsorbuït referuntur. Itaque ex alio uersu siue 427 siue 515, huc tralatum est. Ad 408 *homo parte sui, parte iuuencus erat* adscripserat aliquis *Minotaurus siue Asterion*. Hinc aliquis memor Claudianeï uersus 54. 9 *Ipsè et dispariles monstro commissus in artus* 11 *Cres puer* h. e. Minotaurus, transtulit haec ad 419 *Cres puer Asterion*, cumque uersus primo confinxisset adiecit historiam. Denique Hermione in 307, ex 303 fluxit, aut tralatum tantum, aut iteratum pro Harmonia, quae Themisto* nupserat, eratque neptis Pyrrhi.

Restat maxima atque optima pars Scholiorum, quae ueras explicationes complectitur. Haec quanti sit, non ex notis uulgatisque fabulis aestimabis, sed multo magis ex obscurioribus. Insunt enim Ibide multa quae ex solo libro Metamorphoseon facile explicari poterant; qui liber nullo non tempore latine scientibus tritus est, nullo scholiis caruit. Alia ex Arte Amatoria Tristibus Epistulis ex Ponto cognoscere licuit: alia ex Vergilio Statioque et scholiastis eorum, praecipue Seruio Lactantioque. Sed non sic expedias quomodo factum sit ut in nostra scholia obscurissimarum historiarum explicatio, et quidem uera peruenerit; quales sunt Hermiae 319, Eurydamantis 331, Limones 335, Aegiales 350, Siritanorum 379, Hannibalis 389, Trasi 477, Lindii sacrificii, Lydiarum uirginum 499, Ambraciotae uenatoris 501, uenatoris Carici siue potius Lucanici 505, Eueni 513, Callisthenis 519, Telegoni 567. Scholiasta Venetus Il. xxii. 397 narrat Eurydamantem Thessalum, Thrasylo fratre Simonis occiso, ab hoc circa tumulum mortui raptatum fuisse: id narrasse Callimachum. Ipsos uersus Callimachi Proclus ad Plat. Rep. p. 391 citat. Comparentque haec eadem in Ibidis scholiis, unde ea ducta nisi ex sincero aliquo fonte, qui in hoc loco incorruptus mansit, alias foedatus ad nos descendit? Iam Limones supplicium nemo Romanus, quod sciam, memorauit: seruant id tamen scholia Ibidis, atque adeo cum Graeco nomine quo locus is insignitus est. Siritanorum tragoediam 379 unus Romanorum Iustinus xx. 2 seruauit, Graecorum Lycophon cum Scholiis in eum ac Tzetzæ. Vnde igitur Ibidis scholiasta conpertum habuit eo referendum esse distichon 379, 380? Non ex Iustino, apud quem de Thracia Minerua ne uerbum quidem. Confirmo antiquitus id traditum fuisse, quamquam turbate: nec dubito eandem rem a Callimacho narratam, eodem teste Scholiasta. De ceteris unum dico quod Merkelium Schneiderumque latuit; aliquas apud Nonnum extare in *Συναγωγή Ἱστοριῶν* pp. 986 sqq. tom. ii. operum Gregorii Nazianzeni ed. Migne, sed Graece: Anaxarchi xv, Herculis cum Thiodamante ac Dryopibus xli, Lindiorum lvi. Non quod hinc in Scholia Ibidis uenerint, nam quae in his nusquam conparet, historia Cleombroti Ambraciotae (493, 4) non solum apud Nonnum, ceterosque Gregorii interpretes extat, sed etiam apud Ciceronem Tusc. Disp. i. 34, Pro Scauro § 4, Lact. iii. 18, et eodem teste Cicerone Callimachi epigrammate celebrata est. Quod sane mirum: fabulam quae multos optimosque habuit auctores, in his Callimachum, Scholiastam adeo fefellisse

* An hinc in Schol. 297 uenit *Themisto*?

ut nec Callimachi quem alias non raro usurpauit, nec Cleombroti uestigium seruauerit; falsa omnia eaque perinepta de Alcibiade confixerit. Rursus considerentur scholia 475 de Telchinibus, 561 de Haemo et Rhodope. Esto ut uera in his non sit explicatio uersuum; uerae tamen historiae, neque eae uulgares, ut a bono fonte deriuandae fuerint. Certe Leuconis et Spartaci, regum Ponti, nomina quae scholiastae habent ad 310 uera ex uero fonte, siue Diodoro siue alius quis fuit, profluxerunt: quamquam dubito num ad hos historia pertineat. Ex Diodoro ea sumpta ut credas, potest adlegari schol. 505 quod cum in Saluagnii codice sic scriptum sit *In Andragathia regione uenator κ.τ.λ. recte Ehualdus intellexit ex Diodori uerbis iv. 22 κνηγὸν ἐν τοῖς κατὰ τὴν θήραν ἀνδραγαθήμασι διωνομασμένον* pendere, sed male intellectis. Verum Saluagnii codices ualde uereor ne saeculi xv fuerint: eius certe saec. codex est Vaticanus in quo idem nomen inueni, ut testatus sum ad loc. Qui codex quo plenius locum Diodori citauit, hoc certius doctrinam sapit renascentis Graeciae, dico eruditos saec. xv.

Hanc uetustatis opinionem, ex rebus ductam, etiam alia confirmant. Velut in C et Bern. quod legitur *Spartacon* 310, *edos* (*Aeolos*) 388 quod in C, *ancilla siquidem latris uocabatur* 352 quod latet in P, *Taurus* 384 in C et Ask, *Aten* (*Atlin*) 507 in Ask, ex eo tempore supersunt quo Graeca nomina Graeco more scribebantur. Contra quod G habet in 547 *Mammertus uel ta* diligentiam demonstrat scribae qui de uera inflexione uocabuli haesitabat.

Notiores fabulas Scholiastae ita narrant ut ubi apud Ouidium uel Statium extant ex his ipsis duxisse uideantur. Rarius Seruii uel Lactantii commentarios, neque umquam ipsis uerbis, secuti sunt. Velut 339 de Palamede quae habent GC Ask extant ea quidem ap. Seru. Aen. ii. 82 et Mythographos Vaticanos i. 35, ii. 200, sed eis uerbis, quae latine scientem prodant; Ibidis scholiastae sermone utuntur incompto plerumque, nonnumquam barbaro uel in barbariem uergente. Etiam Mure qui Lactantii uerba ad Stat. Achil. i. 93 presse secutus est, multa tamen inmutauit. Iam 366, 473, 555 historiae Oenomai Salmonei, Glauci equarum, Ibidis scholiis cum Seruio et Mythographis Vaticanis communes sunt. Sed Seruium Mythographi excrisperunt, Ibidis scholiastae bis semelue referunt, 366 *cereis axibus*, 555 *dilacerauerunt*. Qua in re errauit Ehualdus dum uerborum deprehendit contentum qui aut nullus aut tenuissimus est, quemadmodum perperam ad Valerium reuocauit scholia de Euripide et Milone 595, 609, ad Hyginum de Pelopia et Nyctimene 359, de Idmone et Ancaeo 503, de Hippolyto nepote Aethrae 577.

Idem Ehualdus ex loquendi genere colligit scholia haec in Gallia a clerico conscripta fuisse septimo uel octavo saeculo; dein huius adnotationes bis auctas et inmutatas esse, primum decimo uel undecimo saeculo, iterum postea ab eis ad quos codices Saluagniani sunt referendi. Ego, qui praeter C Ask et Saluagniana nouos duos PG excussi, intelligo praeter uersus ficticios ac nomina quae eis subnectuntur perpauca ad nos ita descendisse ut commune aliquod genus dicendi in iis inuestigaremus: neque ex locutionibus quas Ehualdus congescit aetatem uniuersorum colligo. Habent sane C et Ask cum

Mure *binomium* de Iro; sed non hinc sequitur scholion septimo demum uel octauo saeculo scriptum fuisse, cum *binomius* apud Paulum legatur, p. 36 Müller, etsi ad rem decidendam Festi uerba non supersint. Suntque cetera similia quae attulit; ante saeculum quintum scribi uix poterant; sed fluctuante post 300 A.D. usu latine scribentium multa iam tum usurpabant quae plerumque seriori saeculo adsignantur. Sed tamen duo sunt quae si in scholiis erant quo tempore primum concepta sunt, recentissimum auctorem prodere non infitior: (1) *quod pro ut*, (2) *sibi se pro ei eum eis eos*. At haec in C Ask tantummodo perpetua sunt: in GP rarius occurrunt; poterant igitur abesse antiquitus, post inuectam sermoni barbariem ingredi. Neque uero clericum mihi Ehualdus, neque in Gallia haec enotasse persuasit.

Mihi totum corpus scholiorum exigenti nihil significantius uidetur quam quod ad 259 regulus Gothorum dicitur is qui reuera rex in Thracia fuit, Phineus; neque id solum, sed et uxor eius et filii Doryclus et Othryllus siue Oreithyius, Gothorum ut uidetur acceptis nominibus, Affa Dorilas Totilas appellantur.* Id neque ante admissos in Thraciam Gothos nec post oblitteratum ibi Gothorum nomen fieri potuit. Hinc suspicor neque ante annum 376 A.D. nec diu post Iustiniani aetatem 482-541 ea nomina scholiis inuecta fuisse. Quod si uere conicio iam ante id tempus 376-541 supererat in codice aliquo Ibidis breuis quaedam adnotatio rerum nominumque, in quam animi causa uel notarius uel scholiasta sexto uel septimo saeculo, fortasse ipse Gothus sicut Iordanis (de Getar. Orig. 50), ficta nomina simul et ficticios uersus interpolauit. Clericum hunc fuisse nihil indicat; nec sane uero est simile historias ab huiusmodi homine confingi, obscena pleraque et pagani moris amplectentes. Versus maximam partem crediderim ab eodem confictos; nonnulla alii addidisse uidentur, sicut ne historias quidem omnes ab uno profectas arbitror: nam uitiatas demum nominibus *leotrepido Sardana pallus* scholia uersuum 512, 311 inlata sunt.

* Non desunt et alia nomina quae aut Gothorum sunt aut in Gothorum annalibus proueniunt. Conferantur *Andugenes* (schol. 329) et Iordanis *Andagis*, *Neodes* (schol. 313, 317) et Iordanis *Neoda* siue *Netad*. Sic *Asterius Darius Andragathius* (schol. Ibid.) inueniuntur ap. Gibbon iii. p. 209, 213, ii. p. 513 ed. Milman.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Ib. 118. *Accendas coni. Iortinus in Miscellan. Observat. I. p. 227.*

Ib. 280. *Pro aquis inprimendum erat equis.*

Ib. 549. *Syracosio correxit Const. Fanensis.*

Ib. 573. *Psamathes in nonnullis codicibus legi testatur Const. Fanensis.*

Schol. 103. *Nescio an huc pertineat Hesychianum φῆπος ἢ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή.*
Cf. Lob. Aglaoph. p. 866.

Schol. 305. *Cf. Hesych. Περφίλα: Σωσίβιος. κύριον ὄνομα. An est Pyrpile? cf. Solin.*
p. 83 M.

Schol. 385. *Cf. Pacat. Paneg. Theodos. 26.*

Schol. 451. *Clementi Alex. Protrept. 12 S. Menedemus δαίμων est Cythniorum.*

Comment. ad. u. 28. *Constant. non Constantin. scribendum erat.*

IBIS.

TEMPUS ad hoc, lustris bis iam mihi quinque peractis,
 Omne fuit musae carmen inerme meae :
 Nullaque quae possit scriptis tot milibus extat
 Littera Nasonis sanguinolenta legi :
 Nec quemquam nostri nisi me laesere libelli,
 Artificis periit cum caput Arte sua.
 Vnus—et hoc ipsum est iniuria magna—perennem
 Candoris titulum non sinit esse mei.
 Quisquis is est—nam nomen adhuc utcumque tacebo—
 Cogit inassuetas sumere tela manus. 10
 Ille relegatum gelidos Aquilonis ad ortus
 Non sinit exilio delituisse meo :
 Vulneraque inmitis requiem quaerentia uexat
 Iactat et in toto nomina nostra foro.

11. Eutyches Art. II. 7 Ouidius in Ibide participium ponit, Ille relegatum gelidas Aquilonis ad oras Non sinit exilio (Non ausus sit exliso *codex Bobiensis Keilii*) delituisse suo.

Incipit liber ovidii in ibin *G* Incipit Ouidius denibin *X*
 Ovidii Nasonis liber in ibim incipit *F* Incipit liber .o. de ibin *H*.

1.	in hoc <i>FP</i>	^{ri}	ad <i>H</i>	iam nunc mihi <i>G</i>	v. pro quinque <i>H</i> .
4.	Littera <i>GHTX</i>			Litera <i>P</i> .	
7.	Huius <i>G solus</i>			perhennem <i>FGHTX</i> .	
8.	Candoris <i>T</i> .				
9.	adhuq̄ ^c <i>H</i>		latebit <i>TX</i>	^{l' latebit} tacebo <i>H</i> .	
10.	inassuetas <i>GTX</i>		in assuetas <i>P</i>	mansuetas uel inasuetas	

Scholiasta C.C.C.

- 11, 12 extant apud Eutychem Art. II. 7 p. 475 ed. Keil.
 11. religatum *H*.
 12. suo *P* et Eutyches.
 13. inmitis *GHX* inmittis *F* inmitis *T*.
 14. uerba canina *FTX*.

Perpetuoque mihi sociatam foedere lecti 15
 Non patitur miseri funera flere uiri.
 Cumque ego quassa meae conplectar membra carinae,
 Naufragii tabulas pugnat habere mei.
 Et qui debuerat subitas extinguere flammās,
 Hic praedam medio raptor ab igne petit. 20
 Nititur ut profugae desint alimenta senectae.
 Heu quanto est nostris dignior ipse malis!
 Di melius, quorum longe mihi maximus ille est,
 Qui nostras inopes noluit esse uias.
 Huic igitur meritas grates, ubicumque licebit, 25
 Pro tam mansueto pectore semper agam.
 Audiet hoc Pontus. Faciet quoque forsitan idem
 Terra sit ut propior testificanda mihi.
 At tibi calcasti qui me, uiolente, iacentem,
 Qua licet ei misero debitus hostis ero. 30
 Desinet esse prius contrarius ignibus umor,
 Iunctaque cum luna lumina solis erunt,
 Parsque eadem caeli zephyros emittet et euros,

15, 16 post 18 scripti sunt in P.

16. uiui *pro* miseri G ^{l' uiri} mei P.

17. Dumque V complectar T gplectar G cōplectar
FX gplector P.

22. quantum F to *fortasse recentiore* ille GHX.

23. Dii *codd.* est om. T *fortasse uere.*

24. nostras melius inopes V non sinit G uoluit P et T nisi me
fallunt oculi.

25. Hinc FH ^c h G quod uidetur esse huc magnas grates H
al. ut
quascūque Parm.

27. Audiat G queque P.

28. sitū G *pro* sit ut ut om. X potior P et Parmensis.

30. Qua G, *idque Merkelium secutus reposui* Quā P Quam Vat.
Quod FHTX libet Vat. hei FTH heu GX et P
e Parm. ei Merkelius *Fortasse deditus, cf. Birtii Halientica p. 31.*

31-44 extant in *Deflorationibus Atrebatensi* 65, *Parisina* 17903, *Brit. Mus.*
18459, sed ita ut omissi fuerint in *Atrebat. et Paris.* 35, 36, 41, 42, in *Brit.*
32, 33, 39-42.

31. *Signum paragraphi* S Desinet in Vat. humor *codd. et Deflorationes*
umor Riesius.

32. Cunctaque *Deflor. Paris* tempora *pro* lumina H.

33. Pars F *Paris.*

Et tepidus gelido flabit ab axe notus,
 Et noua fraterno ueniet concordia fumo, 35
 Quem uetus accensa separat ira pyra;
 Et uer autumnno, brumae miscebitur aestas,
 Atque eadem regio uesper et ortus erit;
 Quam mihi sit tecum positus, quae sumpsimus, armis,
 Gratia commissis, improbe, rupta tuis; 40
 Quam dolor hic umquam spatio euanescere possit,
 Leniat aut odium tempus et hora meum.
 Pax erit haec nobis, donec mihi uita manebit,
 Cum pecore infirmo quae solet esse lupis.
 Prima quidem coepto commitam proelia uersu, 45
 Non soleant quamuis hoc pede bella geri.
 Vtque petit primo plenum flauentis harenae
 Nondum calfacti militis hasta solum;
 Sic ego te nondum ferro iaculabor acuto,
 Protinus inuisum nec petet hasta caput; 50
 Et neque nomen in hoc nec dicam facta libello,
 Teque breui qui sis dissimulare sinam.
 Postmodo, si perges, in te mihi liber iambus

34. gelido tepidus G flabit G auxe *Deflor. Brit. Mus.* nothus
GTVX Deflorationes.

36. Quam *FGHMPTVX Parm.* quem *Phillippicus 23620 Saec. XV*
 pira *FGPTV* pyra X.

37. autumpno *GPTVX Deflorat.* autūno H.

39. sumsimus T.

40. Irā *Deflor. Paris.* conmissis sic F improbe GP inprobe *Deflor. Paris.*

41, 42 om. GP *Vat. qui tamen scriptos habent post 132 Auferet illa dies*
 quae mihi sera uenit. *Idem uersus 41, 42 in F ante 39 scripti sunt. Et hic*
quidem possunt abesse, post 132 uegre desiderantur.

42. aura T.

43, 44 extant in *Flosculis Ouidii in Ibim (libim cod.) Bodl. Canon. Patr.*
Lat. 43 fol. 89^b saec. XV semper dum uita *Fl. Bodl., Deflorationes Atreba-*
tensis Parisina Mus. Britannici peccore *Paris.* pectore *Atrebat.*

45. tamen HM cepto *codd.*

47. harene *FGHTX* arene P.

48. calfati HP uelitis P *Parm.* arma pro hasta G quod
fortasse ex asta ortum Post hasta spatium in F.

49. ferro nondum *FP Parm.*

50. Protinus *codd.* ne *HMX* petat *MX* asta P.

51. neque in hoc nomen V neque—neque *GH* neque—nec T.

52. quis *HM* sim V dissimulare G sciam sinam V.

53, 54. In te—dabit *citat Conradus s. u. Archemorus.*

53. pergis F.

Tincta Lycambeo sanguine tela dabit.
 Nunc quo Battiades inimicum deuouet Ibin, 55
 · Hoc ego deuoueo teque tuosque modo.
 Utque ille, historiis inuoluam carmina caecis,
 Non soleam quamuis hoc genus ipse sequi.
 Illius ambages imitatus in Ibide dicar,
 Oblitus moris iudicii^cque mei. 60
 Et quoniam qui sis nondum quaerentibus edo,
 Ibidis interea tu quoque nomen habe.
 Utque mei uersus aliquantum noctis habebunt,
 Sic uitae series tota sit atra tuae.
 Haec tibi natali facito Ianique Kalendis, 65
 Non mentituro quilibet ore legat.

Di maris et terrae, quique his meliora tenetis
 Inter diuersos cum Ioue regna polos,
 Huc precor huc uestras omnes aduertite mentes,
 Et sinite optatis pondus inesse meis. 70
 Ipsaque tu tellus, ipsum cum fluctibus aequor,
 Ipse meas aether accipe summe preces.
 Sideraque et radiis circumdata solis imago,
 Lunaque quae numquam quo prius orbe micat;

54. Dicta *P an* Ducta? licambeo *codd.* licanbeo *F.*
55. *citatur Conradus s. u.* Bathus. N G quoque *HX* batiades *T*
 balciades *FG* baciades *PV* bachiades *HX* bathyades *Conradus*
 ibin *G* ibim *HVX* ibi *PT.*
56. quoque *pro* ego *T* modos *X.*
57. vt *H* istoriis *G* crimina *P.*
58. Quamuis non soleam *G* loqui *etiam G, sed habet in margine t loq*
 sequi.
60. indicii^cque *H.*
61. qui *PX Vat.* quis *GHMT* nondum quis sis *G.*
62. habes *P.*
64. series uite *F.*
65. festo panique *G* iamque *H.*
67. *Signum paragraphi J in G Vat. In T uocabulum Dii caeruleo ac rubro*
colore distinctum et solito maius est. Dii codd. hiis GX his T.
69. Nunc precor *GT* omnes uestras *V Riesius* nostras *PVat.*
 auertite *P* diuertite *Parm.*
72. p̄ees *F ut uidetur.*
73. circumdata *F* ymago *HV.*
 l' orbe
74. ore *G.*

Noxque tenebrarum specie reuerenda tuarum, 75
 Quaeque ratum triplici pollice netis opus ;
 Quique per infernas horrendo murmure ualles
 Inperiuratae laberis amnis aquae ;
 Quasque ferunt torto uittatis angue capillis
 Carceris obscuras ante sedere fores ; 80
 Vos quoque plebs superum fauni satirique laresque,
 Fluminaque et nymphae semideumque genus,
 Denique ab antiquo diui ueteresque nouique
 In nostrum cuncti tempus adeste *chao* ;
 Carmina dum capiti male fido dira canuntur, 85
 Et peragunt partes ira dolorque suas.
 Annuite optatis omnes ex ordine nostris,
 Et sit pars uoti nulla caduca mei.
 Quaeque precor, fiant, ut non mea dicta, sed illa
 Pasiphaes generi uerba fuisse putet. 90
 Quasque ego transiero poenas, patiatur et illas.

76, 77 *transuerso ordine scripti sunt in V.*

76. netis T nectis FGHPX nectit V.

77. herendo H orrendo P.

78. Inperiurate HTX Ipiurate G Imperiurate FP annis F.

80. obstrusas HM.

81. pleps G.

82. Flumina H nimfe T.

83. diuum F.

84. cori G thori HVat. chori FMPVX Parm. *idque in*

codicibus saec. XV constanter inueni, etsi Constantinus Fanensis in Sarritionibus Annotationum in Ibin, quem librum Nicolao Abstemio dedicauit Fani MDVIII testatur in bonis exemplaribus non chori legi sed chao, ut sit ab antiquo chao i. a mundi primordio. Ego chao impressum inueni in edit. Rubei Veneta anni 1474. Nescio quid tribuendum sit libro de orthographia qui L. Caecilii Minutiani Apuleii Grammatici habitus est §§ 44 'Quamquam Orpheus Linus et Hesiodus deos ex chao ab initio erupisse dixerint, quos et plerique ex nostris sequuntur: ut ab antiquo chao ueteresque diuique nouique i. n. t. d. c. a.' Non dissimili errore cohum in chorum abiit Apul. de deo Socratis §§ 121 Oudend. Cf. uersus ex papyro magica quam edidit Parthey I. 315, 316 Κλυθι μάκαρ κλήζω σε τὸν οὐρανοῦ ἡγεμονῆα καὶ γαίης χάεός τε καὶ αἶδος ἐνθα νέμονται.

85. malefido G nil fido V canuntur GPX canentur T
 canantur HM Parm.

86. peragent PT peragant HMX Parm.

88. sit pars FHT pars sit GPVX.

89. non ut F mihi pro mea G set Vat. ille ed. Rubei.

90. Pasiphes codd.

91. patiantur P.

Plenius ingenio sit miser ille meo.
 Neue minus noceant fictum execrantia nomen
 Vota, minus magnos commoueantue deos,
 Illum ego deuoueo, quem mens intelligit, Ibin, 95
 Qui scit se factis has meruisse preces.
 Nulla mora est in me: peragam rata uota sacerdos.
 Quisquis ades sacris, ore fauete, meis,
 Quisquis ades sacris, lugubria dicite uerba,
 Et fletu madidis Ibin adite genis, 100
 Ominibusque malis pedibusque occurrite laeuis,
 Et nigrae uestes corpora uestra tegant.
 Tu quoque, quid dubitas ferales sumere uittas?
 Iam stat, ut ipse uides, funeris ara tui.
 Pompa parata tibi est, uotis mora tristibus absit. 105
 Da iugulum cultris, hostia dira, meis.

Terra tibi fruges, amnis tibi deneget undas,
 Deneget afflatus uentus et aura suos.
 Nec tibi sol calidus, nec sit tibi lucida Phoebe,

94. commoueantque *GT Vat.*
 95. ibin *G* ibi *FPX* ibim *H.*
 96. scit se *FG* se scit *HPTX* se sit *Vat.* fatis *Vat.* suis
pro preces Parm.
 97. mea *pro rata G* uerba *Vat.*
 98. ades *GX Merkelius* adest *FHMPTV Parm.* rogo *pro*
meis P precor *T* fauere ueto *H.*
 99. ades *GX* adest *FHMPTV Parm.*
 101. Hominibusque *P b. e.* Ominibus Ominibusque *GHMTVX*
Parm. Omibusque *F* Nominibusque *V Saluagnius Merkelius*
pedibus H occurrite *X.*
 102. pectora *HV.*
 103. mortales *G* ^{mortales} ferales *H* uittas *FP* uestes *GHT.*
 107-118, 120, 123-125 extant in *Flosculis Ouidii Canon. Patr. Lat. 43*
p. 89^b saec. XV, 107-126 in Deflorationibus Atrebatensi et Parisina, 107-118,
120, 123-126 in Defloratione Brit. Mus. (Add. 18459).
 107. potus tibi deneget unda *F* aquis *pro amnis Flosc. Bodl.*
ānis Brit. Mus. anius (?annis) *Atrebat.* undis *Deflor. Paris.*
Ante hunc uersum signum paragraphi in Vat.
Vu. 109, 110 inuerso ordine scripti sunt in P.
 109. calidus *Vincentius Bellouacensis et sic Flosculi Bodl. et Deflorationes*
clarus codd. calida *pro lucida Deflor. Brit. Mus.*

Destituant oculos sidera clara tuos. 110
 Nec se Vulcanus, nec se tibi praebeat aer.
 Nec tibi det tellus nec tibi pontus iter.

Exul, inops erres, alienaque limina lustres,
 Exiguumque petas ore tremente cibum.
 Nec corpus querulo nec mens uacet aegra dolore, 115
 Noxque die grauior sit tibi, nocte dies.

Sisque miser semper nec sis miserabilis ulli.
 Gaudeat aduersis femina uirque tuis.
 Accedat lacrimis odium, dignusque putere
 Qui mala quam tuleris plurima, plura feras. 120
 Sitque, quod est rarum, solito defecta fauore
 Fortunae facies inuidiosa tuae.

Causaque non desit, desit tibi copia mortis,
 Optatam fugiat uita coacta necem.

110. lumina G.

111. Nec tibi Vulcanus *Fl. Bodl. et Deflor. Brit. Mus.* ether G

^{l'aer}
ether H.

112. pondus *Atrebat.* ponthus *Paris.* iter *om. Brit. Mus.*

Vu. 113-118, 123-4 insunt duabus Anthologiis saeculi xiii Bibliothecae Philippicae 1813, 1827 iidemque omisso 118 in cod. Duacensi 690.

113. inobs *Deflor. Paris.* lumina *V, pr. F, pr. P, Fl. Bodl. Anthologiae Philippicae et prima manus Atrebat.*

114. petens X uomente *Vat.*

115. qulo G Num corylo? *Sen. Cont. 10. 33. 2 de mendicantibus* Hinc caeci innitentes baculis uagantur, hinc trunca brachia circumferunt. uaccet *Deflor. Brit. Mus.*

116. Norque *altera Anthologiarum* dies G stet P.

117. Bisque miser semper ne sis *Deflor. Paris.*

119. Accipias *Atrebat. et Paris.* hodium P dinusque F putere
TX Parm. Merkelius puteris *FGHMP* putare *Paris.*

120. Et pro Qui G nulla *Fl. Bodl.* contuleris *Duacensis* feres
Duacensis.

121. defrecta *Vat.* deserta *V Philippicus 23620 saec. XV. Atrebat. Paris. Riesius.*

122. Erumpne X *Vat.* fatias *Paris.*

123. co pia *F erasa una littera* quoque pro tibi G.

124. fugiet H fugias *Brit. Mus.*

Luctatusque diu cruciatos spiritus artus
Deserat et longa torqueat ante mora.

125

Euenient. Dedit ipse mihi modo signa futuri
Phoebus et a laeua maesta uolauit auis.

Certe ego, quae uoueo, superos motura putabo,
Speque tuae mortis, perfide, semper alar.

130

Et prius hanc animam, nimium tibi saepe petitam,
Auferet illa dies quae mihi sera uenit;

Quam dolor hic umquam spatio euanescere possit,
Leniat aut odium tempus et hora meum.

Pugnabunt arcu dum Thraces, Iazyges hasta,

135

Dum tepidus Ganges, frigidus Ister erit,
Robora dum montes, dum mollia pabula campi,

125. Luctatusque *Fl. Bodl.* Luctatosque *Paris. et Brit. Mus.*
cruciatos *P* deserat artus Spiritus *T Riesius.*

126. Spiritus et *TV* deserat *pro* torqueat *G* arte *Paris.*

127. dabit *X* modo mihi *T.*

128. sonauit *PX Vat.* ^{*P* uolauit} sonauit *Parm.* uolabat *V.*

129. quod *V* ^{*i*} moueo *G* moueo *H* ^{*o*} mutura *G.*

130. pessime *G* pessime *PX Parm. Vat.* perfede *V m. pr.* *Post*
130 codices habent hoc distichon Finiet illa dies que te mihi subtrahet
(subtrahit Vat.) olim Finiet illa dies que mihi (tibi G) tarda uenit, nisi quod
F positos habet post 132. Inueteratam interpolationem fuisse G demonstrat, qui
subditicios uersus Finiet—Finiet seruauit, omisit Et prius—Auferet. Orig-
inem corruptelae ingeniose explicauit Merkelius.

131, 2 *om. G.*

131. saeue *Heinsius.*

133, 134 *om. Merkelius Ries.*

133. uanescere malebat *Heinsius.*

134. aura *HM* ora *P.*

Vu. 135-144 cum 155-158 extant in Defloratione Atrebatensi, 135-142
cum 157-158 in Parisina.

135. Pugnabant *X* traces *codd.* iazyges *Atrebat.* iapyges *T*
iapydes *FGHMX Parm.* yapides *Vat.* ypydes *P* asta *P*
traces tuscus et hasta *V miro errore* Pugnabunt iaculis dum Thraces,
Iazyges arcu *Heinsius et Merkelius, idemque impressum fuerat in ed. 1477.*

136. trepidus *X Atrebat.* rapidus *Vat.* ^{*a*} ganges *G* hister
FGTVX Paris. Atrebat. ister *HP.*

137. mollia pabula *FTV Paris. Atrebat.* pabula mollia *PX* mitia
pabula *G.*

Dum Tiberis liquidas Tuscus habebit aquas,
 Tecum bella geram : nec mors mihi finiet iras
 Saeua sed in manis manibus arma dabo. 140
 Tum quoque, cum fuero uacuas dilapsus in auras,
 Exanguis mores oderit umbra tuos.
 Tum quoque factorum ueniam memor umbra tuorum,
 Insequar et uultus ossea forma tuos.
 Siue ego, quod nollem, longis consumptus ab annis, 145
 Siue manu facta morte solutus ero ;
 Siue per immensas iactabor naufragus undas,
 Nostraque longinquus uiscera piscis edet ;
 Siue peregrinae carpent mea membra uolucres,
 Siue meo tinguent sanguine rostra lupi ; 150
 Siue aliquis dignatus erit supponere terrae
 Et dare plebeio corpus inane rogo ;
 Quidquid ero, Stygiis erumpere nitar ab oris,
 Et tendam gelidas ultor in ora manus.

138. tyberis *PTVX* flauas *coni. Sanctius* fascus *Parm.*
 139. Tecum bella geram *G* Bella geram tecum *cett.* nec cum
signo paragraphi Vat. finiat *Paris.* iram *G.*
 140. in manis *X Parm.* in manes *GHPT Paris.* dabit *Heinsius*
Merk.
 141. Tum *GP* Tunc *FGH Atrebat.* Tu *X* Nunc *Paris.*
 fuso *V* uacuas fuero *H* dilapsus *V m. pr.* delapsus *G.*
 142. Exanguis *T cf. Met. IV. 443* Exanimis *cett. cum Deflorationibus*
 mores *GPV et Deflorationes* manes *FT Parm.* ^{oderit} audiet *G.*
 143, 4 post 155-8 extant in *Annalibus Ricardi II (Cod. 7 Collegii Corporis*
Christi apud Cantabrigienses).
 143. Tum *FPT* Tunc *GH codex Annalium* Tu *X.*
 144. forma *codd. et codex Annalium cum Deflor. Atrebat.* larua
Saluagnius testatur se in quibusdam exemplaribus comperisse, recepit Merkelius.
Ego id nusquam inueni.
 145. nolim *Phillippicus 23620, Merkelius* consumptis *G.*
 146. manufacta *H.*
 147. inmensas *GHX* imensas *T* immensas *P.*
 148. longinquus *GTX* corpora *HT* edit *V* ^e edat *G.*
 150. tingent *GHPVX* tinguent *FT* nostra *P.*
 151. subponere *VX.*
 152. plebeo *X* phebeio *V.*
 153. Quicquid *GHPTVX* *Sed uide Lachmannum ad Lucr. V. 264,*
1' ab horis
Munronem ad I. 22. erit *G Vat.* harenis *G* horis *FTVX*
 oris *P* undis *Parm.*

Me uigilans cernes, tacitis ego noctis in umbris 155
 Excutiam somnos uisus adesse tuos.
 Denique quidquid ages, ante os oculosque uolabo,
 Et querar, et nulla sede quietus eris.
 Verbera saeua dabunt sonitum, nexaeque colubris
 Conscia fumabunt semper ad ora faces. 160
 His uiuus furiis agitabere, mortuus isdem,
 Et breuior poena uita futura tua est.
 Nec tibi continget funus lacrimaeque tuorum;
 Indeploratum proiciere caput.
 Carnificisque manu populo plaudente traheris, 165
 Infixusque tuis ossibus uncus erit.
 Ipsae te fugient, quae carpunt omnia, flammae,
 Respuet inuisum iusta cadauer humus.
 Vnguibus et rostro tardus trahet ilia uultur,
 Et scindent auidi perfida corda canes. 170

Annal. Ricardi II ed. Riley p. 218. Sed Rex, licet tunc laetaretur de perpetrato negotio, mox sub breui temporis spatio indicibiliter turbabatur in somnis et in somnio: uidebatur nempe umbra Comitum, mox ut dormire coepisset, ante eius oculos uolitare, minari sibi, et horribiliter deterrere eum, quasi diceret sibi illud poeticum quod habetur in Ibin: Me uigilans cernes—Excutiam—Denique—Et querar—Tunc quoque factorum—Insequar.

155–158 extant in *Annalibus Ricardi II* (p. 218 ed. Riley Lond. 1866) quem librum scripsisse creditur ante annum 1424 Willelmus Wyntersbylle e monasterio S. Albani. Horum *Annalium* diuersum exemplar superest in codice Cottoniano (*Faustina B. IX*) et Bodleiano 462.

155. tacitis ego *codd. et Faustina B. IX.* taciturnae *cod. Cantabrigiensis Annalium* noctis (notos *Faustina B. IX*) in *GHTV et Faustina B. IX* conditus *PX Parm. Vat.*

156. sompnos *FGPTVX.*

157. quicquid *GHTX* uidebor *codices Annalium.*

158. parte *Parm.*

159. seua *GMPTX Parm.* ^{l' torta} seua *H* torta *V* torua *F*

^{l' texte} nexaeque *H* colubre *G et sic con.* *Merkelius ex M. IV. 492.*

161. Hiis *GX* hiisdem *G* hisdem *FH.*

163. contingent *Vat. Merkelius* fumus *PX.*

164. proitiere *T.*

167. carpent *X.*

169. Vmguibus *H* crudus *Heinsius.*

170. auide *F.*

Deque tuo fiet—licet hac sis laude superbus—

Insatiabilibus corpore rixa lupis.

In loca ab Elysiis diuersa fugabere campis,

Quasque tenet sedes noxia turba coles.

Sisyphus est illic saxum uoluensque petensque, 175

Quique agitur rapidae uinctus ab orbe rotae;

Quaeque gerunt umeris perituras Belides undas,

Exulis Aegypti turba cruenta nurus.

Poma pater Pelopis praesentia quaerit, et idem

Semper eget liquidis, semper abundat, aquis. 180

Iugeribusque nouem qui distat summus ab imo,

Visceraque assiduae debita praebet aui.

Hic tibi de Furiis scindet latus una flagello,

Vt sceleris numeros confiteare tui.

Altera Tartareis sectos dabit anguibus artus, 185

Tertia fumantes incoquet igne genas.

Noxia mille modis lacerabitur umbra, tuasque

Aeacus in poenas ingeniosus erit.

In te transcribet ueterum tormenta uirorum,

Manibus antiquis causa quietis eris. 190

171. fiat *T* ac *P*.

172. reta *V*.

173. *Signum paragraphi in Vat.* elisiis *codd.* uocabere *G*
campi diuersa fugare *V*.

174. impia *G*.

175 *citat Conradus de Mure s. u.* Sisiphus Sisiphus *GHV*
Sysiphus *FPTX* ille qui *Conradus*.

176. roge *V*.

177 *citat Conradus s. u.* Belides Quique *X* humeris *codd.*

178. egisti *FGPTVX Vat.* egesti *HM* egypti *Laurentianus XXXVI. 21*
cum Phillippico 3360.

179. patri *X* captat *FT*.

180. habundat *codd.*

181. ix *G* qui distat summus *P Vat.* summus qui distat *GHTX*.

182. Vesceraque *G* assiduo *X*.

183. sic tibi *V* ima *HX*.

184. numeros sceleris *H* confitare *X*.

186. inquoquet *FHX* incoquit *V*.

188. Eacus *codd.* eat *T*.

189. transcribent *V* monumenta *G* reorum *Heinsius secundum*
Senec. H. F. 580, Claudian. in Rufin. II. 495.

190. Manibus *F cum quattuor Laurentianis XCI Sup. 25. XXXVI. 21, 31,*
34 Omnibus *GHMPTVX*.

Sisyphæ, cui tradas reuolubile pondus habebis.

Versabunt celeres nunc noua membra rotæ.

Hic erit et ramos frustra qui captet et undas,

Hic inconsumpto uiscere pascet auis.

Nec mortis poenas mors altera finiet huius,

195

Horaque erit tantis ultima nulla malis.

Inde ego pauca canam, frondes ut siquis ab Ida

Aut summam Libyco de mare carpat aquam.

Nam neque quot flores Sicula nascantur in Hybla,

Quotue ferat dicam terra Cilissa crocos,

200

Nec, cum tristis hiemps aquilonis inhorruit alis,

Quam multa fiat grandine canus Athos.

Nec mala uoce mea poterunt tua cuncta referri,

Ora licet tribuas multiplicata mihi.

Tot tibi uæ misero uenient talesque ruinae,

205

Vt cogi in lacrimas me quoque posse putem.

Illae me lacrimae facient sine fine beatum.

Dulcior hic risu tunc mihi fletus erit.

Natus es infelix, ita di uoluere, nec ulla

191. Sysiphe *FPT* Sisiphe *GHV* credas *G*.

192. tunc *F*.

193. erit et *GPX Parm.* et erit *FHMTV* erit in *Vat.* et undis
G sed in marg. l' et undas.

194. auis *X* aues *GPT*.

195. penam mor *H*.

197. ego *om. P* ab *GT* in *FHMPX Parm. Vat.* ibla *HM*.

198. sumam *P* liquido *marg.* libico *G* carpet *P*.

199. nec *F* nascantur *V* nascuntur *FGHMPTX Parm.*
pascuntur *Vat.* ibla *FG* ybla *HPX*.

200. Quo^tue *P* Cylissa *HM* calissa *P* cilisca *FGTX Parm.*
Falisca *V*.

201. hiemps *FV* hyemps *HX* yemps *P* iems *G* hyems *T*
inhorreat *T* inorruit *P*.

202. fiet *V*.

203. Nec tua *F* mala cuncta *F*.

204. multiplicanda *G*.

205. ue *codd.* Tot ue tibi uenient misero *G* ueniant *T*
tanteque *F*.

206. queque *P* putes *Vat.* putas *P*.

207. mee *P*.

208. is *F* tum *PX* tunc *GHTV Merkelius*.

209. *Ante hunc uersum signum paragraphi in Vat.* dii *FGHTVX*.

Commoda nascenti stella leuisue fuit. 210
 Non Venus illuxit, non illa Iupiter hora,
 Lunaque non apto solque fuere loco.
 Nec satis utiliter positos tibi praebuit ignes,
 Quem peperit magno lucida Maia Ioui.
 Te fera, nec quicquam placidum spondentia, Martis 215
 Sidera presserunt, falciferique senis.
 Lux quoque natalis, ne quid nisi triste uideres,
 Turpis et inductis nubibus atra fuit.
 Haec est in fastis cui dat grauis Allia nomen,
 Quaeque dies Ibin publica damna tulit. 220
 Qui simul impurae matris prolapsus ab aluo
 Cinyphiam foedo corpore pressit humum,
 Sedit in aduerso nocturnus culmine bubo,
 Funereoque graues edidit ore sonos.
 Protinus Eumenides lauere palustribus undis, 225
 Qua caua de Stygiis fluxerat unda uadis;
 Pectoraque unxerunt Erebeae felle colubrae,

210. Comoda *P* leuisue *G* leuisque *FPTX* nascendi *X*
 stellaque clara fuit *H*.

211. Nec *G* illuxit *G* effulsit *T* affulsit *HPVX* non illa *P*
 non ulla *X* nec in illa *FTV Vat.* ⁱⁿ

212. alto *F*.

214. Que *VX* Ioue *Parm.* roim *V*.

215. nequicquam *F*.

216. falciferique *P*.

217. tibi *pro* nisi *GX*.

218. indutis *F*.

219. faustis *P* allia *FGHPT* alia *Parm.*

220. ibim *F Parm.* ybim *X* ybin *P* dapna *G* danpna *F*
 dampna *HTVX* danna *P*.

221. impure *GH* in pura *P* impura *T* ipura *X* aluo
T Vat. aluo est *FGHMPV* In *X* est recentiore atramento uidetur
 additum.

222. Cinifeam *T* Cynifeam *X* Sciniphia *V* Cynipheam *P*
 Cenifam *G* Cinnipheam *H* Ciniphiam *Conradus de Mure s. u.*
 Ciniphes phedo *P*.

223. auerso *F* culpmine *G* limine *F*.

225. heumenides *Vat.* uluis *Heinsius* paludibus udis *Saluagnius*
 'Ego non offendo in repetitione uel maxime Ouidiana si modo recte haec pronuntiantur.' *Merkelius. Fortasse urnis, cf. M. III. 162.*

226. Quae *G*.

227. unxerunt *X* iunxerunt *V* herebee *FGTX* colkubre *P*.

Terque cruentatas increpuere manus;
 Gutturaque inbuerant infantia lacte canino;
 Hic primus pueri uenit in ora cibus. 230
 Perbibit inde suae rabiem nutricis alumnus,
 Latrat et in toto uerba canina foro.
 Membraque uinxerunt tinctis ferrugine pannis,
 A male deserto quos rapuere rogo.
 Et ne non fultum nuda tellure iaceret, 235
 Molle super silices inposuere caput.
 Iamque recessurae uiridi de stipite factas
 Admorunt oculis usque sub ora faces.
 Flebat ut est fumis infans contactus amaris;
 De tribus est cum sic una locuta soror: 240
 'Tempus in immensum lacrimas tibi mouimus istas,
 Quae semper causa sufficiente cadent.'
 Dixerat. At Clotho iussit promissa ualere,
 Neuit et infesta stamina pulla manu.
 Et ne longa suo praesagia diceret ore, 245
 Fata canet uates qui tua, dixit, erit.
 Ille ego sum uates, ex me tua uulnera disces,

229. Gutturaque *F* inbuerant *Vat.* inbuerant *GHTX* imbuerant *P*
 imbuerunt *Harl.* 2538 infantia *om. T* ^{l' infantia} lactentia *G* camino *X.*
 230. ore *X.*
 231. Ebibit *F* Praebuit *Parm.* alumpnus *GHPTX.*
 232. camina *X.*
 233. Menbraque *FH* iunxerunt *GP, F ut mihi uisum est, Parm.*
 uinxerunt *T* ūxerunt *X* tinxerunt tactis *V* panis *H* tinctis
^c ferugine ^a pānis *P.*
 234. Ah *V* Et *G* quas *G.*
 235. nedum *X.*
 236. silicem *H* imposuere *GPTX* iposuere *H* capud *H.*
 237. nitidi *X* ^{stipite} cespīte *G* cespīte *duae Phillippicae* 23620, 3360.
 239. ut ut *P* furiis *G Vat.* infans fumis *HP* contractus *H.*
 241. immensum *P* inmensum *FGHT* uouimus *Parm.*
 242. cadunt *P* cadant *F.*
 243. et *Harl.* 2538 *ed. Pr. Heinsius Merkelius Riesius* Cloto
FGHMPTVX.
 244. Ne uitet *P* infecta *F* pulsa *VX.*
 245. duceret *Vat.*
 246. iter *pro* erit *X.*
 247. Lille *V* per me *F* in me *Parm.*

Dent modo di uires in mea uerba suas,
 Carminibusque meis accedant pondera rerum,
 Quae rata per luctus experiare tuos. 250

Neue sine exemplis aeui cruciere prioris,
 Sint tua Troianis non leuiora malis.
 Quantaque clauigeri Poeantius Herculis heres,
 Tanta uenenato uulnera crure geras.
 Nec leuius doleas quam qui bibit ubera ceruae, 255
 Armatique tulit uulnus, inermis opem.
 Quique ab equo praeceps in Aleia decidit arua,
 Exitio facies cui sua paene fuit.
 Id quod Amyntorides uideas, trepidumque ministro
 Praetemptes baculo luminis orbus iter. 260
 Nec plus aspicias quam quem sua filia rexit,
 Expertus scelus est cuius uterque parens.

248. Dent modo dii (dum *V*) *codices nostri* Di modo dent *Merkelius*.
 249. accedant *FGHMPTX Parm. Vat.* accedent *Merkelius*.
 250. experiere *GHPTX Vat.* experiare *F Parm.*
 251. *Signum paragraphi in Vat.*
 253, 4 *citatur Conradus s. u. Alcides.*
 253. clauigera *X* peantius *codd.* peanthius *V* heres *FHX*
Conr. heres *P* heros *GT*.
 254. uenenata *Conr.* uulnere *G* crura *P*.
 255 *citatur Conradus s. u. Dareus* Ne *P*.
 256. Armatisque *P Parm.* Armatusque *FGHMTVX Vat.* uulnus
V Parm. uulnus *FGHMPTX* inerme (inherme *P* inherme *T*) potens
codices omnes cum ed. Pr. et Rubei. 'Lege inermis opem. uoluit enim poeta
 unico pentametro omnem Telephi fortunam comprehendere, qui armatus ab Achille
 grauissimum uulnus accepit, rursus supplex et inermis opem et auxilium ab eodem
 Achille impetrauit' *cod. 36 Seminarii Patauini saec. XVI. Iam in Parm. super
 scriptum fuerat inerme pro inermis.*
 257. aliena in decidit arua *HMPX* alienis decidit (incidit *FTV*)
 aruis (armis *G*) *FGTV Parm.* Hinc conicias duplicem extitisse scripturam in
 Aleia decidit arua, et in Aleis decidit aruis. Priorem quam post Heinsium
 praetulit *Merkelius* ego quoque ut magis *Ouidianam* retinui.
 258. Excicio *G* Exitii *H* pena *GH*.
 259. aminctorides *G* amintorides *PTV* amyntorides *X*
 trepidusque *FGHX* trepidumque *PT* tepidusque *V*.
 260. Pretemptes *FHTVX Parm.* Pretemtes *G* Pretentes *P*.
 261, 2 *citatur Conradus s. u. Anthigone.*
 261. Ne *Conradus* quemquam *V*.
 262. facinus pro scelus est *F*.

Qualis erat, postquam est iudex de lite iocosa
 Sumptus, Apollinea clarus in arte senex,
 Qualis et ille fuit, quo praecipiente columba 265
 Est data Palladiae praeuia duxque rati.
 Quique oculis caruit, per quos male uiderat aurum,
 Inferias nato quos dedit orba parens.
 Pastor ut Aetnaeus, cui casus ante futuros
 Telemus Eurymides uaticinatus erat. 270
 Vt duo Phinidae, quibus idem lumen ademit,
 Qui dedit, ut Thamyrae Demodocique caput.
 Sic aliquis tua membra secet, Saturnus ut illas
 Subsecuit partes unde creatus erat.
 Nec tibi sit tumidis melior Neptunus in undis, 275
 Quam cui sunt subitae frater et uxor aues.
 Sollertique uiro, lacerae quem fracta tenentem
 Membra ratis Semeles est miserata soror.
 Vel tua, ne poenae genus hoc cognouerit unus,

263. est *om.* *GV* iocasa *G*.
 264. Clarus Apollinea sumptus *G* apollinea *P* appollinea *H*
 arce *G*.
 265. ipse *PTX* ille *GH* precipitante *X*.
 266. Et *H*.
 267. Quaeque *G* postquam *pro* per quos *G*.
 269, 270 *citat Conradus s. u. Thelephus*.
 269. ethneus *GTVX Conradus* ethneus *F* ethnetis *P*
 etheneus *H* qui *Conradus*.
 270. Telenus *G Harl. 2538* Telemus *Parm.* Thelemus *H*
 Thelemus *V* Telefus *P* Telephus *FT* Thelephus *X Conradus*
 radus eurimides *HTV Conradus* eurimicles *P* eurimedes *X*
 euirmenes *G*.
 271, 2 *citat Conradus s. u. Thamira, Demodosus*.
 271. Et *GPT* finide *G*.
 272. ut *F* et *GPTVX Parm. Conradus* tamire *FGH Conradus*
 thamire *TVX Conradus* tamyre *P* demodosique *Conradus s. u.*
 demodof(ph *F*)ique *FT* demolophique *X Conradus s. u. Thamira*
 demophoique *G* demophodique *V* Demodocique *Canon. 20*
 capud *H*.
 275. tumidis melior *GHPX Parm.* melior tumidis *FH* tumidis
 tibi sit melior *T*.
 276. qui *H* uise (*ε Parm.*) *pro* subite *T Parm.*
 277. Sollertique *FGPTX*.
 278. Membra *FH*.
 279. peng' *pro* pene genus *F* hic *G*.

Viscera diuersis scissa ferantur aquis. 280
 Vel quae qui redemi Romano turpe putauit,
 A duce Puniceo pertulit, ipse feras.
 Nec tibi subsidio sit praesens numen, ut illi,
 Cui nihil Hercei profuit ara Iouis.
 Vtque dedit saltus a summa Thessalus Ossa, 285
 Tu quoque saxoso praecipitere iugo.
 Aut uelut Eurylochi, qui sceptrum cepit ab illo,
 Sint artus auidis anguibus esca tui.
 Vel tua maturet, sicut Minoia fata,
 Per caput infusae feruidus umor aquae. 290
 Vtque parum mitis, sed non inpune, Prometheus,
 Aerias uolucres sanguine fixus alas.
 Aut ut Echekratides, magno ter ab Hercule quintus,

280. secta *HM* mersa *X* trahentur *H* aquis *FT*.
 281, 2 citat *Conradus s. u.* Regulus et Paulus.
 281. redemi *Conradus bis* redimi *codd.* Vide *Munronem ad Lucr. I. 216.*
 romanos *Pbillippicus* 23620.
 282. Cenipheas pro puniceo *Pbill.* 23620 ille *HM* foras *V*.
 283. nomen *marg.* numen *G*.
 284. nil *FGHTVX Parm.* nichil *P Vat.* rethei *FGHVX et bic*
quidem post rasuram ethei *P* etherei *T* ercei *Parm.* arcei
Vat. Rhoetei *Merkelius in ed. 1877.*
 285 citat *Conradus s. u.* Ionus Vt ue *H* de *FHV* e *PTX*
Vat. Parm. Conradus a *G* summo *F* tessalus *GT*.
 286. precipitare *F*.
 287 citat *Conradus s. u.* Ericlous uel Eurilocus uelud *T* euri-
 loco *G* euriloci *P* eriloci *FHM* ericlo *Conradus* yrioni *T*
 erroli *V* erio *Bodleianus F. IV. 24* euriali *ed. Pr.* ceptum *G*.
 289, 290 *H* ponit post 291, 2.
 289 citat *Conradus s. u.* Crocalus.
 290. humor *GPT*.
 291. fidus pro mitis *F* si non *X ni fallor* inpune *GV* im-
 pune *T* Vtque parum Metes 'id est parum prudens aut parum Prometheus'
Sanctius Vtque operum mitis *Merkelius* Vtque procul Scythiae
 pendens in rupe Prometheus *Riesius*.
 292. Aereas *T* corpore *FHMV* fixus alas *PT* pascit alas
Vat. pasce tuo *FGHMV* uiuus *coni. Riesius*.
 293 citat *Conradus s. u.* Eacrides uel Ethekratides sicut *P*
 ecekratides *T* echekratides *X* exegratides *H* excegra-
 tides *M* encratides *P* ecratides *Parm. et sic F ut mihi quidem uisum*
est ethreclides *G* etracides *V* eacrides uel echekratides *Con-*
radus Etracides *Merkelius* Eurycrates *Riesius* ter *om. P* tibi
Conradus bis, sed interpretans tamquam ter esset uictus *T* 'Vel
 aliter ut legatur tibi ab hercule uictus Nam hercules cuidam tyranno
 homines spodonanti uicto tribus uicibus ueniam dedit' *Conradus* Num magno
 ter ab Herculis ictu (actu) ut ad *Lichan* referatur? cf. *M. ix. 217* Corripit

Caesus in immensum prociare fretum.
 Aut ut Amyntiaden, turpi dilectus amore 295
 Oderit et saeuo uulneret ense puer.
 Nec tibi fida magis misceri pocula possint,
 Quam qui cornigero de Ioue natus erat.
 More uel intereas capti suspensus Achaei,
 Qui miser aurifera teste pependit aqua. 300
 Aut ut Achilliden cognato nomine clarum,
 Opprimat hostili tegula iacta manu.
 Nec tua quam Pyrrhi felicius ossa quiescant,
 Sparsa per Ambracias quae iacuere uias.
 Nataque ut Aeacidae iaculis moriaris adactis. 305
 Non licet hoc Cereri dissimulare sacrum.
 Vtque nepos dicti nostro modo carmine regis,
 Cantharidum sucos dante parente bibas.

304. Hyginus 123 Orestes iniuria accepta Neoptoleum Delphis sacrificantem occidit et Hermionem recuperavit: cuius ossa per fines Ambraciae sparsa sunt, quae est in Epiri regionibus, quem locum ex hoc uersu *Ibidis* sublectum fuisse dicit *Mauricius Schmidt p. XXXI ed. suae.*

Alcides et terque quaterque rotatum Mittit in Euboicas tormento fortius undas.

294. immensum *GHTV* prociare *X*.
 295, 6 *cit* *Conradus s. u.* Amincius.
 295. aminthiadē *G* amintiaden *T* amintiadē *FX* aminc-
 (ch *V*)iadē *HV* amantiadem *P Parm.* amiciadē *Conradus.*
 296. uerberet *marg.* *P* uulneret *G*.
 297, 8 *cit* *Conradus s. u.* Themisto.
 297. poccula *F*.
 299, 300 *cit* *Conradus s. u.* Acheus.
 299. capiti *pr.* *X* achei *GHT* acei *X* athei *P*.
 300. Qua *X*.
 301, 2 *cit* *Conradus s. u.* Pirrus et Achilleides uel Achillides.
 301. Achillidē *GX Conradus s. u.* achilliden *T* achillidem *Con-*
radus s. u. Pirrus achilleidē *FH*.
 302. Opprimat hostile *V* missa *Conradus.*
 303. pyrri *PX* pirri *FGHTV*.
 304. ambracias *HP* ambrachias *FGTVX*.
 305 *cit* *Conradus s. u.* Peripelica Nata *H*.
 306. ^{*P ueneri*} cereri *H* dissimulasse *H* sacrum *GPTX Vat.* nefas
FHM.
 307, 308 *cit* *Conradus s. u.* Magnetes.
 308. Cantaridum *GP* Tantaridum *H* Tessalidum *T* Thes-
 salidum *Conradus* Thessalidis *F* Thessalicum *V* sucos *PV*
 succos *FGHTX* matre parante *G*.

Aut pia te caeso dicatur adultera, sicut
 Qua cecidit Leucon uindice dicta piast. 310
 Inque pyram tecum carissima corpora mittas,
 Quem finem uitae Sardanapallus habet.
 Vtque Iouis Libyci templum uiolare parantes,
 Acta noto uultus condat harena tuos.
 Vtque necatorum Darei fraude secundi, 315
 Sic tua subsidens deuoret ossa cinis.
 Aut ut oliuifera quondam Sicyone profecto,
 Sit frigus mortis causa famesque tuae.
 Aut ut Atarnites, insutus pelle iuenci
 Turpiter ad dominum praeda ferare tuum. 320
 Inque tuo thalamo ritu iugulere Pheraei,
 Qui datus est leto coniugis ense suae.
 Quosque putas fidos, ut Larisaeus Aleuas,
 Vulnere non fidos experiare tuo.
 Vtque †Milo sub quo cruciata est †Pisa tyranno, 325

309, 310 *citat Conradus s. u. Leucon.*

309. cesa X.

310. uidice (? iudice) F pia dicta est P pia est *codd. praeter*
Vat. piant Vat. piast ego.

311, 312 *citat Conradus s. u. Sardanaballus.*

311. piram GPT kma X gratissima G.

312. Quam H sardanapallus T sardanapalus G sardana
 palus FHP sardanaballus *Conradus.*

313, 314 *post 315, 316 scripti sunt in X.*

313 *citat Conradus s. u. Cambises parentes X paratos Conradus.*

314. notho FGHPVX harena GHTX contegat unda V.

315. priamei V.

316. subsidens FHPTV *Vat.* succindens G succendens *Phil-*
lippicus 23620 succedens X ossa G ora HPTX cirus X.

317, 318 *citat Conradus s. u. Neodes olimfera Contr. olifera H*
sitione FGPTV sithione X sicione H Conradus.

319, 320 *citat Conradus s. u. Acarnites acarnides T Parm. atar-*
nides HMP atharnides X atharni(e V)tes FV atarmites G nisi

me oculi fallunt carnites uel acarnites Conradus Atarnites Const.
Fanensis Sarrition. ad loc. indutus HM leonis HM terga

pro pelle Conradus, quantum scio, solus.

321 *citat Conradus s. u. Phereus thalomo G tuis talamis F*
iugulare F ferei GPV pherei FHT Conradus.

323, 324 *citat Conradus s. u. Alebas lariseus Vat. FH larisseeus GPTX*
Conradus alebas GHPTVX Conradus alepas F alebes Parm.

abesbes *Vat.* Aleuas *Canon. 20.*

324. experiere H tuos G.

325 *citat Conradus s. u. Mylo Vtue HV Vtne Conradus Vt quo-*
que T milo FGHPVX Conradus nullo Vat. milon Leidensis

Viuus in occultas praecipiteris aquas.
 Quaeque in *Aphidantum Phylacesia* regna tenentem,
 A Ioue uenerunt, te quoque tela petant.
 Aut ut *Amastriacis* quondam *Lenaeus* ab oris,
 Nudus *Achillea* destituaris humo. 330
 Vtque uel *Eurydamas* ter circum busta *Thrasylli*
 Est *Larisaeis* raptus ab hoste rotis:
 Vel qui, quae fuerat tutatus moenia saepe,
 Corpore lustrauit non diuturna suo.
 Vtque nouum passa genus *Hippomeneide* poenae, 335

- malo *V* sub qua *Vat.* est *om. Vat.* pisa *HPT Conradus*
 pysa *X* ipsa *F* pyra *Vat.* roma *G solus.*
 327, 328 *citatur Conradus s. u. Adimantus.*
 327. *adimantum GHPTX Parm.* *adimanthum Conradus* *achi-*
matrum Phillippicus 3360 *philesia FG Vat.* *phylesia PX* *phil-*
lesia TV *pylesia Parm.* *phiseia HM* *philacia Conradus*
philaceia uidetur legisse is qui glossam adscripsit filius philaci quam in Parm.
et Phill. 3360 repperi *Phlaysia Scaliger* *Aphidantum Phylacesia ipse*
conieci ex Paus. 8. 45, 1. Scriptum fuerat Aridantum (ut in Schol. Eurip. Orest.
1647) quod non intelligens scriba in Adimantum mutauit. Potest tamen uerum
esse Phyllesia: nam Phyllus Arcadiae regio teste Lactantio ad Stat. Tb. IV. 45.
 328. *A codd. et Conradus.* *missa pro tela Conr.*
 329, 330 *citatur Conradus s. u. Lempneus.*
 329. *ut om. V* *a mastriacis Conr.* *amathriacis X* *amastiacis*
T Vat. *amalfriacis G fortasse uere, cf. Solin. 19, 1 ed. Mommsen* *Ante Bory-*
sthenem Achillis insula est cum aede sacra quam aedem nulla ingreditur
ales: et quae forte aduolauerit, raptim fugam properat. Oceanum Sep-
temtrionalem ex ea parte qua a Propanisso amne Scythia adluitur,
Hecataeus Amalcium (Amalfium cod. Sangallensis) appellat, quod gentis
illius lingua significat congelatum, qui locus ex Plin. H. N. IV. 93, 94 tra-
latus est *lēneus GX* *lenneus FH* *lēpneus P Conr.* *leneus T*
leneus Vat. *lemneus V* *horis FGTVX P m. pr. et Conr.*
 330. *achillea FGPTX* *achinnea M cuius in marg. serior manus*
adscripsit *apollinea* *achimnea H* *acumea Laur. XXXIII. 31*
eschimea Conradus *Fortasse Echidnea uel, quod idem est, Echinea*
Apollinea uidetur legisse L. Caecilius Minutianus Apuleius qui dicitur de Ortho-
graphia 4 ed. Osann de Anio interpretans 'qui clam ab Apolline alitus et diuini-
tate donatus est.' Sed duorum uersuum 329, 330 litteras tantum primas citauit,
Ouidius aut u. a. q. l. a. o. n. a. d. h. Eandem coniecturam bis (Hecatostyos c.
VII., Sarritionum in Ibin p. 7) exhibuit Constantinus Fanensis allata historia
ex Diodoro V. 62, unde etiam sua uidetur duxisse is qui Orthographiam confecit.
Disputauit de hoc loco Orthographiae Merkelius p. 386 ed. 1837.
 331, 332 *citatur Conradus s. u. Euridamas.*
 331. *euridamas FPX Conradus* *eurimadas G* *eridamas TV*
trasili GHT *trasilli FPV Conr.*
 332. *lariseis F* *lariasseis GHPTX Conradus.*
 333. *Vt H.*
 334. *indiuturna T.*
 335 *citatur Conradus s. u. Lymone* *passa est GHMPTX Vat. Parm. et*

Tractus *Erechthea* fertur adulter humo.
 Sic ubi uita tuos inuisa reliquerit artus,
 Vltiores rapiant turpe cadauer equi.
 Viscera sic aliquis scopulus tua figat, ut olim
 Fixa sub Euboico Graia fuere sinu. 340
 Vtque ferox periit et fulmine et aequore raptor,
 Sic te mersuras adiuuet ignis aquas.
 Mens quoque sic Furiis uecors agitetur, ut illi
 Vnum qui toto corpore uulnus habet.
 Vtque Dryantiadae Rhodopeia regna tenenti, 345
 In gemino dispar cui pede cultus erat.
 Vt fuit Oetaeo quondam, generoque draconum,
 Tisamenique patri, Callirhoesque uiro.

Conradus gēs X ypomeneida P hy(a V)pomenida FV ipo-
 menia G hypomenia T y(i *Conr.*)pomeneia HM *Conr.* hipomeneia X
 ipomoneia *Vat.* passa genus Hippomeneide *Aldina a.* 1502
 pene genus ypomeneia passa *Laurentianus XXXIII.* 31 *Potest tamen*
uerum esse quod habet ed. Parmensis anni 1489 Vtque nouum passa est
 genus Hippomeneia poenae Tractus et Actaea fertur adulter humo.

336. et actea FGHMP *Parm.* et altea *Vat. et Sloan.* 777 in
 actea TX *Erechthea Heinsius.*

337. Sicubi T inuita V irrisa X.

Post 338 sequitur in FGHMPV hoc distichon (637, 8) Denique sarmaticas
 inter geticasque (ieticasque P sciticasque G) sagittas His (Hiis G)
 precor ut uiuas et (ne G, nec *Bodl. F. IV.* 24) moriare (moriere HM)
 locis, dein in FHMV 439 Vtque (Vtue V) ferox 440 More bouis 461
 Aut ut Cassandrus 462 Saucius ingesta 339 Viscera sic. In GP post inter-
 positum distichon 637, 8 sequitur 339. In T distichon illud non illatum est sed
 inter 338 et 339 idem quattuor uersus qui in FHM eodem leguntur ordine.
Verus ordo iam in ed. Rubei.

339. scopulis PT *Parm.*

340. eubaico F eboico H.

341, 2 citat *Conradus s. u. Ajax.*

341. Atque V petiit G.

342. mēsuras *Conradus.*

344. cui F erat F ^{l' habet} erat G.

345 citat *Conradus s. u. Drias et Lygurgus* driantides P drian-
 tide TV drianthide *Conr. bis.* drianti^ade G unde Dryantiadae
scripsi cum Riesio et ed. Rubei rodopeia FGPTV robepeia X ut
mibi uisum est.

346. Ingenio *Parm.*

347, 8 citat *Conradus s. u. Thesimadus et Etheus et Aristophanes.*

347. etheo FGHVX *Conradus s. u. Etheus* acteo PT *Vat. Conradus*
bis.

348. Tyssimanique X Te(The V)simanique GV *Parm.* Tis-
 manique H Tisimanique FP Tessimachique T Thesi-

Nec tibi contingat matrona pudicior illa,
 Qua potuit Tydeus erubuisse nuru, 350
 Quaeque sui uenerem iunxit cum fratre mariti,
 Locris, in ancillae dissimulata nece.
 Tam quoque di faciant possis gaudere fideli
 Coniuge, quam Talai Tyndareique gener,
 Quaeque parare suis letum patruelibus ausae 355
 Belides assidua colla premuntur aqua.
 Byblidos et Canaces, sicut facis, ardeat igne,
 Nec nisi per crimen sit tibi fida soror.
 Filia si fuerit, sit quod Pelopea Thyesti,
 Myrrha suo patri, Nyctimeneque suo. 360
 Neue magis pia sit capitique parentis amica,
 Quam sua uel Pterelæ, uel tibi, Nise, fuit.

madique *Conradus ter* Calliricesque *Conradus s. u.* Thesimadus
 Calligonesque *FT Conr. bis* Caligonesque *GHPVX Vat.* cali-
 gonisque *pr. X ut E. Benoistio uisum est* calliroes *Canonicianus 20.* 'Non-
 nulli uetusti codices habent Callirhoesque uiro: quae lectio mihi probatur,'
Const. Fanensis Sarrition. ad loc.

349, 350 *citat Conradus s. u.* Egiale, 350 *etiam s. u.* Dyomedes.

349. puditor *GV.*

350. Quā *H* tideus *FGPTX* tydeus *Conr. s. u.* Egiale thydeus
Conr. s. u. Dyomedes eurubuisse *P.* muru *Conr. s. u.* Egiale.

351, 2 *citat Conradus s. u.* Locris.

351. iunxit uenerem *TV Conradus* iunxit *H* frate *P.*

352. necem *F Parm. ed. Rubei Fortasse* in ancilla dissimulata necem.
Certe amat Ouidius accusatiuum hoc modo iungere cum passiuo dissimulari
A. A. I. 689 Achilles Veste uirum longa dissimulatus erat, F. VI. 507
 Dissimulata deam.

353. Tam modo *X* Tam tibi *F* dii *FGHPTVX.*

354. tali'a *G* thalai *H* Tyndareique *P* Tindareique
FGHTVX.

355. necem miseris *T.*

356. premantur *G.*

357. Biblidos *FGHPV* sic *P* num sic tu? seue *pro* sicut *F*
facit Const. Fanensis ardeas *V.*

358. sic *F* crinem *M* sit fida tibi soror *X.*

359, 360 *citat Conradus s. u.* Athreus.

359. Filia quae niso sit quae *G* pelopea *GHT* pelepea *X*
 pelopeia *FP Parm. Conr.* tiesti *G* thiesti *FHPTVX Parm.* thyesti
Conr. thiestei *Vat.* thesti *H* Thyestae *Merkelius.*

360. Mirra *FGHTVX Conr.* nictimeneque *FGPTVX. Conr.*

361, 2 *citat Conradus s. u.* Calocarpis et Cherelus.

361. sunt *Conr. semel.* capitique (captique *V*) parentis amica
FGHV Conr. capitue *Conr. semel.* Filia n. m. capiti sit fida parentis
PTX Parm. Vat. Veram scripturam restituit Burmannus.

362. sua *GPVX* tua *FT Conr.* tibi *M* pterele *P* pterere

Infamemque locum sceleris quae nomine fecit,
 Pressit et inductis membra paterna rotis.
 Vt iuuenes pereas, quorum uestigia uultus 365
 Brachia Pisaeae sustinuere fores.
 Vt qui perfusam miserorum saepe procorum,
 Ipse suo melius sanguine tinxit humum.
 Proditor ut saeui periit auriga tyranni,
 Qui noua Myrtoae nomina fecit aquae. 370
 Vt qui uelocem frustra petiere puellam,
 Dum facta est pomis tardior illa tribus.
 Vt qui tecta, noui formam celantia monstri,
 Intrarunt caecae non redeunda domus.
 Vt quorum *Aeacides* misit uiolentus in altum 375
 Corpora cum senis altera sena rogam.
 Vt quos obscuri uictos ambagibus oris,
 Legimus infandae *Sphinga* dedisse neci.
 Vt qui *Bistoniae* templo cecidere *Mineruae*,

- Vat.* pteleri *F* sterole *T* terele *HV* cherele *X*
 cerele *M* terei *G* therele *Conr.* uel tua *F.*
 363, 4 *cit* *Conradus s. u.* Seruius Tullius.
 365, 6 *cit* *Conradus s. u.* Athreus.
 365. quorum fastigia (^{ue}fastigia *G*) uultus *FGHMPTX* *Parm. Vat.*
 proiecta cadauera quorum *V Leid. Conr. Merkelius Ries.* *Equidem praetuli*
quod habet G ita tamen ut dubitem meliusne scripturus fuerim quod habent tot
tam incorrupti codices fastigia. Nam ut ad fores brachia, ita uultus in fas-
tigiis merito proponendi erant.
 366. Brachia *FGHM Vat.* Membraque *T* Oraque *Leid. Conr.*
Merkelius Ries. Olim *Parm. et Sloan. 777* Quorum *PX Harleianus*
 2538 physee *P* foris *Const. Fanensis.*
 367. sepe *FGX* cede *HPT.*
 369 *cit* *Conradus s. u.* Athreus periitque *Laurentianus XXXIII. 31.*
 370. mirthoe *GTX* mirtee *H.*
 371. Et qui *H* ue locē *P.*
 372. facta *FHT* capta *GPX Vat.*
 373. celancia *F.*
 374. oete *M.*
 375. altum *FHMTV* altos *Leid. Sloan.* altis *PX* artis *G.*
 376. seua *X* rogam *HTV* rogos *Sloan. Leid.* rogis
FGPX Vat.
 377, 8 *cit* *Conradus s. u.* Spinx.
 377. obscuris *PX* uinctos *HM* horis *P.*
 378. spinga *FHPTVX Conr.* spinda *G.*
 379, 380 *cit* *Conradus s. u.* Lempnenses.
 379. bystonie *T* occidere *Conradus.*

Propter quod facies nunc quoque tecta deaest. 380
 Vt qui Threicii quondam praesepia regis,
 Fecerunt dapibus sanguinolenta suis.
 Therodamanteos ut qui sensere leones,
 Quique Thoanteae Taurica sacra deae.
 Vt quos Scylla uorax, Scyllaeque aduersa Carybdis, 385
 Dulichiae puidos eripuerunt rati.
 Vt quos demisit uastam Polyphemus in aluum,
 Vt Laestrygonias qui subiere manus.
 Vt quos dux Poenus mersit putealibus undis,
 Et iacto canas puluere fecit aquas. 390
 Sex bis ut Icaridos famulae periere procique,
 Inque caput domini qui dabat arma procis,
 Vt iacet Aonio luctator ab hospite fusus,
 Qui (mirum) uictor, cum cecidisset, erat.
 Vt quos Antaei fortes pressere lacerti, 395
 Quosque ferae morti Lemnia turba dedit.
 Vt qui post longum sacri monstrator iniqui,

380. quos *T Conr.* faties *G* tecta *FGPVX Conr.* torta *HMT*
 torua *Harl.* uersa *Merkelius* deest *FP* dee est *GHTVX*
Vat. dee *Conr.*

381. treicum *P* treicii *GHTV* presagia *X* ^{presepia} psagia *G.*
 383 *citatur Conradus s. u.* Therodamus Therodamanteos *PT*
 Theroda(do *Conr.*)mantheos *FX Conr.* Terodomant(th *V*)eos *GV*
 Te rodomantheos *H De Phoenodamante, quem bic Therodamanta appellat,*
locus explicandus uidetur: uide Commentarium.

384. Quiqui *G* toantee *FG* toanthee *V* thaurica *PX.*
 385. cilla *G* sylla *P* rapax *T* cilleque *G* silleque *P.*
 386. Dulichee *F.*

387, 8 *citatur Conradus s. u.* Anthyphates.

387. dimisit *FGHPVX Conr.* demisit *T* peliphemus *G.*

388. Aut *FHV* lestricomis *V.*

389. penus *FGPT* putaelibus *F.*

390. Bis acto *Vat.*

391, 2 *citatur Conradus s. u.* Melancius.

391. Sexus ut *X Vat.* Sex ut *P* Sex bis ut *Leid. et marg. Phil-*
lipp. 3360 Et uelut(d *HT*) *FGHMTV* Aut uult *Conr.* ycaridos
PTV icharidos *FX* ytaridos *Conr.* ytaridis *M* famuli
TV Conr. fame *Sloan.*

392. domine *P Vat.* q̄ *Vat.*

394. mirum est *F* nimium *Harl.* c̄cediset *F m. pr.*

395. anthei *FGHPTV.*

396. lenia *FGP* lennia *HT.*

397. post annum *GPT Harl.* post longum *HVX* post langum *F*

Elicuit pluuias uictima caesus aquas.
 Frater ut Antaei, quo sanguine debuit, aras
 Tinxit, et exemplis occidit ipse suis. 400
 Vt qui terribiles pro gramen habentibus herbis,
 Impius humano uiscere paut equos,
 Vt duo diuersis sub eodem uindice caesi
 Temporibus, Nessus. Dexamenique gener.
 Vt pronepos, Saturne, tuus, quem reddere uitam 405
 Vrbe Coronides uidit ab ipse sua.
 Vt Sinis et Sciron et cum Polypemone natus,
 Quique homo parte sui, parte iuuenus erat.
 Quique trabes pressas ab humo mittebat in auras,
 Aequoris aspiciens huius et huius aquas. 410
 Quaeque Ceres uidit laeto pereuntia uultu

- pes lugum *Vat.* post tanto *Heinsius* num post tantum? monstrator *H*
 monstrator *GTV.* *Burmannum sequor.*
 398. An aduena? *Pont. III. 2. 58.*
 399, 400 *citat Conradus s. u. Pigmalion.*
 399. anthei *FHPTVX* *Conr.* ancei *G* Ancaei *Micyllus.*
 400. Tixit *G* ille *GHM.*
 401. per *V* gramine *M* gramina *coni. Sanctius.*
 402. Impius *HPT* Ipius *G* sanguine *HV.*
 403. iudice *G.*
 404. Temporibus *GPTX* *Harl. Sloan.* Vulneribus *FHV* *Merkelius*
 nessi *X* nexsi *P* nexi *Vat.* dexame(i *V*)nique *GHV* dexa-
 merique *F* daxamenique *P* dexemanique *T* de-cami-
 nique *Vat.*
 405, 6 *citat Conradus s. u. Coronides.*
 405. neptunne *Laur. XXXVI. 21* Saturne *etiam Conradus et Schol.*
 406. sic *FGHPX* *Conradus* Ipse—urbe *T* *Vat.* ab urbe *V* ^{ipse} choro-
 nides *X* cocinetes *F.*
 407 *citat Conradus s. u. Chinis* Senis *T* Semis *G* tinis *F*
 scinis *P* schinis *Conr.* ci(y *X*)nis *HMVX* sciron *FH*
 scrimeon *P* schiron *V* *Conr.* chi(y *T*)ron *GT* cum *FPTX*
 de *G* polifemone *T* poliphemone *FHPV* poliphomone *G*
 notus *coni. Merkelius.*
 408. parte una *P.*
 409 *citat Conradus s. u. Cercio* prabes *V m. pr. ut uidetur* in
 humum *G* ab humo *etiam Conradus* ab umo *Vat.* ad
 auras *H.*
 410. aspiciens *FT* aspicias *G -* aspectans *HM* aspectes
P *Vat.*
 411, 412 *citat Conradus s. u. Geryon.*
 411. Quique *X* celes *Conr.* Seres *Vat.* leto uidit *FH* *Conr.*
 uidit leto *GPTX.*

Corpora Thesea Cercyonea manu.
 Haec tibi, quem mentis iustissima deuouet ira,
 Eueniant, aut his non leuiora malis.
 Qualis Achaemenides Sicula desertus in Aetna, 415
 Troica cum uidit uela uenire, fuit.
 Qualis erat necnon fortuna binominis Iri,
 Quique tenent pontem, qui tibi † maior erit.
 Filius et Cereris frustra tibi semper ametur,
 Destituatque tuas usque petitus opes. 420
 Utque per alternos unda labente recursus,
 Subtrahitur presso mollis harena pedi;
 Sic tua nescio qua semper fortuna liquescat,
 Lapsaque per medias effluat usque manus.
 Utque pater solitae uarias mutare figuras, 425
 Plenus inextincta conficiare fame.
 Nec dapis humanae tibi sint fastidia, quaque
 Parte potes, Tydeus temporis huius eris.

412. tesa G gerionea *FGHMPTVX* *Vat. Conr.* cerc'onea *margin.*
 cercionea *Sloan.* *Eadem lectio etiam in Pal. 1709 a. 1494 et Reg. 6021.*
413. quem *PT* que *GHM* meritis iustis mea *GPTX* meritis
 precibus mea *FHV* *Merk. Ries.* iustissima *ed. Bonon. 1480* mentis *ipse*
conieci ex u. 95.
414. Euenient *FPVX* multis *PX* hiis *G.*
- 415, 416 *citatur Conradus s. u. Achymenides Eosdem uersus post*
 417, 418 *habet V.*
415. achimenides *GHTV* *Conr.* achamenides *P et pr. X* ethna
FT *Conr.* ora *GHMP* hora *VX.*
416. Troiaca *F.*
- 417, 418 *citatur Conradus s. u. Yrus et Ariston.*
417. bynominis *P* bynonis *Conr. s. u. Yrus yri HTVX* *Conr. s. u.*
 Ariston.
418. tenet *Vat.* pontum *X* que *FHMPVX* que *Vat.* qui
G *Conr. bis* maphor *Canon. Lat. 20 unde Adolphus Neubauer coniecit mabor*
quo uocabulo Hebraice pons appellari poterat, ut pote quo transeatur. Quod si
uerum est irridetur Ibis tamquam aut Iudaeus aut certe affinis Iudaeorum.
- 419, 420 *citatur Conradus s. u. Asterion.*
419. ut *FGHMPTVX* *Conr.* et *Aldina* Cereis *PV* celii *Harl.*
420. sepe *G.*
422. Subtrahitur *FH* arena *Vat.* pede *X.*
424. Lassaque *X* Ipsaque *V.*
- 425, 6 *citatur Conradus s. u. Erisichto.*
426. in extincta *P* conficiare *GP* *Harl. Sloan.* confitiare *X*
 destituare *FT* *Conr. Merk. Ries.*
427. sint *G* *Sloan.* erunt *FHPTX* *Vat.*
428. quaque *H* potest *Vat.* Parce potens fueris tydeus huius eris *V.*

Atque aliquid facias a uespere rursus ad ortus
 Cur externati Solis agantur equi. 430
 Foeda Lycaoniae repetes conuiuia mensae,
 Temptabisque cibi fallere fraude Iouem.
 Teque aliquis posito temptet uim numinis opto,
 Tantalides *ut* sis *ut* Teleique puer.
 Et tua sic latos spargantur membra per agros, 435
 Tamquam quae patrias detinuere uias.
 Aere Perilleo ueros imitere iuuenkos,
 Ad formam tauri conueniente sono.
 Vtque ferox Phalaris, lingua prius ense resecta,
 More bouis Paphio clausus in aere gemas. 440
 Dumque redire uoles aeui melioris in annos,
 Vt uetus Admeti decipiare socer.
 Aut eques in medii mergare uoragine caeni,

- 429, 430 *citat Conradus s. u. Athreus.*
 429. facies *FPX* rursus *PT* ruris *Vat.* solis *FGHVX*
Conr. et *G* ortum *Conr.* ortū *V.*
 430. consternati *T* solis *HPTVX* *Vat. Conr.* rursus *FG.*
 431. repetens *G* repetent *P* repetas *H* referens *X*
 contagia *X* cene *V.*
 432. Temptabilisque *H* Temptabuntque *P* que *om. G*
 Temptabunt alii *V* tibi *T* aliqua *GX.*
 433. Tecum *P* Te tam *Vat.* positus *P Vat.* temtet *G*
 ui numeris *H.*
 434 *citat Conradus s. u. Athreus* Tantalide *F* tu sis *codd. et Conradus*
 ut sis *Micyllus* tu teleique *pr. G* tu tereique *GPTVX Sloan.* tu
 cereique *Conr.* tu thereique *Vat. Harl., idemque uidetur habuisse F*
priusquam erasae essent litterae inter the que tindareique HM
Tereidesque Canonicianus 20 et sic post Heinsium ediderunt Merkelius et
Riesius Threiciusque Sanctius ut Teleique scripsi: nam qui Hygino
206, 238 nepos est Schoenei, Euphorioni ap. Parthen. Erotic. 13 Telei, Ouidio
poterat esse filius Telei.
 435. tu *G* largos *X.*
 436. Tanquam *PT.*
 437, 8 *citat Conradus s. u. Phalaris.*
 437. perille tuo *G* perylleo *X* uersos *P* imitare *V*
 scrutere *M.*
 439, 440 *om. HMTV in quibus leguntur post 338.*
 439. falaris *HP* ore *G Vat.*
 440. Ore *pro* More *Vat.* phario duo *Phillippici* in hore *Vat.*
 441. uolens *F.*
 442. ameti *F.*
 443. Aut *G* Vtque *T* Atque *FHPX* eques *scriptum est*
super in in G uoramine *T* num foramine? *ceni GPT.*

Dum modo sint facti nomina nulla tui.
 Atque utinam pereas, ueluti de dentibus orti 445
 Sidonia iactis Graia per arua manu.
 Et quae Panthoides fecit de fratre Medusae
 Eueniant capiti uota sinistra tuo.
 Et quibus exiguo uolucris deuota libello est,
 Corpora proiecta quae sua purgat aqua. 450
 Vulnera totque feras, quot dicitur ille tulisse
 Cuius ab inferiis culter abesse solet.
 Attonitusque seces ut quos Cybeleia mater
 Incitat ad Phrygios uilia membra modos.
 Deque uiro fias nec femina nec uir, ut Attis, 455
 Et quatias molli tympana rauca manu.
 Inque pecus subito magnae uertare Parentis,
 Victor ut est celeri uictaque uersa pede.
 Solaque Limone poenam ne senserit illam.
 Et tua dente fero uiscera carpat equus. 460

444. sunt *H* fati *V* *Merkelius* uera *F* *Harl.*
 445. Vtque utinam *TV* Atque ut *H.*
 446. sparsi *HM* sparsis *Riesius* arma *X.*
 447, 8 *cit* *Conradus s. u.* Penthides.
 447. pentides *GHMPX* *Vat.* penthides *F* *Conr.* pentelides *T*
 pithoides *Canon. 20* pitoides *Harl.* Pytheides *Sanctius de Hipponacte*
Pytbei filio interpretans Panthoides *ipse conieci* de fratre *FHMTV*
Conr. fraterque *GPX* *Sloan.* de patre *Harl.* meluse *Harl.*
 prelude *V m. pr.* medullae *Phillippicus 3360* Et quae Pitthides fecit
 pariterque *Molinae con. Merkelius ex Paus. V. 2. 2.*
 448. Euenient *H.*
 449. Ex *FGHMPX* Et *T* *Sloan.* Vt *V* est post exiguo
babet Harl. post libello HT Sloan., omittunt utroque loco FGP.
 450. coniecta *HM.*
 451, 2 *cit* *Conradus s. u.* Menedemus.
 451. quod *Conr.*
 452. inferis cultri *Conr.* cultus *P et Phillipicus 23620* ab esse
FH.
 453. Cybeleia *TX* Cybeleya *P* cibeleya *FGHV.*
 454. frigos *GPTVX.*
 455. nec uir nec femina *HM Harl.* atis *P* athis *FGHTV*
Attys Merkelius.
 456. timpana *FGHT.*
 457. magne subito *P* uertere *X.*
 458. Vltor *G* Victor et ut sceleri *H* sceleri etiam *X.*
 459, 460 *cit* *Conradus s. u.* Lymone.
 459. lunone *F* limonē *H a m. pr.* ne penam *G* *Conr.* illa *P*
 ulla *H.*
 460. Vt *P* equus *GX.*

Aut ut Cassandreus, domino non mitior illo,
 Saucius ingesta contumuleris humo.
 Aut ut Abantiades, aut ut Lyrnesius heros,
 Clausus in aequoreas praecipiteris aquas.
 Victima uel Phoebos sacras macteris ad aras, 465
 Quam tulit a saeuo Theudotus hoste necem.
 Aut te deuoueat certis Abdera diebus,
 Saxaque deuotum grandine plura petant.
 Aut Iouis infesti telo feriare trisulco,
 Vt satus Hipponoo †Dexionesque pater, 470
 Vt soror Autonoes, ut cui matertera Maia,
 Vt temere optatos qui male rexit equos.

461, 2 *hic om.* HMTV in quibus leguntur cum 439, 440 post 338. Eisdem uersus citat Conradus s. u. Cassandrus.

461. Qui pro Aut ut Vat. Cassandrus HMT Conr. Cansandrus G Cassandreus F Cassandrei PX Vat. domino GHMT Conr. dominus FPX Casandrus Merkelius idemque scripsit Pont. II. 9. 43 Otto Korn Non tibi Casandrus pater est gentisue Pheraeae.

462. Sautius intecta H.

463, 4 citat Conradus s. u. Naupulus.

463. ab anchiades Conr. abanciades GP abanthiades X aut pro aut ut F ligneus GHM lignetus V lignesius PT lignosius Vat. licnesius Reg. 1801 linerius X lineius F 'ligneus heros uel aliter ut legatur cigneus' Conradus Lirnesius ed. Pr. Videtur olim extitisse duplex lectio Cygneus et Lyrnesius. Nam Tenedos Leucophrys dicta et Phoenice et Lyrnesos (Plin. V. 140). Conicias tamen uel Lelegeus ut de Telepho intelligatur (Strab. 584), uel Lyrceus, ut de Anio (Parthen. I. 1, Diod. V. 62). An ortum est ex Lynceus (linceus), quod super Abantiades scriptum erat? Nam Lynceus pater Abantis (Apollod. II. 2. 1).

465, 6 citat Conradus s. u. Theocritus uel Theodatus.

465. febo G.

466. Qua F t(th La)eodorus G Laurentianus XXXIII. 31 th(t Vat.)eodotus FTV Vat. todotus P theodus HX theudocus Conr. Theudotus ed. Rubei num Troilus? Tzetz. ad Lyc. 307.

467 citat Conradus s. u. Abdera deuouetas G addera X abdrida P ablerda Phillippicus 23620.

469, 470 citat Conradus s. u. Proustes.

470. ypomoo P hypomoo T ipomoo GX hipomoo F ipponeo M ypponoo H ypomeo Conr. hipodoro V dexionesque G dexithoe(o F)sque FHMT dexitoesque P Conr. desith esque X desithoesque V Dosithoesque Merkelius paterque Conr.

471. antonoes G anthonoes HV aut GPX est post Maia addunt FT om. GHMPX.

472. Vt T Et GHMPX Aut V.

Vt ferus *Aeolides*, ut sanguine natus eodem

Quo genita est liquidis quae caret *Arctos* aquis.

†Vt *Macelo* rapidis icta est cum coniuge flammis,† 475

Sic precor aetherii uindicis igne cadas.

Praedaque sis illis, quibus est *Latonia* *Delos*

Ante diem raptō non adeunda *Traso*.

Quique uerecundae speculantem labra *Dianae*,

Quique *Crotopiaden* diripuere *Linum*. 480

Neue uenenato leuius feriaris ab angue,

Quam senis *Oeagri* *Calliopesque* nurus;

Quam puer *Hypsipyles*, quam qui caua primus acuta

Cuspide suspecti robora fixit equi.

Neue gradus adeas *Elpenore* cautius altos, 485

Vimque feras uini quo tulit ille modo.

Tamque cadas domitus, quam quisquis ad arma uocantem

Iuuit inhumanum *Thiodamanta* *Dryops*.

- 473 citat *Conradus s. u.* Appaste ferōs G^u sexus V m. pr.
 474. liquidisque H archos X arthos FH artos GV.
 475 citat *Conradus s. u.* Macedon uel Macedo macedo HMPV
 macedon X Conr. macelo FT machelo G ictus TX
 iactus Conr. iacta est FGHMP Vat. 'uel aliter ut legatur iacta' Conr.
 Vt macedon ictus rapidis X coniunge V.
 476. prior G.
 477, 8 citat *Conradus s. u.* Trasus.
 477. est om. H laconia Conr.
 478. capto Conr. traso GPTX Conr. Thraso FHM Thaso
 V *Merkelius* Sane apud *Hygin.* 246 Thasius exhibet codex *Frisingensis*
Schmidtii.
 479. speculatus Vat. peculatus F.
 480 citat *Conradus s. u.* Lynus crotopyadē X trotopiadē V
 cotropiaden H erotopiadem Vat. crothopaidem Conr. ciclo-
 piadē GT cecropiadem M limum P canes X.
 481. uenato X.
 482. oenagri G oeagrii X caliopesque PV.
 483, 4 citat *Conradus s. u.* *Archemolus* uel secundum quosdam *Arche-*
morus.
 483. hysiphiles T ysiphiles HMP Conr. isiphiles FGV
 isyphiles X cana Conr.
 484. fexit uel fecit V m. pr.
 485, 6 citat *Conradus s. u.* *Alphenor*.
 485. habeas T atteas V m. pr. elpemore V helpenore G
 alphenore H Conr. cautior T caucior F. caucius G Conr.
 486. uim pro uini Conr. et sic *Laurentianus XXXVI.* 34 ipse G.
 487, 8 citat *Conradus s. u.* *Agilleus et Driops et Therodamus*.
 487. si quis *Conradus s. u.* *Agilleus* furentem Conr. s. u. *Driops*.
 488. Iuuit G Iuit T Vat. Luit P Vidit FHMVX *Conradus*

Quam ferus ipse suo periit mactatus in antro,
 Proditus inclusae Cacus ab ore bouis. 490
 Quam qui dona tulit Nesseo tincta ueneno,
 Euboicasque suo nomine fecit aquas.
 Vel de praecipiti uenias in Tartara saxo,
 Vt qui Socraticum de nece legit opus.
 Vt qui Theseae fallacia uela carinae 495
 Vidit, ut Iliaca missus ab arce puer.
 Vt teneri nutrix, eadem matertera, Bacchi,
 Vt cui causa necis serra reperta fuit.
 Lydia se scopulis ut uirgo misit ab altis,
 Dixerat inuicto quod mala uerba deo. 500
 Feta tibi occurrat patrio popularis in aruo,
 Sitque Phalaeceae causa leaena necis.

ter thiodamanta *FX* thiadamanta *T* tiodomanta *G*
 thiodomata *H* thyodomanta *P* theodamanta *al.* thiodomanta
Conradus s. u. Agilleus, therodomante al. thyodomanta s. u. Driops,
therodamanta s. u. Therodamus et sic V driops GPTVX Conradus
bis driobi Conradus s. u. Agilleus dymas aliter legi testatur Conradus
s. u. Agilleus et Driops.
 489. Qua *X*.
 491, 2 *citat Conradus s. u. Alceus.*
 491. tibi *pro* qui *X* lerneo *Laurentianus XXXIII. 31.*
 492. Euboicasque *H* ^{sanguine tinxit} nomine fecit *G* sanguine tinxit *FHPTVX*
Conr. Verum unus G seruauit. Met. IX. 226 Nunc quoque in Euboico
 scopulus breuis eminet alto Gurgite et humanae seruat uestigia formae.
 Quem quasi sensurum nautae calcare uerentur Appellantque Lichan.
Hyg. 36 Tunc Hercules Licham qui uestem attulerat rotatum in mare
 iaculatus est, qui quo loco cecidit petra nata est quae Lichas appellatur.
 493, 4 *citat Conradus s. u. Socrates.*
 493. ad *T*.
 495. vel qui *T* tesse *G* fallentia *P*.
 496. et *G* Vt uidet illiaca *V*.
 497. eadem et *PTVX* bachi *FGHPTVX*.
 498 *citat Conradus s. u. Dedalus sera HP.*
 499, 500 *citat Conradus s. u. Lidie uirgines.*
 499. Lidia *TV Conr.* Lidia *G* Lindia *FHMX Vat.* Lyndia *P*
 Liuida *Parrhasius* Inuida *Merkelius Ries.* ut iugo (? uigo) *V*.
 500. inuicto *G* in uoto *HM* inuito *FPTV Vat. Conr.*
 inuita *X* quod *FHMPV Conr.* quae *G*.
 501, 2 *citat Conradus s. u. Pegasus uel Pegaseus.*
 501. Sera *V* proprio *T* medio *H* populatrix *P* popu-
 lare marito *Conr.*
 502. Sit *G* paphagee *GTX* papegee *P Vat.* pefagee *F*
 pegasee *HM Conr.* pesagee *V* Phalaeceae *Heinsius Merk. Ries.*

Quique Lycurgiden letauit, et arbore natum,
 Idmonaque audacem, te quoque rumpat aper.
 Isque uel exanimis faciat tibi uulnus, ut illi 505
 Ora super fixi quem cecidere suis.
 Siue idem simili pinus quem morte peremit,
 Phryx *et* uenator sis Berecyniades.
 Si tua contigerit Minoas puppis harenas,
 Te Corcyraeum Cressia turba putet. 510
 Lapsuramque domum subeas, ut sanguis Aleuae,
 Stella Leoprepidae cum fuit aequa uiro.

Eutyches Art. II. p. 484 Keil, p. 2185 P. Leto letas Ouidius in Ibide
 Quique Lycurgiden letauit et arbore natum.

Phaylleae *Parrhasius Epist. VIII ex Aeliani H. N. XII. 40 Num*
 Apesanteae? *Plut. Fluu. 18, 4 τὸ μὲν Ἀπέσαντον ἐκαλεῖτο πρότερον Σελη-*
ναῖον. Ἦρα γὰρ παρ' Ἡρακλέους δίκας βουλομένη λαβεῖν σύνεργον παρέλαβεν
τὴν Σελήνην ἣ δὲ ἐπφθαῖς χρησαμένη μάγοις ἀφροῦ κίστην ἐπλήρωσεν, ἐξ ἧς
γεννηθέντα λέοντα μέγιστον Ἴρις ταῖς ἰδίαις ζώλαις ἐπισφίγξασα κατήνεγκεν εἰς
ὄρος Ὀφέλιον ὃ δὲ ποιμένα τινὰ τῶν ἐγχωρίων Ἀπέσαντον σπαράξας
ἀνείλεν.

503, 4 *citat Conradus s. u. Ythmon.*

503. ligurgidē *FGHPTVX* ligurgidem *Conr.* licorciden *corr.*
 ligorciden *cod. Bobiensis Eutycheis p. 484 Keil* letauit *FGHPTX Eutycheis*
 lacerauit *Conr.* arcadem anceum *pro arbore natum F* natam
cod. Bobiens. Eutycheis.

504. rumpat *Conr.*

505, 6 *citat Conradus s. u. Driamas.*

505. exanguis *Laurentianus XXXIII. 31* exanimi *V.*

506. superfixi *GH Conr.* super fixi *T* cedere *Conr.*

507, 8 *citat Conradus s. u. Athis.*

507. Atque *FHV Conr.* *Idae coni. Riesius.* morte *om. X.*

508. Phryx et] *Frigia GHMV Vat.* phrigia *P* Frixia *X et*
Harl. Frigida Laurentianus XXXIII. 31 phitia *T* *F quam litteram*
habuerit inter i i non potui dispicere (Fri ia) berethintiades *P* berechin-
 ciades *G* berecinciades *H* here cinthiades *V* berecyn-
 thyades *Conr.* Phryx tu uenator *Heinsius* Phryx et uenator
Merkelius Venator frigia Conr. fortasse recte.

509 *citat Conradus s. u. Cretenses* minoias *F* minoras *G*
 arenas *F* harenas *HM Conr.* ad undas *GPTX Vat. Num ad*
exemplum Artis Am. II. 701 Ad Venerem quicumque uoles attingere
seram?

510. cochireum *G* corcirreum *T* corcicacerum *V* cor-
 tireum *F* colcyreum *H* Cressia *GH* cresia *FPV* cresya *X*
 petat *Laurentianus XXXIII. 31.* regia *Canonicianus 20.*

511, 512 *citat Conradus s. u. Alebas.*

511. Lapsuram *Conr.* alebe *FGHPTX Vat. Conr.* aleue *V*
 aleuae *Canon. 20.*

512. leporide *G* leotepide *X* leotrepido *P Vat.* leto-

Vtque uel Euenus torrenti flumine mersus,
 Nomina des rapidae, uel Tiberinus, aquae.
 Astacidaeque modo, defixa cadauera *sunto*. 515
 Digna feris hominis sit caput esca tuum.
 Quodque ferunt Brotean fecisse cupidine mortis,
 Des tua succensae membra cremanda pyrae.
 Inclususque necem cauea patiaris, ut ille
 Non profecturae conditor historiae. 520
 Vtque repertori nocuit pugnacis iambi,
 Sic sit in exitium lingua proterua tuum.
 Vtque parum stabili qui carmine laesit Athenas,
 Inuisus pereas deficiente cibo.
 Vtque lyrae uates fertur periisse seuerae, 525
 Causa sit exitii dextera laesa tui.
 Vtque Agamemnonio uulnus dedit anguis Oresti,
 Tu quoque de morsu uirus habente cadas.

ride *F* lycoride *T* *Conr.* licoride *HM Sloan. Harl.* lieo-
 ridē *V* Leoprepidae *Scaliger. Auson. Lect. II. 29* Lycoritae *Alciatus*
Parerg. 6. 21 cum *GP Conr.* cui *FHMTX Sloan.*
 513 *citat Conradus s. u.* Ebenus uel secundum quosdam Euenus hebe-
 nus *GT* habenus *V* ebenus. *FPX Conr.* ebeneus *H*
 obeneus *M.*

514. uel ut *P.*

515, 6 *citat Conradus s. u.* Menalippus.

515. Astacideque *Conradus idemque con. Sanctius* Tacideque
G Ytacideque *P* Nirtatideque *Vat.* Hir(Ir *HM*)tacideque
FHMV Hyrchadieque *X* meo *Conr.* defixa *FGPTVX Conr.*
 det fixa *Vat.* des fixa *Laurentianus XXXVI. 34* decisa *HM*
 cadauera *FGHMPTVX Vat. Harl. Sloan. sex Laurentiani Conr.* stuto
Conr. unde restitui sunt trunco *codd.* decisa cadauere trunco
Heinsius Merk. Ries.

516. feras *Vat. H* homini *F* fit *Conr.*

517 *citat Conradus s. u.* Brotheas Quotque fuerunt *Conr.* broteā
FT broteam *G* brotheā *X* brotheam *Conr.* boream *Vat.*
 protheā *V et Pal. 1709* prothea *Sloan.*

518. cremāda *V* cremenda *P.*

519, 520 *citat Conradus s. u.* Caliphones.

519. Illususque *V* nece *V* caueā *Conr.*

520. Nom *X* profuture *P Laur. XXXVI. 34* ystorie *P.*

522. excicium *G* excicium *F.*

523, 4 *citat Conradus s. u.* Meuius.

523. Vtue *GX* vt *P* Athenin *coni. Turnebus et Andreas Schottus,*
recepit Bergkius ad Hipponactis fr. 13.

524. Inursus *H.*

525. Vtue *GPTVX* Vt linguae *F* perisse *pr. F* sonore *HM.*

526. excicii *FV* excicii *G* excidii *ed. Rubei.*

527. agamnio *G* oresti *FPV* horesti *GHMTX* Orestae *Merkelius.*

Sit tibi coniugii nox prima nouissima uitae.

Eupolis hoc periit et noua nupta modo.

530

Vtque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,

Haereat in fibris fixa sagitta tuis.

Aut lacer in silua manibus spargare tuorum,

Sparsus ut est Thebis angue creatus auo.

Perque feros montes tauro rapiente traharis,

535

Vt tracta est coniunx inperiosa Lyci.

Quodque suae passa est paelex inuita sororis,

Excidat ante pedes lingua resecta tuos.

Conditor ut tardae, Blaesus cognomine, Cyrae,

Orbis in innumeris inueniare locis.

540

Inque tuis opifex, uati quod fecit Achaeo,

529, 530 citat Conradus s. u. Eupolis qui secundum alios dicitur Ypolis.

530. Eupolis GP Conr. Xupolis T Enpolis X nisi fallor Hu-
bolis V Heu polus F Heubolus HM.

531 citat Conradus s. u. Lycoforus coturnacum Conr. coturnatum
GHPTX pise Conr. cecidisse H licofona F licofora GPX
licophora HMT licefora Conradus.

532. sagitta F.

533. silua GPTVX siluis FH spargere X.

534. febis P ethebis pro est thebis V ano V.

536. trata F coniux T inperiosa G imperiosa FHPT.

537. Quidque P Queque T pelex FGHPVX inuisa GP
inuita FHIX sorori GPX sororis FHT.

538. oculos G.

539, 540 citat Conradus s. u. Leius.

539. Cognitor FGMPVX conditor HT Harl. 'Conditor uel
aliter ut legatur Cognitor' Conr. tarde FHMV Conr. tardus GPTX
Vat. leius FGHMPTVX Vat. leius Conr. Blaesus Scholia
Vaticana (Reg. 1801) et sic ed. Bonon. 1480 mirre FGHMVX Vat. myrre
PT mirae Laur. XCI. Sup. 25. Conditor ut tardae, Blaesus cogno-
mine, Cyrae Leopardus Emendat. III. 11. Disputaui de hoc loco in Diario
Philolog. Cantabrig. VII. 251-253 ubi uersum sic scribebam Cognitor ut
tardae laesus cognomine Myrrhae, interpretans de Cinyra qui 'cognito crimine
coitus cum Myrrha filia perpetrato uagus et profugus hostiatim mendicauit,'
quae uerba sunt Conradi de Mure. Nam Cinyras post duodecim demum noctes
cum filia se concubuisse intellexit, unde Cognitor tardae Myrrhae dici potuit;
laesus autem cognomine ideo fuit, quod eum nutrix simulato Myrrhae nomine
decepit, quo certius alienam se adire crederet; quo facinore patris officium in
filiam uiolatum est: cf. Nemes. Cyn. 26 impia Myrrhae Conubia et saeuo
uiolatum crimine patrem Nouimus. Nec male uerba in innumeris inueni-
are locis de Cinyra intelligas, siue laceratus et multis locis inueniendus (Tr.
3. 9. 28), siue in exilium pulsus Oedipi more longinquas regiones peragrasse
fingitur. Nunc Merkelium et Riesium secutus Leopardi emendationem recepi.

540. Orbus P in imundis P serius fortasse scriptum.

541, 2 citat Conradus s. u. Acheus.

Noxia luminibus spicula condat apīs.
 Fixus et in duris carparis uiscera saxīs,
 Vt cui Pyrrha sui filia fratris erat.
 Vt puer Harpagides referas exempla Thyestae, 545
 Inque tui caesus uiscera patris eas.
 Trunca geras saeuo mutilatis partibus ense,
 Qualia Mamertae membra fuisse ferunt.
 Vtue Syracosio praestricta fauce poetae,
 Sic animae laqueo sit uia clausa tuae. 550
 Nudaue direpta pateant tua uiscera pelle,
 Vt Phrygium cuius nomina flumen habet.
 Saxificae uideas infelix ora Medusae,
 Cephenum multos quae dedit una neci.

541. apifex *V* atheo *V* ateho *M* aceho *H* pati quod
 fecit achei *Phillippicus* 23620.

542. apes *HMPX*.

543. uiscere *HMPV* flammis *H*.

544. tibi *pro* cui *T* pyrrha *P* pyra *X* pirri *V*.

545, 6 *citāt Conradus s. u.* Arpacides uel secundum quosdam Arapagies.

545. pueri *Conr.* arpacides *P Vat.* harpatides *Laur. XXXIII. 31*
 arpasige *G* arpagige *FVX* arpagie *T Conr.* arphagie *HM*
 Harpagides *ed. Pr. quod tuetur Laurentius Abstemius in IV Annotationum*
Variarum. Harpalyces *Saluagnius ex cod. Sanuictoriano* Merk. Ries.*
 tieste *G* thiestis *HMTV*.

546. tuis esus *Vat.* sectus *pro* caesus *HM* scelus *M* excisus *F*
 eat *X* eras *V*.

547, 8 *citāt Conradus s. u.* Mynerius et Minerinus.

547. genis *T* mutulatas *X* matilatis *V m. pr.*

548. mammerte *G* mamerte *V Sloan.* mamyrte *ed. Pr.* mī-
 mertis *F* mannerini *X nisi me fallunt oculi* minermi *PT Vat.*
 inbieri *Conradus* mimerni *H* Mamertae *Merkelius incertus tamen de*
historia. Mibi Mamercus is intelligendus uidetur de quo Plutarchus dixit
Timol. 31-34, Polyaeus V. 12 ubi plerique codices exhibent Milarcum. Sed quae
habent Ibidis codices non infitior potuisse ex duplici scriptura nominis Mimnermi
oriri qualis apud Graecos traditur, uelut est apud Suidam Μίμνερμος Μίμνερμος
Μίμνερμος. seuisse *X*.

549, 50 *citāt Conradus s. u.* Theocritus uel Theodatus.

549. Vtque *Conr.* Siracusio *codd. et Conr.*

550. tuō *G*.

551. Nudaque *FH* Nullaque *X* direpta *GHMPT* directa *VX*
 derepta *F* patent *P* palle *X sed e scripta in marg.*

552. frigium *V* frigii *G* phrigius *X* habent *T*.

553. hora *P*.

554. populos *Laurentianus XXXIII. 31* qui *V* dedi *H*.

* 'Apposite ad mentem Ouidii, qui Thyestis et Clymeni fabulas contulit: uterque nimirum filium in epulis consumpsit, uterque filiam compressit. Et uero satius est fabulam fabulae iungi quam historiam.' Saluagnius.

Potniadum morsus subeas ut Glaucus equarum, 555
 Inque maris salias Glaucus ut alter aquas.
 Utque duobus idem dictis modo nomen habenti,
 Praefocent animae noxia mella uiam.
 Sollicitoque bibas, Anyti doctissimus olim
 Inperturbato quod bibit ore reus. 560
 Nec tibi siquid amas felicius Haemone cedat,
 Utque sua Macareus, sic potiare tua.
 Vel uideas quod iam cum flammae cuncta tenerent,
 Hectoreus patria uidit ab urbe puer.
 Sanguine probra luas ut auo genitore creatus, 565
 Per facinus soror est cui sua facta parens.
 Ossibus inque tuis teli genus haereat illud,
 Traditur Icarii quo cecidisse gener.
 Utque loquax in equo est elisus guttur acerno,
 Sic tibi claudatur pollice uocis iter. 570
 Aut ut Anaxarchus, pila minuaris in alta,

- 555, 6 *citatur Conradus s. u. Glaucus.*
 555. Potniadum *H* Pothnya dum *Conr.* Postniadum *G*
 Poeniadum *X* Porniadum *P* Pegniadum *F* Totmadum *Vat.*
 Fauniadum *T* claucus *V* aquarum *X*.
 556. aquis *X*.
 557, 8 *citatur Conradus s. u. Glaucus.*
 557. nullum *pro* nomen *Conradus.*
 558. Eripiant *X* Preficiant *Conr.* Gnosia *FHMPT. Merk. Ries.*
 559 *citatur Conradus s. u. Socrates* Sollicitusque *Conr.* aniti *P*
 auicti *Vat.* animo *TX* ueluti *FGHMT Conr.*
 560. In(*I G*)perturbato *GHT* Imperturbato *PX*.
 561. emone *PV* hermone *HM*.
 562. macareus *G* machareus *HPTVX* tu *pro* sic *FHMT* tua *P*.
 563, 4 *citatur Conradus s. u. Astianax.* *Spurios habuit Sanctius.*
 563. Et *F* quid *P* flame *G* cuncta *H om.*
 564. ab urbe *GT* in urbe *FPVX Conr.* ab arce *HM*.
 565. sanguine *H* propra *G* proba *F*.
 566. pro facinus *V*.
 567, 8 *citatur Conradus s. u. Alcidima et Thelegonius.*
 567. celi gens *X* teleogonus *uel* telegonius *Conr.* herat *Conr.*
s. u. Alcidima,
 568. icarei *F* ycarei *H Conr. bis* icharei *V* cedisse *X*.
 569 *citatur Conradus s. u. Agenor* loquar *Conr.* elisum *HM*
 acerbo *FHM* agenor *GPTVX Vat. Conr.* acerno *Politianus Mis-*
cellan. 75, idemque in Canon. 20 inueni.
 571, 2 *citatur Conradus s. u. Anaxareus.*

Ictaque pro solitis frugibus ossa sonent.
 Vtque patrem Psamathes condat te Phoebus in ima
 Tartara, quod natae fecerat ille suae.
 Inque tuos ea pestis eat, quam dextra Corœbi 575
 Vicit, opem miseris Argolicisque tulit.
 Vtque nepos Aethrae Veneris moribundus ob iram,
 Exul ab attonitis excutiariis equis.
 Propter opes magnas ut perdidit hospes alumnum,
 Perdat ob exiguas te tuus hospes opes. 580
 Vtque ferunt caesos sex cum Damasichthone fratris,
 Intereat tecum sic genus omne tuum.
 Addidit ut fidicen miseris sua funera natis,
 Sic tibi sint uitae taedia iusta tuae.
 Vtue soror Pelopis, saxo dureris oborto, 585
 Vt laesus lingua Battus ab ipse sua.
 Aera si misso uacuum iaculabere disco,
 Quo puer Oebalides ictus ab orbe cadas.
 Si qua per alternos pulsabitur unda lacertos,

571. anaxaracus G anaxeretus V anaxareus FTX *Conr.*
 anaxares P anaxarrus uel anaxarnis H anagsarchus *Palatinus*
 1709 alta HT *Conr.* ima G una X *Vat.*
 572, 3 om. X.
 572. Ictaque FG Iactaque HMPTV Certaue *Conr. an Creta*
b. e. minutatim cribellata? Fractaque Hugo *Bluemner, cf. Med. Fac. 58*
 salitis G *quod fueritne ex salere nescio* solent V.
 573. sametis G samacis HT psamaris P *Vat.* psamacis P
 febus T.
 575 *citat Conradus s. u. Corebus* qua P chorebi PV.
 576. ausiliumque G.
 577. uepo X moribundus GX moriturus FT peri-
 turus HP.
 578. atonitis X excrucieris HMPV.
 579. perderet X alumpnum FGPTX alunū T.
 581 *citat Conradus s. u. Damasithon* fratres (*fratris Vat.*)
 cesos GPTX *Vat.* cesos fratres FHV *Conr.* damasithone *Conr.*
 damasitone FGTV damasictone HMPX tot *pro sex X.*
 585. indureris V oborto TX aborto FGHM ab orto P
 ab ouo V.
 586. Et T Vtque H battus P batus FGHTVX ut T
 tua V *ex correct.*
 587 *citat Conradus s. u. Ebalides* Fera si in misso V submisso
 HM sic misso T *Vat.* si inmisso *coni. Riesius* liquidum
 FHVX *Conr.* uacuum GPT *Vat.*
 589. iactabitur FGV.

Omnis Abydena sit tibi peior aqua. 590
 Comicus ut liquidis periit dum nabat in undis,
 Et tua sic Stygius strangulet ora liquor.
 Aut ubi uentosum superaris naufragus aequor,
 Contacta pereas, ut Palinurus, humo.
 Vtque coturnatum uatem tutela Dianae, 595
 Dilaniet uigilum te quoque turba canum.
 Aut ut Trinacrius, salias super ora Gigantis,
 Plurima qua flammis Sicanis Aetna uomit.
 Diripiantque tuos insanis unguibus artus
 Strymoniae matres, Orpheos esse ratae. 600
 Natus ut Altheae flammis absentibus arsit,
 Sic tuus ardescat stipitis igne rogos.
 Vt noua Phasiaca compressa est nupta corona,
 Vtque pater nuptae, cumque parente domus.
 Vt cruor Herculeos abiit diffusus in artus, 605
 Corpora pestiferum sic tua uirus edat.
 Qua sua †Pentiladen proles est ulta Lycurgum,

590. O dis *Vat.* Amnis fortasse scribendum abydea *X.*
 591. Comidus *Vat.* Cominus *HM* natar *M* natat *HX*
 undas *F m. pr.*
 592. stigiis *P* stragulet *H* strangulat *X.*
 593. Aut ut *T* At ubi *HM* uentorum *X* superabis *G.*
 594. paliurus *T.*
 595, 6 citat *Conradus s. u.* Lupercus.
 595. coturnatum *GPTV.*
 596. Dilaceret *V Conr.* iugulum *P.*
 597. tenacrius *V* tinacris *P.*
 598. flammis *V* Siccanis *F* ora *G* ethna *FHMPTVX*
 mouet *GHX.*
 600. Strimonee *X* Stricmonie *H* orpheon *GMPTX* orfeon *H*
 orpheam *Vat.* orpheā *F* orphean *V* *Pari modo scriptum*
 est Scorpion pro Scorpis *Manil. II. 213* ratē *V.*
 601. altee *GTVX* alcee *P* athee *F* actee *HM* arden-
 tibus *X.*
 603, 4 citat *Conradus s. u.* Chreon.
 603. uasiaca *Conr.* compressa *P* q pressa *G* compressa
T Conr. conpraensa *Canon. 20.*
 604. Atque *HM.*
 605, 6 citat *Conradus s. u.* Alceus.
 605. herculeus *V Conr.* abit *H.*
 606. Sic tua pestiferum *G* *Ceterorum ordinem seruauit Conr.*
 607 citat *Conradus s. u.* Lygurgus *Quam TX* pentiladen *G*

Haec maneat teli te quoque plaga noui.
 Vtque Milo robur diducere fissile temptes,
 Nec possis captas inde referre manus. 610
 Muneribusque tuis laedaris, ut Icarus, in quem
 Intulit armatas ebria turba manus.
 Quodque dolore necis patriae pia filia fecit,
 Vincula per laquei fac tibi guttur eat.
 Obstructoque famem patiaris limine tecti, 615
 Vt legem poenae cui dedit ipsa parens.
 Illius exemplo uioles simulacra Mineruae,
 Aulidis a portu qui leue uertit iter.
 Naupliadaeue modo poenas pro crimine ficto
 Morte luas, nec te non meruisse iuuet. 620
 Aethalon ut uita spoliauit in Isidis hospes,

penteliden *FHTX Vat.* penthelidē *PV* pentelidon *M* pen-
 thidem *Phillippicus 3360 Conr.* Pantaliden uel Paetaliden *conieci ex*
Ptol. 3. 11. 12, Malchi excerptis fr. 17 in Muelleri Hist. Graec. Fragm. IV.
p. 126, Steph. Byz. s. u. Παιταλία ultra Conr. Ligurgum FGHPTVX
Conr. Lucinum Harl.

608. tali *V.*

609 *citat Conradus s. u. Mylo in illo HM uillo Vat. malo F*
sed paene erasa priore parte litterae a diducere FGPTV Conr. dedu-
cere HX fissile F cernis pro temptes X.

611, 612 *om. G Vat.*

611. letaris *HM.*

613. sua pro pia *F* felia pr. *V.*

614. gutur *F* eant *T.*

615. Obstructusque *F* Obstrususque *V* Obstrictusque *GPT Vat.*
 Obstractusque *HM* Abiectusque *X* fame *HM* paciariis *G*
 lumine *G* lumina *Laur. XXXIII. 31 An Obstructus limina? templi*
Const. Fanensis.

616. ipse *T.*

617. moles *X* deorum *X* diane *F.*

619 *citat Conradus s. u. Nauplius Naupliadeue GT Vauplia-*
deue Naupliadeque PX Naupliade uenis Conr. falso FH Conr.
ficto GPTX.

620. putes *HM.*

621, 2 *citat Conradus s. u. Athalus.*

621. Et thalon *GP* Et talon *F* Et talem *Vat.* Oethalon *T*
 Ethalon *HMX* Athalon *Conr.* uite *G* sisiphon *marg. ū.*

isidius *G* ysidius *T Conr.* isid us *F* ysindius *PX Vat.*
 insidius *V* spoliauerit Indius hospes *HM* Isindius *Ed. Pr. Merke-*
lius fortasse recte cf. Steph. B. Ἰσινδος eundemque ad Ἀμβλαδα et Σινδία.
in Isidis scripsi ex Conradi interpretatione 'in templo Isidis interfecit.'
Callim. Ep. LII. 1 Ἰναχίης ἔστησεν ἐν Ἰσίδος An scriptum fuerat Hysirius
pro Osirius? καὶ γὰρ τὸν Ὅσιριν Ὑσιριν ἔοικεν ἀκηκοέναι ὑπὸ τῶν ἱερέων
λεγόμενον Plut. de Is. et Osir. 34.

Quem memor a sacris nunc quoque pellit Io ;
 Utque Melanthea tenebris a caede latentem
 Prodidit officio luminis ipsa parens ;
 Sic tua coniectis fodiantur uiscera telis, 625
 Sic precor auxiliis inpediare tuis.
 Qualis equos pacto, quos fortis agebat Achilles,
 Acta Phrygi timido est, nox tibi talis eat.
 Nec tu quam Rhesus somno meliore quiescas,
 Quam comites Rhesi tum necis, ante uiae. 630
 Quam quos cum Rutulo morti Ramnete dederunt
 Inpiger Hyrtacides Hyrtacidaeque comes.
 Cliniadaeue modo, circumdatus ignibus atris
 Membra feras Stygiae semicremata neci.
 Utque Remo muros auso transire recentes, 635
 Noxia sint capiti rustica tela tuo.
 Denique Sarmaticas inter Geticasque sagittas
 His precor ut uiuas et moriare locis.

622. Quemque memor sacris *Conr.* io *GPVat.* yo *T* ion *FV*
 yon *HMX.*

623, 4 *citat Conradus s. u. Melantous.*

623. Quemque *FV* Queque *HM* melantea *GP* melan-
 thea *HMVX Conr.* melanthem *FT Vat.* latente *P* latantem *F.*

624. Perdidit *X* Edidit *H* ipse *X* orba *Vat. ed. Pr.*

625. uiscera *G* corpora *P Vat.* pectora *FHT.*

626. Inpediare *FG* impediare *HPTX.*

627 *citat Conradus s. u. Dolon* pactus *Vat.* habebat *X.*

628. tumido *G* est *om. GX* erat *F m. pr.*

629, 30 *citat Conradus s. u. Rhesus.*

629. resus *codd.* rhesus *Conr.* sompno *GT* recumbas
marg. quiescas G.

630. resi *codd.* rhesi *Conr.* Rheso *Merkelius* tum *PT* te *G*
 tu *HMVX Vat.* tunc *F* uie *FPT* diem *GHMVX Vat.* Verba post
 Rhesi *om. Conradus.*

631. rutilo *GHMPTVX* rutulo *F Can. 20* rampnete *G*
 rānete *FHT* rannete *PV* regnante *X.*

632. Inpiger *F* Ipiger *G* Impiger *HP* irtacides irtacideque
GP hitacideque *H.*

633 *citat Conradus s. u. Cliniades* Cliniadeue *FGHPTV Conr.*
 Cliniadeque *X* Cliniadaeque *ed. Rubei 1474 Merk.* circūdatus *G.*

634. semicraemata *F* semicremanda *P Laur. XXXIII. 31.*

635. Vtue *FHM* Vt ueromo *V* recentes *P, ntes a seriore manu ut*
uidetur nocentes *V.*

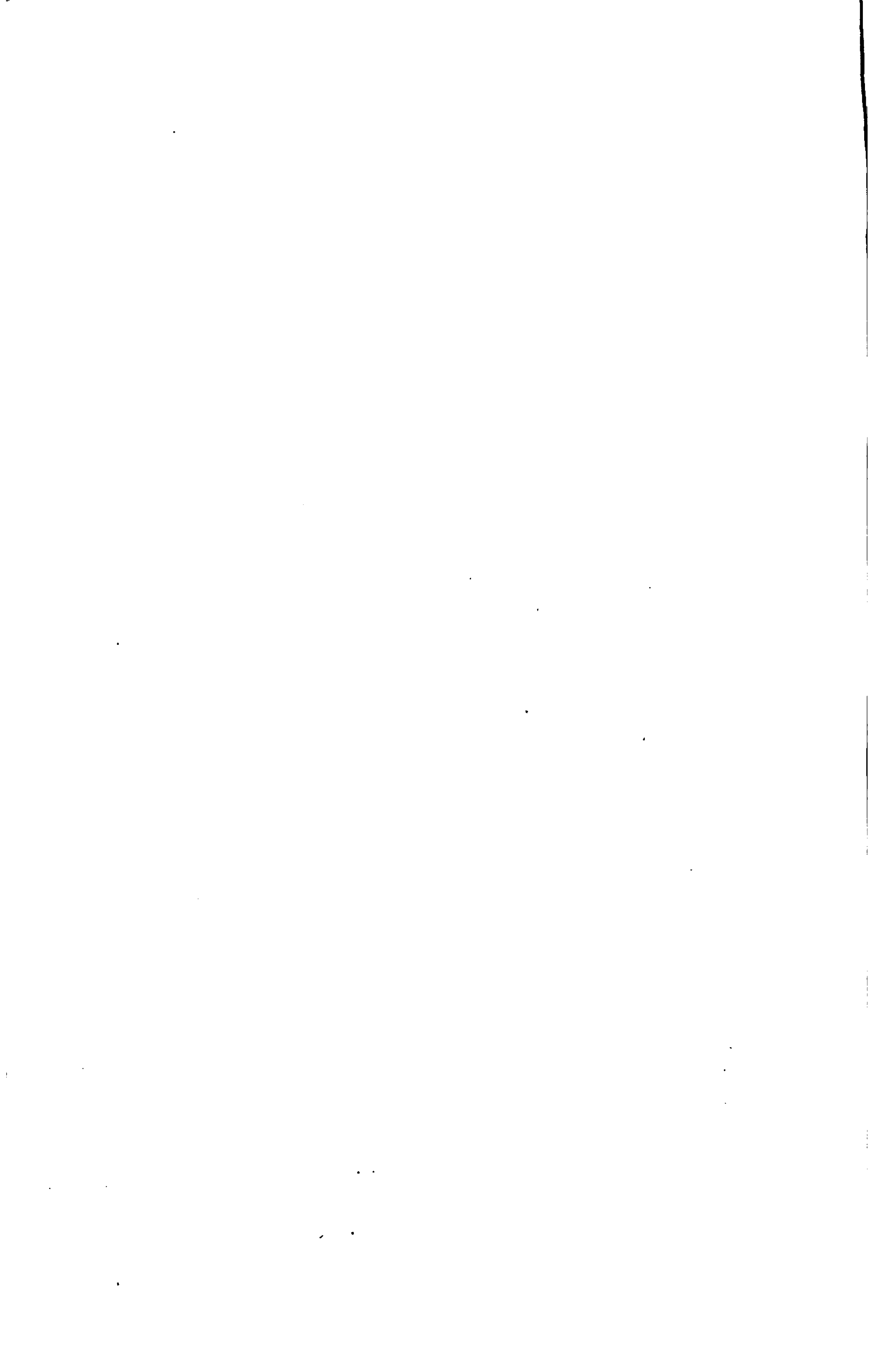
637, 8 *om. bic FHPV, habent post 338.*

637. ieticasque *P* sciticasque *G.*

638. Hiis *GX* precor *om. X* moriere *H.*

Haec tibi tantisper subito sint missa libello,
 Inmemores ne nos esse querare tui. 640
 Pauca quidem fateor, sed di dent plura rogatis,
 Multiplicentque suo uota fauore mea.
 Postmodo plura leges et nomen habentia uerum,
 Et pede quo debent acria bella geri.

639. per subito tantum *Vat.* sint *GTX* sunt *FPV.*
 640. Imemores *FG* Immemores *HPTX.*
 641. dii *FGPTVX* tibi *pro* dent *G.*
 643. Post modo *GPX* sed *pro* et *H.*
 644. Sub *pro* et *G.*
 Hic liber Ouidii nasonis finit in Ybin *P* Explicit Ouidius de
 nibin *X* EXPLICIT L. O. IN IBIM *F* Explicit liber publii
 ouidii nasonis de Ibin *M* Explicit *H.*

SCHOLIA IN IBIN.

IN**TENTIO** Ouidii in hoc opere est reprehendere quemdam aemulum suum et omnes per eum qui uxores aliorum appetunt non solum reprehendit sed etiam maledicit: ut per male dictionem retrahat eum ab adulterio uxoris quam blanditiis fefellerat. Causa intentionis est ut haec et his similia deitemus, ne nobis contingat tales incurrere maledictiones. Nomen eius quem reprehendit ignotum est sed uocat eum *ibin* causa inproperii: *ibis* enim auis est quae rostro purgat posteriora. Iste uero accusarat Ouidium de uxore Augusti, similiter de libro amatorio: quibus causis missus est in exilium. Alii dicunt quod noluit imperatricem stuprare ab illa rogatus; quae dolens de repulsa accusabat eum apud dominum suum. His dictis sic ad litteram descendimus: plures poetae reprehensoria carmina scripserunt, sed quod ego feci usque ad hoc tempus fuit inerme .i. sine reprehensione. *G.*

Intentio Ouidii est in hoc opere imitari *Calimachum*, quia sicut *Calimachus* fecit inuectiuam contra inimicum suum et ipsum duxit ad mortem, ita iste uult facere inuectiuam contra inimicum suum, quem non nominat pro despectu sed ipsum appellat *ibim* pro maiori dedecore, quia *ibis* est auis sordidissima. *P.*

Ait Ouidius in libro *Tristium* Dum iuuat et uultu ridet fortuna secundo *Indelibatas* cuncta sequuntur opes. At simul intonuit fugiunt nec noscitur ulli *Agminibus* comitum qui modo cinctus erat. Sic igitur dum Ouidius prosperitate floreret domus eius turba nobilium frequentabatur, postquam uero in exilium relegatus est, omnes paene discesserunt metuentes propter familiaritatem eius iram imperatoris incurrere. Quidam etiam de eo malos rumores ferebat in curia metuens ne de exilio ipse repatriaret, Ouidii possessiones sitiens et uxorem. Hac igitur de causa compulsus Ouidius in eum facit inuersiones, uel odio suo quod erga inuidum habebat et irae suae cupiens satisfacere uel per inuersiones istas a detractionis uitii absterrere. Materia igitur huius auctoris in hoc opere est execratio inuidi, intentio execrari inuidum faciendo inuersiones in ipsum, causa intentionis duplex uel ut irae suae et odio in inuidum satisfaciat uel ut eum execrando a detractione deterreat. Utilitas est tota auctoris s. delectatio quam habet maledicendo inuido, uel utilitas est lectoris s. cognitio fabularum in hoc opere compilatarum. Titulus talis est

Publii Nasonis Ouidii liber inuectionum in Ibin incipit. Non dicitur primus, quia non sequitur secundus, non est enim nisi unus. Sciendum tamen est quod Ouidius nomen inuidi sui reticet ut in Ouidio de Ponto ait Nomine non utar ne commendere querella, etc. Per similitudinem tamen ibin eum nominat, et merito: ibis enim est auis rostro rubeo cauda nigra cetero corpore albo. Per rubedinem rostri designatur flamma inuidiae qua inflammatus inuidus Ouidii sanguinem sitiabat. Per candorem corporis simulatus amor notatur cuius turpis finis per caudae nigredinem aperitur. Item ciconia rostro suo purgare inferiora dicitur, unde in ea nihil rostro sordidius inuenitur. Vnde per simile potest dici de inuido quod ore suo nihil sordidius habebat, de quo detractiones prodeunt et inuidiae fel destillat. Id autem quod dicitur de ciconia recte uidetur inuido conuenire. Vnde merito nomine ibidis designatur. X.

7. Vnus: i. inuidus quem aliter non nominabo, non sinit, maledicendo de me. Hoc ipsum quod maledicit de me est mea iniuria, quia a nullo uituperari merui nec potissime ab illo cui maxime seruiui. C.

9. utcumque latebit: i. aliquo modo, non appellando ipsum proprio nomine sed factis. Hoc dicit quod non omnino latet, imo quibusdam coniecturis in hoc libro per descriptiones positae aliquantulum apparere poterit. C.

13. requiem quaerentia. Hoc ideo dicit quia, cum ipse mittit epistulas amicis suis ut adiuuent eum, est ei contrarius dehortando amicos illius ut non adiuuent. P.

18. pugnat. Inmensam eius exprimit ferocitatem et inhumanitatem, quia, cum deberet miseris suis compati, pugnat habere reliquias sui naufragii, metaphora sumpta a naufragio. C.

19. qui debuerat: i. qui mihi auxilium praestare deberet et meis necessitatibus suffragari post mea conatur arripere, metaphora sumpta ab incendio ad quod specie extinguendi multi ueniunt sed posteaquam possunt, rapiunt. C.

21. profugae. Per uxorem meam quam retrahit ab officio. Nam Ouidio mittebantur reditus suarum possessionum unde uiuebat in exilio ab uxore sua: nunc autem inuidus dissuadebat. C.

senectae. Malum est enim seni necessaria auferre, peius profugo, sed pessimum seni et profugo. C.

30. debitus hostis ero: i. debitas inimicitias exercebo.

35. Et noua fraterno. Eteocles et Polynices fuerunt fratres, alter quorum mortuo patre regnum fratri ad tempus relinquens Creonta regem adiuit. Postea uero rediens regnum a fratre petiuit et fratrem nolentem sibi regnum reddere bello inuasit et sic uterque interfectus

9. appetere i. apparere C.

13. ut ipsum non adiuuarent P.

18. in mensum C.

19. ad quod ipse extinguendi C.

21. ab officio meo C.

35. Teucles et pollinices P Creonta] immo Adrastum.

positus est in pira ut combureretur. Sed ne uetus lior occultaretur flamma una se diuisit in duas partes. *P.*

Historiam tangit de Eteocle et Polynice: quam concordiam uetus ira separat pira accensa i. in rogo, quia sicut uiri discordauerunt, ita flamma eorum discors et separata fuit. *C.*

47. Vtque petit primo. Facit quamdam similitudinem quasi diceret Sicut ille qui alonge iaculatur hostem suum nec statim caedit sed sic uult illum inprimis terrere ut fugiat, sic ego inprimis praetendens tibi quasdam minas per *quas* resipiscas non statim iaculabor te i. nondum tangam te acriori reprehensione. *H.*

54. Tincta Lycambeo. Licambes Neobulen filiam suam Archilocho desponsauit et dotem promisit; quam quia postea negauit, Archilochus in iambico metro inuectiuam *in* ipsum fecit et tam turpia de eo dixit quod ipsum et uxorem et filiam ad laqueos coegit: maluerunt enim mori quam sub turpibus obprobriis uiuere. *C.*

55. Quasi diceret Et quomodo Callimachus filius Batti male dixit aemulum suum cui hoc nomen s. ibis imposuit, hoc modo et tam execrabili maledictione maledicam tibi ut ita dicar a te illum esse imitatus imponens tibi hoc idem nomen quod *eius* aemulus habuit. *C.*

ib. Nunc quo Battiades. Callimachus filius Batti fecit haec inuectiua contra Ibin. *H.*

57. Vtque ille historiis. Callimachus inuoluit carmina sua caecis historiis. *H.*

60. Oblitus moris iudicii: quod est non de bello tractare sed de ioco. *H.*

70. Et sinite optatis pondus inesse meis: sinite uerum esse quod precor. *H.*

74. quae nunquam quo prius orbe micas: quia aut crescis aut decrescis. *H.*

78. Inperiuratae. Victoria diis pugnantibus cum gigantibus, filia stigis infernalis fluuii qui inperiuratus dicitur, in auxilio fuit: cui fluuio gratia filiae hunc honorem dederunt ut a nemine periuraretur. *H.*

79. angue capillis: i. Alecto Tisiphone et Megaera quarum crines colubrini sunt. *P.*

80. Carceris. Metamorphoseos quarto (iv. 452) Carceris ante fores clausas adamante sedebant. *C.*

81. Vos quoque plebs. Isti dii de plebe sunt caeli, non de nobilitate. *C.*

90. Pasiphaes generi. Theseus gener Pasiphaes execrauit filium suum Hippolytum pro falsa criminatione uxoris suae Phaedrae, et contingat tibi sicut illi fecit. *H.*

35. separet *C.*

47. nec stat *H.* per resipiscas *H.*

54. Licambes nebolem *C.* ambicho *C.* infectiuam *C.* *in]* et *C.*

55. Calimachus *C.* bachi *C.* etralium *C.* exacrabili *C.* *eius]*
suus *C.* Calimachus *H.* bati *H.*

57. Calimachus *H.*

80. adamantis *C.* sedebat *C.*

90. teseus *H.* pasiphes *H.* ypolitum *H.*

92. Plenius ingenio: i. plus quam possit excogitari. *H.*
95. Ibin: i. similis ibidi propter immunditiam. *C.*
96. has: quae sunt in libro meo. preces per contrarium id est imprecationes et maledictiones in me. *C.*
97. in me. Metaphora est sumpta a sacerdote qui facta diis uictima securius uouet ut sua fiant uota; cui debent fauere in suis uotis qui intersunt sacris. *C.*
101. Pedibus laeuis. In gaudio occurritur dextro pede, in funere laeuo. *C.*
102. Et nigrae: sicut in funere, quia inuidis funus inminet. *C.*
103. ferales: i. mortiferas a feron quod est mortuum. *C.*
- uittas: quibus inuoluuntur capita mortuorum, uel tedas quae ferebantur ad sepulturam cum non esset tunc usus candelarum, quia ex ipsis accendebatur ignis siue rogos. *C.*
104. funeris ara tui. Rogus est accensus cum quo mortuus comburens. *H.*
107. Terra tibi. Ecce uerba tibi execrantia quasi sacerdotis sacrificaturi. *C.*
114. ore tremente: i. querulo, sicut mendicus quaerens per ostia panem. *C.*
119. odium. Odio habearis ex tuis aduersitatibus. *C.*
121. solito fauore i. miserantium compassione. *C.*
122. **Aerumnae facies* quia dicit mala ualentia inferre mortem. *C.*
127. Euenient. Precor ut haec mala eueniant tibi et certe euenient. *C.*
- **quae mihi tarda uenit*: ut meam finiat miseriam. *C.*
132. sera uenit: quantum ad te, quia uelles me iam mortuum esse, uel quantum ad me, quia miseris mors est inuocare mortem. *C.*
152. plebeio: sicut solet habere plebs, quia non honorifico. *C.*
173. Elysiis. Elysii sunt campi piorum. *C.*
209. Natus es infelix. Planetarum alii benigni tantum, ut Iupiter et Venus; alii mali, ut Mars et Saturnus; alii mediocres, ut Sol et Luna; nam Sol aliquando per aspectum nociuus est. *C.*
- ib. Probat auctor quod dixit supra quod aptus sit inuidus ad poenas innumerabiles patiendas, et hoc probat primo quantum ad sidera disponentia, 2° quantum ad signa malum significantia ibi, Lux quoque natalis; tertio quantum ad fata cooperantia ibi, Protinus Eumenides uel ibi, Sedit. *C.*

96. imprecationis execratio *C.*

97. qui debent *C.*

102. funis *C.*

103. uittas] uictus *C.*

107. uerba tibi *sic codex* exacrantia *C.*

114. hostia *C.*

127. euenient *C.*

132. mortuum esse uel tibi et est idem sensus *C.*

171. elisii *C.*

209. quod quod d. s. *C.*

212. fuere loco: ut essent benigni. In hoc nota quod luna et sol mediocres sunt. Nam per adiunctionem fiunt boni et mali. C.

214. Maia Ioui. Mercurius filius Iouis et Maiæ filiae Atlantis, cuius stella cum bonis bona est, cum malis mala. C.

216. presserunt: ad infelicitatem inclinauerunt ut pote ponderosa. C.

falciferique senis. Ad falcem respicit *Saturni*. Saturnus enim senex per Iouem a regno expulsus, in Italiam fugiens a Iano qui iam ibi regnabat receptus est, quia eum docuit usum falcis et uinearum; uel quia tempus designat, quod est recuruum ad modum falcis recuruatae. Aliter: quia iste planeta non minus nocet in retrogradatione quam in progressionem, quemadmodum et falx. C.

222. Cinyphiam: i. terram ita turpem sicut est Cinyphia. Vel quia natus est in ipsa Cinyphia ubi abundant hirci; quare turpis esse dicitur. P.

234. A male deserto. Alicuius pauperis qui deseritur ab hominibus. H.

253. Quantaque clauigeri. Nota est fabula de Philoctete filio Poeantis. G.

255. Nec leuius doleas. *Dareus filius Milesii Daretis nouis tormentis et exquisitis ciues suos affecit, eisque lac ceruae propinans idem passus est ab eis teste Eupoli.* G.

*Daretis †Talaris rex filius Milesii tormentorum inquirens generibus homines suos possit affligere lac ceruinum quod nimiae est amaritudinis cogebat eos potare, idemque tandem a ciuibus suis deprehensus coactus est pati *Eupoliotestante: Lac ceruae †premendo suos perimebat †eosdem Exemploque suo potuque peremptus eodem est.* C.

257. Quique ab equo prae-

Dareus uel Darius pulsus a patria in exilio a cerua quamdiu uixit pastus est. Aliter: Dares Daretis Milesii filius crudelium tormentorum exquisitor ciues suos coegit bibere ceruinum lac uino mixtum et sic eos affecit: quod ipse tandem a suis ciuibus bibere coactus mortuus est. Mure.

Bellerophon Præti fratris Acri-

212. sol in hoc mediocres C.

216. Saturni om. C ista C.

222. Cynipheam P cynifea P Cyniphea P habundant hirci P.

253. Ab hoc inde uersu extant scholia in G filotete G peantis G.

255. Historia ficticia, uersus suppositicii* dereus G melesitaretis G
milesii C correxi ex Askeuiano quem exhibuit Merkelius in ed. anni 1837
Daretis phalaris Ask. genera inquirens Ask. posset Ask. ideoque
tandem Ask. deprehensus coactus est idem pati Ask. pressando Ask.
potando suos Dareus perimebat cod. Saluagnii parentus C peremptus
Ask. E. s. potu consumptus eodem est cod. Saluagnii.

257. bellorofon G stenobea G cicitit G propercius G pro-
picius G bellorofon nō stī G monstrum φ (*Phillippicus* 3360) bello

* Asteriscum posui ubi falsum scholion uel suspectae fidei erat: uersus suppositicios inclinatis litteris signavi.

ceps. Bellerofon accusatus a nouerca sua Sthenobœa falso crimine adulterii apud patrem suum missus est ut Chimaeram interficeret: a qua rediens cecidit in campis Liciae a Pegaso ibique crus sibi fregit. *Vnde Propertius: *Bellerofon nō sibi potuit superare Chimaeram. Crus laesisse tamen dicitur ipse suum. Omnia, ni fallor, pereunt bona, sed mala crescunt. Huic sua pro facinus poena fuit pietas. Pro pudor et pietas, pro numina summa deorum! Hanc iuuit facinus, huic nocuit pietas. Hic potuit monstrum, nequeo superare puellam. Vincam si potero nescius ipse quidem.* G.*

sii filius accusatus a Sthenobœa nouerca de adulterii crimine [unde potius ipsa deberet accusari], more Hippoliti a nouerca Phaedra accusati, a patre suo, quia durum erat ei de filio dignam tanti criminis poenam suscipere ad †Eriban(n)tem regem †Ca(li)strati filium Sthenobœae uxoris suae patrem missus est ut ei poenam crimine dignam iniungeret. Ille uero sub specie probitatis ad Chimaeram monstrum ut uinceret misit. Chimaera monstrum est in prima parte leo, in media serpens, in ultima capra. Sed Pallas eius miserata quia pro castitate perimebatur misit ei Pegaseum equum alatum, [quo ascenso Chimaeram superauit, sed inde uictor rediens in campis Liciae] de equo cecidit et sibi crus fregit. *Vnde Propertius, κ.τ.λ. C et Ask.

259. Id quod Amyntorides.

*Phoenix Amintoris filius filios

potuit C et Ask.	fregisse crus lexisse C	si mala C	ni mala Ask
hec sua prob C	sancta deorum C Ask.	hoc potui C	hec potui Ask.
vitam C	tucius C	tutius φ et Ask.	abellophoton C
stonobea C	unde post deberet C	uerba uncis inclusa om. Ask.	quis
post crimine	addit patri et mox a patre autem suo	eribaten Ask.	ca-
strati C	calistrati Ask.	stenobe C	stenoe Ask.
sub ipse C	ut ut C	media Ask.	ultima Ask.
allatum C	accenso C	alatum de quo cecidit Ask.	munigeret C
			miserta Ask.

259. Historia non tam ficta quam per errorem buc tralata, tamquam ad Phineum uersus pertineret. Nam Phoenix et Amyntoris filio et Phinei patri commune nomen fuit. Habitabatque Phineus in Thracia, quae postea Gothorum regni pars fuit. Supersunt uestigia historiae apud Scholiasten Ap. Rhodii II. 178 ὡς δὲ Ἡσιόδός φησιν, (Φινεύς παῖς ἦν) Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας. ἐκ δὲ Κασσιεπείας τῆς Ἀράβου Φοίνικι γίνεται Κίλιξ καὶ Φινεύς καὶ Δόρυκλος. Nam sub Dorilae uel Dorillae uel Doricae nomine latere Doryclum nullus dubito; magis incertum Tesalla Tbetilla Tbirila unde corrupta sint. Reliquiae sunt ex nomine Terymbae, quem cum Aspondo filios Phinei facit Schol. Sophoc. Antig. 980? An scriptum potius fuit, quod habuit Saluagnii Scholiasta, Othryllus? Nam secundum Schol. Ap. R. II. 178 tradiderat Σοφοκλῆς (b. e. scriptor commentarii in Apollonii Argonautica, uti docuit Bergkius Nou. Mus. Rhen. I. pp. 362 sqq.) ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν Ὀάρθρον (Ὀρείθειον Welckerus Trag. Graec. I. 330 et Bergkius u. s.) καὶ Κράμβρον, πεισθεὶς διαβολαῖς Ἰδαίας τῆς αὐτῶν μητρὸς. Hunc Ὀάρθρον rectius scholia Florentina tradunt Ὀρειθρον b. e. Ὀρείθειον, quod nomen sub Othryllo latere potuit. Sed Affa siue Lycostrata unde uenerit nescio, nam nouerca Phinidarum Idaea uel Dia uel Eurytia uel Idothea nominata est. Sane Ouidii uersus si pro Amyntorides scriptum esset Agenorides melius ad Phineum referendus erat, qui et caecus erat (Ap. R. II. 184) et βάρτρῳ σκηπτόμενος ῥίκνοῖς.

*Phoenix Amintoris filius †Tesallam et Dorilam filios suos excæcavit accusatos a nouerca sua †Licostrata regis Gothorum filia de crimine adulterii falso. quod ubi pater comperit ipsemet sibi oculos eruit. *Vnde Battus: *Femina nata malum est, peccati femina origo. Femina tota malum, res atra miserima uilis. Noluerant pueri male consentire nouercae, Noluerantque torum nati incestare parentis. Illa repulsa dolens transuerso crimine in illos Accusauit eos patri: pater inscius ira Nec rectum inspiciens, nec enim rectum inspicit ira, Ipse pater sed iam non nunc pater eruit illis Lumen quod dederat, poenamque secutus eandem est.* G.*

Amintor filium suum Phoenicem caecauit quia coniux eius est conquesta sibi Phoenicem uoluisse ei uim inferre, quod tamen falsum erat. P.

261. Nec plus aspicias. Oedipum tangit. G.

Oedipus cum matre concubuit, unde Antigona orta est. Pro quo crimine Oedipus se caecauit et postea filia eum rexit. P.

263. de lite iocosa. De Tiresia et Manto filia sua. G.

Tiresias Eueris filius utrunque expertus sexum quia septem annis fuit femina electus iudex inter Iouem et Iunonem de lite iocosa pro Ioue iudicauit. Excaecatus a Iunone augur factus est a Ioue. C.

265. Qualis et ille fuit. Phineus filios suos Polidectorem et Polidorum excæcavit accusatos a Cleopatra eorum nouerca, idemque passus est a Ioue: cuius mensas Arpiaequinabant. Iasone autem Colchos petente et uiam ignorante data est columba praeuia; qua de causa Iason

suos †Thetillam et Dorillam falso crimine adulterii ab †Affa nouerca reguli Gothorum regis filia† apud se accusatos excæcavit nimia commotus ira. ut uero falsum esse crimen cognouit prae dolore nimio sibi ipse oculos eruit. *Vnde Bachus poeta: *Est mala femina res κ.τ.λ. C et Ask.*

Phoenix filius Amintoris ductor et consultus Achillis filios suos †Thirilam et Doricam de incestu accusatos a nouerca caecauit, unde dii irati etiam ipsum caecauerunt. Mure.

Phineus captus amore Nicostratae filios suos Polidectorem et Polidophon accusatos ab ipsa [Nicostrata] crimine adulterii excæcavit, propter quod [peccatum] ipse excæcatus est a Ioue. et Diana misit Arpias uolucres uirgineas facies habentes ut foedarent eius mensas. [Fuerunt autem tres Ar-

πρὸς ἡε θύραζε (ib. 198). totilam et Dorissam Ask. Afa Ask. bacchus Ask. Foemina tota malum res autem m. uilis C uersum om. Ask. incestari C repulso C transfligo C transfingit Ask. eos pater patri C incitus C Ask. nec rectum inspicit respicit ira C iam nunc non G iam non tunc C Ask. fenicem P bis.

261. Edippus se cecauit P.

263. tirresia G thiresias seueri C debita iocosa C.

265. ab acciopatra G colcos G borie G polidoterem et polidophon C polidetorem et polidefon Ask. ab ipso C Nicostrata om. Ask. peccatum om. Ask. uirgines C ut stercorearent mensas ipsius phinei C Fuerunt—Celaeno om. Ask.

reliquit ei Zetum et Calaim filios Boreae; qui Arpias fugauerunt. *G.*

piae s. Aello Ocipete et Celæno.] sed quoniam Iason ad Colchos pergebat, contigit eum transire per terram Phinei. et quia rectam [uiam] ignorabat, mandabat ipsi [Phineo] per Zetum et Calaim filios Boreae ut eis ducem itineris daret; quibus respondit se facturum eo pacto ut Arpias longe ab illo loco fugaret; quas Zetus et Calais usque ad Strophadas insulas fugauerunt. liberatus itaque Phineus ab Arpiis dedit columbam Argonautis, quae eos duxit usque in Colchon insulam. De hoc *Meta*^{os} libro vii ibi Iamque fretum Miniae. *C et Ask.*

267. Quique oculis caruit. Polimestor rex Thraciae Polidorum Priami et Hecubae filium tempore obsidionis Troianae cum magna pecunia sibi commissum Troia destructa patre et fratribus eius mortuis decollauit et decollato in mare proiecit. quem Hecuba mater, dum uulnera Polixenae filiae suae Achilli mactatae lauaret, in Thraciae litore eiectum inueniens, ad Polimestorem cucurrit et eum uocatum quasi in colloquio manibus suis ipsa excæcauit. De hoc xiii ibi Est ubi Troia fuit. *C.*

De Polimestore rege Thraciae et Polidoro filio Priami. *G.*

269. Pastor ut Aetnaeus. Telemus Polifemo de Vlixes uaticinatus. *G.*

Telemus filius Eurimi uates Poliphemo Ciclopi filio hos uersus praedixit **Tempus erit Polipheme tuum quo lumen Vlixes Quod solum gestas telo terebrabit acuto.** quod etiam euenit. nam Vlixes ibi applicante Poliphemus duos de sociis eius deuorauit: unde Vlixes eum sopitum exoculauit, sed eo surgente uix euasit, relinquens ibi prae festinantia fu-

Telemus Eurimi filius Poliphemo giganti Aetnaeo praedixit **Tempus erit Polypheme tuum quo lumen Vlixes Quod modo fronte geris hoc tibi surripiet.** Quod postea ita contigit. *Meta*^{os} 13° uersus finem d. Telemus interea Siculam delatus ad Aetnam, Telemus Eurimides quem nulla fefellerit ales, Terribilem Poliphemon adit, Lumenque quod

accipite et celleno *C* qn *Ask.* cholcos *C* contingit *C* et quod *C*
uiam *om. C* mandauit phineo *Ask.* calaym *C* beree *C* ab eo
loco *Ask.* fugarunt *Ask.* columnam *C* argo et nautis *Ask.* quam
eam *C* colchidem *Ask.* De hoc—Miniae *om. Ask.* metha^{os} li^o 2° ibi
Nanque *C* *M. VII. 1.*

267. tracie *CG* polinestor *C* polidarum *C* eccube *C* eceuba *C*
pollixene *C* polistorem *C* *M. XIII. 429.*

269. telenus polifemo *G* telephus filius eurimi *Mure.* prefestinantia
Mure achimenidem *Mure* thelephus eremi *C* etheneo *C* *Meta*^{os}
XIII. 770-775 Thelepus *C* ethnam *C* thelephus *C* fefellerat *codices*

giendi Achaemenidem filium Adamasti, quem tandem fame confectum Aeneas ibi praeteriens miseratus in suam nauim recepit. *Mure.*

271. Vt duo Phinidae. †Polidector et Polidophus † Phinei et Cleopatrae filii a patre sunt caecati falso nouercae crimine. *P.*

272. Thamyrae Demodocique caput. Thamira et Demodocus uicti cantu a Musis lumen amiserunt. *P.*

Thamiras cum Apolline, Demodocus cum Musis certauerunt. *G.*

273. Sic aliquis tua membra secet. Saturnus Caelo patri suo genitalia amputauit, *Vnde Calixto: Saturnus credens unum laesisse parentem, Tres, non tantum unum laeserat ille patrem. Non inpune tamen, nam parte est laesus eadem, Poenamque a nato quam dedit ipse tulit. Peccat uterque †male, sed cum male peccat uterque, Hic peccat peius qui prius illa facit. Credere uix ausim esse deos; me iudice nempe Tam male qui peccat nec deus est nec homo.* *G.*

unum Fronte geris media rapiet tibi, dixit, Vlixes. Risit et, o uatum stolidissime, falleris, inquit. Altera iam rapuit. *C.*

†Polidector et Polidophus, † a Phineo eorum patre excaecati sunt. [Hic] de excaecatione filiorum, supra de excaecatione patris a Ioue [et stercoreatione mensarum ab Arpiis:] et sic non superfluit [hoc quod d. ibi Qualis et ipse fuit.] *C et Ask.*

Et Thamira et Demodocus superati sunt, Thamira ab Apolline Demodocus a Musis, unde lumina amiserunt. *C.* Et hic tangit fabulam Thamirae, quem certantem cum Musis Musae uicerunt et interfecerunt. Et tangit fabulam Demodoci, quem certantem cum Phoebus Phoebus uicit et interemit. *Ask.*

Saturnus patri suo Caelo uirilia abscidit ne alium filium generaret. *Vnde †Promptius uel Calmethes†: Saturnus κ.τ.λ. *C.*

Ouidii poliphoemum addit *C* geris *om. C* rapit *C* alia iam *C.*
271. Polinestor et polidoxus finei *P* polidector et polidephus *Ask.*
phinio *C* [Hic] *om. C, addidi ex Ask.* et—Arpiis *om. Ask.* dicit
nunc ibi *C* hoc—fuit *om. Ask.*

272. demodofus *P* demophous *G* Post certauerunt *G* addit quorum
capita fineus amputauit. Et thamira et demophous *C* demophoni *Ask.*

273. Celio *G* cerelio *C* caelo patri abscidit uirilia, unde callisthenes
Ask. Calixto nomen mulieris Graecae esse potuit. callisthenes *Ask. quod*
fortasse latet in Calmethes, sicut Promptius ex Propicius et hoc ex Pro-
percus corruptum uidetur imum lexisse *C* tres non legerat tantum ille
patres *C* tres simul iratus leserat ille patres *Ask.* poena que *C* ille
tulit *C Ask.* malis male sed cum uterque *C om.* peccat male ille male
hic male *p. u. Ask.* ista facit *C Ask.*

275. Nec tibi sit tumidis. Dedalion et Alcione Ceicem periclitatum flentes super mare deorum miseratione uersi sunt in aues. *P.*

Dedalion frater Ceicis de morte eius dolens uolebat se in ignem mittere, et miseratione deorum auis factus est. Similiter uxor eius Alciona mutata est in auem. *G.*

Ceix rex Luciferi filius submersus est in mari. Alcione uxor eius quod inuenit ipsum in litore maris mortuum uersa est in auem sui nominis. Dedalion frater Ceicis propter filiam mortuam in accipitrem miseratione deorum uersus est, quia prae nimio dolore igni se immittere uolebat. *C.*

277. Sollertique uiro. Sisiphus et Athamas fratres fuerunt. Vlixes filius Sisiphi, Ino uxor Athamantis, quae facta dea marina Vlixis naufraganti frequenter profuit. *G.*

Sisiphus Athamans et Salmoneus Aeoli filii fuerunt. Sisiphus autem Vlixis habuit matrem *Antichiam* antequam Vlixes generaretur, unde et filius Sisiphi a multis creditur, quod obicit ei Ajax in principio xiii *Metamorphoseos* Reddit, ubi Aeoliden saxum graue Sisiphus urget (25) et ita Vlixes de genere fuit Athamantis. quare Ino uxor Athamantis, Cadmi filia, facta dea marina Vlixis saepe succurrit naufraganti. De Athamante et Inone dicitur 4° *Meta^{os}* Protinus Aeolides. *C et Ask.*

279. Vel tua, ne poenae genus. Tangit fabulam de Hippolito: [**Vnde Callimachus: Noluit Hippolitus Phaedrae uiolare pudorem, Et quia noluerat, habuit pro munere mortem. Sed qui recta facit quod in aeternum moriatur, Denegat Hippolitus, qui uitae bis reparatur.** *G.*

Tangit Hippolitum Thesei filium et Hippolitae reginae Amazonum, quem Phaedra eius nouerca apud Theseum eius patrem crimine adulterii in ipsum transuerso accusauit. Theseus autem illi dedit poenam exilium, dumque ille iuxta litus Aegei maris iter teneret, uisis phocis marinis beluis expauefacti sunt eius equi et passim prae nimio pauore currentes Hippolitum dilacerauerunt. [De hoc dicitur 3° *Meta^{os}* capitulo Talibus atque aliis instructo pectore dictis.] Vel hoc dicitur de Mettio rege Albanorum qui saepe cum Romanis [confederatus saepe rupit foedus. Vnde tandem a Romanis] iudicatus est hostis. Postea eum captum equis indomitis alligatum Romani distrahendo interfecerunt. *C et Ask.*

281. Vel quae qui redemi. M. Attilius Regulus Romanus

275. alcinoe *P* caicum *P* dedalus frater ericis *G* ceix *C*
metuum *C* dedalus *C* accipitione *C*.

277. Sisiphius *G* falmoneus *C* eolij *C* habuit anquam generaretur *C* matrem *V.* habuit antequam *Ask.* in principio xiii *Ask.*
in principio *C* celidens graue saxum celidon Sisiphon *C* sicut *C* ibi protinus *Ask.* *Met. IV.* 512.

279. recta uix certum uersus in *G* solo repperi amaronum *C*
phoedra *C* in ipso *Ask.* littus *C* egoi manis *C* focis *C*
territi sunt equi eius *Ask.* pro *C* ypolitum *C* De—dictis *om.*
Ask. *Meta^{os}*] xv. 479 metheio *C* metio *Ask.* albano *C*
confoederatus—Romanis *om.* *Ask.* cum pro eum *C* indomotis *C*
distrando *om.* *Ask.*

281. Foedis erroribus corrupta sunt quae habent *Mure. s. u.* Paulus Romanus.

captus ab Afris noluit redimi; putauit enim turpe esse si Romanus ab hoste redimeretur. Palpebris abscissis mortuus est, quod tangit Horatius. *Cod. Saluagnii.*

284. Cui nihil Hercei. Priamum tangit a Pirrho coram ara Iouis interfectum. *G.* Priamum tangit a Pirrho filio Achillis interfectum; qui dum caperetur Troia Graia, Rhoeteam aram Iouis quae erat Troiae complectebatur. *C.*

285. Thessalus. Ionus rex Thessaliae filius †Preti ultra modum potus ultra Ossa montem praecipitatus est. **Vnde Gallus: Vina probo si pota modo, debentque probari. Si non pota modo, uina uenena puto. Nempe nimis potus se praecipitauit Ionus, Vinaque pota nimis causa fuere necis.** *G.*

287. Aut uelut Eurylochi. *Eurilochus Ioni praedicti filius filiam suam uoluit corrumpere, quae de causa a serpentibus deuoratus est. **Vnde idem Gallus: Ionides uti cupiens pro coniuge nata, Vinum causa fuit, anguibus escadatur.** *G.*

284. Priamum tangit qui a Pyrrho Achillis filio, dum caperetur Troia, quamuis complecteretur aram Iouis Hercei, quae erat in impluuium aedium suarum, interfectus est teste Virgilio. *Cod. Saluagnii.*

Ionus rex Thessaliae filius †Perpeti Agrimantini† ultra modum potus de Ossa monte se praecipitauit. **Vnde Gallus: Vina probo κ.τ.λ. C et cod. Saluagnii.*

Ionus rex Thessaliae nimis inebriatus se de Ossa monte praecipitauit. Ouidius in Ibin . . . item **Gallus: Vina probo κ.τ.λ. Mure.*

[*Euribous (Henolus C) Ioni filius quia filiam stuprare uoluit a serpentibus est consumptus.] **quod tangit Gallus: Ionides κ.τ.λ. C et Ask.*

Ericlous uel Eurilocus Ionis filius patre sene praecipitato regnum usurpauit. qui etiam nimium potus filiam suam uoluit stuprare; unde ab angue suggestione Dianae quae est dea pudicitiae deuoratus est. *Mure.*

Regulus captus ab hannibale fratre Syphacis rege cartageñ nolens redemi a Romanis timens quod ipsi fierent magis ignaui palpebris exsectis et excisis mortuus est: *et C* Paulus Romanus consul ab anibale captus, ab eodem missus est Romam ut in capitolio suam quereret redemptionem. qui ueniens romam nec redimi (rediri C) uolens dicitur hanc in capitolio confirmasse sententiam, Romanus aut uincat in bello aut moriatur. postea ad anibalem reuertens palpebris abscissis continuis creditur interiisse uigiliis. sic ab oratio tangitur. *Non extat in G, ubi tamen ad puniceo superscriptum est hannibale. Scholion quale in Ask. extat, sic fere fuisse in Bernensi cod. 711, nisi quod in hoc aberant uerba M. Atilius Merkelius in epistula ad me testatur.*

284. *Merkelius Proleg. Apoll. Rhod. p. xxii citat ex cod. Bern. 711 tamquam a se enotata haec quamuis amplecteretur aram rethesam quae erat in troia interfectus est: unde elicias iisdem fere uersis scholion ibi conceptum fuisse atque in cod. Saluagnii.*

285. *Historia suspecta tessalie G motem G si sumpta modo C Mure Si non sumpta modo Mure Namque nimis Mure Monte nimis C ionas C ut apud Schol. Lucani VI. 402 Versum ultimum om. Mure agrimantini om. cod. Salu. praeeptus datus est ut ait Gallus cod. Salu. Scholion iisdem fere uerbis scriptum fuisse in cod. Bern. 711 atque in cod. Salu. testatur Merkelius, qui inde enotauit filius perpeti agriuta(o?)nti in ultra.*

287. *Historia ficticia eurilocus G que C Ex Bern. 711 enotarat Merkelius euryalus ioni filius quia filiam stuprari et exta datur, cetera ut Ask.*

290. Per caput infusae. Minos ab hospite Cocalo in Sicilia calida perfusus aqua in balneis mortuus est. *P.*

Cocalus rex Siciliae Minoem, dum persequeretur Daedalum, quia Pasiphaen uxorem suam fabricata uacca acerna cum tauro coire fecit et tandem ad Cocalum confugerat, calida aqua perfusum interfecit. *Mure.*

Dum Daedalus fugaretur a Minoe fugit ad Cocalum regem amicum suum, qui pro eo coepit proeliari. Vnde aqua calida perfudit Minoem in hospitio receptum. Sic combustus est rex Minos. *C et Ask.*

291. Vtque parum mitis. Prometheus filius Iapeti quia concedere maiorem partem in sacrificio Ioui mos fuit, doluit. Cum ipse sacrificaret, carnem ab ossibus separauit et haec sacco inclusit. Iupiter credens maiorem partem in sacco, rapuit: uidens uero se delusum, ignem abstulit hominibus. Prometheus uero in cristallo radiis solis calefacto aquam posuit et ita inuenit ignem: quare Iupiter misit eum in Caucasum montem uulturibus comedendum. *G.*

Dum agricolae diis sacrificabant, dii totam carnem comedebant nihilque pauperibus rusticis dimittebant. Quod uidens Prometheus Iapeti filius, qui erat nimium callidus, uocatis diis et ostenso quod malum erat sacrificii carnem incorporare et rusticis nihil reseruare, persuasit eis ut mediam partem acciperent et aliam dimitterent: quod diis satis omnibus placuit et etiam Ioui. Postea Prometheus mactauit bouem in deorum sacrificium, et separauit carnem ab ossibus, et utramque partem corio bouis cooperuit, et postea Iouem et alios deos conuocauit, quibus ut quam uellent partem eligerent permisit. Iupiter uero osseam partem credens esse maiorem accepit et sublato corio prae nimio dolore obmutuit: tamen dixit, Quia decepisti me et alios, falleris, ignem unde coquitur ex toto negabo. Tunc Prometheus [calliditate] inuictus ad rotam solis facem apponens [ipsam] ad radios eius accendit. Vnde reuertens a Ioue fulminatus est et datus cibus in Caucasus monte uulturibus.

290. Cocalo *P* Cocalus *Mure* cilio *Mure* pasiphaen *Mure*
a Minoe fugit ad *om. C, suppleui ex Ask.* talem regem *C Ex Bern. 711*
enotarat Merkelius Cocalus frater dedali minoem fugantem dedalum calida
perfusum aqua interfecit in Sicilia, quod dicit *o.* *Vitiose G* Cocalus
filius Minois dedalum fugientem et hospitio susceptum aqua feruida perfusum
interfecit.

291. *Philodemus* περι Εὐσεβείας 129 *Gomperz* 'Ἡσίοδος δ' ὑπὸ Προμηθέως
Δία πλανώμενον ὥστε τοὺς μὲν θεοὺς τὰ ὀστᾶ λαβεῖν, τοὺς δ' ἀνθρώπους τὸ κρέας
assibus *G* haec *om. G* aliam] aliis *C* satis diis *Ask.* partem
utramque *Ask.* partem uellent *Ask.* osseam partem tulit credens esse
maiolem *Ask.* minorem *C* calliditate *om. Ask.* apponens facem
Ask. ipsam *om. Ask.* ad eius radios *C* est fulminatus *Ask.*

Ipsa quoque Prometheus dicitur inuenisse ignem in lapide cristallino prius humectato, qui postea panno exercitatur et bene desiccatur, [deinde] ad radios solis positum tam diu tenetur ut prius emittat aquae guttulam, deinde ignis scintillulam. *C et Ask.*

293. Aut ut Echekratides. *Ethreclides quintus decimus ab Hercule a spadone quem castrauerat interfectus est. *Vnde Democritus: *Herculides cuidam genitalia membra recidit. Scissaque membra sibi causa fuere necis.** *G.*

*Eacrides uel Etheocratides multos spodonauit de quibus unus ipsum spodonauit. tandem etiam in mare proiecit. Vel aliter ut legatur uictus; ter ab Hercule uictus. Nam Hercules cuidam tyranno homines spodonanti uicto tribus uicibus ueniam dedit. Tandem cum nollet desistere eundem spodonauit et in mare proiecit. *Mure.*

Echekratides quintodecimo cognatus Herculis a spadone quem ementulauerat interemptus in mare proiectus est. *H.*

295. Aut ut Amyntiaden. *Statillus Aminthi filius Celinum Alfrani Babilii filium adamauit. Puer autem nolens ei consentire iuxta uiam latuit et eum transeuntem interfecit.* *G.*

*Statilus (Statilius *C*) Amantii filius uel Amintonii Celinum puerum multum diligebat; cuius amoris puer nolens consentire et ex hoc [ipsum] habens odio prope uiam per quam ipse Statillus solebat transire latuit et ipsi transeunti stricto ense caput rapuit *Vnde Crinius (Eonnidus *C*): *Oebalidem puerum quantum dilexit Apollo, Tantum sed frustra Celinum Statillus amauit. Non sic agna lupum, lupus ursos, uersa leones, Quam puer ignarus ueneris fugiebat amantem.** *Ask. et C.*

Amincius fuit filius Thrasilli cuius fabula est. Celinus Basilii Afranii filius Thrasillum Amincii filium nolens eius turpi concupiscentiae consentire incautum uulnere mortifero uiolauit. *Mure.*

297. Nec tibi fida magis.

*Themisto uxor Athamantis

pano *Ask.* desicatur *Ask.* ad radios solis deinde ad radios solis positum *C* et prius emittit *C* quod prius *Ask.*

293. *Historia ficticia, nisi cui uictum ter ab Hercule Erycem significasse uidebitur Mure* spodonauit *Mure constanter* Echekratides *H C et Ask. habent* Ecatrides (Etracides *Ask.*) quintus decimus natus ab hercule a spadone quem ipse aspadauerat (spandauerat *Ask.*) in mare proiectus (in mari proiectus *Ask.*) interemptus est. unde demoerides (democrides *Ask.*) herculides—necis.' *Ex Bern. 711 Merkelius enotarat etec~tides xv^{mus}* natus ab hercule a spadone quem ipse spadauerat in mare proiectus.

295. *Historia ficticia* amantii uel aminctioni filius *C* qui puer nolens eius turpi amoris *C* ex hoc odio habens *C* transire solebat *C* ipse *C* lupos *C* agna *C* ursquam fugit *C* Crinius fortasse Cireneus est, b. e. *Callimachus: sic παρὰ τῷ Κριναίῳ Etym. Gud. p. 210, 50 ap. Schneider, Callim. II. 451, Κρηναίου Polyæn. VIII. 47* eius] sue *Mure.*

297. temista *G* atamantis *G* Num Chiones, quod potuit nomen esse

*Themisto, uxor Athamantis, †Chionis filia, Brotean maritum se infestantem ueneno interfecit. *Vnde Plautus: *O Brotea Brotea quam turpi es morte peremptus, Femina te potuit, te superare uirum.* G.*

*Themisto Athamantis uxor Proteae Iouis filio uenenum ad bibendum dedit: qui [quare] insanus in pira quam fecerat se composuit. H.

299. capti suspensus Achaei. Achaeus captus ab Antiocho suspensus est. *Vnde Batus: *Antiochus captum uiuum suspendit Achaeum. Vndaque †tu cdis aurea testis adhuc.* G.*

301. Aut ut Achilliden. Pirrus dum Argos oppugnaret tegula percussus interiit. *Vnde Menefron (Homerus C): *Argos hostilem circumdans undique Pirrus, Oppressit miserum tegula iacta caput.* G, C.*

303. Nec tua quam Pyrrhi. Horestes propter Hermionen quam Pirrus rapuit Pirrum per Ambrachiae uias discerpit. G.

Pyrrhus Achillis filius apud Ambraciensem ci. occisus est. H.

305. Nataque ut Aeacidae. Nata Pirri †Perpilica in templo Cereris Ambrachiae telis inimicorum oppressa periit. *Vnde

†Echionis filia Brotheam Iouis filium maritum suum insequentem interfecit. *Vnde Propertius: *O Brothea Brothea quam turpi es morte peremptus Femina nam potuit te superare uirum.* Ask. et C.*

Achaeus captus ab Antiocho iuxta Pactolon fluuium cuius arenae aureae sunt suspensus mortuus est. *Vnde Bacus: *Antiochus captum uictum suspendit Achaeum. Vnda, nisi hoc credis, aurea testis adest.* C.*

Pirrus rex Epirotarum dum Argos obsideret tegula de turri missa percussus perit. *Mure s. u. Achillides.*

Pyrrhus filius Achillis ab Horeste Agamemnonis filio interfectus est propter Hermionem filiam Menelai et dilaceratus per Ambrachias uias est proiectus. Ask.

Nymphae unde orta est Themisto, Hyg. 4. se] fort. ense themisco C echimis C brotheum C fidium mortuum suum insequentem C propercus C o brothea quam C separate C pirra H Mure haec habet Themisto uxor Athamantis filii Acrisii echionis qui fuit unus de superstibus de dentibus marcii anguis a cadmo apud thebas seminati orotheam filium hamonis libii iouis maritum suum hostiliter persequentem dato poculo toxicato interfecit Ouidius brothea brothea quam turpi es morte peremptus Femina nam potuit te superare uirum.

299. acheus G tu cdis sic nisi fallor G fortasse Pactolist Pactoli est cod. Saluagnii qui hic eadem habet quae C antiacho C patelon C pactolum cod. Saluagnii Vndaque ni credis Ask. adhuc cod. Salu. Ask. Eadem apud Mure omissis uersibus.

301. periit C Meneforon cod. Bern. 711 testante Merkelio ex schedis argus C circumdatus G circundas C pressa pro iacta C.

303. uia G Scholion abest a C Explicationes uu. 301, 303 confudit Mure s. u. Achillides.

305. Mure Peripelica uel secundum alios phillida filia pirri et hermione in templo Cereris inimicorum iaculis est oppressa. perblyca Ask. propilica cod. Saluagnii pilaca Bern. 711, uti enotarat Merkelius Latetne Perphila?

Menefron: O miseri pecudes, quis honor, quae gloria, si uos Turbaque non minima superatis uirginem et unam. G.*

Pirri (Pruri *cod.*) filia quae iaculis oppressa est in templo Cereris. *H.*
307. Vtque nepos dicti. *Magnates nepos Pirri dato sibi ueneno ab Hermione matre sua interiit. *Vnde Tibullus: *Fas leges natura pudor superantur amore Et solus cunctis imperat at nihil huic. Magnatem mater sed non ut mater amabat Casta quod in natum debet amare parens. Noluit esse tamen [Magnates] matris adulter Et uita quoniam noluerat caruit. Huic uitam mater [et] amans et mater ademit Atque eadem uitae causa necisque fuit.* G.*

310. Qua cecidit Leucon. Leucon unus de Ponticis regibus Spartacum fratrem suum uolentem adulterari cum uxore sua interfecit. *Vnde Arion: *Leucon occidit fratrem pro coniuge eumque Coniux et causa mortis uterque fuit.* -G.*

Leucon unus ex Ponticis regibus Spartacon fratrem suum interfecit qui cum [Alcathoe] uxore sua solebat adulterari. Postea idem Leucon interfectus est ab uxore sua. *Vnde Arion: *Leucon occidit*

gloria si uos Turbaque nec tantia superastis uirginem et unam. C et Ask.*

*Magnates filius Pirri, [nepos Achillis,] uel ut alii [dicunt] nepos Pirri fuit. Dato sibi ueneno a matre sua Hermione quia cum ipsa adulterari noluit periit. *Vnde Tibullus uel Gallus: *Fas leges κ.τ.λ. C et Ask.*

Leucon unus ex Ponticis regibus Spartacum fratrem suum praee amore uxoris eiusdem dictae Alcathoes trucidauit: a qua uxore dum cum ipsa uellet adulterari incautus occisus est. *Vnde quidam: *Leucon occidit fratrem pro coniuge eumque Coniux et causa mortis uterque fuit.* Mure.*

Leucon unus ex Ponticis regibus Spartaci fratris sui interemptor cum uellet uxorem eius adulterare ab ea interfectus est. *P.*

menephron cod. Salu. Ah miserae cod. Salu. non minima exsuperatis cod. Salu. Num nec mirum est? Ex Ouidio sumpsit fictor iste uirginem et unam Met. VI. 524.

307. *Historia ficticia Magnetes Ask. et Mure qui eandem fabulam cum uu. 3-6 quos Tibullo adstruit narrat s. u. Magnetes nepos Achillis om. Ask. dicunt om. Ask. et nihil C Ask. Magnetem Ask. et Mure mates C amauit Ask. et Mure quod carta quod G Casta quidem Mure Caste quidem C esse tamen hermione matris G magnetis matris Mure magnetes Ask. magnates C Et—caruit om. C noluerit Mure mater amans sed mater G mater et amans et mater C uice causa necis causaque fuit C Ex Bern. 711 Merkelius enotarat matre sua hermione quia—unde tibullus—et quoniam uita noluerat caruit. Hermiones nomen superesse credo ex-marginali scholio Harmonia. Nam ex Pyrrhi filia Nereide et Gelone orta est Harmonia quam Themisto Syracusano nuptam missi a praetoribus interfecerunt. (Liu. XXIV. 25.)*

310. *uterque uix satis certum in G pontificibus C tisticis magis Ask. Sparta confratrem C notabili Graecismo Spartanum Ask. Alchotoe Ask. om. C ponthiacis Mure spartatum Mure pro Mure calca-theos Mure spartacis P. Ex Bern. 711 Merkelius enotarat Leucon*

fratrem pro coniuge eumque Coniunx et causa caedis utrisque fuit.
C et Ask.

311. Inque pyram tecum. *Lupercus: Vt cum defuncto maior moriatur amicus Aeternum morem Sardanapallus habet.* C et Ask.

313. Vtque Iouis Libyci. Cambises rex Libiae cum suis Ammonem spoliare uolentes arena obruti perierunt. *Vnde †h̄cs: Cambisen hominesque suos spoliare parantes Ammonem interemit puluerulentus ager.* G.

Cambisses rex Libiae et homines sui [iuris] ad Ammonem s. ad Iouem arenarum spoliandum iurabant et dum spoliabant puluere per notum moto obruti perierunt. *Vnde Neodes: Cambissen hominesque suos spoliare parantes Ammonem interemit puluerulentus †aer.* C.

315. Darei fraude secundi. *Dareus fi. primi Darei quia hominibus suis iurauit quod non occideret eos ueneno sicut pater eius consuevit cinere calido eos interfecit. Vnde Callimachus contra suum Ibin *Sic tu depereas sicut periere secundi Quos Dareus multo prouerat cinere.* G.

Cambises rex Libiae uolens spoliare Hammonem et templum eius puluere moto flatibus uentorum confestim obrutus est et extinctus iuxta illud *Cambisen hominesque suos spoliare paratos Hammonem interemit puluere lentus ager.* Mure.

Ad Ammonem spoliandum missi a Cambisse harena austro concitata obruti periere. H.

*Dareus secundus primi filius iurans se non interfecturum homines suos solitis tormentis eos cinere calido obrutos interfecit. Vnde Callimachus ait contra suum †probin (Ibin Ask.) *Sic tu depereas sicut periere secundi Quos multo Dareus obruerat cinere.* C et Ask.

unus ex ponticis regibus partacon fratrem suum interfecit—pro calcatoe solebat.

311. Sardanapalus C Integrum Scholion pudet referre G habet Mos erat in Sardonia cum aliquis mortuus cremaretur omnes meliores sui generis cum eo cremari unde lupercus. Vt cum—Sardanapalus habet, C In sardone palude talis erat consuetudo ut quando aliquis mortuus erat cremarentur (cremebantur C) cariores de eius cognatione secum. inde lupercus κ.τ.λ. Mure Sardanaballus est terra in qua mos erat ut cum aliquis moreretur cariores ei funeri suo sacrificarentur unde lupercus Vt cum—Sardanaballus habet. Sed quod Saluagnius ex codice suo retulit Lucretius, quod idem ego in ed. Paris. 1573 inueni, id in nullo bono, credo, extat codice. Certe ex Bern. 711 Merkelius enotarat lupercus.

313. amonem G Cambises hominesque G ad morem C inerant C motu C Cambissem C parentes C amone C Similia habet Ask. hamonem Mure bis templum suum Mure leutus Mure Ex Bern. 711 Merkelius enotarat Cambises rex libiae cuius homines ad spoliandum hammonem irent puluere austro commoto obruti perierunt. neodē atestante Cambisen—ager. Quae quamuis tenuia satis uidentur demonstrare Neoden illud quod totiens recurrit ex in eodem potuisse corrumpi.

315. Historia ficticia eius] suus G cuiusdam priami C priamei Ask. ciues suos Ask. Notabilis haec mentio Ibidis Callimacheae, nec uideo cur non genuina habenda sit fero H Ex Bern. 711 Merk. enotarat dares secundus

o p mi darei filius Nihil repperi in Mure.

Dareus secundus cum iurasset se non interfecturum ciues suos ferro uel flamma uel fame uel usitato tormento cinere obrutos occidebat. *H.*

317. Aut ut oliuifera. Neodes a Sicione expulsus fame et frigore deperiit. *Vnde Maro: A patria fugiens Neodes, quae prima malorum Sunt duo, morte graui †frigore fame †perit.* *G.*

Neocles (neodes C) tyrannus ex Sicione expulsus [quia nimis acriter ciues suos reprehendebat] frigore fameque periit. *Varro: A patria fugiens Neodes, quae prima malorum Sunt duo, morte graui †frigore fame †perit. Ask. et C.

319. Aut ut Atarnites. Atarnites i. Hermias, ab Atarno oppido sic dictus, a Memnone rege captus, corio tauri indutus ante eum ductus est. *Vnde Maro: Hermias captus indutus tergore tauri Hostibus ipse suis ridiculosus erat.* *G.*

Atarna est oppidum ex quo Hermias gener Aristotelis Peripatetici a Memnone Satrapa Lidiae in pelle tectus est et ita ad suos perlatus. *P.*

321. ritu iugulere Pheraei. Feraeus †Admeti filius uel Alexandri† quem Thebe uxor sua interfecit quia noluit sustinere eam adulterari *Vnde Maro: Incesti impatiens semper sectator honesti Feraeus coniux coniugis ense perit.* *G.*

Alexander Feraeus quem Thebe uxor occidit. *H.*

317. *Historia ficticia, nisi ualde fallor* propter curam inde suam] corrupta Num propter ciuium iram? exitione C quia—reprehendebat om. C periit et fame C Varro Ask. unde dicitur C non addito nomine scriptoris Neodes in uersibus C Ask. Neocles bis Saluagnius periit C morte perit frigoris atque famis Salu.

319. *Mure* Acarnites i. hermyas ab Acarno opido gener Aristotelis perypatetici a memnone filio aurore obsessus et captus et pelle iuueni insutus ad mēnonem adductus est atarno opido G mēnone G Bern. Quae dedi ex Cod. Bern. 711 enotarat Merkelius miseratque ad me emendatiora quam ad Apoll. R. Proleg. p. XXII In C Ask. uersus Varroni adsignantur meticulousus Ask. satrapa libie P.

321. thebis G C corrupte At mea uxor Pherei quia ipsa suum nolebat pati adulterium ab ipsa in suo thalamo interfectus est. unde uarro Incesti—periit Versus tantum habet Ask. ap. Merkelium ferreus H tebeia H Ex Bern. 711 Merk. enotarat Alexander phereus a tebe uxor sua—interfectus est. unde idem—seper. *Historia uera ex parte, parte ficticia.*

Neodes tyrannus de Sicione fecunda oliuarum propter †curam inde suam† expulsus in exilio frigore et fame periit. *Vnde Varro: A patria Neodes fugiens, quae prima malorum Sunt duo, frigoribus atque fame periit.* *Mure.*

Herodes Sicione tyrannus expulsus inopia periit. *H.*

Atarnites id est Hermias ab Atarna oppido a Memnone essus et captus et pelle iuueni indutus ad Memnonem adductus est eodem attestante *Hermias captus indutus tergora tauri Ante suos hostes ridiculosus erat.* Cod. Bern. 711.

Pheraeus †Alexandri filius† a Thebe uxor sua nolens eius pati adulteria in thalamo iugulatur. *Mure.*

323. ut Larisaeus Aleuas.
*Alebas †Therodomantis filius de Larissea ciuitate oriundus ab illis quibus amplius credidit interfectus est *Vnde Gallus: *Therodomantides quamuis iniusta suorum Victima dira fuit tunc non tamen ipse suorum.** G.

Quidam homo nomine Alebas ab hominibus suis quos sibi fidos putabat occisus est et in puteum coniectus. H.

325. Utque Milo. *Milonem Romanum in mare proiecerunt quia fuit homicida et Pisis patriam tradidit. *Vnde Gallus: *Diues erat Milo; fortis licet ipse fuisset Contigit esse tamen pro tumulto pelagus.** G.

Milo destructa ciuitate sua Pisa captus praecipitatus est in aquis uiuus. H.

*Milo Pisam Elidos tenuit. Hic cum Pisaeos uariis cruciatibus afficeret, ab ipsis in Alpheum fluuium Pisam praeterfluentem demersus est. Est autem tyrannus communis generis: nam Theodosii grammatici est regula, quod nomina professionem aut dignitatem significantia sunt communis generis, ut hic et haec dux, hic et haec philosophus. *Cod. Saluagnii.*

327. Quaeque in Adimantum. *Adimantus rex Philisii diis dedignans obedire a Ioue fulminatus est. *Vnde G. *Philacidē cadit igne Iouis quia spreuerat*

Alebas filius †Thoadomantis rex Larisse ciuitatis a suis ciuibus de quibus summe confidebat est occisus. *Mure.*

*Alebas †Thorodomantis filius de Larissa ciuitate sua quosdam homines fidos esse putauit, sed quos magis fidos esse putauit eum occiderunt. *Vnde Gallus: *Therodomantides quamuis inuita suorum Victima dura fuit tunc non tamen ipsa suorum.** C.

*Milonem cui Pisa prouincia tradita fuit pro tyrannide sua ciues sui in mare proiecerunt, *ut ait Gallus: *Diues erat Milo; fortis licet ille fuisset Contigit ille tamen pro tumulto pelagus.** C.

Adimantus rex Philacie contemptor deorum a Ioue fingitur fulminatus. *Mure.*

*Achimantis filius Filaci rex Filesiae uel ut alii Thessaliae in-

323. *Historia ad uersum explicandum conficta* t̄orodomantis G putabit C bis.

325. *Historia ficticia* ipsa prouincia C suos C *Mure* Mylo tyrannus rex pise ipsam pisam hostibus tradidit et propter hoc a ciuibus nunciari e precipitatur. *Versus in margine cod. Parisini 7990 sic legit Schoenius ap. Ebwald. p. 2* Vnde Gallus *Vinctus erat Milo tortis licet ista fuissent contiḡ ipe tā p̄ictato pelagus, quae sic expediuit Ebwald* tortor licet iste fuisset, *Contiguum ipse tamen proicitur pelagus* 'Quod de Theodosio adnotat Saluagnius, uerosimile est intelligi Macrobiū, qui saepe ut Grammaticus citari solet.' *Burmannus, cf. Ebwald, p. 9. Macrobiū Theodosii excerpta ex libro de Differentiis et Societatibus Graeci Latinique uerbi edidit Putschius p. 2727 et plenius Keilius Art. Scriptor. Minor. pp. 599-655.*

327. *Historia ex uersu conficta* rerum flexie uel ut alii thesalie C nec non et cunctos C *Ask.* illa C adinuentis] Num ab inuentis? quod ad mactatum filium poterat referri *Ex Bern. 711 Merk. enotarat* Adimantus rex phisesiae —unde idem Philacides ceteraque ut in G.

ipsum. Ipsumque et cunctos spreuerat ille deos. G.*

dignatus superis obedire fulminatus est a Ioue. *Vnde Gallus: *Phillacides cadit igne Iouis quia spreuerat ipsum. Nec non et cunctos spreuerat ille deos.* C.*

(A)Dimantus tyrannus sacra faciens diis suis adiuuentis a Ioue fulminatus est. H.

329. Aut ut Amastriacis. *Lenneus rex Amalfricum captus a Mithridate in Ponto insula solus derelictus fame interiit. G.

*Lenneus rex Amastriacum a Mithridate Paphlagonum rege [socero] Achillis in insula quae est in Ponto nomine Andugenes solus est relictus [et ibi fame periit et frigore quia deserta erat]. *Vnde ait Fauoranus: *Veste cibi(s)que carens Lemneus rex licet esset, Qua periit Neodes hic quoque morte perit. C Ask.**

*Lempneus rex †Amastriacum a Mithridate rege Paphlagonum raptus et in insula †eschina deserta relictus frigore et fame periit. *Vnde †Fano: *Veste ciboque carens Lempneus rex licet esset Qua periit Neodes hac quoque peste perit.* Mure.*

*Lepneus Amastriacum rex a Mithridate paphlagonum rege et socero Achillis in insula quae est in Ponto solus relictus est et ibi fame decessit quia locus desertus erat. P.

Imprecatur miseram mortem Lenei, qui cum rex esset Amastriacorum populorum in Scythia expulsus a Mithridate in Achillis dromon aufugit atque ibi a suis desertus periit. Achilleos dromos i. Achillis cursus, quem locum Ouidius nunc appellat Achilleam *humum*, insula est quae dicitur †Armigenis. Amastris uero urbs est in peninsula habetque ex utraque parte portus, dicta ab Amastride filia Oxathris et uxore Dionisii tyranni. unde hic Dionisius Leneus est appellatus. *Reg. 2061.*

Dionisius tyrannus Heracliensis expulsus a Mithridate aufugit in locum quem cursum Achillis appellant ubi a suis desertus periit omni destitutus ope. *Pal. 1709.*

331. Vtque uel Eurydamas. Euridamas et Thrasillus inimici adinuicem fuerunt: sed Limus Larisseus amicus Thrasilli Eur. interfecit. *Vnde Darius: *Euridamas tractus ter circum busta*

Euridamas occidit inimicum suum Thrasillum unde Micus Larisseus in uindictam amici sui Thrasilli occidit Euridamantem et occisum traxit circum busta Thrasilli. *Mure.*

329. *Historia confusa, sed ut supersint fragmenta ueri* metridate G C Mure phagonum C socero C Ask. insulam Ask. anchigenis Ask. et —erat om. Ask. fauoranus etiam Ask. cibique C ciboque Ask. hac quoque morte Ask. mitridate Reg. ab amastris filia oxiartis Reg. *Ex Bern. 711 Merkelius enotarat* Lenneus rex amastricum a metridate paphl. rege socero achillis in insula ponto solus est relictus unde fanoxsinus cum disticho om. perit.

331. euridamas et trasilus G trasili G Num Tharsillo? tracsilli Mure

Thrasilli † *Thrasillo* *inmeritas*
praebuit exequias. G.

Euridamas et *Thrasillus* inimici
fuerunt. *Euridamas* *Thrasillum*
occidit, qui postea a *Lamo Larisseo*
amico *Thrasilli* interfectus est et
tractus ter circa eiusdem *Thrasilli*
. . . . **Thrasillo* *meritas* † *tribuit*
*inferias.** C.

Callimachus dicit *Eurydamantem* et *Thrasillum* inimicos fuisse ;
Eurydamantem uero a *Simone Larissaeo* circa tumulum *Thrasilli*
raptatum esse. *Cod. Saluagnii.*

333. Vel qui quae fuerat. De *Hectore* tangit. G.

Hector superatus ab *Achille* quia *Patroclum* eius amicum interfecerat
circa moenia *Troiae* tractus et curru alligatus, uti dicit *Virgilius* in
secundo *Aeneidos.* C.

335. Utque nouum passa
est. *Limone Hippomenis* filia
cum adultero deprehensa est, qui
curru *Hippomenis* est discerptus.
illa uero equo ferocissimo deuo-
rata. **Vnde Darius: Limone mori-*
tur, sed, causa mortis adulter.
Altera causa fuit moechus et altera
*equus.** G.

Euridamas interfector *Thrasilli.*
quem *Euridamantem* *Limus* ami-
cus *Thrasilli* ter circum busta
eius in uindicta traxit. H.

Limone filia *Hippomenis* cum
adultero deprehensa est qui curru
Hippomenis alligatus circa *Athe-*
nas tractus expirauit, sed *Limone*
cum equo ferocissimo inclusa ab
eodem dilaceratur. **Vnde clarus:*
Limone moritur, sed causa est
mortis adulter. Altera causa fuit
*moechus et** . . . Iste locus *Athenis*
† *tipthetes* nominatur. *Mure.*

Limone Hippomeni uxor uel filia cum quodam adultero deprehensa
[fuit]: qui tunc curru [per catenas tractus] dilaceratus est. ipsa cum
equo ferocissimo inclusa ab eo dilacerata interiit **ut ait Darius: Limone*
moritur sed causa mortis adulter Altera causa fuit moechus et altera
*equus.** C Ask.

heridamas et *trattillus* C tottillum C marisseo C tratilli C
trattilli C *Trattillo* C *euridamas* interfector *trasilē* H Ex Bern.
711 *Merk. enotarat* *Callimachus* dicit *euridamantem* et *thrasillum* inimicos
fuisse et *euridamanta* a *lino larissaeo* accuratius quam haec idem edidit
Proleg. Ap. R. p. XXII *Apud Saluagnium* uersus absunt, sed scholion sump-
tum dicitur ex *Callimacho.* Notum est haec eadem extare in scholiis *Venetis*
II. XXII. 397 ὁ δὲ Καλλιμάχος φησιν ὅτι πατριὸν ἐστὶ Θεσσαλοῖς τοὺς τῶν
φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. Σίμων γὰρ φησι,
Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου ἀποκτείναντα Θράσυλλον τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄρξασθαι τοῦ νόμου πρῶτον, τοῦτον γὰρ ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν
φονέα καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον ἔλκειν, ubi *Dindorfius* adnotat
eundem morem *Tbessalis* tribui ab *Aristotele* secundum *Schol. Ven. II. XXIV. 15.*

333. qui patrulem C tractus enrrui C ubi C.

335. ipomenis G ipomonis G *Lymone* Mure ipomenis Mure
ipomenes Mure *clarus*] imo *Callimachus* sicut testatur *Scholiasta Aeschinis*
Timarch. 182. Et suspicor *darius* istud ex cl m^{us} ortum fuisse † *tipthe-*
tes] *Aesch. Tim.* 182 ὁ τόπος οὗτος καλεῖται παρ' ἵππον καὶ κόραν. Num
ἵπποδέτης? ypomani C hippomani Ask. adulterio C fuit om. C
per catenas tractas C curru hippomani alligatus dilaceratus est Ask.
ipsa uero Ask. fortissimo C causa est Ask.

337. Sic ubi uita tuos. Isti duo uersus corespondent duobus praemissis in quibus duae poenae tanguntur, prima Limones, secunda adulteri. C.

339. Viscera sic aliquis. Tangit fabulam de Palamede filio Nauplii et ulixis qui aurum sub lecto abscondit, deinde litteras quasi a Graecis missas Graecis ostendit continentes ut uel aurum redderet uel promissum adimpleret, Graecos scilicet proderet. hac de causa Pa. damnatus est a Graecis. igitur Vlixis redeunti a Troia Nauplius posuit ignem super Caphareum montem: Vlixes uero portum credens cum applicare uoluisset pœne mersus est cum suis. G.

Nauplius Amimones filius et Neptuni dolens morte Palamedis Graecis Troia destructa tempestate laborantibus in monte Caphareo accensa facula signum dedit uicini portus unde omnes per scopulos pertulere naufragia. *Mure s. u. Amimone.*

Palamedes Nauplii filius Vlixem *adhortatus est* Troiam iret multa perpessurum, et ideo insani more salem seminabat. ad Troiam autem coegit hoc modo. filium eius accepit et sulco imposuit. Vlixes uero metuens ne puerum læderet, eum sustulit; comperto itaque ueraciter, quod non erat insanus, ab eodem Palamede Troiam est deductus. missus postea frumentatum Vlixes a Graecis nihil attulit: Palamedes eodem missus frumenti copiam nauigio adduxit. Vlixes ei inuidens et quia se deprehenderat odio habens occasionem opprimendi eum quaerebat. tandem sub lecto eius auri massam infodi fecit et postea legatum a Troianis missum ad Palamedem se cepisse finxit et litteras in haec uerba inuenisse, aut Palamedes pactum adimpleret aut sub lecto aurum quod infossum esset redderet; et litteras Graecis ostendit. qui iudicauerunt eum reum si sub lecto eius inuenirent aurum. qui infodientes inuenerunt. quo inuento Palamedes truncatus est caput, unde Nauplius pater eius, Vlixes ceterisque Graecis de bello redeuntibus, super Caphareum montem tenuit facem, qui ibi erat locus periculosus. ad quem nauigantes

337. adulterii C.

339. palimede G naupli G aurum absconderat sub lecto abscondit G a Graecis] imo a Troianis dampnatus G nauplius G applicare G destructa uel deleta *Mure Sumpsit haec Mure ex Lactantii comm. ad Stat. Achill. 93 ubi paene ad uerbum scripta sunt. C quae habet aliis uerbis leguntur ap. Seru. ad Aen. II. 82, Bodii Mythographos I. 35. II. 200 naupli C ul. ad troiam iret C aut C eius] suum C cum substulit C quod] quia C missus est postea C ulixes enim inuidens C se] eam C cum querabat C infoedi C uenisse et C aurum sublecto aurum qui infoeso redderet C inueniret C quo inpruento C nauplius C caphareum monte C nauigantesque C Ex Ask. Merkelius haec edidit Propter Nauplium patrem Palamedis.*

341. Vtque ferox periit. Ajax Oileus cum Vlize rapuit Palladium a Troia, unde in mari a Ioue fulminatus est prece Palladis. *G.*

Oileus Ajax cum Vlize Palladium rapuit de templo Palladis. unde cum rediret de Troiana obsidione Pallas eum tempestate deprehensum fulminavit fulmine mutato a patre suo Ioue ut dicitur in Aeneidos. *C.*

343. Mens quoque sic furis. De Marsia. *G.*

Pentheus quia Bacchum despiciebat insanus factus est: qui a matre Agaue Bacchi admonitu putante eum aprum occisus est. Vel Marsyas qui excoriatus est ab Apolline. *H.*

345. Vtque Dryantiadae. Licurgus Driantis filius quia cum matre coit insanus effectus est; qui cum uites uellet extirpare crus sibi abscidit et sic uno pede incedebat. *G.*

Licurgus Driantis filius quia cum matre concubuit factus est insanus et crus sibi incidit et etiam uno pede nudus ambulabat: uel ideo quia uites bacchi incidebat teste Horatio. *C Ask.*

347. Vt fuit Oetaeo. Hercules in Oeta monte a quo dictus est Oetaeus accepta ueste intoxicata missa a Deianira per Licham quasi insaniens uagabatur. 9° Meta^{os} ibi Ecce Licham. *C.*

quia putabant ibi portum adesse multi ex eis periclitati sunt et pauci enauerunt. *C.*

Ajax Oileus i. filius Oilei qui cum Vlize Palladium Mineruae per laternam rapuit. Et quia Cassandram uatem in templo Palladis opprimere uoluit, rogatu Palladis a patre suo Ioue fulminatus et in mare lapsus periit. *Mure.*

†Marsiapo satyro: quem certantem cum Phoebus Phoebo uicit et excoriat. *Ask.*

Lycurgus rex Thraciae, filius Driantis, spernens Bacchum et eius sacra, uites amputans praefurore crura propria incidit ad mortem credens se uites resecare. *Mure.*

Oetaeo. Herculi. *Ask.*
genero. Athamanti. *Ask.*
draconum. Cadmi et Harmonies (Hermonies *cod.*). *Ask.*

341. laternam *b. e.* latrinam *imo* cloacam *Seru. ad Aen. II. 166* fratre *Mure* Oleneus *C* ullixe *C* mutato *C* eneydos *C* *Aen. I. 40-45*
Ex Ask. Merkelius edidit Ajax Oileus a pallade fulminatur propter palladium ab eo raptum cum Ulysse.

343. *Etiam C de Marsya locum interpretatus est, sed nimis prolixo, nec cum Ask. congruens.*

345. ligurgus dantis *G* Lygurgus *Mure* tracie *Mure* driantis *Mure* pater opheltis seu archemori *addit Mure per errorem alterius Lycurgi eius] sua Mure* ligurgus *C* oracio *C* *Hor. C. II. 19. 16* *In hoc scholio consentiunt ne uno quidem uerbo mutato Ask. et C.*

347. oethus *C* mixa ademaria *C* perlicam *C* metha^{os} *C* *Met. IX. 211*
Totum scholion sic extat in G Etheus atamas gener cadmi et hermiones. pater tisimani et helles. uir caligones insani facti sunt teste. o. de fastis

generoque draconum. Athamas gener Cadmi et Harmonies. *G.*

348. Tisamenique patri. *Astrophaneus pater †Thesimani quia cum filia [sua] concubuit insaniuit.* *C et Ask.*

Callirhoesque uiro. *[Pentheus siue] Penthides [uir Calligones] simulans se uxorem cum adultero inuenisse, ut aliam duceret, eam interfecit [unde insaniuit.]* *C Ask.*

350. Qua potuit Tydeus. Aegiale uxor Dio. filii Tidei dum apud Troiam Ti. moraretur coepit moechari *G.*

Cuius uxorem (*Venus*) Aegialen fecit meretricem hic destructa Troia turpitudine uxoris audita, uel potius ab ipsa propriae nequitiae conscia repulsus a patria spreuit Argos, uenit in Apuliam et condidit ciuitatem quam patriae suae nomine Argos *Hippion* appellauit. *Mure s. u. Diomedes.*

352. Locris in ancillae. *Hypermetra deprehensa in adulterio cum fratre mariti sui tenebris adiuta euasit: deinde †Pantionem seruum suum et Locrin ancillam necauit. *Vnde Gallus: Ancillam seruumque suum Hypermetra ne-

hermionis *H.*

348. *Historiae ficticiae. Eadem habet Mure s. u. Thesimadus Thesimadus fuit quidam cuius filius aristophanes factus fuit insanus et ita mortuus est sua] om. Ask. Pentheus siue] om. Ask. Pentides Ask. uir] ut C uir Cal.] om. Ask. unde insaniuit] add. Ask. In Mure nihil inueni.*

350. Egile uxor dio. filii *G* mechari et eum rosum expuit *G Scholion corruptum* in bello troiano uenerem *Ask.* egialem *C* egialem *Ask.* pudicam *Ask.* fecit meretricem *Ask.* ut ait Horatius *add. Ask.* alii *om. C* patet *C* egialem *Mure* appullam *Mure* argosipon *Mure.*

352. *Historia suspecta. Similia Mure s. u. Locris. Apud Salu. praefixum est Callimachus dicit ipermestra G bis ypermetra C bis paueronem uel pauernum Mure pauonem Saluagnius uelut se ipsam excusaret occidit Mure beneficio tenebrarum incognita paueronem Ask. necauit eos dicens in ad. Ask. Seruum et ancillam C Versus absunt ab Ask. et Saluag., priorem Mure habet Hypermetra fuit quedam mulier que deprehensa in adulterio cum fratre mariti fugit auxilio tenebrarum, denique occiso adultero unam de ancillis suis interfecisse dicitur ut ipsam diceret deprehensam in adulterio, ancilla siquidem locris (l. latris) uocabatur P*

Gener draconum. Athamas. *H.* draconum. Cadmi et Harmonies. *H.*

Aristophanes pater †The(sim)adi insanus factus finiuit uitam per insaniam et furorem. *Mure.*

Quia Diomedes Venerem in Troiano bello uulnerauit, Venus uxorem eius Aegialen publicam meretricem fecit, unde Tydeus pater Diomedis pro nuru sua pudorem habuit, uel, ut [alii] dicunt, ipse Tydeus cum eadem nuru concubuit. *C et Ask.*

*Hypermetra in adulterio deprehensa cum fratre mariti sui profugit auxilio tenebrarum, deinde †Paueronem seruum suum et Locrin ancillam suam necauit ut eos in adulterio diceret deprehensos, non se cum fratre mariti.

cauit, Ancillam et seruum propter adullerium. G.*

354. Talai Tyndareique gener. Erifile filia Talai, uxor Amphiarai. G.

Tindarei filia Helena, uxor Menelai. G.

355. Quaeque parare suis letum patruelibus ausae. De filiabus Danai et filiis Aeg. G.

357. Byblidos et Canaces. Biblis Caunum fratrem suum, Canace Macareum suum fratrem, filium Aeoli, adamauit. G.

Construe sic: soror tua ardeat amando te igne Biblidos i. tali amore quali Biblis Caunum et Canace Macareum amauit. utraque enim fratrem suum amauit non de fraternitate, sed de uenere. Ardeat dico sicut ardere potest aliquid per ignem de facibus factum. C.

359. Sit quod Pelopea Pelopea filia Thiestis cum ipso Thyesti, Myrrha suo patri, Thieste patre suo concubuit. C.

Cf. Prop. V. 7. 75 Deliciaeque meae Latris, cui nomen ab usu est Panthionis nomen inuenitur in C. I. G. 284, Hypermestra et Panthius inter nomina filiarum Danai, filiorum Aegypti, Hyg. 170.

354. amphiorai G hemsale thanai C a terra absorptus est Ask. Stat. Theb. VII. 815 sqq. agamenon C ditin dextra C egistum C.

355. rege Greorum fratre egiste C imo patre Danai fratris Aegypti Lino C unde liness apud C.

357. cannus C Metha^{os} C. IX. 529 ardeat] ut C.

359. tiestis G mirra G pelopeia C thiestis tum C

* Vnde Gallus: Ancillam seruumque suum Hypermestra necauit Ancillam et seruum propter adullerium.* C eademque fere Ask.

Erifile Talai pro monili aureo sibi dato maritum suum Amphiarum ad bellum compulit ire Thebanum, ubi terra absorbit eum, ut d. Statius. C et Ask.

Tindarei gener Agamemnon fuit quem uxor sua Clitemestra Tindarei filia per Aegisthum sacerdotem fecit interfici. C et Ask.

Belides a Belo antiquissimo rege [Graecorum] †fratre Aegypti sic dictae filios Aegypti patris sui quibus erant desponsatae in ipsa die nuptiarum de nocte dormientes omnes interfecerunt excepta Hypemestra quae sola marito suo Linceo peperit, unde apud manes dolium sine fundo implere coguntur. C.

Biblis, ut Caunus frater amori suo consentire noluit, impatienter dolens multa loca lustrauit et tandem in fontem sui nominis est mutata ut in Meta^{os} 9° uersus finem ibi Quam nisi tu dederis. C.

Canace filia Aeoli cum Macareo fratre suo concubuit et inde peperit ut dicitur in libro Heroi- dum. C.

Nyctimeneque suo. Filia Thies-
tis cum patre suo concubuit, *Mirra*
similiter, nec non *Nictimene*. *G*.

361. Quam sua uel *Pterelae*,
uel tibi, *Nise*, fuit. **Altera*
(*Alteia ed. Par.*) *Pterelam* patrem
suum truncauit, et filia *Nisi* similiter.
Cod. Saluagnii et ed. Paris. 1573.

364. Infamemque locum.
Haec fuit filia *Seruii* regis quae
patrem cecidit. unde uicus *scele-*
ratus dicitur. dicit igitur tua filia
sic interficiat te sicut illa quae fecit
lo. infa. *P*.

366. Vt iuuenes pereas.
Oenomaus rex procis *Hippoda-*
miae filiae suae legem dedit ut
uictores eam ducerent, uicti trunca-
rentur, et hac lege multi perierunt.
tandem illa a *Pelope* in cursu de-
uicta truncatus est ab ipso *Pelope*.
Mirtulum uero puellae aurigam
primos concubitus petentem quia
axes machinauerat quibus omnes
superabat in mare proiecit: unde
dicitur *Mirtoum* mare. *G*.

Mirra cum *Cinara* patre suo
similiter concubuit. *C*.

Nictimene cum patre suo simi-
liter concubuit. *C*.

**Calocarpis* uel secundum alios
Althea Pterelam patrem capite
truncauit quod secum concum-
bere nolebat. *Mure*.

**Policapis* *Altheae* et *Pterelae*
filia patrem suum *Pterelam* trun-
cauit [capite] quia cum ea con-
cumbere uoluit. *C Ask*.

Iuuenes cum *Hippodamia* *Oe-*
nomai filia cursu certantes ab ea
deuicti ab *Oenomaio* sunt capite
de truncati: quorum capita super
portas *Pisae* ponebantur. tandem
Hippodamia deuicta a *Pelope* *Oe-*
nomaus [capite truncatus est].
Mirtilus autem auriga cui *Pe-*
lops primos concubitus promiserat,
cuius auxilio ipse uicerat, quia ce-
reum axem in curru fecerat, in ma-
re proiectus est, a quo mare *Mir-*
toum uocatur [require in *Meta*^{os}].
C et Ask.

mirra *C* cynara *C*.

362. *therelam Mure* *Eadem dicit s. u. Cherelus* *altee* magis et *tetele C*
correxi ex Ask. terelem C capite] *om. C* cum ipsa concubere *C* *His-*
toria ficticia, ducta, ut uidetur, ex Fulg. Myth. III. 2 ubi Perdicae mater cuius
amore correptus erat Polycaste quasi Polycarpe dicitur. Scholiasta G errauit
fabulam de Arne quae patriam auro prodidit (Met. VII. 465) interpretans.
Auene filia *pilia* *pietele* (*l. Arene* filia *Pterelae*) tradidit patrem suum uel
egenum propter aurum. unde mutata est in *monedulam*.

364. *Seruili P* *Misere errauit scholiasta G* *Seruius Tullius* filiam
habuit cum qua quia noluit adulterari illa eum equis alligatum distraxit et
membra eius contriuit. Locus uero dicitur *sceleratus*. **Vnde Gallus* *Noluit*
esse sue natae pater ex patre mecus *Atque* igitur *natae* crimine captus erat,
quae eadem habet C sed alterum u. sic *Atque* is crimine natus *seruus*
obiit (*f. Atque* ita de *natae* crimine *seruus* obit). *Addit tamen C ueram*
interpretationem ex Liuiio. Idem uersus extant in ed. Paris. 1573, alter sic
scriptus *Atque* ideo *natae* crimine *seruus* obit.

366. *ipodomie G* ipsa *pelope G* *mirtoum G* *mirthoum G*
ypodamia bis C capite truncatus est *addidi ex Ask.* *Mirtous C*
mirthous Ask. aut *C* *primus C* *mirtouum C.* *Meta*^{os} *imo Heroid.*
XVI. 208.

367. Vt qui perfusam. Oenomaus interfectus est a Pelope qui Hippo. uicit. G.

371. Vt qui uelocem. Simili poena perierunt qui ab Atalanta Schoenei filia deuicti sunt currendo: quam tandem deuicit Hippomenes iactu trium pomorum quae Venus dedit ei. G.

373. Vt qui tecta noui. De domo Daedali et †Pallantis. G.

375. Vt quorum Aeacides. Achilles xii socios Patroclo socio suo immolauit. G.

378. Sphinga dedisse neci. Nota est fabula Sp̄ingos. G.

Sph̄inx monstrum habens os et faciem hominis, alas et ungues Arpiarum, apud Thebas in scopulo prope uiam praerupto transeuntibus aenigma tale sub poena mortis proposuit, quid sit primo quadrupes, deinde bipes, postea tripes et multa in hunc modum, et soluere non ualentes de scopulo praecipitatos occidit. Postea Oedipus †infandus soluens aenigma ipsam de rupe praecipitauit. Mure.

379. Vt qui Bistoniae. In oppido Seris nomine Lemnii a Lacedaemoniis interfecti sunt in

Iuuenes cursu uicti ab Atalanta Schoenei filia decollati sunt: quam uicit Hippomenes iactu trium pomorum aureorum quae sibi Venus dederat, ut dicit Meta^{os} (X. 609 sqq.) C.

Tangit Labirinthum quem qui intravit exire non poterat, imo deuorabatur a Minotauro. C.

Achilles in funere Patrocli bis sena corpora Troianorum cremauit ad placandos manes ipsius ut dicit Homerus. C et Ask.

Apud Thebas erat Sph̄inx monstrum alas habens calibeatas qui obiebat quoddam problema transeuntibus, [hoc] s. quod animal primum haberet quattuor pedes postea duos ad ultimum tres: et qui uiatorum problema soluere non poterat alis suis capite eum truncabat et postea comedebat, ut d. Staius et Ouidius Meta^{os}, ut uolunt quidam ibi Carmina Naiadum. C et Ask.

Thracia a Bistonia palude uel flumine dicta est Bistonia: ibi in oppido Seris nomine multi †Lace-

367. polope G ipo. G

371. pena G cenei G quam cādā G ipomenes G athlanta cenei C ypomenes C Ask. ap. Merk. habet athlantam Cenei filiam neque ultra quidquam.

373. intrabit C quam qui C deuorabat C.

375. patrocho G sotio G armauit C cremauit Ask. plorandos Ask. ipsius homerus dicit Ask.

378. spingos G spinx Mure preposuit Mure tripes postea bipes Mure ipsum Mure Spinx C calibatas C aliquod uel quoddam C animal Ask. uel C deinde tres Ask. poterant Ask. capite truncantur et comedebantur Ask. staius et de hoc etiam ut quidam uolunt Ouidius meta. ib. Ask. Metha^{os} C Met. VII. 759 Cariam miadum C.

379. Similia Mure s. u. Lempnenses Lempnenses in pugnantes lacedemonios in oppido bistone seu tracie in templo minerue oppressi sunt et occisi κ.τ.λ. uel Hemnii C num Aenii? sunt interempti Ask. est om. Ask. Historia obscura: proxime tamen a uero abesse uidentur P et Bern. 711, si quidem oppidum Seris urbs est Siris in Lucanis de qua Iustinus XX. 2 dicit Metapontini

templo Mineruae. *Cod. Bern.* 711
teste *Merkelio Proleg. Apoll. R. p.*
XXII.

†Lemnii a Lacedaemoniis in
templo Mineruae perempti, propter
quod dea uultum auertit unde et
adhuc pingitur facie uersa. *G.*

381. Vt qui Threicii. Dio-
medes rex Thraciae paut equas
suas hospitibus suis. quod passus
est ab Hercule. *G.*

383. Therodamanteos. *Rex
Therodomantes habuit leones fe-
rissimos quos humana carne
paut; quibus etiam quia matro-
nam quamdam Menaliam nomine
uoluit dare, ut cum filia sua
Megiseā adulteraretur, ab ea inter-
fectus est. *G.*

*Therodomantus genere Libis Melonteam quandam leonibus feris
obiecit, quod multis iam fecerat: huius autem filia s. Mesogea Thero-
domanta occidit. *P.*

384. Quique Thoanteae.
Tangit ritum sacrificii *Iphigeniae*
apud Taurum ciuitatem. *G.*

Tauros est insula ubi erat rex
Thoas qui homines aduenas (*om.*
Ask.) Dianae sacrificabat. de

daemones interfecti sunt: quos
ne Minerua uideret fecit sua lu-
mina operiri. *P.*

†Lemnii [uel †Hemnii] a Lace-
daemoniis in templo Mineruae
interempti sunt, quod ne uideret
dea oculos suos retorsit; ex quo
nunc etiam est in templo uultu
retorto, ut d. Callimachus. *C et*
Ask.

Diomedes rex Thraciae equas
habebat quibus hospites suos ad
comedendum dabat, ut d. Ouidius.
C.

*Therodomanthus rex Mene-
leam [quandam] leonibus [suis]
obiecit, quem filia eius Messagete
occiderat, cum ipse uellet adul-
terari cum ea, ut testatur Darius.
Ask et C.

Thoas (*Thras ed. Paris*), filius
Bacchi, quanquam Lemniades
uiros suos interfecerant, a filia
Hypsipyle liberatus in Tauricam
regionem fugit, in qua regnauit.
et ibi in templo Dianae erat

cum Sybaritanis et Crotoniensibus pellere ceteros Graecos Italia statuerunt.
Cum primum urbem Sirim cepissent, in expugnatione eius L iuuenes
amplexos Mineruae simulacrum sacerdotemque deae uelatum ornamentis
inter ipsa altaria trucidauerunt. *Historiam tradiderat Callimachus si fides est*
C et Ask. cum ed. Paris. 1573, quae cum P et Schol. Saluagnii consentit, nisi
quod haec habet Leuini, non multi uiri, quod est in cod. Salu., additque auctore
Callimacho quod a P abest.

381. tracie *GC* Ouidius *Her. IX. 67, 8.*

383. *Historia suspecta.* Terodomantes *G* Theurodomantheus *C* Menal-
diam *C* [suis] *om. Ask.* quendam *Ask.* quam *C* messageti *C* miserta
Ask. uel erat *C* condam *P* *Similia Mure* Therodamus uel therodomon
rex libie summe crudelis leones suos uirginibus et humanis carnibus paut. qui
eciam eis uirginem pulcherrimam nomine melamam obiecit. hic a filia sua
megasea quam stuprare uoluit est occisus. *Corrupta nomina credo ex nationi-*
bus Africanis: Magassa urbs Aethiopiae adsignatur a Plinio VI. 180: Melania
siue Melontea ex antiquo nomine Nili potuit profluere, hic enim et Melas et Melo
antiquitus appellabatur (Plut. de Fluu. 16, Paulus Festi p. 124 M.) Quae ex
P dedi eadem extant in ed. Paris. 1573.

384. erifegenie *G* Thaurus *C Ask.* in Ouidio de ponto *Ask.*
Pont. III. 2. 45 effigeniam *C* ephigeniam *Ask.* [regionem]
prouinciam ubi praeterea regnauit *ed. Paris. 1573* et alter *ed. Paris.*

hoc dicitur in Ponto, cum Orestes reduxit *Iphigeniam* sororem suam. *C et Ask.*

385. Scyllaeque aduersa Carybdis. Scilla et Caribdis pericula sunt uoracia in mari, in quibus quidam sociorum Vlixis periclitati sunt. Caribdis est aduersa Scillae, quia Sc. uorat et non reddit, Ca. uero et reddit. *G.*

387. Vt quos demisit. Notum est de Poliphemo. *G.*

Poliphemus ablato sibi oculo ab Vlixè quem in fronte habebat quosdam de comitibus Vlixis comedit, ut ait Ouidius. *C.*

388. Vt Laestrygonias. Aeolus genuit Arcisium, A. Laerten, La. Vlixen. hac affinitate Aeolus Vlixii redeunti uentos aduersos inclusit in utre et ei tradidit: qui cum prope patriam esset, socii eius uidentes utres plenos, rati esse pecuniam, utres fregerunt. uenti uero emissi Vlixen ad Antiphaten regem Laestrygonum retorserunt. Vlixes autem misit ad eum tres comites; ille uero unum occidit: duo uero fugerunt cladis nuntii, deinde congregans exercitum multos in mari demersit. *G.*

Laestrygones populi Campaniae immanissimi humana carne uictitantes. horum rex fuit Antiphates qui Vlysem in littus suum

Iphigenia soror Orestis. quicunque hospites illuc ueniebant, unus Dianae mactabatur, alter reuertebatur. *Cod. Saluagnii et ed. Paris. 1573.*

Scilla et Caribdis sunt pericula in mari. Scilla absorbet et non reuomit, Caribdis absorbet et in hoc sunt aduersa. in quibus quidam de sociis Vlixis sunt submersi, testante Homero. *C.*

De sociis Vlyssis. nam Polyphemus Cyclops Vlysem ui tempestatis in Siciliam delatum antro suo inclusit, quattuorque ex comitibus eius deuorauit, reliquos eodem mortis genere perempturus, nisi Vlysses eum excaecarat. *Cod. Saluagnii et ed. Paris. 1573.*

Aeolus rex uentorum Vlixis procius fuit. nam Vlixes filius fuit Laertis, Laertes Arcisii, Arcisius Aeoli. Aliter: Sisiphus, filius Aeoli, Anticliam latenter impregnauit antequam Laertes eam duceret: de qua impregnatione dicunt Vlixen natum fuisse. hic Aeolos Vlixii uentos aduersos dedit in utribus inclusos; et cum prope patriam suam uenisset comites eius uidentes utres plenos et pecuniam intus esse putantes Vlixem dormiente eos dissoluerunt sed nil inuenerunt: uenti autem dissoluti Vlixem a patria sua usque ad regnum Antifatis Laestrygonis filii depulerunt. Vlixes autem tres comitum suorum ad eum misit ut eos ibi permetteret hospitari. sed

385. uoracia *G* sociorum *G* Silla *C bis* in hec *C.*

387. oblato *C* ut ait Ouidius *M. XIV. 200 sqq.*

388. Eolus *G* acrisium *G* eolus *G* sotii sui *G* dimersit *G*
 eolus *C* procuius *C* filius fuit olertes s lauertis acrisii acrisius eoly *C*
 actoliam *C* laertes filius ulixis putans *C* hic edos *C* proprie patriam
C uteres *C* *Scholia sic explices. Pater Arcesii aut Cephalus (Hyg. 189)*
aut Cilleus uel Celeus (Schol. Ven. II. II. 173, 631, Eustath. 307 Κεφάλου γὰρ
Κηλεύς, οὗ Ἀρκέσιος, οὗ Λαέρτης, οὗ Ὀδυσσεύς). *Cephalus pater Deion, Deionis*
Aeolus. Sed et Sisypbus, ex parte Vlixis pater, filius fuit Aeoli. depuluerunt

tempestatis ui eiectum totis uiribus oppugnauit unumque ex sociis eius ore apprehensum dilaniauit. *Cod. Saluagnii et ed. Paris. 1573.*

389. Vt quos dux Poenus. Hannibal legatos missos sibi a Romanis in puteum praecipitauit et eos puluere cooperuit, mentitus eos terra obrutos. *G.*

Hannibal legatos Romanorum in puteum proiecit et puluerem desuper iniecit. *Cod. Salu. et ed. Paris. 1573.*

Hannibal coniectis in puteum legatis dixit se superiecto puluere aquam et terram eis dedisse. *P.*

391. Sex bis ut Icaridos. Vlixes regressus de Troia procos uxoris suae occidit, nec non et ancillas quae eam monuerant moechari et Melanthium qui eum inimicis suis prodere uoluerant. *G.*

Melanthius seruus Vlixis summe gulosus ut etiam integram ouem posset absumere, bona domini sui dissipans, procisque Penelopes ut eum reuersum a Troia occiderent suadere conans, ab ipso est occisus. *Mure.*

393. Vt iacet Aonio. De Antaeo. *G.*

Antifates unum illorum deuorauit duo autem fugerunt huius cladis nuntii. interim Antiphates cum ciuibus suis armatus insecutus est eum et multos de eius comitibus in mare demersit. *C.*

Annibal [rex Africae] legatos a Romanis pro induciis sibi missos in puteum proiecit et puluere suffocatos obterens mentitus est eos a terra fuisse absorptos. *C et Ask.*

Vlixes a Troia rediens seruos suos ultra modum bona sua uastantes suamque Penelopen de concubitu sollicitantes cum Melanthio qui omnium scelerum erat auctor interfecit et etiam quosdam procos. *C.*

Antaeus gigas Terrae filius cum Hercule pugnavit; qui quotiens in terram cadebat uires recolligebat, donec cognita eius fraudulentia Hercules eum suspensum ad pectus suum adeo astrinxit quoad animam exspirare coegit. *C.*

395. Vt quos Antaei. Antaeus omnes quos uincebat luctando interfecit: sic et ipse postea interfectus fuit ab Hercule. *C.*

396. Lemnia turba. De Lemniadibus quae omne masculinum interfecerunt. *G.*

Lemniades maritos suos praenimia libidine interfecerunt ut dicit [Ouidius, sed melius] Statius. *C et Ask.*

C fugierunt *C* nuntii *C* insecutus *C* de suis comitibus *C.*
389. obrutus *G* anibal *C* rex affrice *C* *om. Ask.* pro induciis
a Romanis *Ask.* suffocatos *Ask.* desuper iniecit] attraxit. ait enim
terram eos obsorbuisse *ed. Paris.* Hanibal *P* ligatis *P.*

391. mecaris *G* melanthium *G* penolepen *C* melanchio *C* actor *C*
melancius *Mure* *Hoc scholion diuersissime traditur; nam nec C cum Ask.*
nec Saluagnii cod. cum ed. Paris. 1573 consentit.

393. anteo *G* antheus *C* cum *C* quod *C.*

395. antheus *C.*

396. lempniadibus *G* Ouidius sed melius *om. Ask. Met. XIII. 400; Her. VI. 53; Theb. V. 29 sqq.*

397. Vt qui post longum. Aegiptus ix annis siccata est, cum Trasius Busiri regi Aegiptio dixit per primum hospitem mactatum pluuiam posse prouocari. unde ipse mactatus est; erat enim primus hospes. G.

399. Frater ut Antaei. Busiris et Antaeus fratres fuerunt. G.

401. Vt qui terribiles. Tangit fabulam de Diomede superius dictam. G.

404. Nessus Dexamenique gener. †Atrax Echion† centaurum interfecit quia ducebat Hippodamiam filiam Dexameni; qui postea interfectus est ab Hercule pro eadem. G.

Hercules Nessum et Eurytiona Centauros [rapientes Hippodamiam Dexameni regis filiam cum Pirithoo nubentem] interfecit,

Aegiptus nouem annis sicca fuit, cum Trasius dixit Busiri Aegiptiaco regi ut mactaret primum hospitem Ioui et sic aquam haberet, cui Busiris ait, Fies Iouis hostia primus (A. A. I. 651), et eo inmolato pluuiam uenit ut d. Ouidius. C Ask.

Diomedes hospites suos equis dabat ad comedendum; idem ab Hercule hospite passus est, ut dicit Boetius (II. 6). C.

Hercules Nessum Centaurum sagitta consequutus est cum Deianiram ultra fluuium Euenum rapere sibi uellet. idem Hercules Eurytiona Centaurum interfecit in nuptiis Pirithoi et Hippocatae uel Hippodamiae. eum ergo generum Dexameni appellat non quod fuerit, sed quia esse uoluit. Dexamenus enim pater fuit Hippo-

397. trasilis G annos Ask. tracijs C tunc trasius Ask. busyro egipciaci C regi aegipti Ask. ut uirum ioui in hostiam mactaret et sic Ask. eo inmolato pluit Ask.

399. Sic ex G correxi, in quo haec extant, Trax et Antaeus fratres fuerunt, filii Pigmalionis uel ut alii Sichei. Trax autem hospites suos prius lotis pedibus immolabat et hoc ante aram. quod postea passus est ab Hercule. Manifestum est Trax ex Atrax corruptum esse et a uersu 403 per errorem hic inrepsisse. Nam qui ibi in G commemoratur Busiris frater erat Antaei ideoque in u. 399 locum habet. Contra Atrax pater Hippodamiae (Lact. ad Stat. Theb. I. 106) nuptiae Pirithoo: unde ad 403 suspiceris scriptum fuisse in G Atrax Eurytiona Centaurum interfecit quia ducebat Hippodamiam filiam Dexameni. qui postea interfectus est ab Hercule pro eadem. Quae si uera sunt, Atrax a scholiasta aut non cognatus Hippodamiae aut certe non pater fuisse fingitur, quemadmodum Dexameni filia Apollodoro est Mnesimache, Diodoro Hippolyte, plerisque Deianira. Nimis confusa sunt quae habent C Ask. Pimalus (Perimales Ask.) frater Antaei hospites suos prius lotis pedibus de quadam arce praecipitabat: qui idem postea passus est ab Hercule et cod. Saluagnii cum ed. Paris. 1573 Pygmalion frater Antaei hospites suos prius lotis pedibus in Parthenio nemore occidebat ante aras, quod est passus ab Hercule [ut dicit Homerus]. Et tamen Pygmalion frater Busiridis dicitur ab Hygino 56, et Philargyrius ad G. III. 5 haec habet Per octo annos sterilitate Aegypto laborante Pygmalion Cyprius finem futurum non ait nisi sanguine hospitis litatum fuisset.

401. Dionisius C.

404. Atrax] Busiris G Vide ad 399 Echiona] imo Eurytiona Hercules om. C nesum C deianira C hebanum C hemiciona C peritoi C ypocacie uel domie cum ille henricus uel domis in nuptiis uellet periteio cum ergo C quae est mera iteratio desiniani C deiameni Ask. desiniamus

[quod dicit Ouidius.] *Ed. Paris.* 1573, eademque cod. *Saluagnii*, omissis quae uncis inclusi.

405. Vt pronepos, Saturne, tuus. Corinetes filius Vulcani, Vulcanus Iouis, Iupiter Saturni, et ita pronepos Saturni fuit Corinetes. *G.*

407. Vt Sinis et Sciron et cum Polypemone natus. Sinis et Sciron et Procrustes filii fuerunt Polipemonis; quos omnes cum Minotauro Theseus occidit. *G.*

Procrustes Polipemonis filius cum patre a Theseo in *Cephiso* flumine Atticae occisus est. *P.*

408. Quique homo parte sui. Minotaurum tangit interfectum a Theseo ubi dicitur in libro *Heroidum*. *C.*

409. Quique trabes pressas. †Sciron alius uel †Cercion fuit latro, qui plicabat arbores in terram et superponebat homines et in auras mittebat; quod postea passus est ab Hercule, et ab arbore uidit duo maria, Aegeum a dextra, Ionium a sinistra: fuit uero in *Isthmo* insula. *G.*

C deiamenus *Ask.* ipocacie *C* euritus *C* *Ask.* habet Euritus in nuptiis Perithoi rapere uoluit hypodamiam eius uxorem. eum ergo Deiameni generum appellat, non quod fuit sed quod esse uoluit. Deiamenus autem pater fuit ipsius hypodamiae.

405. *Addit G uitiose* qui cum homines suscitasset Aesculapius, illum Ioui accusabat, et ideo fulminatus est a Ioue Corinetes. *epiro ed. Paris.* *Nimis confusa sunt quae habet C, nec multo melius Mure s. u.* Coronides.

407. Semis et chiron *G* polifemonis *G* theseus *G* igne greco in fluuium occidit *C* procustes *C* polyphemonis *C* ubi *C* ut *Ask.* *heroidum om. Ask.* a theso incenso *P* attice *P* *Hinc fortasse orta corruptela ista igne greco in C Paus. I. 38. 4 Πρὸς τούτῳ τῷ Κηφισῷ ληστήν Πολυπήμονα ὄνομα, Προκρούστην δὲ ἐπικλήσιν, Θήσευς ἀπέκτεινεν.*

408. ubi *C* *Heroidum om. C X. 102.*

409. *Historia uera, nomina falsa. Ouidius nec Sinin nec Scirona nec Cercyona intellexit sed τὸν ἐν Κρομμῶνι qui est ὁ Πιτυοκάμπτης* Chiron *G* ismo *G* *Notandus usus insulae pro paene insula, quod idem in Graecum νῆσος cadit petrariae] b. e. tormenti unde saxa iaciuntur C habet gereon habitabit inismo insula que inter duo maria est ionium s. egeum qui accipiens qui arbores (qui capiens arbores Ask.) plicabat et in summitate homines ponebat et postea arbores amittebat et ipse atheseo occisus est ut dicit ouidius.*

caesiae quam ipse Euritus rapere uoluit. *C.*

Theseus Corinetem Vulcani filium et Saturni pronepotem occidit. *P.*

Corinetes latro, filius Vulcani, quem Theseus interfecit. quem uidit Coronides, id est filius Coronis et Phoebi, scilicet Aesculapius, ab urbe sua, id est ab Epidauro. *Cod. Salu. et ed. Paris.* 1573.

Vt Sinis et Sciron quem Theseus occidit. *C et Ask.*

Sciron et Procrustes filii Polypemonis interfecti sunt ab eodem Theseo, ubi dicitur in libro [*Heroidum.*] *C et Ask.*

†Cercio gigas habitans in *Isthmo* monte inter duo maria Ionium et Aegeum, curuabat trabes et magnas arbores, et in summitate homines ponens et quasi per fundam petrariae proiciens occidit. *Mure.*

411. Quaeque Ceres uidit.
De Cercione qui festa Eleusina
Cereri facienda inpediebat. G.

Cercion, ut Isocrates scribit, quum apud templum Cereris Eleusinae peregrinos necaret a Theseo occisus est, ut Ouidius etiam in Met. [VII. 439] Cercyonis letum uidit Cerealis Eleusin. Ergo qui *Geryonea* scribunt falluntur. Nam Geryones uel Geryon uel Geryoneus non a Theseo sed ab Hercule interfectus est tergeminus homo, nec est occisus apud Cererem Eleusinam sed in Hiberia. *Cod. 36 Seminarii Palauini.*

415. Qualis Achaemenides.
Notum est qualiter Achaemeniden
Graecum Troiani in nauis admi-
serunt. G.

Vlixes Poliphemo erepto oculo fugiens Achaemeniden ibi reliquit, qui latens nec propter Poliphemum audens moueri, paene fame periit et frigore nisi Aeneas a Troia fugiens eum exciperet teste Ouidio *Meta^{os} (xiv. 160 sqq.) C.*

417. binominis Iri. Irus seruus Vlixis fuit: qui apud Homerum Arnaeus dictus est. G.

411. Gerione G *Idem error longius serpsit in C et Ask. C haec habet Gereon tricorpor in hispania acerere odio habebatur uel quia nimis de frugibus consumebat uel quia cube usina (l. eleusina) festa ipsius inpediebat unde leto uultu uidit ipsum a theseo interfectionem (l. interfectum) eadem que Ask. sed emendatiora Isocrates] respicere uidetur 'Ελένης Ἐγκώμιον 32 ubi tamen nihil de templo Cereris Eleusinae.*

415. achimenidē G achimenidem C audiens C.

417. Post fuit addit G eo a Troia reuerso excecatus est et pontem cum aliis custodiebat petentibus elemosinam a transeuntibus. quos omnes in aquam proiecit siue darent siue non darent: *quae omisi. Quae habent C Ask. Mure in textum non recepi, quia inepta uidebantur. Sunt haec:*

Mure

C Ask.

Ariston (-ten *Mure*) fuit seruus ulixis, cuius fabula talis est. yrus seruus seu scurra seu abiectus et egens ulixis binomius apud homerum. Namque ariston siue argeon siue arimeon dicitur, ab eo reuerso a Troia cum multis dissipantibus bona sua exoculatus est. yrus etiam cum multis cecis et mancis (*mansis Mure*) prosecas in quodam ponte habuit. unde illi omnes transeuntes seu darent elemosinas (*elemosinas Mure*) siue non in fluuium precipitabant. uel aliter, Gigantes quendam pontem tenebant et pretereuntes ibi precipitabant. quod postea ipsi ab aliis passi sunt. *Similia etiam s. u. Yrus repetiuit.*

IrusseruusulixisipsoreuersoaTroia ab eodem excecatus est. Sed binomium (*sic C Ask.*) eum appellauit quia idem Articon (*om. Ask., num Arnion?*) dicitur apud Homerum: uel quia duo fuerunt Iri, alter Arneus (*Argeus uel Algeus C*) ab ulixe excecatus (*Argius ab Hercule exc. Ask.*), alter bistonius (*bisconius C*) quem pro furto iudices excecauerunt. Vel binomius dicitur propter oppositum (*Ouidium Ask.*) quia dicitur (qui dedit *C*) Irus egens (*Her. I. 95*) et ita Irus est unum nomen et egens aliud. Alii dicunt quod Irus cecus in ponte quodam elemosinam (*elem. C elim. Ask.*) a transeuntibus petebat; quicumque dabat (*dabant C*) ipsum dantem de ponte precipitabat (*petebat, qui sibi dantes de ponte praecipitabat Ask.*). Tandem ipse precipitatus est.

418. Quique tenet pontem. Sic construe Nec non i. etiam tua fortuna sit talis qualis fuit fortuna Iri. Qui tenet egentis et ideo binominis. C. Et tua fortuna quae maior erit tibi sit talis qualis fuit fortuna Iri, qui tenet, pro tenebat, pontem: quasi diceret, sicut uterque illorum excaecatus est sic et tu excaeceris. C.

419. Filius et Cereris. *Asterion uel †Egeolus filius Cereris frustra amatus ab †Alcmineo est. *Vnde Lucretius: *Cur puer Asterion crudelis? ne fuge amantem. Ne fuge, non equidem est effugendus amor. Crudeli puero nihil est crudelius unquam. Crudeli puero nil nihi peius obest. Vis uerum dicam? Sum mitis: ne fuge amantem. Ni fugias, nil te mitius esse potest. Sed iam non puer es, puero nil mitius unquam. Crudeli puero nil mihi peius obest.* G.*

425. Utque pater solitae. Erisichthon succidit arborem Cereri dedicatam: qui tantam famem passus est quod consumptis omnibus filiam uendidit. Quae uariarum mutatione figurarum dominos effugit. G.

427. Nec dapis humanae. Tangit quo modo Tideus caput Menalippi in Thebano bello corrosit. G.

*Astericus filius Cereris frustra ab †Amenica est amatus. Nam quicquid habebat expendit circa ipsum. Tandem ob eius amorem mortua est. *Vnde Lucretius: *Cur puer Astericus crudelis? Ne fuge amantem. Ni fugias nil te mitius esse potest.* C.*

Erisichthon fame mortuus est: qui quanto magis comedebat tanto magis esuriebat. Filia uero eius saepe uendita ad patrem reuertebatur specie mutata. Ouidius *Meta^{os} (VIII. 738).* C.

Menalippus in Thebano bello Tideum grauiter percussit, et Tideus usque ad mortem [eum] uulnerauit: postea caput eius fecit

In his mirum est quod excaecatum Irum narrant Scholiastae. Num quod Ecbeto tradendus erat? (Od. XVIII. 85). Hic enim γλήναις ἐνι χάλκεα κέντρα Πηξέ θυγατρὸς ἐῆς Apoll. R. IV. 1092, cf. Hesych. s. u. Ἐχeros, eratque alioqui crudelissimus.

418. egentis C binominis quia pro C omissis quibusdam ut uidetur excecari C.

419. Historia ficticia. Egeolus uidetur esse Aegialeus qui dicitur apud Mure. Scholion cum uersibus quale in G est iisdem uerbis legitur etiam ap. Saluagnium et ed. Paris. sed omissis uel Egeolus Cur GC Cres Salu. et ed. Paris. 2 amans Salu. et ed. Paris. 5, 6 post 7, 8 stant apud Salu. et in ed. Paris. 5 sis mitis Salu. et ed. Paris. 6 fugeres Salu. et ed. Paris. 7 nec Salu. et ed. Paris. usquam Salu. et ed. Paris. Astericus C astricus C Mure habet Asterion fuit filius cereris cuius fabula talis est absirtus quem et alii dicunt egealium (Diod. iv. 45, 3, Cic. N. D. iii. 19, 48, Iustin. xlii. 3) fuit filius Cereris uel astrion filius Cereris quem almonicus armavit (l. amauit). Ille autem eum spreuit. P sic Cereris fuit filius ascutalus quem alii agelebā appellabant qui quanto plus a patre amabatur tanto plus patrem odio habebat.

425. Eristeus G fortasse ex glossa uersus 443 ubi adscriptum fuerat Egisteas filiam C uenditam C.

427. quo mo G thideum C thideus C eum] om. Ask statius]

429. Atque aliquid facias.
Haec fabula de Atreo et Thieste.
G.

431. Foeda Lycaoniae. Fa-
bula de Licaone. G.

433. Teque aliquis posito.
Nota est fabula de Tantalo et
Tereo. G.

Tantaliden pater diis *apposuit* ad
436. Tamquam quae pa-
trias. De Medea, quae †Arpa-
gem fratrem suum fugiens cum
Iasone membratim discerpit. G.

437. Aere Perilleo. Perillus
aeneum taurum Phalari tyranno
obtulit: in quo combustus est. G.

sibi afferri et comedit ut d. Staius
[Theb.] C et Ask.

Thiestes cum uxore fratris sui
Atrei concubuit et genuit ex ea
filios, quos Atreus dedit ipsi Thiesti
ad comedendum. quod scelus sol
uidens retro fugit. Ask. et C.

Licaon rex Arcadiae Iouem
hospitatus est et uolens experiri
eius deitatem dedit obsidem de
Molossa regione quem habebat:
quod scelus Iupiter uidens ipsum
uertit in lupum et eius domum
succendit. Ouidius *Meta*^{os} (I. 211
sqq.). C.

Tantalus Iouis filius Pelopem
filium suum diis apposuit ad man-
ducandum Ouidius *Meta*^{os}. (VI.
404 *sqq.*) C.

uescendum. P.

Medea fratrem suum Absyrtum
dilacerauit frustratim *et* in uia per
quam pater *Aeeta* persequebatur
eum posuit: ubi pater eo inuento
adhaesit. In pluribus locis hoc
habetur. C.

Phalaris Agrigentinus diuersis
ciues suos affligebat tormentis.
Ad quem uenit Perillus et [ei]
bouem dedit aeneum quem fece-
rat, uisoque illo docuit ut aliquem
intromitteret lingua prius secta et
ignem supponi faceret, dicens
'ille clamabit coactus dolore et
uox eius per os tauri egrediens
uox tauri uidebitur.' Phalaris
[uero] ei respondens 'tu primus'
inquit 'imbue opus tuum' eumque

Theb. VIII. 717, *sqq.* Theb.] om. C.

429. thiestes C et ex ea filium quem ipse atreus C ad manducan-
dum C uidens sol C.

431. Lichaon C molosa C succendit C.

433. imposuit P.

436. †Arpagem quid sit nescio. Absyrtus ab aliis Aegaleus uel Metapontius
uel Phaethon uocabatur (Cic. N. D. III. 19. 48. Schol. Eurip. Med. 167.
Schol. Ap. R. IV. 1236) frustratim C et] om. C perquam bis C
Aeeta] scripsi ei C eam imposuit C.

437. falleris Agrigentinos C peruenit torillus C perhillus Ask. [ei]
om. C ligna C resecta Ask. foecerat C clamabat C falaris ei re-
spondit C inquit om. C imbue *Trist.* III. 11. 52 tuum opus C.

439. Vtque ferox Phalaris.
Idem Phalaris ciues suos eodem
tauro intimo torquebat: quod
postea ab eis passus est. *G.*

441. Dumque redire uoles.
Medea Peliam regem, fratrem Ae-
sonis, patris Iasonis, Admeti so-
cerum, filiabus suis pacta reui-
uiscere interfecit. *G.*

443. Aut eques in medii.
Notus est casus Amphiarai. *G.*

445. Atque utinam pereas.
Fabula de Cadmo. *G.*

447. Et quae Penthides fe-
cit. *Pentides et Hipponax fra-
ter Medusae.* *G.*

*Penthides poeta filius †Abagi
uel †Ebalii figuli Hipponactem fra-
trem Medusae per inuectiuam
tantum laesit, quod ipse laesus
se prae dolore suspendit.* *Mure.*

De Callimacho his quattuor uersibus poeta Cireneo Batti filio
loquitur, qui scripsit in Apollonium Rhodium Sillei uel ut alii Hillei
filium, qui sorores habuit Medusam et Argyroelen composuitque
Argonautica. *Cod. 36 Seminarii Patauini.*

449. Et quibus exiguo. Sis ex illis uolucris quae se inferius
pota aqua purgant. *G.*

439. *Addit C* sic falaris licet rex indictum bouem missus est ligna
prius secta et ipso thauo combustus.

441. estiuus *C* fratrem *om.* *Ask.* interfici ipsum ab eis foecit *C.*

443. amphiorai *G.*

445. metha^{os} *C.*

447. *Historiae ficticiae.* yponattē *Mure.* Penthides *Ask.* abareti
Ask. abali *Salu.* hyponatum *Ask.* ipo nante *C* medulae *Ask.*
Medusae uel Melissae *Salu.* Bauciades] num Battiades? *Etiā uitiosiora*
sunt quae de Perseo et Medusa addita sunt in C, quae tanquam inepta omisi
poeta inquit Cirneo Patau. Psilei *Pa.* pilei *Pa.* Argiroelam *Pa.*
De hoc disticho obscura omnia, quantum per Scholiastas. Sane Hipponax filius
erat Pythae (vidēs Πύθεω) teste Suida, et Bupalum atque Athenim sculptores Chios
qui imaginem eius lasciuia iocorum proposuere ridentium circulis amaritudine
carminum ad laqueum compulit (Plin. XXXVI. 12), unde conficta uidentur quae
Mure exhibuit.

intromitti iussit; et iuste expertus
est quod ei monstrauit. *Ask. et C.*

Idem quoque Phalaris suos
ciues eodem modo affligere uolens
idem passus est a ciuibus suis et
hoc d. Vtque ferox Phalaris.
Ask. et C.

Medea Peliam Admeti socerum
Aesonis patris Iasonis [fratrem]
filiabus iuuenescere pacta suis ip-
sum ab eis fecit interfici. *Ask.*
et C.

Amphiaraus contra Thebanos
pugnaturus uiuus in infernum in-
cidit ut d. Staius (*Theb. VII. fin.*).
Supra de infidelitate coniugis
suae, nunc de ipso. *C.*

Cadmus dentes serpentis semi-
nauit, ex quibus nati sunt milites
armati, qui statim se interfecerunt.
Ouidius *Meta^{os}* libro tertio iuxta
principium. *C.*

*Panciades filius †Abacii poe-
tae Hipponactem fratrem Medu-
sae inimicum suum deuouit in
tantum quod se suspendit ut ait
†Bauciades.* *C et Ask.*

450. Corpora proiecta quae sua purgat aqua. Callimachus fecit in quemdam inimicum suum inuentiones cuius nomen fuit Ibis, i. hermenia, quae se rostro inferius purgat. G.

451. Vulnera totque feras. Menedemus dux Graecorum ante Troiam pluribus cultris interfectus est. Vnde ab eius sacrificio culter dicitur abesse. G.

Callimachus dicit quod in insula Troiano periiit. P.

453. Vt quos Cybeleia mater. Cibeles a Troia Romam delata est, cuius si quis uolebat esse sacerdos, se ipsum castrabat propter modulationem et castitatem. G.

455. Nec femina nec uir ut Attis. Attis eius deae sacerdos se ementulauit et ideo nec est uir nec femina. G.

Attis puer, quia promiserat Cybelae castitatem et postea uiolauit, factus est insanus, ita quod abscidit uirilia sibi, ut ait Ouidius Fastorum (IV. 223). C.

457. Inque pecus subito. Hippomenes et Atalanta post casum quo eam deuicerat auxilio

Callimachus [in] inuidum scribens pro eius immunditia eum Ibidem in libro suo appellauit quia ibis [s. ciconia rostro purgat posteriora et in hoc exercetur]. Ask. et C.

Menedemus unus dux Graecorum apud Troiam plurimis uulneribus cultrorum interfectus fuit, quare a sacris eius culter solet abesse, ut ait Gallus. C et Ask.

Callimachus dicit quod in insula Troiano periiit. P.

Sacerdotes Cibeles, cum in templo ipsius [Cibeles] sunt recepti, uirilia membra abscinduntur, ut habetur in Ouidio Fastorum (IV. 249 sqq.). Ask. et C.

Attis eius deae sacerdos se ementulauit et ideo nec est uir nec femina. G.

Attis puer, quia promiserat Cybelae castitatem et postea uiolauit, factus est insanus, ita quod abscidit uirilia sibi, ut ait Ouidius Fastorum (IV. 223). C.

Hippomenes et Atalanta, quia sacrificium Veneri non fecerant cum in templo Cibeles concum-

450. facere ante cuius G ernenia G in om. C per eius immunditiam C Verba post ibis om. C.

451. pluribus C cultro Ask. int. est Ask. quare] quia C et Ask. in sacris eius culter solebat esse ut ait Gallus et tunc aberat Ask. inepte Vnde in sacrificiis eius cultri non habebantur Mure qui hic ad C proxime accedit nisi quod Gallum non citat Calimachus P menedemon P

Historia non prorsus ficticia uidetur esse. Menedemus enim potest is esse de quo Ptolemaeus Hephaestio V haec tradit ὅτι τὸ Ὀμηρικὸν τιτρώσκεσθαι μέλλοντος Ὀυδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο τοῦτον τὸν στίχον παρῶδησεν ὁ Πύθιος Μενέδημε ἀντὶ τοῦ Μενέλαε. προετάθη δὲ τὸ ζήτημα παρὰ Δείπνον Ἀγούστου τοῦ βασιλέως, ποῖον στίχον Ὀμήρου παρῶδησεν ὁ χρησμὸς καὶ τίς ἐστὶν ὁ ἐν τῷ χρησμῷ ἱστορούμενος. καὶ ὡς Μενέδημος Ἡλείος Βουνέα υἱὸν ὑπέδειξεν Ἡρακλεῖ περὶ τῆς καθάρσεως τοῦ Ἀγέου κόπρου ὥστε ἀποστρέψαι τὸν ποταμόν. Credo Menedemum cultris interfectum dum populares haerent faciantne heroem, consuluisse oraculum in Delphis; his Pythium respondisse allato uersu Iliadis IV. 127 Ουδὲ σέθεν, Μενέδημε, θεοὶ μ. λελάθοντο, aliaque addidisse quibus Menedemum uulneribus occisum pro patria Menelao compararet cum a Pandaro sagitta uulneratus non nisi deorum ope letum effugeret; quasi diceret 'Ne tui quidem, O Menedeme, uti nec Menelai, dii obliti sunt: seruare quidem non poterant, faciunt tamen immortalem, et inter heroas consecrant.'

453. dilata G modulationem b. e. incitatus modis tiliarum et ut castus maneret Cibeles] om. Ask. ut in Ouidio fastorum dicitur C.

455. atis GC abscindit C.

457. Ipomenes et talanta G ausilio G nolens G ypomenes C athlanta C uerum C concuberent C.

Veneris, nolentes ei sacrificare, in leones mutati fuerunt. *G.*

459. Solaque Limone. Limone Hippomenis filia in corio equino clausa, ut ab equo stupraretur, ab eodem equo deuorata est. *G.*

Alterius Hippomenis filia, ob stuprum equi inclusa ab eodem equo consumpta est Athenis, qui locus Hippukekores dicitur. *P.*

461. Aut ut Cassandreus. *Cassandrus homines suos uiuos terrae infodit, quod etiam passus est ab eis. *Vnde Propertius: Suffocabat humi uiuos Cassandrus t̄ibidem Et non immerito passus ab ipse suis.* *G.*

Cassandreus tyrannus populum suum in fossa detrusum obruit. *P.*

463. Aut ut Abantiades. Abantiades i. Perseus, qui cum matre Danae in mare proiectus est propter Iouis concubitum. *P.*

Aut ut Lyrnesius heros. Tennes conditor Tenedi Castri, Cycni filius, cum sorore sua in mare proiectus est propter stupri suspicionem. *P.*

Tennes filius Cigni, filii Neptuni, frater Hemitheae, a nouerca sua Scamandria cum sorore Hemithea pro crimine adulterii apud patrem accusatus, in exilium missus cum sorore uenit in Leucophryn desertam; qui inhabitans de suo nomine Tenedon appellauit. Postea cum sorore sua, propter suspicionem stupri, dolio inclusus in mare praecipitatur. *Mure s. u.* Nauplius.

459. Limone] *om. Ask.* ipomenis *GC.* fuit] *om. Ask.* et] *om. Ask.* consumpta est *Ask.* ypomenis *P.* ypoterotes *P.* *Vide ad 335 Cum G conspirare uidetur Apostolius XIV. 10 Leutsch Πάθος κόρης ἵππομανοῦς ἐπὶ τῶν διαφθειρομένων καὶ ἀφόρητα δῆθεν ὑφισταμένων οὗτος γὰρ γένους τῶν Κοδριδῶν ὢν, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθείρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου. διὸ λαθραίῳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο, καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βίαν ἐποίησατο· ἀφ' οὗ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη καλεῖται.*

461. uiuos] uictos *G.* etiam] *̄ G.* ibidem scripsi incertus de scriptura *G.* quae uidetur esse *idbē.* *Ex Ask. uersus tantum attulit Merkelius* propercius *GC.* humo] homeros *C.* idemque est *C.* est *om. Ask.* t̄idemque *C.* *Ask.* Casandreus tyrannum suum *P.*

463. persius *P.* dañe *P.* Scholia uitiosa in *G C.* *Ask.*

G.

Ask. C.

Pretus fi. Abantis frater Acrisii, quem Perseus peremptum in mari precipitauit, quia Acrisium a regno eiecerat.

Pretus filius Abantis frater fuit Acrisii (fratris Acrisii *C.*), quem Perseus, quia Acrisio auo suo regnum abstulit (dolo abstulerat *Ask.*) occidit et in mare precipitauit (proiecit precipitauit *C.*).

Lyrnesius heros] Tēneus *P.* tenedi *P.* ligni *P.* suspitionem *P.* *Quae edidi ex Mure eadem fere extant apud Seruium ad Aen. II. 21, ubi tamen nulla Scamandriae mentio. Schol. II. I. 38 Κύκνου καὶ Σκαμανδροδίκης Τέννης καὶ Ἡμιθέα· ὃς ἀπελαθεῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς σὺν τῇ ἀδελφῇ Ἡμιθέᾳ διὰ τὴν ἐπιβουλήν*

Telephum dicit qui, ut Euripides et Strabo testantur (*Strab.* 615), cum Auge matre clausus in arca delatus ad Teuthrantem regem est. Diodorus (*IV.* 33) ait non in arca clausos fuisse, sed traditos cuidam hospiti ut deferrentur et exponerentur atque immergerentur in aquis. Matre igitur a Teuthrante rege suscepta filius eius filii regis loco habitus est et in regno heres post mortem Teuthrantis constitutus. Sed quom illic Theben habuerit et Pedasum et Lirnesum (*Strab.* 584), quibus imperabat, et quo(d) post mortem eius Euripilus (*Strab.* 615) possedit filius, Ouidius Lirnesium herosa appellavit. *Cod.* 36 *Semin. Patauini.*

465. Victima uel Phoebō.
*Theodorus ab inimicis suis captus Phoebō est immolatus. *Vnde Gallus: *Theodorus captus Phoebō datur hostia, quamuis Nequaquam sit homo uictima grata deo.* G.*

*Tyrreni Lipareum castrum cum armis cepissent fortissimum eorum

†Terpeni obsidentes Liparium castrum promiserunt Apollini, si faceret eos uictores, fortissimum Liparensium ei sacrificare. Habita autem uictoria promissum redderunt immolantes ei quendam [nomine] Theodotum. *Vnde Gallus: *Theodotus κ.τ.λ. C et Ask.*

*Lipare insula Aeolia a Tyrrenis capta unanimi decreto quendam

τῆς μητριᾶς Καλύκῃς ὄκησε τὴν Λευκόφρυν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Τένεδον ἀνόμασεν.
thenes Mure h'methe Mure stamandria Mure fratre h'mata Mure
cum fratre uenit in leucophirum desertum Mure chenedon Mure cum
augia Pa. teutrantrum Pa. regem missus est Pa. deferrentur Pa.
teutrante Pa. teutrantis Pa. thebem Pa. lernesium Pa. euri-
pillus Pa. lernesium Pa. G C Ask. haec habent nimis quam futilia
G C Ask.

Lignus uero, i. Naupolus Lignes nimphe filius est quem Acrinites nepos suus, quia Demedem matrem suam stuprare uoluit, in mare proiecit. Vnde Perseus: Naupolus et quamuis patruus perit ense nepotis Et uoluit natus esse nepos.

Naupolus rex Leenes nimphe filius [fuit Ask.] quem Asacriminides (Asacrinides Ask.) nepos suus, quia matrem Detrimestram uoluit stuprare (quia Clitemnestram eius matrem stuprare uoluit Ask.) in mare proiecit. Vnde Propertius: Naupolus et quamuis patruus perit (perit C) ense parentis Et uoluit natus esse nepote prior.

Versus in Ask. non extant, in Saluagnii codice et ed. Paris. 1573 sic scripti sunt Naupotus Ascintae patruus perit ense nepotis Et uoluit natis esse parente prior. Conficta haec credo ex relliquiis glossarum de Telepho. Nam Nauplius Telephum expositum reliquit (Diod. IV. 33), uel genuit (Script. Myth. ed. a Bodio p. 64): Telephus autem in mare proiectus et Mysiam delatus, ubi mater Auge apud regem Teuthrantem pro filia habebatur (Hyg. 99), banc in coniugio inscius acceperit iamque cum ea coiturus erat nisi ipsa eum paene interfecisset a mortali nolens uiolari (Hyg. 100). Sed et nomen Clytaemnestrae ex eadem historia potuit petere (Hyg. 101). Etiam Crinis Mysorum sacerdos teste Schol. Ven. II. I. 39.

465. *Historiae suspectae* lipanum Ask. lipparium C castrum uide
Seru. Aen. III. 531 lippariensium C ei] om. Ask. et C sacrifi-
carent C et Ask. quendam Ask. quem C nomine om. Ask.
Theudotus (Theodotus ed. Par.) in bello cod. Salu. et ed. Paris. nec
quanquam C P quae habet eadem fere sunt in ed. Paris. 1573 ubi et
uersus Thireni lipareum cum misissent P Tyrreni cum cepissent

Apollini uouerunt, Theodotum nomine. *P.*

Liparæum dictum Theocritum morti ob honorem Phoebi deuouerunt. *Mure s. u.* Theocritus uel Theodatus.

*Theodotus poeta fuit, qui, cum liberius in Mnesarchum regem scripsisset, ab eo crudeliter in Apollinis aede caesus est. *Cod. Saluagnii.*

Intelligas de Theudoto rege Bactrianorum qui Phoebō mactatus fuit ab Arsace rege Parthorum. *Vat. Reg. 2061, similiaque Pal. 1709.*

467. Aut te deuoueat. Mos erat in Abdera ciuitate singulis annis hominem inmolari pro peccatis ciuium, sed prius vii diebus excommunicari ut sic omnium peccata solus haberet. *G.*

Callimachus dicit quod Abdera est ciuitas in qua talis est mos, quod uno quoque anno totam ciuitatem publice lustrabant, et aliquem ciuium quem in illa die habebant deuotum pro capitibus omnium lapidibus occidebant. *C et Ask.*

Abderitæ dicti sunt in uno quoque anno lustrasse se publice, et in his emptum hominem pro capitibus omnium deuotum lapidibus occidebant. *P.*

469. Aut Iouis infesti. *Demeus filius Hipponoi et †Pactama pater Dexiones pro nequitia sua a dis fulminati sunt. *G.*

*Proustes [satus Hipponoo] est fulminatus a Ioue quia ipse et Iouem negligens filiam suam interfecerat, quia Iouem cum ea concubuisse audierat. pater Dexithoes, i. Acrita, fulminatus est a Ioue eadem de causa. *C et Ask.*

*Proustes filius Hipponoi Teleboum princeps periit cum tota familia fulminatus excepta Dexithoe a qua Iupiter quadam uice fuerat hospitatus. uel aliter, pater Dexithoes, id est †paua curta† contemptor deorum fulminatus. *Mure.*

Telchinum princeps fulmine periit cum tota sua domo excepta filia cuius erat Iupiter usus hospitio. *P.*

Liparium castrum *ed. Paris.* todotum *P* lippare *Mure* tirrenis *Mure*
deuorauerunt *Mure* bastrianorum *Reg.* arsate *Reg.*

467. ciuitate] .c. *G* quem habebant deuotum illa die *Ask.* obruebant *Ask.* abdride *P* *Similia Mure s. u.* Abdera est terra in qua in Kalendis Ianuarii homines indigene unum emptum pro capitibus omnium deuotum lapidabant. unde homines illius terre dicuntur abdite (*l. abderite*) *Constantinus Fanensis citat Scholiasten Statii Theb. X. 793 ubi hic mos lustrandi ciuitatem humana hostia Gallicus esse dicitur.*

469. *Scholia corrupta* Demeus] Num Deioneus? Nam Deionides *Ouidio M. IX. 444 Miletus est: Miletus autem nepos Dexithoes. cf. ad 475.*
ipomoi *G* ypomei *Mure* thelelōn *Mure* uulminatus *Mure bis*
excepta tota familia eius dexiroe *Mure* dexitoes *Mure* paua curta]
An panagyrra, quod con. Io. Wordsworth? Nam uniuersorum deceptor (ἀγύρτης)
uocari poterat Telchis rex Telchinum, qui in daemonum numero et magicas artes
exercere putabantur. An ad ἀκείσθαι referendum nomen est, ut intelligatur
Aesculapius? Nam Panacea una fuit ex filiabus Aesculapii satus Hipponoo]
om. C ipse et iouem *C Ask.* concubuisse cum ea *Ask.* desitos *C*
eandem *C* Telchinum *P.*

*Id est Procrustes et pater †Derithones Pantacrita fulminati sunt a Ioue, ut H. ait. *ed. Paris. 1573.*

471. Vt soror Autonoes. Semele scilicet. *G.*

ut cui matertera Maia. †Teucer filius Electrae sororis Maiæ. *G.*

472. Vt temere optatos. De Phaethonte. *G.*

473. Vt ferus Aeolides. Salmoneus fi. Aeoli fecit caelum aeneum et ideo a Ioue fulminatus est. uel aliter: uoluit unum de patris sui uentis cuidam amico suo accommodare: cumque Austrum uellet aperire, Iupiter, timens tempestatem, eum fulminauit. *G.*

Vt sanguine natus eodem. †Arpistes filius Licaonis fulminatus est a Ioue. Natus de eodem patre, de quo Parrhasis quae ideo caret aquis quia non occidit. *G.*

471. metha^{os} *C* Teucer] *imo Iasius: sed cf. Aen. III. 167* Hinc Dardanus ortus Iasiusque pater, genus a quo principe nostrum, *h. e. Teucrorum. Steph. B. s. u. Δάρδανος quem locum affert Lobeckius Aglaoph. p. 1222 Δάρδανος ἐκ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ παλλάδιον ἀράμενος ἀφίκετο εἰς Σαμοθράκην μετὰ Ἀρμονίας καὶ Ἰασίωνος ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν κἀκεῖ διάγοντα Κάδμος ὁ Ἀγήνορος ἐφιλοποιήσατο, καὶ ἀποθανούσης Τηλεφᾶς γαμεί τὴν Ἀρμονίαν ὁ Κάδμος, καὶ ἀποστέλλει τὸν Δάρδανον εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῶν ἐταίρων πρὸς Τεῦκρον τὸν Τρῶα ὁ δὲ Τεῦκρος ἀναγνωρίσας τὸν Δάρδανον δίδωσιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Βάτειαν καὶ ἀποθνήσκων τὴν βασιλείαν.*

472. phetonte *G* phoetontis *C* metha^{os} *C.*

473. caelo uel] *om. Ask.* soleo *C* solio *Ask.* superdicendo *C* quasi *Ask.* quia *C* sonus tonitrus *Ask.* percussis *C Ask.* interficiebat *C* interfici meruit a Ioue *Ask.* Nonnus. *Synagog. Histor. II. 7* Σαλμωνεύς Αἰόλου μὲν ἦν υἱός, βασιλεὺς δὲ Θετταλῶν οὗτος ἀσεβὴς εἰς θεοὺς γενόμενος, προσάπτων ἄρματι βύρσας ξηρὰς τε καὶ σκληρὰς καὶ λέβητάς τινας μετὰ τῶν βυρσῶν, ἤχους ἀπετέλει μετὰ χειρᾶς τε βαστάζων καιομένους λαμπάδας ἐμεγαλαύχει καθάπερ ὁ Ζεὺς βροντᾶν τε καὶ ἀστραπᾶν, ἕως ὑπὸ Διὸς κεραυνῶθεις ἀνῆρέθη. Arpistes] *Ex filiis Lycaonis quos nominat Apollodorus III. 8 Harpaleus et Harpalycus proxime accedunt ad id quod habent Scholiastae; sed haud scio an non melius Arpiten Arpisten Appasten (sic enim scripsit Mure) ex Trapezexo corrupta arbitreris. Trapezexus filius Lycaonis ap. Pausan. VIII. 3. 2, locus autem ubi ipse cum filiis ἐκεραυνώθη Trapezexus fuit. parrasis G callistonis C parasis pr. parasin C Ask. habet Arpitem filius licaonis frater Calistonis. quae perasis dicitur. quia superos et ipsum iouem spernebat fulminatus est ab ipso ioue.*

Fuit Semele quae a Ioue fulminata fuit, ut dicitur Meta^{os} (*III. 261 sqq.*). *C.*

Filius scilicet Electrae sororis Maiæ, quem Virgilius refert pro sceleribus suis fulminatum a Ioue. *C.*

Descriptio est Phaethontis filii Phoebi et Climenes, quem Iupiter fulminauit quia Solis equos usurpando male uexit, ut dicit Ouidius Meta^{os} (*III. init.*). *C.*

i. Salmoneus filius Aeoli, quem apud Elidem ciuitatem facto [caelo uel] solo aeneo superducendo currum cum equis strepitum quasi sonitum tonitruus faciebat facesque iaculando simulabat fulmen. Facibus uero percussus interficiebatur. *C et Ask.*

†Arpiten, filium Licaonis, fratrem Calistonis, quae Parrhasis dicitur, significat; qui quoniam superos et ipsum Iouem spernebat ab ipso fulminatus est. *C et Ask.*

475. Vt Macedo. Machelo filia †Domonis cum in nuptiis sederet cum †Meneta marito suo fulminati sunt, quia omnes deos praeter Iouem inuitauerant. *G.*

Macedo filia Damonis dicitur cum sororibus fuisse: harum hospitio usus Iupiter, cum Telchinas quorum hic princeps erat corrumpentes inuidia successus omnium fructuum fulmine interficeret, seruauit. ad quas cum uenisset Minos cum Dexione concubuit: ex qua creauit Euxantium unde Euxantidae fuerunt. *P.*

Macelo (Macedo *Ask.*) mulier quaedam, cum interesset nuptiis suis, fulminata est a Ioue cum coniuge suo Menedemo, quia omnes deos inuitauerat praeter [ipsum] Iouem. *C et Ask.*

Nicander dicit Macelon filiam Damonis cum sororibus fuisse. harum hospitio Iupiter susceptus cum Thelonios quorum hic Damo princeps erat corrumpentes uenenis successus omnium fructuum fulmine interficeret seruauit eos. sed Macelo cum uiro propter uiri nequitiam periit. ad alias uero seruatas cum uenisset Minos, cum Desithone (*Desitone ed. Paris.*) concubuit, ex qua creauit Eusantium unde Eusantiae fuerunt. *Cod. Saluagnii et ed. Paris. 1573.*

475. *Similia Mure s. u.* Macedon uel Macedo in nuptiis cum menedrita coniuge fulminatus est quod omnes deos praeter iouem ad nuptias inuitauit *Ous* in ybin Vt macedon rapidis iactus cum coniuge flammis uel aliter ut legatur iacta Macedon dānethis filia soror earum que iouem hospitauerant uxor principis thelebonum successus omnium fructuum inuidia corrupti unde ipsa cum principe et Thelebonibus fulminata est. Iupiter tamen pepercit hiis que hospitauerant ipsum. ex una quorum (*sic*) dexithoe minos euxantium genuit. Domonis] *Num Damnonis quod nomen a Damnameneo pendere conicias? Damnameneus unus Telchinum (Schol. Ap. R. I. 1129). Sic apud Lactantium Narr. Fab. IV. 9 Celmi et Adamantis scriptum est pro Celmi et Damnamenei. inuitauerat] mutauerat C inuitauerant Ask. ipsum om. Ask. usus est P in uia P Nota Telchinum inuidia euxantium P cusantie P Euxantium, Euxantidae scripsi secutus Schneiderum Nic. fr. 116, quamquam hic Euxantiadae praetulit. Historia uera uidetur, quamquam inter Teleboas et Telchinas mire fluctuans. Strab. 654 ἐκαλεῖτο ἡ Ῥόδος . . . Τελχίσις, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον οὗς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας θεῖον καταρρέοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ, ζῶων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν οἱ δὲ τέχνας διαφέροντας τοῦναντίον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης. Diod. V. 55, Nonn. XIV. 36, Zenob. Cent. V. 41, Suid. s. u. Τελχίνες et Θέλγει. Euxantius pater Dexitheae commemoratur ab Apollod. III. 1 et tamquam Mileti genitor a Schol. Ap. R. I. 186. Vide O. Schneiderum ad Nicand. fr. 116, qui si cognita haberet quae ego ex Mure edidi Desithone illud in Salu. scholio in Dexithoe, non in Dexithea, mutaturus fuerat. Commentarii loco adscribam uerba Lobeckii Aglaoph. p. 1186 'Accedebat quod Panyasis tradidit, Lyciae gentis auctorem Tremilum Ogygi filiam Praxidicam in matrimonio habuisse. Steph. s. Τρεμίλη. Vna enim Praxidicarum Thelxinea uocabatur Suid. neque incredibile uidetur, huius quoque nominis similitudine Zenonem uel quicumque istius fabulae auctor, ad Telchinas Rhodios traductum esse, quorum in numero ferebatur Lycus.' Pariter enim Dexionae uel Dexitheae nomen ad Telchinas transtulerunt tamquam Thelxinoe esset.*

477. Praedaque sis illis. Trusus filius Anii sacerdotis Latonae, dum iret accendere lucernam in templo ante diem, a canibus deuoratus est, unde teste Callimaco non fuerunt canes in illo templo. *G.*

Sacerdos Apollinis Delii Anius fuit. ad quem cum uenisset de nocte filius eius Trusus a canibus laniatus est. unde Delum nullus canis accedit auctore Callimacho. *P, et cod. Saluagnii cum ed. Paris. 1573.*

479. speculantem labra Dianae. Actaeona tangit. *G.*

480. Quique Crotopiaden. Linum filium Apollinis a pastoribus nutritum et a canibus deuoratum. *G.*

Psamathe Crotopi filia fuit, quae de Apolline filium, s. Linum, habuit, quem canes comederunt. P.

482. Oeagri Calliopesque nurus. Euridice uxor Orfei filii Oeagri et Calliopes, secundum alios filii Phoebi et Calli. fugiens Aristaeum, a serpente percussa interiit. *G.*

483. Quam puer Hypsipyles. Tangit de Archemoro et [Puer] Archemorus, Licurgi filius, a serpente interemptus est;

477. *Hyg. 247 Thasius Delo Anii sacerdotis Apollinis filius: ex eo Delo nullus canis est. Similia Mure s. u. Trusus filius sacerdotis apollinis in delo insula de nocte ad patrem suum accedere uolens a canibus qui ipsum custodiebant dilaceratus est. unde postea canes remoti sunt. annii G auctore Callimacho P cuius scholion iisdem fere uerbis conceptum est quibus ap. Salu. et ed. Paris. 1573 Resus C anai C. resus C Resus uel trasus cum peteret t. dianae Ask. ipsa] om. Ask. est ab ipsis c. dilac. cum nemo debeat ingredi ante diem et Ask. habuit Ask.*

480. Amate ceōpi *P* limum *P* phitone *C* s. ad filiam nomine Salmacem] *om. C, ex Ask. supplui* quem—nutriendum] *om. Ask. Mure habet Lynus nepos crothopii regis argiourum (sic) a matre propria quia appollo stuprauerat pastori missus ad allendum a canibus dilaceatur (sic).*

482. eenagri *G* s. *G* febi *G* cali. *G* filii] filius *G* *Apollod. I. 3. 2 Καλλιόπης καὶ Οἰάγρου κατ' ἐπικλήσιν δὲ Ἀπόλλωνος Λίνος καὶ Ὀρφεύς.*

483. terone *G* *Apud Seruium ad Aen. II. 211 filios Laocoontis Ethronem et Melanthum Thessandrus dicit ubi Theronem conicias. cf. Tzetz. Schol. ad Lyc. 344 δούκοντες τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόοντος ἀνεῖλον . . . ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν*

Trusus fuit filius Anii sacerdotis Phoebi, ad quem cum ueniret Anius presbyter noctu, inuentus a canibus ab eis dilaceratus est, ut ait Callimachus. C. uel ut alii dicunt: Trusus, cum peteret templum Dianae quod a canibus custodiebatur, quoniam [ipsa] est dea uenationis et canum, dilaceratus est ab ipsis canibus. ex illo tempore Delos canes non habet. C similiaque Ask.

Descriptio est Actaeonis qui, cum uideret Dianam quae balneabat se nudatam, mutatus est in ceruum, et a propriis canibus dilaceratus fuit. labra inferiora, s. uuluam labratam. C.

Apollo, uicto Pithone serpente, uenit ad domum Crotopi [.s. ad filiam nomine Salmacem] quae domum custodiebat, et cum ea concumbens genuit filium Linum, [quem ipsa pastori cuidam commendauit ad nutriendum;] quem incaute depositum sui canes comederunt, ut d. Staius. C et Ask.

Lacoonte uel Therone qui lancea quem nutriebat *Hypsipile* filia
fixit equum Palladis. *G.* Thoantis, ut ait *Stattius*. *C et Ask.*

Quam qui caua primus. Laconta significat qui primus
equum percussit Palladis ligneum in quo inclusi erant Graeci; unde
dilaceratus est a serpentibus eodem die, ut dicit *Virgilius*. *Ask. et C.*

484. suspecti sibi ac quibusdam aliis ne intus inclusi essent
Graeci. *C.*

485. Neue gradus adeas. †Alpenor Agamemnonis filius
Helpenor †amasius Agamemnonis uel amasius † nimium potus de tur-
uino potus de turri cadens ex- re cecidit. *C et Ask.*
spirauit, teste *O.* *G.*

488. Iuuit inhumanum. Dum Driops populus depug-
Thiodomas tyrannus Driopes pro- naret contra †Therodomantum ti-
uocauit ad bellum. ei quisquis igi- rannum, Coroni †filium, uix aliquis-
tur occurrebat interficiebatur ab eorum euasit quin moreretur. *C.*
eo. *G.* Aliter: Therodomas quidam ti-
rannus fuit qui Driopas quosdam
populos ad pugnam contra se
prouocabat et quem poterat uin-
cere interficiebat suspensum. *Ask.*
et C.

Thiodomas fuit quidam qui in-
ermis inermes suos duxit ad proe-
lium. *P.*

489. Quam ferus ipse suo. De Caco. *G.*

Quando Hercules redibat cum armento Gerionis tricorporis quem
ipse interfecerat reliquit illud iuxta montem ubi erat *spelunca* latronis,
s. Caci, qui furatus est illi quatuor boues et totidem uaccas; quos
requirens Hercules nusquam inuenit donec una mugit; quam audiens
Hercules *speluncam* intrauit, Cacam occidit, boues extraxit. *C.*

491. Quam qui dona tulit. De Lica nuntio Deianirae ad
Herculem. *G.*

Licas uestem Nessi sanguine tinctam, quem Hercules interfecit,
Herculi iussu Deianirae praesentauit in pignus amoris: unde inter-
fectus est ab ipso Hercule et rotatus in durum lapidem est conuersus.
Ouidius Metas. *C.*

τὸν δούρειον ἵππον ἐτόλμησε Puer] *om.* *Ask.* archamarus liburgi *C* est
interfectus *Ask.* ysiphile *C* isiphile *Ask.* ut dicit *Ask.* *Theb.*
IV. 741, V. 538 Lachonta *C* lacaonta *Ask.* percussit equum *C*
eo die *Virgilio* teste *C.*

484. quibusdam *C.*

485. *Met. XIV. 252* filius siue amasius *Ag. Ask.* Vnde scholiastae *El-*
penora amasium Agamemnonis dixerint nescio, nisi forte ex male intellecto uersu
Tristium III. 4. 19 At miser Elpenor tecto delapsus ab alto Occurrit regi
flebilis umbra suo. *Idem tamen tradit Mure s. u.* Alpenor.

488. tiodomas *G* et quisquis igitur *G* Thyodomas *P* thorodo-
mantum *C* Corodi *C* *Apud Schol. Ap. R. I. 131* Θειοδάμαντος τοῦ
Δρύονος Theiodamantis pater Dryops est. Apollodorus II. 7 narrat Herculem
postquam Theiodamanta ac Dryopas uicisset Lapitharum ducem Coronum occi-
disse. Hinc ortum credo quod Coroni filius Theiodamas dicatur tercho
domas *C* Torodomans *Ask.* driopes populos quosdam *C.*

489. et quem ipse *C* *spelunca*] *om.* *C* cachii *C* quatuor *C*
nunquam *C* hercules una *C* chaccum *C* extrahit *C* caribdam
rotauit et in mare proiecit d. *ouidius methas* et *uirgilius add.* *C.*

491. licos *C* *Met. IX. 211 sqq.*

494. Vt qui Socraticum. Historia haec est de Theombroto *Ambraciota* de quo Cicero in *Tusculanis Quaestionibus* facit mentionem et Lactantius in *Quaestionibus Diuinis* (*III*, 18): qui lecto Platonis de immortalitate animae saepius libro ubi inducitur Socrates, se de saxo praecipitem dedit, multo melius futurum credens mori quam uiuere. *Cod. 36 Seminarii Patauini.*

495. Vt qui Theseae. De Aegeo dicit. *G.*

Aegeum patrem Thesei tangit cui Theseus ad Minotaurum tendens cum nigris uelis quod erat signum tristitiae promiserat se mutaturum nigra uela in alba si Minotaurum uinceret. quo tandem uicto a Theseo nautae praeter laetitia obliti sunt mutare uela: quae quia in reditu pater de arce sua nigra uidit filium suum putans mortuum de eadem arce se in mare praecipitauit, a quo dictum est Aegeum mare et ipse dicitur in mari defecatus esse. *C.*

496. ut Iliaca missus ab arce puer. *Astianax* filius Hectoris quem Ulixes de turri praecipitauit. *G.*

497. Vt teneri nutrix. Ino. *G.*

[Dicitur] de Inoe quae Bacchum extractum de uentre Semeles eius sororis a Ioue fulminatae nutriuit et suasu Iunonis per Tisiphonem insaniuit et cum filio Melicerta [se] in mare praecipitauit, Ouidius *Meta. C et Ask.*

498. Vt cui causa necis. Perdix fuit nepos Daedali, quem Perdix nepos Daedali serram et ipse Daedalus docuit, sed postea alia instrumenta inuenit. unde nimis doctus, ab eo quia serram Daedalus, propter inuidiam, eum reperit interfectus est. *P.*

499. Lindia se scopulis. Lidiae uirgines conuitia Baccho Hercules boues cuiusdam comedit ingerentes et festum eius profa-

494. a Brociade Patau. *Seriora hic ut ueriora praetuli quanquam non ante saec. XV innotuerunt. Habent hanc interpretationem duo Vaticani Pal. 1709 et Reg. 2061, ubi Theobrotus, uti in Patauino, dicitur, quae forma nominis in nonnullis codicibus Tusculanarum I. 34. 84 inuenitur. Cleombrotus a Callimacho Epig. XXV. 1 nominatur et in optimis codicibus Ciceronis. Mira est in hoc loco inscitia scholiastarum, quorum G haec habet Socrates insanus pro quodam discipulo suo Alciptide (sic) hausit uenenum et euasit, hausit uero pro deo (dō) et periit. quare dum libri sui a phebo cremarentur quidam discipulus suus uoluit quosdam exempla habere unde ab inuidis in mari precipitatus est, G haec cum Ask. Athenienses socrate mortuo libros quos ipse fecerat imposuerunt igni, quos quia seruauit quidam amicus eius ab inuidis de saxo praecipitatus est. Nimis futilia sunt quae addit G cum Mure. Ceterum miror ueram interpretationem latuisse, cum in scholiis Gregorii Nazianzeni saepius commemoretur, ut *Cosm. p. 577, Nonn. p. 994.**

495. egeum *C* tristicie *C* pro leticia *C* abliti *C* egeum *C.*

496. astionas *G.*

497. Dicitur] *om. Ask.* ynoe *C* bachum *C* semeles sororis suae *Ask.* thesiphonem *C* melecerta *C* se] *om. C* *Met. IV. 431.*

498. nepos] *imo sororis filius Hygin. 38, Met. VIII. 242* seram hostii *inepte P quod correxi* *Apollod. III. 15. 9 de Talo filio Perdiciis sororis Daedali quem serrae repertorem facit μαθητήν ὄντα, δείσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλη· σιαγόνα γὰρ ὄψεως εὐρῶν ξύλον λεπτὸν ἔπρισε.*

499. Nonnus ad Gregor. 56 Λίνδος πόλις παλαιὰ τῆς Ῥόδου ἐν ταύτῃ τῷ ἱερῷ τῷ θύοντι καὶ θοινωμένῳ τὸν βοῦν, οἱ θύοντες κατηρώντο καὶ διελοιδοροῦντο καὶ ὕβριζον ὕβρεις οὐχ ὀσίας. sacrificii *G* inferentes *C Ask.* proph-

et hunc morem in sacrificiis patriae suae dereliquit: quare Lindia pertulit in eum turpia uerba; quae in furorem conuersa se in mare praecipitauit. *G.*

Hercules cuiusdam Lindi aratoris raptum bouem occidit et ait se cum comederet nunquam libentius epulatum; quem morem Lindi seruauerunt maledicentes deo; quae sacra, cum uno anno intermisissent, furor praecipitandi inmissus est Lindiis uirginibus. *P.*

501. Feta tibi occurrat. *Feta leaena †Paphago in patris agro occurrens eum deuorauit. *G.*

†Paphagus Epirotes cum Ambrachiam obsideret exiuit uenatum et leaenae catulum nactus substulit: cui leaena occurrens lacerauit eum. *P.*

503. Quique Lycurgiden. Ancaeus filius Licurgi et Adonis filius Mirrae, in arborem mutatae, et Cinarae, et Idmon audacissimi fuerunt uenatores et ab apris perierunt. *G.*

505. Isque uel exanimis. Thoas quidam uenator caput apri

nantes nimium potae de quodam monte [se] praecipitarunt, ut ait Gallus. *C et Ask.*

Hic intelligitur Ibici Lydi filia quae cum Dianae auxilio uim Martis effugisset contumeliose in ipsum inuecta est, ex quo Mars commotus Ibicum morte affecit, illa prae dolore a scopulo se demisit. *Cod. Saluagnii.*

†Paphageus Epirotes cum Ambrachiam obsideret exiuit uenatum et leaenae catulum tacitus sustulit; quem consecuta leaena uirum membratim laniauit. *C et Ask.*

Ancaeus Licurgi filius a Calidonio apro interfectus est. *P.*

Idem etiam aper (Calydonius) Ancaeam Licurgiden Arcadium sibi cum bipenni occurrentem occidit. *Mure. s. u. Ythmon.*

Apud †Cariam fuit quidam uenator, Thoon nomine, qui caput

nantes *C* se] *om. C* lindi execratoris *P* lindi *P* *Q* male dicentes *P* *Eadem habet Mure* Lidie uirgines nimis pote sugestione bachi cui fecerant conuiuia (? conuitia) de monte se praecipitabant. aliter hercules cuiusdam execratoris raptum bouem occidit comedit. dicens se nunquam melius epulatum quem morem lidi id est homines de lidia seruauerant et (? ei) maledicentes deo uno anno intermisso furor precipitandi obiectus est uirginibus et inmissus *Historia extat ap. Canon. 11, Lact. I. 21 unde aratoris (ἀπορῆπος Λυδίου) restitui. Ad hos uersus Ouidii fortasse referendum erat fragm. Callimacheum (anon. 281) Κούραι πετράων ἤριπον ἐξ ὑπάρτων (O. Schneider. II. pp. 98, 759.) Saluagnii scholion ficticium credo: non extat in ed. Paris. 1573.*

501. ambrachiam *PC* tacitu *C* *Eadem ap. Mure nisi quod Pegasus uel Pegaseus dicitur.*

503. ligurgi *G* anteum ligurgidem archadeum *Mure* *Ficta narrant C cum Ask. et cod. Salu.* Amephinus (Amophanus *Ask.*) filius ypocoontis (ypomeuntos *Ask.*) de genere lygurgi uenator ab apro (apro *C*) fuit interfectus *C et Ask.* tangit Buten Lycurgi filium quem ex arbore tractum aper lacerauit *Cod. Salu. Vera de Ancaeo seruauit Mure; idem falso dicit Idmona a Calydonio apro interemptum.*

505. cicit *G* Cariam] imo Lucaniam in agro Posidoniati *Diod. IV. 22* toon *P* dyanam *P* dormienti caput excidit *P* italiam *Mure* ab

capiti suspendit in arbore: sed quia male locutus fuit in Dianam, illa faciente, cecidit caput super pectus eius et mortuus est. *G.*

inmane apri fixit in arbore, et insolenter locutus in Dianam sub eadem arbore occubuit: huic dormienti *in* caput incidit impetus et eum occidit. *P.*

Driamas siue Thoon apud Italiam ciuitatem uenator Dianae maledixit: unde *sub* arbore accubans a capite apri occisi in ramo suspenso et supra pectus *eius* delapso nutu Dianae est oppressus. *Mure.*

507. Siue idem simili. Berecintiades sic dictus a Berecintio monte simili morte simili de culpa cecidit. *G.*

Berecintus insula est uel mons in Frigia ubi *Attin* uenator quia insolenter locutus est in †Dianam eadem morte periit qua et Thoas. *C.*

Atis in Berecyntho monte, ubi Cybeles sacra fiebant, cum uenaretur, lassitudine oppressus, sub pinu somnum capiens, pinei pomi casu obrutus est. *Cod. Saluagnii.*

509. Si tua contigerit. Minoe interfecto a Cocalo, Cretenses de Sicilia ossa eius referentes Corcirae applicuerunt. Corciraeci uero eos uexauerunt et ossa disperserunt. quare quotiens Corciraeci Cretam uenerunt ab Cretensibus occidebantur. *G.*

Cretenses ex Sicilia *Minois ossa* inferentes Corcyram uenerunt: quos fugauerunt Corcyraeci et ossa *Minois* abstulerunt. unde in Creta (nocte *C*) statutum fuit quod quicumque Corcyraeci in Cretam (Creten *C*) uenirent suspenderentur, [ut ait †Menestro.] *Ask. et C.*

511. Vt sanguis Aleuae. *Alebas passus est ruinam suae

arbore *Mure eius*] suum *Mure* *Eadem historia in C Ask.* Thoas apud Caria(m) uenator caput magni apri quem interfecerat super arborem (-e *Ask.*) posuit (suspendit *Ask.*) et insolenter in dianam locutus sub eadem arbore recubuit, ubique (ibique *Ask.*) super eum dormientem caput cecidit et occidit. *Cod. Saluagnii habuit* In Andragathia regione uenator κ.τ.λ. quod ex Diodori uerbis κυνηγὸν ἐν τοῖς κατὰ τὴν θήραν ἀνδραγαθήμασι διωνομασμένον male intellectis finxisse sibi scholiastam perspexit *Ebwaldus p. 9; eundem ego errorem in Vaticano Reg. 2061 inueni* Fuisse scribit hunc Diodorus in agro Possidoniatarum in regione quae dicitur anchogathia *Mirum est de regione omnes errasse praeter unum Mure; nam Posidonia siue Paestum urbs fuit Italorum in Lucanis, ut ex Diodoro satis apparet.*

507. berecinciades *G* berinthius *C* archon *C* dynam *C* quia et *C* *Paulo aliter Ask.* Aten filius berentii in phrygia uenator quia et ipse ins. loc. est in dianam κ.τ.λ. *Similia ap. Mure s. u. Athis et in P. Quod Berecintus in his insula dicitur ad Sangarium fortasse refertur; sed uidetur errasse scholiasta quod Attin de Diana male dicentem induxit.*

509. cochire *G* cochirei *G bis* circenses *C* nunciis pro *Minois C* ossa om. *C* minas *C* ueniret suspenderetur *C* ut ait Menestro om. *Ask.* Menestro] *Menepbro? an Menestor? Similia ap. Mure s. u. Cretenses et in P.*

511. *Historia ficticia quam pudet scholiis inferre eius*] sua *G C et Ask.* habent Lorios alabe filia [alebes *Ask.*] cum littoria [licoride *Ask.*] filia sua dum domum intraret domo cadente periit et [aliquis prothegenes quem ad conuiuium suum *inuitauerat*] quia eiusdem fuit cum uiro aduersitatis eiusdem dicitur cum eo fuisse constellationis, *sed uerba aliquis—inuitauerat absunt ab*

domus et tota eius familia : hic autem in Leone natus fuit, quare stella fuit ei aequa.* *G.*

513. Utque uel Euenus. Ebenus cecidit in fluuium qui prius dictus Licormas, deinceps de nomine ipsius dictus est Ebenus. similiter Tiberinus de nomine suo fluuium in quem cecidit Tiberinum nominauit. *G.*

515. Astacidaeque modo. Superius dixit quomodo Tideus corrosit caput Menalippi: hic dicit ut ad modum Menalippi corrodat. *G.*

517. Quodque ferunt Brothean. †Brothea filius Iouis, impietatis conscius, se ipsum pirae imposuit. *G.*

Imprecatur mortem Brotheae uel Brothei filii Vulcani et Palladis qui Erichthonius dicebatur: hic, cum esset spretus ob oris deformitatem, sponte in ardentem pyram se coniecit uitam fastidians, cuius meminit Eusebius. *Reg. 2061.*

519. Inclususque necem cauea. Callisthenes, qui res Alexandri scripsit, in custodia fame expirauit, eo quod parum speciose res eius scripserat. *P.*

Ask. Saluagnius haec edidit Alcicide Aleuae Larissaei filia domus ruina cum Lycoride uiro obruta est, nec minus futilia Mure.

513. *Similia ap. Mure* hebenus *G bis* licornas *G* su *G* ebnus dicitur *C* ab ipso] *om. C* Tiberinus rex Albanorum] *om. C* ab ipso] *om. C* Ouidius] *Met. XIV. 614-616.*

515. capri *Mure* pro *Mure* conmodere *Mure* *A uero aberrarunt C et Ask. de Hyrtacide Niso interpretati.*

517. nequissimus est *C* *Mure s. u.* Brotheas filius Iouis propter suam nequiciam excecatus a Ioue et idem se proiecit in piram odio habens uitam suam. *Nescio an buc pertineat quod habet H ad 297* Themisto Athamantis uxor Proteae Iouis filio uenenum ad bibendum dedit: qui insanus in pyra quam fecerat se composuit. *Hieronymus in Euseb. Chron. p. 31* *Schöne Erichthonium facit Vulcani et Mineruae filium. Tzetzes autem ad Lyc. 111 dicit 'Αθηνᾶ τινὶ Βασιλίδι, θυγατρὶ δὲ Βροντέου ὑπαρχούση, Ἡφαιστος γὰρ μίγεις γεννᾷ Ἐριχθόνιον, unde Brontas auus efficitur Erichthonii, sed Broteam eundem Erichthonio fuisse non dicit Tzetzes neque ego hanc historiam comperi.*

519. Calistenes *P* spetiose *P* Calistinus *C* Carillus *C* Cerillus *Ask.* positus fuit in cauea et ibi *Ask.* *Minus recte G* Cherilus elimones facta Alexandri male describens in foueam praecipitatus fame periit *Mure* Caliphones uel therylus uel elymones gesta magni alexandri male scribens inclusus cauea fame periit. uel aliter. pactus pro bono uersu numisma sibi dari, pro uili colaphum, colaphis periit *cf. Acr. ad Hor. A. P. 357.*

Ebenus quidam cecidit in fluuium qui prius Licormas dicebatur, sed nunc [ab ipso] Ebenus dicitur, et Tiberinus [rex Albanorum cecidit] in Albulam qui nunc [ab ipso] dicitur Tiberis, ut ait Ouidius. *C et Ask.*

Menalippus fuit quidam Thebanus filius Astaci qui Tydeum ad mortem uulnerauit. Tydeus autem caput Menalippi sibi allatum praee odio et ira conrodere et rodere coepit. *Sta. Th. Mure.*

Brothea Iouis filius excaecatus est a Ioue quia nequissimus erat, et ideo proiecit se in piram ardentem, odio habens uitam suam, ut ait Darius. *C et Ask.*

Callisthenes uel Choerilus, quia promiserat quod gesta Alexandri bene describeret et male descripsit, posuit eum in caueam, ubi frigore et fame periit. *C et Ask.*

521. Vtque repertori. Archilocus inuentor iambi, propter linguae suae prauitatem, missus est in exilium. C.

523. Vtque parum stabili. *Quidam poeta facta Atheniensium male descripsit: quare ab eis et eius scripta combusta sunt et idem fame periit. G.

Anaxandrides, non Meuius, ut multi retulerunt. hunc enim Anaxandridem Eustacius refert quom Athenienses bonas leges habere diceret sed malis uti eos praedicaret, enumeraretque ceteras nationes quae aut sine lege essent aut non in condendis legibus tantum salis habuissent, usui uenirent tamen melius, coniectus in carcerem est inediaque extinctus et eius opus publice concrematum est. *Cod. 36 Semin. Patavini.*

[Imprecatur mortem Aristonis poetae qui, cum carmine lacessiuisset Athenarum laudes immensas scriptas ab oratoribus libris qui inscribuntur Panathenaici, decreto publico fame perire coactus est. Anaximenes autem, ut est apud Pausaniam, librum edidit in Athenienses Lacedaemonios ac Thebanos sub nomine Theopompi. *Reg. 2061.*]

525. Vtque lyrae uates. *Orpheus repertor illiciti amoris a sacerdotibus Bacchi dexteram amisit. tunc ille, uidens se non posse citharizare, irruit in eas nihil

Archilochus, iambici carminis inuentor, cui maledicentia exitio fuit. *Cod. Saluagnii.*

*Menius poeta, quia male descripsit Atheniensium [gesta], ab eis in carcerem positus est, ubi eum fame mori fecerunt et libros eius deleuerunt. *Ask. et C.*

*Lycofrenus† quidam poeta fuit, qui, dum comœdiam suam in scena recitabat, puras, i. nudas, puerorum et puellarum cohortes repraesentabat et quendam *nimis*

521. *Minus recte G Archilochus iamborum inuentor, postquam Licamben coegerat ad suspendium ab amicis eius persecutus seipsum interfecit.*

523. *Historiae ficticiae Meuius Ask. gesta om. C carcere positus fuit C mori fame C Paria Mure qui ineptit de Vergilii obtrectatore. In Menio isto uerum nomen latere credo, fortasse Menippum. An est Melius? quo nomine et Diagoras ex Melo et Socrates tamquam ἀθεος noti fuerunt. (Suid. s. u.) In loco obscurissimo non dubitavi edere interpretationes Italorum Saec. XV, quales sunt Patavini de Anaxandride et quae hanc secuntur. Aristot. Eth. Nic. VII. 12. 3 Ἔοικε δὴ ὁ ἀκρατὴς πόλει ἢ ψηφίζεται μὲν ἀπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔχει σπουδαίους, χρήται δὲ οὐδέν, ὥσπερ Ἀναξανδρίδης ἔσκωψεν, Ἡ πόλις ἐβούλεθ' ἢ νόμων οὐδὲν μέλει. Sed Anaxandridem in carcerem coniectum inedia periisse non comperi neque apud Eustratium in comment. ad Eth. VII. 12 neque apud Eustathium ad Hom. 1273, 1834, neque ante me comperit Saluagnius. Sed nec Henricus Gandler, uir in Aristotelicis studiis si quis alius excellens, tale quicquam in Eustratio inuenit. Paus. VI. 18 φαίνεται δὲ καὶ ἄνδρα ὁ Ἀναξιμένης ἐχθρὸν οὐκ ἀμαθέστατα ἀλλὰ καὶ ἐπιφθονώτατα ἀμυνάμενος. ἐπεφύκει μὲν αὐτὸς σοφιστὴς καὶ σοφιστῶν λόγους μιμείσθαι ὥς δὲ οἱ διαφορὰ ἐς Θεόπομπον ἐγεγόνει τὸν Δαμασιστράτου, γράφει βιβλίον ἐς Ἀθηναίους, καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίοις ὁμοῦ καὶ Θηβαίοις, συγγραφὴν λοιδόρον, ὡς δὲ ἦν ἐς τὸ ἀκριβέστατον αὐτῷ μεμιμημένα, ἐπιγράψας τοῦ Θεόπομπου τὸ ὄνομα τῷ βιβλίῳ διέπεμπεν εἰς τὰς πόλεις καὶ αὐτὸς τε συγγεγραφῶς ἦν, καὶ τὸ ἔχθος τὸ ἐς Θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐπηύξητο. οὐ μὴν οὐδὲ εἰπεῖν τις αὐτοσχεδίως Ἀναξιμένους πρότερός ἐστιν εὐρηκῶς. τὰ ἔπη δὲ τὰ ἐς Ἀλέξανδρον οὐ μοι πιστά ἐστιν Ἀναξιμένην τὸν ποιήσαντα εἶναι. pantheniaci carmine *Reg.**

525. repertor *Lact. Narr. Fab. X. 1* puerilem uenerem instituit citari-

curans de uita, et mortuus est.*
G.

Aristochius† poeta carmen tragicum per siluam transiens meditabatur, cui serpens ex arbore, cuius folia percusserat, decidens manum momordit, quare extremum diem obiit. *Cod. Saluagnii.*

527. Vtque Agamemnonio. Orestes de morte Pirri rediens, calcato serpente interiit. G.

529. Sit tibi coniugii. Eupolis et uxor sua primo concubitu perierunt fulmine, causa tamen latet. uel ideo quia aliis diis uocatis Iouis obliti sunt. G.

531. Vtque cothurnatum. *Licophorus tragicus nimis igno-

acriter reprehendebat, qui eum in ipsa recitatione cum sagitta in manu dextra uulnerauit: unde sic emittendo sanguinem periit, teste Gallo.* *C et Ask.*

Orestes filius Agamemnonis, cum reuerteretur ab interfectione Pirri, calcato serpente interiit. *C et Ask.*

Eupolis et uxor sua †Medela in primo concubitu interfecti sunt a Ioue, quia sacrificauerunt omnibus diis et non Ioui. *C et Ask.*

*Licoris quidam poeta scribens tragoediam percussus est

zare G †Aristochius] *An Aristo Chius? an Aristomachus, qui in Scholiis Arateorum Germanici nuncupatus est p. 164 ed. Breysig? Licofirrius uel Licostrarius Ask. puras i. om. Ask. mirus acriter C qui cum ipsa recitatione C dextera Ask. emittenda C Saluagniana fabula sic extat in Patauino codice Carcirius (l. Carcinus) poeta tragicus, ut Eustachius memorat in vii Ethicorum Aristotelis libro, de Cercione scripsit, et Alepam (l. Alopen) eius filiam adulteram patris infamauit. quapropter traiectus gladio extinctus est. uel intelligamus de Aristomachio (? Aristone chio) poeta qui quidem dum tragicum carmen meditaretur per siluam incedens arboris frondes decutiebat securus. quod dum faceret serpentis morsu concidit. Vnde merito suspiceris totam hanc fabulam de poeta serpente occiso ex Eth. VII. 7 ὡσπερ ὁ Θεοδέκτου Φιλοκτῆτης ὑπὸ τοῦ ἔχους πεπληγμένος ἢ ὁ Καρκίνου ἐν τῇ Ἀλόπη Κερκύων conflatam fuisse, uti post Leopardum Meinekius docuit de Carcino disserens Hist. Crit. Com. Graec. p. 512. Idem Meinekius Aristoni Chio, Stoico philosopho, assignat undeuiginti iambos comicorum ad similitudinem ap. Theophil. c. Autolycum III. 7 ed. Otto; quamquam inter Aristones etiam tragicus memoratur a Diog. L. VII. 164. Quae C et Ask. habent proxime accedunt ad ea quae de Anthea Lindio tradit Athenaeus 445. Hic enim πρεσβύτερος καὶ εὐδαίμων ἄνθρωπος εὐφυῆς τε περὶ ποιήσιν ὧν πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἐσθῆτά τε διονυσιακὴν φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκχους ἐξῆγε τε κῶμον αἰεὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ πρῶτος εὗρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποιήσιν, ἢ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο ἐν τοῖς καταλογάδην ἰάμβοις· οὗτος δὲ καὶ κωμωδίας ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποιημάτων, ἃ ἐξῆρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλοφοροῦσι.*

527. Horestes GC agamemnonis C Tzetx. ad Lyc. 1374 αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. *Ἡ κατὰ τινὰς Ἑριγόνην γήμας τὴν Αἰγίσθου Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς ἀναιρεῖται. Sed non dicit Tzetzes angue Orestem periisse dum ab occidendo Pyrrho reuertitur.

529. Eupotus G Ebolus uel Ebalus uel Empalus Ask. qui C sacrificauerant Ask. Mure s. u. Eupolis qui secundum alios dicitur Ypolis cum coniuge sua medela in prima nocte nupciarum et primo coytu periit *Nomen uxoris Λυκαίνιον est in epigrammate A. P. VII. 298. 3.*

531. *Historiae ficticiae.* Licorphorus G Lycoris Ask. passus fuit

miniose de principibus loquebatur, unde in ipsa recitatione sagitta toxicata percussus interiit.* *G.* sagitta a quodam inimico suo in uena, unde incessanter inundante sanguine mortuus est.* *C et Ask.*

533. Aut lacer in siluis. De Pentheo. *G.*

Pentheum significat qui a matre et materteris suis dilaceratus habuit auum *Cadmum* quem constat anguem fuisse inuentum. unde dicit Ouidius *Metaos.* [III. 575 ut serpens in longam tenditur aluum]. *C.*

535. Perque feros montes. Iupiter concubuit cum uxore Lici. genuit ex ea *Zetum* et *Amphionem*. ideo *Licus* eam repudiauit et *Dircen* duxit. quare *Zetus* et *Amphion* tauris indomitis distraxerunt. *G.*

Licus rex [Thebarum] habuit uxorem nomine *Antiopam*, quam postea dimisit et in carcere(m) posuit persuasione *Dirces* alterius uxoris quam ei superduxit. sed dum superesset in carcere *Iupiter* eius amore captus ad eam ueniens genuit *Zetum* et *Amphionem*; qui cum adulti fuissent, cognito quod per nouercam incarcerata fuit mater sua, nouercam tauris indomitis alligatam circa muros uel montes *Thebanos* traxerunt, donec mutata fuit in fontem sui nominis. *C et Ask.*

536. coniux imperiosa. *Dirce.* *G.*

537. Quodque suae passa est. De *Philomela.* *G.*

Philomelam tangit sororem *Procnes*, filiam *Pandionis*, a *Tereo* marito ipsius *Procnes* stupratam, cuius etiam linguam secuit, ut ait Ouidius *Meta.* [VI. 556]. *C.*

539. Cognitor ut tardae. *Cinaram* significat qui deceptus cum *filia* concubuit: postea cognito quod *filia* sua erat, euaginato

sagitta *Ask.* sanguine inundante *Ask.* *Mure s. u.* *Lycophorus* comicus sua lenocinia in scenis et in comedia actu representauit, unde quidam indignans mentulam (*b. e.* uenam) eius sagittauit et ita periit. *Nibil in his quod non ficticium uideatur. Tragoedias Lycophron scripsit et δράμα σατυρικόν Menedemum; comoedias non scripsit, sed librum περὶ Κωμῳδίας (Mein. Hist. Crit. p. 10).*

533. penteo *G.* pantheum *C.* thadinum *C.* magnum *G.*

535. retum *G.* retus *G.* thebarum *om. C.* anthiopam *G.* carcere *Ask.* dum esset *Ask.* cognito *om. Ask.* fuerat *Ask.* nouerca turre im domitis alligata *C.* correxi ex *Ask.*

537. philomena *G.* philomenam *C.* prognes *C.* thereo *C.* prognes scrutata *C.* lignam *C.*

539. signit *C.* cum ea *C.* arbore *C.* *M. X. 298-502* non nisi] quia non nisi *C.* *Inepta sunt quae addit C* Vel si est ibi *Conditor* et non

Cognitor tardus est proprium nomen eius qui urbem condidit quam mirinem appellauit qui(a) non minus in uidendo urbem delectabatur quam si miro (*μύρο*) unguento ungeretur *cinaria Mure* coytus *Mure* hostiatim *Mure* *Blesus Reg. Hinc et quod ed. Bononiensis a. 1480* *Blaesus* habet colligas iam

hostibus suis et in puluerem re-
dactus, et per diuersa loca disper-
sus. *G.*

†Leius rex tardus cognomine
dictus eo quod tarde construebat
turres Murrae uel Murae ciuitatis
ab hostibus suis captus et com-
bustus per diuersa loca sparsus
est. uel aliter ut legatur, Cognitor
et tunc intelligatur de Cinara qui,
cognito crimine coitus cum
Mirra filia perpetrato, uagus et
profugus ostiatim mendicauit.
Mure.

541. Inque tuis opifex.
Achaeus quidam poeta in monte
studuit; super cuius oculos apum
examen descendit; qui earum
aculeis acceptis amisit lumen. *G.*

543. Fixus et in duris.
Epimetheus et Prometheus fue-
runt fratres. Pirra uero fuit filia
Epimethi: cuius frater .s. Prome-
theus a Ioue fulminatus est. *G.*

545. Vt puer Harp. †Arpa-
sige filium comedit quemadmo-
dum Thiestes suum, offerente ei
Atreo suo fratre. *G.*

547. Trunca geras saeuo.
Mammertus uel ta ab ensibus
frustatim dilaceratus fuit, secun-

gladio, persecutus est illam. quae
fugiens in Orientem mutata fuit in
arborem sui nominis. Ouidius [X].
Cinaras quoque, propter scelus
quod fecerat, a ciuibus suis mem-
bratim dilaceratus est. Tardae
quia eam cognouit non nisi post
concupitum. *C.*

Blaesus, conditor †Myrrae ci-
uitatis in Arabia†, tardus in con-
struendis moenibus, ab hostibus
captus est, et eius membra sparsa
per diuersa loca. de hoc nihil
aliud inuenio. [*Reg.* 1801].

Achaeus fuit quidam uates.
super cuius oculos examen apum
ascendit, et sic earum spiculis ac-
ceptis lumina perdidit. *C et Ask.*

Prometheum significat cuius
iecur uultures corrodunt. nam
Iapetus genuit Prometheum et
Epimetheus, Epimetheus Pirram,
ut d. Ouidius in I°. [82, 390]. *C.*

†Arpacides, uel secundum quos-
dam †Arapagies, fuit comestus a
patre suo, sicut Thiestes proprios
filios a fratre Atreo appositos
comedit. *Mure.*

Mimnermus gladiis hostium to-
tus dimembratus est et discerptus.
Mure.

*medio saec. XV correctum fuisse id quod optimi codices exhibent laesus. Neque
tamen ante Leopardum (1510-1567) emendatio a quoquam perfecta erat, si
quidem hic demum Cyrae inuenit. Vbi mire pro cire eodem errore uidetur
scriptum quo Melacte pro Calacte ap. Sil. XIV. 252. Nam quae de Murra
ciuitate habent Mure et Reg. 1801 uera uix possunt esse.*

541. eius *C* oculis *Ask.* ea spicula *C* receptis *Ask.* *Mure s. u.*
Acheus quidam alius in monte poeticum exercens studium spiculis apum
oculis suis infixis cecatus est.

543. Epimetus *G* epimati *G* significat iecur eius cuius uultures *C*
prometheum *C bis* epimetum epimetus pirram *C.*

545. *Inepte C et Ask.* Arpiage fuit filius Thiestis quem ei frater suus
atreus dedit ad comedendum ut [supra Atque aliquid, sed illic de com-
missis] ubi quae uncis inclusa sunt ex *Ask.* suppleui. comedit *G* tiestes *G*
Manifeste Mure de Harpigi filio interpretatur.

547. Mynerius et Minerinus *Mure* *Ficta uidentur quae exhibent C et Ask.*
Minerus (Micernus *Ask.*) captus a quodam hoste suo, mutilatus est
omnibus membris suis, quia interfecerat quendam fratrem hostis sui (fratrem
suum *Ask.*) ad ultimum (et ad ultimum *Ask.*) sibi oculi fuerunt eruti
(oculi fuerunt sibi eruti *Ask.*)

dum quosdam in bello Thebano.

G.

549. Vtque Syracosio. *Theodorus Siracusanus poeta fuit qui male locutus de Ioue uel Diana, adeo insaniuit quod se ipsum suspendit.* G.

Tedicus† poeta quia de Ioue probra dixit factus insanus se ipsum propria manu laqueo suspendit. C et Ask.

[Id est Theocrito Syracusio poetae, qui, cum in Hieronis tyranni filium inuectus esset, ab eo ideo est capi iussus, ut eum ad supplicium trahi simularet. interrogatus si deinceps a maledictis desisteret, ille eo acrius etiam regi ipsi maledicere coepit, quare indignatus non iam ad simulatum, sed ad certum supplicium rapi iussit: quidam laqueo strangulatum, quidam capite caesum prodidere. Cod. Saluagnii.]

[Theocritus poeta Bucolicorum, ut multi ferunt, truncatus est capite quod dicax non tantum in uulgares sed et in principes fuerit. sunt qui dicant quom ad eum locum deductus fuisset ubi truncandus erat, pauore perculsum eum interiisse. Ouidius tamen hic eum laqueo apprehensum interiisse uideri uult. Cod. 36 Seminarii Patauini.]

551. Nudaue direpta. Marsia Satirus inuenta tibia Palladis Apollini se æquiperauit; a quo uictus excoriatus est et in flumen sui nominis mutatus. G.

Marsiam significat Satirum qui ab Apolline excoriatus est, ut dictum est supra [ibi] Mens quoque, sed illic proprium de animi passione, hic de corporis passione. C et Ask.

553. Saxificae uideas. Perseus, rediens ab interfectione Meduses, Phineum et multos de populo eius in saxa conuertit ostenso eis capite Gorgonis. Ouidius (M. V. 157 sqq.). C.

554. Cephenum multos. Quia uolebant Persea occidere. G.

555. Potniadum morsus. Vnus Glaucus, festa Veneris nolens celebrare, ab equabus deuoratus est, quae sunt animalia luxuriosa, quae dictae sunt Potniades a loco. G.

Glaucus despiciebat sacrificia Veneris, vnde illa irata Potniades equas a loco sic dictas quas equitabat in eum conuertit. itaque totum ipsum dilacerauerunt. C et Ask.

556. Inque maris salias. Glaucus piscator proiecit pisces

549. *Historiae ficticiae.* Teditus Ask. pro manu laqueo C proprio laqueo Ask. *Mure habet haec* Theocritus etiam alter uel theudocus male locutus de ioue ut latro est suspensus. aliter quidam poeta quodam die equum ascendit imponensque laqueum arbori qua erat transiturus cepit equum calcaribus urgere et sub arbore transire uolens capite ipsi laqueo implicito strangulatur. *Quae secuntur ex Saluagnii codice uereor ne ficta sint omnia. Quae ex Patauino attuli ut de Theocrito falsa, ita de Antiphonte uera sunt. Vide commentarium.*

551. ibi om. Ask. proprium C de passione animi proprie Ask.
553. medus est C. eius] suo C.
555. postmade G peniades C eques C ita quod C.

Alius Glaucus per quamdam herbam in piscem mutatus in mari prosiliit. *G.*

557. Vtque duobus idem. Tertius Glaucus a quodam uicino suo ad conuiuium inuitatus ueneno melli mixto interiit. *G.*

Glaucus piscator optimus de urbe Anthedone, secundum quosdam filius Minois, pisces in litus proiecit, qui herbarum tactu reuixerunt: quo uiso Glaucus, credens quod gustans has herbas fieret immortalis, gustauit, et statim alienatus se in mare praecipitauit: ubi factus marinus deus fuit amatus a Circe, sed ipse plus Scillam amauit. Glaucus alter a uicino inuitatus ueneno cum melle mixto bibito fingitur periisse. Glaucus etiam tertius de urbe Potnia sacra Veneris spreuit: unde illa irata equabus quas equitabat inmisit furorem in tantum quod ipsum dilacerabant. *Mure.*

559. Sollicitoque bibas. Q. d. coactus bibas uenenum quod Socrates bibit sponte. *G.*

in herbam et tacti ab herba resilierunt in mare, unde admirans uim illius herbae tetigit ipsam et in mare prosiluit. Ouidius *Meta. C.*

Quidam Cretensis inuitauit Glaucum tnolem ad prandium et dedit illi uenenum bibere cum melle, et ita suffocatus est. *C et Ask.*

Anitus discipulus Socratis eum accusauit, unde Socrates reus Aniti dictus est. qui uenenum sibi datum cicutae bibit prae infamia de Alcibiade puero sibi dilecto. *C.*

Sic construe: utinam bibas illud uenenum, s. cicutae, quod doctissimus, i. Socrates, reus Aniti olim bibit: dico bibas sic sollicito ore ueluti ipse Socrates bibit imperturbato ore, quia non timuit et nihil nocuit ei. *C.*

561. Nec tibi si quid amas. Haemon cum sorore prae pudore periit. vel aliter, uxor Haemonis prima nocte mortua quia omnibus

Haemo cum filiam Rhodopen turpiter amaret, uterque in montem sui nominis obduruit. *Cod. Saluagnii.*

556. metha *C Met. XIII. 904 sqq.*

557. †nolem *An nobilem?* quendam glaucum nomine *Ask.* anchedone *Mure* littus *Mure* Quod scholiastae Glaucum ueneno melli mixto tradunt interiisse, conferenda sunt quae de eo dicit Palaephatus de *Incred. 27* Γλαῦκος πῶν μέλι ἐπαράχθη τὴν κοιλίαν· χολῆς δὲ αὐτῷ πλείονος κινήσεως ἐλειποθύμησεν. Haec enim, quamquam uulgatam de Glaucio fabulam in uerisimilius interpretantur, pro ipsa fabula poterant innotescere. pothnya *Mure* imtantum *Mure.*

559. *b. e.* Quasi dicat Socrates *G Paria cum C habet Mure s. u.* Socrates Anetus *C aneti C secute C pro C dilecto]* iniucto *C Discipulus Socratis Anytus non fuit; sed disputanti Socrati adfuisse Anyti filium dicit scriptor Xenophontae Apol. Soc. 29, 30. Quae C addit de Alcibiade, nescio an ex antiquo fonte deriuata sint, ubi traditus sit Socrates cum Anyto ita coniunctus fuisse ut uterque Alcibiadis amator esset (Schol. Plat. Apol. Socr. p. 28, Plut. Amator. 762).*

561. Incestum Haemonis quod hic narrant *G et cod. Saluagnii de Haemo narrat Plutarchus de Fluuiis XI. παράκεινται δ' αὐτῷ ὄρη Ῥοδόπη καὶ Αἴμος· οὗτοι ἀδελφοὶ τυγχάνοντες καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἀλλήλων ἐμπεσόντες, ὁ μὲν αὐτὴν Ἦραν προσηγόρευσεν, ἡ δὲ τὸν ἀγαπώμενον Δία. οἱ δ' ἀτιμούμενοι θεοὶ τὴν πράξιν*

diis sacrificato Venus est praeterita. *G.*

562. Utque sua Macareus. Macareus cum sorore sua Canace coiuit. *G.*

563. Vel uideas quod iam. praecipitaretur, uidit patriam suam

565. ut auo genitore creatus. Superius de morte Adonidis, modo de causa mortis .s. ut ea causa mortis Ibis pereat qua Adonis. *G.*

567. Ossibus inque tuis. Telegonum genuit (Circe), qui postmodum a matre pro quaerendo patre missus ad Ithacam urbem et patriam Vlixis, patrem Vlixem occidit. (*Mure.*)

569. Utque loquax in equo. *Agenor male loquens de Diana equum ascendit, et laqueum in uia qua erat iturus posuit: quem subtransiens equo derelicto ipse pependit.* *G.*

571. Aut ut Anaxarchus. Anaxarcus ab hostibus suis depre-

Supra tetigit de Canace sorore, *ibi* Biblidos et Canaces, hic de fratre, i. Macareo. *C.*

Astianax, prius quam ab Vlixee destructam. *G.*

Descriptio est Adonis quem Cinaras de Mirra filia sua genuit, unde ipse fuit et *auus* et pater. superius de simplice morte Adonis, hic de causa mortis loquitur, de ea ut causa Ibis pereat qua Adonis filius Cinarae periit. uel supra de morte Cinarae, *hic de* dedecore filii, quia pater eius dilaceratus est a ciuibus, si *ibi* tangitur de Cinara Cognitor. *C.*

Vlixes maritus Penelopes, filiae Icarii, et ideo gener eius, a Teledamo filio suo fatifero + aciroe interfectus fuit. *C.*

*Agenor turpia locutus fuit in Dianam, unde irata fecit *ut* dum equum currere *faceret*, equo labente et pollice sub gula opposito, dum pronus caderet iugulatus est, teste Gallo.* *C et Ask.*

μισοπονήρως ἐνεγκόντες εἰς ὁμώνυμα ὄρη μετέβαλον ἀμφοτέρους. *Cf. Met. VI. 87-89 (Leopard. Emend. p. 404 Tom. III Lampadis Gruterianae.) Mire errant C et Ask. de Laodamia Haemonide interpretantes.*

562. sorore et bilidos *C* machareo *C.*

563. astionas *G.*

565. superius *u.* 539 cineras *C* et acius *C* de ut ca causa *C* parcat *C* cinare *C bis* hec dedecore *C.*

567. theleogonum *Mure* ytacam *Mure* penolopes *C* ycarii *C* leiuis *C* thelamacho *C* *Eustath.* 1796 ὁ δὲ τὴν Τηλεγόνειαν γράφας Κυρηναῖος ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἢ Τηλέδαμον fatifero aciroe] *an* fatifera trigone? *Lyc.* 795 Κτενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ Κέντρω δυσάλθης ἔλλοπος Σαρδωνικῆς. *G* *habet* ulixes quia occiderat procos uxoris sue et seruos et ancillas ab amicis eorum occisus est, quo *ā* (? autem) genere teli nescitur. fuit gener Icarii.

569. *Historia inepte conficta sed in quam conspirant cum ueteribus scholiis tum Mure tum qui saec. XV uersum interpretati sunt donec uerum docuit Politianus Misc. LXXV.* locutus est *Ask.* unde ipsa irata fecit quod ipse dum *Ask.* equum curret *C* ex *Ask. correxi* posito *Ask.*

571. anaxaracus *G* anaxarcus *Mure* sinapis cum pilo *Mure* Laer-

hensus in pila fuit positus et tanquam milium uel sinapis contritus est. *G.*

Anaxarcus in pila, id est in mortario, positus, sicut granum sinapis, pilo, id est tritorio, tritus seu comminutus est. *Mure.*

Anaxarchus philosophus Abderites intelligitur, cuius ossa concussa iacta sunt per agros quasi ad sacrificium Cereris. de hoc locutus est Laertius de uitis philosophorum in hunc modum: Inimicum habuit Nicocreontem Cypri tyrannum, et cum illum Alexander in conuiuio rogasset quidnam de cena illa sentiret dixisse ferunt, 'Cuncta permagnifice, O rex; uerum oportebit iam caput satrapae cuiusdam apponi,' Nicocreontem intuens. hoc ille audito indignatus est. post mortem regis, cum naui ferretur Anaxarchus inuitusque applicuisset Cypro, comprehensum in saxum concauum coniecit iussitque ferreis malleis caedi; et paulo post dixit, 'Tunde, tunde Anaxarchi uasculum, nam Anaxarchum nihil terres.' [Reg. 1801.]

573. Utque patrem Psamathe. Tangit de filia Crotopi, quam pater suus terrae uiuam infodit quia Phoebus coierat cum ea. *G.*

†Sameus filiam habuit nomine Leucotheam a Phoebō adamatam, quam ob causam pater ipsam defodit. Phoebus in ultionem puellae †Sameum interfecit. *Cod. Saluagnii.*

575. Inque tuos. Tangit de monstro quod Corœbus occidit. *G.*

577. Utque nepos Aethrae. Thesei, patris Hippoliti. *G.*

Hippolitem tangit nepotem Aethrae. Aethra enim filia Pitthei fuit mater Thesei. Theseus pater Hippoliti fuit. sed superius hoc tetigit [ibi] Quaeque precor, fiant (u. 89), uel ibi Vel tua ne

tius] IX. 58 strapes *Reg.* hoc illo *Reg.* maleis *Reg.* anaxarachi anaxaracum *Reg.* *C et Ask.* haec habent Anaxarcus (Anazareus *C*) rex in pila lignea (lingeā *C*) positus pro frugibus est contritus quia ipse constituerat (stituerat *C*, om. ipse) ut uno quoque anno unus homo Cereri (om. *C*) pro frugibus sacrificaretur. In quibus erratum est quod 'Anaxarchus rex' pro 'Anaxarchus a rege Nicocreonte' posuerunt: cetera ficta uidentur ex Ouidii uerbis pro solitis frugibus.

573. cicropis *G* samace *C* salmace *Ask.* cretopi *C* et habuit ex ea l. f. *Ask.* sciuit pater *Ask.* fodit *C* interfoecit *C* nec non ad Crotopum interfecit et non ad totius *C* nec ad totius *Ask.* strenuus *C* interfecit et hoc est quod dicit *Ask.* *Saluagnii scholion per errorem huc tralatum est.* *Anon. Mythogr.* 6 (p. 348, ed. *Westermann*) Ἥλιος Λευκοθή τῇ Ὀρχομένου (l. Ὀρχάμου) μιγῆναι θελήσας εἰς τὴν μητέρα τῆς προειρημένης μετεμορφώθη. ταύτην ὁ πατήρ ζῶσαν κατώρυξεν. *Ouid. M. IV.* 207-213.

577. Ipolitus *G* Etha *G* tesei *G* ipoliti *G* ipolitem *C* ponthei *C* phitei mater fuit thesei patris hypoliti *Ask.* ypolitum *C* ibi] om. *Ask.* vel supra manifeste *Ask.* autem pro alia *Ask.*

(u. 279). sed supra materia de iudicio Thesei, infra alia de simplici morte: hic uero de causa mortis eius. *C et Ask.*

579. Propter opes nimias. Tangit filium Priami Polidorum et regem Thraciae Polimestora. *G.*

Polimestor rex Thraciae Polidorum filium Priami cum maximo pondere auri sibi commendatum occidit ut auro potiretur. superius hoc tetigit Quique oculis (u. 267), sed ibi de hospitis caecatione, hic de alumno necato maxime tangit. *quare non superfluit. C.*

581. Utque ferunt fratres. Tangit fabulam de Niobe et filiis eius interfectis. *G.*

Niobe septem filios habuit, quorum unus fuit Damasichthon, et totidem filias, quos omnes Phoebus et Diana interfecerunt, Phoebus filios [et] Diana filias, quia Niobe, confidens in prole, non permittebat sacrificia fieri a Thebanis Latonae et ei conuicia dicebat, ut d. Ouidius. *C et Ask.*

583. Addidit ut fidicen. Tangit de Amphione uiro Niobes. *G.*

Amphion citharædus maritus Niobes qui se interfecit ductus taedio uitae pro filiis suis et filiabus interfectis. [Oui. Meta.] *C et Ask.*

585. Vtue soror Pelopis. Niobe uxor Amphionis et soror Pelopis prae dolore filiorum mutata est in saxum, ut d. Oui. Meta. *C.*

586. Ut laesus lingua. Battus prodidit Mercurium sibi ipsi. *G.*

Battus, quia Mercurio prodidit furtum, mutatus est ab eo in saxum, ut dicit Ouidius meta. l. 2. *Ask.*

588. Quo puer Oebalides. *Hiacinthus* amasius Phœbi lusu disci interiit. *G.*

i. *Hiacinthus*, [qui] quando cum Apolline ludebat, discus repercussione [terrae] in frontem eius resiliuit [et eum interfecit]. Ouidius. *C et Ask.*

i. *Hiacinthus* qui iaculabatur aera cum disco quo ipse percussus est. *P.*

589. Si qua per alternos. De Leandro et Hero. *G.*

Tangit historiam Leandri qui in nando submersus est, libro Heroïdum, ibi Mittit Abydenus. (XVIII. 1.) *C.*

591. Comicus ut mediis. Comicus dum in quodam flumine natat in quadam uoragine mersus periit, et ille sicut in illo flumine, sic iste in Stigia palude. *G.*

579. tracie *G C* alumpno *C* quia *C.*

581. eius] suis *G* Nyobe sectem *C* damasiton *C Ask.* et] *om. Ask.*
Latonae *Ask.* Dianae *C* eis *C* conuicia *Met. VI. 210 sqq.*

583. interfoecit *C* taedio uitae ductus se interfecit *Ask.* suis *om.*
Ask. Oui. Met.] *om. Ask. VI. 271.*

585. pro *C* metha *C VI. 312.*

586. Batus *G M. II. 688-707.* Batthus *Ask.*

587. Iacinctus *G* lu disci *G* i.] s. *Ask.* qui] *om. Ask.* terrae]
om. C resiliuit *Ask.* resiliui *C* et eum interfecit] *om. Ask.* Ouidius
Met. X. 162-185 iacintus *P* quo *bis P.*

589. Ero *G* libro eroidum in libro eroidum ibi *C* abydeus *C.*

591. quodam uoragine *G* In Reg. 2061 cum Menandro Terentius, in Reg. 1801 Terentius nominatur, additurque ex Donati uita Terentium mortuum esse in Arcadia Stimpbali (Reyfferscheid p. 32) Mure nihil de hoc uersu uidetur dixisse.

IN IBIN.

Menander Graecus. *Pal.* 1709.

Menander Comicus Atheniensis dum in Piraeo portu
mersus est, de quo nobilissimae a Graecis editae tradunt
a Callimacho Epigramma. *Cod. Saluagnii.*

i. Terentius qui, dum adiret Graeciam deferens comoedias, in mare
mortuus est. *P.*

593. Aut ubi uentosum. De Palinuro notum est quomodo
periit. *G.*

Palinurus nauta Aeneae somno pulsus in mare cecidit: natando
tamen ad litus ueniens a quibusdam putantibus illum esse monstrum
occisus est, ut d. Virgilius. *C.*

Palinurus fuit nauta Aeneae quem appellentem litoribus pastores
interfecerunt, putantes ipsum esse monstrum marinum. *P.*

595. Utque cothurnatum uatem. Euripides a canibus dilani-
atus. *Cod. Saluagnii.*

Quidam tragicus dum noctu iret studendo a canibus uoratus est, qui
ideo dicuntur esse in tutela †Mineruae uel quia est canis sagax animal
uel quia eis utitur in uenando. *G.*

Lupercus uates quodam die intrans templum Dianae a canibus
ipsum templum custodientibus dilaceratur. *Mure.*

597. Aut ut Trinacrius. Empedocles, uolens credi deus immor-
talis, in Aetnam prosiluit. *G.*

Philosophus quidam de Sicilia, qui Trinacrius dicitur a tribus
excelsissimis montibus, ut deus immortalis haberetur, Aetnam insiluit,
quae semper euomit ignem, quod dicitur euenire propter gigantes
subtermersos. Horatius. *C.*

i. Empedocles. Hic, sicut recitat Horatius, putans taliter haberi
deus insiluit in Aetnam et mortuus est. *P.*

593. eenee *C* sonno *C* monstrum *Aen. VI.* 359 Ni gens crudelis
madida cum ueste grauatam Prensantemque uncis manibus capita aspera
montis Ferro inuasisset praedamque ignara putasset. *Errorem Scholiastarum
ex Vergiliano uersu 379 Prodigiiis acti caelestibus ossa piabunt non inepte ex-
plicabis. Pro monstro fuit Palinuri corpus neglectum: id insciū ad monstrum
marinum transtulerunt.*

595. minerue *G*, *quanquam in textu habet Diane, nec nisi ad Dianam potest
referrī canum sagacitas.* Lupercus autem ut alii scriptores dicunt lupercus
uates *Mure a]* et *Mure Hoc sic extat in Cet Ask.* Pesalus (pesulus *Ask.*) fuit
quidam tragedus, quo mortuo quia omnibus erat inulsus cadauer eius (suum
cadauer *C*) canibus fuit expositum et ab illis dilaceratum *post quae addit
Ask.* Diana uenatrix et uenatoribus canes conueniunt. *Haec sic explico.*
*Lupercus, Itatorum deus idemque uates, quem ut in agris feras uenantem
cothurnos gestasse credibile est, dum intrat templum Dianae quod custodiebant
canes, animal lupis infestissimum, ab his laniatus est. Cf. Plut. Qu. Rom. 68
διὰ τί κύνα θύουσιν οἱ Λούπερκοι; ἢ λύκος μὲν ὁ Λούπος ἐστὶ, καὶ Λύκαια τὰ
Λουπερκάδια; λύκῳ δὲ κύων πολέμιος καὶ διὰ τοῦτο θύεται τοῖς Λυκαίοις: ib. 111.
Hic Lupercus, uates cothurnatus, cum Lupercam uxorem haberet, Pbaestulus uel
Faustulus alio nomine significari creditus est. Sed Pbaestuli nomine in Pesuli
corrupto uera illa fabula quam Mure seruauit oblitterata est; cothurnatus uates
cessit in tragoedum: cetera mox adfingebantur, quemadmodum leguntur in *C.**

597. in *om. G* excellentissimis *C* ethnam *C P* gigantes *C* *Hor.*
A. P. 464 deus immortalis haberi Dum cupit Empedocles ardentem frigidus
Aetnam Insiluit.

599. Diripiantque tuos. Dixerat superius de morte Orphei, hic autem de genere mortis, quem *mulieres* discerpserunt. *G.*

Orpheus *Oeagri* et *Caliope*s filius castitatem praedicans in †Caucaso monte, a mulieribus illius loci interfectus, dilaceratus fuit. *Ouid. Meta. C.*

Orpheus fuit quidam sapiens qui, postquam uxorem perdidit, nulli uoluit adherere. unde *Strimoniae* mulieres ipsum ceciderunt, quia pulcrum uidebant. *P.*

601. Natus ut *Althaeae*. De *Meleagro* et *Althea* matre *eius*. *G.*

Meleager *Althaeae* et *Oenei* regis *Calidoniae* filius fatali stipite igni a matre imposito occisus est, quia fratres suae matris *Toxippum* et *Plexippum* interfecerat. *Ouid. Meta. C.*

603. Vt noua *Phasiaca*. *Medea*, relicta a *Iasone* propter *Creusam* filiam *Creontis*, ipsam cum patre suo et tota familia combussit. *G.*

corona. Quam *Medea* misit ei; a qua combusta est. *G.*

Iason, relicta *Medea*, superduxit *Glaucon*, quae a quibusdam dicebatur *Creusa*, magni regis *Creontis* filia, unde *Medea* irata coronam [in]toxicatam *Glaucae* misit, qua induta *Glauce* et *Creon* pater eius et tota domus combusta est, [ut ait] *Ouidius. C et Ask.*

605. Vt cruor *Herculeos*. Notum est qualiter *Hercules* interula missa interierit. *G.*

Nessus, percussus sagitta *Herculis*, inuentam *camisiam* ueneno sagittae intinctam *Deianirae* quam rapuerat dedit, dicens quod irritamentum amoris ei *camisia* erit: quam ipsa misit *Herculi* per *Licam* quia ipse dimiserat ipsam pro *Iole*, ut d. *Ouidius. C.*

607. Qua sua *Penthaliden*.

Licurgus filius *Penthili* ab inimicis

599. meretrices *G* oragri et caliope *C* *Met. XI. 1-67.*

601. althea *G* eius] sua *G* althee *C* eonis *C* toxippum et sexippum *C* *Toxippus is est qui Toxeus dicitur Met. VIII. 441, Lact. Narr. Fab. VIII. 4, Bodii Mythogr. I. 204. Plexippus inter filios Thestii memoratur ab Apollod. I. 7. 10, Schol. II. IX. 563, Hyg. 173, Lact. N. F. VIII. 4, Bodii Myth. I. 204, Ouidio Met. VIII. 440. metha. C VIII. 445.*

603. creontis *G* qui pro quae *C* dicebatur] nominata est *Ask.* magni etiam *Ask.* *Hor. Epod. V. 64.* Creonti *C* toxicatam *Ask.* glaucae *C* ut ait *om. Ask.* *Ouidius M. VII. 394, 5.*

605. camiseam *C* camisea *C* *M. IX. 101 sqq.*

607. *Scholia C et Ask. ut aperte corrupta ac confusa huc relegauit* *Bachus* *Ligurgum* filium *Penthe*i dum amputaret (imp. *C bis*) uineas sibi ipsi foecit abscidere crus, quanquam esset de prole ipsius *Ligurgi*, ut d. *Ouidius.* uel alia est fabula de sumo (*Simio Ask.*) filio *Ligurgi* qui in ulcione sui patris interfoecit bachi sacerdotes. *Mure habet* *Ligurgus* etiam alter filius cuiusdam *Penthe*i a filia sua quam stuprare uoluit est occisus quod ex *Ouidii uerbis conflatum uidetur. Saluagnius haec edidit* *Butes* *Lycurgi* filius *Bacchi* sacerdotes in ultionem patris uariis affecit suppliciis. *Pentheidem* dicit quia *Pentheus* filium habuit *Dryantem* *Lycurgi* patrem. *Quae Burmannus ad Diod. V. 50 respicere existimauit, uere ille quidem, nisi fallor, sed nihil haec*

suis interfectus est, quem postea filius suus cum sica uindicauit, quae tunc fuit nouum genus gladii. *G.*

609. Vtque Milo, robur. Milo, uolens arborem findere, quia non habuit cuneum, manum suam fissurae imposuit, et extracta securi stetit ibi fixus manu. *G.*

611. Muneribusque tuis. Icarus iussu Bacchi per terram uinum portabat, sed in uia messorum inuentos inebriauit, qui putantes bibisse uirus eum interfecerunt. canis eius domum regressus, Erigonen filiam eius duxit ad puteum in quo submersus est. ea uero ibi luxit patrem suum simul cum cane; qui omnes translati sunt in caelum. *G.*

613. Quodque dolore necis. de Erigone. *G.*

615. Obstructoque famem. †Erisicus, quia fuit uastatorsegetis, a Cerere missus in exilium, fame periit. *G.*

617. Illius exemplo uioles. Vlixes noctu Troiam intrauit et furatus est Palladium. eius de consilio Iphigenia debuit in Aulide

Bacchus misit Icarum ut Atheniensibus uinum deferret. ipsi ergo inebriati uino ipsum interfecerunt et proiecerunt in quendam puteum. filia uero eius, postquam uidit canem reuersum qui cum eo inerat, insecuta est eum usque ad puteum in quem pater proiectus fuerat, et uidens patrem mortuum se strangulauit. *P.*

†Eristeus, quia uastator erat segetum, a Cerere missus in exilium periit fame, [ut ait Ouidius de Erisichthone]. *C et Ask.*

Diomedes palladium Mineruae apud Troiam cum Vlixem furatus est [et per cloacam exiuit]. quare Minerua irata Vlixem [per mare]

fabula ad rem. Locum difficillimum plenius in excursu tractauit Ligurgus G uindicatus est uit G glagii G.

609. suum *G Mancum Scholion in C* mersam quare cum (?in quercum) milo imposuit manus et illis impositis iuncta est quercus et ita amisit manus *Abest ab Ask.*

611. bachi *G unum G. erigonem G suam G* puteum *G* Dichus *P An est Bikos? quo sane nomine non inepte uocaretur magister Icarum P C non habet scholion, Ask. sic* Icarus primus plantauit uineam et de uino quod inde habuit messoribus ad bibendum dedit. Vel ut alii dicunt Icarus iussu sui domini uinum Thebas portabat et inuenit messorum quibus uinum dedit. Qui inebriati putantes se uenenum bibisse proiecerunt ipsum in puteum. Canicula uero cum eo ire solita iuit ad Erigonen filiam Icarum et morsis uestibus duxit ad patrem: quae patre uiso se uoluit suspendere. Sed iupiter eam cum cane et patre translata stellificauit, ut dicit Ouidius. et hoc est quod dicit Quodque dolore.

615. Euristeus *Ask. ut ait Ouidius de Erisithone] add. Ask. Interpretatio falsa sed antiqua. Erisicus propius quam Eristeus uidetur accedere ad id quod fortasse traditum fuerat. Ad rubiginem (ἐρυσίβην) referas nomen Erysiti seu quid aliud eiusmodi fuit. Eodem poterat spectare quod parens eius Ceres est, siue ea frumentum siue terra est. Rubigo enim modo ex ipso frumento, modo ex terrae uitio progenerata fingitur. Saluagnius haec dedit Eurysthenes matrem Laconicam crudelitate nobilem habuit, quae filio in bellum prodeunti mandatum dedit ne domum reuerteretur nisi caede hostium pollutus. Is nequaquam id perfunctus est, quare a matre clausus inedia extinctus est.*

617. euphigenia *G hiis G et—exiuit om. Ask. perdeacam C cf. Seru. ad Aen. II. 166* irata minerua irata *C pallas irata Ask. per*

sacrificari, pro qua cerua supposita errare fecit et utriusque multas in-
est. his de culpis diu per mare tulit passiones. *C et Ask.*
errauit. *G.*

619. Naupliadaeue modo. De Palamede dictum est superius.
G.

Nota est fabula de Palamede. ibi Viscera (u. 339). sed ibi de
naufragio Graecorum, hic de simplici morte huius et crimine. *C et Ask.*

621. Aethalon ut uita. Quidam Aethalus rex fuit Aegypti qui
dam †Isidius a loco sic dictus Isidem de stupro interpellauit:
†Talon hospitem suum occidit: quare Io omnes homines illius
regionis a sacrificio suo repellit. illius regis esset in templo Isidis,
G. cum ibi essent imagines ceterorum
regum. *C et Ask.*

Attalus fuit puer Aegyptius quem Thulicon sacerdos, dum suo
turpi amori nollet consentire, in templo Isidis interfecit. alii dicunt:
†Aethalus quidam interpellauit Isidem de stupro; quare ab Aegyptiis
est interfecit. Isidius, id est ab Iside nomen trahens. *Mure.*

622. Quem memor. In cuius imaginem et memoriam. *Mure.*

623. Utque Melanthea. *Melatheus iste facto homicidio, domum
terens sub arca latuit: hostes autem eum quaerentes quaesierunt a
matre ubinam esset. illa uero, credens eum bene latere, accenso
lumine quaesiuit cum eis, et sic inuentus mortem subiit.* *G.*

627. Qualis equos pacto. Dolon, unus Troianorum, nocte
Dolon a Priamo petiit ut daret uenerat exploratum quid facerent
sibi equos Achillis si eum posset Graeci, equos Achillis sibi pactos
interficere. quo pacto nocte a Troianis uolens furari; qui in-
secum socios assumpsit, et in uentus ab Ulixes occisus est, ut ait
castra ad eum occidendum pro- Oui. Meta. *C et Ask.*
perauit: cui obuius Ulixes cum
Diomede eum interfecit. *G.*

629. Nec tu quam Rhesus. Resum in auxilium Troiano-
Resus ad Troiam equos ducebat. rum uenientem somno oppressum
in fati enim erat quod si Xantho et socios eius Ulixes cum Diomede

mare] *om. C* foecit *C* uterque *C* *om. Ask.* multas] miras *Ask.*

619. hic uero de simplici eius morte et crimine *Ask.*

621. ethalus *C* egypti *C* ysdem *C* prohibum *C* in magno *C*
est *C* ysidis *C* certorum *C* egypticus *Mure* ysidem *Mure*
egyptiis *Mure.* Haec omnia ficticia credo.

622. ymaginem *Mure.*

623. terens] *an est turens?* archa *G* querentes *G* quesuiuit *G* *C et*
Ask. habent Melantheus (Melintheus *C*) homicidium fecit (foecit *C*) et
ad domum matris suae fugit (fecit *C*) et ibi se abscondit, quem sequentes
inimici eius quaesierunt a matre. Mater uero accenso lumine, putabat
enim illum nullo modo posse inueniri, cum ipsis incepit quasi inquirens ire
per domum et sic filius eius repertus interemptus est *et ap. Mure* Sed
fabula uidetur ad Ouidii uersum explicandum conficta nec quicquam habere in se
sinceri.

627. a Priamo] *imo a Troianis et Hectore (Il. X. 318)* Metha. *C* Met.
XIII. 244-246.

629. Resus rex cretensium *G* miro errore sancto fluuio *G* uenientem

fluuio potassent Troia non caperetur, nocte autem sopitus sociis suis dormientibus ab Vlixē occisus est, equi uero capti. *G.*

631. Quam quos cum Rutulo. Notum est de Niso et Eurialo qui Ramnetem occiderunt et a Volscente interfecti sunt. *G.*

633. Cliniadaeque modo. Persicus filius †Clinii, pro auro quod secum ferebat, a sociis propriis occisus est. *G.*

Persicus filius †Clinii, pro auro quod deferebat secum, occisus est a sociis suis et crematus. *C.*

635. Utque Remo muros. Poetae dicunt Remum, nescio qua necessitate, muros Romanos nuper factos transiisse; quem ideo rustici interfecerunt. sed reuera a fratre suo Remo ob inuidiam occisus est. *G.*

Romulus et Remus Roma facta hanc legem statuerunt ut qui muros transiret capite truncaretur. contigit autem quod Remus transiuit, unde a rusticis est occisus et a scelere qui iubebat opus. *C.*

637. Denique Sarmaticas. Post haec omnia mala praecedentia sequatur tibi hoc pessimum, uiuere inter Getas, sicut monacho intrare claustrum. unde Ouidius hoc in ultimis quasi ad cumulum praecedentium imprecatur. *C.*

Ask. inuentum *C* uim pro cum *C* interfoecit *C* Fatatum—oidius non extant in *Ask.* exancto *C* ouidius *M. XIII. 249* Sumpta sunt haec ex *Seru. ad Aen. I. 469.*

631. uolcente *G* ycarei *C* eius] sua *C* Tametem *C* rex] ex *C* *Aen. IX. 327* Rex idem et regi Turno gratissimus augur *Virgilius Aen. IX. 324–355* archadie *C* nescio unde illatum.

633. Persicus Clinii filius a sociis occisus est ac semicombustus propter auri copiam quam habebat secum *Ask.* Similia habet *Mure nisi quod strangulatum dicit, uel quod semicrematus ad inferos descenderit s. u. Cliniades. Historia fortasse ficticia: quae tamen non longe a uera discedit, nisi quod Persicus appellatur qui Alcibiades erat, neque a sociis suis hic sed a barbaris interfectus est. Nam Alcibiadi rex Persa Grynium dederat in Phrygia castrum, ex quo quinquagena talenta uectigalis capiebat (Corn. Nep. Alcib. 9), ut non immerito propter aurum occisus dici potuerit, quemadmodum ei propter pecuniam iam ante Thraces insidias fecerant (Nep. 9). Persicum uero a barbaris uocatum conicias Alcibiadem tamquam a rege Persa missum, insolitum nomen refugientibus. Ceterum uera explicatio de Alcibiade extat in cod. 36 Seminarii Patauini.*

635. nescio qua bis *G* contignit *C.*

637. sequantur *C* gethas *C* monaco *C* gete *G.*

interfecit. [fatatum enim erat quod si sex equi albi ipsius Resi de Xantho fluuio biberent et de pascuis pascerent Troianis amplius Troia non posset capi, ut d. Ouidius.] *C et Ask.*

Nisus Hyrtaci filius et Eurialus comes de ciuitate eius, sicut supra dictum est, Ramnetem regem qui rex parte tantum fuerat, inuentum cum sociis antequam ipsi essent ab hostibus deprehensi, interfece- runt, ut ait Virgilius. supra de morte Nisi et Euriali [Archadiae], hic de illis quos et ipsi morti dederunt dormientes. *C.*

Sarmatici et Getæ populi sunt bellicosi, inter quos O. optat eum uiuere. *G.*

639. Haec tibi tantisper subito sint missa libello. Subito dicit quia pauca et properanter nec quo metro debuit scripsit. *G.*

Omnes mei libri imprecationes prædictæ pauca respectu mei desiderii uel tui meriti. *C.*

Laus deo. Finit comentus in Ybidem *C.*

COMMENTARIVS.

1. Tempus ad hoc . . . peractis. Natus est Ovidius anno 711/43 *cum cecidit fato consul uterque* (Hirtius et Pansa ad Mutinam) *pari* (Trist. iv. 10. 6). Itaque Ibis non ante 762/9 scriptus est, quo demum anno quinquagesimum natalem compleuit die secundo Quinquatruum (Trist. iv. 10. 13-14), xiii Kal. April. (March 20). **2. carmen inerme** simili sensu dixit quo Propertius iv. 6. 31, 2 de Apolline *Non ille attulerat crines in colla solutos Aut testudineae carmen inerme lyrae* a bellis alienum, quod nulli iniuriam faceret. **3. scriptis tot milibus** quamuis tot millia scripti confecerim. *Milibus* non litterarum, sed quemadmodum dixit Am. i. 8. 58 *amatoris millia multa leges*. Par locus est Trist. ii. 563 *Non ego mordaci destrinxi carmine quemquam, Nec meus ullius crimina uersus habet. Candidus a salibus suffusis felle refugi. Nulla uenenato littera mixta ioco est. Inter tot populi, tot scripti millia nostri, Quem mea Calliope laeserit unus ero.* Trist. v. 3. 53, Pont. iv. 14. 43. **4. Littera proprie.** Pont. iv. 14. 26 *Littera de uobis est mea questa nihil sanguinolenta* 'steep in blood' Pont. iv. 14. 44 *Extat adhuc nemo saucius ore meo.* **5. laesere** perfectum pro plus quam perfecto Dräger I. p. 233. **6. Artificis . . . Arte** Trist. iii. 14. 6 *Artibus artifici quae nocuere suo.* *cum* quo tempore relegatus sum : nam hoc est *caput periit.* Trist. i. 2. 71 *Nec tamen ut cuncti miserum seruare uelitis, Quod periit saluum iam caput esse potest. Ut mare subsidat uentisque ferentibus utar, Ut mihi parcatis,* non minus exul ero. Libros tres Artis Amatoriae anno 752/2 ediderat (Masson p. 66 Burm., Clinton F. H.) adhuc iuuenis, poenam luit decem post annis senex (Trist. ii. 543-546). **7. et hoc ipsum** quod unus est. **8. Candoris** simplicitatis uel innocentiae qua neminem adortus erat. Trist. ii. 571 *Nec mihi credibile est quemquam insultare iacenti, Gratia candori si qua relata meo est.* Pont. iv. 13. 43. Contrarius est liuori Ibis. **9. Quisquis is est.** Trist. iii. 11. 56 *Ad te quisquis is es nostra querella redit.* utcumque quantum per indignationem licebit : uix enim me reprimam. Pont. iii. 9. 53 *Postmodo collectas utcumque sine ordine iunxi.* iv. 14. 3 *excepto quod adhuc utcumque ualemus.* **10. inassuetas manus** A. A. i. 300. **11. relegatum** proprie, ut ipse testatur Trist. ii. 135 *Adde quod edictum quamuis inmite minaxque Attamen in poenae nomine lene fuit. Quippe relegatus, non exul, dicor in illo Priuaque fortunae sunt data uerba meae.* v. 11. 21 *Ipse relegati, non exulis, utitur in me Nomine.* Itaque *nec opes nec ius ciuis* (Trist. v. 11. 15) amisit, etsi u. 6 *caput* sibi *perisse* ut exuli conquestus est. **12. delituisse.** Perfectum eodem modo uidetur usurpatum quo A. A. ii. 583 de Marte et Venere deprensus *Non uultus texisse suos, non denique possunt Partibus obscenis opposuisse manus.* Vtrumque ἀποριστικῶς rem breui momento peractam significat ; uix se abdidit cum de latebra protractus est. **13. Vulneraque.** Trist. iii. 11. 63 *Ergo quicumque es, rescindere crimina noli, Deque graui duras uulnere tolle manus. Utque meae famam tenuent obliuia culpae, Facta cicatricem ducere nostra sine.* **16. funera** tamquam relliquias mortuas, ut cum Maduigio loquar ad Iuuen. viii. 192. **17. membra** 'pieces' sic 278.

Trist. i. 2. 2. **18. Naufragii tabulas.** Simili modo loquitur de naufragiis fortunae suae Trist. i. 6. 7 *Tu facis ut spoliū non sim, nec nuder ab illis Naufragii tabulas qui petiere mei.* Val. Max. viii. 1. 12 *inter maximos et grauissimos infamiae fluctus emersit, tamquam fragmentum naufragii leue admodum genus defensionis amplexus.* **19. Debuerat subitas extinguere flammās.** Credit Saluagnius respici officium siue uigilum siue uigilum praefecti. Dig. i. 15. 3 *Paulus libro singulari de officio praefecti uigilum. nam salutem rei publicae tueri nulli magis credit conuenire nec alium sufficere ei rei quam Caesarem. itaque septem cohortes oportunitis locis constituit, ut binas regiones urbis unaquaque cohors tueatur, praepositis eis tribunis et super omnes spectabili uiro qui praefectus uigilum appellatur. cognoscit praefectus uigilum de incendiariis effractoribus furibus raptoribus receptatoribus.* Hi libertini, praefectus eques fuit. Dion C. lv. 26, Suet. Aug. 25. **20. praedam.** Inuolaturus fuerat bona Ouidii, nisi uxor intercessisset Trist. i. 6. 13 *Sic mea nescio quis rebus male fidus acerbis In bona uenturus, si paterere, fuit.* **23. Di melius** 'Heaven forbid' A. Palmer ad Her. iii. 125. Quo sane sensu alias usurpauit Ouidius, Am. ii. 7. 19, A. A. ii. 388, Rem. 439, M. ix. 496. Interdum tamen est 'the gods forbade' ut Val. Max. vi. 1. Ext. 3 *Di melius quod hunc animum uiris earum in acie non dederunt* quem locum Schottus attulit ad Sen. Controu. x. Praef. 4 *Di melius quod eo saeculo ista ingeniorum supplicia coeperunt quo ingenia desierunt.* Sen. Epist. 98. 4 *Et senties hoc et confiteberis, nihil ex his optabilibus et caris utile esse, nisi te contra leuitatem casus rerumque casum sequentium instruxeris, nisi illud frequenter et sine querella inter singula damna dixeris* Dis aliter uisum est: immo mehercules ut carmen fortius ac iustius petam quo animum tuum magis fulcias, hoc dicito, quotiens aliquid aliter quam cogitabas euenerit, Di melius. Sic composito nihil accidet: ita enim recte interpretatus est Hertzbergius ad Prop. iv. 6. 65. Itaque haud scio an non melius nunc sic intellegas *di melius fecerunt* 'the gods willed better.' **24. Qui . . noluit Augustus.** **25. ubicumque quacumque in parte terrarum, siue in Ponto siue alio quo transferar.** **26. mansueto pectore** Val. Max. iii. 8. 2 Ext. **27. Audiet.** Pontus me audiet has grates agentem; fortasse etiam idem Augustus mutando locum exilii faciet ut terra propior Italiae testificanda sit mihi h. e. testis inuocanda grati animi. **28. propior** Trist. iv. 4. 51 *Mitius exilium pauloque propinquius opto*, ii. 185 (Constantin. Fanensis). **29. uiolente** qui mihi tam foede insultasti Pont. iv. 3. 27. **30. Qua licet** quantum mihi misero licet. Relegatus enim non iam multum poterat. *Qua licet* frequens ap. Ouidium Her. iv. 9 *Qua licet et sequitur, pudor est miscendus amori* Am. iii. 8. 51 *Qua licet, affectas caelum quoque.* Pont. ii. 4. 34 *Qua licet et quantum non onerosus ero.* **debitus** qualem me debet tibi tua in me crudelitas. Trist. ii. 160. **31.** Herod. viii. 143 *νῦν δὲ ἀπάγγελλε τῷ Μαρδονίῳ ὡς Ἀθηναῖοι λέγουσι, ἔστ' ἂν ὁ ἥλιος τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἦ τῆπερ καὶ νῦν ἔρχεται, μήποτε ὁμολογήσειν ἡμέας Ξέρξῃ* et v. 92. **35. fraterno fumo** in ara Eteoclis et Polynicis. Hyg. 68 *Eteocles et Polynices inter se pugnantes alius alium interfecerunt. His cum Thebis parentaretur (parentatur Niebuhr), etsi uentus uehemens esset (est Niebuhr) tamen fumus se numquam in unam partem conuertit, sed alius alio seducitur.* Luc. i. 552, Stat. T. xii. 429-433, Auson. Epigr. 139, Anth. P. vii. 399. Eandem fabulam narrat Ouidius Trist. v. 5. 33-38 ubi addit Callimachum id memorasse, siue in Ibide, siue in Aetiis, ut Schneidero placet Callim. ii. p. 626. **36. Quem, non quam,** legendum esse docet oppositio sententiarum. Iunget noua concordia fumum quem uetus ira separat. 'And new agreement shalbe made, in brothers smooke againe: Which earst in blasing flames of fyre, olde rancor rent in twayne'

T. Vnderdown. Sed *separat* non est *separauit*, sed iram ab initio usque ad Ouidii tempora durasse significat. *pyra* Anth. P. vii. 399. 5, 6 Ἡνίδη πυρκαϊῆς ἀνισον φλόγα δαιομένα γὰρ Ἐξ ἐνὸς εἰς δισσάν δῆριν ἀποστρέφεται. 44. Il. xxii. 262 Ὡς οὐκ ἐστὶ λέουσι καὶ ἄρνασι ὄρκια πιστά, Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν. 45. coepto uersu elegiaco, quo hoc opus coepi scribere. 46. pede numero ut 644. 47. Vtque petit primo. Metaphora ducta a milite proludente ad pugnam. Vt hasta militis nondum calfacti h. e. priusquam concaluerit ardore certaminis primo petit ita uibratur ut cadat in solum puta Circi sparsum harena. Saluagnius similem locum citat Ciceronis de Orat. ii. 78. 316 ait idem cum bracchium concalefecerit tum se solere pugnare, neque attendit eos ipsos unde hoc simile ducat illas primas hastas ita iactare leniter ut et uenustati uel maxime seruiant et reliquis uiribus suis consulant. Neque est dubium quin exordium dicendi uehemens et pugna non saepe esse debeat; sed si in ipso illo gladiatorio uitae certamine, quo ferro decernitur, tamen ante congressum multa fiunt quae non ad uulnus sed ad speciem ualere uideantur, quanto hoc magis in oratione exspectandum. Aliter Merkelius qui ex F. vi. 205–208, Seru. ad Aen. ix. 53, Placidi glossis p. 437 Mai, locum explicat de clarigatione patris patrati, qui missa hasta super columnam ante aedem Bellonae in Circo Flaminio bellum indicebat. 48. Nondum calfacti. Trist. iv. 9. 29 Circus adhuc cessat, spargit tamen acer harenam Taurus et infesto iam pede pulsat humum. 49. acuto qualia sunt arma serio decernentium; praeludebant obtusis, ut ex A. A. iii. 515, 516 et 589 docet Saluagnius. 52. breui breue tempus. M. v. 32 Cunctatusque breui. 53. liber tamquam in apertum hostem. Rem. 377 Liber in aduersos hostes stringatus iambus (Ciofan.). 54. Mart. vii. 12. 6 Si qua Lycambeo sanguine tela madent (Zingerle). Anth. P. vii. 69. 3 Ἀρχιλοχος τέθνηκε φυλάσσειο θυμὸν ἰάμβων Δριμύν, πικροχόλου τικτόμενον στόματος. Οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, εὔτε Λυκάμβεω Νῆυσ μία σοὶ δισσὰς ἦγαγε θυγατέρας. 55. Nunc interea, dum me ad acrius bellum nondum instruo. Battiades Callimachus, Batti filius. Catull. lxxv. 16, cxvi. 2. inimicum Apollonium Rhodium. 57. historiis praecipue mythologicis, nonnumquam ex recentiore tempore ductis ac uera memorantibus. Sic Am. ii. 4. 44 Omnibus historiis se meus aptat amor, ubi de Leda et Aurora dicit. Prop. iv. 7. 64, iv. 1. 119, ubi de fabulis Graecorum sermo est. Tales sunt ἱστορίαι ξέναι καὶ ἀτρίπτοι quas in Lycophronis Alexandra, Heraclidae Pontici Leschis, Parthenii Elegiis inuenit Artemidorus Oneir. iv. 63 citatus a Meinekio Anal. Alex. p. 258. caecis obscuris Sen. Oedip. 92 Sphinga caecis uerba nectentem modis 'riddling.' 58. genus 'line' 'style' idem est quod argumentum. 59. ambages aenigmata 377. F. iii. 337 uerum ambage remota Abdidit. 60. iudicique quo aperta praefero obscuris. 62. tu quoque. Hinc colligo Callimachum in Ibide sua nomen non posuisse aduersarii. 63. aliquantum noctis multam obscuritatem. Sic Quintilianus viii. 2. 23 tenebris orationis inferat quoddam intelligentiae suae lumen. Eodem sensu Statius Lycophrona atrum dixit S. v. 3. 157 (Saluagnius). 64. uitae series ut fati series M. xv. 152, Stat. S. iv. 3. 145 Vidi quam seriem morantis aevi Pronectant tibi candidae sorores. 65. natali Ianique Kalendis. 'Priusquam Naso Deos inuocandos sibi conciliet, Ibin monet ut natali suo Kalendisque Ianuariis has diras a quouis legendas sibi pro faustis precationibus recitandas curet, quo scilicet iis diebus pronuntiatae certiore perniciem portentant. Veteres enim quidquid ominis mali diebus illis auditum fuisset, dirum nescio quod exitium minari credebant: contra dies illos, si nihil infausti contigisset, faustos censebant.' Salu. Natalibus et dona mittebantur et Genium quisque suum colebat. Itaque non sine acerba irrisione Ouidius Diras tamquam natalicium munus (Censor. de die Natali I) offert ini-

mico, precaturque ut quâ die lucem acceperit (Cens. II) ea se morti deuotum reminiscatur. **Ianique Kalendis.** Plin. H. N. xxviii. 22 *Cur primum anni incipientis diem laetis precationibus inuicem faustum ominamur?* **66. Non mentituro.** Tr. iv. 3. 16 *Non mentitura tu tibi uoce refer.* Docet certo euentura quae inprecatur. **67. Di maris et terrae.** sic Agamemnon Il. iii. 276–280 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡελίος θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις, Καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὃ τίς κ' ἐπιόρκον ὁμόσση, Ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε. **meliora caeli.** Eadem partitio est M. ii. 298 *si freta, si terrae pereunt, si regia caeli.* **68. Inter diuersos oppositos polos in omni circuitu caeli, quantum patet inter polum Borealem Australemque.** Sic F. vi. 718 *cinget geminos stella serena polos* de Lucifero circumeunte caelum, F. iii. 106 *geminos esse sub axe polos.* Pari modo Tellurem inducit in M. ii. querentem Ioui de Phaethontis incendio u. 293 *Quod si nec fratris, (Neptuni), nec te mea gratia tangit, At caeli miserere tui, Circumspice utrumque: Fumat uterque polus, quos si uiolauerit ignis, Atria uestra ruent.* cum Ioue superi omnes. **70. optatis uotis** 87. **pondus inesse eodem sensu quo pondus habere pro rata fieri frequentauit.** **71. Ipsaque tu Tellus.** A dis maris terrae caeli ad haec ipsa elementa se conuertit 'And thou thy selfe (oh Tellus fayre) thou Sea with all thy waues: And Ayer highest of the rest, graunt what my prayers craues. And eke you Starres and Phebus to, with beames compassed bright: Thou Moone also who never do'st, as ere shew forth thy light. Thou Night who by thy darknes art, of many honoured: and eke you Dames who with three hands, doe spinne the certain thred' T. Vnderdown. **72. aether summe** Cic. N. D. ii. 40. 101 *ultimus et a domiciliis nostris altissimus omnia cingens et coercens caeli complexus, qui idem aether uocatur.* **73. radiis circumdata solis imago.** Videtur simulacrum sibi fingere coronatum radiis, F. i. 385 *radiis Hyperiona cinctum.* **74. numquam quo prius ore micat.** M. xv. 196 *Nec par aut eadem nocturnae forma Dianae Esse potest umquam, semperque hodierna sequente, Si crescit, minor est, maior si contrahit orbem* (Ciofan.) **75. tenebrarum specie non est tenebris** quas oculis subicis, sed eodem sensu quo apud Ciceronem dicitur Pis. xi. 24 *fuit pompa, fuit species, de Orat. ii. 72. 294 quamdam in dicendo speciem atque pompam* 'pomp.' **76. Parcas dicit quae cum tres sint triplici pollice nent opus ratum fila fati certi et immutabilis.** Cons. ad Liu. 444 *Stant rata, non ulla fila renenda manu.* **77. horrendo murmure.** Burmannus affert Hermesianactis uersus de Orpheo apud inferos Athen. 597 Ἐνθα Χάρων κοινὴν ἔλκεται εἰς ἄκατον Ψυχὰς οἰχομένων, λίμνη δ' ἐπὶ μακρὸν αὔτει ῥεῦμα διέκ μεγάλων συρομένη δονάκων. **78. Inperiuratae aquae Styx Di cuius iurare timent et fallere numen** Aen. vi. 324. **79. Quasque Eumenides ferunt fama est sedere capillis uittatis angue intorto, h. e. angues innexos tanquam uittarum taenias habentibus.** Aen. vii. 352, Choeph. 1049 πεπλεκτανημένοι Πυκνοῖς δράκουσιν, ubi Coningto ex Paus. i. 28. 6 adnotat primum Aeschylum Furias sic repraesentasse. **angue anguibus.** Pont. iii. 1. 124 *Nexaue nodosas angue Medusa comas.* **80. Carceris.** Eadem uerba de eadem re M. iv. 453 *Carceris ante fores clausas adamante sedebant, Deque suis atros pectebant crinibus angues.* In limine Orci et Vergilius posuit *ferreos Eumenidum thalamos,* Aen. vi. 280. **81. plebs superum opponuntur nobilioribus** M. i. 173. Ex hoc Ibidis loco sumpsit Martialis viii. 50. 2–4 *Quantaque nox superis omnibus illa fuit Qua bonus accubuit genitor cum plebe deorum Et licuit Faunis poscere uina Iouem* (Zingerle). **lares cum Faunis Satirisque coniunxit ut rusticorum praecipue numina** Hor. C. iii. 23. 4, Tib. i. 1. 20. **82. Semideum** M. i. 192, xiv. 673. **83. ab antiquo Chao** M. ii. 299 *In*

chaos antiquum. Fundus locutionis Verg. G. iv. 347, qui ipse ad Hesiodum refertur Theogon. 116 Ἦτοι μὲν πρότιστα Χάος γέγερ' (Constantinus Fanensis). diui ueteresque nouique Seru. ad G. i. 21 *Post specialem inuocationem transit ad generalitatem, ne quod numen praetereat, more pontificum per quos ritu ueteri in omnibus sacris post speciales deos quos ad ipsum sacrum quod fiebat necesse erat inuocari generaliter omnia numina inuocabantur* (Saluagnius). 85. *capiti* quod in exsecrationibus (*carmina dira*) praecipue deuouetur. M. xiii. 330, xv. 505, Her. iii. 94. male fido. Itaque amicus fuerat. *canuntur* Aen. xi. 399. 86. *peragunt partes* Am. ii. 15. 26 'And raging anger takes in hande, with griefe to play his parte' T. Vnderdown. 88. *caduca irrita* F. i. 181. 89. *illa, illustria et omnibus nota.* Plat. Legg. xi. 931 B, Οἰδίπους, φασί, ἀτιμασθεὶς ἐπέυξατο τοῖς αὐτοῦ τέκνοις ἃ δὴ καὶ πᾶς ὑμνεῖ τέλεα καὶ ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν, Ἀμύντορά τε Φοῖνικι τῷ ἑαυτοῦ ἐπαράσασθαι παιδὶ θυμωθέντα καὶ Ἴππολύτῳ Θησέα καὶ ἑτέροισι ἄλλοις μυρίοις μυρίοις, ὧν γέγονε σαφὲς ἐπηκόους εἶναι γονεῦσι πρὸς τέκνα θεοῦ· ἀραῖος γὰρ γονεὺς ἐκγόνοις ὡς οὐδεὶς ἕτερος ἄλλοις, δικαιοτάτα (Saluagnius). 90. *Pasiphaes generi Thesei mariti Phaedrae. uerba diras in Hippolytum. Quem cum non potuisset (Phaedra nouerca) ad suam perducere uoluntatem, tabellas scriptas ad uirum suum misit se ab Hippolyto compressam esse seque ipsa suspendio necauit. Theseus re audita filium suum moenibus excedere iussit et optauit a Neptuno patre filio suo exitium.* Hygin. 47. Eur. Hipp. 887 Ἄλλ', ὃ πάτερ Πόσειδον, ἄς ἐμοὶ ποτε Ἄρας ὑπέσχου τρεῖς, μᾶ κατέργασαι Τούτων ἐμὸν παῖδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι Τήνδ' εἶπερ ἡμῖν ὄπασας σαφεῖς ἄρας. Cic. Off. i. 10, iii. 25. 91. *Quas transiero si quas praeteriero.* 92. *Plenius ingenio cumulatus quam ut animo fingam, carmine eloquar.* 93. *minus noceant quod fictum non uerum nomen exsecrentur.* Languet enim ictus nisi in certum quiddam dirigatur, quasi σκιαμαχούντων. 95. *Illum ego tamquam Ibin deuoueo quem Ibin mens intelligit, h. e. Ibis mihi ille est quem sub hoc nomine tamquam praesentem ac uerum imaginor. Hinc certum quemdam significare Ouidius colligitur. Cuius si pro nomine signa posuit (Trist. i. 5. 7), manent ea in obscuro. Imitatus uidetur formulam qua urbes deuuebantur Macrob. S. iii. 9. IO VT OMNES ILLAM VRBEM CARTHAGINEM EXERCITVMQVE QVEM EGO ME SENTIO DICERE FVGA FORMIDINE TERRORRE COMPLEATIS.* 96. *scit se.* Melius scripturus eram *se scit.* Nux 43 *Sic timet insidias qui se scit ferre uiator* ut ex optimo codice nuper edidit Wilamowitz. *preces* inprecationes 97-106. Poeta inimicum exsecraturus fingit se quasi sacrum quoddam facere. Ipse *sacerdos* tamquam adsint sacrificio legentibus indicit *εὐφημίαν*, ut nihil dicant quod sacrum turbet situe laeti augurii (98, 99), tum ut tristitiam significant, hostiam h. e. *Ibin* adeundo cum lacrimis, pullatique et sinistro pede occurrentes (100-102). Tum ad ipsum *Ibin* conuersus iubet morti se parare sumptis uittis quibus ornatus uelut hostia in ara ad id ipsum parata immoletur (103-106). 97. *peragam rata uota uerba concepta deuotionis exsequar ad felicem euentum. Sic peragere sacra* P. iii. 2. 66, F. v. 444, 630. *rata* sic uidetur additum ut Prop. iv. 1. 101 *Iunonis uotum facito impetrabile*, iv. 10. 14 *uotis occupat ante ratis* 'I will carry my vows through to their consummation.' 98. *Ibin.* Potest alludere ad eam significationem quam tradit Hesychius sub s. u. ἰβὺ ἰβυκινήσαι ἰβυκινήσαντες ἰβυς. Hoc enim, ab Ionico ἰβὺ ductum, *εὐφημίαν*, ἰβυκινήσαι *εὐφημεῖν* significat h. e. ore fauere. 98. *ore fauete* nihil dicite quod alienum sit a lugubri sacro. Henry Aeneidea iii. p. 25 'use your mouths so as to further what I am about. If the speaker is engaged in lamentation, *ore fauete* thus becomes equivalent to *mourn with me*, as Ovid, Ibis 98, 99 *Quisquis ades sacris, ore fauete, meis: Quisquis ades sacris, lugubria dicite uerba.*' 100. *fletu madidis* Trist. iii. 5. 12

Osque madens fletu. 101. **Omnibusque** MSS recte. Quomodo enim fingas omnes qui aderant (**quisquis ades**) *nomina* infausta attulisse? nisi forte ex astantibus ii tantum citantur contra Ibin qui nomine inprospero appellati sunt. **pedibusque occurrite laevis** Apul. Met. i. 5 *Sed ut fieri assolet sinistro pede profectum me spes compendii frustrata est.* Contra dextro pede iter ingredi boni ominis fuit Prud. c. Symm. ii. 79, Vitruu. iii. 4. 4 *Namque cum dextro pede primus gradus* (templi) *ascendatur item in summo templo primus erit ponendus.* Eur. Bacch. 943, 4 *Ἐν δεξιᾷ χρῆ χᾶμα δεξιῶ ποδὶ Αἴρειν υἷν.* Petron. 30, Sil. vii. 171, Aen. x. 255 quos locos congegit Mayor ad Iuven. x. 5. 103. **ferales funebres** Tr. iii. 3. 81. **uittas** Aen. ii. 155 *uos arae ensesque nefandi Quos fugi, uittaeque deum, quas hostia gessi* (Burmans). 104. **funeris ara tui**, ara in qua sacrificandus es. Detorsit significationem uerborum *funeris ara* quae alias pro ara sepulcrali manium posita est Trist. iii. 13. 21 *Funeris ara mihi, ferali cincta cupresso, Conuenit et structis flamma parata rogis.* M. viii. 480 *Ante sepulcrales infelix constitit aras.* 105. **Pompa** et ad funus et ad sacrificium refertur. **mora absit** ne tu morare deuotiones meas, ut ne ego quidem eas demorari (**nulla mora est in me** 97) cupio. 106. **Da** praebe iugulum ferendum **cultris meis** qui te tamquam hostiam immolaturus sum. Pont. ii. 9. 31 *Nec dabit intonso iugulum caper hostia Baccho.* **hostia dira**, ut *uictima dira* A. A. i. 334, Pont. iv. 9. 84, de *hominibus* dicitur qui animalium more mactantur. 107-126. Post hoc exordium, quo haud scio an nihil *σεμνότερον* in carminibus extet Ouidii, incipiunt instar ὕμνου δεσμίου uerba ipsa Dirarum, quibus simillima est nota illa deuotio Southeiana Curse of Kehama 'I charm thy life from the weapons of strife' &c. Dirarum quattuor partes facio 6+4=6+4. Harum in (1) precatur ut elementorum usus aduersario denegetur (2) ut exul et mendicus erret in maximis angoribus (3) ut eum nemo miseretur, oderint omnes, laenturque afflictum deiectumque fortuna (4) ut mori uelit nec nisi post summos cruciatus queat mori. 111. **Vulcanus.** Respicit Romanum morem igni et aqua (**pontus**) interdicendi (Saluagn.). **se praebet**, seruiat usibus tuis. Am. i. 6. 41 *Lentus es? an somnus qui se male praebet amanti Verba dat in uentos aure repulsa tua?* 113, 114. Ael. V. H. iii. 29 *Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὅτι τὰς ἐκ τῆς τραγωδίας ἀρὰς αὐτὸς ἐκπληροῖ καὶ ὑπομένει. εἶναι γὰρ Πλάνης ἄδικος πατρίδος ἐστερημένος Πτωχὸς δυσείμων βίον ἔχων ἐφήμερον.* Herc. Fur. 303 *ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον, Πενία σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν.* 'Ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις' *Ἐν ἡμαρ ἠδὲ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.* 114. **tremente**, cum fame, tum frigore (Saluagn.). 115. **querulo dolore**, qui non tacet sed per querellas effunditur. Trist. iii. 8. 32 *Et numquam queruli causa doloris abest.* 117. 'That thou mayst still be pitifull, but pitied of none: And that no man nor woman may, for thy mischaunces mone' T. Vnderdown. 119. **Accedat lacrimis**, cumulus sit doloris tui. Pont. i. 8. 26. 121, 2. **Olim** sic interpretatus sum. **Sitque facies inuidiosa** lamentabilis uel crudelis species **fortuna** condicionis tuae **defecta** destituta **solito fauore** beneuolentia quae in miseros conferri solet, **quod est rarum** id quod raro euenit, cum plerique miseris faueant. 'May the cruel aspect of thy fortune lack, as seldom happens, the sympathy ordinarily granted to the miserable.' Qua significatione dixit Quintilianus Inst. Or. iv. 1. 9 *Est enim naturalis fauor pro laborantibus*, quem locum attulit Saluagnius: **solito tuearis** ex Tac. Ann. iii. 5 *ne solitos quidem honores: defecta* quam prope in adiectiuum transierit, docent comparatiuus *defectior*, superlatiuus *defectissimus: inuidiosa* saepius Ouidio sunt quae propter miseriam uel crudelitatem inuidiam mouent in auctores. M. viii. 144 de Scylla *Gnosiacaque haeret comes inuidiosa carinae*, xiii. 414 *Dardanidas matres . . . Inuidiosa tra-*

hunc victores praemia Grai, v. 513 *Ante Iouem passis stetit inuidiosa capillis*. Nunc huc potius inclino ut **inuidiosa** praedicati parte fungatur, hoc sensu: utinam fortuna tua, id quod rarum est, inuidiam in te atque odium concitet, ut non iam propter fauorem blandientium, ita propter miserias quibus conflictaris. Nam felicium fortuna inuidiosa per se est, multorum inuidiam in se trahit: rarius *inuidiosus* est miser, siue quod odium quoddam mouet aerumnarum suarum, siue indignationem in auctores. 'May the aspect of thy fortune, as seldom happens, rouse the disgust of men when the smiles of the world no longer attend it.' Et sic T. Vnderdown 'And that, that seldome comes to passe, I wishe thy whole estate: All wonted favour for to want, And be replete with hate.' **quod est rarum**. Trist. iv. 10. 121 *Tu mihi, quod rarum est, uiuo sublime dedisti Nomen, ab exsequiis quod dare fama solet*, iv. 5. 23 *Teque, quod est rarum, praesta constanter ad omne Indeclinatae munus amicitiae*. Non est, id quod raro tibi euenit. **123. Causa mortis** cur mori uelis. **copia** posse mori. Suet. Tib. lxi. *mori uolentibus uis adhibita uiuendi* (Salu.). Memnonis fr. *περὶ Ἡρακλείας* in Muelleri Fragm. Hist. Graec. iii. p. 528 de Satyro tyranno *πολλάκις αὐτὸν φασὶν ἐν τῇ νόσῳ τὸν θάνατον ἐπελθεῖν αὐτῷ κατευχόμενον μὴ τυχεῖν, ἀλλὰ συχναῖς ἡμέραις τῇ πικρᾷ καὶ βαρείᾳ καταδαπανώμενον νόσῳ οὕτως ἀποτίσαι τὸ χρεῶν*. **127.** Post 126 quo clauduntur dirae, pausam facit poeta. Tum interiecto spatio quasi certus futuri pronuntiat euentum uaticinii. **Euenient** euentum habebunt sc. quae dixi. Tibullum imitatur, i. 5. 57 *Euenient, dat signa deus* (Const. Fan.) M. iii. 524 *Eueniet; neque enim dignabere numen honore* ubi Heinsius malebat *Euenient*. **129. Certo**. Quasi corrigit se nimis confidentem de uaticinio: si non adeo est certus euentus, deos saltem habebo audientes, quorum ope morituum te sperabo. **putabo** futurum ad **motura** accommodatur. **130. alar** 'will feed on the hope.' Tib. ii. 6. 21. **131. nimium saepe** non bis semelue, sed saepissime, de Fin. ii. 13. 41 *quod uos interdum uel potius nimium saepe dicitis*, de Leg. ii. 17. 43 *nimis saepe* (Hand.) **132. dies mortis, sera** propter exilii miserias. **133. spatio** temporis lapsu A. A. ii. 651 *Mox etiam uentis spatio durata resistet*. **134.** Quod hic u. et 133 bis scripti sunt (cf. 41, 42), uoluit poeta *τὴν ἔχθραν προίστασθαι* et quasi primas partes carminis odio dare. Eodem modo Demosthenes in oratione *περὶ τοῦ Στεφάνου* bis posuit uerba illa *εὐχομαι ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ—τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν* (§§ 1, 9). **135. Pugnabunt arcu dum Thraces**. Arcu pugnare non erat Thracum qui *μαχαίραις ἀκοντίοις* rhompaeis utebantur (Thuc. ii. 98, Xen. Mem. iii. 9. 2, Liu. xxxi. 39). Itaque uidetur Ouidius Getas intelligere qui omnes *ἰπποτοξόται* erant (Thuc. ii. 96). Hos *arcu fisos* dicit Pont. iv. 9. 78, cf. iv. 13. 35 *plenas pharetras*, et in *Bistonio* uel Thracio litore collocat Pont. iv. 10. 1. **Iazyges** Strab. 306 postquam de Olbia Borysthenide dixit, *ἢ δὲ ὑπερκειμένη πᾶσα χώρα τοῦ λεχθέντος μεταξὺ Βορυσθένους καὶ Ἰστρου πρώτη μὲν ἐστὶν ἢ τῶν Γετῶν ἐρημία, ἔπειτα οἱ Τυρεγέται, μεθ' οὗς οἱ Ἰάζυγες Σαρμάται*. **hasta** Strabo de Roxolanis dicens 306 *ἀμυντήρια ἔχοντες καὶ λόγχας καὶ τόξον καὶ ξίφος, τοιοῦτοι δὲ καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους*. **136. tepidus Ganges**. Prius *Χλιαρὸς* appellatus est, Plut. Flu. 4. Nam tepent Indiae fluuii, ut Curtius viii. 9 unum excipiat Indum qui *gelidior est quam ceteri*. **137. mollia** ex herbis M. vii. 284 *floresque et mollia fabula surgunt*. **140. in manis tuos manis meis dabo**. Significat constantiam qua etiam mortuus animum retenturus sit quem in Ibin uiuus habuerit. **141. dilapsus in auras**, Aen. iv. 385 *Cum frigida mors anima seduxerit artus Omnibus umbra locis adero, dabis inprobe poenas, Audiam et haec manis ueniet mihi fama sub imos*. **142-4.** Cf. Mayor ad Iuuen. xiii. 221. **144. Insequar et uultus**. Hor. Epod. v. 93 *Petamque uultus umbra curuis unguibus,*

Quae vis deorum est manium. **ossea forma** 'a skeleton : ' And then also when into ayre, my selfe shall turned be : My lyvellesse shadow shall with hate, pursue the gostes of thee. Then also myndefull of thy deedes, I wyll thy shadowes chase : And I a bony forme wylbe, with thee in every place' T. Vnderdown. **145. quod nollem** ut M. xiii. 862 *Ille tamen placeatque sibi placeatque licebit, Quod nollem, Galatea, tibi.* Trist. ii. 239 *At si, quod malle, uacuis fortasse fuisses.* M. xii. 541 *quod malle posse negare.* **consumptus ab annis.** Alias simplicem ablatiuum ponit, *c. senecta tabe usu.* Praepositionem hic addidit ut *correptus ab ignibus,* M. viii. 514, quo significantius originem tabis exprimeret, et quasi praesentiosem uim annis tribueret. Dräger i. p. 507. **146. manu facta** opponitur *naturali* leto ; quo usu saepius inuenitur apud Senecam. Epist. 41. 3 *specus non manu factus sed naturalibus causis excauatus.* 55. 6 *speluncae manu factae.* 58. 32 *finem non opperiri sed manu facere.* De Ira ii. 9 *uiolatos fontes uenenis et pestilentiam manu factam.* De breuit. uitae iii. 2 *morbos quos manu fecimus.* **148. piscis** edet sic de naufragio loquens Trist. i. 2. 56 *Et non aequoreis piscibus esse cibum.* **149. peregrinae uolucres.** Her. x. 121, 123 *Spiritus infelix peregrinas ibit in auras? Ossa superstabunt uolucres inhumata marinae?* **152. plebeio** qualis deceret aliquem miserae plebis (Hor. S. i. 8. 10). **corpus inane,** sine uita et spiritu Am. iii. 9. 6, Prop. iii. (iv.) 18. 32, Cic. de Leg. ii. 18 *ebur ex inani corpore extractum* (Saluagn.) = ἀπολειπότος ψυχὴν σώματος Plat. Leg. 956 A. **153. Quidquid ero,** quidquid de me fiet ut Prop. i. 19. 11 *Illic quidquid ero, semper tua dicar imago.* i. 11. 26 *Quidquid ero, dicam Cynthia causa fuit* (Salu.). G. i. 36 *Quidquid eris.* Am. iii. 11. 49. G et Vat habent *Quidquid erit* h. e. quodcumque eueniet, ut Aen. v. 710 *Quidquid erit, superat quoniam fortuna, sequamur.* **ante os oculosque** Cat. ix. 9 ; primum totum os, deinde partem qua cernitur, dicit. **159. Verbera saeua** ut Am. i. 7. 6, 13. 18 ; significat impetum quo uerbera incutiebantur ut Luc. vii. 569. **nexaeque colubris faces,** noue uidetur excogitatum. **160. Conscia** 'guilty.' ad admotas ad uultum significat faces. Vsitatius fuisset *ob ora* Aen. xii. 863. **faces.** Axioch. 372 *Ἐνθα (in Tartaro) θηροὶ περιλιχόμενοι καὶ λαμπάσιν ἐπιμόνωσ πυρούμενοι Ποινῶν καὶ πᾶσαν αἰκίαν αἰκιζόμενοι αἰδίοις τιμωρίαις τρύχονται.* **161. furiis agitabere** Rosc. Am. § 66 de matricidis *Videtisne ut eos agitent Furiae.* § 67 *agitari et perterreri Furiarum taedis ardentibus.* **162. breuior poena** quam ut sufficiat ad poenam. **164. Indeploratum caput.** Trist. iii. 3. 45 *Sed sine funeribus caput hoc, sine honore sepulcri, Indeploratum barbara terra teget?* **165. traheris unco,** unde *hamotrahones qui unco cadauera trahunt* Paulus Festi p. 102 M. (Salu.). **166. uncus.** Corpora damnatorum postquam in carcere leto affecti fuerant, unco per mentum suffixo ad Gemonias trahebantur. Dion C. lx. 35 *Τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ θανατούμενους ἀγκίστροις τισι μεγάλοις οἱ δῆμοι ἔς τε τὴν ἀγορὰν ἀνεῖλκον κἀντεῦθεν ἔς τὸν ποταμὸν ἔσυρον.* Vide quae congegit Mayor ad Iuuen. x. 66. **167, 168.** Sepultura carebis nec in rogo absumptus nec in tumulo quiescens. **167. carpunt** consumunt. **flammae.** Am. iii. 9. 41 *flammae rogales.* **168. Respuet.** Quemadmodum Atheniensium lege cautum est ne in Attica sepelirentur proditores uel sacrilegi, horumque nonnumquam etiam ossa effodiebantur, sic te non patria solum, sed ubicumque iacebis tellus eiciet, iusti sanctique uiolatorem. Vide Herm. Hager Journal of Philology viii. 1-13. **humus.** Contrarium est quod de Publio Cornelio Scipione habet Inscriptio CIL. I. 33 QVA . RE . LVBENS . TE . IN GREMIV SCIPIO RECIPIT . TERRA . PVBLI PROGNAVTV . PVBLIO . CORNELI. **169. tardus** qui unguibus et rostro tarde scindet uiscera, et quasi scrutabitur (Lucr. iii. 985) ac rimabitur (Aen. vi. 599) sub pectore. Male Salu. de tardo uolatu uulturis intellexit ex Isid. Orig. xii. 7. 12

Vultur a uolatu tardo nominatus putatur. 171. licet hac sis laude superbus permittentis (Domit. Calderinus). εἰρωνεία. Licebit tibi hoc saltem te iactare, quod de tuo corpore lupi decertent. Hoc acerbius quam cum Saluagn. interpretari 'quamuis glorieris quasi tanti sis ut uel tua causa rixentur animantes.' An αἰνίττεται hic Ouidius, Luporum aliquem respiciens? 172. *Insatiabilibus ἀπαξ λεγόμενον* apud Ouidium. *lupis*, Cat. cviii. 3-6 *Non equidem dubito quin primum inimica bonorum Lingua exsecta auido sit data uulturio, Effossos oculos uoret atro gutture coruus, Intestina canes, cetera membra lupi.* 173. *Elysiis campis* Verg. G. i. 38. *diuersa*, in contrariam partem uersa. B. Afr. 68 *oppidum a Caesare diuersum ac remotum.* Salu. citat Sallust. Cat. 52 *diuerso itinere malos a bonis loca tetra inculta foeda atque formidolosa habere.* Aen. vi. 541 *Dextera, quae Ditis magni sub moenia tendit, Hac iter Elysium nobis: at laeua malorum Exercet poenas et ad impia Tartara mittit.* 175. Simillimus est locus Axiochi 372 Ἀγονται πρὸς Ἐρινύων ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος διὰ Ταρτάρου, ἔνθα χῶρος ἀσεβῶν καὶ Δαναΐδων ὑδρεῖαι ἀτελεῖς καὶ Ταντάλου δίψος καὶ Τιτυοῦ σπλάγχνα καὶ Σισύφου πέτρος ἀνήνυτος, οὗ τὰ τέρματα αὐθις ἀρχεται πόνων, et ipsius Met. iv. 455-462. 175. *uoluensque petensque sursum urgens et mox persequens deuolutum* M. iv. 459 *Aut petis aut urges ruiturum, Sisyphes, saxum*, Od. xi. 593-600. 176. *Quique agitur Ixion.* M. iv. 460 *Voluitur Ixion et se sequiturque fugitque.* 177. *perituras numquam impleturas dolium cum semper fundo pereant imo* Hor. C. iii. 27, M. iv. 461 *Molirique suis letum patruelibus ause Assidue repetunt, quas perdant, Belides undas.* 179. *praesentia quaerit* cum Burm. per antithesin dictum habeo, sicut *Semper eget, semper abundat.* Frustra quaerit quae tamen non absunt, sed supra caput pendent tamquam in manus illico uentura. M. iv. 456 *Tibi, Tantale, nullae Deprenduntur aquae, quaeque inminet, effugit arbor.* Od. xi. 582-592. 181. *Iugeribusque nouem* M. iv. 456 *qui Tityos distat summus ab imo ab ima parte corporis ad summam,* quod Horatio est *ab imo Ad summum* S. ii. 3. 308. 182. *assiduae aui.* Tib. i. 3. 76 *Porrectusque nouem Tityus per iugera terrae Assiduas atro uiscere pascit aues.* Mart. Spect. vii. 2 *Assiduam nimio pectore pauit auem.* Zingerle Martial's Ouid-studien p. 17. *debita lege poenae. praebet lanianda aui uulturio.* Od. xi. 577 ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κείτο πέλεθρα, Γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον Δέρτρον ἔσω δύνοντες. 184. *numeros integram summam 'the full measure,' 'proportions.'* Am. ii. 6. 40 *Implentur numeris deteriora suis.* Her. iv. 88 *Veneri numeros eripuisse suos* ubi A. Palmer affert M. i. 427 *quaedam imperfecta suisque Trunca uident numeris.* 185. 6. 'The seconde shal thy toern limmes commit to serpents ire: The third thy face bemoyst with teares shall cast into the fire' T. Vnderdown. 185. *sectos dabit fortasse i. q. secabit, ut defensum debet pro defendet* Aen. xii. 437, *uasta dabo pro uastabo* Aen. ix. 323; cf. Munronem ad Lucr. iv. 41. 186. *fumantes per prolepsin, ut fument. incoquet igne ἐπιμόνωσ πυρώσει* Axioch. 372 'will char.' 188. *in poenas ingeniosus totam uim ingenii exercebit ad noua supplicia inueniendum 'will exhaust his fancy to find ways of punishing.'* Trist. ii. 342 *Inque meas poenas ingeniosus eram.* 'Thy sinfull ghost a thousand wayes, shall then be put to payne: And Aeacus to punish thee, shall search his skilfull brayne' T. Vnderdown. 189. *transcribet transferet* M. vii. 173, Aen. vii. 422. *Proprie dicebant transcribere agrum fundum pecuniam.* 191. *reuolubile* apud Ouidium ἀπ. λεγόμενον *reuolubile saxum* Sil. xi. 476 de eodem Sisypho. *pondus saxum quod fato semper relabitur.* 194. *inconsumpto* Pont. i. 2. 41. 195. *huius.* 'No other death shal ende the paynes, that this death bringes to thee: Vnto the griefes that thou shalt have, no hower last shall be' T. Vnderdown. *Locum imitatus est Martialis* x. 5. 13

Nec finiantur morte supplices (? simplices) poenae. huius claudit hexametrum M. xv. 751, xiv. 667. 197. *Inde ex tantis malis quae te manent. frondes ab Ida M. xiii. 324 sine frondibus Ide stabit (Burm.)* Il. xxi. 449 Ἰδης ἐν κρημοῖσι πολυπτύχου ὑλήεσσης. 198. *summam aquam ex superficie aquarum. de mare.* Hic ablatius reperitur A. A. iii. 94, Trist. v. 2. 20, Pont. iv. 6. 46. (Neue Formenlehre i. p. 234.) Ex Varrone Atacino citant Charisius i. 15, Priscianus vii. 11 *Cingitur Oceano, Libyco mare, flumine Nilo.* 200. *terra Cilissa crocos Plin. H. N. xxi. 31 Prima nobilitas Cilicio (croco) et ibi in Coryco monte. Lucr. ii. 416.* 202. *Athos cum Hybla iungitur A. A. ii. 517 Quot lepores in Atho, quot apes pascuntur in Hybla.* 203, 204. Il. ii. 488 Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλώσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν, Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη. 204. *multiplicata.* Quinquies recurrit hoc uerbum in Carminibus quae exul scripsit Ouidius, Ib. 642, Trist. iv. 6. 38, v. 1. 64, Pont. iv. 9. 67: quibus adde Rem. 98. 205, 6. *Praeclarum ὀξύμωρον.* Cf. in re dissimili A. A. iii. 288 *Cum risu laeta est altera, flere putes.* 206. *Vt cogi in lacrimas Aj. 924 ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.* 209-246. *Conuersio ad natales Ibidis et horoscopum.* 210. *Commoda salutaris ut Prop. ii. 27. 4 Quae sit stella homini commoda, quaeque mala (Salu.). leuisue benigna. Opponitur graui Pers. v. 50 Saturnumque grauem, Prop. v. 1. 84.* 211. *Venus et Iupiter benefici in genesi hominum. Macrobius in Somn. Scip. i. 19. 20 cur notabilior benignitas Iouis et Veneris inter genethliacos habeatur. Venus illuxit sic ex G edidi. Erunt qui affulsit praeferant, in quo uerbo (Sil. vii. 467) inest notio prospera. Sen. Suas. 4. 2 natales inquirunt et primam aevi horam omnium annorum habent nuntiam, quo ierint motu sidera, in quas discucurrerint partes, contrane deus steterit an placidus affulserit sol, quem locum citat Mayor ad Iuuen. xiv. 248.* 212. *Lunaque solque quae uitam nostram praecipue moderantur, cum αἰσθητικὸν id est sentiendi natura de sole, φυτικὸν autem, id est crescendi natura de lunari ad nos globositate perueniant (Macrobius in S. S. i. 19. 23).* 213. *utiliter positos praebuit eodem modo construxit ut ap. Cic. Off. i. 36. 131 appetitum rationi obedientem praebeamus. M. xii. 484 Vt satis inlaesos miranti praebuit artus. utiliter prospere. Manil. iv. 470 nec quarta (pars Erigones) nec octaua utilis umquam. positos ut positus, positura stellarum dicitur Gell. xiv. 1. 1 et 15.* 214. *Quem. Mercurium magis ceteris Ibidi fauere oportuit. Ael. H. N. x. 27 τῷ Ἑρμῇ φασι τῷ πατρὶ τῶν λόγων φιλεῖται (ἢ Ἴβις), unde Ἑρμαϊκῆς Ἴβως in papyro magica edita a Partheyo i. 246.* 215. *fera nec quicquam placidum spondentia Martis Sidera. Sic Cicero in Somnio Scipionis de Rep. vi. 187 tum rutilus horribilisque terris quem Martium dicitis. Macrobius in S. S. i. 19. 19 plerumque de Martis stella terribilia euenire definiunt.* 216. *presserunt 'bore down.' De fortuna uergente in peiora. Contrarium est quod dicit Arellius Fuscus ap. Sen. Suas. 4. 2 an ex humili in sublime Iupiter tulerit. Manilius ii. 562 Sagittario natos depressos dicit ab iis qui Geminis Libra Virgine Aquario orti sunt. falciferique Saturni, quae stella malefica dicitur a Macrobio in S. S. i. 19. 20.* 218. *Turpis caelo deformi 'foul' 'lowering.'* 219. *in fastis. Dies in quo Romani a Gallis uicti sunt ad Alliam A. V. C. 364 fuit xv ante Kal. Sextiles (July 18). Eodem die Fabii ad Cremeram ceciderant. Hinc in Fastis Antiatibus dicitur dies Alliae et Fab. (Mommsen CIL. i. p. 397). grauis funesta. Rem. 220 damnis Allia nota suis. A. A. i. 413 qua flebilis Allia luce Vulneribus Latiis sanguinolenta fuit. nomen. Dies Alliensis est in Fastis Amiternis.* 220. *Quaeque. Quasi dicat, Haec est dies communis duorum damnorum reipublicae, dies Alliensis, dies eadem qua Ibis natus est. publica damna Epiced. Drusi 200. Opponitur bono publico natus*

quod B. P. N. scriptum fuisse testatur Schottus ad Sen. Cont. x. Praef. **221. inpurae** significat inpudicam (Cat. lxvi. 84) et infimae sortis. **prolapsus** Salu. affert Phaedr. iii. 15. 4-6 *Non illam quaero, quae cum libitum est, concipit, Dein portat onus ignotum certis mensibus, Nouissime prolapsam effundit sarcinam* de partu temere concepto editoque. **222. Cinyphiam.** Non credo respici hircos Cinyphios (G. iii. 312, Sil. iii. 276), cum sine huiusmodi significatione saepius uox usurpetur, Pont. ii. 7. 25 *C. segetis*, M. xv. 755 *C. Iubam*, v. 124 *C. Pelates*, Grat. Cyn. 34 *C. paludes foedo utpote sordida matre natus.* **pressit humum** 'natum significat. humi enim qui nati erant deponebantur. Stat. S. i. 2. 109 *tellure cadentem Excepi.*' Turnebus Adu. xxii. 11. Eadem tria uerba iterauit Stat. S. v. 5. 69. **223. aduerso** ex aduersum ei loco quo te mater peperit. **bubo** M. 5. 549, Sil. viii. 635. Hipponax fr. 54 Bergk *κριγή δὲ νεκρῶν ἀγγελός τε καὶ κῆρυξ.* **224. graues** ad uocem refertur M. xii. 203 *grauiore nouissima dixit Verba sono, poteratque uiri uox illa uideri*, quae cum hic lugubris sit, fere idem est quod lugubres 'melancholy.' **225. palustribus undis** M. xiv. 103. Erant paludes in regione Cinyphia (Grat. Cyn. 34). Harum in aliquam partem fingit poeta Stygis undas influxisse, unde aquam sumerent Eumenides qua recens natum infantem lauarent. Aquam palustrem dixit ut *deterrimam quae pigro lapsu repit pestilens* Colum. i. 5. **226. caua** aut ad cauum refertur quo aqua consistit 'a pool of water,' ut *caua palude* Cat. xvii. 4, M. vi. 371 aut, quod exquisitius, ad rimas ac meatus per quos ex inferis ducitur 'through a hollow channel.' **227. colubrae.** Has etiam ex Cinyphe induxit, M. vii. 272 *Squamea Cinyphii tenuis membrana chelydri.* **felle** quod uenenum esse serpentium tradit Plinius H. N. xi. 163, 193, xxix. 122 (Saluagn.). **228. cruentatas** sanguine nondum loti infantis. **increpuere manus** quod natalis signum faustum dicit Propertius iii. 10. 3, 4. Nimirum cui fausta ominantur Eumenides, is dis iratis natus est et infelix euadet. **229. inbuerant.** h. e. et, nam inbuerant, perbibit. Plusquamperfecto uidetur respici sequens euentus **Perbibit inde suae r. n.**, quasi dicat: Et, quia iam tenerum inbuerant canino lacte, primumque hunc cibum in os puero indiderant, fecerunt ut canis ducta rabie in uenas is euaderet qui nunc est, rabula maledicus latratorque. **infantia** infantis ut *infantia ossa* M. iv. 518, *inf. pectora* F. vi. 145. **231. Perbibit** 'absorbed,' quasi toto corpore. M. vi. 397 *uenis perbibit imis.* **rabie** M. xiv. 66 *canum rabies.* **nutricis** canis, ut lupa altrix dicitur Romanorum, et hi alumni eius Prop. iv. 1. 37, 38. **232. Latrat** Rosc. Am. § 57 *Alii (accusatores) canes qui et latrare et mordere possunt.* Colum. Praef. i. 9 *Ne caninum quidem, sicut dixeret ueteres, studium praestantius locupletissimum quemque adlatrandi et contra innocentes ac pro nocentibus.* (Forc.) **uerba canina.** Sic *caninam facundiam* Sallustius ap. Lact. vi. 8, Non. 60, Appio id tribuens, *caninam eloquentiam* idem Appius ap. Quintil. xii. 9. 9 dixerat (Forc.). Vell. P. ii. 62 *tribunus Cannutius canina rabie lacerabat Antonium.* **233. ferrugine.** Luridum colorem uidetur significare, ut G. I. 467, Aen. vi. 303, M. xv. 789, Propertium fortasse imitatus iv. 3. 14 *Traxit ab euerso lumina nigra rogo.* **pannis** cum contemptu de fasciis (Truc. v. 13) quibus inuoluebantur infantes. **234. male deserto** 'abandoned as accursed,' hominis damnati (Domit.). **Male** est propter maleficia eius qui ibi combustus erat. An est i. q. *uix?* Hor. S. ii. 6. 86 *cupiens uaria fastidia cena Vincere tangentis male singula dente superbo.* Petron. 119 *Persarum ritu male pubescentibus annis Subripuere uiros.* (Hand. 3. p. 585.) At si hoc uoluisset, dixisset, credo, *A modo deserto.* **236. Molle** ut infantis 'his baby head.' 'And lest that on the ground soo bare, his head should lye alone Not boren up, there under they doe lay a hard Flint stone' T. Vnderdown. **237. uiridi** quo amarior fumes fieret.

238. usque sub ora 'close up to his face.' Coniunguntur usque sub G. I. 211. 240. De tribus . . una . soror M. x. 313 tumidisque adflavit echidnis E tribus una soror. 241. mouimus excitauimus 'called forth.' Her. x. 148, Quint. vi. I. 44 Tempus in immensum 'to last for ages'; ab hoc usque tempore lacrimabis. 242. sufficiente actiue positum uidetur ut G. iii. 65 aliam ex alia generando suffice prolem. Noua semper causa nouas lacrimas gignet. 245. suo, nam ipsius Clothus non erat Ibidis fata uaticinari, sed Ouidii. 246. qui canet, erit. Futurum posuit ut certius indicaret rem euenturam esse: potest enim esse uates qui canat, nec tamen cani id quod futurum est. Quod statim subiungit Ille ego sum uates, ex me tua uulnera disces. 247. uulnera metaphoricè pro doloribus, ut Trist. iv. I. 97. Sic de se ipso poeta Non habet in nobis iam noua plaga locum Pont. iv. 16. 52. 'That Prophete sure am I, of me thou shalt thy mischiefs know: So that the Gods some of their skylk would on my wordes bestow' T. Vnderdown. 248. dent uires in mea uerba. Sic dederis in carmina uires F. i. 17, est et amor, dabit hic in uulnera uires M. iv. 150. 249. accedant pendet ex modo; quamquam fortius sane esset quod edidit Merkelius accedent, nisi contra starent MSS. Fam. xi. 29. I magnum pondus accessit. pondera rerum 'real weight,' 'weight of reality.' Am. ii. 14. 42 Et sint ominibus pondera nulla meis. 250. Quae carmina. experiare finaliter. 253. Poeantius Herculis heres Hyg. 36 Dicitur Philoctetes Poeantis filius pyram in monte Oetaeo construxisse Herculi eumque accendisse mortalitatem. Ob id beneficium Philocteti Hercules arcus et sagittas donauit. 255. qui bibit ubera ceruae Telephus. Ael. V. H. xii. 42 ἔθρεψε . . . Τηλεφὸν τὸν Αὔρης καὶ Ἡρακλέους ἔλαφος. Idem H. A. vii. 39 Ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας, Σοφοκλέα μὲν εἰπόντα Νόμας τέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων Καθεῖρπεν ἔλαφος καὶ πάλιν Ἄρασα μύξας * * καὶ κερασφόρους Στόρθυγγας εἶρφ' ἔκηλος, quem locum ex Aleadis (fr. 87) sumpsit Aelianus. Videlicet descripserat ibi Sophocles ceruam Telephi, ut monstrat L. Campbell ad loc. 256. Armati Achillis. inermis nam eiusdem Achillis hastae robigine sanatus est, robore raso, Iniecto membris puluere Anth. L. 184, Riese. Plin. xxxiv. 152, Claudian. Epist. 5. 46 ed. Ieep Sanus Achilleis remeauit Telephus herbis, Cuius pertulerat uires, et sensit in uno Letalem placidamque manum. Prop. ii. I. 63, 4 Mysus et Haemonii iuuenis qua cuspide uulnus Senserat, hac ipsa cuspide sensit opem. Anth. Pal. V. 291. 5 Τηλεφὸν ὁ τρώσας καὶ ἀκέσσατο. 257. Quique ab equo Bellerophon. in Aleia in Cilicia Il. vi. 201, Hyg. 57 Hanc (Chimaeram) super Pegasus sedens interfecit et decidisse dicitur in campos Aleios (Heinsius). 258. Exitio facies propter amorem Sthenoboeae, Proeti uxoris. 259. Id uideas tenebras O. T. 419 βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ' ἔπειτα δὲ σκότον. Amyntorides Phoenix. Apollod. iii. 13. 8 Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. ministro 'by the help of.' M. ix. 234 quo flamma ministro Subdita. 260. Praetemptes 'grope.' Sen. Oed. 656 Baculo senili triste praetemptans iter. 261. quem Oedipus. filia Antigone. 263. de lite iocosa M. iii. 332, Hyg. 75 Inter Iouem et Iunonem fuit iocosa altercatio, quis magis de re uenerea uoluptatem caperet, masculus an foemina: de qua re Tiresiam iudicem sumpserunt qui utrumque erat expertus. Is cum secundum Iouem iudicasset, Iuno irata manu auersa eum excaecauit. 264. Apollinea uaticinandi. in dum exercet artem Plin. xxxvi. II Bupalus et Athenis uel clarissimi in ea scientia fuere. Sic florebat in armis Cir. 110. 265. ille Phineus. Hic deorum consilia cum enunciaret ab Ioue est excaecatus Hyg. 19. Ὅς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη Εἵνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν Λητοῖδης· οὐδ' ὅσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ Χρείων ἀτρεκέως

ιερόν νόον ἀνθρώποισιν. Τῷ καί οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἵαλλεν, Ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερόν φάος Ap. R. ii. 179-184. quo praecipiente Ap. R. ii. 328-329 Οἰωνῶ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθαι Νηὸς ἀποπρομεθέντες ἐφιέμεν. 266. rati Argo, ut Symplegadas transirent Argonautae Hyg. 19. 267. Quique oculis caruit Polymnestor. male in damnum suum. aurum Polydori Hec. 1206. 268. Inferias dedit Hecuba oculos Polymnestoris quibus tamquam immolata uictima placarentur manes Polydori. Aen. x. 519, Sil. iv. 232. 269. Pastor Cyclops. casus excaecatatum iri. 270. Od. ix. 508 μάντις ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο Καὶ μαντευόμενος κατέγηρα Κυκλώπεσσιν. Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω, Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς. 271. Phinidae. Hi nominantur Plexippus et Pandion Apollod. iii. 15. 3, Schol. Antig. 966; Crambus et Parthenius Schol. Ap. R. ii. 140; Crambus et Oarthus (Oreithyus Welcker et Bergk.) Schol. Ap. R. ii. 178; Gerymbus et Aspondus ab altero Schol. Soph. Ant. 966; ap. Diod. iv. 43. 3, Hyg. 19 nomen siletur. lumen ademit 'deprived of sight'; cf. Henry Aeneidea Tom. ii. p. 509. Hyg. 19 Phineus ex Cleopatra habuit filios duos. Hi a patre nouercae crimine (sc. φθορᾶς Apollod. iii. 15. 3) excaecati sunt. Nouerca Idaea siue Eidothea. 272. Thamyrae quem Musae χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν Il. ii. 599 gloriantem se eas cantu superaturum. Demodoci Od. viii. 64 Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδείαν ἀοιδῆν. 274. Subsecuit subitus abscidit, ut aristas messor falce. Hes. Theog. 162 Τεῦξε μέγα δρέπανον, 179 δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην Μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς Ἔσσυμένως ἤμησε. partes genitalia unde creatus erat patris Urani. 275. melior benignior Stat. Th. vi. 278 Ast illam melior Phariis erexerat aruis Iuppiter. 276. cui Ceyx rex Trachinis. subitae ex subita metamorphosi Tr. ii. 389 Fecit amor subitas uolucres cum paelice regem. frater Daedalion: nam ambo ex Lucifero nati M. xi. 296. Hic in accipitrem uersus est dolore filiae Chiones occisae a Diana M. xi. 295-345. uxor Alcyone, quae dolore Ceycis mersi dum Delphos nauigat, et ante ipsius oculos in terram acti, in auem alcyonem cum ipso mutata est M. xi. 410-748. 277. Sollerti Πολύμητις Ὀδυσσεύς Od. ii. 173. fracta Od. v. 370 Ὡς τῆς (νηὸς) δούρατα μακρὰ διεσκέδασ' αὐτὰρ Ὀδυσσεύς Ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βαίνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων. 278. Semeles soror Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνώ, ἥ ρ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον Od. v. 333, 336. Sed ap. Homerum Ino nondum fracta rate inducitur. 279. unus. Recte Const. Fanensis explicauit de Mettio Suffetio duce Albanorum, qui cum foedus cum Romanis rupisset, duabus admotis quadrigis in currus earum distentus illigatus est; deinde in diuersum iter equi concitati, lacerum in utroque curru corpus, qua inhaeserant uinculis membra, portantes. Liu. i. 28. 280. scissa ferantur scindantur et ferantur. 281. qui Regulus. redemi ex hostium potestate, persoluto pretio Hor. C. iii. 5. 14-18. 282. Puniceo pro Punico ἄπ. λεγ., nisi idem est quod Poinicio in inscript. Agraria C. I. L. i. p. 76. 25, quod Salu. citauit. pertulit Cic. in Pis. 19. 43 ille M. Regulus quem Karthaginenses resectis palpebris illigatum in machina uigilando necauerunt. 283. subsidio opitulaturum. praesens numen est deus qui uocatus adest efficaciter Ecl. i. 41. ut illi non fuit subsidio. 284. Hercei Eur. Troad. 16 πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις Πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἐρκείου θανών. Tradidit id Arctinus in Iliupersi. Rhoetei quod habent multi MSS respicit aliam fabulam de Priami morte. Seru. Aen. ii. 506 alii dicunt quod a Pyrrho in domo quidem sua captus est sed ad tumulum Achillis tractus occisusque est iuxta Sigeum promunturium; nam in Rhoeteo Ajax sepultus est. At Seneca Troad. 1123 in Rhoeteo tumulum Achillis ponit: aras et in Rhoeteo et in Sigeo fuisse testis est ipse Ouidius M. xi. 197 allatus a Merkelio Dextera Sigei, Rhoetei laeua profundi Ara Panomphaeo uetus

est sacrata Tonanti. **285. dedit saltus** saliuit, ut saepius in Metamorph. **summa** Val. F. vii. 606 *in summa Lapithes apparuit Ossa.* **Thessalus** nomen regis Thessalorum Diod. iv. 54. 1. Cf. Vell. P. i. 3. Chron. Euseb. ad ann. Abrahæ 224 *κατὰ τούτους τοὺς χρόνους πρῶτος ἐβασίλευσε Θεσσαλίας ὁ Γραικοῦ παῖς Θέσσαλος.* Quod Scholiasta Ionum hunc fuisse dicit, quem eundem ac Lucani Ionum (vi. 402 *Primus Thessaliae rector telluris Ionus In formam calidae percussit pondera massae,* cf. Cassiod. Var. iii. 31) Schraderus habuit ap. Merkelium, crederem si de praecipitatione Ioni traditum quicquam esset. **286. praecipitere.** Nusquam hoc de Thessalo traditur. **287. Eurylochi.** Eundem habeo de quo scripta haec inueni in cod. Canon. 72, p. 25^b* *Cenobates rex Thessaliae templum Cereris combussit. Ceres uero siue Iupiter immisit serpentem qui eum deuorauit. ille serpens in caelum translatus est ut qui illum uiderent ab iniuria deorum abstinerent.* Haec eadem fabula Hygino narrata est de Triopa rege Thessaliae P. A. ii. 14 *Nouissime prope ad terminum uitae draconem obiecto mala plurima perpessus, aliquando mortem adeptus, inter astra Cereris uoluntate est constitutus.* Sed uide Excursum. **288. artus** Hyg. P. A. 14 *Itaque adhuc uidetur eum draco circumplexus aeterna maerentem afficere poena.* **289. maturet** properet 'bring on before its time.' Hor. C. iii. 7. 14-16 *nimis Casto Bellerophonti Maturare necem.* Cels. vii. 7. 7 *eos qui carcinoma habent curare periculosum est: nam mortem quoque ea res maturat.* **290. Per caput infusæ.** Schol. Ven. Il. ii. 145 *ὁ Δαίδαλος διαπτὰς εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας ἔμεινε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατράσιν, ὑφ' ὧν ὁ Μίνως, ἦκων ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ Δαίδαλου, ἀποθνήσκει καταχυθέντος αὐτοῦ ζεστοῦ ὕδατος.* Sic rem nararrant Philostephanus et Callimachus in Aetiis, diuersi illi a Diodoro 4. 79 qui Minoem dicit periisse cum nimis diu in thermis detentus fuisset. **291. parum mitis** 'that failed in his philanthropy.' Volebat Prometheus beneuolus esse (*φιλόανθρωπος* Prom. 11) hominibus, igni inuento, reuera autem nocebat (*parum mitis* euasit). Nam Iuppiter iratus Pandoram creauit, unde omnia mala hominibus. Rem narrat Hesiodus *Ε. κ. 'H. 49 sqq. Χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπέυσας, Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι. Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ἢ κεν ἅπαντες Τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.* **Parum mitis** cum Sanctio dictum puto per ironiam tamquam *parum* Μῆτις esset qui *Prometheus* uocabatur. P. V. 85 *Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθεῖα Καλοῦσιν· αὐτὸν γὰρ σε δεῖ Προμηθέως.* Prop. iii. 5. 7, 8 *O prima infelix fingenti terra Prometheo, Ille parum cauti pectoris egit opus. Sed non inpune,* nam Prometheus dum per beneuolentiam nocet hominibus, ipse poenam tulit pascens uulturium in Caucasio. 'Like Prometheus whose ill-adventured philanthropy drew punishment on himself.' Hoc melius quam ut **parum mitis** de αὐθαδία Promethei explices, cf. P. V. 1008 *Τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ Λιταῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς Πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἠνίας μάχει. Ἄτὰρ σφοδρύνει γ' ἄσθενεῖ σοφίσματι. Αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς Αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδένοσ μείον σθένει:* etsi facilius sic **non inpune** ad poenam refertur *Quam quondam silici restrictus membra catena Persoluit pendens e uerticibus praeruptis* Cat. lxiv. 296. **292. uolucres** αἰετόν P. V. 1021-1025, Hes. Theog. 525, Ap. R. ii. 1253, Apollod. i. 7. 1, *aquilam* Hyg. 144, *uulturem* Val. F. vii. 359, Petron. ap. Fulg. Myth. ii. 9. **fixus** Tusc. Disp. ii. 10. 23 *affixus ad Caucasum.* **293. Echeocratides.** Thessalum credo fuisse, et ex stirpe Aleuadarum, nam teste Vlpiano ad Dem. Olynth. 1 *Ἀλεύας ἀπόγονός τις τοῦ Ἡρακλέους, Θετταλός, ἐτυράννευσε τῶν Θετταλῶν, εἶτα οἱ τούτου παῖδες.* Echeocratiden regem Thessalorum memorat Thucydides i. 111; alium, Arnolde iudice huius auum, Scholiasta

* Sumpsit haec ex Commentario in Metamorphoses ad ii. 139. Idem Scholion extat in Canon. 1 ubi *Corobates* et Canon. 7 ubi *Carnabotes* rex iste dicitur. Fuitne *Eurybates*?

Theocriti xvi. 34 ὁ Ἀντιόχος Ἐχεκρατίδου καὶ Δυσήριδος υἱὸς ἦν, ὃς φησι Σιμωνίδης, et Anacreon seu quis alius epigrammatum auctor fuit A. P. vi. 134, 142 ubi dicitur ἀρχὸς Θεσσαλίας. Praeterea Echecratian, matrem Scopae, (Scopadis autem commune genus cum Aleuadis), idem Schol. ad xvi. 36. Sed nihil de hac morte Echecratidae repperi. An significatur Eryx, quem Hercules luctando ter uicit et in Siculum mare praecipitauit? Certe *uictus* pro *quintus* scriptum est in T. Vide Excursum. **ter quintus** quintus decimus Her. viii. 48 *a Ioue quintus eris.* **295. Amyntiaden** Philippum Amyntae filium, patrem Alexandri magni, quem Pausanias qui *primis pubertatis annis stuprum per iniuriam passus ab Attalo fuerat*, quemque postea *perductum in conuiuium solutumque mero Attalus non suae tantum, uerum et conuiuiarum libidini uelut scortorum iure subiecerat ludibriumque omnium inter aequales reddiderat, cum querellam Philippo saepe detulisset et non sine risu differretur*, celebrantem nuptias Cleopatrae filiae et Alexandri regis Epirotarum, interfecit Just. 9. 6. Aristot. Pol. v. 10. 16 Ἡ δὲ Φιλίππου ὑπὸ Πausανίου (ἐπίθεσις) διὰ τὸ εἶσαι ὑβρισθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν περὶ Ἀτταλον. Nobilis inter παιδικὰ δράματα haec mors Philippi fuit: nam et Alexander is in cuius nuptiis facta est, stuprum a Philippo passus fuerat, (Iustin. viii. 6), et interfector neglectam in se iniuriam stupri ulciscabatur. Micyllus locum interp. de Archelao rege Macedoniae, quem Crateuas siue Crateas, puer amatus, occidit inter uenandum. Nam teste Iustino vii. 4 Amyntas, Menelai filius *ex Gygaea Archelaum Aridaeum Menelaum sustulit.* Plat. Alcib. ii. 141 Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων τύραννον τὰ παιδικὰ ἐρασθέντα τῆς τυραννίδος οὐδὲν ἦττον ἤπερ ἐκείνος τῶν παιδικῶν ἀπέκτεινε τὸν ἐραστήν, ὡς τύραννός τε καὶ εὐδαίμων ἀνὴρ ἐσόμενος. Arist. Pol. v. 10. 17 Πολλὰ δ' ἐπιθέσεις γεγένηται καὶ διὰ τὸ εἰς τὸ σῶμα αἰσχῦναι τῶν μονάρχων τινὰς, οἷον καὶ ἡ Κραταίου εἰς Ἀρχέλαον· αἰεὶ γὰρ βαρέως εἶχε πρὸς τὴν ὀμιλίαν. Plut. Amator. 23 ὅσοι δὲ μὴ κακοὶ πεφυκότες ἐξηπατήθησαν ἢ κατεβιάσθησαν ἐνδοῦναι καὶ παρασχέιν ἑαυτοὺς, οὐδένα μᾶλλον ἢ τοὺς διαθέντας ὑφορώμενοι καὶ μισοῦντες διατελοῦσι καὶ πικρῶς ἀμύνονται καιροῦ παραδόντος. Ἀρχέλαόν τε γὰρ ἀπέκτεινε Κρατέας ἐρώμενος γεγονώς, καὶ τὸν Φεραῖον Ἀλέξανδρον Πυθόλαος. Diod. xiv. 37, ubi tamen dicitur Archelaus ἐν τινι κυνηγίῳ πληγὴς ἀκουσίως ὑπὸ Κρατέρου τοῦ ἐρωμένου. Huic sententiae potius adstipulor (1) quod Pausanias non ab ipso Philippo uiolatus est, sed ab Attalo: neque eum qui constuprarunt *turpi amore dilexerunt*, sed iniuriam ulciscabantur alterius Pausaniae qui reuera παιδικὰ fuerat Philippo (Diod. xvi. 93). (2) Pausanias pueritiam egressus non iam *puer* sed *iuuenis* uel νεάνισκος (Plut. Alex. 10) et inter Philippi σωματοφύλακας erat. (3) uerbis **Oderit et saeuo uulneret ense** simillima sunt quae ex Aristotele et Plutarcho attuli. Nec tamen infitior Perdiccae filium, non Amyntae, a plerisque Archelaum uocitari: et multo celebratius Pausaniae facinus fuisse. Nam ex Suet. Cal. 57, Ioseph. Antiquit. xix. 1. 13 constat Caligulam a Cassio Chaerea interfectum esse aut eodem die aut acto in scena eodem spectaculo quo Pausanias Philippum occiderat. **296. saeuo** per iram. **297. fida pocula** innocua, ueneno carentia. Sic Iuuenalis 6.630 *nulli credite mensae. Liuida materno feruent adipata ueneno.* **298.** Qui Alexander. Curt. x. 10 *Veneno necatum esse credidere plerique: filium Antipatri inter ministros, Iollam nomine, patris iussu dedisse. Vim autem ueneni, quod in Macedonia gignitur, talem esse constat, ut ferrum quoque exurat. unguam iumentum taxat patientem esse constat suci. Stygem appellant fontem, ex quo pestiferum uirus emanat. Hoc per Cassandrum adlatum traditumque fratri Iollae et ab eo supremae regis potioni inditum. Cornigero de Ioue natus Iustin. xi. 11 Ad Iouem deinde Ammonem pergat consulturus et de euentu futurorum et de origine sua. Ingredientem templum statim antistites ut Ammonis filium salutant. Ille laetus dei adoptione.*

hoc se patre censeri iubet.

299. Achaëi Polyb. viii. 22 Ἀχαιοὶ ἦν Ἀνδρομάχου μὲν υἱὸς τοῦ Λαοδίκης ἀδελφοῦ, τῆς Σελεύκου γυναικός· ἔγημε δὲ Λαοδίκην τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως θυγατέρα, κύριος δὲ ἐγεγόνει τῆς ἐπὶ τὰδε τοῦ Ταύρου πάσης. Hic cum in Sardibus ubi pro rege agebat ab Antiocho Magno, a quo descuerat, obsideretur, fraude Bolidis captus, mutilatis membris, amputato capite, et in asini corium insuto, cruci suffixus est B. C. 214.

300. aurifera. Pactoli qui Sardes praefluit M. xi. 87, Soph. Phil. 392 Πακτωλὸν εὐχρυσον. **pendit** ut **suspensus** ad crucem refertur. Polyb. viii. 23 Ἐδοξε δ' οὖν πρῶτον μὲν ἀκρωτηριάσαι τὸν ταλαίπωρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμόντας αὐτοῦ καὶ καταρράψαντας εἰς ὄνειον ἄσκον ἀνασταυρῶσαι τὸ σῶμα. **301-304.** Pyrrhos duos, alterum regem Epiri, alterum filium Achillis, ut hic Ouidius coniunxit, sic post eum Pausanias I. 13. 9 Θαῦμα δὲ ποιῶμαι τῶν καλουμένων Αἰακιδῶν αὐτοῖς κατὰ τὰ αὐτὰ ἐκ τοῦ θεοῦ συμβῆναι τὴν τελευτὴν. εἶγε Ἀχιλλέα μὲν Ὅμηρος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου φησὶ τοῦ Πριάμου καὶ Ἀπόλλωνος ἀπολέσθαι· Πύρρον δὲ τὸν Ἀχιλλέως ἢ Πυθία προσέταξεν ἀποκτεῖναι Δελφοῖς· τῷ δὲ Αἰακίδου συνέβη τὰ ἐς τὴν τελευτὴν οἷα Ἀργεῖοί τε λέγουσι καὶ Λευκέας ἐποίησε. **301. Achilliden**

Pyrrhum Epirotarum regem qui uicesimus tertius ab Achille fuit, teste Eusebio Chron. I. p. 234 Schöne. **Cognato nomine** Pyrrhi filii Achillis. Her. 8. 3 *Pyrrhus Achillides animosus imagine patris.* Plutarchus Pyrrh. I Molossorum regnum ab hoc repetit, Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νεοπτόλεμος ὁ Ἀχιλλέως λαὸν ἀγαγὼν αὐτὸς τε τὴν χώραν κάτεσχε καὶ διαδοχὴν βασιλέων ἀφ' αὐτοῦ κατέλιπε, Πυρρίδας ἐπικαλουμένους. Saluagn. de nomine *Aeacidae* interpretatus est, quo et pater Pyrrhi usus et ipse Pyrrhus nonnumquam ut in oraculo illo *Aio te Aeacida* celebratus * fuerit. Sed **Achilliden** melius ex solito *Pyrrhi* cognomine quam ex inusitato *Aeacidae* explicaris. Qui **cognato nomine** ad *Achillen* referunt (cf. Plut. Pyrrh. I), nimis mihi uidentur ταυτολογεῖν; nec uero Pyrrhus Epirotes Achillis **nomine** h.e. quod stirpem ab Achille duceret **clarus** erat, sed tantum gloriabatur.

302. Opprimat ui subita occidat. M. xii. 283 *saxea moles Oppressit spatio stantem propiore Cometen.* **Tegula** Paus. i. 13. 7 Ἐνταῦθα (Argis in quam urbem cum obsessis intruerat) ὁ Πύρρος ἐμονώθη καὶ τιτρώσκειται τὴν κεφαλὴν. κεράμφω δὲ βληθέντα ὑπὸ γυναικὸς τεθνάναι φασὶ Πύρρον. Ἀργεῖοι δὲ οὐ γυναικα τὴν ἀποκτεῖναςαν, Δήμητρα δὲ φασὶν εἶναι γυναικὶ εἰκασμένην. (Constant. Fanens.)

303. Pyrrhi Neoptolemi, filii Achillis. **304. Sparsa** Hyg. 123 qui locum hunc respexit, ut docuit Mauricius Schmidtus Praef. p. xxxi. *Neoptolemus Achillis et Deidamiae filius ex Andromacha Eetionis filia captiua procreauit Amphialum. sed postquam audiuit Hermionen sponsam suam Oresti esse datam in coniugium, Lacedaemonem uenit et a Menelao sponsam suam petit. cui ille fidem suam infirmare noluit Hermionenque ab Oreste abduxit et Neoptolemo dedit. Orestes iniuria accepta Neoptolemum Delphis sacrificantem occidit et Hermionen recuperauit: cuius ossa per fines Ambraciae sparsa sunt, quae est in Epiri regionibus.*

305. Nataque ut **Aeacidae.** Primus Laur. Absternius Annot. Var. iii interpretatus est de Deidamia siue Laodamia, quam is ex Iustin. xxviii. 1 et 3 filiam Alexandri regis Epirotarum, neptem Pyrrhi Magni habuit, plerique collato loco Iustini xxviii. 3 *cum ex gente regia sola Nereis uirgo cum Laodamia sorore superesset, Nereis nubuit Geloni Siciliae tyranni filio, Laodamia autem cum in aram Dianae confugisset concursu populi interficitur* cum Polyb. vii. 4. 5, Paus. vi. 12. 3 filiam ipsius Pyrrhi Magni faciunt. **Aeacidae** potest id quidem de Alexandro intelligi tamquam ex Aeacidarum stirpe orto (Plut. Pyrrh. I. Paus. I. 13. 3 et 9) potest et de Pyrrho minore: melius tamen de Pyrrho Magno

* Sic in epigr. ap. Paus. I. 13. 3 Αἰχμηταὶ καὶ νῦν καὶ πάρος Αἰακίδαὶ de uictoria quam Pyrrhus de Gallis reportauerat: sed in loco Pausaniae i. 13. 9 quem Saluagnius attulit Pyrrhus non Aeacides, sed ὁ Αἰακίδου dicitur, etsi ibidem inter τοὺς καλουμένους Αἰακίδας numeratur.

ut in noto illo *Aio te Aeacida Romanos uincere posse* de Diuin. ii. 56. 116, cf. Off. i. 12. 38 *Pyrrhi quidem de captiuis reddendis illa praeclara Nec mi aurum posco nec mi pretium dederitis* κ.τ.λ. *Regalis sane et digna Aeacidarum genere sententia. iaculis moriaris adactis.* Populi credo, qui teste Iustino concurrerunt ad necem Laodamiae. Quamquam et hic et Polyaeus percussorem Milonem addunt. Polyaeus. viii. 52 *Δηιδάμεια Πύρρου θυγάτηρ Ἀμβρακίαν καταλαβομένη, τιμωρῆσαι Πτολεμαίῳ δολοφονήθεντι προελομένη, πρεσβευσαμένων Ἑπειρωτῶν τὸν πόλεμον κατέθετο ἐπὶ τῷ τὸν κλῆρον καὶ τὰς τιμὰς τῶν προγόνων ἔχειν. καὶ λαβοῦσα πίστει ἐξηπατήθη· συνταξάμενοι γὰρ τῶν Ἑπειρωτῶν τινες Νέστορα τῶν Ἀλεξάνδρου σωματοφυλάκων ἀναιρήσουσα αὐτὴν εἰσέπεμψαν. ὁ δὲ κάτω νεύσασαν αἰδεσθεὶς καὶ καταπλαγεὶς ἀνέστρεψεν. Ἡ δὲ κατέφυγεν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἑγεμόνης Ἀρτέμιδος· Μίλων δὲ αἰτίαν ἔχων ὡς τὴν αὐτοῦ μητέρα Φιλωτέραν ἀποκτείνας, ὤρμησεν ἐπ' αὐτὴν ὀπλισμένος. Ἡ δὲ ἀνεβόησεν· Ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον. Τοῦτο μόνον αὐτὴν ἐκβόησασαν ὁ Μίλων ἀπέκτεινεν ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ.* 306. **Cereri.** Hinc colligunt Laodamiam in templo Cereris, non Dianae, interfectam Ouidium putasse: **dissimulare** ad Eleusinia referunt, quae cum arcana et occulta essent, longe distabant ab isto nefario ritu propter infamiam patrantium celebri ac uulgato, (sic Merkelius), aut ad mortem Pyrrhi Argis quam ipsa Ceres sub anus latens specie credebatur effecisse (Paus. i. 13. 7, sic Const. Fanensis). Atqui satis factum erit disticho, si fingas Cererem inductam esse non quod in eius templo necata Laodamia fuerit, sed tamquam irata Pyrrho, qui Proserpinae templum uiolauerat (Dionys. Ant. Rom. Exc. lib. xx. 9 Kiessling) non ipsum solum sua manu interfecerit, sed filiam quoque eius in templo deorum percussoribus obiecerit. **Sacrum** εἰρωνικῶς ut M. xiii. 460 allatum a Merkelio. *Scilicet aut ulli seruire Polyxena uellem, Aut per tale sacrum numen placabitis ullum.* Sed cum uix satis sic omnia expediantur, aliam interpretationem quattuor uersuum 305–308 in Excursu proposui. 307. **nepos** Pyrrhus, Pyrrhi Magni ex filio Alexandro et filia Olympiade nepos, qui cum Tigride amica sua ueneno extinctus per Olympiadem creditur a Saluagnio. Athen. 589. Πύρρου τοῦ Ἑπειρωτῶν βασιλέως, ὃς ἦν τρίτος ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐπ' Ἰταλίαν στρατεύσαντος, ἐρωμένη ἦν Τίγρις ἢ Λευκαδία· ἦν Ὀλυμπιάς ἢ τοῦ νεανίσκου μήτηρ φαρμάκοις ἀπέκτεινε. Pyrrhum immature obiisse docet Iustinus xxviii. 3 *Iam Olympias filiis regna tradiderat, et in locum Pyrrhi, fratris defuncti Ptolemaeus successerat,* post quae statim narrat Laodamiae (Deidamiae) caedem, ut haec ex communi fonte uideatur atque Ouidius duxisse. **dicti modo regis** Pyrrhi Magni, ad proxime praecedentia referendum ut u. 557. 308. **Cantharidum**, quae uocantur θανίσιοι a Plutarcho de Aud. Poet. 5. *Cantharidas sumpsisse* de semet uenenante Cic. Fam. ix. 21. 3. *Thessalidum* quod habent alii codd. ad magas seu φαρμακεντρίας refertur. 309, 310. Scholiasta de Leucone rege Pontico intelligit, qui cum Spartacon fratrem occidisset, uel uxorem eius amans, uel quod uxorem suam is peteret, ipse ab hac occisus sit: unde **pia adultera** dicitur. Sed nihil huiusmodi traditum est de Leucone: itaque suspicor significari Leuconem illum quem mater Themisto, uxor Athamantis, per errorem occidit. 309. **pia.** Allusit, credo, ad nomen Themistonis. Nam ea fecit quidem ἀθέμιστον facinus, dum filios suos occidit, et tamen οὐκ ἀθέμιστια ἤδη quae imprudens occideret. **adultera** Themisto dicitur, quia prior coniux Athamantis Ino nondum mortua erat cum is Themistonem duxerat. Videtur hic Euripidem secutus, in Inone tragoedia: cuius argumentum sic enarrat Hyginus 4 *Athamas in Thessalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios [procreauerat], perisse putaret, duxit Nymphae filiam Themistonem uxorem et ex ea geminos filios procreauit. Postea rescit Inonem in Parnasso esse, quae bacchationis causa eo peruenisse(t), misitque quae eam adducerent, quam adductam celauit. Rescit Themisto eam inuentam esse, sed quae esset*

nesciebat. coepit uelle filios eius necare. rei consciam, quam captiuam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit, et ei dixit ut filios suos candidis uestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis operuit. tunc Themisto decepta suos filios occidit. id ubi rescit ipsa se necauit.

310. Leucon. Sic dictus est regum Bospori siue Panticapaei serie quintus, Satyri filius, pater Spartoci iii. (Clinton F. H. T. 2. cap. 13, Grote Hist. of Greece xii. p. 648). Regnavit annos 40 (393-353 B.C.), Diod. xiv. 93, xvi. 31, et senex sceptrum tradidit filio. Hunc Athenienses ciuitate donauerunt propter curam qua frumentum ex Bosporo Athenas transmittendum susceperat: cuius rei monumentum extat in Piraeo reperta inscriptio (Kumanudes in Athenaeo T. vi. p. 152, A. Schaefer in Mus. Rhen. xxxiii p. 419) ubi Spartocus et Paerisades Leuconis filii laudantur et coronantur, ut ipse antea cum patre Satyro fuerat. Leuconem illustrem fuisse docet non solum crebra commemoratio Dem. Lept. 467-469, Strab. 301, 310, 311, Polyæn. v. 44, vi. 9, Plut. Mor. 1043, Athen. 257, Ael. V. H. vi. 13, Aen. Tact. v, sed quod cum Idanthyrso Scytha coniungitur a Chrysippo ap. Plut. 1043; acrem in delinquentes nec tamen crudelem testantur Aen. Tacticus v, Athenaeus 257: bonum ex Strabonis uerbis elicias 310 ἐκαλοῦντο δὲ τύραννοι, καίπερ οἱ πλείους ἐπιεικεῖς γεγονότες ἀρξάμενοι ἀπὸ Παρισάδου καὶ Λεύκωνος et Dionis Orat. ii. p. 101 Reiske, quem Clintonus citauit, τὸν δὲ γε ἀνδρείον καὶ φιλόανθρωπον καὶ τοῖς ὑπηκόοις εὖνον . . . τῆς ἀρετῆς (ὁ Ζεὺς) ἀγάμενος, ὡς τὸ πολὺ μὲν ἄγει πρὸς γῆρας, καθάπερ ἀκούομεν Κῦρόν τε καὶ Δηϊόκην τὸν Μῆδον καὶ Ἀγάθυρσον τὸν Σκύθην καὶ Λεύκωνα. Talis qui fuit, et senex et felix mortuus est, uix cum fratris uxore adulterium facere, uel ab hac necari poterat, ut nulla tantae περιπετείας narratio extiterit. Hinc *Leuconem* potius intelligo eum qui ex quattuor filiis Athamantis et Themistonis fuit, testibus Herodoro ap. Schol. Ap. R. ii. 1144, Apollodoro i. 9. 2, Tzetzæ ad Lyc. 21. Non multum moror quod filiorum nomina quos Themisto occidit, Plinthius et Orchomenus sunt ap. Hygin. 239. Vide quae ad Hyg. 1 Munckerus enotauit.

311. carissima corpora uxoris et concubinarum. Athenaeus 529 ex Ctesia narrat Sardanapallum periisse πυρὰν νήσαντα ὕψος τεσσάρων πλέθρων, ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑκατὸν καὶ πενήκοντα καὶ ἴσας τραπέζας καὶ ταύτας χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ οἶκημα ἑκατόμποδον ἐκ ξύλων, κἀνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσε καὶ κατεκλίθη ἐνταῦθα αὐτός τε καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακίδες ἐν ταῖς ἄλλαις κλίναις. (Saluagn.)

312. Sardanapallus. Athen. 529 Σαρδανάπαλλος δὲ οἱ μὲν Ἀνακυνδαράξω λέγουσιν

νιόν, οἱ δὲ Ἀναβαζάρου. **313. Libycl** Iouis Ammonis. uiolare ἐμπρῆσαι Herod. iii. 25. **parantes** milites missos a Cambyse rege Persarum. **314. Acta noto** cum inter Oasin et Ammonios medii essent, λέγεται . . . ἄριστον αἰρεομένοισι αὐτέοισι ἐπιπνεῦσαι νότον μέγαν τε καὶ ἐξάισιον, φορέοντα δὲ θίνας τῆς ψάμμου καταχῶσαι σφέας καὶ τρόπῳ τοιούτῳ ἀφανισθῆναι. Herod. iii. 26 (Const. Fan.) **315. necatorum Darei fraude.** Val. Maximus, unde sua duxit Scholiasta*, haec dicit ix. 2. 6 Extern. *Ochus autem qui postea Darius appellatus est, sanctissimo Persis iureiurando obstrictus, ne quem ex coniuratione, quae septem Magos cum eo oppresserat, aut ueneno aut ferro aut ulla ui aut inopia alimentorum necaret, crudeliorem mortis rationem excogitauit, qua onerosos sibi non perrupto religionis uinculo tolleret. Septum enim altis parietibus locum cinere compleuit, suppositoque tigno prominente, benigne cibo et potione exceptos in eo collocabat; e quo somno sopiti, in illam insidiosam congeriem decidebant.* Quae coniuratio ista fuerit, nescitur; uidetur per errorem ducta ex Herod. iii. 70 sqq. ubi Darius I cum sex aliis Magos occupat trucidatque. Ctesias quattuor commemorat hac

* Nescio quo errore hanc historiam in apparatu ficticiam dixi. Ficticia non est, sed confusa.

morte sed palam necatos, Secundianum, Arsiten cum Artyphio, Pissuthenen (Pers. 48, 51, 52) quos narrat Darium Ochum *eis tήν σποδόν έμβαλείν*. Similiter ap. Herod. ii. 100 Nitocris *αυτήν μιν ρίψει ές οίκημα σποδοῦ πλέον* et in libro Maccabaeorum ii. 13. 5 Menelaus in turrem plenam cinere coniectus dicitur. **Secundi** Nothi siue Ochi. **316. subsidens** fortasse explicandum ex Macc. ii. 13. 5 *Έστι δέ έν τῷ τόπῳ πύργος πεντήκοντα πηχῶν πλήρης σποδοῦ. οὔτος δέ ὄργανον είχε περιφερές πάντοθεν απόκρημνον εις τήν σποδόν. Ένταῦθα τόν ιεροσυλίαν ένοχον ὄντα ή και τινων άλλων ύπεροχήν πεποιημένον άπαντες προσωθοῦσιν εις ὄλεθρον*. Cum reus in cineres dejectus esset, machina quadam hi uersabantur, donec subsidentibus qui summi fuerant, ipse etiam obrutus et suffocatus est. Viuos uel calidos cineres fuisse censet C. L. Grimm ad loc. **deuoret** utpote minutatim consumpta, sidente paulatim cum cineribus corpore. **317. oliuifera** Stat. Theb. iv. 50 *oliuiferae Sicyonis Culta*. **Sicyone profecto** Schol. Neoclem dicit quem eundem ac Nicoclem fuisse liquet ex Suida s. u. *Φιλοποίμην*. Hic cum Sicyonis tyrannidem interfecto Pasea occupasset, ab Arato coactus est per cuniculos ex urbe effugere B.C. 252-1 (Freeman Hist. of Federal Government p. 360, Plut. Arat. 3-9). Cum uero nihil de huius morte tradat Plutarchus, sed tantum domum ipsius incensam, tyrannorum res in commune cessisse, suspicor intelligendum esse aut (1) *Neοφθρονem* tragoedum Sicyonium, quem Suidas tradit *παιδαγωγούς και οίκετῶν βάσανον* inuenisse, familiarem autem Alexandri ab eo una cum amico Callisthene tormentis interemptum fuisse. Hunc idem Suidas s. u. *Καλλισθένης* Nearchum appellat. Ibi quae de Callisthene habet Suid. *ύπό φθειρῶν ύπερβλύσεως και έκβράσεως τόν βίον καταστρέφει*, bene in mortem quadrant **frigoris ac famis**, qualem describit Ouidius. aut (2) quod ratus est Ludouicus Campbell, *Adrastum*, qui Sicyone *έμβασιλευεν* Il. ii. 572 ibique tamquam heros colebatur Herod. v. 67. Cuius infortunia (*πάθεια*) cum Sicyonii tragicis choris celebrasse dicantur ab eodem Herodoto vi. 8., cf. Bentleii Dissert. de Phal. pp. 332, 339, ed. Dyce, merito cum Sicyonis mentione coniungendum erat id quod in his choris non minimum dictu fuit, mors Adraستي. De qua Pausanias sic tradit i. 43 *αίτια οί τοῦ θανάτου γήρας και τήν Αίγιαλέως γενέσθαι τελευτήν*: cf. Stat. Theb. viii. 262 *aeger senio*. Propius tamen ad mortem accedit *frigoris famisque* qualis hic describitur, historia Demetrii Poliorcetes, quo Ouidii distichon primus reuocauit. Nam (3) Demetrius *Σικυωνίους έπεισεν οῦ νῦν οίκοῦσι μετοικίσασθαι τῷ δέ τόπῳ και τοῦνομα τήν πόλιν συµμεταβαλοῦσαν αντί Σικυῶνος Δημητριάδα προσηγόρευσεν*. (Plut. Dem. 25.) Itaque a **Sicyone profecto** h. e. a Demetriade quasi per aenigma nomen uiri declarat. Non minus illustrat alterum u. distichi **Sit frigus mortis causa famisque tuae** sequens historia Demetrii, postquam a regno Macedonum pulsus *μορφήν άμείψας έκ θεοῦ βροτησίαν* in Asiam profugit, ibique contra Lysimachum ac Seleucum cum exercitu belligerans multis mensibus fame ac frigore, postremo etiam morbo conflictatus est. Plut. Dem. 46 *Έπισιτισμοῦ δέ και προνομῶν ειργόμενος ήπορείτο. άμα δέ μάλλον ὁ λιμός επέτεινε*. 47 *Τέλος δέ και νόσου τῷ λιμῷ συνεπιτιθεμένης, ὡσπερ ειῶθεν, επί βρώσεις αναγκαίας τρεπομένων, τούς πάντας οῦκ ελασσόνας ὀκτακισχιλίων αποβαλῶν άνήγεν ὀπίσω τούς λοιπούς*. Mox aduente hieme coactus est Seleucum rogare ut exercitum suum sustentaret neue se inopem nudumque hostibus obiectaret (47 fin.) Tum morbo per xl dies confectus (48 fin.), ad ultimum carens etiam unius diei cibariis, Seleuco se tradidit, postquam uoluntariam mortem frustra expertus est (49). Hos Demetrii casus, dignos sane qui tragicis Menelai Bacchi Oedipidis *περιπετείαις* compararentur (Plut. Dem. 45, 46) Ouidium credo ita adhibuisse ut Demetrium fame ac frigore periisse fingeret: etsi reuera tribus annis superuixit, et in Syria Chersoneso captiuus otio

ac uino absumptus est (Plut. Dem. 52 fin.) **319. Atarnites.**
 Ἀταρνείτης Callim. Ep. i. 1 ex Atarneo Mysiae. Herod. i. 160 τοῦ Ἀταρ-
 νέος τούτου ἐστὶ χώρος τῆς Μυσῆς Λέσβου ἀντίος. Schol. et plerique dici
 credunt Hermian,* Atarnei et Assi tyrannum, aequalem et amicum
 Aristotelis, qui apud eum in Atarneo commoratus est eiusque duxit
 filiam siue ἀδελφιδὴν Pythiada. (Diog. L. v. 3, Strab. 610, Suid. s. u.
 Ἀριστοτέλης et Ἑρμίας.) De morte eius Diod. xvi. 52. 2 Ἐστρατεύσατο δ'
 ἐπὶ πρῶτον Ἑρμίαν τὸν Ἀταρνέων τύραννον ἀφεστηκότα τοῦ βασιλέως καὶ πολλῶν
 ὀχυρωμάτων καὶ πόλεων κυριεύοντα. Ἐπαγγεϊλάμενος δὲ αὐτῷ πείσειν τὸν
 βασιλέα καὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσαι, συνῆλθεν εἰς λόγους καὶ παρακρουσάμενος
 αὐτὸν συνέλαβε. Paulo aliter Strabo 610 qui dicit a Memnone Rhodio
 specie amicitiae inuitatum ibi correptum fuisse et ad regem Persarum
 missum suspendio perisse (κακεῖ κρεμασθεὶς ἀπώλετο): cuius meminit
 Aristoteles Oecon. ii. 29 et in epig. ap. Diog. L. v. 6 statuæ eius Delphis
 insculpto Τόνδε ποτ' οὐχ ὀσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνήν Ἐκτείνειν Περσῶν
 τοξοφόρων βασιλεύς, Οὐ φανερῶς λόγῃ φονίους ἐν ἀγῶσι κρατήσας, Ἄλλ' ἀνδρὸς
 πίστει χρησάμενος δολίου. Eundem Hermian hymno uel pæane cele-
 brauit Aristoteles Ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ, in quo Ἀταρνέος ἔντροφος
 dicitur, atque etiam sacrificio colere creditus est Athen. 697: quam ob
 rem impietatis insimulatus est a Demophilo. Vide Bergk. Poet. Lyr.
 pp. 664, 676, Hermen a. 1879, p. 469. Sed cum Hermian insutum feræ
 pelle nemo tradat, Ianus Parrhasius locum de Pactya Lydo intelligit
 quem Persis ἐξέδοσαν οἱ Χίοι ἐπὶ τῷ Ἀταρνεί μισθῷ Herod. i. 160. Cf. Plut.
 de Herod. Malign. 20. At, quamquam Atarnites ager post hoc facinus
 uelut deuotus nec fruges nec πέμματα in sacrificia praebebat, uix poterat
 Atarnites is dici cuius uitae Atarneus pretium fuit. Atque ipse Strabo
 dicit 616 Ἀταρνέος ἐστὶ τὸ τοῦ Ἑρμίου τυραννεῖον, ut quasi iure suo
 Atarnites hic dicatur. **insutus** Val. Max. ix. 2. 11 *Sicut illi barbari,*
quos ferunt mactatarum pecudum intestinis et uisceribus egestis homines
inserere, ita ut capitibus tantummodo emineant . . . donec intus putrefacti
laniatui sint animalibus quae tabidis in corporibus nasci solent. (Micyllus.)
 Quamquam poterat in pellem sic insui ut Encolpion et Gitona Eumolpus
 uolebat *in duas pelles conicere uinctosque loris inter uestimenta pro*
sarcinis habere Petron. S. 102. **320. dominum** δεσπότην quo nomine
 appellabantur reges Persarum (Saluagn.). **321. Inque tuo thalamo.**
 Alexander, tyrannus Pherarum in Thessalia (B.C. 369–355, Clinton, F. H.
 ii. c. 15) cum Thebes uxor fratres Tisiphonum Lycophrona Timolaum
 necare destinasset, Θήβη τὸ βούλευμα μαθοῦσα, τοῖς μὲν ἀδελφοῖς ἐγχειρίδια
 δοῦσα παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν σφαγὴν παρεκάλει, οἷνῳ δὲ πολλῷ Ἀλέξανδρον
 βαπτίσασα καὶ κατευνάσασα ἐκπέμπει τοὺς τοῦ θαλάμου φύλακας, προφάσει ὡς
 λουτροῖς χρησομένη καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ ἔργον ἐκάλει· οἱ δὲ ἀπεδειλίῳ καὶ
 μάλιστα αὐτῶν ὁ νεώτατος. ἢ δὲ ἄλλα τε διαπειλησαμένη καὶ ὡς τὸν Ἀλέξανδρον
 αὐτίκα ἀνεγερῆ καὶ καταγορεύσει αὐτῶν τὸν φόνον, θαρρῆν αὐτοὺς ἐβιάσατο· καὶ
 κτείνουσι κοιμώμενον τὸν Ἀλέξανδρον. Conon. Narrat. 50. **323. Larisæus**
Aleuas. Buttmanno (Abhandl. d. Berlin. Acad. 1823, p. 203) creditur is
 esse quem Theocritus ἄνακτα Ἀλεύαν dicit xvi. 34, Scholiasta uero Ἀλεύαν
 τὸν Σίμον. Hic Aleuas aequalis Simonidae fuit et ab eo celebratus est: ab
 Euphorione autem peculiari libello commemoratus, teste schol. Theoc.
 Larisæ (Plat. Men. 70, Arist. Pol. v. 6. 13) sedem posuerunt Aleuadae, ut
 horum propinqui Scopadae Crannone, fortasse etiam Pharsali. (Buttm.) An
 huc spectat Diod. xv. 61. 2–5? ubi narrat Aleuadas Larisæos, Alexandrum
 Pheræum tyrannide depellere uolentes, Alexandrum Macedoniae regem
 in Larisam introduxisse; quod cum fecissent, hunc urbem occupasse
 praeter acropolin. A quo si Aleuadarum aliquis interfectus est, is

* Photius in Lex. Hermian τὸν εἰνοῦχον τὸν τρίπρατον uocat, simili contemptu
 quo Ouidius dicit *ad dominum ferare tuum.*

uulnere suo non fidos socios experiri dicendus erat. An per fidos significat πιστούς? quo nomine in Thessalis, quorum nota perfidia (ἄπιστα Θεσσαλῶν Eur. fr. 426 Nauck), Aleuas-consiliarios suos uel etiam satellites (δορυφόρους) uocaturus erat. Plat. Crit. 117 D Οἰκήσεις ἦσαν τῷ πλήθει τῶν δορυφόρων. τοῖς δὲ πιστοτέροις ἐν τῷ σμικροτέρῳ τροχῷ καὶ πρὸς τῆς ἀκροπόλεως μᾶλλον ὄντι διετέτακτο ἢ φρουρά· τοῖς δὲ πάντων διαφέρουσι πρὸς πίστιν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως περὶ τοὺς βασιλέας αὐτοὺς ἦσαν οἰκήσεις δεδομένοι.

325. Utque †Milo. Incerta hic omnia. Si uere scriptum est in plerisque MSS *Pisa*, possis de Pantaleone interpretari, legendo *Vt Patalon* (Merk.) uel, quod ipse conieci, *Vt Pteleon (Teleon)*, cf. Apollod. iii. 15, 1. Pantaleon, rex Pisae, dux suorum contra Eleos bello Messeniaco secundo B. C. 672 (Strab. 362), postea Ol. 34, B. C. 644, ludorum Olympicorum, exturbatis Eleis, celebrator (Paus. vi. 22. 2) ab Heraclide Pontico fr. vi. dicitur ὑβριστῆς καὶ χαλεπός. οὗτος πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας ἐκτεμῶν ἠνάγκασε καταφαγεῖν τοὺς ὄρχεις. Cf. Paus. vi. 21. 1, Paulus s. u. *Pisatitem*. Sed hic non ui obiit, Athen. 616. Itaque de Etrusca Pisa potius locum explicarim. Nam et Etrusci tyranni commemorantur Mezentius Gyges alii, et *amari uitae pariter ac mortis tortores* dicuntur a Val. Max. ix. 2. 9, et ipsa uox *tyranni* a *Tyrrhenis* ducta habetur Et. Gud. 537, cf. Etym. M. 771; et Agylla, urbs Mezentii, cum Pisa coniungitur a Lycophrone 1241. Vide Excursum.

326. occultas aquas plerique ad Alpheum referunt qui saepius sub terra mergitur (Strab. 343, Paus. viii. 54. 2 ὁ Ἄλφειος ἀφανίζεσθαι κατὰ γῆς ἐθέλει πολλάκις καὶ αὐθις ἀναφαίνεσθαι). Potest tamen de cisterna dici uel aqua sub terram per artem ducta atque occultata. Polyæn. vi. 13 κρυπτὸν ὑπόνομον εὖρον ἄγοντα ναματιαῖον ὕδωρ πολύ. Val. Max. vi. 3. 1 fin. *de robore praecipitatos* quosdam dicit, ut opinor in puteum uel cisternam. Huiusmodi aquarum receptacula γεργύρας siue γοργύρας Graeci uocabant. Hesych. γοργύρα· ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξῆει. Etym. M. γόργυρον δεσμωτήριον. γοργυρά ὑπόνομος βορβορώδης.

327. Aphidantium Phylacesia regna tenentem Lycaonem regem Tegeae, qui cum Iouem hospitem accepisset, Arcadis cuiusdam filium iugulauit et huius uisceribus deum inuitauit: quam ob rem Iuppiter mensam euertit, Lycaonem cum filiis fulmine necauit. Apollod. iii. 8. 1, eademque fere Hyg. 176. **Aphidantium** Ἀφειδάντων Paus. viii. 45. 1 Τεγεᾶται δὲ ἐπὶ μὲν Τεγεάτου τοῦ Λυκάονος τῇ χώρᾳ φασὶν ἀπ' αὐτοῦ γενέσθαι μόνῃ τὸ ὄνομα, τοῖς δὲ ἀνθρώποις κατὰ δήμους εἶναι τὰς οἰκήσεις, Γαρεάτας καὶ Φυλακεῖς καὶ Καρυάτας τε καὶ Κορυθεῖς, ἔτι δὲ Πωταχίδας καὶ Οἰάτας Μανθυρεῖς τε καὶ Ἐχευήθεις· ἐπὶ δὲ Ἀφειδαντος βασιλεύοντος καὶ ἑνατός σφισι δῆμος προσεγένετο Ἀφειδαντες. viii. 4. 2. Ἀφειδας δὲ Τεγέαν καὶ τὴν προσεχῆ ταύτης ἔλαχεν· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ ποιηταὶ καλοῦσιν Ἀφειδάντειον κληρὸν τὴν Τεγέαν. Ap. R. i. 162. Οἱ Τεγέην καὶ κληρὸν Ἀφειδάντειον ἔναιον ubi Schol. Ἀφειδας ὁ Ἀρκάδος, ἀρχαῖος ἦρως, ἐβασίλευσε Τεγέας. Cf. Meinekii Anal. Alex. p. 160. Nescio tamen an non praestet *Phialesia*. Phialus siue Phigalus aut Lycaonis filius aut Arcadiae autochthon habitus est Paus. viii. 39. 2. **Adimantum** quod habent plerique codices a nullo dum explicatum est.

328. Amastriacis. Amastris urbs Ponti. Strab. 544 Ἀμαστρίς ὁμώνυμος τῆς συνφικυίας πόλις· ἰδρυταὶ δ' ἐπὶ Χερρόνησου λιμένας ἔχουσα τοῦ ἰσθμοῦ ἐκατέρωθεν· ἦν δ' ἡ Ἀμαστρίς γυνὴ μὲν Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγάτηρ δ' Ὀξυάθρου, τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον. **Lenaeus** quis sit incertum. Non potest esse *Dionysius* tyrannus Heracleae, maritus Amastris, quem Memnon ap. Photium fr. iv. Muelleri Fr. Hist. Graec. iii. p. 529 tradit imperasse annis 30, adeo adamantum a suis ut Χρηστὸς uocaretur; adeo autem pinguem ut ex lethargo aciculis excitari solitus sit. Burmanno potius adstipulor intelligi Mithridaten Magnum regem Ponti, qui Διόνυσος cognominatus est (App. Mithr. 10, 113), ab Asiaticis autem *Euhius Nysius Bacchus Liber nominatus* (Cic. Flac. xxv. 60). Hic amisso exercitu, regno expulsus tamen in ultimis terris ab inuicta Cn. Pompeii manu

Maeote et illis paludibus se defendebat (de leg. Agr. ii. 19. 52). Cf. App. Mithr. 101, 102 Διώδευεν ἔθνη Σκυθικὰ καὶ πολεμικὰ καὶ ἀλλότρια, in his Heniochos et Achaeos, donec ad Maeotin peruenit. Inde (App. 107) Panticapaeum urbem in extrema parte Tauricae Chersonesi sitam ex oriente occupauit, atque ibi derelictus a suis mortem sibi adiuuante Bituito quodam Celta consciuit. Poteris et de Philocteta interpretari legendo *Lemnaeus* (Lyc. 227). Nam Philoctetes redux **Amastriacis** ab oris h. e. ab litore Euxini maris quod cum Argonautis inuiserat (Val. Fl. i. 391, iii. 722, Philostr. Iun. Icon. 17) *Lemnaeus* iure suo appellandus erat, ut qui in insulam Lemnon bis appulisset, prius cum Argonautis (Val. Fl. ii), postea cum Graeis petentibus Troiam, quo tempore Chrysaeram quaerens et ab angue morsus propter tetrum uulneris odorem ibi destitutus est. Hinc Val. Fl. i. 392 de Philocteta *Bis Lemnon uisure* dicit. **330. Nudus** Phil. 953 ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν. **Achillea humo** si de Mithr. intelligas, aut explices de Ἀχιλλέως δρόμῳ qui nauigantibus a Borysthenis ostio in orientem *paeninsula est ad formam gladii in transuersum porrecta exercitatione Achillis cognominata* (Plin. iv. 83), Tauricam Chersonesum spectans ex aduerso, aut de Ἀχιλλείῳ κόμῃ, quo loco angustissime se contrahit Maeotis ostium (Strab. 494). Poteris etiam latius interpretari de ora Scythica. Iam Alcaeus dixerat fr. 49 Bergk, Ἀχιλλεῦ, ὃ τῆς Σκυθικῆς μεδεῖς. Si de Philocteta capias, ex scriptura codicum Mutinensis, Holkhamici, Conradi de Mure elicies *Echidnaea* uel *Echinaea* h. e. Lemno, ubi et ipse Philoctetes ab angue morsus est et alii ὀφιοόδηκτοι a sacerdotibus Hephaesti curabantur (Schol. Il. ii. 725), et noxium genus serpentum *κεγχρίνης* inhabitasse praecipue iuxta Mosychlum dicitur a Nicandro Ther. 463 sqq. **331.** uel **opponitur** Vel 333. Eurydamas, filius Medii, cum Thrasyllum, fratrem Simi Larisaei, occidisset, ab hoc ad currum ligatus et circa tumulum Thrasylli tractus est: quod narrat Callimachus siue in Ibide (Bentl.) siue in Aetiis (Schneider Callim. ii. p. 627). Schol. Ven. Il. xxii. 397 Διὰ τί Ἀχιλλεὺς θανόντα σύρει τὸν Ἑκτορα; ὁ δὲ Καλλίμαχος φησιν ὅτι πατριὸν ἐστὶ Θεσσαλοῖς τοὺς τῶν φιλιτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους· Σίμωνα γὰρ φησὶ Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου σύραι (add. Schneid.) ἀποκτείναντα Θράσυλλον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἄρξασθαι τε τοῦ νόμου πρῶτον. τοῦτον γὰρ ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν φονέα καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον ἔλκειν. Callimachi uersus de ea re citat Proclus ad Platon. Rep. p. 391 πάλαι δ' ἔτι Θεσσαλὸς ἀνὴρ ῥυστάζει φθιμένων ἀμφὶ τάφον φονέας. (Schneider Callim. l. c.) **ter** toties et Hectorem Achilles raptarat Il. xxiv. 16. **332. Larisaeis.** Demosthenes Neaer. 1382 dicit Neaeram, meretricem famosam, rem habuisse ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Μαγνησίᾳ μετὰ Σίμονι τοῦ Λαρισαίου καὶ Εὐρυδάμαντος τοῦ Μηδίου: neque a uero abhorret inimicitiam ortam ex amore. cf. Neaer. 1352. **333. qui** Hector. **Tutatus.** οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ Il. vi. 403. **334. lustrauit** dum ab Achille circum Troiae moenia raptatur Il. xxiv. 16, 755. **non diuturna** mox ruitura mortuo Hectore. Il. xxiv. 728 πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης Πέρσεται· ἧ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν ῥύσκει, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα, quae uerba sunt plangentis Andromaches. Eodem modo Betin circa Gazam, quam frustra defenderat contra Alexandrum, cum *per talos spirantis lora traiecta sunt, religatum ad currum traxere equi, gloriantē rege Achillen, a quo genus ipse deduceret, imitatum se esse poena in hostem capiēda.* Curt. iv. 6. **335, 6.** Eadem fabula recurrit 459, 460, uideturque in Callimachi Ibide narrata fuisse, teste Schol. Aesch. Tim. 281. Heraclides περὶ πολιτειῶν fr. 3 (Muell. Fragm. Hist. Graec. ii. p. 208) Ἴππομένης εἰς τῶν Κοδριδῶν λαβῶν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μοιχόν, ἐκείνον μὲν ἀνεῖλεν ὑποζεύξας τῷ ἄρματι, τὴν δὲ ἵππῳ συνέκλεισεν, ἕως ἀπόληται. **nouum genus poenae** Diodorus viii. 24 τιμωρίαν ἀνήκεστον καὶ παρηλλαγμένην eam uocat. **336. Erechthea** Athenis. M. viii. 547,

nisi forte respicitur gens regia unde Limone orta est: et sic sane dicta est *Erechthea domo* F. v. 204. fertur quem ad modum Troilus Aen. i. 476 *Fertur equis curruque haeret resupinus inani.* 338. turpe 'dishonoured' αἰκισθέν. 339. Viscera. Eur. Troad. 90 αἱ Καθήρειοί τ' ἄκραι Πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν. figat transfigat. olim dum reditus fit a Troia Graiorum. 340. sub aut ad imminentem Caphareum refertur, aut ad undas quibus cautes teguntur. Prius uidetur significare Seneca Agam. 558-560 *Est humilis unda, scrupulis mendax uadis, Vbi saxa rapidis clusa uerticibus tegit Fallax Caphareus . . .* *Arx imminet praerupta.* Non est 'at the bottom of the Euboean gulf' uti vertit Henry ad Aen. i. 48. Euboico. Caphareus promunturium Euboeae ad meridiem. Mel. ii. 107. Sic Trist. i. 1. 84, v. 7. 35, Sil. xiv. 144. Graia Graiorum. sinu Tro. 85 κοῖλον Εὐβοίας μυχόν. 341. ferox raptor Ajax Oileus qui a uirgine (Pallade) uirgine (Cassandra) rapta (Met. xiv. 468) poenam luit ictus fulmine, mox mersus pelago. et fulmine et aequore Sen. Med. 660 *Fulmine et ponto moriens Oileus.* Aen. i. 44, 45. 342. adiuuet ignis aquas Ag. 650 Συνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν Πῦρ καὶ θάλασσα. Milton P. R. iv. 412 'Fierce rain with lightning mixt, water with fire In ruine reconcild.' 343. uecors agitetur uecors fiat et agitetur. 344. Vnum qui. Schol. de Marsya uel Pentheo intellexit: nam Marsyae cutis est summos direpta per artus, Nec quicquam nisi uulnus erat (M. vi. 388): Pentheus trunca ostendit deiectis corpora membris M. iii. 724. Sed rectius Ianus Parrhasius Epist. 44 interpretatus est de Aiace 'qui ferro dicitur fuisse impenetrabilis praeter sinistrum latus quod obiecto clypeo tegebat, uel ut alii tradunt iugulum.' Rem narrat Pindarus Isthm. v (vi). 35-54, ubi dicit Herculem, a Telamone inuitatum poculis, orasse ut huic ex coniuge Eriboea filius foret, corpore tam impenetrabili (ἄρρηκτον φῦαν) quam esset leonis pellis quam ipse gereret. Lyc. 454-459 de Aiace Τοῦ λύσσαν ἐν ποίμνησιν αἰχμητήριαν Χείαντος, ὃν Χάρωνος ὤμηστοῦ δορὰ Χαλκῶ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ, Μίαν πρὸς ἄδην καὶ φθιτοὺς πεπαμένον Κέλευθον, ubi Tzetzes Αὐξήθέντα δὲ τῇ λεοντῇ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐσκέπασε καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς ληρούσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου, κατὰ τινὰς, τοῦ σκεπομένου πρώην ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ, ὅτε ταύτην ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς ὅτε δὲ ὁ Αἴας, ὑπὸ τοῦ σάκουσ. Ἄλλοι δὲ φασιν περὶ τὴν κλεῖδα πρῶτον εἶναι τὸν Αἴαντα. Secundum Aeschylum ala tantum uulnus admittebat, teste Schol. Ven. Il. xiv. 404. Vide Lobeckium ad Ai. 834. uulnus pro loco uulneris 'a vulnerable point.' Non dissimilia sunt Prop. ii. 22. 7 *quaerunt sibi uulnus ocelli* h. e. unde uulnerentur, Luc. iv. 764 *oblato uulnere* h. e. data facultate uulnerandi. Sed *uulnus habere* ap. Ouidium alias est uulnerari. habet ut 312 de re praeterita cuius extat memoria. Sic fertur 336. 345. Dryantiadae Lycurgo Il. vi. 130 Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόβοργος. Idem a Sophocle Antig. 955 uocatur παῖς ὁ Δρύαντος Ἡδωνῶν βασιλεύς. Rhodopeia regna, cf. Her. 2. 113. Ajax et Lycurgus tamquam ob insaniam se ipsi interficientes coniunguntur etiam ab Hygino 242. 346. Hyg. 132 *Lycurgus Dryantis filius Liberum de regno fugauit. quem cum negaret deum esse uinumque bibisset et ebrius matrem suam uiolare uoluisset, tunc uites excidere est conatus, quod diceret illud malum medicamentum esse, quod mentes immutaret. qui insaniam ab Libero obiecta uxorem suam et filium interfecit. ipsumque Lycurgum pantheris obiecit* in Rhodope, qui mons est Thraciae, cuius imperium habuit. hic traditur unum pedem sibi pro uitibus excidisse. Cf. Seru. ad Aen. iii. 14, Schol. Luc. i. 575, iii. 431. Hinc, quod altero crure amputato altero tantum crepidam gereret, μονοκρηπίδα dictum fuisse putat Salu. in epigrammate Anthologiae xvi. 127 Duebner Τίς τὸν Θρήϊκα τόνδε μονοκρηπίδα Λυκούργον Χάλκεον Ἡδωνῶν ταγὸν ἀνεπλάσατο; Βακχιακὸν κατὰ πρέμνον ἴδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνῶς Βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα. Μανύει

μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἃ δ' ἀγέρωχος Λύσσα καὶ ἐν χαλκῷ κείνο τὸ πικρὸν ἔχει et hoc esse **disparem cultum**. Contra Heynius in Excursu ad Aen. vii. 689 *μονοκρηπίδα* sic interpretatus est quasi uno tantum crure ocreato fuerit Lycurgus atque ideo facilius alteri falcem inflixerit.

347. Oetaeo. Herculi qui in Oeta monte periit. Furorem Herculis non eum intelligo quo correptus Lichan ex Oeta deiecit, sed priorem quo instinctus regiam Thebis tamquam Mycenae essent demolitus est, mox liberos et uxorem Megaram interfecit. Fabulam narrarunt Euripides in Ἡρακλεῖ Μαινομένῳ, Seneca in Hercule Furente. **generoque draconum Athamanti, cui nupsit Ino filia Cadmi et Harmoniae.** Hic *ab Iunone insania obiecta Learchum filium interfecit* Hyg. 2. Fast. iv. 489. **348. Tisamenique patri Oresti.** Paus. ii. 18. 6 Ὀρέστου δὲ ἀποθανόντος ἔσχε Τισάμενος τὴν ἀρχὴν Ἑρμιόνης τῆς Μενελάου καὶ Ὀρέστου παῖς. (Micyllus.) **Callirhoesque uiro.** Alcmaeoni, qui Eriphylae matris interfectae furiis actus ex Argis profugit in Arcadiam et inde ad Acheloum, ubi resipuit et Acheloi filiam Callirhoen duxit Paus. viii. 24. 4, Apollod. iii. 7. 5. Aliam Callirhoen memorat Pausanias vii. 21 (cf. Buecheler Mus. Rhen. a. 1879, p. 347) quam Coresus sacerdos Bacchi cum frustra amaret ac iussu oraculi Dodonaei pro Calydoniis, quibus hic deus diuinum furorem immiserat, ad aram uideret duci ut a se ipso mactaretur, ipse sua manu mori maluit. Sed Ouidium de Alcmaeone loqui patet ex Plauti Capt. iii. 4. 30 ubi Lycurgus Alcmaeon Orestes simili modo coniunguntur. **349. matrona** 'a consort' i. e. uxor adiuncta notione dignitatis sanctitatisque. Her. v. 83 *Non tamen ut . . . Hecubae fuerim dissimulanda nurus. Dignaue sum et cupio fieri matrona potentis.* **350. Qua** Aegiale uxore Diomedis. Tzetz. ad Lyc. 610 ὡς Μίμνερμος λέγει, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα ἢ Ἀφροδίτη, παρεσκεύασε τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς μοιχευθῆναι· συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ τῷ Ἴππολύτῳ καὶ Κομήτῃ τῷ Σθενέλου υἱῷ. Hinc Lycophron 612 Ὄταν θρασεία θουρὰς οἰστρήσῃ κύων Πρὸς λέκτρα. **351. Quaeque.** Ex Polyae. viii. 57 primus interpretor de Arsinoe Lysimachi, mox Ptolemaei Cerauni, postremo Ptolemaei Philadelphi coniuge, quae ut Seleuci milites fugeret, Ephesi moenia, quo confugerat, destruentes, ancillam regali ueste indutam lecticae indidit, satellitesque circumdedit; quo artificio ancilla oppressa est, Arsinoe effugit. Ἀρσινόη Λυσιμάχου τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσαντος, μεγάλης ταραχῆς οὔσης ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τῶν σελευκιζόντων τὰ τεῖχη καταβαλλόντων καὶ τὰς πύλας ἀνοιγόντων, εἰς μὲν τὸ φορεῖον τὸ βασιλικὸν κατέκλινε θεράπαιναν στολὴν περιθεῖσα βασιλικὴν, καὶ περιέστησε πολλοὺς τῶν ὑπασπιστῶν. αὕτη δὲ περιβαλομένη ράκια καὶ προσωπεῖον ἐρρύπωμένον, καθ' ἑτέραν θύραν ἐξῆλθε μόνη, καὶ δραμοῦσα ἐπὶ τὰς ναῦς ἀπέπλευσε. Μενεκράτης, εἰς τῶν ἡγεμόνων, τῷ φορείῳ προσπεσὼν κατεκέντησε τὴν θεράπαιναν, οἰόμενος Ἀρσινόην φονεῦειν. **cum fratre mariti.** Philadelpho, fratre Ptolemaei Cerauni. Nam utrique pater Ptolemaeus Soter, sed huic ex Eurydica, illi ex Berenica. At ipsius Arsinoae frater fuit Philadelphus. Audio; sed nihil hoc ad rem. Nam in eo flagitiosa habetur Arsinoe, non quod fratri nupsit (nam etiam Ceraunus frater fuit) sed quod postquam Cerauno nupserat, cum huius nondum mortui fratre Philadelpho iterum matrimonium fecit. **352. Locris** Arsinoe dicta est etiam a Callimacho in Coma Berenices. Vide me ad Cat. lxvi. 54. **in ancillae dissimulata nece,** 'when she had been disguised in the person of a slaughtered maid-servant,' h. e. postquam per ancillam personata fuerat tamquam esset Arsinoe, et sic sub ficta specie necatae incolumis euaserat. Similis usus ap. Val. Fl. vi. 533 *inque dei latuit terrore Lycae.* Et **dissimulata** recte dicitur: ancilla enim reginam et simulauit h. e. personauit et dissimulauit h. e. celauit. Menenium in bello ciuili seruus induta erili ueste et lecticam pro eo inscendens sic seruauit App. B. C. iv. 44. Aliam interpr. in Excursu addidi. **353. fidei.** Ag. 606 γυναῖκα πιστήν

δ' ἐν δόμοις εὔροι μολῶν de Clytaemnestra. **354. Talai gener.** Amphiaraus, uir Eriphylae, filiae Talai regis Argiuorum. Apollod. i. 9. 13. **Tyndarei gener** Agamemnon, uir Clytaemnestrae. **355.** Idem uersus A. A. i. 73. **patruelibus** filiis Aegypti. M. iv. 462 *Molirique suis letum patruelibus ausae Assidue repetunt, quas perdant, Belides undas.* **356. assidua aqua,** 'by constant carriage of water,' aquam assidue ferendo, cum foratis urnis semper exeat. **357. Byblidos.** Hyg. 243 *Byblis Miletii filia propter amorem Cauni fratris ipsa se interfecit.* M. ix. 449 sqq. Parthen. Erot. xi. **Canaces.** Hyg. 243 *Canace Aeoli filia propter amorem Macarei fratris ipsa se interfecit.* Est inter Heroidas epistula Canaces Macareo (xi). **sicut facis.** M. xiii. 741 *Vtque facis, potes his inpune negare.* Pont. ii. 3. 48 *Vtque facis, lapso quam potes affer opem.* Vsitatius fuisset *sicut facit, sequente ardeat,* ut M. xiv. 491 *quod facit, oderit omnes Sub Diomede uiros.* Non adstipulor Merkelio **facis** genitium existimanti. **358. sit tibi fida** satisfaciat amori quem soror fratri debet, 'and prove that she is true to the love she owes you as a sister only by a crime.' **fida** 'caritatis aequae cognatorum, quam consuetudinis amantium appellatio est. Her. 4. 140; 5. 99.' Merkelius. Fidem suam in Caunum Byblis praestitit, dum *patriam inuisosque parentes Deserit, et profugi sequitur uestigia fratris* M. ix. 638-9, Canace dum fratris Macarei concubitum patitur, paritque infantem, qui ab Aeolo auo statim feris dilaniandus traditur. Her. xi. **359. Pelopea.** Lactantius ad Stat. Theb. i. 694 *Cum responsum accepisset Thyestes aliter malorum remedium inueniri non posse, nisi cum Pelopea filia concubuisset, paruissetque responsis, natus est ex ea Aegisthus Clytaemnestrae adulter, Agamemnonis parricida.* Incestum duplici modo narrat Hyginus 87 et 88. **360. Nyctimene.** Hyg. 204 *Nyctimene Epopei regis Lesbiorum uirgo formosissima dicitur fuisse. hanc Epopeus patre amore incensus compressit: quae pudore tacta siluis occultabatur.* **361. capiti.** Lusit in ambiguo sensu uocabuli. Nam in *capitis* crine stetit *caput* uel salus Pterelai ac Nisi. **362. Pterelae** regis Taphiorum siue Teleboarum, quem filia Comaetho, detonso aureo crine per quem immortalis factus est, occidit, amore incensa Amphitryonis aut, ut alii tradunt, Cephalii. Tzetz. ad Lyc. 932. Hanc comam αἰθὴν fuisse testatur Eustathius ad Il. i. 197 (Potter). Apollod. ii. 4. 7 Ἀμφιτρώων ἔχων ἐκ Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα . . . τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. ἄχρι μὲν οὖν ἔζη Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον ελεῖν ὡς δὲ ἡ Πτερελάου θυγάτηρ Κομαιθὼ ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρώωνος τὴν χρυσοῦν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερελάου τελευτήσαντος ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. Hunc Pterelam uocat Plautus Amphit. i. 1. 101. **Nise** quem filia sua Prop. iii. (iv.) 19. 21, 22 *Minoa uenumdata Scylla figura, Tondens purpurea regna paterna coma,* interfecit, ut in Ciri Vergiliana narratum est. **363. Infamemque.** Varro L. L. v. 159 *Exquilis uicus Africus . . . Vicus Cyprius a Cypro . . . Prope hunc uicus sceleratus dictus a Tullia Tarquini Superbi uxore quod ibi quom iaceret pater occisus, supra eum carpentum mulio ut inigeret iussit* (Paley ad F. vi. 609). Rem narrant Liu. i. 48, Ouid. F. vi. 587-610. **364. inductis.** F. vi. 608 *Duc, inquam, inuitas ipsa per ora rotas,* quae uerba sunt Tulliae aurigam incitantis. **rotis** carpenti, in quo uehiculo conspirant Varro Liuius Ouidius. **365-370.** Hyg. 84 *Oenomaus Martis et Asteropes Atlantis filiae filius habuit in coniugio Euareten Acrisii filiam, ex qua procreauit Hippodamiam uirginem eximiae formae, quam nulli ideo dabat in coniugium quod sibi responsum fuit a genero mortem cauere. itaque cum complures eam peterent in coniugium, simultatem constituit, se ei daturum qui secum quadrigis certasset uictorque exisset (quod is equos Aquilone uelociores habuit) uictus autem interficeretur. multis interfectis nouissime Pelops Tantali filius cum uenisset et capita humana super ualuas fixa uidisset eorum qui Hippodamiam in uxorem peti-*

erant (365, 6), *paenitere coepit regis crudelitatem timens. itaque Myrtilo aurigae eius persuasit regnumque ei dimidium pollicetur si se adiuuaret. fide data Myrtilus currum iunxit et clauos in rotas non coniecit: itaque equis incitatis, currum defectum Oenomai equi distraxerunt.* (367, 8). *Pelops cum Hippodamia et Myrtilo domum uictor cum rediret cogitauit sibi opprobrium futurum et Myrtilo fidem praestare noluit eumque in mare praecipitauit, a quo Myrtoum pelagus est appellatum* (369-370). **365. iuuenes** proci Hippodamiae. **uestigia** pedes Cat. lxiv. 162, Sen. Thy. 1039 *Rupta fractis cruribus uestigia.* **366. Brachia.** F. i. 557 de Caci antro *Ora super postes affixaque brachia pendent.* **369. Proditor** Myrtilus **saoui tyranni** Oenomai, nam tredecim (Schol. Ap. R. i. 752 ex Pindaro) uel duodecim (Tzetz. ad Lyc. 156) procos iam interfecerat. (Salu.) **370. nomina fecit.** Lyc. 164 de Myrtilo *φερωνύμους ἔδυνψε Νηρέως τάφους.* **371. uelocem puellam.** Atalantam filiam Schoenei, *quae uirtute sua cursu uiros superabat* Hyg. 185. **372. Dum** donec tandem. **promis tribus** Hyg. 185 *Plerosque cum superasset et occidisset nouissime ab Hippomene Megarei et Merope filio uicta est. hic enim a Venere mala tria insignis formae acceperat, edoctus quis usus in eis esset. qui in ipso certamine iactando puellae impetum alligauit. illa enim dum colligit et ammiratur aurum, declinauit et iuueni uictoriam tradidit, quae ex M. x. 560-680 Hyginum sumpsisse ostendit Maur. Schmidt.* **373. qui.** Dicit *Electos iuuenes simul et decus innuptarum quos crudeli peste coactam Androgeoneae poenas exoluere caedis Cecropiam solitam esse dapem dare Minotauro* tradit Catullus lxiv. 76-80. **tecta** 'chambers,' Cat. lxiv. 115. **noui** ut *portentis nouis* Prop. iii. (iv.) 22. 28. **monstri** Cat. lxiv. 101. **374. caecae** cum sub terra esset, atque ideo sine fenestris uel lumine. Varro L. L. ix. 58 *si fenestram non habet, dicitur caecum.* Aen. v. 589 *Parietibus textum caecis iter.* **non redeunda** unde non erat reditus in lucem propter *inextricabilem exitum* Hyg. 40. Cosmas ad Greg. Naz. p. 621 Migne *σπηλαίον ἀντρώδες καὶ δύσκολον περὶ τὴν κάθοδον καὶ δυσχερὲς περὶ τὴν ἀνοδον.* **375. Aeacides** Achilles. **uiolentus** Horatius de Achille A. P. 121 *iracundus inexorabilis acer* ubi afferunt Il. xx. 467 *Οὐ γὰρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων, Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς.* **altum** Il. xxiii. 164 *Κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον, καὶ νῆεον ὕλην, Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα.* **376. Corpora** duodecim Troianorum quos Patroclo mactauit. **cum senis altera sena** Il. xxiii. 175 *Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων νείας ἐσθλοὺς Χαλκῶ δηϊῶων (ἐνέβαλλε).* **377. obscuri uictos ambagibus oris** quod aenigma soluere non possent. Soph. O. T. 130 *ἡ ποικιλῶδὸς Σφίγξ.* **378. infandae.** Phoen. 807 *Σφιγγὸς . . . Ἄ ποτε Καδμογενῆ τετραβάμοσι χαλαῖς Τείχεσι χριμπτομένα φέρεν αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς Γένναν.* **379-380.** Tzetz. ad Lyc. 987 *Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν φυγόντων τῶν Τρώων εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιάται βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλία τούτοις φυγοῦσι Τρωσί, στρατεύουσι κατ' αὐτῶν κατὰ τῆς Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῶ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συναεῖλον καὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς παῖδα, ὀνόματι Λήταρχον, γυναικίαν ἐσθῆτα ἐνδεδυμένον διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὄργισθεισα ἤμυσεν, ὥστε μὴ βλέπειν.* Rem narrant Lycophron 988-992, Iustinus xx. 2 quem in scholiis citauit. **379. Bistoniae.** Et Siris et Lucania communia Italiae cum Thracibus nomina. Steph. B. *Σίρες ἔθνος Θράκης ὑπὲρ τοὺς Βυζαντίους* (Merkel). Heraclid. Pont. fr. xxi in Muelleri Fragm. Hist. Graec. ii. p. 218 *Ἡ Σαμοθράκη τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο Λευκανία διὰ τὸ λευκὴ εἶναι ὕστερον δὲ Θρακῶν κατασχόντων Θρακία.* Hinc in Siri Italica templum Thraciae Mineruae condiderant siue ipsi Siritani, siue inquilini Thraeces Samothracesue, quemadmodum ap. Lyc. 958 Phoenodamantis filiae in Sicilia dicuntur templum Veneris Zerinthiae h. e. Samothraciae extruxisse. Alii ad Troianos hanc Mineruae statuum referebant, ut Strabo quem mox citaturus sum. *Bistonius* Ouidio i. q. Thracius Pont. i. 3. 59, iv. 5. 35. **380.** Lyc. 988 *Γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς*

ἀναιμάκτοις μύσει Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονα βλάβην Λεύσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων, Ὃταν θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ Πρῶτος κελαινῶ βωμὸν αἰμάξῃ βρότῳ. **nunc quoque.** Strab. 264 citatus a Meursio τῆς δὲ τῶν Τρώων κατοικίας (ad Sirim) τεκμήριον ποιοῦνται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος ξόανον ἰδρυμένον αὐτόθι, ὅπερ καταμῦσαι μυθεύουσιν ἀποσπωμένων τῶν ἱκετῶν ὑπὸ Ἰώνων τῶν ἐλόντων τὴν πόλιν . . . δείκνυσθαι δὲ καὶ νῦν καταμῦον τὸ ξόανον. ἰταμὸν μὲν οὖν καὶ τὸ οὕτω μυθεύειν, ὥστε μὴ καταμῦσαι φάναι μόνον, καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ἰλίῳ ἀποστραφῆναι κατὰ τὸν Κασάνδρα βιασμόν, ἀλλὰ καὶ καταμῦον δείκνυσθαι. **tecta uelamine, ut Minerua, cum in templo eius Neptunus Medusam uitiasset, castos aegide uultus Texit** M. iv. 798. **Torta** quod habet codex Turonensis aut ad *auersum* (Stat. Theb. xi. 313) deae uultum referēs sicut traditum est de Palladio cum Casandram Ajax uiolaret Strab. 264, aut, quod praefero, ad faciem ira atque odio distortam, quo sensu Cicero Off. i. 36. 131 dicit *uultus mutantur, ora torquentur.* **381. Threicii Diomedis Efferus humana qui dape pauit equas** Her. ix. 68. **praesepia** M. ix. 195 *Quid cum Thracis equos humano sanguine pingues Plenaque corporibus laceris praesepia uidi?* **382. dapibus suis** 'the meat of their body.' M. xv. 105 *Corporeasque dapes auidam demersit in alium:* dapes sunt caro quae comeditur. **383. Therodamanteos.** Therodamas a Scholiasta dicitur rex in Libya fuisse, qui homines leonibus obiecerit: certe uix alius potest esse atque is qui cum Atreo et Diomede tamquam crudelissimus coniungitur Pont. i. 2. 119 *Non tibi Theromedon crudusque rogabitur Atreus Quique suis homines fabula fecit equis.* An legendum *Phoenodamanteos?* Schol. Lyc. 952 Kinkel Φοινοδάμας τις Τρῶς συνεβούλευσε τοῖς Τρῶσιν ἐκθῆναι τὴν Ἡσιόνην τῷ κῆτει, εὐλαβούμενος περὶ τῶν θυγατρῶν αὐτοῦ τῶν τριῶν μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι, καὶ ἐπεισεν ὁ δὲ Λαομέδων μηνίων τῷ Φοινοδάμαντι ἔδωκε τὰς τρεῖς αὐτοῦ θυγατέρας ναύταις, ἵνα ἐκθῶσι αὐτὰς ἐν Σικελίᾳ θηρίοις βοράν. καὶ τούτου γενομένου κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν. ὧν τῇ μιᾷ εἰκασθεὶς κυνὶ ὁ Κρίμισσος ποταμὸς συνῆλθεν ἢ δὲ ἔτεκε τὸν Αἰγέστην, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέστην, Ἐρυκα, Στύλλαν· ἔγημε δὲ οὗτος Στύλλαν. *Phoenod. leones* intellige eos quibus Phoenodamas tres filias in Sicilia exposuit: qui generaliter dictum, quo difficilius aenigma esset. Sic Men. ii. 2. 74 *Videamus qui hinc egreditur* de Erotio muliercula, Hec. iv. 3. 2 *Vxor, Istuc est sapere qui ubi cumque opus sit animum possis flectere,* ubi tamen Donatus 'qui pro quae.' (Wagner ad loc. Holtze Synt. i. pp. 377, 378.) Prop. i. 15. 34 *Dicere* quo *pereas saepe in amore leuat* 'of indefinite gender.' Postgatus ad loc.* **384. Thoanteae** Thoas rex terrae Tauricae *quorum fuit institutum ut qui inter fines eorum hospes uenisset templo Dianae immolaretur* Hyg. 120, unde ap. Eur. I. T. 38 Iphigenia sacerdos dicit Θύω γάρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει, Ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνῆρ. **385. aduersa** Od. xii. 235 Ἐνθεν γὰρ Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ δία Χάρυβδις. **386. Dulichiae** Vlixis, cui patria Dulichium, unde *Dulichius dux* uocatur Rem. 272. **pauidos** Od. xii. 243 τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει. **eripuerō** Od. xii. 245 Τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους Ἐξ ἔλεθ'. **387. Polyphemus in alium** Od. ix. 296 Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων. **388. Laestrygonias.** Unum ex sociis Vlixis Antiphates Laestrygonum rex deuorauit, alios populus Laestrygonum iniectis lapidibus occidit comeditque. Od. x. 124 Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαίτα φέροντο. **389. dux Poenus.** Val. Max. ix. 6. 2 Ext. *Hannibal Acerranorum senatum extra moenia euocatum in profundum puteorum*

* Conuenit huic sententiae quod ad Pont. i. 2. 119 adscriptum est in cod. Canonic. Lat. I. *thermodoon* (l. *Theromedon*) *quidam tyrannus fuit in Sicilia qui homines dilacerabat et humanis carnibus uescebatur.* Nam Phoenodamantis filiae in Sicilia feris expositae sunt.

abiecit. App. Pun. 63 Ἀχερῶνων δὲ τὴν βουλὴν ἐν σπονδαῖς ἐς τὰ φρέατα ἐνέβαλον (οἱ Καρχηδόνιοι) καὶ τὰ φρέατα ἐνέχωσαν (Const. Fanens.). 390. **laeto iniecto puluere** in ludibrium mortuorum, quod erat insolentiae Punicae, qui captiuos ἐς τάφρους καὶ ποταμούς ἐμβαλόντες ὡς γεφύραις ἐπέβαινον App. Pun. 63 (Laur. Absternius). Videtur respexisse hoc facinus Seneca de Ira ii. 5 *Hannibalem aiunt dixisse cum fossam sanguine humano plenam uidisset, O formosum spectaculum.* 391. **Sex bis** famulae M. iv. 220. Od. xxii. 424 Τάων (δμωῶων) δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν. Potest etiam ad **proci** referri **sex bis**, si eos intelligas qui erant Ἐξ αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι, quamquam totus numerus centum et octo fuit Od. xvi. 247-251. **Icaridos**. Penelope filia Icarii. 392. qui **dabat arma** Melanthius Od. xxii. 143 Ἐνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δούρα καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασείας. Βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὄκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν. 393. **iacet ut habet** 344. **Aonio** Boeotio: nam Hercules Thebanus. Sic *Aoniis Thebis* M. vii. 763 (Saluagn.). **luctator** Antaeus. **hospite** Hercules ex Graecia in Libyam uenerat. Luc. iv. 612 *Ille Cleonaei proiecit terga leonis, Antaeus Libyci. Perfudit membra liquore Hospes, Olympiacae seruato more palaestrae.* 394. **mirum** interiectum ut M. vii. 790, xi. 51, F. ii. 413. Sic *indignum* M. v. 37. **uictor, cum cecidisset**, nam tacto solo fiebat ualidior. Luc. iv. 598 *Hoc quoque tam uastas cumulauit robore uires Terra sui fetus, quod, cum tetigere parentem, Iam defecta uigent renouato robore membra.* 395. **pressere secum luctantes**. Apollod. ii. 5. 11 ταύτης (Λιβύης) ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. 396. **Lemnia turba**. Vnde hic Lemniades? Cetera enim serie rerum cohaerent, sicut in Apollod. ii. 5. 11, Antaeus Thrasius Busiris, a quo facilis fit transitus ad Diomedem: uel ut Her. ix. 67-74 coniunguntur Diomedes Busiris Antaeus. **ferae morti** Hyg. 15 *In insula Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant, cuius ira uiri earum Thressas uxores duxerunt et priores spreuerunt. at Lemniades eiusdem Veneris impulsu coniuratae, genus uirorum omne, quod ibi erat, interfecerunt, praeter Hypsipylen, quae patrem suum Thoantem clam in nauem inposuit. quem tempestas in insulam Tauricam detulit.* 397. **post longum post annos nouem**. A. A. i. 647 *Dicitur Aegyptus caruisse iuuantibus arua Imbribus atque annos sicca fuisse nouem. Cum Thrasius Busirin adit, monstratque piari Hospitis effuso sanguine posse Iouem. Illi Busiris, Fies Iouis hostia primus, Inquit, et Aegypto tu dabis hospes aquam.* Callim. fr. 182 Schneider Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποίας. Claudian. in Eutrop. i. 159-162 *Sic multos fluuio uates arente per annos, Hospite qui caeso monuit placare Tonantem, Inuentas primus Busiridis imbuit aras Et cecidit saeui, quod dixerat, hostia sacri.* **sacri mostrator iniqui** Phrasius (Apollod. ii. 5. 11) siue ut est ap. Hyg. 56 et Ouid. A. A. i. 647 Thrasius. Rem sic narrat Apollod. ii. 5. 11 Μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξῆει. ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς Ἐπάφου. οὗτος τοὺς ξένους ἔθνευ ἐπὶ βωμῶ Διὸς κατὰ τι λόγιον ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε, Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἀνδρα τῶ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἔκτεινε. Eadem Hyginus 56, a quo Thrasius Pigmalionis filius, fratris Busiridis, appellatur. Canterus (ad Lyc. 158) locum intellexit de Molpide Eleo (τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας Lyc. 159) qui ut famem procuraret qua Elis premebatur ipse se ex oraculo immolandum praebuit, quo facto εὐθέως ἐρράγη ὑετός· οἱ δὲ Ἡλείοι ἐποίησαν Ὀμβρίου Διὸς ἱερόν, ἐν ᾧ ἔστιν ἀνδρῖας τοῦ Μόλπιδος. (Schol. Marcianus ad Lyc. 159.) 398. **uictima caesus pro uictima**. Hyg. 56 de Thrasio *promissis fidem* ipse immola-

tus *exhibuit*. 399. **Frater ut Antaei Busiris.** Vterque enim ex Neptuno procreati. quo sanguine debuit suo, non aliorum quos innocentes *non debuerat* mactare. 400. **exemplis occidit ipse suis.** Sic sacerdos Nemorensis *perit exemplo quisque suo* F. iii. 272 cum qui est priorem semper occiderit atque ipse postea ab alio occidatur. 401. **qui Diomedes.** **gramen habentibus herbis** quibus inest gramen (Saluagn.) Burm. attulit M. i. 633 *terrae non semper gramen habenti.* Gramen hic est esca equorum ut M. iv. 215. 402. Her. ix. 67 *crudi Diomedis imago Efferus humana qui dape pauit equas.* 403. **uindice Hercule.** 404. **Nessus Dexamenique gener** Hyg. 31 *Centaurum Nessum quod Deianiram uiolare uoluit, occidit. Eurytionem Centaurum, quod Deianiram Dexameni filiam speratam suam uxorem petiit occidit.* Eurytion gener dicitur, quod Dexamenus *uim eius timens pollicitus est se daturum* Deianiram: atque ipse Eurytion *die constituto uenit cum fratribus ad nuptias*, tamquam eam ducturus Hyg. 33. 405–412 ab Hercule transit ad Theseum. Narrarat de Peripheta Sinide Scirone Cercyone Polypemone siue Procrusta Callimachus in Hecale, ut retur Schneiderus Callim. ii. p. 186. 405. **pronepos, Saturne, tuus Corynetes uel Periphetes** (Hesych.), filius Vulcani (Apollod. iii. 16. 1, Paus. ii. 1. 4, Hyg. 158, Met. vii. 437) uel Neptuni (Hyg. 38), qui ambo ex Ioue, filio Saturni. **quem reddere uitam** exspirare (Lucr. vi. 1198, Met. x. 203). 406. **Coronides Aesculapius**, filius nymphae Coronidis (Paus. ii. 26. 6, H. Hom. 16. 2). **Urbe uidit ab ipse sua Epidauro.** Apollod. iii. 16. 1 *Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας δὲ ἀπὸ τῆς κορύνης ἣν ἐφόρει Κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ· πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.* Met. vii. 436 *Tellus Epidauria per te Clauigeram uidit Vulcani occumbere prolem.* Coronides et reddere uitam Ouidius similiter coniunxit F. vi. 744–7 *Hippolytus lacero corpore raptus erat, Reddideratque animam multum indignante Diana. Nulla, Coronides, causa doloris, ait, Namque pio iuueni uitam sine uulnere reddam.* An ut illic lusit in duplici sensu reddendi uitam, sic hic in Coronide allusit ad Coryneten? Cf. *teli genus, Telegonus* 567. 407. **Sinis** plerumque idem est qui Πιτυοκάμπτης dicitur, uide 409: sed cf. Eustath. 158 *ὡς δὲ καὶ Σίνις Σίνιδος ὕστερον ληστής δίχα τοῦ τ, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσι περιάδουσαι καὶ αὐτὸν, καθὰ καὶ τὸν Σκείρωνα καὶ τὸν Πιτυοκάμπτην καὶ τὸν Κάκον καὶ τὸν Λίβυν Ἀνταῖον καὶ τοὺς τοιούτους.* Eur. Hipp. 977 *Ὁδ' μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτε Κτανεῖν ἑαυτὸν*, quae uerba sunt Thesei. Sciron Hyg. 38 *Scironem qui ad mare loco quodam praerupto sedebat et qui iter gradiebatur cogebat eum sibi pedes lauare et ita in mare praecipitabat, hunc Theseus pari leto in mare deiecit ex quo Scironis petrae sunt dictae.* Plut. Thes. 10, Paus. i. 44. 8 qui addit haec *Χελώνη δὲ ὑπενήχeto ταῖς πέτραις τοὺς ἐσβληθέντας ἀρπάζειν· εἰσὶ δὲ αἱ θαλάσσιαι, πλὴν μεγέθους καὶ ποδῶν, ὅμοιαι ταῖς χερσαῖαις, πόδας δὲ εἰκότας ἔχουσι ταῖς φώκαις.* **cum Polypemone natus.** Procrusten significat, incertum quem secutus. Nam Pausanias i. 38. 5 Polypemonem eundem fuisse tradit qui Procrustes cognominatus sit: Apollodorus iii. 16. 2 et Schol. Hippol. 977, Polypemonem Sinidos, Probus ad Geor. i. 399, Scironis, patrem faciunt. Hyginus 38 Polypemonem omittit, Procrusten filium facit Neptuni, Plutarchus Thes. xi Procrusti uerum nomen Damastis tribuit. Polypemonis natum Procrusten significari patet ex M. vii. 436 sqq. ubi Periphetes Procrustes Cercyon Sinis Sciron pari modo iunguntur, Her. ii. 69, 70 ubi Sciron Procrustes Sinis Minotaurus. Legerat fortasse Πολυπημονίδαο Προκρούστew. Diod. iv. 59. 5 *Ὁὗτος τοὺς παριόντας ὁδοιπόρους ἠνάγκαζεν ἐπὶ τινος κλίνης ἀναπίπτειν, καὶ τῶν μὲν μακροτέρων τὰ προέχοντα μέρη τοῦ σώματος ἀπέκοπτε, τῶν δὲ ἐλαττόνων τοὺς πόδας προέκρουεν· ἀφ' οὗπερ Προκρούστης ὠνομάσθη.* 408. **Minotaurus tauri mixtaque forma uiri** Her. ii. 70, Isoc. Hel. Encom. 31 *φύσεως*

ἐξ ἀνδρῶν καὶ ταύρου μεμιγμένης. **400. trabes pressas.** Pityocampes, quem Pausanias ii. i. 4, Diodorus iv. 59. 3, Plutarchus Thes. viii, Schol. Hippol. 977, Apollod. iii. 16. 1, Prop. iii. 22. 37, ipse Ovidius M. vii. 440-442, eundem cum Sinide faciunt. Cum scriptore Ibis consentire uidentur Hyginus 38, Eustath. 158, Hyg. 38 *Pityocampsen Neptuni filium qui iter gradientes cogebat ut secum arborem pinum ad terram flecterent, quam qui cum eo prenderat, ille eam uiribus missam faciebat: ita ad terram grauius elidebatur et peribat.* **410. huius et huius aquas** sinus Corinthiaci et Saronici. Sen. Thy. iii *Qui fluctibus Illinc propinquis Isthmos atque illinc fremit.* Flor. ii. 16. 1 *Corinthus Achaiae caput, Graeciae decus, inter duo maria, Ionium et Aegaeum, quasi spectaculo exposita.* Her. iv. 105, 6, Met. vii. 405 *bimarem Isthmon.* Prop. iii. (iv.) 21. 22 *Isthmos qua terris arcet utrumque mare,* ad quem uersum omnia conguessit Passeratius. **411. Ceres uidit laeto pereuntia uultu Corpora** Cercyonis qui Eleusina adeuntes infestabat. M. vii. 439 *Cercyonis letum uidit Cerealis Eleusin.* **412. Corpora** corpus, ut alias non raro. Drägerus (Latein. Synt. i. p. 6) comparat σώματα Soph. El. 1232. **Cercyonea** Cercyonis ut *Apollineas medullas* Apollinis M. i. 473. Diod. iv. 59. 5 *Ἀνεῖλε δὲ καὶ περὶ τὴν Ἐλευσίνα Κερκύονα τὸν διαπαλαίοντα τοῖς παριοῦσι καὶ τὸν ἠττηθέντα διαφθείροντα.* Schol. Plat. Leg. 796 *τὴν μὲν ἀπὸ χειρῶν πάλην ἐξεῦρε Θησεύς, τὴν δὲ ἀπὸ σκελῶν Κερκύων Βρόγχου καὶ Ἀργιόπης νύμφης. πρὸς τοῦτον τὸ πέμπτον ἄθλον ἐν Ἐλευσίνι παλαίων διηγωνίσαστο Θησεύς.* Cf. Paus. i. 39. 3. **413.** Incerta lectio. Quod scripsi compares cum 95 *Illum ego deuoueo quem mens intelligit Ibin Qui scit se factis has meruisse preces.* Sic enim ira et mentis et iustissima est. Sed et quae meritis precibus mea d. ira potest legi, ut iustis tamquam glossa fuerit additum, quo meritis explicaretur. Sed non infitior id nimis languere mihi uideri. **415. Achaemenides.** Sumpsit hoc ex Aeneide iii. 587-691. Fuit *patria ex Ithaca, comes infelicis Vlixii* (Aen. iii. 613) *Troiam genitore Adamasto Paupere profectus* (614, 5). Qui cum a sociis ad Siciliam appulsus in Polyphemi antro desertus esset, profugus illinc ad litus Teucros cum Aenea deueneratus est ut saluum se facerent, ab iisque in naues receptus est. **Sicula desertus in Aetna.** Cyclopes ubi habitabant, *horrificis iuxta tonat Aetna ruinis* (Aen. iii. 571), Achaemeniden autem *dum trepidi crudelia limina lincunt Inmemores socii uasto Cyclopis in antro Deseruere* (iii. 616-618). **416. Troica cum uidit uela uenire.** Aen. iii. 590 *e siluis macie confecta suprema Ignoti noua forma uiri, miserandaque cultu Procedit . . . Dira inluuies inmissaque barba, Consertum tegumen spinis.* Fabulam Achaemenidae Ovidius narrat Met. xiv. 160 sqq. **417. fortuna** ut mendices et a fortiore aliquo pugnis caesus humi inpingaris, sicut Irus ab Vlixie Od. xviii. 95-100. **binominis Iri.** Etiam Arnaeus appellatus est. Od. xviii. 1-7 *Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστν Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργη Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν οὐδέ οἱ ἦν ἴς, οὐδέ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράασθαι. Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε, τὸ γάρ θέτο πότνια μήτηρ Ἐκ γενετῆς Ἴρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε πού τις ἀνώγοι.* **418. Quique tenent pontem mendici.** Iuuen. xiv. 134 *Inuitatus ad haec aliquis de ponte negabit,* iv. 116 *dirusque a ponte satelles Dignus Aricinos qui mendicaret ad axes,* v. 8. Mart. x. 5. 3-5 *Erret per urbem pontis exsul et cliui Interque raucos ultimus rogatores Oret caninas panis improbi buccas.* Vide Mayor ad Iuuen. iv. 116. **qui tibi maior erit.** Turnebus ix. 25 rettulit ad uerba **Quique tenet,** sic enim legit, hoc sensu 'quem prae te magnum dices, quamuis aliis sit infimus et abiectissimus'; alii ad **pontem,** ut T. Vnderdown 'qui pons tibi extendetur et plures mendicos habebit, quo ipse minus accipias.' 'He wisheth Ibis to be a beggar in company with a greate sorte, that his part of the almes may be very small.' Ad Irum si referatur qui, pos-

sis explicare (1) 'et hic Irus tibi maior accrescente syllaba erit Ἴρος αἶρος Od. xviii. 73, h. e. non Irus solum, sed Irus cum infortunio, uel (2) 'et hic Irus maior superior tibi et tamquam dominus habebitur, cum ipse sis *inter raucos ultimus rogatores*,' uel (3) 'qui tibi Irus maior, ut tu Irus minor eris' eodem sensu quo Seneca dixit H. O. 1787 *Si quis minor Busiris aut si quis minor Antaeus* h. e. cognominis sis Iro Vlyseo, cuius tu quasi filius uel nepos sis, eumque maiorem siue seniore praeter te iunior uindices 'and you shall hold him your senior in the name:' uel (4) quod elicias ex Rosc. Am. 35. 100 *habeo etiam dicere quem contra morem maiorum minorem annis sexaginta de ponte in Tiberim deiecerit* 'qui tibi in tuum infortunium maior erit annis lx ideoque in flumen deicietur,' quod melius sane ad **Quique tenet** quam ad **Iri** referatur. 'And may you have besides the luck of Irus the double-named, and of the beggar that haunts the bridge; and your beggar shall be old enough to be in danger of being thrown over it and drowned.' Ingeniose Ad. Neubauer qui (pons) tibi mabor מַבּוֹר erit, h. e. quem tu patrio nomine non ut Romani pontem, sed ut unus e plebe Iudaeorum Hebraico uocabulo מַבּוֹר appellabis. Quod si uerum est, aut Iudaeus fuit Ibis aut certe ex regione Orientis, fortasse Aegyptius. 419. **Filius Cereris** ut primus intellexit Ant. Urceus Codrus, teste Const. Fanensi, est Plutus deus diuitiarum. Hes. Theog. 969 Δημήτηρ μὲν Πλούτων ἐγείνατο, δία θεάων, Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ Νειῶ ἐν τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίοι δῆμῳ. Diodorus v. 77 duas causas nominis Pluti adfert, siue τὸ πλείον τῶν ἱκανῶν, siue quod coaceruatis diuitiis plus semper fiat. frustra ametur frustra a te inuocetur ut in tuam domum ἐπίσσοδον (Soph. fr. 252) faciat: de qua re cf. Aristophanis Plutum et Luciani Timonem. Tim. 26 Πῶς τυφλὸς ὢν . . . τοσοῦτους ἐραστὰς ἔχεις; οἶδα γοῦν τινὰς οὐκ ὀλίγους αὐτῶν οὕτω σου δυσέρωτας ὄντας ὥστε καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον φέροντες ἔρριψαν αὐτούς. 420. **Destituat opes** 'leave your fortune in the lurch' alio se semper conferat nec te adeat: mira locutio quam uidetur adsimulasse ad notius *spem destituere*. Hes. Theog. 973 τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται, Τόνδ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον. Huiusmodi uotum sed ratum extat in Epigrammate quod edidit Kaibelius 1133 ὦ Ζεῦ πάτερ, αἴθε πλούσιος γεν[οίμαν]. ἤδη μὲν ἤδη πλέον. [ἀ]π' ἄρα βέβακε. De Pluti cultu disputauit Dilthey in Gotting. Ind. Schol. 1879, qui laudat Hom. H. Cer. 486 et Homericæ Iresionae initium. 421. Verba sic construe, **Vtque unda labente per alternos recursus** h. e. reciproco allapsu aestus recursuque 'while the wave glides on ebbing and flowing alternately.' Prop. iii. (iv.) 12. 28 *alternas scissa Carybdis aquas*. 422. **presso** singulis passibus in harenam sidente. Minucius Octau. 2 *molli uestigio cedens harena subsideret*. Henry Aeneidea iii. p. 67 'The soft sand is withdrawn from the pressure of the foot, i. e. affords no *point d'appui* to the foot.' 423. **nescio qua nescio quomodo**, ut uix sentias. Sic *qua* Aen. i. 680, *nequa* Aen. i. 682. **liquescat** 'still melt away And slip between thy fingers day by day' I. Iones (1658). 424. **per medias manus**. Prop. iv. (v.) 4. 22 *Interque oblitae excidit urna manus. effluat*. Sen. Thy. 536 Atr. *Quis influentis dona Fortunae abnuuit? Thy. Expertus est quicumque quam facile effluant*. 425. **pater** Erysichthon **solitae uarias mutare figuras** Mestrae, quae ut patrem sustentaret inexplebili fame laborantem, Neptuni dono a quo compressa erat, in uarias figuras equae alitis bouis cerui se transformabat, atque hoc modo nouis semper dominis uenumdata pretio sui parentem alebat (Met. viii. 847-874). Hinc παντόμορφος dicitur Lyc. 1393. **uarias mutare figuras** 'to shift from one form to another.' 426. **Plenus** quamquam satur. **inextincta fame** qua eam Ceres ultus est quod in Dotio Cariae sacrum deae lucum deuastasset Callim. H. Cer. 25-65, Met. viii. 741. Eam famem salse describit Callimachus

Cer. 67-115, quem modo χαλεπόν τε καὶ ἄγριον λιμὸν, Αἴθωνα κρατερόν, modo κακὰν βούβρωστιν uocat. 105-110 Χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δὲ μοι αὔλιες ἤδη Τετραπόδων ἤδη γὰρ ἀπηρνήσαντο μάγειροι. Ἀλλὰ καὶ οὐρῆας μεγαλῶν ὑπέλυσαν ἀμαξᾶν, Καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν, τὰν Ἐστία ἔτρεφε μάτηρ, Καὶ τὸν ἀεθλοφόρον καὶ τὸν πολεμήϊον ἵππον, Καὶ τὰν αἴλουρον, τὰν ἔτρεμε θηρία μικκά. Ipse Erysichthon Αἴθων cognominatus est ὅτι ἦν ἀπληστος βορᾶς Athen. 416. 427. *dapis humanae*. Eurip. Meleag. fr. 541 Nauck Eὶς ἀνδροβρώτας ἠδονὰς ἀφίξεται Κάρηνα πυρσαῖς γένυσι Μελανίππου σπάσας. *quaque Parte potes ore, non manu*. Nam Tydeus manu fortissimus, ore corrosit caput Menalippi, ut iterum narratur 515. 428. *Tydeus temporis huius* Mart. xii. 32. 9 *Irus tuorum temporum*. Shakspeare Cymb. ii. 5 *The Dian of that time*. 429. *aliquid cum emphasi dictum, grande quiddam* (Sen. Thy. 270) quale fuit Atrei facinus *qui cupiens a Thyeste fratre suo iniurias exequi in gratiam cum eo rediit et in regnum suum eum reduxit, filiosque eius infantes Tantalum et Plisthenem occidit et in epulis Thyesti apposuit. qui cum uesceretur Atreus imperauit brachia et ora puerorum afferri. ob id scelus etiam sol cursum auertit* Hyg. 88. Filios Thyestis Aglaon Orchomenon Kaleon nominat Schol. Orest. 812 (Muncker). 430. *Cur propter quod solis equi exsternati conterriti* (Met. i. 641, xi. 77) *agantur a uespere ex occidente rursus retroacto itinere ad ortus*. Multus est in hac re describenda Seneca Thyest. 776 sqq. 784 *uerterit currus licet Sibi ipse Titan obuium ducens iter Tenebrisque facinus obruat tetrum. nouis Nox missa ab ortu tempore alieno grauis*, et in choro 789 sqq. Praeuerat Eurip. Orest. 1001-1004 ubi Schol. ὁ ἥλιος μὴ στέρξας τὸ παράνομον μίαν ἡμέραν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἑὼ διφρεύει. 431. *Lycaoniae*. Hyg. 176 *Lycaonis filii Iouem tentare uoluerunt deusne esset et carnem humanam cum cetera carne commiscuerunt idque in epulo ei apposuerunt. qui postquam sensit iratus mensam euertit, Lycaonis filios fulmine necauit*. Versus ex Met. i. 165 sumptus. 433. *posito ad comedendum ut posito cibo* F. ii. 566. *uim temptet iram prouocet*. 434. *Tantalides Pelops ut Trist. ii. 385. Hyg. 83 Pelops Tantali et Diones Atlantis filiae filius cum esset in epulis deorum a Tantalo caesus, brachium eius Ceres consumpsit. Telei puer. Hyg. 206 Clymenus Schoenei filius rex Arcadiae amore captus cum Harpalyce filia sua concubuit. ea cum peperisset, in epulis filium apposuit patri. Clymenus pater re cognita Harpalycen interfecit*. Hic Clymenus a Parthenio Erot. 13 Κλύμενος ὁ Τελέως dicitur; unde *puer Telei* poterit hic uocari siue παππωνυμικῶς ut Perseus Met. iv. 771 a proauo Agenorides, Protesilaus et Ajax ab auo Phylacides, Aeacides (Euphor. fr. 36) nominantur (Mein. Anal. Alex. p. 70), siue quod Telei filius, non Clymeni traditus fuerat ab eo quem hic sequitur Ouidius. Rem ter narrat Hyginus 206, 238, 246, quo in ultimo loco simul commemorantur qui filios suos in epulis consumpserunt Tereus Thyestes Clymenus. *Tereides puer* et a grammatica abhorret et a MSS. 435. *latos idem est fere quod late* ut Georg. iv. 522 *Discerptum latos iuuenem sparsere per agros*. 437. *quae Absyrti. patrias Aeetae patris. Cic. de N. D. iii. 26. 67 Medea patrem patriamque fugiens postquam pater Adpropinquat iamque paene ut conprehendatur parat, Puerum interea optruncat membraque articulatim diuidit, Perque agros passim dispergit corpus: id ea gratia, Vt, dum nati dissipatos artus captaret parens, Ipsa interea effugeret, illum ut maeror tardaret sequi Sibi salutem ut familiari pareret parricidio*. 437. *Aere* abl. instrum. 'May you counterfeit veritable bullocks with the brazen engine of Perillus' ut M. xiv. 521 *salutem imitatus agresti (choreas)*, A. A. i. 611 *imitandaque uulnera uerbis*. Aliud est *Perilleo in aere* Trist. v. 1. 53. Perillus (A. A. i. 653) auctor fuit Phalaridi ut tauro aeneo quem ipse fabricauerat uiuos includeret. Perilaus est Diodoro

Excerpt. 32. 25, qui tradit inter statuas inuentas Carthagine fuisse hunc taurum, Ἐν δὲ τούτοις ὑπῆρχε καὶ ὁ περιβόητος ταῦρος ἐξ Ἀκράγαντος, ὃν κατασκευάσας Περίλαος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ, καὶ πρῶτος τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰδίας τέχνης ἐν τῇ καθ' αὐτὸν τιμωρία δικαίως ὑπομείνας ἀνηρέθη. 438. *conueniente* Am. i. 1. 2 *materia conueniente modis*. 439. *Phalaris*. Benteius ad Phal. p. 240 ed. Dyce allato fragm. Heraclidis Pontici (37 Müller, Fragm. Hist. Graec. ii. p. 223) Ὅνπερ ὁ δῆμος ἐτιμωρήσατο ἐνέπρησε δὲ καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς φίλους, censet Heracliden significasse Phalarin ipsum in tauro suo combustum quemadmodum mater eius et amici in eo periissent; hoc enim uelle additum καί. Sed nusquam alias id uidetur traditum. *resecta* abscisa ut 538: sic *resecare capillos barbam*. 440. *More bouis*. Met. i. 745 *ne more iuuencae Mugiat*. Sil. xiv. 214 de tauro Phalaridis *Ille ubi torreret subiectis corpora flammis Mutabat gemitus mugitibus, actaque ueras Credere erat stabulis armenta effundere uoces*. Paphio pro Cyprio positum censet Saluagnius. Nam in Cypro *prima aeris inuentio* (Plin. H. N. xxxiv. 2), et *aerosam appellauerunt antiqui insulam Cyprum, quod in ea plurimum aeris nascatur* (Paul. p. 20 Müller). Inscript. Argis reperta Kaibel 846. 3-5 Εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γὰ περικλυστος Κύπρις θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ. Στάσαν δ' Ἀργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τίνοντες: nam Nicocreon uasa aenea Argiuis certaminum praemia miserat (Kaibel). Omne aes Cyprium ductile fuisse tradit Plinius xxxiv. 94. Cf. Lyc. 484. 441. *aevi melioris iuuentae*. Trist. iv. 10. 93 *Iam mihi canities pulsus melioribus annis Venerat*. 442. *Admeti socer Pelias*. Hyg. 24 *Ipsa (Medea) ad Peliae filias pro sacerdote Dianae uenit: eis pollicetur se patrem earum Pelian ex sene iuuenem facturam. id quia Alcestis maior filia negauit fieri posse, Medea quo facilius eam perduceret ad suam uoluntatem caliginem eis obiecit, et ex uenenis multa miracula fecit, quae uerisimilia esse uiderentur arietemque uetulum in aenum coniecit, unde agnus pulcerrimus prosiluisse uisus est. eodemque modo Peliades, id est Alcestis Pelopia Medusa Pisidice Hippothoe, Medae impulsu patrem suum occisum in aeno coxerunt. decipiare*. Plerique Peliades non Pelian deceptum tradidere, Apollod. i. 9. 27, Paus. viii. 11. 2, Ouid. M. vii. 310, 323, Sen. Med. 478. Sed Diodorus (iv. 51) a uulgari fabula aliquantum discedens dicit Medeam Peliae persuasisse, ut crederet Dianam in eius sedes tamquam sanctissimi omnium regum aduenisse, sibi autem deam mandasse ut senectutem Peliae potentiis quibusdam abigeret, quarum uim cum per sui mutationem ex anus specie in uirginem monstrasset, mox priuatim monuisse Pelian ut in manus se filiarum traderet. tum Peliades per arietem delusas patrem sopitum concidisse, praeter unam Alcestin. Huiusmodi narrationem Ouidium hic secutum credo: quamquam *decipiare* etiam sic licebit interpretari, ut Peliades quod fieri posse Medae credebant idem persuaserint patri. 443. *equus ut Curtius, de quo duplex historia narrata est a Varrone L. L. v. 148 A Procilio relatum, in eo loco dehisse terram et id ex S. Con. ad aruspices relatum esse; responsum deum Manium postilionem postulare id, ciuem fortissimum eo demitti. tum quendam Curtium ciuem fortem armatum ascendisse in equum et a Concordia uersum cum equo eo praecipitatum; eo facto locum coisse atque eius corpus diuinitus humasse ac reliquisse genti suae monumentum*. 149. *Piso in Annalibus scribit, Sabino bello quod fuit Romulo et Tatius, uirum fortissimum Metium Curtium Sabinum, quom Romulus cum suis ex superiore parte impressionem fecisset, Curtium in locum palustrem, qui tum fuit in foro, antequam cloacae sunt factae, secessisse atque ad suos se in Capitolium recepisse; ab eo lacum inuenisse nomen*. Ambas fabulas etiam Liuius vii. 6. cf. i. 13 exhibuit. *mergare uoragine caeni*. In his poeta Pisonem secutus uidetur, et sic Liu. i. 13 *Monumentum eius pugnae, ubi primum ex profunda emersus palude equus Curtium in uado statuit, Curtium lacum appellarunt*.

Stat. S. i. 1. 66 *sacrata uorago Famosique lacus* nomen memorabile seruant, 82 dicit Curtius Domitiano *Quod si te nostra tulissent Saecula temptasses me non audente* profundo Ire lacu. Nisi forte Ouidius utramque fabulam permiscuit. 444. **Nomina nulla.** Nam notissimus fuit lacus Curtius. Hinc colligitur uere locum de Curtio interpretati Const. Fanensis et Passeratius ad Prop. iii. 11. 61: nam in obscuro erat nomen Aegistaei eius qui Celaenis in urbe Phrygiae cum terra in magnum hiatum et aquas diducta esset, quae multas domos cum familiis obrueret, iusso Mida patre per oraculum eo deicere quod inter homines esset maximii pretii, equo insidens in cauum insiluit, teste Callisthene ap. Apostolium Cent. i. 58^b Leutsch, s. u. *Αἰγιστεύου πήδημα*. Hunc Stobaeus Flor. 7. 69 et Plutarchus Parall. 5 Anchurum uocant. 445. **de dentibus orti Sparti.** Hyg. 178 *Cadmus sorte audita* (ut oppidum conderet ubi iuuenca decubisset) *cum imperata perfecisset et aquam quaereret, ad fontem Castalium uenit, quem draco Martis filius custodiebat. qui cum socios Cadmi interfecisset a Cadmo lapide est interfectus; dentesque eius Minerua monstrante sparsit et arauit, unde Spartoe sunt enati. qui inter se pugnarunt, ex quibus quinque superfuerunt.* 446. **Sidonia** Cadmus Phoenix Cilix Europa ex Agenore nati qui regnauit Sidone. 447. 8. Vide Excursum. 449. **quibus uotis. exiguo libello.** Hinc O. Schneiderus (Callim. ii. p. 278) colligit Callimachum Ibidi suae historias non intexuisse quales Ouidius suo carmini interposuit; *libellum* enim epigramma non nimis magnum fuisse. **deuota** a Callimacho. 450. **proiecta aqua** Plin. viii. 97 *Ibis rostri aduncitate per eam partem se perluens qua reddi ciborum onera maxime salubre est.* Isid. Orig. xii. 7. 33. Georgius Pis. Hexaem. 1120 *Τῆς γὰρ κάτωθεν ἐμφραγείσης ἐξόδου Ἀμηχανοῦσα πῶς ἀνοίξει τὴν θύραν, τὸν μακρὸν ἐκτείνασα λοξῶς αὐχένα Σίφωνα γοργὸν τεκτονεῦει τὸ στόμα. Καὶ χυλὸν ἄλμης ἐμβαλοῦσα τοῖς ἔσω τὰ ξηρὰ ῥευστροῖς ἐξεφόρτωσεν βάρη.* (Saluagnius.) Sed cum Callimachi Ibis perierit, incertum est num hanc is foeditatem uolucris insectatus sit: neque id in Ouidii uerbis inest. Nam aquam proicere qua corpus lauatur munditiae est, aquam uero nonnisi puram ibes bibere testatur Aelianus H. A. vii. 45. 451. **ille.** Scholiasta dicit Menedemum quendam heroa Troianum pluribus cultris ibi interfectum fuisse: idque narrasse Callimachum. Plerique post Domitium de Osiri locum intelligunt qui in quattuordecim (Plut. de Isid. 18) uel uiginti sex partes a Typhone discerptus fuerit (Diod. i. 21): sed ab huius sacris cultros abfuisse auctorem non afferunt, quamquam id uero similis fit quod nomen Osiridis in tali re proferre religio fuit, Hdt. ii. 132, 171. An Neoptolemus potius significatur quem Delphis ante aram Apollinis sacrificantem populus Delphicus uel sacerdos Machaereus cultris interfecit? Schol. Pind. N. vii. 62 *Φασὶ τοῦ Νεοπτολέμου θύοντος τοὺς Δελφοὺς ἀρπάζειν τὰ θύματα, ὡς ἔθος αὐτοῖς· τὸν δὲ Νεοπτόλεμον δυσανασχέτως ἔχοντα διακωλύειν· αὐτοὺς δὲ διαχρήσασθαι αὐτὸν ξίφῃ ἔχοντας.* Certe ab inferiis eius qui cultris perierat (*μαχαίραις*) merito amouendus erat culter. 452. **culter.** Spartianus Vit. Hadrian. 13 *Et in Achaia quidem etiam illud obseruatum ferunt quod cum in sacris multi cultros haberent cum Hadriano nullus armatus ingressus est.* Philostrat. Vit. Apollon. 342 *Οὐπω ὑπὲρ αὐτῶν ἔθυσα, οὐδ' ἂν θύσαιμι οὐδὲν, οὐδ' ἂν θίγοιμι ἱερῶν ἐν οἷς αἷμα, οὐδ' ἂν εὐξάιμην ἐς μάχαιραν βλέπων ἢ θυσίαν.* 453. **Attonitus** furore percitus 'with fury rapt' T. Vnderdown. 454. **uilia membra** (F. iv. 244, Tib. i. 4. 70), per euphemismum posuit ut significaret *uirilia*. Lact. v. 11 *in obscenam prorumpere uilitatem.* Galli, sacerdotes Cybelae, dum uirilitem sibi exsecant, **uilia membra** h. e. in contemptu se habere testabantur. **modos tiliarum.** 455. **Deque uiro exuta uirilitem** quae tibi prius fuit. M. ix. 744 *puerum de uirgine*, A. A. ii. 564 *De duce terribili factus amator erat. nec femina nec uir.* Cat. lxiii. 27 *notha mulier* 69 *ego mei pars, ego uir*

sterilis ero, eunuchus et ἡμίθηλος. Val. Max. vii. 7. 6 de Gallo. *Genucium amputatis sui ipsius sponte genitalibus corporis partibus* neque uirorum neque mulierum *numero haberi debere* [Saluagn.], ubi locum Ouidii fortasse recordatus est. Gloss. Bodl. Auct. T. ii. 24 *Androgyneca hermafroditus hoc est nec uir nec mulier.* 'That thou of man (as Atis did) ne man nor mayd mayst stand: And that thou mayest learn to play on Timbrelles with thy hand' T. Vnderdown. 457. *pecus leones famulos Magnae matris.* Hinc ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρος dicitur Ge Soph. Phil. 400. Vide me ad Cat. lxiii. 76. *parentis.* Aen. x. 252 *Alma parens Idaea deum, cui Dindyma cordi.* 458. *Victor Hippomenes. uicta Atalanta.* Hyg. 185 *Hanc cum in patriam duceret* (Hippomenes), *oblitus beneficio Veneris se uicisse grates ei non egit. irata Venere in monte Parnaso cum sacrificaret Ioui uictori, cupiditate incensus cum ea in fano concubuit. quos Iuppiter ob id factum in leonem et leam conuertit, quibus dii concubitum Veneris denegant.* Idem sacrilegium Comaetho et Melanippum in templo Dianae Triclariae fecisse tradit Pausanias vii. 19. 2. *pede struendum cum uictor uictaque* h. e. qui uicit pedum pernitate et ea quam sic uicit. 459. Eadem supra 335, 6. Rem narrant Aeschines Timarch. 182, Heraclides Ponticus Πολιτ. fr. 3, Diod. viii. 24, Apostol. ix. 7, xiv. 10, Diogen. iii. 1, Arsen. xxxi. 53, Nicolaus Damasc. fr. 51 Müller, Suidas s. u. Ἴππομένης et πάριππον. Schol. Aeschin. Timarch. 281 haec dicit Ἴππομένης ἀπὸ Κοδρου καταγόμενος ἡ δὲ θυγάτηρ Λειμωνίς οὕτω Καλλιμαχος. *Limone* sic uocata est ap. Heraclid. Pont. fr. 3: Callimacho Limonis. *ne senserit cum tu post eam sis idem sensurus. illam.* In prouerbium abierat Ἴππομένους ἀσεβέστερος. 460. *carpat laniet.* Aesch. Tim. 182 Ἄνῆρ εἰς τῶν πολιτῶν εὐρῶν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μεχρὶ γάμου, ἐγκαταφοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὗ προδήλως ἔμελλεν ἀπολείσθαι διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη. 461. *Cassandreus* quisquis est idem uidetur esse qui cum Alexandro Pheraeorum tyranno iungitur Pont. ii. 9. 43 *Non tibi Cassandreus pater est gentisue Pheraeae Quiue reptorem torruit arte sua.* Vtrobique *Cassandrus* in optimis codd. scriptum est. Sed *Cassandrus*, quamquam crudelissime saeuit in domum Alexandri, morbo, non ui, exstinctus est, ἐπλήσθη γὰρ ὑδέρῳ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ζῶντι ἐγένοντο εὐλαί (Paus. ix. 7. 2) Heinsius ad Pont. ii. 9. 43 *Cassandreus* et ibi et in hoc Ibidis loco legit, quod interpretatur de Apollodoro, tyranno Cassandreae, qui tamquam crudelissimus cum Phalaride et Hieronymo apud Polyb. vii. 7, cum Dionysio Nabide Clearcho ap. Aelian. H. A. v. 15, cum Phalaride ap. Senecam de Ira ii. 5, de Benef. vii. 19, Cic. de N. D. iii. 33. 82 numeratur. Cf. Polyaen. vi. 7, Diod. xxii. 5, Plut. de Sera Num. Vind. xi οἱ καταθύοντες ἀνθρώπους ἐπὶ τυραννίσι καὶ συνωμοσίαις ὡς Ἀπολλόδωρος: nam Apollodorus firmamentum tyrannidis Callimelen iuuenem dis immolarat eiusque uiscera, simul sanguinem uino mixtum coniurantibus secum hauriendum obtulerat, quo magis sibi fidos adtineret. *Cassandreus* est ὁ Κασσανδρεὺς, quo nomine uidetur dictus a Polyaeno vi. 7: cf. Ael. H. A. v. 15 τὸν Κασσανδρέων λευστήρα. Hic qua morte perierit, non constat: nam ex Plutarchi uerbis De Sera Num. Vindicta x φασὶν Ἀπολλόδωρόν ποτε κατὰ τοὺς ὕπνους ὄραν ἐκδερόμενον ἑαυτὸν ὑπὸ Σκυθῶν, εἶτα καθεψόμενον, τὴν δὲ καρδίαν ἐκ τοῦ λέβητος ὑποφθεγγομένην καὶ λέγουσαν Ἐγὼ σοι τούτων αἰτία, nihil elicias, cum haec de somnio tantum dicantur. Licebit tamen uersum et de Ptolemaeo Cerauno interpretari. Nam hic Cassandreae dominus cum dolo factus esset, ac sororis Arsinoae filios *in gremio eius inter ipsa oscula* trucidasset (Justin xxiv. 3), *dis immortalibus tot periuria et tam cruenta parricidia uindicantibus breui post a Gallis in acie multis uulneribus saucius capitur* (ib. 5). Cuius etsi *caput amputatum et lancea fixum* est (ib.) potuit tamen saucium corpus *ingesta humo contumulari.* Et sane melius sic dicitur *Cassandreus* h. e. Ptolemaeus,

et ipse dominus Cassandreae, domino non mitior illo h. e. noto illo et infami Apollodoro, qui praeter ceteros meruit Cassandreae uocari.

462. ingesta supra cumulata. M. v. 346 *Vasta Giganteis ingesta est insula membris Trinacris.* **463. Abantiades** Perseus filius Danaes, cui pater Acrisius, auus Abas, Apollod. ii. 2. 1. Danaen *pater ob stuprum inclusam in arca cum Perseo in mare deiecit. ea uoluntate Iouis delata est in insulam Seriphum* Hyg. 63. Fabulam narravit Simonides notissimo carmine fr. 37 Bergk Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέα κ.τ.λ. **Cygnæus** uel ut alii codd. **Lyrnesius heros** est Tenes. Diod. v. 83. 4 Κύκνον φασι τὸν πατέρα πιστεύσαντα γυναικὸς διαβολαῖς ἀδίκους τὸν υἱὸν Τένην εἰς λάρνακα ἐνθέντα καταποντίσαι· ταύτην δὲ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος φερομένην προσενεχθῆναι τῇ Τενέδῳ, καὶ τὸν Τένην παραδόξως σωθέντα θεῶν τινος προνοίᾳ τῆς νήσου βασιλεῦσαι. Heraclid. Pontic. p. 213 Müller. Tenedos Lyrnesos dicta Plin. v. 140. Pausanias ubi rem narrat x. 14 dicit Tenen cum sorore Hemithea, fraude nouercae Phylonomes, quae Tenen frustra amaret, in arcam coniectos: et sic Lycophron 231, cf. 235 λαρνακοφθόρους ῥίφας. **465. Victima mactaris** cf. 398 *uictima caesus.* Liu. xxxix. 10 *Vt quisque introductus sit (in Bacchanal) uelut uictimam tradi sacerdotibus.* ib. 13 *Si qui minus patientes dedecoris sint . . . pro uictimis immolari.* **sacras** 'of sacrifice,' ubi sacrificatur. Sic *uictoria sacra* Pont. iv. 9. 30. **466. saeuo** proprie de tyrannis. Iuuen. x. 307 *saeua castrauit in arce tyrannus.* **hoste** Apollodoro, qui ut Cassandreae tyrannidem securius occuparet *μειράκιον Καλλιμέλη συναρπάσας καὶ θύσας ἐπέστησεν αὐτῷ μάγειρον Λεοντομέλη. Οὗτος δειπνοποιήσας τὰ σπλάγχνα παρέθηκε τοῖς συνωμόταις· ὧν δειπνησάντων καὶ πίνοντων τὸ αἷμα οἴνῳ μέλανι μεμιγμένον, ἔδειξεν αὐτοῖς τὸ σῶμα, τῇ κοινωνίᾳ τοῦ μιάσματος ἐμπεδῶν τὸ πιστὸν τῆς ἐπιθέσεως.* Polyaen. vi. 7, cf. Diod. xxii. 5. Hunc iuuenem Theodotum poeta appellat, facili errore. Nam Theodotus in eodem loco Polyaeni dicitur is qui auctor fuerat ut Apollodorus satellites a populo acciperet, ipso obstante: unde nomen ad Callimelen tralatum existimo. Nisi forte, quod Saluagnius opinatus est, et Callimelen et Theodotum mactauit Apollodorus. Alii Theodotum intelligunt cuius mentionem fecit Liuius xxiv. 5. Cum aliis coniurauerat in Hieronymum, Siciliae per tredecim menses tyrannum, *traditusque Andranodoro torquendus, postremo cum omnibus intolerandis patientiae humanae cruciatibus laceraretur, uictum malis se simulans auertit ab consciis in insontes iudicium.* Hunc Theodorum Val. Maximus appellat iii. 3. 5. *Rupit etiam uerbera, fidiculas laxauit, soluit eculeum, laminas extinxit prius quam efficere potuit ut tyrannicidii conscios indicaret.* Sed hunc ad aras Phoebi mactatum fuisse nemo tradidit: certe idem postea tamquam uiuus memoratur cum Soside Liu. xxiv. 21. Non credo intelligi Theodotum illum Pythagoreum de quo Clem. Alex. Strom. 213 S. dicit cum tormentis adigeretur ut arcanum aliquid proderet *στρεβλούμενον καρτερῆσαι*, nec Ciceronianum illum Theodorum Tusc. Disp. i. 43. 102. **467. deuoueat certis Abdera diebus.** De hoc more Abderitarum de quo scripserat Callimachus, si fides Scholiastae, nihil aliunde compertum habuit K. F. Hermann in libello quem de Abdera peculiarem scripsit (Gesammelte Abhandlungen p. 109) ita tamen ut crederet ad Apollinis cultum, cuius figura in numis Abderitanis exstet, posse eum pertinere. Lactantius ad Stat. Theb. x. 793, citatus a Const. Fanensi, *lustrare inquit ciuitatem humana hostia Gallicus mos est. nam aliquis de egentissimis pelliciebatur praemiis ut se ad hoc uenderet. qui anno toto publicis sumptibus alebatur purioribus cibus. denique certo et sollemni die per totam ciuitatem, ductus ex urbe, extra pomeria saxis occidebatur a populo:* idem de Massiliensibus tradit Seruius ad Aen. iii. 57. Vide Buechelerum ad Petron. fr. i. Athenis autem *φαρμακὸς* duos sacrificatos fuisse Thargeliis constat ex Arist. Eq. 1140, Ran. 733: cf. Suid. et Hesych. s. u. Φαρμακοί,

Tzetz. Chil. v. 726, Harpocrat. s. u. *Φαρμακός* : idque usitatum fuisse apud Ionas liquet ex Hipponactis fragm. 4-9, fortasse etiam 85, sicut de Macedonibus idem significat Curt. viii. 7. 28. Equidem suspicor fuisse qui dicerent Democritum Abderitanum, ciuibus suis peste correptis hoc modo opitulatum isse. Nam Apollonius Tyaneus cum Ephesios morbo diu laborantes sic sanasset ut senem egenum in theatro tamquam dis inuisum iuberet interficere, hic autem. sub monte quodam lapidum obrutus in canis Molossi mortuam speciem abisset, accusatus Apollonius apud Philostratum haec dicit § 339 ed. Kayser *Τίς δ' ἂν σοφὸς ἐκλιπεῖν σοι δοκεῖ τὸν ὑπὲρ πόλεως τοιαύτης ἀγῶνα, ἐνθυμηθεὶς μὲν Δημόκριτον ἐλευθερώσαντα λοιμοῦ ποτε Ἀβδηρίτας, ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμους θέλξαι τῆς ἔρας ὑπερπνεύσαντας, ἀκηκοὼς δὲ τὰ Ἐμπεδοκλέους, ὃς νεφέλης ἀνεσχε φορὰν ἐπ' Ἀκραγαντίνους ῥαγείσης*; ubi quae de Democrito Sophocle Empedocle leguntur alibi non commemorari confirmat Kayserus. **468. grandine plura.** Pont. iv. 7. 34 *Saxaque brumali grandine plura subis.* Nux 132 *Saxa nouos fructus grandine plura petunt.* M. v. 158 *tela uolant hiberna grandine plura.* **470. satus Hipponoo Capaneus Hipponoi filius** Hyg. 70. id. 68 *Capaneus quod contra Iouis uoluntatem Thebas se capturum diceret cum murum ascenderet, fulmine est percussus.* Sept. contra Theb. 444, Antig. 135, Phoen. 1180 *Ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γείσα τειχέων Βάλλει κεραυνῶ Ζεὺς νιν.* **Dexionesque pater Aesculapius.** Etym. M. 434. 15 *Ἦπιος οὕτως πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀσκληπιός ᾧ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν (? παραδιδόασιν) Ἦπιόνην, ἐξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Ἰάσωνα, Πανάκειαν, Δεκτιόνην* (libri Δεκτίων ἐν) *ὑπομνήματι Λυκόφρονος.* Nam Dexionen siue Dexionen nomen tertiae Aesculapii filiae esse recte intellexit Kinkel Lycoph. p. iv: cui rei etiam illud suffragari iudico quod Sophocles, teste eodem Etymologo 256. 6, cum Aesculapium hospitio excepisset, post mortem ἠρώφ sub nomine Dexionis colebatur, quasi filius ac Dexiones frater. Merito autem cum Capaneo coniungitur Aesculapius, nam Aesculapium fulminauit Iuppiter quod in uitam Capaneum et Lycurgum reduxisset, uti tradiderat Stesichorus ap. Apollod. iii. 10. 3, Philodem. *περὶ Εὐσεβείας* p. 52, Gompertz (Bergk ad Stesich. fr. 16). Hesiod. fr. 101 Markscheffel *πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε Χώσατ' ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῶ Ἔκτανε Λητοῖδην.* (2) Anonymus in Westermanni Mythographis p. 374 haec habet *Φόρβας Θεσπρωτος Δημητρὸς ἐρασθεὶς καὶ βιαζόμενος τὴν θεὸν ὑπὸ Διὸς ἐκεραυνώθη.* At Achelous uocatus est is amnis qui ante Phorbas fuit (Cephalion fr. 8, Mueller Hist. Graec. Fragm. iii. p. 631); et Phorbas nomen Aetolum (Apollod. i. 7. 7, Steph. B. s. u. *Δεξαμεναί*). Iam Acheloi filiae Sirenes, quarum una Thelxiopeia (Eustath. 1709, Tzetz. ad Lyc. 712) siue Thelxiope (Hyg. 1, Schol. Ap. R. iv. 892) siue denique Thelxinoe (Schol. Ap. R. l. c. Anonym. de Vlixis error. 7 in Westerm. Mythog. p. 337 *Σειρήνας ὑποληπτέον τὰς θελξίνους καὶ ἀπατηλὰς ἡδονάς*) quod nomen in *Dexione* quod habet G latere potuit. Patrem autem Sirenum a quibusdam fulminatam dici quis miretur, qui meminerit eas ex matre *Sterope* natas esse (Schol. Od. xii. 39, Eustath. 1709, Apollod. i. 7. 10), *σειρήνας* autem Eustathium secutus reuocet ad *σειριάν ἀστράπτειν λάμπειν*? Prior tamen explicatio praefenda est. **471. soror Autonoos Semele** Hyg. 179. **cui matertera Maia Iasion filius Electrae, sororis Maiaë.** (Alciatus Parerg. vi. 21.) Apollod. iii. 12. 1 *Ἠλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. Ἰασίων μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δημητρὸς, καὶ θέλων καταισχῦναι τὴν θεὸν, κεραυνοῦται.* Od. v. 125 *ὡς δ' ὅπότε Ἰασίῳνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ, Ὡι θυμῷ εἶξασα, μίγη φιλότῃτι καὶ εὐνή Νειῶ ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἀπυστος Ζεὺς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.* Dionys. i. 61 *Ἰασος ἐν τῇ νήσῳ (Σαμοθράκῃ) κεραυνῷ πληγείε τελευτᾷ Δήμητρος εὐνήν ὀριγνώμενός οἱ ἔχειν.* Vide Heynium ad Apollod. l. c. et Lobeckii Aglaoph. 1222. Potest etiam de Oenomaο explicari, Martis et

Steropes Atlantidis filio, cuius domus fulmine arsit, unde Ceraunii Iouis ara in Olympia dicta est Paus. v. 14. 7 (Alciatus l. c.). 472. qui male rexit equos Phaethon. Plat. Tim. 22 Ὡς ποτε Φαίθων Ἡλίου παῖς τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ζεύξας διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν τὰ τ' ἐπὶ γῆς ξυνέκαυσε καὶ αὐτὸς κεραυνωθεὶς διεφθάρη. 473. Aeolides Salmoneus. Hyg. 61 *Salmoneus Aeoli filius Sisyphi frater cum tonitrua et fulmina imitaretur Iouis, sedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret et ciues, ob id a Ioue fulmine est ictus.* Aen. vi. 585-594, Val. Fl. i. 662-665. sanguine natus eodem uidetur esse unus ex filiis Lycaonis, cui ἐπὶ τῷ γένει πάντι τῷ ἄρσενι θυγάτηρ ἐγένετο Καλλιστώ (Paus. viii. 3. 6), fortasse is qui natu maximus erat, Maenalus: huius enim consilio (Apollod. iii. 8. 1, Tzet. Lyc. 481) Lycaon et filii Iouem tentare uolentes deusne esset carnem humanam cum cetera carne commiscuerunt idque in epulo ei apposuerunt. qui postquam sensit iratus mensam euertit, Lycaonis filios fulmine necauit. eo loco postea Arcas oppidum communiuit quod Τραπεζοῦς nominatur. Hyg. 176. Quibus ex uerbis Hygini apparet cur poeta mentionem Callistus iniecerit: Callisto enim mater Arcadis, qui oppidum Trapezunta in monumentum auiti facinoris exstruxit. Vide tamen Scholia et quae ibi adnotauit. 474. liquidis quae caret Arctos aquis. Hyg. 177 *Callisto Lycaonis filia ursa dicitur facta esse ob iram Iunonis quod cum Ioue concubuit. Postea Iouis in stellarum numerum retulit, quae Septentrio appellatur, quod signum loco non mouetur neque occidit. Tethys enim Oceani uxor nutrix Iunonis prohibet eam in Oceanum occidere.* 475, 6. Historia ignota, nec multum prosunt scholiastae, quamuis Nicandrum testificentur, fr. 116 ed. O. Schneider. Hos si sequimur, ad Telchinas redit narratio: sed nihil de Macelone dicit Lobeckius in iis quae de Telchinibus scripsit Aglaoph. pp. 1181 sqq., neque a Scholiis probabilem historiam elicias. Ne illud quidem constat fueritne uerum nomen mulieris *Macelo*: quamquam enim sic scriptum est in G T, ceteri *Macedo* exhibent, et *iactus* uel *ictus*, non *icta est*. Putauit Burmannus ad Lycaonis stirpem etiam Macedonem reuocandum esse, atque est *Macednus* inter filios Lycaonis quos recenset Apollodorus iii. 8. 1. Sed nihil de hoc cum coniuge combusto inueni: neque Ouidii uerba illustrant quae de alterius Lycaonis, regis Emathiae, filio Macedone tradunt Aelianus H. A. x. 48, Steph. B. s. u. Ὀρῶπος. Erat ubi crederem Orpheum significatum. Nam Orpheus Macedoniae rex dicitur a Conone 45 et a quibusdam ferebatur fulmine periisse. Paus. ix. 30 Εἰσὶ δὲ οἱ φασι κεραυνωθέντι ὑπὸ τοῦ θεοῦ συμβῆναι τὴν τελευταίην Ὀρφεῖ κεραυνωθῆναι δὲ αὐτὸν τῶν λόγων ἕνεκα ὧν ἐδίδασκεν ἐν τοῖς μυστηρίοις οὐ πρότερον ἀκηκοῦστας ἀνθρώπους. Ἄλλοις δὲ προειρημένον ἐστὶν ὡς προαποθανούσης οἱ τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὸ Ἄορνον δι' αὐτὴν τὸ ἐν τῇ Θεσπρωτίδι ἀφίκετο. Anth. P. vii. 617 Θρήϊκα χρυσολύρην τῆδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν, ὅν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολθέντι βέλει, quod ad u. 470 citat Zarottus. *Macedon* pro *uir Macedon* potuit sic dici ut a Lucano viii. 694 *Macedon* Alexander Magnus uocatus est. Coniugem cum Orpheo ideo fingas peremptam, quod mysteria cum eo simul diulgauerit. Quod si uoluit poeta, duos Orphei nomine, priorem Oeagri filium Eurydicæ maritum (482, 600), qui fuit πολλῷ προγενέστερος τοῦ ὑστέρου (Eustath. ad Il. 359, cf. Schol. Ap. R. i. 23), alterum hunc Macedonem, finxit: quod sane non est uerisimile. Melius fortasse conicias Macedonem quem γηγενῆ Scymnus 630 appellat additque Macedoniam rexisse, cum ceteris Gigantibus bellum dis inferentem fulmine percussus fuisse: certe in Phlegra Macedoniae, quae postea Pallene fuit, Gigantas fulminatos tradunt Apollod. i. 6. 1-3, Pind. Nem. i. 67, Lyc. 127, 1404, 1408, Val. Fl. ii. 16 sqq. rapidis flammis ut Pont. iv. 8. 29 *tura feram rapidis sollemnia flammis* h. e. celeriter corripientibus et ui sua haurientibus. 476. uindicis igne. Pont. iv. 8. 59 *Gigantas Ad Styga nimbifero uindicis igne datos.* 477. illis canibus.

Canes circa templa et τεμένη deorum alebantur ut in Aetna Siciliae (Ael. H. A. xi. 3) et Adrano (Ael. H. A. xi. 20), ubi in templo dei cognominis alebantur non minus mille, qui interdum blandiebantur adeuntibus, noctu ebrios uel aberrantes ducebant, furantes nonnunquam dilaniabant.

478. Ante diem raptō Traso quod Trasum in matura morte absumpserunt : sic enim constanter *ante diem* usurpauit Ouidius Her. ii. 8, A. A. i. 184, M. i. 148, Nux 94 ; idque iam olim monuit Domitius. 'sith they kilde Thrasus before his time' T. Vnderdown. Schol. tamen de nocte interpretatur, tamquam Trasus lumen accendens in templo a canibus deuoratus fuerit, idque uidetur probare Meinekius Anal. Alex. p. 17. Cf. quae ad 595 attuli. Hyg. 247 inter eos qui a canibus consumpti sunt ponit Thasium. *Thasius Delo, Anii sacerdotis Apollinis filius; ex eo Delo nullus canis est.* Strab. 486 οὐκ ἔξεστι δὲ οὐδὲ κύνα ἐν Δήλῳ τρέφειν.

479. speculantem Actaeona. Hyg. 181 *Diana cum in ualle opacissima cui nomen est Gargaphia aestiuo tempore fatigata ex assidua uenatione se ad fontem cui nomen est Parthenius perlueret, Actaeon Cadmi nepos, Aristaei et Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandum se et canes quos exercuerat feras persequens, in conspectum deae incidit: qui ne loqui posset, in ceruum ab ea est conuersus. ita pro ceruo laceratus est a suis canibus. labra balneum.* F. iv. 761 *Nec Dryadas, nec nos uideamus labra Dianae.*

480. Crotopiaden Κροτωπιάδην Callim. fr. 315 nepotem Crotopi, Psamathes ex Phoebō filium. Stat. Theb. i. 570 sqq. *diripuere Stat. Theb. i. 587 uiridi nam caespite terrae Proiectum temere et patulo caelum ore trahentem Dira canum rabies mortu depasta cruento Dissicit.* Rem narrat Conon 19: cf. Welcker Gesammelte Schriften i. p. 16.

481. angue. Verg. G. iv. 457 *Illa quidem (Eurydice) dum te fugeret per flumina praeceps Inmanem ante pedes hydrum moritura puella Seruantem ripas alta non uidit in herba.*

482. senis τοῦ παλαιοῦ, nescio an respectu iunioris Oeagri qui ἐγένετο ποιητῆς μετ' Ὀρφέα καὶ Μουσαίου Ael. V. H. xiv. 21. Sic ap. Statium S. v. 3. 151 Hesiodus ac Theocritus uocantur *Ascraeus Siculusque senex*: cf. O. Iahn ad Pers. i. 124. Prior ille Oeagrus ad heroica redit tempora, et cum una Musarum concubuit (Prop. ii. 30. 35).

Oeagri Calliopesque Anth. P. vii. 10. 1 Καλλιόπης Ὀρφήα καὶ Οἰάγροιο. Hyg. 14 *Orpheus Oeagri et Calliopes Musae filius.* Apoll. R. i. 23 Πρωτά νυν Ὀρφήος μνησόμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτῆ Καλλιόπη Θρήκι φατίζεται εὐνηθείσα Οἰάγρω σκοπίης Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι.

483. puer Hypsipyles. Hyg. 74 *Septem ductores qui Thebas oppugnatum ibant deuenerunt in Nemeam ubi Hypsipyle Thoantis filia in seruitute puerum Archemorum siue Ophelten Lyci regis filium nutriebat. Cui responsum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam posset ambulare. ergo ductores septem, qui Thebas ibant, aquam quaerentes deuenerunt ad Hypsipylen eamque rogauerunt ut eis aquam demonstraret. illa timens. puerum in terra deponere, apium altissimum erat ad fontem, in quo puerum deposuit. quae dum aquam eis tradit, draco fontis custos puerum exedit.* Stat. Theb. iv. 719-722.

caua. Homerus equum durateum κοῖλον λόχον appellat Od. iv. 277.

primus Laocoon Aen. ii. 41, 50.

484. suspecti Aen. ii. 36 *Danaum insidias suspectaque dona. robora* Aen. ii. 229 *scelus expendisse merentem Laocoonta ferunt, sacrum qui cuspide robur Laeserit.*

485. gradus κλίμακος. Elpenore. Od. x. 552 Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρῶς, ὅς μοι ἀνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης, Ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων. Κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δούπον ἀκούσας Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν Ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν, Ἄλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν Ἀστραγάλων ἔαγε, ψυχὴ δ' Αἰδόσδε κατῆλθεν.

486. Elpenor de se dicit Od. xi. 61 Ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακὴ καὶ ἀβέσφατος οἶνος.

487. quisquis ad

arma uocantem. Apollod. ii. 7. 7 Διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας εὐωχῆσατο. ὡς δὲ ἦλθεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὐθις δὲ ἐκείθεν ὄρμηθεις Αἰγυμίου βασιλεῖ Δωριέων συνεμάχησε. Idem narrat Apollonius i. 1213-1219, ubi scholiasta rem sic explicat: Herculem cum in Dryopiam uenisset, quae regio est contermina Maliis, ut Hyllo filio et Lichae fame confectis suppetias iret, a Thiodamante cibum petiisse, neque ab eo tulisse. qua re indignatum unum ex bubus Thiodamantis mactasse, mox Thiodamantem uenisse cum suis et in tantum periculi adduxisse Herculem ut uxor eius Deianira arma pro uiro contra Dryopas sumeret: donec uicti tandem sedes mutarent, Thiodamas autem filium Hylan obsidem Herculi daret.

488. inhumanum 'churlish,' inhospitalem quia Hercules βούν ἀρότην ἦνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα. Ap. R. i. 1217. Dryops nomen gentis, ut Aethiops. *Dymans* quod exhibet Conr. de Mure fortasse ex uet. codice, licet ex Steph. Byz. s. u. Δυμᾶνες interpretari. Αἰγύμιος ἦν τῶν περὶ τὴν Οἴτην Δωριέων βασιλεύς. ἔσχε δὲ δύο παῖδας Πάμφυλον καὶ Δυμᾶνα, καὶ τὸν τοῦ Ἡρακλέους ὕλλον ἐποίησατο τρίτον, χάριν ἀποδιδούς ἀνθ' ὧν Ἡρακλῆς ἐκπεπτωκότα κατήγαγεν. *Dymans* i. q. Dymanes, h. e. tribus uel natio eorum qui a Dymane orti sunt. Hi finguntur *uidisse* (sic enim legit Mure) **Thiodamanta in arma uocantem** suos, atque ipsi bellum pro Hercule cientes **domiti** fuisse: neque id sane abhorret ab iis quae a Schol. Apollonii traduntur.

489. ferus. Aen. viii. 194 *semi-hominis Caci, 267 semiferi.* Ouidius *monstrum* appellat F. i. 554. **mactatus** claua F. i. 575, Prop. iv. 9. 15, 17. **antro** Aen. viii. 217, Prop. iv. 9. 9. Speluncam dicunt Vergilius Aen. viii. 192, Ouidius F. i. 555.

490. inclusae Aen. viii. 217 *Reddidit una boum uocem uastoque sub antro Mugit et Caci spem custodita fefellit.* **ab ore** ut *uiolatus ab arcu* Pont. iii. 5. 45, *tabulae feriuntur ab undis* Trist. i. 2. 47 et saepius ap. Ouidium (Dräger i. p. 508).

491. qui Lichas. **dona Deianirae ad Herculem.** **Nesseo.** Hyg. 36 *memor Nessei praecepti* (Deianira) *uestem tinctam Centauri sanguine Herculi qui ferret, nomine Licham famulum misit.* **ueneno.** Moriens Nessus Deianiram iusserat semen ab ipso humi profusum, cum eam iam iam uiolaturus esset, sanguine uulneris miscere quo ab Hercule affectus esset. Apollod. ii. 7. 6 Εἶπεν εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον δὲ ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς καὶ τὸ ρύεν ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα συμμίξει. Cf. Diod. iv. 36, Soph. Trach. 714-717, 831-833: et uide Wunderum ad Trach. p. 40.

492. nomine fecit ex G restitui. Ablatius uidetur esse is qui in F. iii. 88 *Mensis in his etiam nomine Martis erit*, ii. 436 *Iunonis magnae nomine lucus erat.* Intelligitur Lichas petra (M. ix. 226, Hyg. 36) siue Lichades insulae (Strab. 426, Plin. iv. 62).

493. praecipiti saxo. Callimachus dicit ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος, Agathias A. P. xi. 354. 18 τεγέων, Cicero Pro Scauro § 4 *ex altissimo muro*, Tusc. Disp. i. 34. 84 *e muro in mare*, Lactantius iii. 18 *praecipitem se dedit.*

494. qui Cleombrotus. Callimachus in A. P. vii. 471 Εἶπας Ἥλιε χαῖρε Κλεόμβροτος ὠμβρακιώτης Ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Αἶδην, ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἢ τὸ Πλάτωνος Ἐν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος. Agathias A. P. xi. 354. 17 Εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην Μιμοῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον. Cic. Tusc. Disp. i. 34. 84 *Callimachi quidem epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est: quem ait, quom ei nihil accidisset aduersi, e muro se in mare abiicisse lecto Platonis libro.* Pro Scauro § 4 *At Graeculi quidem multa fingunt, apud quos etiam Cleombrotum Ambraciotam ferunt se ex altissimo praecipitasse muro, non quo acerbitalis accepisset aliquid, sed, ut uideo scriptum apud Graecos, cum summi philosophi Platonis grauiter et ornate scriptum librum de morte legisset, in quo, ut opinor, Socrates illo ipso die, quo erat ei moriundum, permulta disputat, hanc esse mortem quam nos uitam putaremus,*

cum corpore animus tamquam carcere saeptus teneretur, uitam autem esse eam, cum idem animus uinclis corporis liberatus in eum se locum unde esset ortus retulisset. opus Platonis Phaedonem. Suidas s. u. Ἄρατος dicit Aratum scripsisse Ἐπικήδειον Κλεομβρότου. 495. qui, Aegeus, Cat. lxiv. 241-244, Stat. Theb. xii. 624-6, Diod. iv. 61, Paus. i. 22, Hyg. 242. 496. puer, Astyanax, quem de Troiae muris praecipitauit Hector, ut narrauit Lesches in Parua Iliade fr. 18 Kinkel Ἀὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς Ἐκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας· Παῖδα δ' ἐλὼν ἐκ κόλπου εὐπλοκάμοιο τιθήνης ῥίψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη. Cf. Sen. Troad. 1069-1118. 497, 498. 'Or she who aunt and nurse was bothe to Bacchus youthfull boye, Or he to whom thinuented sawe, was losse of lyuely Joy.' T. Vnderdown. 497. teneri infantis. nutrix eadem matertera Bacchi Ino soror Semeles Hyg. 179, quae, cum Semele fulmine periisset, filium eius Bacchum accepit nutriendum; propter quod irata Iuno insaniam ei ac marito Athamanti iniecit, ut hic natum suum Learchum tamquam ceruum necaret, Ino alterum natum Melicertam incenso lebeti imponeret, dein cum eo in mare desiliret: unde ipsa Leucothea, natus Palaemon uocitati, Apollod. iii. 4. 2. 498. cui Perdix (Hyg. 39, 244, 274, Seru. ad G. i. 143) siue Talos (Apollod. iii. 15. 9, Diod. iv. 76. 4) filius sororis Daedali. Apollod. iii. 15. 9 οὗτος (Δαίδαλος) ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλω, μαθητὴν ὄντα, δείσας μὴ διὰ τὴν εὐφυίαν αὐτὸν ὑπερβάλλῃ· σιάγονα γὰρ ὄψεως εὐρῶν ξύλον λεπτὸν ἔπρισε. Ouidius ubi rem narrat M. viii. 236-259 filium germanae Daedali eum uocat, nomen tamen omisit. Idem circinum repperit M. viii. 247-249, Hyg. 274. 499, 500. Plerique secuti Ian. Parrhasium (Epist. 49) intelligunt de Aglauro Cecropis filia, quae Mercurium accedentem ad Hersen exclusit, nimiam fortunam sorori inuidens, unde *Liuida* siue *Inuida* uirgo dici potuit. Nam Aglauros et Herse ap. Hyg. 166, 238, Paus. i. 18. 2, quia cistulam aperuerant in qua seruabatur Erichthonius, insania a Minerua obiecta, ab Acropoli, uel ut Hyginus docet, in mare se praecipitauerunt. Sed codices habent *Lindia* uel *Lidia*; Aglauron autem Ouidius in loco ubi hanc fabulam narrat (M. iii. 708-832) dicit a Mercurio in saxum conuersam fuisse. Itaque aut (1) *Lindia* ex G retinendum, et *inuiecto deo* de Hercule intelligendum, explicatio autem petenda ex iis quae Conon xi, Hesych. s. u. Λίνδιοι τὴν θυσίαν, Apostol. x. 71, Diogen. vi. 15, Zenob. iv. 95, Origen. contra Cels. vii. 54, Lact. i. 21, Philostr. Imagin. ii. 24 tradiderunt. Sic enim Zenobius: Λίνδιοι τὴν θυσίαν παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱεουργούντων. Ἄπο Ἡρακλέους ἐν Λίνδῳ βοῦν ἀποσπάσαντος γεωργοῦ καὶ θοινησαμένου, τοῦ δὲ γεωργοῦ λοιδορουμένου αὐτόν. ὄθεν καὶ Λίνδιοι κατὰ χρησμόν οὕτω θύουσιν Ἡρακλεῖ λοιδορούμενοι. Virgo *Lindia* aut ipsa cibum negarat Herculi cum conuiciis aut importuna eius fame incensa quod aratori bouem eripuisset ac comedisset, effusius maledixerat. Hoc alterum tradit Schol. G; uix enim potest uerum esse quod habet schol. P, uirgines *Lindias*, cum uno anno sacrum populare Herculis intermissum esset, furore correptas in mare se praecipitasse, nisi forte id ex Diod. v. 55 elici posse existimaris. *inuiecto deo* bene ad Herculem refertur, qui *καλλίνικος* proprie uocatus fuerit, Archil. fr. 119 Bergk, Apollod. ii. 6. 4, cf. Eur. H. F. 180, 581 οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς Ὁ καλλίνικος ὡς πάροιθε λέξομαι, 680, 961, Romanis autem Hercules Victor siue *Inuictus* (Preller Röm. Myth. 650-652, Mommsen C. I.-L. i. 541, Zangemeister Inscr. Pomp. 733, Wordsworth Fragm. and Specim. p. 473, Macrob. iii. 6. 9-11, Seru. ad Aen. viii. 362). Aut (2) *Lidia* uirgo quae fuerit, collatis Diod. v. 62, Parthen. Erot. 1 elicias, quos locos in Excursu addidi. 501. *Feta* quae nuper peperit M. xiii. 803 *feta truculentior ursa*. popularis recte uidetur Saluagn. ad Libycos leones (Cat. xlv. 6) referre, ut qui *Ibidis* populares essent. Sic *popularia flumina* Penei dicuntur amnes Thessalici

M. i. 577. Sed tamen in simili loco de leone Plut. de Fluiis xviii. 4. quem in Apparatu Critico citavi, Apesantus Arguius dicitur ποιμήν τις τῶν ἐγχωρίων, ut uocabulum illud ex eodem fonte et Ouidius et Plutarchus potuerint inferre, si recte conieci hic legendum esse *Apesanteae*.
502. Phalaecae an *Phaylae* eruendum sit ex corrupto codicum *Phagee* incertum est. Fabulam seruarunt Scholiastae: nomen diuerse traditur. Antoninus Liberalis qui Nicandri Metamorphoses et Athanadae Ambracica secutus est, Phalaecum appellat Met. iv. Ἄρτεμις δὲ τὸ μὲν νεῖκος κατέπαυε τὸ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, παρ' ἐκόντος δ' ἠξίου τὴν Ἀμβρακίαν ἔχειν ἐφίεσθαι γὰρ τῆς πόλεως κατὰ πρόφασιν τοιαύτην ὅτε Φάλαικος ἐτυράνευε τῆς πόλεως, οὐδενὸς αὐτὸν δυναμένου κατὰ δέος ἀνελεῖν αὐτὴ κυνηγετοῦντι τῷ Φαλαίκῳ προφῆναι σκύμνον λέοντος, ἀναλαβόντος δὲ εἰς τὰς χεῖρας ἐκδραμεῖν ἐκ τῆς ὕλης τὴν μητέρα, καὶ προσπεσοῦσαν ἀναρρήξαι τὰ στέρνα τοῦ Φαλαίκου, τοὺς δ' Ἀμβρακίωτας ἐκφυγόντας τὴν δουλείαν Ἄρτεμιν ἠγεμόνην ἰλάσασθαι, καὶ ποιησαμένους ἀγροτέρης εἴκασμα παραστήσασθαι χάλκεον αὐτῷ θῆρα. Aelianus H. A. xii. 40 Phaylum nominat. **503. Qui . . aper talis aper, qualis.** Notandus hic usus relatiui. Sic quo orbe 588. **Lycurgiden** Ancaeam Argonautam τὸν μὲν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπε Ap. R. i. 164: Hyg. 14 *Ancaeus Lycurgi filius, alii nepotem dicunt, Tegeates*, cf. 138. Grat. Cyn. 66 *flet adhuc et porro flebit Adonin Victa Venus ceciditque suis Ancaeus in armis Vt praedexter erat geminisque securibus ingens.* Hic ap. Ouidium M. viii. 391 *bipennifer Arcas* audit; a Calydonio apro interfectus est. **Lycurgiden** i producta Ouidius scripsisse propter accentum Graecum Λυκούργιδης uidetur Birtio de Halieuticis p. 116, qui comparat *Belides pompilus*, quibus ad censendum est *Coronides*, nisi hoc a *Coroneus* ductum est. **letauit.** M. viii. 400 *Summa ferus geminos direxit ad inguina dentes. Concidit Ancaeus, glomerataque sanguine multo Viscera lapsa fluunt, madefactaque terra cruore est. Letare rarius inuenitur, M. iii. 55 letataque corpora uidit.* Pausanias viii. 45 dicit Tegeae in fastigio templi Athenes Aleae insculptam fuisse uenationem Calydonii; in his Ἀγκαῖον ἔχοντα ἤδη τραύματα καὶ ἀφέντα τὸν πέλεκυν ἀνέχων ἐστὶν Ἐποχος. **arbor natum** Adonin, filium Smyrnae quae *patre nesciente per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit; idque ne palam fieret pudore stimulata in siluis se abdidit. cuius Venus postea miserta est et in speciem arboris eam commutauit, unde myrrha fluit, ex qua natus est Adonis, qui matris poenas a Venere est insecutus* Hyg. 58. Bion Eid. i. 7 Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐν ὄρεσι μηρὸν ὀδόντι, Λευκῷ μηρὸν ὀδόντι τυπεῖς. **504. Idmona** cum Adonide et Ancaeo recenset inter eos qui ab apro percussi interierunt Hyginus 248 *Idmon Apollinis filius qui stramentatum exierat cum Argonautis apud Lycum regem.* Vates fuit Argonautarum, *μαντοσύνησι κεκασμένος* Ap. R. ii. 818, fatumque sibi iam ante prospexerat (Ap. R. i. 140 *δεδαὼς τὸν ἐὼν μόρον οἰωνοῖσιν* Hie. Hyg. 14 *Quamuis praedicientibus auibus mortem sibi denuntiari intellexit, fatali tamen militiae non defuit.* Val. F. i. 360 *adest quamuis arcentibus Idmon Alitibus; sed turpe uiro timuisse futura*) unde **audax** hic dicitur. Mortem eius ab apro apud Mariandynos narrat Ap. R. ii. 817-836. Aliter Val. F. v. 2, 3, Sen. Med. 652, 3. **rumpat** 'rend.' Am. iii. 9. 16 de Adonide *Quam iuueni rupit cum ferus inguen aper.* Turnebus Aduers. xxiv. 21 comparat *frangere*, ut in Hor. C. i. 23. 10 *Non ego te tigris ut aspera Gaetulusue leo frangere persequor.* **505. Isque** aper uel exanimis etiam mortuus faciat tibi uulnus incidendo in caput ut illi factum est uulnus (Dräger i. pp. 203, 204). **506. Ora.** Diod. iv. 22 Ἐντεῦθεν δὲ ἀναζεύξας κατήνησε τῆς Ποσειδωνιάτων χώρας πρὸς τινα πέτραν, πρὸς ἣ μυθολογοῦσιν ἰδιὸν τι γενέσθαι καὶ παράδοξον. τῶν γὰρ ἐγχωρίων τινὰ κυνηγὸν ἐν τοῖς κατὰ τὴν θῆραν ἀνδραγαθήμασι διωνομασμένον ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις εἰωθέναί τῶν ληφθέντων θηρίων τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πόδας ἀνατιθέναί τῃ Ἀρτέμιδι καὶ προσηλοῦν τοῖς δένδρεσι τότε δ' οὖν ὑπερφυῆ κάπρον χειρωσάμενον καὶ τῆς θεοῦ καταφρονήσαντα, εἰπεῖν ὅτι τὴν

κεφαλὴν τοῦ θηρίου ἑαυτῷ ἀνατίθησι, καὶ τοῖς λόγοις ἀκολουθῶς ἐκ τινος δένδρου κρεμάσαι ταύτην, αὐτὸν δὲ καυματώδους περιστάσεως οὔσης, κατὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς ὕπνον τραπῆναι· καθ' ὃν δὴ χρόνον τοῦ δεσμοῦ λυθέντος αὐτομάτως, πεσεῖν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τὸν κοιμώμενον καὶ διαφθεῖραι. Hunc Scholiastae Thoantem siue Thoonem appellant: sed neque hoc nomen nec quod ap. Mure reperitur, Driamas, aliunde uidetur cognitum. Posidoniates ager in Lucanis fuit. **507.** Mos erat uenantibus, si bona fortuna usi essent, ferarum cornua uel *προτομάς* interdum delubris, praecipue Dianae, interdum arboribus antefigere. Prop. ii. 19. 19 *Incipiam captare feras et reddere pinu Cornua.* Met. xii. 266 *in alta Quae fuerant pinu uotiui cornua cerui.* Schol. Aristoph. Plut. 943. Anth. P. vi. 110. 3 τὰ δ' ὀκτάρριζα μετώπων Φράγμαθ' ὑπὲρ ταναὰν ἄλος ἔπαξε πίτυν. Longi Pastor. ii. p. 57 Villoison τὸ δὲ δέρας κέρασιν αὐτοῖς ἐνέπηξαν τῇ πίτυι, quos locos attulit Hertzbergius ad Prop. ii. 19. 19: quibus adde A. P. vi. 111. 5, 6, 112. 1, 2. **507, 8.** Merkelius sic explicat. **Siue** uel potius **idem tu**, utriusque personam gerens, **sis is quem pinus simili morte peremit Phryx** Marsyas (Stat. Theb. i. 704) in pinu excoriatus (Nicand. Alex. 301 et Schol.) et Attis uenator **Berecyntiades** qui sub pinu *nomine spoliauerat se uiri* (Arnob. v. 7). Sane Marsyan Phryga comitem facit Attinis Diodorus iii. 58. Quidium tamen Phrygem alium quam Attin intellexisse, praesertim sequente uenator **Berecyntiades** uix est uero simile. Et *duo* Attines diserte memorantur a Plutarcho Sert. i. et Pausania vii. 17. Itaque sic potius interpretor: *sis Phryx idem peremptus morte simili* eius qui sub pinu iacens extinctus est (506), *et uenator Berecyntiades*, h. e. **sis Attis** qui idem Phryx sub pinu exsectis uirilibus periit et uenator Berecyntiades ab apro confossus est (Plut. Sert. i, Paus. vii. 17. 9). 'Or else may you have the fate of him that was at once the Phrygian, slain like the Posidoniad under a pine, and the huntsman sprung from Berecyntus.' Quibus uerbis hoc significat, inprecari se inimico suo duplex genus mortis quo ferebatur Attis periisse, castrationem sub pinu et uulnus ab apro acceptum: quod post *apri* mentionem (504) quam cum arbore mox coniunxit (505, 6) recte uidetur subnexum. Vix tamen dubito quin uerius scripserim id quod habet Conradus de Mure **Venator Phrygia sis Berecyntiades** eodem sensu, structura paulum immutata. **507.** **Siue** pro *uel* rarius inuenitur apud poetas teste Muellero ap. Dräger Hist. Synt. ii. p. 148: et cod. Vindobonensis hic habet *Atque*. **508.** **Phryx** Attis, F. iv. 223; subest uocabulo mollitiae uel castrationis significatio, Cat. lxiii. 22, Stat. x. 170 ubi uide Lactantium, Mart. viii. 46. 4 *Te Cybele totum mallet habere Phryga*, h. e. non castratum Attin. Cf. Aen. xii. 99, Stat. Ach. ii. 363, Eur. Orest. 1528. *Venator Phrygia* si scribas, ablatius originis erit ut Plautina illa *hospitem Zacyntho* Merc. v. 2. 99, *Rhodo mercator* Asin. ii. 4. 92 (Dräger i. p. 458). Similia sunt Hesiodi Μούσαι Περιήθεν, Theocriti Ἀργόθεν ἄνδρες xxiv. 110, Callimachi Δωδώνηθε Πελασγοὶ Del. 284, Nicandri φύτον Κρήτηθεν Alex. 235, Λιβύηθε ρίζας ib. 368, ceteraque quae conguessit Schneiderus Nicand. p. 95. **Berecyntiades.** Pers. i. 93 *Berecyntius Attis.* Patronymicum de eo qui de Berecynto monte originem traxit, ut *Taenarides* x. 183, *Borysthenidae* Prop. ii. 7. 18. *Berecyntum*, non *Berecynthum*, scribendum esse iam ex Steph. B. enotarat Const. Fanens. Hecatost. 81. **509.** **Minoas** Cretae, quae ipsa *Minoia* dicitur F. iii. 81. Sed et hic et in uersu Her. vi. 114 *Minoo nata Thoante feror* ipse Minos respicitur. **510.** **Corcyraeum** hostem, quales Corcyraeos experti erant Cretes, cum Minois ossa ex Sicilia referentes Corcyraeis quorum ad litus appulerant uexabantur. Hinc ira Cretum in Corcyraeos, si qui ad se adplicuerant. Haec Scholiastae, incertum quo auctore. Mortem Minois (289, 290) narrarant Callimachus in Aetiis et Philostephanus (Schol. Il. ii. 145, Grote Hist. of Greece i. p. 308): ex eodem fonte fortasse et hoc petiit, cf. Schneid. Callim. ii.

p. 109. In hospites plerumque φιλόφρωνες Cretes erant, teste Heraclide Pontico iii. 6. **511. Lapsuramque donum subeas.** Cic. de Orat. ii. 86 *Dicunt enim cum cenaret Crannone in Thessalia Simonides apud Scopam, fortunatum hominem et nobilem, cecinissetque id carmen quod in eum scripsisset, in quo multa ornandi causa poetarum more in Castorem scripta et Pollucem fuissent* (carmen uidetur esse illud nobilissimum cuius reliquias seruauit Plato in Protagora ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι Simon. fr. 5 Bergk, cf. Schneid. Callim. ii. p. 224) *nimis illum sordide Simonidi dixisse, se dimidium eius ei quod factus esset pro illo carmine daturum; reliquum a suis Tyndaridis quos aequae laudasset peteret si ei uideretur. paullo post esse ferunt nuntiatum Simonidi, ut prodiret: iuuenes stare ad ianuam duos quosdam, qui eum magnopere euocarent: surrexisse illum prodisse uidisse neminem. hoc interim spatium conclaue illud ubi epularetur Scopas concidisse: ea ruina ipsum oppressum cum suis interiisse.* Eadem ap. Val. Max. i. 8. 7, Phaedr. iv. 25 (Burm.) Rem narrat Callimachus (fr. 71 Schneider) ap. Suid. s. u. Σιμωνίδης. Ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο, καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι. ἄξιον δὲ μὴδὲ ταῦτα παραλιπεῖν. Ἀκραγαντίνος στρατηγὸς ἦν ὄνομα Φοῖνιξ. Συρακοσίοις δὲ ἐπολέμουν οὗτοι· οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε ἀνίστησι πύργον· καὶ κατὰ τοῦτον ἑάλω ἡ πόλις· ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος τούτοις ὁμολογεῖν· οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητὴν· Οὐδὲ τὸ γράμμα Ἡιδέσθη τὸ λέγον μ' ὑἷα Λεωπρέπεος Κεῖσθαι Κήιον ἄνδρα. κατ' εἰπὼν ἄτ' ἐπιλέγει. Οὐδ' ὑμέας, Πολύδευκες, ὑπέτρυσεν, οἱ με μελάθρου Μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε Δαιτυμόνων ἀπο μούνον, ὅτε Κρανώνιος αἴ αἴ Ὀλισθεν μεγάλους οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας, sic enim correxit Bentleyus. Similia de Pindaro traduntur et Theramene Ael. V. H. ix. 21. domum. Quintil. xi. 2. 11 tradit fuisse magnam inter auctores dissensionem Pharsaline fuerit haec domus an Crannone. Alciph. Epist. iii. 68 *Μήποτε οἱ σωτῆρες ἄνακες, ὡς Σιμωνίδη τὸν Λεωπρέπου τοῦ Κρανωνίου συμποσίου ἐξήρπασαν; sanguis Aleuae Scopas ex Aleuadarum familia: Scopadae Crannone, Aleuadae Larisae habitabant.* Schol. Theocr. xvi. 36 *Οἱ Σκοπάδαι Κρανώνιοι τὸ γένος. Κράνων δὲ πόλις Θεσσαλίας ὅθεν Σκόπας ὁ Κρανώνιος Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατείας υἱός. καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις.* Idem Schol. et Clemens Alex. Strom. i. p. 389 S. tradunt Euphorionem de Aleuadis scripsisse; unde Meinekius Anal. Alex. p. 66 opinatus est ab eo etiam hanc de Simonide seruato fabulam expositam fuisse. Cf. Buttmann de Aleuadis, Abhandlungen der Berlin. Akadem. der Wissenschaften pp. 194, 5. **512. Stella Dioscurorum. Leoprepidae** Simonides de se bis dicit fr. 146, 147 Bergk *Ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος. aequa propitia. uiro cum Leoprepidae coniunctum patris laudem laudi filii adnectit; quod ipse fecerat Simonides. Fuitque ipse Leoprepes uir egregius ut ex Aelian. V. H. iv. 24 apparet. 'Leoprepes' famous son.* **513. Euenus.** Plut. de Flu. viii. *Λυκόρμας ποταμὸς ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας· μετωνομάσθη δ' Εὐήνος δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἴδας, ὁ Ἀφαρέως παῖς, δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Μάρπησσαν ἀρπάσας ἀπήνεγκεν εἰς Πλευρώνα. κατηχηθεὶς δὲ περὶ τῶν συμβεβηκότων ὁ Εὐήνος, ἐπεδίωκεν τὸν ἐπίβουλον τῆς ἰδίας θυγατρὸς· γενόμενος δὲ κατὰ Λυκόρμαν καὶ τῆς συλλήψεως ἀπελπίσας, ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν ἔβαλεν· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Εὐήνος μετωνομάσθη.* Similia ap. Plut. Parall. xl ubi ex Dosithei Italicis sumpta dicuntur, Apollod. i. 7. 8, Schol. Ven. Il. ix. 557, Stob. Flor. 100. 15. Hyg. 242 *Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam se praecipitauit.* **514. Tiberinus.** Liu. i. 3 *Capeto Tiberinus (ortus) qui in traiectu Albulae amnis summersus celebre ad posteris nomen flumini dedit.* Excerpt. Diod. vii (Schoenii Chron. Euseb. i. p. 287) *Tiberius Siluius uero annis octo. Hic aduersus Tyrenos exercitum mouens, cum per Albam amnem copias*

traduceret, in gurgitem lapsus obiit; unde et fluuius appellatus est Tiberis. Hanc historiam tradiderat L. Cincius, teste eo qui scripsit de Orig. Gent. Rom. 18. Met. xiv. 614 *Regnum Tiberinus ab illis Cepit, et in Tusci demersus fluminis undis* Nomen fecit aquae. 515. **Astacidaeque modo defixa cadauera sunt.** Sic uersum ex Conr. de Mure restitui; uide me in *Journal of Philology* vii. p. 250. Tydeus pugnantibus septem ad Thebas cum a Menalippo Astaci filio uulneratus paene ad mortem esset, eique Athena medicamentum ferret ex quo immortalis futurus esset Amphiarus, caput Menalippi abscisum Tydeo, quem oderat, adportauit. Is cerebrum exorbuit; quod ob facinus auersata eum Athena non iam passa est uiuere. Apollod. iii. 6. 8. Stat. Th. viii. 753 *ut singultantia uidit Ora trahique oculos seseque agnouit in illo, Imperat abscisum porgi, laeuaque receptum Spectat atrox hostile caput, gliscitque tepentis Lumina torua uidens et adhuc dubitantia figi.* Hinc Lyc. 1066 *κρατόβρωσ* Tydeus dicitur (Saluagn.). **defixa.** Corpus hasta ad terram defixum fingitur, dum caput abscisum esset. **cadauera** de unius cadauere, ut supra *corpora.* **Sunto,** Neue Formenl. ii. p. 364: sic *dicta esto* M. vi. 138, *estote rogati* M. iv. 154. Quod Merkelius et Riesius exhibent *decisa cadauere trunco* ideo non probo (1) quod in nullo bono reperitur codice, (2) quod mire dicitur *esca decisa cadauere* 'may your head be the food of a human being, cut away from the mutilated carcass, a food such as wild beasts might eat,' a quo caput potius abscidendum erat. De re cf. Tac. Hist. iv. 42 *Occurrit truci oratione Curtius Montanus, eo usque progressus ut . . . datam interfectori Pisonis pecuniam a Regulo adpetitumque morsu Pisonis caput obiectaret.* Val. Max. iii. 2. 11 *Eiusdem temporis et notae miles . . . cum ad retinenda arma inutiles uulneribus manus haberet, spoliare se conantis Numidae ceruicem complexus os naribus et auribus corrosis deforme reddidit, inque plenae ultionis morsibus exspirauit.* 517, 518 uidetur recte interpretatus Leopardus Emendat. i. 10 de Biothea (Athen. 349) siue Axiothea, uxore Nicocreontis siue Nicotheontis, regis Cyprii. Neque tamen uerum potest esse quod scribebat Leopardus *Biothean*, quam synizesin nullo modo admissurus erat Ibidis scriptor: sed *Biothean* lingua Cypriorum in *Brothean* uel *Brotean* uidetur corrupisse, quemadmodum Cypriis *τρέμιθος* erat quod Graecis *τρέβινθος* (Steph. B. s. u. *Τρεμιθοῦς*, Schol. Nicand. Ther. 844), *ἀθρίζειν* i. q. *αὐρίζειν* (Hesych.). Simili contractione Tyana Dana, Triocala Tricala uocabantur: sed ex mero scribae errore uidetur *Braciden* pro *Biaciden* positum fuisse Hyg. P. A. ii. 20, ubi Bursianus coni. *Ladicen*, uix satis probabiliter. Sic *Ἀρχίλυκος* Homeri Il. xiv. 451 *Ἀρχίλυκος* est Diodoro iv. 67. Certe non erat cur in Machonis uersibus (Athen. 349) *Βιοθέα* eiceretur a Wesselingio ad Diod. xx. 21 et Meinekio in Anal. Critic. ad Athen. l. c. Rem narrant Diod. xx. 21, Polyæn. viii. 48. Cum Nicocles siue Nicocreon*, et frater eius iussu Ptolemaei primi sese interfecissent, Axiothea conuocatis horum sororibus matribusque ac coniugibus auctor fuit ut secum morerentur potius quam uitam Ptolemaeo acceptam referrent. Itaque clausis foribus in tecta ascendebant; dein his incensis, sese in ignem coniciebant: nouissime Axiothea postquam gladio iugulum transegisset in flammis praecipua data est.

* 'Notandum hic est Nicocreontem eundem esse cum Nicocle, quem eundem Origenes contra Celsum (vii. 54) Aristocreontem uocat. Testantur hoc Athenaeus et Diodorus Siculus. Nam quum hic Machon (Athen. 349 f. *ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν*) scribat Stratonicum occisum a Nicocreonte, eum Phantias (Athen. 352 c.) a Nicocle interfectum est auctor. Rursus quem Diodorus Siculus Nicoclem uocat, hunc is qui indicem Graecum in eum edidit, Nicocreontem nominat.' Leopardus l. c., cui adstipulatur Wesselingius ad Diod. xx. 21: nec multum moror Droysenum Nicoclem Paphium a Nicocreonte quem Salaminis regem fecit Ptolemaeus distinguentem (Hellenismus i. p. 404 not.) cum hic ipse fateatur quae de Nicocle et Axiothea narrentur optime in Nicocreontem cadere.

Similia de uxore Hasdrubalis tradunt Flor. ii. 15, Val. Max. iii. 2. 8. Sed tamen uix satisfactum sic censeo uerbis cupidine mortis, cum potius uitae contemptu Axiothea perierit; praeterea succensae pyrae melius de morte interpreteris qualis fuit Euadnes ac Semiramis ap. Hyg. 243. Vide Excursum. 519. **Inclususque necem cauea.** Recte Laurentius Abstemius et ante eum Scholiasta P de Callisthene locum intellexerunt. De eo omnia collegit C. Muellerus in *Fragm. Historicorum* qui de Alexandro scripserunt. Iustin. 15. 3 *Cum Alexander magnus Callisthenen philosophum propter salutationis Persicae interpellatum morem, insidiarum, quae sibi paratae fuerant, conscium fuisse iratus finxisset, eumque truncatis crudeliter omnibus membris abscisisque auribus ac naso labiisque deforme ac miserandum spectaculum reddidisset, insuper in cauea cum cane clausum ad metum ceterorum circumferret; tunc Lysimachus, audire Callisthenen et praecepta ab eo uirtutis accipere solitus, miseratus tanti uiri non culpa, sed libertatis poenas pendentis, uenenum ei in remedia calamitatum dedit.* Diog. L. v. 5 Δόξας Ἐρμολάφ συμμετεσχηκέναι τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐπιβουλῆς ἐν σιδηρᾷ περιήγετο γαλεάγρα, φθειριῶν καὶ ἀκόμιστος καὶ τέλος λέοντι παραβληθεὶς οὕτω κατέστρεψεν. Similia Suidas s. u. Καλλισθένης. Sed Plutarchus Alex. 55, Arrianus iv. 14, Curtius viii. 8 alia et ueriora tradunt, Callisthenen aut post tormenta suspensum fuisse, aut uinctum et cum exercitu huc illuc circumlatum, donec morbo perierit. Grote Hist. of Greece xii. p. 302. Idem supplicium caueae siue γαλεαγράφ perpressus est a Lysimacho Telesphorus Plut. de Exil. xvi, Athen. 616, Sen. de Ira iii. 17. ut ille. Celebris inter scriptores mors Callisthenis. Fuit Theophrasti liber singularis Καλλισθένης ἢ περὶ πένθους (Diog. L. v. 44, Tusc. Disp. iii. 10. 21, v. 9. 25). Sen. N. Q. vi. 23 *Si quid apud te profectura testium turba est: hanc enim Callisthenes probat, non contemptus uir. fuit enim illi nobile ingenium et furibundi regis impatiens. hic est Alexandri crimen aeternum quod nulla uirtus, nulla bellorum felicitas redimet.* 520. **Non profecturae** quominus moreretur. M. vi. 261 *Vltimus Ilioneus non profectura precando Brachia sustulerat,* xiii. 411. **conditor** Tr. ii. 416 *Eubius infurae conditor historiae.* historiae Alexandri rerum gestarum, τῶν κατ' Ἀλέξανδρον. Cic. de Orat. ii. 14. 58 *Post ab Aristotele (profectus) Callisthenes comes Alexandri scripsit historiam. Et hic quidem rhetorico paene more.* (Abstemius). 521. **repertori.** Recte Archilochum intelligunt, qui *iambicum metrum primus inuenit,* Acron ad Hor. A. P. 79 *Archilochum proprio rabies armauit iambo,* cf. Plut. de Mus. xxviii; quamuis etiam Simonidi Amorgino id a nonnullis adtributum dicat Suidas s. u. Σιμωνίδης, Anonym. ap. Welcker in Mus. Rhen. 1835 p. 354 (Mure Crit. Hist. of Greece iii. p. 173); Aristoteles autem Poet. iv iambum naturale quiddam et ex loquendo quasi sponte ortum censeat. **pugnacis.** Hor. Epod. 6. 11 *in malos asperrimus Parata tollo cornua Qualis Lycambae spretus infido gener.* Sic Catullus xl. 2. 4 monet Ravidum ne actus praeceps in suos iambos *Vecordem paret excitare rixam.* 522. **in exitium** neque de Archilochus hoc traditum neque Simonide: nam de Simonidis morte non constat, Archilochum in pugna necauit Calondas, cognomine Corax, teste Suida, h. e. ut uidetur, Aeliano, cf. Plut. de Sera Num. Vind. xvii. Sed fortasse recordatus est poeta notum illud Archilochi τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνειληφας (Lucian. Pseudol. i) quod is in maledicentem sibi ob nimiam asperitatem carminum fertur dixisse: nam ut cicada si alas prehenderit quamuis sit natura loquacissima, fit apprehensa loquacior, sic Archilochus, cum natura esset acerbissimus, etiam acerbior corripienti fiebat; quae proteruitas linguae non mirum si in exitium ipsius a nonnullis fingebatur exarsisse, quemadmodum cicada prehendentis iram in se irritat magis magisque obstrepens. Et Pindarus dicit Pyth. ii. 55, quem locum attulit Saluagn. Εἶδον γὰρ ἕκασ ἐὼν τὰ πόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ Ψογερὸν

Ἀρχιλοχὸν βαρυλόγοις ἔχθεσιν Πιαινόμενον. Ad exilium uix retulerim; quod librorumne quos *Lacedaemonii e ciuitate exportari iusserunt, quia domum sibi inuisam obscenis maledictis lacerauerat* (Val. Max. vi. 3. 1 Ext.), an ipsius Archilochi fuerit (Plut. Lacon. Instit. xxxiv) in dubio est.

523. parum stabili Alciatus (Parerg. Iur. v. 18) interpr. de Hipponacte qui *parum stabili carmine* h. e. ischiorrogico uel scazonte laesit *Athenin* (sic enim legit Alc.) et Bupalum statuarios, quia imagines eius in ludibrium fecerant, teste Suid. s. u. Ἰππώναξ: et hoc placuit Turnebo ix. 25, Ten Brink in Philolog. vi. p. 68, Bergkio Poet. Lyr. p. 755. Sane de paupertate sua saepius questus est Hipponax, ut fr. 17 Β Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ καὶ βαμβακύζω, fr. 19 Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν Δασείαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς, Οὐτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασείησιν Ἐκρυψας, ὡς μὴ μοι χίμετρα ῥήγνυται. Sed Hipponactem fame periisse non constat (Weichert Poet. Lat. Rell. p. 320) nec *Athenin* habent MSS sed *Athenas*. Mihi uidetur significari Euboeus Parius de quo Athenaeus 698 haec habet Πολλοὶ τινες παρωδιῶν ποιητὰὶ γεγόνασιν, ἐνδοξότατος δ' ἦν Εὐβοῖος ὁ Πάριος, γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον. οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναῖος λαιδορησάμενος, καὶ σώζεται αὐτοῦ τῶν παρωδιῶν βιβλία τέσσαρα. Cum Boeoto, et ipso parodiarum scriptore, comparatur ab Alexandro Aetolo ap. Athen. 699, cuius uerba de Boeoto Φλύων ἀνθηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ egestatem significant qualis etiam in Euboeo, simili scriptore et qui in Athenienses inuectus fuerit, potuit esse. Nec male de parodiis dicitur *parum stabili*, h. e. non in longum duraturo. Vel (2) Menippus, qui σπουδογέλοια scripsit, *parum stabile carmen*, ut docet Lucianus Bis Accus. xxxiii citatus a Riesio Varron. Sat. p. 11 Κρᾶσίν τινα παράδοξον κέκραμαι καὶ οὔτε πεζὸς εἶμι οὔτε ἐπὶ τῶν μέτρων βέβηκα, ἀλλὰ ἵπποκενταύρου δίκην σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσι δοκῶ. Hic pannis uelatus inducitur a Luciano (Dial. Mort. i. 2) et ad summam inopiam redactus suspendio uitam finiuit (Diog. L. vi. 100). An est (3) Diagoras Melius, contemptor deorum philosophus, idem poeta lyricus? (Suid. s. u.) Hic enim cum Athenis agens multa de Eleusiniis probrosa effudisset, accusatus tamquam impius, Pallenen Achaiae in exilium se recepit, postremo Corinthum, ubi mortuus est (Suid. s. u., Hesych. Milesius ap. Muelleri Fragm. Hist. Graec. iv. p. 160). Nam si dithyrambicis quae scripsisse fertur (Schol. Ar. Ran. 320) contumeliosius dixerat de sacris uel dis Atheniensium, merito poterat dici *parum stabili carmine laesisse Athenas*. Cf. Lys. in Andoc. 17 Τοσοῦτῳ δ' οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερά καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρή, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα τὰ ἱερά. Qui quamquam a nullo, quod sciam, dicitur periisse inuisus deficiente cibo, quanto odio fuerit Atheniensibus testatur decretum quod ex Crateri Συναγωγῇ ψηφισμάτων citat Schol. Arist. Au. 1073 Τῷ μὲν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι δύο: cf. Diod. xiii. 6; neque a uero abhorret huiusmodi mortem fictam postea fuisse ab iis qui ἄθεον uocatum Diagoran meminissent. Ceterorum coniecturas uide ap. Weichert. Poet. Lat. p. 319.

525. lyrae uates fertur periisse seuerae. Hic quis fuerit, incertum. Si ex Saluagnii sententia **dextera laesa** fides uiolata intelligenda est, equidem de Timocreonte potius quam de Alcaeii minacibus Camenis (Hor. C. iv. 9. 7) interpretor, quamuis id nemo ante me uideatur coniecisse. Plut. Them. xxi Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς ἐν ᾄσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον προεμένου δι' ἀργύριον. λέγει δ' οὕτως (post laudes Aristidis) ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Δατώ, Ψεύστην ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα Ξείνον ἐόντ' ἀργυρίοισι κυβαλικοῖσι πεισθεῖς οὐ κατὰ γεν' Ἐς πατρίδ' Ἰάλυσον, λαβὼν δὲ Τρί' ἀργύρου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον, τοὺς μὲν κατὰ γων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων,

Ἄργυρίων ὑπόπλεως (Bergk P. L. p. 1202). Πολὺ δ' ἀσελγεστέρα καὶ ἀναπεπταμένη μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα βλασφημία κέχρηται μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην ὃ Τιμοκρέων ἄσμα ποιήσας, οὗ ἐστὶν ἀρχὴ Μοῦσα τοῦδε τοῦ μέλεος Κλέος ἀν' Ἑλλαντας τίθει Ὡς εἰκόσ καὶ δίκαιον. Cf. Suidas s. u. Τιμοκρέων· εἰς δὲν (Themistoclem) καὶ ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινὸς ποιήματος. Timocreon poeta lyricus (uide Bernhardium ad Suid. ii. p. 1143) exul de patria Ialyso, urbe Rhodia, quod Medis faueret, cum amicum Themistoclem frustra implorasset ut in patriam reuocaretur, poema scripsit quo eum arguebat tamquam spreta amicitia pecuniam accepisset ne sibi reditum efficeret. Diciturque Themistocles ipse suffragium contra Timocreontem de medismo reum tulisse. Nec semel tantum Timocreon eum lacessiuit, sed alia etiam scripsit postquam Themistocles exul ipse factus est. Quam asperae linguae fuerit testatur epigramma ap. Athen. 415 Πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ πιῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν Ἄνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος. **526. dextera laesa** a Themistocle uiolata fides amicitiae, cf. Aen. iv. 597 *En dextra fidesque*. Quod sane durius. Vide Excursum. **527. Steph. B. s. u. Ὁρέσται.** Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς φησιν ὅτι ἐπεὶ ἀφείθη τῆς μανίας Ὁρέστης, φεύγων διὰ τὴν αἰδῶ μετὰ τῆς Ἑρμιόνης εἰς ταύτην ἦλθε τὴν γῆν καὶ παῖδα ἔσχεν Ὁρέστην, οὗ ἄρξαντος ἐκλήθησαν Ὁρέσται· αὐτὸς δὲ ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεὶς θνήσκει εἰς χωρίον τῆς Ἀρκαδίας, τὸ λεγόμενον Ὁρέστειον. Eadem habet Schol. Eurip. Orest. 1645, Tzetz. ad Lyc. 1374. **528. uirus habente** Trist. iv. 1. 84 *telo uirus habente perit*. **529. coniugii nox prima.** Sen. Controu. i. 2. 22 Burs. *Nouimus istam maritorum abstinentiam, qui etiamsi primam uirginibus timidis remisere noctem, uicinis tamen locis ludunt.* nouissima ultima. **530. Eupolis.** A. P. vii. 298 Αἰαὶ τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα Νυμφίον ἢ νύμφην· ἠνίκα δ' ἀμφοτέρους, Εὔπολιν ὡς ἀγαθὴν τε Λυκαίνιον, ὧν ὑμέναιον Ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσῶν θάλαμος, Οὐκ ἄλλου τόδε κῆδος ἰσόρροπον, ὡς σὺ μὲν υἷον, Νίκι, σὺ δ' ἔκλαυσας, Θεύδικε, θυγατέρα (Const. Fanensis). Etiam Anth. P. ix. 422 Diogenes quidam dicitur nouum iniens coniugium prima nocte cum nupta periisse. **531. cothurnatum** tragicum poetam Am. ii. 18. 18: sic *cothurnatum uatem* dicit Euripidem 595. **Lycophrona** Tzetz. Schol. Lyc. p. 263 Müller Ὁ Λυκόφρων τῷ μὲν γένει ἦν Χαλκιδεὺς υἱὸς Σωκλέους, ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου κατὰ τινὰς. ἦν δὲ εἰς τῶν ἐπτὰ ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ἐπτὰ εἶναι τῆς πλειάδος ἐλέγοντο. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης. Idem dicit Lycophrona 64 uel 46 tragoedias scripsisse praeter Alexandram (p. 270), ex quibus 19 nomina habent ap. Suidam (Clinton F. H. iii. p. 502). **532. Haereat fixa** figat se et haereat. **fibris** siue iecoris siue pulmonis. Hoc ab alio nemine uidetur traditum. Sed non sine causa *Lycophronis atris* (Stat. S. v. 3. 157) mentionem fecit poeta Ibidis, carminis uix minus tenebricosi. Qui quod *cothurnatum* eum uocat, respexit credo Alexandram quae sola dicta est ἡ τραγωδία (Schol. Lyc. 1226), cf. Welckeri Griech. Trag. iii. p. 1259. **533. lacer spargare.** Sic de eadem re M. iii. 522, 3 *Mille lacer spargere locis, et sanguine siluas Foedabis matremque tuam matrisque sorores.* **534. angue creatus** auo Pentheus, filius Echionis, nepos Cadmi Apollod. iii. 4. 1, iii. 5. 2, qui a matre et materteris discerptus est. Eur. Bacch., Theoc. xxvi. **535. feros** 'rude.' Verg. E. 5. 21 *montesque feri siluaeque locuntur*. Sic *mare ferum* Cat. lxiii. 40, *feris Scythiae Sarmatiaeque iugis* Trist. i. 8. 40. **536. coniunx** Dirce. Hyg. 7 *Lycus Dircen in matrimonium duxit, cui suspicio incidit uirum suum clam cum Antiope concubuisse: itaque imperauit famulis ut eam in tenebris uinctam clauderent. cui postquam partus instabat, effugit ex uinculis Iouis uoluntate in montem Cithaeronem: cumque partus premeret et quaereret ubi pareret, dolor eam in ipso biuio coegit partum edere. quos pastores pro suis educarunt et appellarunt Zethon ἀπὸ τοῦ ζῆτεῖν τόπον, alterum autem*

Amphionem ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὄδον αὐτὸν ἔτεκεν *id est quoniam in biuio eam edidit. qui postquam matrem agnouerunt Dirce ad taurum indomitum deligatam uita priuarunt.* **inperiosa.** Prop. iii. 15. 13 *A quotiens pulcros ussit regina (Dirce) capillos (Antiope) Molliaque inmites fixit in ora manus. A quotiens famulam pensis oneravit iniquis Et caput in dura ponere iussit humo. Saepe illam inmundis passa est habitare tenebris, Vilem ieiunae saepe negauit aquam.* **Lyci regis Thebanorum** Apollod. iii. 5. 5. Variè tradita est historia, ut ex Hygino 7, 8 apparet. **537. paelex inuita sororis** Philomela quam Tereus, maritus Procnes sororis eius, *inuitam in morte compressit* (Hyg. 45), *Luctantemque loqui, comprehensam forcipe linguam, Abstulit ense fero* (M. vi. 556). Haec ab Hygino *paelex Terei*, ab Ouidio *paelex sororis* bis uocatur (M. vi. 537, 606). **538. ante pedes tuos te ipso inspectante.** **539, 540.** Recepti emendationem Leopardi, etsi codicum scripturam ipse tutatus fuero in Diario Philologiae Cantabrig. vii. pp. 252, 3. Fons uitii in corrupta uoce *lesus* quod uerum non esse indicio est *leius*, quod habet Conradus de Mure. **Conditor tardae Cyrae** est Battus, qui Cyrenas condidit, sed post multos annos quibus in uarias regiones orbis diuagatus est, ut narrant Herodotus iv. 153–158, Iustinus xiii. 7. **539. Conditor.** Iustin. xiii. 7 *Cyrene condita fuit ab Aristaeo*, cui nomen Batto propter linguae obligationem *fuit*. Herod. iv. 156 *συγκτίζουσι Βάττω Κυρήνην*. Heraclid. Pont. p. 212 Müller *Κυρήνην ᾠκίσε Βάττος*. **Conditor Cyrae** sic dictum uidetur ut Graeci non solum *πόλιω κτίζειν*, sed *κόλπον μυχόν* et similia dixerunt. (Vit. Herodot. ii.) Sic *uastare exscindere hostem* ap. Tacitum. (Shilleto ad Thuc. ii. 61.) Pari modo Statius S. iv. 3. 72 *Camporum bone conditor meorum* dixit de Domitiano Vulturum alueo continente et pontem super struente. **tardae** Secundum Herodotum Battus cum Theraeis Platean per duos annos, Azirin per sex incolebat priusquam in Cyrenaicam uenit (iv. 157, 158). Sed et post acceptum a Pythia responsum, quo iussi erant Africam petere, interiectum tempus fuisse, nec statim rem adgressos tradit Iustinus xiii. 7. **Blaesus.** Sic Romano nomine uocat *Battum*, tamquam *ισχνόφωνον καὶ τραυλόν* (Herod. iv. 155). Hesych. *Βάττος Λίβυες τραυλόφωνος ισχνόφωνος*. Orta uidetur haec interpretatio nominis ex oraculo *Βάττ', ἐπὶ φωνὴν ἦλθες*: quamquam reuera *Battus* Libycum nomen *regis* fuit teste Herod. iv. 155. **Cyrae fontis** (Steph. B. s. u. *Κυρήνη*, Schol. Pind. Pyth. iv. 523, Callim. H. Apoll. 88 et Schol.) uel montis (Iust. xiii. 7 *pulsis accolis montem Cyran et propter amoenitatem loci et propter fontis ubertatem occupauere*) in quo condita est Cyrene. Quod *Cyrae* priore syllaba producta posuit, id non ex Callim. H. Apoll. 88 excuses (nam ibi scribendum est cum O. Schneidero ex Pindari Schol. P. iv. 523 *Οἱ δ' οὐπω πηγῆσι Κύρης ἐδύναντο πελάσσαι, non πηγῆς* (codd. *πηγῆς*), sed ex pari inconstantia qua *Κυρήνη* primam syllabam modo longam, modo correptam habet, ut fusius docet Schneiderus in loc. **540.** Notandum triplex sonus *in*, quod in Ouidio sane rarius. Ad sententiam similiter Lycophron de Menelao Al. 823 *Ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχοῦς; Ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών;* Val. F. iv. 447 *Nec mihi diuersis erratum casibus orbem Amissas aut flere domos aut dulcia tempus Lumina.* **541.** 'And that the busy Bee in th' Eyes hir hurtfull stinge may sticke: As with the same in times agoe they did Acheus pricke.' T. Vnderdown. **opifex**, *ἐργοφόρος* Ael. H. A. v. 42. Nescio an genus apum siluestre respexerit quae *multo iracundiores sed opere ac labore praestantes* dicuntur a Plinio xi. 59. Aristot. H. A. ix. 40 *αἱ ἀπὸ τῶν ὑλονόμων δασύτεραι καὶ ἐλάττους καὶ ἐργατικώτεραι καὶ χαλεπώτεραι.* **uati** quod fecit 'as it treated the seer.' Cf. 574. Hic datiuus rarissimus dicitur Drägero Hist. Synt. i. p. 519, qui citat Ter. Andr. i. 1. 85, Cic. pro Caec. xi. 30. **Achaeo** quis fuerit, incertum. Scholiastae poetam huius

nominis intelligunt. Sane duos Achaeos Suidas commemorat, tragicos utrosque; quorum prior aequalis Euripidi, alter recentior fuit: sed nihil de horum morte constat. Mihi *uates Achaeus* uidetur Aristaeus esse: hic enim et *χρησμολόγος* dicitur Clem. Strom. 144 S. et *Achaeus* suo iure uocandus erat, ut pote Thessalus (Schol. Ap. R. i. 177, 284, iii. 775, iv. 1329), et contra apum morsus operimentum quoddam oculorum inuenit. Nonn. Dionys. v. 243 *Κείνος ἀνὴρ ἐνόησε πολυτρήτων στίχα σίμβλων Πλαζομένης δ' ἔστησεν ἐρημάδος ἔργα μελίσης.* 247 *Καὶ λινέαις ἀψίσι πολυπλέκτιο χιτῶνος Γυία περισφίγγας ὀνύχων ἀπο μέχρι κομάων Φρικτὰ κορυσσομένης ἐφυλάσσετο κέντρα μελίσης,* quod non fecisset nisi apum aculeos ipse expertus esset. Neque a uero abhorret Aristaeum a nonnullis dictum esse sic oculis caruisse, nam secundum Plut. Amat. xiv *Εὔχονται δ' Ἀρισταίῳ δολοῦντες ὀρύγμασι καὶ βρόχοις λύκους καὶ ἄρκτους, Ὃς πρῶτος θήρεσσιν ἔθηκε ποδάγρας.* Apum uulnera interdum letifera fuisse docent non solum Nicander Ther. 805-9, Anth. P. ix. 302, et 548, sed etiam quae de Rhauciis Cretensibus ex Antenoris Creticis sumpsit Aelianus H. A. xvii. 35. Aristaeum uero hic significari etiam haec persuadent (1) quod a Batto, cui cognomen *Aristaeo* fuit, transitus sic fit ad cognominem Aristaeum, uelut uu. 457-460 ab Hippomene transitur ad Hippomenem, uu. 555-558 tres Glauci propter simile nomen simul inducuntur, (2) quod fabula de Cyrene eiusque Aristaeo filio quasi perpetuo uinculo cum Batto atque eius urbe Cyrenis cohaeret. Vide Pind. P. v, Iustin. xiii. 7. 7-11, (3) quod ab Aristaeo non temere transitur ad Prometheus. Nam Hydrochoeus siue Aquarius teste Schol. Germanici Arat. p. 55 Breysig nonnullis *Pyrrhae* (544) maritus Deucalion, ab antiquis Aristaeus filius Cyrenes habebatur. **542. spicula aculeos** ut *spicula crabronum* M. xi. 335. *condat 'bury' 'sheathe,'* M. xiii. 458 *iugulo uel pectore telum Conde meo,* 561 *digitos in perfida lumina condit.* **543. carparis uiscera,** uulturium feras laniantem uiscera. **544. Vt cui,** ut is qui fratrem habuit genitorem Pyrrhae; quibus ambagibus *αἰνίττεται* Epimetheum, fratrem Promethei. Nam *ex Iapeto et Clymene Atlas Epimetheus Prometheus* (Hyg. Praef.), *Pyrrha Epimethei filia* (Hyg. 155). **545. Vt puer Harpagides** filius Harpagi. 'Harpagus, a quo Harpagides patronymicum trahitur, fuit amicus Astyagis Medorum regis; cui rex iratus, quod Cyrum ex filia nepotem uiuere comperisset, quem illi, ut fido et arcanorum participi necandum tradiderat, proprium filium epulandum apposuit.' Laurentius Abstemius, qui primus locum recte interpretatus est. Rem narrant Herodotus i. 117-119, Iustinus i. 5. **referas exempla Thyestae,** et Thyestae et Harpago apposita sunt corpora filiorum praeter caput pedes manus (Aesch. Ag. 1594, Herod. i. 119). **546. uiscera patris.** Ag. 1097 *Ὅπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.* **547. Trunca,** sc. membra. **mutilatis,** 'hacked in pieces.' **partibus** quid sit docet M. xiv. 61 *primo non credens corporis illas Esse sui partes,* 64 *Et corpus quaerens femorum crurumque pedumque Cerbereos rictus pro partibus inuenit illis.* xiv. 541 *nemorum partes et membra meorum.* **548. Mamertae.** Sic Merkelium secutus scripsi, non ut plerique *Mimnermi*. Hunc Mamertam eundem habeo qui Mamercus a Plutarcho Timol. xiii, xxxi, xxxiv, Diod. xvi. 69, Corn. Nep. Tim. ii, a Polyaeo v. 12 Milarchus dicitur. Fuit tyrannus Catanensium, et cum aliis Timoleontem aggressus est, mox ab eo uictus ad flumen Abolum Lucaniam cum classe aduehebatur ut inde auxilia asportaret, cum retroactis trimibus qui cum eo erant in Siciliam reuertuntur et Catanam Timoleonti produnt. Mamercus Messenen ad Hipponem, eius tyrannum, confugit: quo capto et per tormenta interempto ipse se Timoleonti tradidit. Ab hoc missus Syracusas, in theatro conatus se oratione defendere, cum strepitu audientium exciperetur, illiso capite in subsellium mortem sibi inferebat, sed uiuus abductus piratae more extinctus

est (Timol. xxxiv). Scripsit carmina, ex quibus epigramma extat ap. Plut. Timol. xxxii, Bergk P. L. p. 638, cf. Grote Hist. of Greece xi pp. 259, 260.

membra. Mamercus ἤνπερ οἱ λησταὶ δίκην ἔδωκε (Plut. Tim. xxxiv). Qualis ea mors fuerit docet Anth. P. xi. 280. 1, 3 ubi Hegemon quidam piratas concidere (κατατέμνειν) dicitur. Suid. s. u. Κιλίκιος ὄλεθρος dicit piratas ἐπ' ὤμότητι διαβεβλήσθαι unde non mirum si ipsi crudelibus suppliciis afficiebantur.

549. Syracosio. Scholiastae Theocritum intelligunt, qui in epigrammate Anth. P. ix. 434. 2 de se loquens Εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν, ait, εἰμὶ Συρηκοσίων, et sic Vergilius Ecl. vi. 1 *Syracosio uersu* se ludere *id est imitari Theocritum Syracusanum* (Seru. ad loc.) profitetur. Sed hunc laqueo periisse apud neminem constat, quamquam non absurde Alciatus Parerg. ix. 23 coniecit allusisse Ouidium ad eum amatorem qui ap. Theocritum Id. xxiii se ipsum amore dilecti pueri suspenderit (49-52): idque eo ueri similis fit quod hoc carmen, ut inter Theocriti idyllia locum habet, ita a Theocrito nullo modo scribi potuit, uide Wordsworthium p. 173: nam siue ab antiquis cum Theocriteis legebatur, satis ad hoc causae fuit quod Theocriti mortem credebatur narrare; siue a recentiore aliquo Theocriti idylliis adnumeratum est, fecit id quia ad poetae fatum pertinere carmen antiquitus traditum uiderat. Certe non potest significari Antiphon, ut post Bonannum * Syracus. Antiq. ii. 2, Welckero (Griech. Tragöd. iii. p. 1041) placuit. Hic enim etsi Syracusis uixit cum Dionysio tyranno eiusque tragoedias refingebat, atque adeo mortem sibi peperisse dicebatur quod eas acerbis reprehenderet, laqueo non est interemptus, sed aut tormentis (Plut. de Stoic. Repugn. xxxvii) aut fuste (μέλλων ἀποτυμπανίζεσθαι Arist. Rhet. ii. 6). Neque uero est Empedocles, quamuis eum Demetrius Troezenius ap. Diog. L. viii. 74 narret Ἀψάμενον βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ κραινείης Ἀρχέν' ἀποκρεμάσαι: nam Empedocles dicitur uu. 597, 8 in Aetnam insiluisse. An est Philoxenus? Huic enim siue propter helluationem qua polypum δίπηχυν fertur degluttisse precatusque ut tria colla haberet quibus omnia et sine fine uoraret (Athen. 341, Ael. V. H. x. 9), siue ob epistulam quam Dionysio postquam euaserat ex latomiis Syracusanis, quo a tyranno damnatus erat, rescripsit, nihil continentem praeter unum ου siue υ, h. e. simul imaginem restis, simul recusandi signum, huiusmodi mors per laqueum merito adfingi potuit. Suidas Φιλοξένου γραμματίον' ἐπὶ τῶν μὴ πειθόμενων ἐφ' οἷς παρακαλοῦνται, ἀλλ' ἀπαγορευόντων μᾶλλον. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἀσ ἐνέπεσεν, ὅτι τὰς Διονυσίου τοῦ τυράννου τραγωδίας οὐκ ἐπήνει, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας. μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν καὶ ἀξιοῦντος διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, Φιλόξενος ἀντιγράψαι μὲν οὐκ ἔγνω, λαβὼν δὲ βιβλίον τὸ οὐ στοιχείον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν αὐτῷ διὰ τούτου δηλώσας ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. Cf. Scaligeri Auson. Lect. ii. 20. Quamquam huic suam uoracitatem exitium tulisse, testis est Athenaeus 341. **praestrieta fauce** 'by strangulation,' Plin. H. N. xvii. 234 *crassescens (cortex) praestringit et strangulat.*

550. animae genitium credo, cf. *uocis iter* 570.

551. Nuda pateant, i. q. nudentur et pateant. **direpta pelle** 'by stripping away the skin.' M. vi. 387 *Clamanti cutis est summos*

* Bonannus (Syracus. Antiq. ii. 2) in disputatione quam de hoc loco Ibidis scripsit, negauit significari posse Theocritum Syracusanum, qui epoto ueneno periisse dicatur in Idyllio quod de eo sub Bionis nomine scripserit Moschus (iii. 111); idemque suspicatus est ad Syracusanum tralata fuisse quae de Chio uerius narrentur; sed in nullo loco ex iis quos de Theocrito Chio citant Bernhardius ad Suidam s. u. Müllerus in Fragm. Hist. Graec. ii. pp. 86, 87 constat hunc *strangulatum* fuisse, sed tantum ab Antigono necatum; nisi forte ex uerbis Antigoni ap. Plut. Mor. 11 τοιγαροῦν, ἔφη, τὴν κεφαλὴν οὐχ ἔξεισ compasso per laqueum spiritu periisse iudicabitur. Vide Macrob. Sat. vii. 3. 12.

direpta per artus. Nicand. Al. 302 Μαρσύου ἤχι τε Φοῖβος ἀπὸ φλόα δύσατο γυίων. **552. cuius nomina Marsyas.** Hyg. 165 *Quas (Mineruae abiectas tibias) Marsyas Oeagri filius unus e Satyris inuenit. quibus assidue commeletando sonum suauiolem in dies faciebat, adeo ut Apollinem ad citharae cantum in certamen prouocaret. quo ut Apollo uenit, Musas iudices sumpserunt: et cum iam Marsyas inde uictor discederet, Apollo citharam uersabat, idemque sonus erat; quod Marsya tibiis facere non potuit. itaque Apollo uictum Marsyan ad arborem religatum Scythae tradidit, qui eum membratim separauit. reliquum corpus discipulo Olympo sepulturae tradidit: e cuius sanguine flumen Marsya est appellatum.* M. vi. 400 *Marsya nomen habet, Phrygiae liquidissimus amnis, quem locum attulit Mauricius Schmidt ad Hyg. 165.* **553. Saxificae Medusae.** M. v. 216 *Vincis, ait, Perseu; remoue tua monstra, tuaeque Saxificos uultus, quaecunque ea, tolle Medusae.* **554. Cephenum Aethiopum.** Tzetzes ad Lyc. 834 docet a stultis (μωροὶ) tantummodo *Cephenas* Aethiopas dici. Sed iam Deinias ap. Phot. p. 443 Bekker narrat ἐξ Ἀργους εἰς Αἰθιοπίαν, ἐκαλεῖτο δὲ τότε Κηφηνία, παραγεγονότα ἐπὶ λύσει τῆς Κηφέως θυγατρὸς τὸν Περσεύα: Alexander Polyhistor ap. Steph. B. s. u. Λιβύη inter Libyae nomina retulerat Κηφηνίαν: ut non sine causa Ouidius Met. iv. 763, v. 97 *Cephenas* uocarit eos de quibus ante (iv. 668) dixerat *Aethiopum populos Cepheaque conspiciat arua.* Historia extat ap. Apollod. ii. 4. 3, Met. v. 1 sqq. Hyg. 64 *Cassiope filiae suae Andromedae formam Nereidibus anteposuit. ob id Neptunus expostulauit, ut Andromeda Cephei filia ceto obiceretur. quae cum esset obiecta Perseus Mercurii talaribus uolans eo dicitur uenisse et eam liberasse a periculo. quam cum abducere uellet, Cepheus pater cum Agenore, cuius sponsa fuit, Perseum clam interficere uoluerunt. ille cognita re caput Gorgonis eis ostendit, omnesque ab humana specie sunt informati in saxum. multos.* M. v. 207 *Nomina longa mora est media de plebe uirorum Dicere. Bis centum restabant corpora pugnae. Gorgone bis centum riguerunt corpora uisa.* **555. Potniadum.** Potniae urbs Boeotiae. Probus ad Verg. G. iii. 267, p. 67 Keil *Potnia urbs est Boeotiae ubi Glaucus Sisyphi filius et Merope, ut Asclepiades in Τραγωδουμένων libro primo ait, habuit equas, quas ad-sueuerat humana carne alere, quo cupidius in hostem irruerent et perniciosius. ipsum autem, cum alimenta defecissent, deuorauerunt in ludis funebribus Peliae.* Alii aliter rem narrant Hyg. 250, 273, Seru. ad G. iii. 267, Philargyr. ibid., Schol. Eur. Orest. 1124, Pausanias vi. 20. 19 ubi Ταράξιππος nominatur. Aelianus H. A. xv. 25 tradit fontem fuisse Potniis quem bibentes equi insanirent. **556. Glaucus ut alter, ὁ Ἀθηδόμιος ἀλιεντής** (Athen. 679). De eo quidquid ueteres tradiderant collegit Athenaeus 296, 297. Paus. ix. 22. 7 *Τούτων τὲ δὴ ἐστὶ τῆ Ἀθηδόμι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῆ θαλάσση καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν ἀλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας (herbam dicit cuius gustu immortalitatem consecutus est Glaucus, cf. Aesch. fr. Glauci 27 Nauck, Athen. 679, Apostol. v. 49, Ouid. M. xiii. 905, sqq., Lobeck Agl. p. 866, Meineke Anal. Al. p. 238) ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσση γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προλέγειν οἷ τε ἄλλοι πιστὰ ἡγῆνται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι.* Scripsit tragoediam de hoc Glaucō Aeschylus, hymnos Euanthes et Pindarus, epos Alexander Aetolus, cuius fragm. extat ap. Athen. 296. **557. nomen.** Glaucō Minois filio, qui infans adhuc dum murem persequitur (Apollod. iii. 3. 1) uel pila ludit (Hyg. 136) in dolium mellis cecidit, et sic exstinctus est. Hunc Polyidus uates, monumento cum eo inclusus, cum occisum anguem reuocatum ad uitam ab alio herbam adferente uidisset, eadem usus herba reuiuiscere fecit. Claudianus B. Get. 443 *Cretaque, si uerax narratur fabula, uidit Minoum rupto puerum prodire sepulcro, Quem senior uates auium clangore repertum Gramine restituit;*

mirae nam munere sortis Dulcia mella necem, uitam dedit horridus anguis (Const. Fanensis). Extat epistula quae fertur Eratosthenis ad Ptolemaeum de sepulcro quod Glaucos Minos exstruxit, nota propter cubi duplicationem, ap. Eutocium ad Archimed. de Sphaer. et Cyl. ii. p. 144 ed. Torelli. Eam exhibuit in Eratosthenis reliquiis Hillerus p. 125. Rem fusius narrant Apollod. iii. 3. 1, Hyg. 136. Coniunxerunt trium Glaucorum fabulas etiam Apostolius v. 47, 48, 49, Eudocia Viol. 242-244.

558. Praefocent uocabulum medicorum 'choke.' **noxia.** Melius fortasse scripserim *Gnosia*. Gnosos enim Minois regia Od. xix. 178.

559. Sollicitoque ore ob metum mortis. **Anyti** qui cum Meleto et Lycone Socratem accusarunt Plat. Apol. x 'Ἐκ τούτων καὶ Μέλητος μοι ἐπέθετο καὶ Ἄνυτος καὶ Λύκων, Μέλητος μὲν ὑπὲρ τῶν ποιητῶν ἀχθόμενος, Ἄνυτος δὲ ὑπὲρ τῶν δημιουργῶν καὶ τῶν πολιτικῶν, Λύκων δὲ ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. **doctissimus.** Nam in eo praecipue uertebatur accusatio Socratis quod σοφὸς esset et σοφίαν indagare se profiteretur. Responderatque Chaerophonti Pythia, sciscitanti numquis Socrate esset sapientior, μηδένα σοφώτερον εἶναι (Apol. v). *Anyti reum* Socratem dixerat Horatius S. ii. 4. 3.

560. Inperturbato 'unruffled,' 'composed' uidetur Stoicorum esse. Sen. Ep. 85. 2 *Qui constans est, inperturbatus est. qui inperturbatus est, sine tristitia est.* quod bibit cicutae potum. Phaed. lxvi Καὶ ἄμα ὠρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει. καὶ ὃς λαβὼν καὶ μάλα ἴλεως, ὃ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τί λέγεις, ἔφη, περὶ τοῦδε τοῦ πόματος πρὸς τὸ ἀποσπείσαι τι; ἔξεστιν, ἢ οὐ; **561. si quid amas si quid amati habes.** **Haemone** quam Haemoni, compendiarii comparatiui rariore usu; simillime tamen Scriptor Nucis 17, 18 *At postquam platani sterilem praebentibus umbram Vberior quauis arbore uenit honor,* h. e. quam ulli arbori. Haemon filius Creontis, sponsus Antigoniae, cum eam Creon damnasset ut in sepulcro uiua clauderetur, iuxta eam gladio se interfecit, uti narrat Sophocles Antig. 1220-1225 ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι τὴν μὲν κρεμαστὴν ἀχένος κατείδομεν, Βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην, τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετῆ προσκείμενον Εὐνῆς ἀποιμῶζοντα τῆς κάτω φθορὰν καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1234-1239 εἶθ' ὁ δύσμορος Αὐτῷ χολωθεὶς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς ἠρρισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν Ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπύσσεται. Καὶ φυσιῶν ὄξειαν ἐκβάλλει ῥοὴν λευκῆ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος. Prop. ii. 8. 21-24. Aliter Euripides in Antigona, quem secutus uidetur Hyginus 72. Scholiastae de Haemo interpretantur, qui cum sorore Rhodope, quia se inuicem amantes Iouem ac Iunonem appellabant, in montes conuersi sunt, Plut. de Flu. xi, Met. vi. 87-89. Sed Haemonem dici Haemum potuisse non credo, etsi melius sic ad Macareum transitur. **cedat euentum** habeat Pont. iv. 2. 48 *Vtiliter studium quod tibi cedit ama.* **562. sua** puella quam amabat, amoribus suis. Tib. i. 4. 75 *Pareat ille suae, uos me celebrate magistrum.* ii. 5. 103 *ferus ille suae plorabit.* **Macareus.** Plut. Parall. xxviii Αἰόλος τῶν κατὰ Τυρρῶν νίαν βασιλεὺς ἔσχεν ἐξ Ἀμφιθέας θυγατέρας ἐξ καὶ ἴσους ἄρρένας. Μακαρεὺς δ' ὁ νεώτατος ἔρωτι ἔφθειρε μίαν, ἣ δὲ παιδίον ἐκυήσεν. Ἐμπαῖς οὐσα δὲ καὶ ξίφους πεμφθέντος ὑπὸ τοῦ πατρὸς νόμον κρίνασα, ἑαυτὴν διεχρήσατο. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Μακαρεὺς ὡς Σώστρατος ἐν δευτέρῳ Τυρρῶνικῶν. **tua.** Prop. i. 9. 22 *Et nihil iratae posse negare tuae.* **563. uideas** infestum adstantem exercitum hostium, nec quicquam auxili Eur. Troad. 752-756. **iam** cum tenerent struendum. **flammae** incensi Ilii postquam *omnis humo fumat Neptunia Troia* Aen. iii. 3. **564. Hectoreus.** Troad. 1134 Θάψαι νεκρὸν τόνδ' ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων Ψυχὴν ἀφῆκεν Ἐκτορος τοῦ σοῦ γόνος. **patria ab arce.** Troad. 779 βαίνε πατρώων Πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι Πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. **puer** Astyanax, de quo iam u. 496. **565. Sanguine probra luas** infamiam generis incesti caede tua expies, ut Adonis

ab apro caesus. **Sanguine.** Bion Epit. Adon. ὁ τὸ δὲ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα Χιονέας κατὰ σαρκός. 64 Δάκρυον ἢ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἄδωνις Αἷμα χέει, τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη· Αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμόνων. suo genitore creatus 'he whose grandsire was the father that begot him.' Nam Cinyras Adonin ex filia sua Myrrha procreavit. 566. cui sua parens Myrrha siue Smyrna per facinus facta est soror, cum ambo Cinyrae liberi essent. 567. teli genus, aculeus trygonis 'prickly roach' quo Vlysses a filio suo *Telegono* uulneratus est. De hoc Aelianus H. A. ii. 36 dicit κέντρον πικρότατον καὶ κίνδυνον φέρον ἀπάντων μᾶλλον ἢ τρυγῶν ἢ ἐκ τῆς θαλάσσης ἔχει. Nicand. Ther. 828 τρυγῶνα ὄλοεργόν, 834 ἀνδρὶ δὲ σάρκες Πυθόμεναι μινύθουσι· λόγος γε μὲν (Traditur) ὥς ποτ' Ὀδυσσεὺς Ἐφθιτο λευγαλείοιο τυπεὶς ἀλίου ὑπὸ κέντρον. Historiam narrarat Sophocles in Ὀδυσσεὶ Ἀκανθοπλήγι, tetigerat Aeschylus in Ψυχαγωγίς, Parthenius Erot. iii (Merry ad Od. xi. 134). 568. Icarii gener. Penelope filia Icarii. Tzetz. ad Lyc. 794 Ὑπεργήρως ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων. Μέννηται δὲ τούτου καὶ ὁ Ὀππιανὸς εἰς τὰ περὶ τρυγόνος, λέγων οὕτως ὅτι πῶς Κεῖνο ποτ' αἰγανέῃ δολιχέρει κωπηέσση Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὥπασε μήτηρ, Αἰχμάζειν θηίοις ἄλιον μόρον. Αὐτὰρ ὁ νήσω Αἰγιβότῳ προσέκελσε καὶ οὐ μάθε, πῶεα πέρθων Πατρός ἐοῦ· γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ Αὐτῷ τὸν μάστευε κακὴν ἀνεμάξατο κῆρα. Hyg. 127 *Telegonus Vlyssis et Circes filius missus a matre ut genitorem quaereret, tempestate in Ithacam est delatus ibique fame coactus agros depopulari coepit. cum quo Vlysses et Telemachus ignari arma contulerunt. Vlysses a Telegono filio est interfectus, quod ei responsum fuerat, ut a filio caueret mortem.* 569. loquax Anticlus qui equo durateo cum aliis primoribus Graiorum inclusus accedenti Helenae et uocem imitanti uxoribus cuiusque solus responsurus erat, nisi Vlysses os manibus occlusisset. Od. iv. 285–289 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἱὲς Ἀχαιῶν, Ἀντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν ἠθέλεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν Νωλεμέως κρατερῆσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς, qui uersus ab Aristarcho tamquam suppositicii reiecti sunt. Paulo aliter Tryphiodorus in Ἰλίου Ἀλώσει, apud quem dum Helena iuxta aedem Mineruae circa equum incedens uxores Achium nominat, ceteri inclusi flent, Ἀντικλος δ' ὅτε κέντρον ἐδέξατο Λαοδαμείης, Μοῦνος ἀμοιβαίην ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας. Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς κατέπαλτο καὶ ἀμφοτέρης παλάμησιν Ἀμφιπεσῶν ἐπίεζεν ἐπειγόμενον στόμα λῦσαι· Μύστακα δ' ἀρρήκτοισιν ἀλυκτοπέδησι μεμαρπῶς εἶχεν ἐπικρατέως· ὁ δ' ἐπάλλετο χερσὶ πιεσθεῖς, Φεύγων ἀνδροφόνοιο πελώρια δεσμὰ σιωπῆς. Καὶ τὸν μὲν λίπεν ἄσθμα φερέσβιον· οἱ δὲ μιν ἄλλοι δάκρυσι λαθριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Ἀχαιοὶ Κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἰσχίον ἔνθεσαν ἵππου καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες.* Eudocia Viol. 276 Flach nominatis 12 qui in equo inclusi sunt dubitat de Anticlo εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, ποῦ ἐστὶν Ἀντικλος οὗ φθάσας ἐμνημόνευσεν ὁ ποιητής; **elisus.** Her. ix. 85 *elisus faucibus acerno.* Aen. ii. 112 *cum iam hic trabibus contextus acernis Staret ecus.* 'In describing the Trojan horse, Virgil first speaks of it as pine-wood, then as maple, and lastly as oak; not, I think, from confusion or forgetfulness, but as an assertion of the poet's privilege to represent, in as many ways as he pleased, the general notion of wood.' Conington, Introd. to Aeneid p. 10. Optimi codices habent *agenor*; fuitque Agenor inter Troianos quos nocte caesos dixit Lesches qua Troia capta est. Paus. x. 25. 5, 6, 27. 2, Kinkel Epic. Graec. Fragm. pp. 44, 45: ut non desit causa erroris inueterati. 571. **Anaxarchus.** Diog. L. ix. 58 Ἀνάξαρχος, Ἀβδηρίτης. ὁ δ' οὖν Ἀνάξαρχος καὶ Ἀλεξάνδρῳ συνῆν, καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν δεκάτην καὶ ἑκατοστήν Ὀλυμπιάδα, καὶ εἶχεν ἐχθρὸν Νικοκρέοντα τὸν Κύπρου τύραννον. καὶ ποτε ἐν συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου

* Primus ex Odyssea et Tryphiodoro locum sic interpretatus est Politianus Misc. 75.

ἔρωτήσαντος αὐτὸν τί ἄρα δοκεῖ τὸ δεῖπνον; εἰπεῖν φασίν, ὦ βασιλεῦ, πάντα πολυτελῶς ἔδει δὲ λοιπὸν κεφαλὴν σατράπου τινὸς παρατεθεῖσθαι ἀπορρίπτων πρὸς τὸν Νικοκρέοντα. ὁ δὲ μνησικακήσας μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ βασιλέως, ὅτε πλέων ἀκουσίως προσηνέχθη τῇ Κύπρῳ ὁ Ἀνάξαρχος, συλλαβὼν αὐτὸν καὶ εἰς ὄλμον βαλὼν, ἐκέλευσε σιδηροῖς ὑπέροις τύπτεσθαι· τὸν δὲ οὐ φροντίσαντα τῆς τιμωρίας εἰπεῖν ἐκείνο δὴ τὸ περιφερόμενον, Πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον, Ἀνάξαρχον δὲ οὐ πλῆττεις. κελεύσαντος δὲ τοῦ Νικοκρέοντος καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι, λόγος ἀποτραγόντα ἐμπτύσαι αὐτῷ. Val. Max. iii. 3. 4 Ext., Philo p. 881, Cic. Tusc. ii. 22. 52, de N. D. iii. 33. 82. Tertullian. Apolog. 532 Migne *Anaxarchus cum in exitium ptisanæ pilo tunderetur*, Tunde, Tunde, aiebat, Anaxarchi follem; *Anaxarchum enim non tundis*. Vide quae ad Diog. L. ix. 58 conguessit Menagius. Nonnus ad Greg. Inuect. 15 ab Archelao tradit cruciatum Anaxarchum; id quod nullo modo fieri potuit (Bentleius ad Phal. p. 95). **pila** mortario. **minuaris** comminuaris 'may you be crushed small.' F. ii. 647 *Ligna senex minuit, concisaque construit arte*. 572. **Iotaque tunsā**. **pro solitis frugibus** loco frugum quae ibi tundi solent. 573, 4. Quod uiderant Schol. et Domitius in comment. ad h. l., pleraque in hoc disticho excepto nomine Psamathes conueniunt fabulae quam narrat Ouidius M. iv. 190-255, Lactantius Narrat. iv. 5, Anonymus ap. Mythog. Graec. Westermann p. 348. Ἥλιος Λευκοθόῃ τῇ Ὀρχομένῳ (l. Ὀρχάμου) μιγῆναι θελήσας εἰς τὴν μητέρα τῆς προειρημένης μετεμορφώθη. ταύτην ὁ πατὴρ ζῶσαν κατώρυξεν, Ἥλιος δὲ εἰς δένδρον λιβανοφόρον μετεμόρφωσε, ποιήσας ἐκ τοῦ τάφου αὐτῆς φῦναι, τὴν δὲ ἀδελφὴν αὐτῆς εἰς πῶαν ἡλιοτρόπιον διὰ τὸ κατηγορῆσαι αὐτῆς. Bene enim cum uerbis **condat te Phoebus in ima Tartara quod natae fecerat ille suae** conueniunt M. iv. 237 *Ille* (parens Leucothoes) *ferox inmansuetusque precantem Tendentemque manus ad lumina solis et 'Ille Vim tulit iratae' dicentem* defodit alta Crudus humo, *tumulumque super grauis addit harenae*: quod autem in Metam. non addidit Ouidius patrem Leucothoes ipsum interfectum fuisse, id ne de Crotopo quidem nisi ex hoc loco Ibidis constat. Praetuli tamen Scholiastarum G et Ask. interpretationem, quamuis haesitans; cum in sequente disticho de Crotopo transitus fiat ad Coroebum, h. e. ad eiusdem fabulae alteram partem. 573. **patrem Psamathes** Crotopum, qui filiam Psamathen, Lini ex Phoebō matrem, interfici iussit. Paus. i. 43. 7 Ἐπὶ Κροτώπου λέγουσιν ἐν Ἀργεὶ βασιλεύοντος Ψαμάθην τὴν Κροτώπου τεκεῖν παῖδα ἐξ Ἀπόλλωνος, ἐχομένην δὲ ἰσχυρῶς τοῦ πατρὸς δείματι τὸν παῖδα ἐκθεῖναι. καὶ τὸν μὲν διαφθειρουσιν ἐπιτυχόντες ἐκ τῆς ποιμνῆς κύνας τῆς Κροτώπου, Ἀπόλλων δὲ Ἀργείοις ἐς τὴν πόλιν πέμπει Ποινὴν· ταύτην τοὺς παῖδας ἀπὸ τῶν μητέρων φασὶν ἀρπάζειν, ἐς δὲ Κόροιβος ἐς χάριν Ἀργείοις φονεύει τὴν Ποινὴν (575, 6). Cf. Anth. P. vii. 154. Sed Crotopum ipsum aut ex immissa Poena aut alio quo supplicio periisse non comperi. Sepulcrum eius Argis uidit Pausanias ii. 23. 7. **in ima Tartara** ex mente Ouidii in Ibin. 574. **natae fecerat ut uati quod fecit Achaeo** 541. Con. xix Ἡ δὲ ὑπερπαθήσασα κατάφωρος γίνεται τῷ πατρὶ καὶ δικάζει αὐτῇ θάνατον, πεπορνεῦσθαι καὶ καταψεύδεσθαι αὐτὴν Ἀπόλλωνος οἴηθείς. Stat. T. i. 594 *Occurrit confessa patri: nec motus et atro Imperat (infandum) cupientem occurrere leto*. 575. **pestis** Ποινὴ. Vide locum Pausaniae citatum ad 573. Κῆρ dicitur Anth. P. vii. 154. 3. Statius sic descripsit T. i. 598 *cui uirginis ora Pectoraque, aeternum stridens a uertice surgit Et ferrugineam frontem discriminat anguis. Argolicisque*: notandum *que* post tertium demum uocabulum additum, quod non rarum Ouidio in Fastis Tristibus Epistulis de Ponto: et *Argolicis* pro *Argiuis* quod uereor ut Latinum sit. An *Argolisin*? Nam in matres praecipue Poena saeuiebat. 577. **nepos Aethrae**, Hippolytus. **Veneris moribundus ob iram** recte Saluagnius explicat ex F. v. 309 *Hippolyte infelix, uelles coluisse Dionen, Cum consternatis diripereris equis* et Euripidis Hippolyto. Hipp. 1400 APT. Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ὧδ'

ἐμήσατο. III. Ὁμοί. φρονῶ δὴ δαίμον' ἢ μ' ἀπόλεσε. APT. Τιμῆς ἐμέμφθη, σωφρονούντι δ' ἤχθετο. **moribundus** de eo dicitur qui grauius uulneratus mortem toto corpore accepit. Cic. Sest. xxxix. 85 *tribunum plebis plus uiginti uulneribus acceptis iacentem moribundumque uidistis*. Sed hic fortasse praestat quod habet T *moriturus* h. e. cui in fati erat ut moreretur. **578. Exul** in exilium actus propter suspiciones Thesei Hipp. 1048-1050, 1125. **attonitis**, exterritis, primum sonitu subteraneo, deinde ingenti fluctu ex quo taurus prouenit, postremo mugitu et praesentia tauri (Hipp. 1201-1217). **excutiariis** 'may you be dashed to the ground.' Aen. x. 590 *Excussus curru moribundus uoluitur aruis*. **579. Propter opes magnas**. Eur. Hec. 10 Πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Πατὴρ (Priamus, Polydori pater). **ut perdidit hospes alumnum**. Hec. 25 Κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν ἕενος πατρῶος καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἀλὸς Μεθῆχ' ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη. **hospes**, Polymnestor cui Priamus Polydorum educandum tradiderat. **580. exiguas**. Hinc suspiceris Ibis fortunam non ita magnam fuisse. **581. sex cum Damasichthone fratris**, filios Niobes. Erant secundum Apollod. iii. 5. 5 Sipylus Minytus (Eupinytus Hyg. 11) Ismenus Agenor (Archenor Hyg.) Phaedimus Tantalus. Hos septem Apollo interfecit, sorores et ipsas septem Diana, quia Niobe fecunditate se parem Latonae dixerat. Homerus Il. xxiv. 602 bis sex liberos Niobae tribuit, Mimnermus et Pindarus bis decem, alii aliter (Apollod. l. c. Ael. V. H. xii. 36). **582. Addidit**, mortes liberorum cumulauit sua, 'completed the tale of his children's deaths by his own.' F. vi. 798 *coeptis addite summa meis*. **fidicen** Amphion, maritus Niobes. **sua funera**. Met. vi. 271 *Nam pater Amphion, ferro per pectus adacto, Finierat moriens pariter cum luce dolorem*. Sed Hyginus 9 docet Amphionem cum templum Apollinis expugnare uellet ab Apolline sagittis interfectum esse. **584. iusta** 'well-merited,' qualia te subire par est, qui talis sis. Pont. iv. 15. 29, 30 *Et pudet et metuo semperque eademque precari, Ne subeant animo taedia iusta tuo*. **585. soror Pelopis Niobe**, Tantali filia. **saxo**. Hyg. 9 *At genitrix liberis orba flendo lapidea facta esse dicitur in monte Sipylo, eiusque hodie lacrimae manare dicuntur*. Il. xxiv. 614 Νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν, Ἐν Σιπύλῳ ὅθι φασὶ θεῶων ἔμμεναι εὐνάς Νυμφάων, αἱ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο, Ἐνθα θεὸς περ' εὐῶσα θεῶων ἐκ κήδεα πέσσει. **oborto**. M. v. 202 *Gorgone conspecta saxo concreuit oborto*, x. 67 *saxo per corpus oborto* 'by a sudden growth of stone.' **586. lingua**. Lact. Narrat. ii. 11 *Apollo Iouis et Latonae filius cum pecus Admeti Pheretis filii pasceret, fistulae cantu solitudinem protegens, boues eius in agros Pyliae regionis progressae sunt, quas Mercurius auertit et in silua occubuit. quod cum Battus Nelei filius equas pascens uidisset, Mercurius uero ut indicium premeret, ex armentis formosissimam uaccam ei concessit. at ille discedenti affirmauit lapidem proximum quem uidisset celerius quam se quicquam indicaturum. deus uero ut mortalis fidem experiretur, paullo post mutata figura ad eundem reuersus est, simulauitque se amissas boues quaerere, et praemium promisit si demonstrasset. at ille cum sub quo monte pascerentur ostendisset, Mercurius perfidia eius offensus in lapidem eum mutauit, qui ab euentu index circa Pylum uocatur*. Historiam narrant Ouidius M. ii. 683-707, Ant. Liberalis xxiii, qui inter auctores nominat Nicandrum in Heteroeumenis, Hesiodum in Eois, Apollonium Rhodium in Epigrammatibus. **Battus**. Erant quaedam Βάττου σκοπιαὶ iuxta Maenalum quae causam dederunt fabulae, et, si fides Ouidio M. ii. 706, nomen *Indicis* retinebant. **587. Aëra**. Non ad certum ac finitum terminum mittebant discos, sed conabantur quantum longissime per uacuum aërem prospiciebant iaculari. Sic Phlegyas ille ap. Stat. T. vi. 678 *non protinus horrida campi Iugera, sed caelo dextram metitur, humique Pressus*

utroque genu, collecto sanguine discum Ipse super sese rotat atque in nubila condit. misso 'by launching.' iaculabere 'fling at.' Idem fere quod metiere. 588. Quo orbe, ut qui aper 503, 4: nam neque discus neque aper unus intelligitur, sed est brachylogia pro 'eodem modo te aper rumpat quo Lycurgiden, discus quo Hyacinthum.' orbe, disci M. x. 183 *Tollere Taenarides orbem properabat, at illum Dura re percussus subiecit in aëra tellus In uultus, Hyacinthe, tuos.* Stat. T. vi. 656. **Oebalides** M. x. 196. Hyacinthus Oebali filius est Hygino 271, Luciano Dial. Mort. 14. Plerisque Hyacinthus filius Amyclae, patruus Oebali est: Oebalus enim filius Cynortae, fratris Hyacinthi. Paus. iii. 1. 3. **589. alternos lacertos, quod fit in nando.** M. iv. 353 *Desilit in latices, alternaque brachia iactans In liquidis translucet aquis.* **590. Abydena** in qua Leander periit. **peior infestior, ut melior 629 est tutior.** **591. Comicus.** (1) *Eupolis.* Suid. s. u. Εὔπολις. Ἀπέθανε ναυαγήσας κατὰ τὸν Ἑλλησποντον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεύεσθαι ποιητὴν. Quibus uerbis Meinekius Com. Fragm. i. p. 105 non dubitauit quin aut celebris illa Atheniensium uictoria de Lacedaemoniis ad Cynossema reportata aut proelium ad Aegospotamos commissum significatum sit. Plures Eupolin 'ab Alcibiade in Siciliam nauigante propter Baptas fabulam in mare deiectum esse ferunt.' Meinekius l. c. Schol. Aristidis p. 444 Dindorf ap. Bergk. Poet. Lyr. p. 593 Ἐκωμῶδουν ὄνομαστὶ τοὺς ἀνδρας μέχρις Εὐπόλιδος περιεῖλε δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς καὶ ῥήτωρ. κωμωδηθεὶς γὰρ παρὰ Εὐπόλιδος ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάττῃ ἐν Σικελίᾳ συστρατευόμενον, εἰπὼν Βάπτε με (Βάπτεις μ' Bergk) ἐν θυμέλῃσιν, ἐγὼ δὲ σε κύμασι πόντου Βαπτίζων ὀλέσω νόμασι πικροτάτοις. Cic. ad Att. vi. 1. 18 *Nos publicam prope opinionem secuti sumus ut multa apud Graecos. Quis enim non dixit Εὔπολιν τὸν τῆς ἀρχαίας ab Alcibiade nauigante in Siciliam deiectum esse in mare? Redarguit Eratosthenes, affert enim quas ille post id tempus fabulas docuerit.* Cum itaque uulgatam fuisse hanc de Eupolidis morte fabulam diserte doceat Cicero, non multum contra ualet id quod idem Meinekius ostendit, Aelianum H. A. x. 41 et Tzetam Chil. iv. 245 Eupolin in Aegina insula mortuum sepultumque tradere, Pausaniam autem ii. 7. 4 monumentum eius in agro Sicyonio se uidisse narrare. Fuitque haec sententia Politiani*, Turnebi Aduers. ix. 26, Schotti Obs. ii. 32. (2) *Menander.* Schol. Saluagnii dicit hunc dum in Piraeo nataret submersum esse: quod uerum habuit Meinekius Prolegom. ad Menandri Fragm. p. xxv, quamuis ex tanta eorum qui uitam Menandri attigere multitudine nemo id alius commemorarit. Sane sepulcrum eius in uia quae a Piraeo Athenas ducebat uidit Pausanias i. 2. 2, et in Piraeo praedium habuit, si non commenta finxit Alciphron ii. 4. Sed tam multa Scholiastae Ibidis aut ficta aut certe falsa habent ut nolim his contra Ciceronem credere. (3) *Terentius.* Sueton. in uit. Terentii p. 32 Reyfferscheid *De morte eius Volcatius sic tradit. Sed ut Afer populo sex dedit comoedias, Iter hinc in Asiam fecit. nauem autem ut semel Conscendit, uisus numquam est: sic uita uacat. Q. Cosconius redeuntem e Graecia perisse in mari dicit cum C et VIII fabulis conuersis a Menandro: ceteri mortuum esse in Arcadia Stymphali siue Leucadiae tradunt, Cn. Cornelio Dolabella M. Fulvio Nobiliore consulibus, morbo implicatum ex dolore ac taedio amissarum sarcinarum quas in naue praemiserat, simul fabularum quas nouas fecerat†.* Fuit haec sententia Phil. Beroaldi: ueram tamen non credo. Semper in his

* Nutricia 681 *Eupolin in medium quem mendax fabula pontum Cliniadae manibus puppi deturbat ab alta.*

† Emendarunt hunc locum Suetonii Ritschelius ap. Reyfferscheid pp. 520, 1, Behrensius et Fleckeisenus in Annal. Philol. Fleckeiseni anni 1876, pp. 594-6, sed ut litem quae de eo est maxima non diremerint.

historiis Graeca Romanis praetulit Ovidius. liquidis dicitur respectu nantis ut M. i. 95 *in liquidas pinus descenderat undas*, Cat. lxiv. 2 *liquidas Neptuni nasse per undas*. **dum nabat** 'swimming.' Sperabat nando se in tutum euasurum. **592.** Et etiam, cf. 460. **Stygius.** Inepte Saluagnius ad Styga Arcadicam retulit, quasi *uenenatis* aquis Ibis periturus esset. (Paus. viii. 17. 6 sqq., Strab. 389, Ael. H. A. x. 40, Vitruu. viii. 3, Sen. N. Q. iii. 25, Plin. H. N. ii. 231, xxx. 149, xxxi. 26). **Stygius liquor** eodem sensu dicitur quo M. xii. 321 *'Miscenda'que dixit 'Cum Styge uina bibes,'* h. e. bibes cum uino mortem, bibentem mors ex me occupabit. Sic *Stygia unda, aqua, Stygiae undae, aquae* constanter usurpantur Ouidio. Sed hic non bene Stygis uel leti amnem cum ueris aquis confudit quibus inimicum strangulatum cupit, nimirum quod quae aquae mersurae, eadem leto essent daturae. Et sic Merke- lius ad loc. Eodem fere modo dum in undis iactatur marinos deos alloquens dicit *Mittere me Stygias si iam uoluisset ad undas Caesar, in hoc uestra non eguisset ope.* Tr. i. 2. 65, 6. **strangulet ora liquor.** Sic de Paeto naufragante Propertius iii. 7. 52 *Et miser inuisam traxit hiatus aquam,* 56 *Cum moribunda niger clauderet ora liquor.* **593. superaris euaseris.** Agric. xxxiii *Superasse tantum itineris, siluas euasisse, transisse aestuaria.* **594. humo.** Aen. vi. 355 *Tres Notus hibernas immensa per aequora noctes Vexit me uiolentus aqua: uix lumine quarto Prospexi Italiam summa sublimis ab unda. Paulatim adnabam terrae: iam tuta tenebam, Ni gens crudelis madida cum ueste grauatum Prensantemque uncis manibus capita aspera montis Ferro inuasisset, praedamque ignara putasset.* **595. cothurnatum uatem,** Euripidem. **tutela Dianae,** canes qui Dianae aedem tuebantur, ut ex 596 uigilum *canum* apparet, et ex Hyg. 247 *Euripides tragoediarum scriptor in templo consumptus est.* Sic M. viii. 711 *templi tutela fuere* (Baucis et Philemon), id quod petiuerant 707, *Esse sacerdotes, delubraque uestra tueri Poscimus;* sic M. iii. 617 *flauus prorae tutela Melanthus.* 'Or as the wrathfull dogges that kept Dianas thinges in peace: In peeces may thee teare, as once they did Euripides.' T. Vnderdown. Non est 'canes qui in tutela erant Dianae,' etsi nonnumquam sic usurpatur *tutela*, Trist. i. 10. 1, nec raro struitur cum genituo, qui dicitur, subiecti, ut *tutela Priapi* G. iv. 111, *t. deorum* Grat. 407, 482; canes autem Dianae sacros fuisse notissimum est. Eudoc. Viol. iv. de Diana uenatrice agens *Συνωδὸν δὲ τοῦτω καὶ τὸ τοὺς κύνας ἱεροὺς αὐτῆς νομισθῆναι, πρὸς τε τὰς θύρας ἔχοντας ἐπιτηδείως καὶ ἀγρυπνεῖν ἐν ταῖς νυξὶ καὶ ὑλακτεῖν πεφυκότας.* Ar. Ran. 1360, Grat. 483-496: denique Euripides a Molossis discerptus dicitur quod genus canum uenantibus utilissimum erat. **596. Dilaniet.** Euripides in Bormisco Macedoniae *κυνοσπάρακτος* traditur fuisse a canibus quos *ἑστερικὰς* uocitabant Macedones (Steph. B. s. u. Βορμίσκος). Hermesianax ap. Athen. 598 *Εἰσόκε σοὶ δαίμων, Εὐριπίδη, εὔρετ' ἄλεθρον Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.* Anth. P. vii. 44. 2 *Καὶ σε λυκορραΐσται δείπνον ἔθεντο κύνες.* Gell. xv. 20. 9 *Is cum in Macedonia apud Archelaum regem esset utereturque eo rex familiariter rediens nocte ab eius cena canibus a quodam aemulo inmissis dilaceratus est.* Res uarie tradita est; nam ut omittam eos qui ut Addaeus Anth. P. vii. 51 negabant poëtam aut a canibus aut a feminis discerptum esse, scriptores uitae Euripidis, quos Dindorfius in Schol. T. i. pp. 1-15 exhibet quinque, non inter se consentiunt. Horum primus dicit Archelai uagam canem Molossicam cum Thraces patrio more mactassent comedissentque et ab Archelao talento multarentur, Euripidem multam deprecatum: postea dum in nemore (sic etiam quartus) conquiescit uenantis Archelai canibus ex cane illa editis dilaniatum. Tertius, noctu ab Archelao redeuntem a regis canibus periisse; quintus, insidiatos ei duos poetas Arribaeum Macedonem, Thessalum Crateuam persuasisse seruo Archelai Lysi

macho,* ut regio canes in eum inmitterent. Aliam narrationem secutus uidetur Ouidius, nescio unde mutuatus. **uigilum.** M. ii. 538 *Nec seruaturis uigili Capitolia uoce Cederet anseribus.* **597. Trinacrius,** Empedocles *philosophus Agrigentinus id est Siculus, qui cum lacum Aetnae montis inuestigare contenderet, decidit in igneam foueam et incendio consumptus est,* ut docet Placidus s. u. **Casus Empedocleos. salias.** Diog. L. viii. 69 Ἰππόβοτος δέ φησιν ἐξαναστάντα αὐτὸν ὠδεύκεναι ὡς ἐπὶ τὴν Αἴτην· εἶτα παραγενόμενον ἐπὶ τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς ἐναλέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενον τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι ὅτι γεγόνοι θεοί, ὕστερον δὲ γνωσθῆναι ἀναρρίπισθείσης αὐτοῦ μᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶθιστο ὑποδεῖσθαι. Hor. A. P. 462 *Qui scis an prudens huc se proiecerit atque Seruari nolit, dicam, Siculique poetae Narrabo interitum. Deus immortalis haberi Dum cupit Empedocles ardentem frigidus Aetnam Insiluit.* Simili morte anno 1821 Gallicus quidam iuuenis in Vesuuium se praecipitasse dicitur. 'On the third day he went out as usual to collect and examine the volcanic matter on the mountain, and on approaching this crater, then in action, desired the guide to fetch him a particular stone at a little distance off, but on the instant of his turning his back he threw himself headlong into the burning crater. The guide instantly ran to the spot, but only in time to see him thrown up, and immediately reduced to a cinder.' Life of Charles J. Mathews, I. p. 131. **ora.** Menagius ad Diog. L. l. c. 'Crateres sunt quas Latini *fauces* siue *ora* appellant. Lucretius in vi (702) ubi de Aetna *In summo sunt uertice item crateres, ut ipsi Nominant, nos quod fauces perhibemus et ora.*' Hunc sensum credo Ouidium respexisse. **Gigantis.** Pont. ii. 10. 23, 24 *Vidimus Aetnaea caelum splendescere flamma Suppositus monti quam uomit ore gigans.* Hunc alii alium tradunt: Pindarus Pyth. i. 34, Aeschylus Prom. 365, 370, Val. Fl. ii. 24, Ouid. F. iv. 491, Typhoeum: Callimachus H. Del. 143 Briareum: Vergilius Aen. iii. 578, scriptor Aetnae 71-73 Munro, Lucanus vi. 294, Statius T. xi. 8, Silius xiv. 580, Enceladum. Cf. Coningtonem ad Aen. iii. 578. **598. Plurima Aetna.** Significationem superlatiui a re ad locum transtulit. Simillime Statius T. i. 114 *abrupta qua plurimus arce Cithaeron Occurrit caelo.* Minus dure Vergilius Aen. viii. 257 *qua plurimus undam Fumus agit,* 'in volumes.' **599. Diripiantque.** Plat. Rep. x. 620 Ἰδεῖν γὰρ ψυχὴν ἔφη τὴν ποτε Ὀρφέως γενομένην κύκνου βίον αἰρουμένην, μίσει τοῦ γυναικείου γένους διὰ τὸν ὑπ' ἐκείνων θάνατον οὐκ ἐθέλουσαν ἐν γυναικί γεννηθεῖσαν γενέσθαι. (Saluagn.) **insanis unguibus.** Orphei mortem descripsit M. xi. 1-66, ubi Ciconum nurus postquam uelut Maenades (22), feras uolucresque, theatrum uatis, rapuere, *Inde cruentatis uertuntur in Orphea dextris* (23). **600. Strymoniae matres.** Vergilio *Ciconum matres* sunt G. iv. 520. **601. Natus ut Althaeae, Meleager. flammis absentibus,** titione qui quamdiu esset incolumis, Meleager uicturus erat: quem titionem mater Althaea, irata quod is apri Calydonii pellem Atalantae donatam auunculis suis Ideo Plexippo Lynceo nollet concedere eosque ui eripientes occidisset, *memor Parcarum praecepti ex arca prolatum in ignem coniecit* (Hyg. 174). Aesch. Choëph. 605 Τὰν ἄ παιδολύμας τάλαινα Θεστιάς μήσατο Πυρδαῆ τινα πρόνοϊαν, καταίθουσα παιδὸς δαφουινὸν Δαλὸν ἤλικ' ἐπεὶ μολὼν ματρώθεν κελάδησε Σύμμετρόν τε διαὶ βίου μοιρόκρατον ἐς ἡμᾶρ. Prop. iii. 22. 31 *Nec cuiquam absentes arserunt in caput ignes Exitium nato matre parante suo* (Saluagn.) Swinburne Atalanta in Calydon *Without sword, without sword is he stricken; Slain, and slain without hand. He wastes as the embers quicken, With the brand*

* Suidas haec tradit s. u. Προμέρου κύνας· τοῦτόν φασι βασιλικὸν δοῦλον ὄντα μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολὴν· ὥστε καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθονήσαντο, quae eadem extant ap. Diogenianum vii. 52.

he fades as a brand. 602. Sic, absente te, nec sciente unde tua mors ueniat. Precatur ut Ibis per magicas deuotiones pereat. 'So may a fire-brand kindle thy funeral-pile.' 603. Phasiaca Colcha, quo uocabulo corona et Medae fuisse et uenenata significatur. Hyg. 25 *Huic (Iasoni) Creon Menoecei filius rex Corinthius filiam suam minorem Glaucen dedit uxorem. Medea cum uidit se erga Iasonem bene merentem tanta contumelia esse affectam coronam ex uenenis fecit auream eamque muneri filios suos iussit nouercae dare. Creusa munere accepto cum Iasone et Creonte conflagrauit.* Naphtha delibutam coronam rati sunt Plutarchus Alex. xxxv et Suidas s. u. Μήδεια. (Muncker.) *compressa est* 'was crushed,' cum capiti adhaereret immobilis. Eur. Med. 1190 Φεύγει δ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων πυρουμένη Σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε, 'Ρίψαι θέλουσα στέφανον' ἄλλ' ἀραρότως Σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ' ἐπεὶ κόμην Ἔσεισε, μᾶλλον δὲ τόσως τ' ἐλάμπετο. Sed uerum potest esse *comprensa* 'took fire,' quod de subito incensis usurpari probauit Heinsius ex Liu. xxvi. 27, M. ix. 235. *nupta* Glauce siue Creusa. 604. *pater* Creon. *domus.* Hyg. 25 *Medea ubi regiam ardere uidit, natos suos ex Iasone Mermerum et Pheretem interfecit et profugit Corintho.* 605. *cruor* Nessi Centauri. *abiit.* Eodem sensu de Hercule moriente M. ix. 161 *Incaluit uis illa mali, resolutaque flammis Herculeos abiit late diffusa per artus.* Absorptum uenis uirus sanguinis dicit. Trach. 832, 3 Χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα Πλευρὰ προστακέντος ἰοῦ. 607, 8. *Penthiladen* si uere tradunt MSS, uidetur is ex Penthiladarum fuisse stirpe, qui Penthilo filio Orestis orti Lesbi in Mitylenis tyrannidem exercebant. Aristot. Polit. v. 10 Πολλοὶ δὲ καὶ διὰ τὸ εἰς τὸ σῶμα αἰκισθῆναι πληγαῖς ὀργισθέντες οἱ μὲν διέφθειραν οἱ δὲ ἐνεχείρησαν ὡς ὑβρισθέντες, καὶ τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ βασιλικὰς δυναστείας, οἷον ἐν Μιτυλήνῃ τοὺς Πενθαλίδας Μεγακλῆς περιμόντας καὶ τύπτοντας ταῖς κορύναις ἐπιθέμενος μετὰ τῶν φίλων ἀνεῖλεν, καὶ ὕστερον Σμέρδης πληγὰς λαβὼν καὶ παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξελκυσθεὶς διέφθειρεν. Cf. Plut. de Sollert. Animal. 984, Conuiu. Sapient. 163. Sed Lycurgum aliquem inter hos fuisse non reperio. Ceterum Aristotelis codices *πενθαλίδας* uel *πενταλίδας* exhibent, quod sane ad Penthiladen Pentheliden Penteliden (sic enim scriptum est in Ibis codicibus) proxime accedit. Iam Penthilus filius Erigones (Tzet. ad Lyc. 1374): Erigone autem alia, filia Icarii, paulo post inducitur (613): quo filo interdum conectuntur Ibis historiae. Historia quamquam periit, potuit huiusmodi aenigma subesse; talis teli plaga te maneat qualis Lycurgum, qui cum nouum genus teli in supplicium reorum excogitasset, hoc proprio inuento et quasi quadam *prole sua* extinctus est. Sic Θηρικλέους τέκνον culicem a Thericle reperiuntam uocabant teste Photio in Lex. s. u. Vide Excursum. 609. *Milon.* Val. Max. ix. 12. 9 Ext. *Milo Crotoniates, cum iter faciens quercum in agro cuneis adactis fissam uidisset, fretus uiribus, accessit ad eam, insertisque manibus diuellere conatus est: quas arbor excussis cuneis in suam naturam reuocata compressit, eumque cum tot gymnycis palmis lacerandum feris praebuit.* Gell. xv. 16, Strab. 263, Paus. vi. 14. 2. Vide Mayor ad Iuuen. x. 10. *fissile* 'wedge-split.' G. i. 144 *Nam primi cuneis scindebant fissile lignum.* Aen. vi. 181 *cuneis et fissile robur.* 610. *captas.* Gell. xv. 16 *Quercus autem in duas diducta partes, cum ille, quasi perfecto quod erat conixus, manus laxasset, cessante ui rediit in naturam, manibusque eius retentis inclusisque stricta denuo et cohaesa dilacerandum hominem feris praebuit.* 611. *Icarus.* Hyg. 130 *Cum Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructuum suauitatem atque iucunditatem ostenderet, ad Icarium et Erigonam in hospitium liberale deuenit. iis utrem plenum uini muneri dedit iussitque ut in reliquas terras propagarent. Icarus plaustro onerato cum Erigone filia et cane Maera in terram Atticam ad pastores deuenit et genus*

suauitatis ostendit. pastores cum immoderatus biberent ebrii facti conciderunt, qui arbitrantes Icarium sibi malum medicamentum dedisse fustibus eum interfecerunt. Icarus pro solito Graecorum *Icarius*, et hic et M. x. 450 posuit, quod monuit Buntius ad Hyg. 130. Fluctuasse Romanos indicio est Hygini cod. Frisingensis qui in 224 *Icarus Icarus Icarus* ter exhibet, teste M. Schmidtio. **in quem.** Vsitatior datius post *inferre.*

613. dolore necis patriae. Hyg. 130 *Icarium autem occisum canis ululans Maera Erigonae monstrauit ubi pater insepultus iaceret. quo cum uenisset, super corpus parentis in arbore suspendio se necauit.* Eadem historia in scholiis Arateorum Germanici p. 66 Breysig. **614. Vincula per laquei.** M. xiv. 735 *Cum foribus laquei religaret uincula summi.* **615. Obstructoque.** Primus Const. Fan. Hecatost. 9 interpretatus est de Pausania rege Spartanorum ex Thuc. i. 134 *Καὶ ἐς οἶκημα οὐ μέγα, ὃ ἦν τοῦ ἱεροῦ, ἐσελθὼν ἵνα μὴ ὑπαίθριος ταλαιπωροῖη, ἠσύχαζεν* (Pausanias). *οἱ δὲ τὸ παραντῖκα μὲν ὑστέρησαν τῇ διώξει, μετὰ δὲ τοῦτο τοῦ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφείλον καὶ τὰς θύρας ἔνδον ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν καὶ ἀπολαβόντες εἴσω ἀπφοδόμησαν, προσκαθεζόμενοι τε ἐξεπολιόρκησαν λιμῶ. Καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἀποψύχειν ὥσπερ εἶχεν ἐν τῷ οἰκήματι αἰσθόμενοι τε ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔτι ἔμπνου ὄντα καὶ ἐξαχθεὶς ἀπέθανε παραχρῆμα.* Idem narrant Lycurgus c. Leocr. 132, Corn. Nep. Paus. v, Diod. xi. 45, Polyæn. viii. 51. **limine tecti.** Nep. Paus. v *In aedem Mineruae, quae Chalcioccos uocatur, confugit. hinc ne exire posset, statim ephori ualuas eius aedis obstruxerunt tectumque sunt demoliti, quo celerius sub diuo interiret.* Miror in nullo codice scriptum uideri templi. **616. parens.** Nep. Paus. l. c. *Dicitur eo tempore matrem Pausaniae uixisse eamque iam magno natu, postquam de scelere filii comperit, in primis ad filium claudendum lapidem ad introitum aedis attulisse.* Cum Ouidio facit Diodorus xi. 45 qui dicit ephoros Pausaniae matrem rogasse num eum punirent, hanc nihil dixisse sed laterem ad templi introitum uexisse, et abiisse: tum Lacedaemonios matris secutos iudicium ostium aedis obstruxisse. Addit Polyænus viii. 51 cum primum laterem mater Theano aduexisset, ceteros pro se quemque laterem adposuisse. **617. Ex Pausaniae caede transitur ad Palladium per simulacra.** Nam ut expiaretur Pausaniae caedes Lacedaemonii *duas aeneas eius imagines* in templo sacrauerunt. Thuc. i. 134. Sed et *Theano* commune nomen utriusque historiae: nam Tzetzes ad Lyc. 658 tradit Vlixen Palladium surripuisse dono Antenoris, cuius uxor Theano Mineruae sacerdos esset. **Illius Vlyssis** qui cum Diomede Palladium rapuit Aen. ii. 164 sqq. *Tydides sed enim scelerumque inuentor Vlixes, Fatale adgressi sacrato auellere templo Palladium, caesis summae custodibus arcis, Corripuere sacram effigiem, manibusque cruentis Virgineas ausi diuae contingere uittas, ubi Seruius Diomedes et Vlixes ut alii dicunt cuniculis ut alii cloacis ascenderunt arcem, et occisis custodibus sustulere simulacrum. qui cum reuertentur ad naues, Vlixes, ut sui tantum operis uideretur effectus, uoluit sequens occidere Diomedem; cuius ille conatum cum ad umbram lunae notasset, religatum prae se usque ad castra Graecorum egit: ideo autem hoc negotium his potissimum datur, quia cultores fuerunt Mineruae.* Hoc igitur inprecatur Ibidi, ut fortuna utatur Vlixis rapiantis Palladium; per angustias et stercus accedas, ut Vlixes et Diomedes ap. Sophoclis *Λακείνας* fr. 337 *Στένην δ' ἔδυμεν ψαλίδα κοῦκ ἀβόρβορον;* partes agas secundas, et terga praebeas alteri, sicut Vlixis super umeris Diomedes in aedem Mineruae iter penetrauit, nec Vlixem post se adtraxit (Conon xxxiv); decipiaris, ut Vlixis Diomedes ementiebatur non uerum se Palladium surripuisse, ne is sibi gloriam furti per insidias adsumeret; fraudem frustra cupias ulcisci, nec nisi cum ignominia et indignissima coactus pati a sacrilego facinore reuertaris. Conon. ib. Notum est prouerbum *Διομηδεία ἀνάγκη*, quod ad hanc Vlixis cum Diomede expeditionem refere-

bant. **simulacra.** Palladii et ἀρχέτυπον et imago seruabatur Troiae; Dionys. Antiq. Rom. i. 69 ap. Kinkel Ep. Fragm. p. 50. Sed Ouidius solet pluraliter *simulacra* ponere ubi unum tantum intelligitur, M. x. 280.

618. Aulidis a portu struendum cum iter, non cum uertit. 'May you suffer the fate of the ravisher of the Palladium, who turned aside the ill-considered journey from Aulis' harbour.' Videtur tempus respicere quo Agamemnoni in Aulide tempestatibus per iram Dianae retento, *cum Calchas scelus (ceruae uiolatae) respondisset aliter expiari non posse nisi Iphigeniam filiam immolasset et re audita Agamemnon recusare coepisset*, Vlysses eum consiliis ad rem pulcram transtulit, et *cum Diomede ad Iphigeniam missus est adducendam, qui cum ad Clytaemnestram matrem eius uenissent, ementitur Vlysses eam Achilli in coniugium dari* (Hyg. 98). **leue iter** est Agamemnonis et Graecorum ex Aulide, quod inconsiderate parabant facere obstante Diana ac tempestatibus: Cic. de diuin. i. 16. 29 *quod eodem modo euenit Agamemnoni: qui cum Achiui coepissent Inter sese strepere aperteque artem obterere extispicum, Soluere imperat secundo rumore aduersaque aui. Hoc iter Vlysses uertit, h. e. fecit ut ab eo reuerterentur neque ante temptarent quam placata dea esset. Nec temere Vlysses sic inducitur, nam et in hoc incepto ut in Palladio furando et in Palamedis morte cum Diomede coniungitur.*

a portu. Hesych. ἐς Αὐλίδα ἐς λιμένα. Sen. Med. 622 *Aulis amissi memor inde regis Portubus lentis retinet carinas stare querentes. uertit iter.* Aen. v. 22 *superat quoniam fortuna sequamur, Quoque uocat, uertamus iter.* Tib. i. 2. 46 *Fluminis haec rapido carmine uertit iter.* Met. ii. 730 *Vertit iter caeloque petit terrena relicto.* Pont. iv. 4. 20 *Ad gentes alias hinc dea uertit iter.* 6. 46 *Ister In caput Euxino de mare uertet iter.* Tac. Hist. ii. 2 *Fuere qui accensum desiderio Berenices reginae uertisse iter crederent.* Iustin. xxiv. 6 *Delphos iter uertit.* Ex quibus apparet *uertere iter* non esse i. q. iter dirigere, sed aut regredi aut certe iter ab alia regione in aliam mutare. An potius significatur *Acamas*, filius Thesei, frater Demophoontis? Hic enim antequam Graeci ex Aulide classem soluerent, missus est Troiam cum Diomede Helenam repetiturus (Parthen. Erot. xvi, Tzetz. ad Lyc. 447, 495), ibique cum Laodice rem habuit. Quo ex itinere cum redisset ἀπρακτος, merito dicendus erat **leue**, h. e. inutile iter uertisse. Iam hic idem Acamas cum inter eos fuerit qui Athenis egressi Graecos cum Palladio redeuntes Troia adorti sunt (Eustath. 1419. 55, quem locum in Excursu addidi), quamuis id inuitus fecerit, uiolauit simulacra Mineruae. *Illius exemplo* significat mortem qua Acamas periit; nam cum post deceptam Phyllidem in Cyprum uenisset, ibi incitati uehementius equi tergo delapsus gladio suo transfigitur (Tzetz. ad Lyc. 495).

619. Naupliadae. Palamedis, filii Nauplii. Hyg. 105 *Vlysses quod Palamedis Nauplii filii dolo erat deceptus, in dies machinabatur, quomodo eum interficeret. tandem inuito consilio ad Agamemnonem militem suum misit, qui diceret ei, in quiete uidisse, ut castra uno die mouerentur. id Agamemnon uerum existimans castra uno die imperat moueri. Vlysses autem clam noctu solus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit; item epistulam conscriptam Phrygi captiuo ad Priamum dat perferendum, militemque suum priorem mittit, qui eum non longe a castris interficeret. postero die cum exercitus in castra rediret, quidam miles, epistulam, quam Vlysses scripserat, super cadauer Phrygis positam ad Agamemnonem attulit, in qua scriptum fuit: PALAMEDĪ A PRIAMO MISSA, tantumque ei auri pollicetur, quantum Vlysses in tabernaculo obruerat, si castra Agamemnonis ut ei conuenerat proderet. itaque Palamedes cum ad regem esset productus et factum negaret, in tabernaculum eius ierunt et aurum effoderunt. quod Agamemnon ut uidit uere factum esse credidit. quo facto Palamedes dolo Vlyssis deceptus ab exercitu uniuerso innocens occisus est.*

Tragoedias de Palamede scripserunt Aeschylus Sophocles Euripides Astydamas, cf. Seru. ad Aen. ii. 82, Philostr. Heroic. 714 ἀλλ' ἔφθησαν αὐτὸν αἱ Ὀδυσσεύως μηχαναὶ σοφῶς ξυντεθείσαι καὶ χρυσοῦ μὲν ἤττων ἔδοξε, προδότης τε εἶναι κατεψεύσθη, περιαχθεὶς δὲ τῷ χεῖρε κατελιθώθη, βαλλόντων αὐτὸν Πελοποννησίων τε καὶ Ἰθακησίων. ἢ δὲ ἄλλη Ἑλλὰς οὐδὲ ἑώρα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ δοκοῦντα ἀδικεῖν ἠγάπα. ὦμόν καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ κήρυγμα· μὴ γὰρ θάπτειν τὸν Παλαμῆδην μηδὲ ὀσιοῦν τῇ γῆ, ἀποθνήσκειν δὲ τὸν ἀνελόμενόν τε καὶ θάψαντα.

621, 2. Historia ignota, et nominibus incerta. Quam nunc coniecturam propositurus sum, pendet ex Diod. i. 88, ubi de Aegyptiis dicens haec habet. Τοὺς δὲ πυρρῶους βοῦς συγχωρηθῆναι θύειν διὰ τὸ δοκεῖν τοιοῦτον τῷ χρώματι γεγονέναι Τυφῶνα τὸν ἐπιβουλεύσαντα μὲν Ὀσίριδι, τυχόντα δὲ τιμωρίας ὑπὸ τῆς Ἰσιδος διὰ τὸν τάνδρὸς φόνον. Καὶ τῶν ἀνθρώπων δὲ τοὺς ὁμοχρωμάτους τῷ Τυφῶνι τὸ παλαιὸν ὑπὸ τῶν βασιλέων φασὶ θύεσθαι πρὸς τῷ τάφῳ τοῦ Ὀσίριδος· τῶν μὲν οὖν Αἰγυπτίων ὀλίγους τινὰς εὐρίσκεισθαι πυρρῶους, τῶν δὲ ξένων τοὺς πλείους· διὸ καὶ περὶ τῆς Βουσίριδος ξενοκτονίας παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἐνισχύσαι τὸν μῦθον, οὐ τοῦ βασιλέως ὀνομαζομένου Βουσίριδος, ἀλλὰ τοῦ Ὀσίριδος τάφου ταύτην ἔχοντος τὴν προσηγορίαν κατὰ τὴν τῶν ἐγχωρίων διάλεκτον. Plut. de Is. et Osir. xxxiii Τυφῶνα δὲ πᾶν τὸ αὐχμηρὸν καὶ πυρῶδες καὶ ξηραντικὸν ὄλωσ καὶ πολέμιον τῇ ὑγρότητι. Διὸ καὶ πυρρόχρων γεγονέναι τῷ σώματι καὶ πάρωχρον νομίζοντες οὐ πάνυ προθύμως ἐντυγχάνουσιν οὐδὲ ἠδέως ὀμιλοῦσι τοῖς τοιοῦτοις τὴν ὄψιν ἀνθρώποις· τὸν δὲ Ὀσιριν αὐτὸν πάλιν μελάγχρουν γεγονέναι μυθολογοῦσιν, ὅτι πᾶν ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἱμάτια καὶ νέφη μελαινει μινύμενον. Hinc edocemur homines rufo colore odio fuisse Aegyptiis, et antiquitus ad sepulcrum Osiridis immolatos tamquam inimicum eius Typhona qui ipse rufus esset referentes; praeterea hoc colore qui essent, uelut externos notari ab Aegyptiis, nec libenter adiri solitos. Haec poëtam sic adumbrare censeo ut Aethalos sit i. q. πυρρόχρως, hoc autem nomine uniuersa gens τῶν πυρρῶων, id quod solet in mythis fieri, denotetur. Hunc Aethalon siue externum hospes suus Aegyptius in Isidis templo fertur coniectis telis (625) occidisse; unde institutum ut qui simili specie essent a ritu deae arcerentur.

621. uita spoliavit, interfecit. Aen. vi. 168 *Postquam illum uita uictor spoliavit Achilles.* Iustin. xvi. 4 *spoliatos fortunis uita quoque spoliavit.* xxxv. 1 *uictumque uita pariter ac regna spoliat.* in Isidis templo. Callim. Ep. 57. 1 *Ἰναχίης ἔστησεν ἐν Ἰσιδος.*

622. memor, ut memoria facti extet 'recording' siue 'in record of the event.' Io sic I correpta legitur Her. xiv. 103 *Quae tibi causa fugae? quid Io freta longa pererras?* 'quamquam libellus, iste, qualis nunc quidem fertur, adeo omnis generis ineptiis dissonantiisque scatet, uix quidquam ut indignum uideatur eius auctore.' Luc. Mueller de re Metrica p. 247, quocum facit etiam A. Palmer. Sed in Ibis uersu nonnulli codices habent *ion*. Cf. Varro L. L. viii. 22 *huius Artemidori et huius Ionis et huius Ephesii: sic in casibus aliis.* Quo retento, scriptoque in u. 621 *Isindius* uel *Sindius*, sic interpretaberis, ut credas Isindium aliquem (Steph. B. Ἰσινδος, πόλις Ἰωνίας. ὁ πολίτης Ἰσίνδιος, cf. s. u. Ἀμβλαδα et Σινδία) hospitem Aethalon uel Attalon occidisse; cuius facti memores Ionas a festo Panioniorum Isindios arcuisse. Panionia Strabonis aetate nondum haberi desierant 384, 639: cf. Philostr. Vit. Apollon. 143 p. 66 Kayser.

623, 4. Historia ex Odyssea sumpta, leuiter tamen immutata: **parens** enim hic est quae in Odyssea *nutrix*. **623. Utque** Vlysem **tenebris latentem a Melanthea caede** conuertentem se in obscuriorem partem atrii ne, si agnitus fuisset, intelligeretur caedes quam Melanthio parabat, **ipsa parens Anticlea** prodidit indicauit quis esset **officio luminis** cum foci lumine cicatricem uidisset. **623.**

Melanthea. Melanthius siue Melantheus (Od. xvii. 212 *υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς*) caprarius Vlyssis quem cum ancillis Penelopes Vlysses interfecit Od. xxii. 474. **tenebris,** nam ut foco adsidebat Vlysses, ad tenebras se conuertit, ne agnosceretur cicatrice dum a nutrice lauatur.

Od. xix. 386 γρηὺς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα. Τοῦ πόδας ἐξαπέριζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχέυατο πουλὸν Ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἴξεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα. Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μὴ ἔλαβοῦσα Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο. **a caede latentem** durius dictum de eo qui se occultat ne prodatur caedes quam parat. An ex memoria dixit poeta? ut putaret Vlysem lotum fuisse *postquam* Melanthium necasset. Nam et in eo quod parens Vlysem, non nutrix lauat, alios secutus est, non Homerum. **624. Prodidit.** Od. xix. 473 Ἀψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν. Ἦ μάλ' Ὀδυσσεὺς ἔσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε Πρὶν ἔγνων πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι. Quae uerba ut locuta est, Penelopen intuens iam iam significatura erat rediisse Vlysem, nisi is dextra os nutricis occlusisset, his additis 482 Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; **officio ope**, ut M. xii. 91 *remouebitur omne Tegminis officium, tamen indestrictus abibo.* **parens**, immo nutrix, Od. xix. 354, quae apud Homerum Euryclea audit 357. Atqui ap. Cic. Tusc. Disp. v. 16. 46 Anticlea Vlixī pedes abluens inducitur ex Niptris Pacuuii. Itaque siue Pacuuium siue Ciceronem errasse credideris, habes cur *parens* haec in Ibidis uersu uocata sit: nam mater Vlyssis Anticlea. **626. auxiliis**, iis qui tibi opitulari debuerant. **627, 8. Qualis nox acta est Phrygi timido Doloni equos pacto quos f. a. Achilles** postquam pactus esset cum Hectore ut ab eo equos Achillis acciperet, si ex Graecorum castris certum nuntium reportasset eos fugam meditari (Il. x. 309, 321-323), **nox tibi talis eat**, hoc modo agatur. Dolon, Troianus, Eumedis filius, Ὁς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης, noctu egressus ex suis ab Vlyse et Diomede nequiquam fugiens deprehenditur (Il. x. 322 sqq.). Orantem ne pereat interrogant de Troianorum fortuna, et quem quisque ordinem teneat; tum compertis quae ibi agebantur, Diomedes interficit. **627. equos pacto.** Il. x. 321 καὶ μοι ὄμοσον Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ Δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα. **628. timido.** Il. x. 374 ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε Βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, Χλωρὸς ὑπαὶ δείους. **629. Rhesus** de quo Dolon interrogatus ab Vlyse haec retulerat Il. x. 435 Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἠϊονῆος, Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους· Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. **somno meliore quiescas.** Rhesum inter comites Thracas dormientem cum duodecim ex suis interfecit Diomedes; equos eius iuxta dominum religatos Vlysses abegit Il. x. 473, 4, 488, 498. **630. Quam comites Rhesi tum necis, ante uiae.** Notandus duplex genitiuus ex uoce **comites** pendens, quam nolui immutare, quamuis *Rheso* Merkelius ex coniectura posuerit, et datiuum personae post *comites* plerumque praeferat Ouidius. Cic. de Amic. xi. 37 *Non enim paruit ille Ti. Gracchi temeritati, sed praefuit, nec se comitem illius furoris, sed ducem praebuit.* **tum necis, ante uiae.** Necis, cum leto datus est, uiae, cum simul aduentabant ex Thracia. Il. x. 434 Θρήικες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων, Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἠετίωνος. Plerique codd. habent *ante diem*, satis commode ad sensum: nam noctu Rhesus occisus est, et reuersis domum Vlyse ac Diomede Ἡὼς ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο Ὠρνυθ' Il. xi. 1. Hoc retento scribendum erit *Quam comites Rhesi, tu, necis ante diem*, neque omni ui caret *tu* ἐμφατικῶς sic repetitum: quamquam Ouidium ita scripsisse non crediderim. **631. quos.** Aen. ix. 315 *multis tamen ante futuri Exitio.* Niso tres famuli Ramnetis, Remus cum armigero et auriga, Lamyrus Lamus Serranus; Euryalo Fadus Herbesus Rhoetus Abaris sternuntur. **Ramnete.** Aen. ix. 324 *simul ense superbum Ramnetem aggreditur, qui forte tapetibus altis Exstructus toto proflabat pectore somnum, Rex idem et regi Turno gratissimus augur, Sed non augurio potuit depellere pestem.* **632. Hyrtacides Nisus.** Aen. ix. 176 *Nisus erat portae custos, acerrimus armis, Hyrtacides.* Hinc inpiger dicitur.

comes Euryalus. Aen. ix. 179 *Et iuxta comes Euryalus.* 633. Clin-
iadae Alcibiadis, Cliniae filii. circumdatus ignibus atris. Corn. Nep.
Alcib. x *Itaque misit (Pharnabazus) Susamithren et Bagaeum ad Alcibia-
dem interficiendum, cum ille esset in Phrygia iterque ad regem compararet,
missi clam uicinitati, in qua tum Alcibiades erat, dant negotium ut eum
interficiant. illi cum ferro aggredi non auderent, noctu ligna contu-
lerunt circa casam eam in qua quiescebat, eaque succenderunt, ut
incendio conficerent, quem manu superari posse diffidebant. ille autem ut
sonitu flammae est excitatus, etsi gladius ei erat subductus, familiaris sui
subalare (?subulare) telum eripuit. namque erat cum eo quidam ex Arcadia
hospes, qui numquam discedere uoluerat. hunc sequi se iubet et id quod in
praesentia uestimentorum fuit, arripit. his in ignem eiectis flammae uim
transiit. quem ut barbari incendium effugisse uiderunt, telis eminus
missis interfecerunt, caputque eius ad Pharnabazum retulerunt*.* Idem
trahit Diodorus xiv. 11, Plutarchus Alc. xxxix; hic tamen alios dicit nar-
rasse Alcibiadem a fratribus mulierculae quam rapuisset confossum telis,
dum incensa casa fugam pararet. Paulo aliter Iustinus v. 8 *Quem cum
profectum ad Artaxerxen Persarum regem conperisset, citato itinere mise-
runt, qui eum interciperent: a quibus occupatus, cum occidi aperte non
posset, uiuus in cubiculo, in quo dormiebat, crematus est.* Ignes atri
dicuntur tamquam fumo pleni. Vide Coningtonem ad Aen. iv. 384.
634. semicremata ἡμίφλεκτα. Sic de Hercule Lucianus Dial. Mort. xiii.
2 Πρώην ἀνήλθες ἡμίφλεκτος ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ σῶμα, καὶ τοῦ χιτῶνος
καὶ μετὰ τοῦτο τοῦ πυρός. Stygiae neci 'So that thou mayst halfe
burned beare thy members to thy grave.' T. Vnderdown. Merkelius
comparat M. iii. 694 *cruciatuque diris Corpora tormentis Stygiae demit-
tite morti.* 635. Remo. Liu. i. 7 *Vulgatior fama est ludibrio fratris
Remum nouos transiluisse muros, inde ab irato Romulo, cum uerbis quoque
increpitans adiecisset, 'Sic deinde quicumque alius transiliet moenia mea'
interfectum.* Alii, ab iis qui cum Romulo erant, Ouidius F. iv. 843, a
Celere, quem urbi condendae praefecerat, interfectum Remum tradi-
derunt. 636. rustica, F. iv. 809 *omne Pastorum gemino sub duce
uulgus erat. Contrahere agrestes et moenia ponere utrique Conuenit:
ambigitur, moenia ponat uter.* Ibi Ouidius dicit Celerem rutro, quod est
instrumentum agrestium, Remum oppressisse (843). 638. his . . locis
hac regione Ponti. 639-644. 'These things in sodain mode thus
pend to thee directed be, That thou neede not complayne that I un-
mindefull am of thee. They are but few, I graunt, but God can geue
my prayers more, And with his fauor my requestes can multiply with
store. Hereafter thou much more shalt reade wherin shalbe thy name:

* Similis fuit mors imperatoris Romani Valentis post pugnam ad Hadrianopolim
A. D. 378. Gibbon, Decline and Fall, c. xxvi, 'By the care of his attendants, Valens was
removed from the field of battle to a neighbouring cottage, where they attempted to
dress his wound, and to provide for his future safety. But this humble retreat was
instantly surrounded by the enemy: they tried to force the door; they were provoked
by a discharge of arrows from the roof, till at length, impatient of delay, they set fire to
a pile of dry faggots, and consumed the cottage with the Roman Emperor and his
train.' Estque dignum notatu quoties in proeliis et rebus gestis Gothorum mortes
Ibidis ac supplicia renouentur. Sic Tydeus Menalippi caput exsorbens similem sui habet
Saracenum illum ap. Amm. Marc. xxxi. 16 *Crinitus quidam nudus omnia praeter pubem,
subraucum ac lugubre strepens, educto pugione agmini se medio Gothorum inseruit et
interjecti hostis iugulo labra admouit, effusumque cruorem exsuxsit.* Sic Mettii Suffetii
poenam Hermanricus rex Gothorum imitatus est cum quamdam mulierem Suanihildam
nomine equis ferocibus illigatam incitatisque cursibus per diuersa diuelli praecepisset.
Jordan. de Get. Orig. xxiv. Sic Sardanapalli funus cum carissimis suorum repraesentant
exsequiae Attilae cum sepelientibus sepulti (Jordan. xlix), et Hunnorum (Procop. Bell.
Pers. i. 3).

And in such verse as men are wont such cruell warres to frame.' T. Vn^d derdown. **639.** *sint missa*, missa habeto. *tantisper* refertur ad tempus quo aliud et longius et iambis scriptum poema ad inimicum missurus sit. Tusc. Disp. v. 7. 20 *Sed uidero quid efficiat*. *Tantisper hoc ipsum magni aestimo, quod pollicetur* (Roby, Lat. Gram. ii. 1485), 'for the present,' 'in the meanwhile.' *subito* 'hasty,' 'extemporized.' Her. iii. 103 *ossa uiri subito male tecta sepulcro*, ubi A. Palmer affert F. vi. 532 *liba Traditur in subito cocta dedisse foco*. **641.** *rogatis* quam quae ab iis rogauit. **642.** *fauore* 'countenance,' 'good will.' *uota fauore mea*, clausula uere Ouidiana. **644.** *pede scripta* *ἰάμβους*.

EXCURSUS.

Ad Ib. 99. Quisquis ades sacris, lugubria dicite uerba.

Optime haec illustrantur iis quae de Lindiorum sacris tradit Lactantius i. 21 *Non εὐφημία sed maledictis et exsecratione celebrantur*, eaque pro uiolatis habent, si quando inter sollemnes ritus uel imprudenti alicui exciderit bonum uerbum.

Ad 287. Aut uelut †Eurylochi, qui sceptrum cepit ab illo,
Sint artus auidis anguibus esca tui.

Codices *Eurilocum* hunc plerique nominant, unus Turonensis habet *Yrioni*. Εὐρυλόχου τοῦ Θεσσαλοῦ mentionem fecit Strabo 418 ubi dicit eum κατὰ τὸν Κρισαῖον πόλεμον fuisse, iterum 421 μετὰ τὸν Κρισαῖον πόλεμον οἱ Ἀμφικτύονες ἰππικὸν καὶ γυμνικὸν (ἀγῶνα) ἐπ' Εὐρυλόχου διέταξαν στεφανίτην καὶ Πύθια ἐκάλεσαν. Eiusdem meminit Schol. Pind. Pyth. p. 298 Boeckh ubi citantur tres hexametri Euphorionis, quibus ὀπλότερος Ἀχιλεὺς dictus est. Ibi Meinekius (Anal. Alex. p. 95) 'Crisaei quum iniustius uectigalia exigerent ab iis, qui oraculum consulturi Delphos proficiscerentur, tandem Eurylochus Larisaeus extitit, qui eorum temeritatem comprimeret et debellatis Crisaeis, longo tempore intermissam Pythiorum solennitatem instauraret Olymp. xlvii.' Eodem refert Polyaei narrationem vi. 13, ubi dicitur Eurylochus Amphictyonibus suasisse ut aquam quae in Crisaeorum urbem cuniculo influeret helleboro corrumpere: quo facto urbem cepisse. Sed hic cum Ol. xlvii uixerit, nec quisquam tradat anguibus consumptum fuisse, non potest is esse de quo dixit Ouidius.

Neque uero ad Thessaliam pertinet is Eurylochus qui Cychrea interfectorem (Diod. iv. 72, Tzetz. ad Lycoph. 110), vel expulsorem (Strab. 393) draconis Salamini, ipse post expulit et in regnum Salaminis receptus est. Quamquam aliis testibus, Stephano Byz. s. u. Σαλαμίς, Eustath. ad Dionys. Perieg. 512; Cychreus hic ipse propter morum asperitatem Ὀφίς cognominatus ab Eurylocho pulsus Salamine fuit. Neque absurdum qui talia fecisset, eum anguibus deuoratum memorari. Vide Mein. Anal. Alex. p. 52.

Superest ut meam sententiam de uersu firmem argumentis. Nam qui Triopas est Hygino P. A. i. 14, is modo natus (Diod. iv. 58) modo pater (Hom. H. ii. 211, Hyg. P. A. 14) dicitur Phorbantis, quem Rhodii a Thessalia arcessiuerunt ut angues perimeret (Diod. v. 58). Hunc Hyginus narrat et ipsum, sicut Triopam, a nonnullis pro Ophiucho habitum esse (P. A. i. 14). Atqui Phorbas, Lapithae et Orsinomes filius, nepos *Eurynomi* fuit (Diod. iv. 69). Itaque Eurynomus auus Phorbantis, proauus Triopae: unde non inepte conicias aut ad hunc tralatam fuisse fabulam de anguibus, aut ipsum Triopam proai nomine a nonnullis appellatum fuisse. Nam non deerant qui Eurynomum socium facerent Phorbantis, non propinquum (Schol. Ven. Hom. Il. xviii. 483). Certe non multum a scriptura T *Yrioni* hoc nomen *Eurynomi* distat.

Ad 293, 4. Si per codices liceat, bene de Eryce interpreteris, quem Hercules τρίς περιγενόμενος κατὰ τὴν πάλην (Apollod. ii. 5. 11) occidit et ex alto praecipitauit (Tzetz. ad Lyc. 866). Et uictus quidem scriptum est in T. Sed non multum praesidii habebis ex scriptura G ethreclides,

quamquam potuit Eryx Erechthides uocari, siue quod Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως (Tzetz. ad Lyc. 158, Hesych. Ἐρεχθεὺς Ποσειδῶν ἐν Ἀθήναις) ex Venere, siue quod Butae filius habitus est (Seru ad Aen. v. 24). Nam Pandionis, regis Atheniensium, filii Butes, Erechtheus; Erechthei autem fratris natam, Chthoniam, duxit Butes; (Apollod. iii. 14 et 15): Eryx igitur, si huius Butae filius habitus est a scriptore Ibidis, (et potuit, nam Butes is quem Apollonius inter Argonautas recenset i. 95 et Atheniensis filius fuit et a Venere Erycina ex mari, in quod se coniecerat ut Sirenas adiret, dicitur seruatus fuisse iv. 910 sqq., cf. Seru. ad Aen. v. 24,) *Erechthides* iure suo uocari meruit. Colebanturque uicinis aris Poseidon cum Erechtheo et Butes Athenis teste Paus. i. 26. 5.

An retinendum est *Echecratides* et ea significatione explicandum qua Euphorion *κακοζήλως* Iasonem *ναυαγὸν* dixit quasi *ναῦν ἄγοντα*, oliuam *γλαυκώπιδα*, aratrum *ἐνοσίχθονα*, Dionysius tyrannus uirginem *μένανδρον*, columnam *μενεκράτην*, iaculum *βαλλάντιον*, murium latibula *μυστήρια*, (Meinek. An. Alex. p. 136)? Sic *Atreus Hector Hippodamia Antenor Cyclops Diomedes Aristarchus Agesilaus Telemachus* pro adiectiuis usurpata fuisse docet ex Athen. 98, 99, idem Meinekius ad Euphor. fr. 95. Certe non immerito Ἐχεκρατίδης Eryx uocandus erat qui praepotens uiribus *aduenas caestibus prouocabat uictosque perimebat* (Seru. ad Aen. i. 570) uel uiribus suis fidens *legem posuit uenientibus ad se ut secum caestibus decertarent* (Myth. Vat. i. 94). Nam ut *Egestiades* uel *Acestiades* scribam uix adducor.

Ad 307, 8. Incertum est quo pertineat Phot. Bibl. p. 530 Bekker. Ὅτι ὄνομα θεραπαίνης Πηλούσιον ἦν, δι' ἧς ὁ Μολοσσὸς Πύρρος ἀνείλε φαρμάκῳ τὴν μητέρα. Si ad Pyrrhum II, conicias Olympiadem postquam Tigriam amicam filii ueneno necasset, ipsam postea a filio ope Pelusii interemptam esse. Sed hoc discordat cum Ouidio.

Certe non potest nepos dicti modo regis ad Hieronymum, Pyrrhi I ex filia Nereide nepotem, tyrannum Syracusanum, referri. Is enim confossus uulneribus periit in turba Leontinis, teste Liuius xxiv. 7.

Sed explicatione Saluagnii inueni quae melius uel certe non minus locum expedirent. Lycophron enim, de Vlysse mortuo dicens, haec habet Al. 799

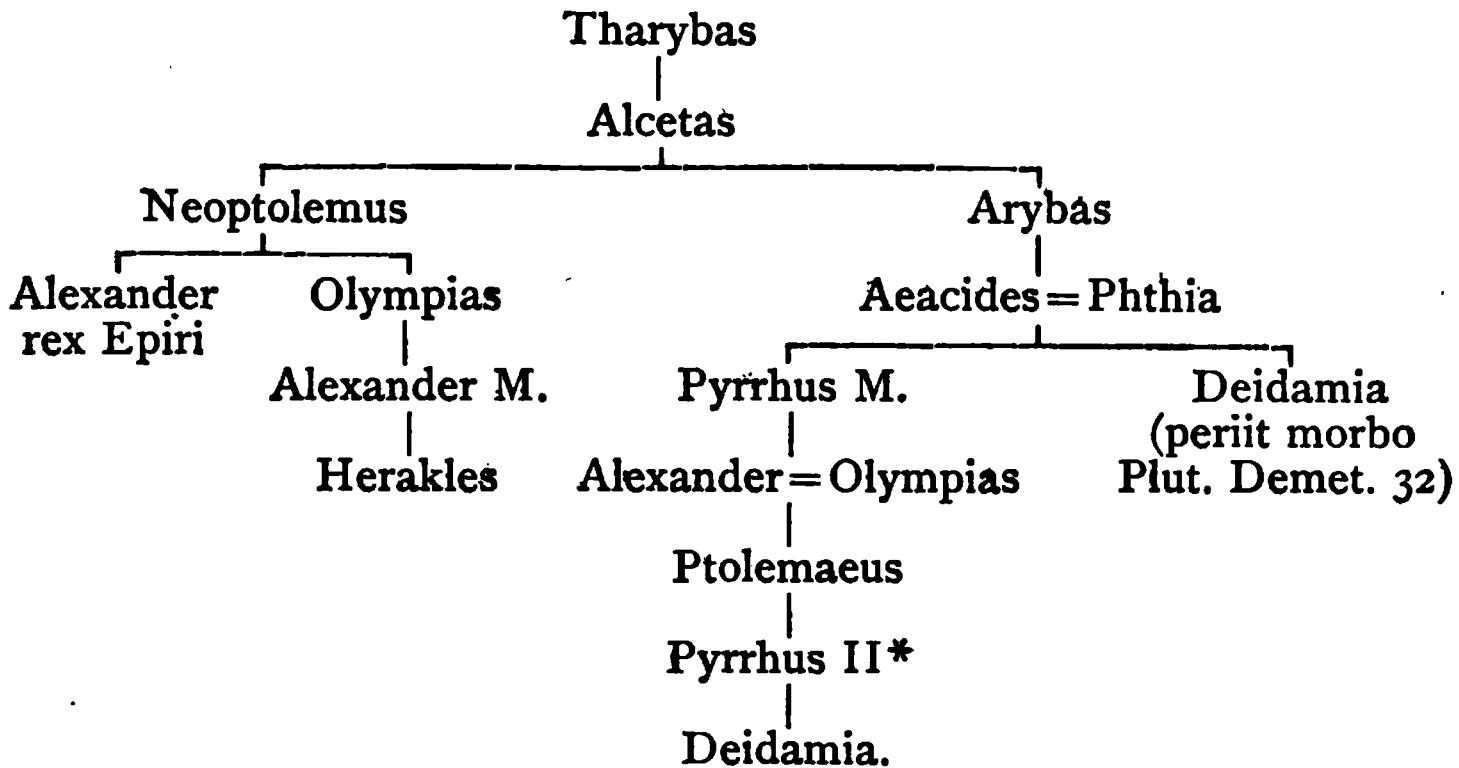
Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεῶς,
 Ὅ τ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον,
 Ἐν ἧ ποτ' αὖθις Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
 Τυμφαῖος ἐν θοίνησιν Αἰθίικων πρόμος,
 Τὸν Αἰακοῦ τε καὶ Περσέως σπορᾶς
 Καὶ Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων.

Ubi Tzetzes ἐν ἧτιμι Τραμπυῖα ποτὲ αὖθις, φθίσει καὶ φθερεῖ ἐν θοίναισι καὶ εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ Ἡπειρώτης, ἦτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ ὁ πρόμαχος τῶν Αἰθίικων καὶ Ἡπειρωτῶν. Τίνα φθίσει; τὸν Ἡρακλέα, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόρρω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημένου. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καὶ Βαρσίνης τῆς Περσίδος υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν ἀνείλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίικων βασιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ. Tum ad δράκων] ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν φαρμάκων, ὡς φαρμάκοις αὐτὸν ἀνελών. Et ad 803 τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τοῦτου πατήρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κατὰ μὲν τὸν πατέρα εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἴακον.

Hunc Heraclum, Barsines et Alexandri Magni filium, ueneno extinctum in epulis a Polysperconte in gratiam Cassandri (Paus. ix. 7. 2) ab Ouidio significari credo potuisse his causis.

1. Aeacidarum gentem, primum Epiri reges, deinde Neoptolemum, Achillem, Aeacum per matrem attigit. Nam Plutarcho teste Pyrrh. i. Νεοπτόλεμος ὁ Ἀχιλλέως λαὸν ἀγαγὼν αὐτὸς τε τὴν χώραν (Epirum) κάτεσχε

καὶ διαδοχὴν βασιλέων ἀφ' αὐτοῦ κατέλιπε Πυρρίδας ἐπικαλουμένους. Regum Epiri hoc est stemma (Plut. Pyrr. I, Paus. i. 11. 1, iv. 35. 3)

Olympias mater Alexandri magni, auia Heraclis. Heracles igitur *pronepos* Neoptolemi, regis Epirotarum, quem credibile est Ouidium uerbis dicti modo regis hic significasse. Nam ut per *Achilliden* intellexit Pyrrhum Magnum, ut per *Pyrrhum* Neoptoleum, filium Achillis, sic per *Aeaciden* Neoptoleum regem Epiroticum potuit indicare: quo obscurius fieret aenigma nominum. Quod si uerum est, nata Aeacidae non Deidamia, sed ipsa Olympias fuit, quam capta Pydna propinqui eorum quos interfecerat ingestis siue telis siue, ut Pausanias ix. 7. 3 tradit, saxis necarunt. Sic a Neoptolemi filia Olympiade transitur ad huius ex Alexandro nepotem Heraclem, cui Barsine, mater sua, uenenum, fortasse inscia, tradidisse fingitur.

Quod Heracles Neoptolemi nepos, non pronepos, dicitur, propter incestum mutata est necessitudo. Nam cum Neoptolemi filius Alexander, frater Olympiadis, sororis huius filiam Cleopatram duxerit, Neoptolemus quasi pater nepti suae, mox etiam nepotibus, in his Alexandro Magno, habitus est; unde Heracles, filius Alexandri, et pronepos fuit et nepos potuit existimari. Quod si cui contortius uidebitur, poterit sic explicare ut Heraclem Ouidius putarit Alexandri regis Epirotici, non Alexandri Magni, filium fuisse.

2. *Thessalidum* quod pro *Cantharidum* exhibent nonnulli codices Ibidis conuenit cum Scholiasta Il. ii. 744, quem Potterus laudat ad Lyc. 802 Αἰθικές ἔθνος Θεσσαλικόν, ὑπερκείμενον τῆς Ἠπείρου.

3. Mortes Olympiadis et Heraclis eodem modo coniunxit quo Pausanias ix. 7. 2 et Porphyrius Tyrius in Euseb. Chron. p. 232 Tom. i. Schöne, Ἀριδαῖον μὲν οὖν Ὀλυμπιάς ἐκτείνειν ἢ μήτηρ Ἀλεξάνδρου· αὐτὴν δὲ καὶ τοὺς δύο παῖδας Ἀλεξάνδρου Κάσανδρος ὁ Ἀντιπάτρου ἀναιρεῖ, τὸν μὲν αὐτὸς φονεύσας, τὸν δ' ἐκ Βαρσίνης Πολυσπέρχοντα πείσας.

4. In utraque morte praecipuae partes Polyspercontis fuerunt, si quidem teste Polyaeo iv. 11 Olympias Pydna exire conata est fide signatae anulo Polyspercontis epistulae quam prius Cassander interceperat; unde spē triremis decepta qua noctu auhenda fuisset, a Polysperconte se delusam credidit ac Pydnam Cassandro tradidit. Quod mors ipsius consecuta est.

5. Verba Non licet hoc Cereri dissimulare sacrum satis bene ex-

* Hunc Pyrrhum Ptolemaei fratrem, non filium, facit Iustinus xxviii. 3, et Ouidius, si modo hic Pyrrhus est *nepos dicti nostro modo carmine regis*.

plicantur ex Plut. Al. ii. Λέγεται Φίλιππος ἐν Σαμοθράκη τῇ Ὀλυμπιάδι συμμηθεὶς αὐτὸς τε μαιράκιον ὧν ἔτι κακείνης παιδὸς ὀρφανῆς γονέων ἐρασθῆναι καὶ τὸν γάμον οὕτως ἀρμόσας, et iis quae ibidem de Olympiade dicit, quod non solum Cabirorum sed etiam Orphicis et Bacchicis mysteriis initiata fuerit, μᾶλλον ἐτέρων ζηλώσασα τὰς κατοχὰς καὶ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς ἐξάγουσα βαρβαρικώτερον. Nam Cabirorum mysteria ad Cererem eiusque filios Dardanum et Iasionem redibant, ut fusius docet Lobeckius Aglaoph. p. 1221 sqq. ex Strab. 198 Ὅμοια τοῖς ἐν Σαμοθράκη περὶ τὴν Δημήτραν καὶ τὴν Κόρην ἱεροποιεῖται, Schol. Ap. R. i. 917 Μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκη τοῖς Καβείροις, ὡς Μνασέας φησί. Καὶ τὰ ὄνόματα αὐτῶν ὁ τὸν ἀριθμὸν, Ἀξίερος Ἀξιόκερσα Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ, Ἀξιόκερσα δὲ ἡ Περσεφόνη, Ἀξιόκερσος δὲ ὁ Αἴδης, ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος Κάσμυλος ὁ Ἑρμῆς ἐστίν.* Itaque εἰρωνικῶς dicit poëta: 'multa tu quidem, Olympias, mysteriorum ac Cereris nomine facinora patraras, idque secreto: hoc sacrum, quo initiati te occiderunt, non iam dissimulandum erit, sed palam enuntiandum, cum auctor tu tot facinorum moriaris.'

6. Sic si interpreteris, non turbatur ordo uersuum. Contra si cum plerisque 305, 6 de Laodamia siue Deidamia, 307, 8 de Pyrrho II intelligas, post commemoratum 301, 2 Pyrrhum Magnum, 303, 4 Pyrrhum filium Achillis, quasi reditus fit 305, 6 ad Pyrrhi Magni natam, et hinc 307, 308 ad eiusdem Pyrrhi nepotem. Et ne hoc quidem nisi admissio errore fit: nam ut Pyrrho Magno filia Deidamia siue Laodamia fuerit, ex uno loco Iustini xxviii. 3 elicitor. Qui cum dicat ex gente regia solam Nereidem uirginem cum Laodamia sorore superfuisse, e quibus Nereis nubat Geloni, Laodamia a populo interfecta sit, Pausanias autem vi. 13. 3 et Polybius vii. 4. 5 Pyrrhum M. filiam Nereidem Geloni collocasse tradant, concludunt Pyrrho alteram filiam Laodamiam fuisse. Atqui Iustino Nereis et Laodamia solae ex gente regia Epirotarum supererant post interfectos Ptolemaeum et Pyrrhum Pyrrhi M. nepotes; quibus mortuis et matre Olympiade, sic demum Geloni nubit Nereis, Laodamia interficitur. Itaque Iustinus non Pyrrhi M. filias Nereidem et Laodamiam, sed multo recentioris habuit, credo Pyrrhi II cui filiam Deidamiam Pausanias iv. 35. 3 tribuit, additque eam, cum fuerit sine liberis, rem Epirotarum populo demandasse. Nec tamen infitior potuisse Ouidium sic errare, cum *Aeacides* Pyrrhus M. non semel uocatus sit, qui autem *Aeacides* uero nomine fuit, et natam Deidamiam habuit (Diod. xvi. 72, xix. 35) ab Ouidio significari nequeat, siue quod haec Deidamia morbo, non ui, periit (Plut. Demet. xxxii), siue quod huius Aeacidae nepos nullus ueneno exstinctus dicitur. Sed esto: non sic errarit poëta, sed Aeacidae natam intellexerit Pyrrhi II Laodamiam siue quo alio nomine usa est: at restabit non minus explicatu difficile, quomodo dicti modo regis non ad proxime praecedentem Aeaciden h. e. Pyrrhum II referatur, sed ad eum cuius sex ante uersibus mentionem fecit, *Achilliden* h. e. Pyrrhum Magnum. Nam hic ordo euadit, Pyrrhus M., Pyrrhus Achillis f., Pyrrhi II filia, Pyrrhus II ipse. Ecquid futtilius magisque praeposterum?

Ad 309, 310. Aut pia te caeso dicatur adultera, sicut

Qua cecidit Leucon uindice dicta piast.

Dixi cur Scholiastae non adstipulor, Leuconem regem Bosporanum significari; nam hic et ad senectutem produxit imperium nec quicquam de adulterio eius nec de morte quae id ultra sit ab antiquis traditur.

Alius Leuconis (Schol. Il. ii. 649) siue Leuci extat memoria ap. Lycoph. 1214-1225.

* Ad Cabirorum et Cereris initia non iniuria referas quod idem Plutarchus tradit de serpente qui Olympiadi accubuerit (Al. ii), et de mansuetis anguibus quos thyrsis et cistis bacchantium circumplicari instituerit; nam serpentes *Δήμητρος ἀμφιπόλους* memorat Strabo 394.

Ἦξει δὲ Κνωσσὸν κἀπὶ Γόρτυνος δόμους
 Τούμῳν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος
 Ἔσται στρατηγῶν οἶκος. οὐ γὰρ ἦσυχος
 Πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἔλα,
 Λεῦκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
 Ψυδραῖσί τ' ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων.
 Ὅς οὔτε τέκνων φείσεται οὔτε συγγάμου
 Μήδης δάμαρτος, ἠγριωμένος φρένας,
 Οὐ Κλεισιθήρας θυγατρός, ἧς πατὴρ λέχος
 Θρεπτῷ δράκοντι συγκαταινέσει πικρόν.
 Πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῶ κτενεῖ
 Λώβαισιν αἰκισθέντας Ὀγκαίου βόθρου.

Vbi Tzetzes Ὁ Λεῦκος τοῦ Χαλκοῦ Τάλου τοῦ Κρητὸς ἦν υἱός, ᾧτινι Ἰδομένεος τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. Τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ἰδομενέως ὃς τὴν γυναῖκα τοῦ Ἰδομενέως Μήδην καλουμένην ἀνεῖλε, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο αὐτῷ δώσειν γυναῖκα ἐπειδὴν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ· ἀνεῖλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς Ἴφικλον καὶ Λεῦκον. Οὗτος δὲ ὁ Λεῦκος παῖς ὢν ἐξετέθη, ὃν λαβὼν Ἰδομένεος ἔθρεψε καθ' ἑαυτοῦ· διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ.

Idem ad Lyc. 384. Τότε δὲ μαθὼν τὴν τοῦ υἱοῦ ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος ἐπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπήτει ποιήν. Ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμῆδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεύς, περιπλέων λοιπὸν τὰς Ἑλληνίδας χώρας, παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, οἷον Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους τῷ υἱῷ τοῦ Σθενέλου, Μήδην δὲ τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκου, ἣν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ Κλεισιθήραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῶ καταφυγούσας καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. Καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράνησε καὶ μετὰ τὸν Τρωικὸν πολεμὸν καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. Idem Tzetzes ad 1093 eadem fere dicens de Clytaemnestra et Aegiale haec subiungit καὶ ἐν Κρήτῃ Λεῦκον τὸν τοῦ Τάλου ἐπεισεν ἀντάραι καὶ ἀνελεῖν τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδην καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Haec non prorsus inter se conuenire uidentur: sed tamen huius modi fabulam elicias.

Leucus, Cres, filius Tali, puer adhuc expositus ab Idomeneo seruatur et educatur. Huic Idomeneus in Troiam proficiscens regni curam tradit. Leucus, Nauplii dolis obsequens, Medam Idomenei uxorem corrumpit, imperium occupat: mox incensus ira Medam et filiam Medae Cleisitheram, quam ei Idomeneus desponderat si a Troia rediisset, occidit in templo quo confugerant, simul Iphiclum ac Leucum, Medae liberos. Mox decem urbes Cretae rapit, Idomeneum domum redeuntem abigit.

Tetigit haec eadem scholiasta Il. ii. 649 ubi Λεύκων ὁ Τάλας dicitur, quod per errorem scriptum putat Dindorfius pro ὁ Τάλω, quod habet Schol. Od. xix. 174. Eustathius p. 1860 Leuconis cum Meda stuprum cum Clytaemnestrae et Aegiales coniungit adulteriis. Haec utraque in Ibide narrantur; unde Medae quoque flagitium commemorari potuit. At Meda a Leucone periisse dicitur a Lycophrone, non Leucon a Meda. Aut aliter fabulam legerat Ouidius, aut corrupta sunt quae habent codices. Nam si legeris

Quae cecidit Leuco uindice, dicta piast

finxeris autem Medam pietatis nomen sibi arrogasse quod cum Leuco mallet adulterari quam in Idomenei redire matrimonium, postquam is filium uel filiam (nam utrumque traditum est, Seru. ad Aen. xi. 264, Mythogr. Vat. i. 195, ii. 210) aut immolasset aut se immolaturum uouisset; mortem denique de qua dicit Lycophron post hoc cognitum uotum factam sumpseris, satis commode res se expediet. Dicit enim Ouidius Ἐχθρὸν ἀντάραι καὶ ἀνελεῖν τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδην καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. 'Habeas coniugem quae et adultera sit et pietatis laudem mereatur si te necauerit, quemadmodum Idomenei uxor Meda et adultera in Leuco fuit et pia dicta est quod maritum liberos suos immolantem non tulerit.'

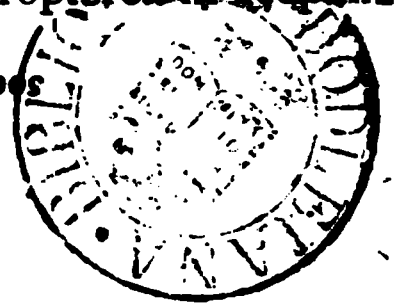
Ad 825. Vtque †Milo sub quo cruciata est †Pisa tyranno
Viuus in occultas praecipiteris aquas.

Mira in his uersibus uarietas scripturae. Nam pro *Milo* quod exhibent plerique, in Vaticano est *nullo*, in Vindobonensi *malo*. Deinde pro *quo* Vat habet *qua*; denique pro *pisa* uel *pysa* F habet *ipsa*, Vat *pyra*, G *Roma*.

Dixi in annot. ad loc. posse Etruscorum significari Pisam. Quod si uere conclusi, fortasse huc spectant quae ap. Plutarchum leguntur Parall. xl. Ἄνιος δὲ Τούσκων βασιλεύς, ἔχων θυγατέρα εὐμορφόν, τοῦνομα Σαλίαν, παρθένον ἐτήρει. Κάθητος δ' ἐκ τῶν ἐπισήμων ἰδὼν τὴν παρθένον παίζουσαν ἠράσθη καὶ μὴ στέγων ἤρπασε καὶ ἤγεεν εἰς Ῥώμην. ὁ δὲ πατήρ ἐπιδιώξας καὶ μὴ συλλαβών, ἤλατο εἰς τὸν Παρευούσιον ποταμόν, ὃς Ἀνίων μετωνομάσθη: ut legendum sit Vtque Anio, occultas autem aquas intelligas de καταράκτη ὃν ποιεῖ πλωτὸς ὧν ὁ Ἀνίων ἀφ' ὕψους μεγάλου καταπίπτων εἰς φάραγγα βαθείαν καὶ καταλῆ (Strab. 238).

Hanc fabulam ita coniunctam crediderim cum altera ut in unum coaluerint. Est autem haec altera de muliere, quam uariis nominibus pro loco ubi res geri fingebatur, *Setaeam* siue *Seten* (Lyc. 1075, cum Schol. Kinkeliano), *Caietam* (Aurel. Victor x, quem locum attulit Heynius in Excursu ad Aen. v. 604), *Romam* (Tzet. ad Lyc. 1075, Festus. s. u. Romam. *Lembos, qui appellatur Heraclides, existimat reuertentibus ab Ilio Achiuis quendam (quosdam Muellereus) tempestate deiectos in Italiae regiones secutos Tiberis decursum peruenisse ubi nunc sit Roma, ibique propter taedium nauigationis impulsas captiuas auctoritate uirginis cuiusdam tempestiuae nomine Rhomes incendisse classem*, Aristoteles ap. Dionys. Antiqq. i. 72, Eusebii Chron. i. p. 277 Schöne), credo etiam *Pisam* siue *Pissam* (Seru. ad Aen. x. 179) uocabant. Hanc mulierem, quam *Setaeam* appellat, Lycophron dicit dum a Graecis inter captiuas Troadas in Italiam ducitur circa Sybarin naues incendisse, et propterea in scopulis tamquam cruce suspensam periisse.

Σήταια τλήμων, σοὶ δὲ πρὸς πέτρας μόρος
Μίμνει δυσαίων, ἔνθα γυιούχοις πέδαις
Οἴκτιστα χαλκείησιν ὀργυιωμένη
Θανῆ, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,
Ἐκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας
Τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας.

Incensas a uirgine naues alii alibi retulerunt, ad Crathin et Neaethum Strabo 262, ad Tiberis ostium uel in alia parte Latii, Aristoteles cum Heraclide et Damaste Sigeensi, cf. Plut. Romul. i, ad Egestam Vergilius et Dionysius Antiqq. i. 52, ad Scionen Conon xiii et Polyaenus vii. 47, Pisis denique Italiae Seruius ad Aen. x. 179.

Hos parere iubent Alpheae origine Pisae;

Vrbs Etrusca solo.

Tercentum adiciunt (mens omnibus una sequendi)

Qui Caerete domo, qui sunt Minionis in aruis,

Et Pyrgi ueteres, intempestaeque Grauiscae.

Quibus conferenda sunt quae habet Mela ii. 72 *Ardea Laurentum Ostia citra Tiberim in hoc latere sunt. ultra Pyrgi Anio (Minio Cluuerius) Castrum Nouum Grauiscae Cosa Telamon Populonia Pisae Etrusca et loca et nomina.*

Credo igitur fabulam istam qua *Setaea* cruci affixa fuerit ad *Pisas* simul cum incendio quod *Troiana* mulier fecisset nauium tralatam fuisse; et hoc esse quod poëta significarit *cruciata est Pisa*, uel ut est in G, *Roma*.

Iam uidimus esse iuxta *Pisas* amnem *Minionem*, siue, ut est apud Melam, *Anionem*; nec mirum ut locos, sic nomina in eadem fabula coniungi. Itaque *Anio* uel *Minio* iste sub quo tyranno *cruciata est Pisa*,

gingebatur et rex* fuisse Pifarum, et idem uitam simul ac crudelitatem praecipitatus in profundum finiuisse. Nihil moror quod Annius iste quem Plutarchus scribit ob crudelitatem in filiam insiluisse in fluuium et huic Anienem nomen indidisse, non Pisis uicinus amniculus, sed maior ille Anio fuerit. Quid enim crebrius quam idem nomen ab obscuris ad notiora transdi? Certe sic expeditur quod est difficillimum, *Roma* scriptum in Galeano, *Pisa* in plerisque.

Quamquam ne illud quidem reticendum est, quod alii fortasse amplectentur, *Roma* illud potuisse Galeani scribam de suo inferre. Nam G exeunte saeculo xii scriptus est, quo tempore Milo, notarius mox legatus Papae Innocentii III, Albigenses in Gallia omni studio insectabatur. Qui cum nihil non paratus fuerit in eos moliri (Bénoit, Histoire des Albigeois T. i. p. 145) merito locum tenere potuit inter eos qui crudelitatis supplicium passi sunt. Hoc uolens significare scriba codicis G quid potius faceret quam ut Romam, sedem papae, ubi Milo plerumque habitabat, unde ad delendam haeresin profectus est, cum Milonis nomine uno uersu coniungeret? Non quo Milo hic legatus Papae in aquas praecipitatus sit, nam subito morbo correptus periit: satis est ad id quod agimus si odio instinctus scriba eam mortem huic attribuit qua dignum arbitrabatur.

Ad 351, 2. Quaeque sui uenerem iuncxit cum fratre mariti,
Locris in ancillae dissimulata nece.

Haec minus commode explicabis de *Helena* quae post Paridis mortem fratri eius Deiphobo nupsit, *Locris* autem siue ob perfidiam ac fraudes (Eustath. 275. 44 Λοκρῶν ξύνθημα ἐπὶ ἀπατεῶνων, cf. Apostol. x. 76 Leutsch) siue ob inpudicitiam (Athen. 639 A, 697 B) uocari meruit. Nam haec quoque, teste Polyaeo i. 9, dum ab Aegypto cum Menelao rediens Rhodum applicat, iam in eo erat ut a Rhodiis opprimeretur igni ac lapidibus, nisi sumpta uesta ancillae adgredientium uim in eam a se auertisset. Quae si uera est sententia, in ancillae dissimulata nece pro epexegesi Locridis addidit quasi diceret 'quae ueros mores Locridis referebat, simulatione qua ancillae personam in se sumpsit, suam huic transtulit, ut mutatis inuicem uestibus ancilla moreretur, ipsa incolumis euaderet.' Quod si cui durius uidebitur, scribat *Latris*, quod Phillip-pici scholio subesse existimo, *ancilla siquidem locris* (l. *latris*) *uocabatur*. Hesych. λάρτρης θεραπαινῆς, παιδίσκη ὑπηρετοῦσα, ἢ δούλη. Nam hoc uerbo recte Helena tamquam Therapnaea (A. A. iii. 49) significari potuit: est enim θεραπῆνη θεραπαινίς, δούλη (Hesych.) et θεραπῆνη ὄνομα μὲν τῷ χωρίῳ γέγονεν, Μενελάου δὲ ἐστὶν ἐν αὐτῇ ναός, καὶ Μενέλαον καὶ Ἑλένην ἐνταῦθα ταφῆναι λέγουσι (Paus. iii. 19. 9). Itaque *Latris* i. q. *Therapnae* h. e. (1) Helena *rure Therapnaeo nata* (Her. xvi. 196), (2) ancilla, siue quae ancillae uestes sumpsit et sic mortem effugit. Quid quod a Theodecte tragico hoc ipsum λάρτρης de Helena usurpatum est ap. Aristot. Pol. i. 6 Θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων, Τίς ἂν προσειπέειν ἀξιόσειεν λάρτρην;

Iam inter adulteras nulla Helena famosior, quae non solum Menelaum reliquerit, Paridi nupsit, sed ne hoc quidem contenta Deiphobo, Paridis fratri, post huius mortem cesserit; Deiphobum denique immisso Menelao occiderit (Aen. vi. 511-530).

Ad 418. Quique tenet pontem, qui tibi maior erit. Sic ut scribas et de senibus intelligas depontatis suadent quae Philippus Beroaldus, non de hoc uersu disserens, attulit in Centum Annotationibus, fol. 3^a Macrob. Sat. i. 5. 10 *Tamquam* sexagenarios maiores *de ponte deicies?* h. e. maiores annis sexaginta. Varro Sexagessi ap. Non. 214, fr. xviii Riese, *Acciti sumus ut depontare(-mur add. Iunius) murmur fit ferus,*

* Tota fabula uidetur ad tempus referenda quo *Tusci piraticam exercebant* (Seru. ad Aen. x. 184); quorum crudelitas *Tyrrhenorum* nomen ad tyrannos deflexit.

et 86, fr. xix Riese, *Vix ecfatus erat, cum more maiorum ultro casnares* (sic Iunius, *carinales* MSS) *arripiunt, de ponte in Tiberim deturbant.*

Ad 447. Et quae Panthoides fecit de fratre Medusae
Eueniant capiti uota sinistra tuo.

Nihil his uersibus Ibis habet difficilius. Nolo morari in iis quae ad explicandum locum Scholiastae tradidere: adeo sunt confusa et carentia fundamento. Sane Bupalum Hipponactis actum conuiciis ut se suspendio necaret ex Plin. xxxvi. 12, Acronis Schol. Hor. Epod. 6. 14 scimus, quamuis uerum id fuisse Plinius neget: sed Hipponactem ipsum nescio cuius Penthidae opprobriis uexatum laqueo uitam finiuisse quis credat? Immo Hipponax Pythae filius potuit Pythides uocari, potuit diras inprecari alicui cuius soror Medusa uel Melusa esset: sed haec ita euenisse uix satis tuto confirmes ex ineptiis scholiastarum. Codices habent pentides GHMPX Vat, penthides de Mure cum VF, pentelides T, pitoides Harleianus: de fratre FHMT de Mure, fraterque GPX: meduse omnes sinceri, meluse Harl., medulle Phillipicus 3360.

Penthides si uere traditum est de uno Menoeceo explicari poterit. Hic enim filius Oclasi, nepos Penthel fuit (Schol. Phoen. 942), sese autem pro patria deuouit et de muris Thebarum praecipitauit. Neque id sane a Curtii morte (443, 4) neque a deuotione auis Ibis (449-450) abhorret, nec denique a mentione Spartorum. Haec enim Menoeceus de se dicit Phoen. 1006.

Μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τε φοίνιον
Ὅς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
Σπαρτοὺς ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο.
Ἄλλ' εἶμι καὶ στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων
Σφάξας ἐμαντὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
Δράκοντος, ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
Ἐλευθερώσω γαίαν. εἴρηται λόγος.
Στείχω δὲ θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
Δώσων, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
Εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὃ, τι δύναιτό τις
Χρηστὸν διέλθοι τοῦτο, κείς κοινὸν φέροι
Πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
Πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοίεν ἄν.

Cf. Hyg. 67 *interrogatus Tiresias quid ita Thebae uexarentur respondit; si quis ex Dracontio genere superesset et pro patria interisisset pestilentia liberaturum. Tum Menoeceus Iocastae pater se de muris praecipitauit.*

Neque a Menoecei fabula dissident quae secuntur si cum Galeano (G) legeris fraterque Medusae. Nam Polybus qui Oedipum pro filio suo aluit teste Pherecyde ap. Schol. Soph. O. T. 785 uxorem habuit Medusam Orsilochi, fratris sui, filiam. Huius igitur Polybi natus, ut habebatur, Oedipus, Orsilochum patrum, Orsilochi filiam patrualem habuit; unde *frater Medusae* dici potuit. Oedipodis autem *uota sinistra* ea dicit quibus inprecatus est filiis Eteocli et Polynici ut regnum Thebarum ensibus partirentur (Phoen. 68, 765, 876, 1053).

Quod si quis obiciat non bene coniungi uota Menoecei se pro patria deuouentis, Oedipodis filiis inprecantis dissidium, scripto Pitthides huic uitio medebitur. Nam Theseus Aegei et Aethrae Pitthae filiae filius (Hyg. 14) cum ei *tres optationes Neptunus dedisset, optauit interitum Hippolyti filii, cum is patri suspectus esset de nouerca; quo optato impetrato Theseus in maximis fuit luctibus.* (Cic. de Off. iii. 24. 94.) Et sane Aethra *filia penthei* per errorem sic dicta est in Scholiis C. C. C. ad Ib. 577. Neque illud omittendum uidetur, Oedipum a Scholiasta Ven. Il. iv. 376 mortua Iocasta cum Astymedusam duxisset, haec autem priuignos suos accusaret tamquam se temptassent, id inprecatum dici

iis quod ante commemoravi, h. e. δι' αἵματος παραλαβεῖν τὴν χώραν.* Hanc Astymedusam siue Medusam (Schol. Phoen. 55, Apollod. ii. 4. 5) si scriptor Ibidis, nescio quem secutus, patrualem finxerat eius cui nupsit Oedipodis, artissime cohaerebunt *uota sinistra* Thesei in Hippolytum, Oedipodis in filios suos: nam et hi et ille nouercam sollicitasse credebantur. Atque Pitthiden uerum esse magis adducor ut credam, quod Merkelium uideo sic coniecisse

Et quae Pitthides fecit, pariterque Molinae.

Cf. Paus. v. 2. 2 ὡς δὲ ἡμάρτανον καὶ τούτου, Μολίνην θέσθαι φασὶν ἐπὶ τοῖς πολίταις κατάρas, ἣν Ἴσθμίων μὴ θελώσι εἶργεσθαι: in Isthmo enim etiam Hippolytum afflictum fuisse. Quod quamquam ingeniose ut solet excogitauit, obscurior illa Molinae deuotio quam quae cum Hippolyti conexa sit: tum uix Ouidianum erat post *quae Pitthides fecit* noua structura addere *pariterque Molinae* (uota). Neque ipse Merkelius coniecturam suam in carmen admisit.

Ceterum post interpretationes aliorum—nam nihil ex his nouum fuit nisi quod *fraterque Medusae* de Oedipo primus interpretatus sum—liceat mihi aliquid peculiare proferre et de meo.

Nam sub dubio illo Penthides Pentides poterat etiam aliud latere. Hauthalius in Scholiis Acronis ad Hor. i. 28. 10 panthoi uarie scriptum panthois panthi penthus tradit: quam eandem corruptelam Ribbeckius Proleg. pp. 384, 5 fuse ex Vergilii codicibus illustrauit. Itaque Panthoides ex Penthides elicio. Quod si uere elicui, ad Homerum reuoluimur. Panthous enim unus ex principibus Troianorum ex Phrontide filios tres creauit Pulydamanta Euphorbum Hyperenora. Ex his Panthoi filii Romani poetae unum Euphorbum Panthoiden uidentur nominasse, quod nomen etiam in Iliade habet xvi. 808 Πανθοίδης Εὐφορβος, cf. xvii. 81, et 70 Πανθοίδαο. Hor. C. i. 28. 20 *habentque Tartara Panthoiden*. Ouid. M. xv. 161 *Panthoides Euphorbus eram*. Iam ut Panthous circa Priamum (Il. iii. 146) sic Panthoi filius Pulydamas circa Hectorem plerumque uersatur (xiii. 725, 756, xiv. 440, 449, xv. 446, 458, 515, 518, xviii. 249). Nam reliqui filii Euphorbus et Hyperenor semel tantum in aciem prodeunt, Euphorbus quo die Patroclum telo coniecto uulnerat, atque ipse a Menelao occiditur (xvi. 808 sqq., xvii. 59, 60), Hyperenor cum a Menelao perimitur, quod ne ipsum quidem nisi a Menelao narratum est (xvii. 24). Sed quoniam Panthoi cum Priamo, Panthoidarum cum Priamidis maxima fuit necessitudo, habemus quo referatur quod in Ibidis uersu est obscurissimum frater Medusae. Nam Medusa inter filias Priami recensetur a multis Hyg. 89, Apollod. iii. 12. 5, Paus. x. 26: idque fecerat Stesichorus (Paus. u. s.); nam apud Homerum nomen non inuenitur. Sed age uersus inspiciantur.

Et quae Panthoides fecit de fratre Medusae

Eueniant capiti uota sinistra tuo.

In quibus uerba ista *capiti tuo* non temere posita sed quasi certa designatione ad ipsum Sphingos cubile nos deductura arbitror. Nam Il. xvii. 38 Panthoides Euphorbus, postquam ei mortem Menelaus minatus est, haec dicit

Ἦ κέ σφω δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
Εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας
Πάνθω ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίη.

Hanc capitis deuotionem Euphorbus inprecatur Menelao memor ille quidem fratris ab eo ante occisi, quod idem fatum Menelaus ipsi minatus erat. Sed non de hoc fratre *uota illa sinistra* facit, utpote diu iam mortuo, sed de eo quem paulo ante caesum a Graecis aut uiderat

* Plut. Pyrr. ix. τῆς τραγικῆς ἀρᾶς ἐκείνης; θηκτῶ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τοὺς ἀδελφούς.

aut uidentibus superuenerat. Dico Cebrionen, νόθον υἷον ἀγακλῆος Πριάμοιο, ut etiam Medusa a *concupina* orta est (Apollod. l. c.), eundem aurigam Hectoris, quem paucis ante horis de curru deiecerat Patroclus, addideratque ludibria Il. xvi. 745.

ὦ πόποι ἦ μαλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ρεία κυβιστᾶ.

Εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν
Νηὸς ἀποθρόσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεία κυβιστᾶ.

Ἡ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.

Est enim haec mors Cebrionae quasi primus actus tragoediae quae finem habet mortem Euphorbi. Interposita est mors Patrocli, quae sic narratur. Occiso Cebrione, super corpore eius decertant Hector et Patroclus (755); tandem uictores Graeci corpus auferunt (782). Dein Patroclum a tergo Apollo manu premit, galeam deicit (793); eum sic confusum Euphorbus, hoc die primum in pugnam progressus, telo fodit (812); Hector denique interficit (822). Tum quae pugna fuerat inter Hectorem ac Patroclum de Cebrione, eadem nunc fit inter Euphorbum ac Menelaum de Patroclo: denique Euphorbum Menelaus, spreta eius inprecatione Εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τετὴν etc., imo gutture transfixum spoliat.

Has tres heroum mortes Ouidium credo ita animo sibi figurasse ut quae prima esset, Cebrionae, hanc cum extrema illa Euphorbi quasi perpetuo uinculo conecteret: neque illud iniuria, cum altera ex altera in Iliade haereat semper ac pendeat. Non absurdum igitur si, alternatis uicibus leti Troianorum Graecorumque, Euphorbus, dum hostis Patrocli corpus uindicat tamquam a se occisum, ipse animo reuolutus ad amici Cebrionae fatum quem hic extinxerat, *uota sinistra* fingitur concepisse quibus Cebrionem *fratrem Medusae* ac Priamidarum ulcisceretur. Ea uota *sinistra* dixit tamquam in Euphorbum redundantia; qui enim optarat ut Menelai caput cum armis in Panthi sinu deponeret ipse a Menelao occisus armis exiit.

Non me fugit posse haec quibusdam dicta uideri arbitrario. Quibus illud responderim: Ouidium Tomis exulantem non semper ad amussim singula exegisse, sed quaedam ex memoria prout sibi animo inhaesissent repraesentasse. Quamquam ne hoc quidem necessarium: nam post Homerum multos uaria de Euphorbo tradidisse docent Eustathius, Scholiastae, Ptolemaeus Hephaestion in secundo *Καινῆς Ἱστορίας*.

Ad 451, 2. Menedemus dicitur δαίμων ἐπιχώριος fuisse Cythniorum a Clem. Alex. Protr. 12 S.

Ad 465. Verba sacras macteris ad aras optime illustrantur iis quae Diegylis, rex Thracum, a Diodoro dictus Phalaride et Apollodoro crudelior, in duos adulescentes patrauit. Diod. xxxiii. 14 Τούτους ἀμφοτέρους καταστέψας ἱερείου τρόπον εἰσήγαγε καὶ τὸν μὲν νεώτερον κατατείνας μακρὸν διὰ τῶν ὑπηρετῶν ὡς μέσον διακόψων, ἀνεφώνησεν ὡς οὐχ ὁμοίοις ἱερείοις δεῖ χρῆσθαι τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς βασιλεῖς. Κλαίοντος δὲ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ φιλάδελφον πάθος προφαίνοντος καὶ τιθέντος ἑαυτὸν ὑπὸ τὸν σίδηρον, προσέταξε τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῦτον ὁμοίως τεῖναι μακρὸν. Διπλασιάζων δὲ τὴν ὀμότητα, καὶ μιᾷ πληγῇ καθ' ἑκάτερον χρησάμενος, ἐν ἀμφοτέροις εὐστόχησε, παῖανι τῶν θεωμένων ἐπιστημηνάντων τὴν κατόρθωσιν.

Ad 467. Locus Philostrati hic est, iv. 147. Ξυναγαγὼν οὖν τοὺς Ἐφεσίους, Θαρσεῖτε, ἔφη, τήμερον γὰρ παύσω τὴν νόσον, καὶ εἰπὼν ἤγεν ἡλικίαν πᾶσαν ἐπὶ τὸ θέατρον, οὐ τὸ τοῦ Ἀποτροπαίου ἱδρυταί· πτωχεύειν δὲ τις ἐνταῦθα ἐδόκει γέρων ἐπιμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς τέχνη, καὶ πήραν ἔφερε καὶ ἄρτου ἐν αὐτῇ τρύφος, ῥάκεσί τε ἡμφίεστο καὶ αὐχμηρῶς εἶχε τοῦ προσώπου. περιστήσας οὖν τοὺς Ἐφεσίους αὐτῷ, Βάλλετε τὸν θεοῖς ἐχθρὸν, εἶπε, ξυλλεξάμενοι τῶν λίθων ὡς πλείους. θαυμαζόντων δὲ τῶν Ἐφεσίων ὃ, τι λέγοι, καὶ δεινὸν ἡγουμένων,

εἰ ξένον ἀποκτενοῦσιν ἀθλίως οὕτω πράττοντα, καὶ γὰρ ἰκέτευε καὶ πολλὰ ἐπὶ ἑλέῳ ἔλεγεν, ἐνέκειτο παρακελευόμενος τοῖς Ἐφεσίοις ἐρείδειν τε καὶ μὴ ἀνιέναι. ὡς δὲ ἀκροβολισμῷ τινες ἐπ' αὐτῷ ἐχρήσαντο, καὶ καταμύειν δοκῶν ἀνέβλεψεν ἀθρόον, πυρός τε μεστοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔδειξε, ξυνῆκαν οἱ Ἐφέσιοι τοῦ δαίμονος καὶ κατελίθωσαν οὕτως αὐτόν, ὡς κολωνὸν λίθων περὶ αὐτὸν χώσασθαι. διαλιπὼν δὲ ὀλίγον ἐκέλευσεν ἀφελεῖν τοὺς λίθους καὶ τὸ θηρίον δ' ἀπεκτόνασι γνῶναι. γυμνωθέντος οὖν τοῦ βεβλήσθαι δοκοῦντος ὁ μὲν ἠφάνιστο, κύων δὲ τὸ μὲν εἶδος ὁμοῖος τῷ ἐκ Μολοττῶν, μέγεθος δὲ κατὰ τὸν μέγιστον λέοντα ξυντετριμμένος ᾤφθη ὑπὸ τῶν λίθων καὶ παραπτύων ἀφρόν, ὥσπερ οἱ λυττῶντες. Nempe, ut ipse pro se loquens dicit 340 Τὸ τοῦ λοιμοῦ εἶδος, πτωχῷ δὲ γέροντι εἴκαστο, καὶ εἶδον καὶ ἰδὼν εἶλον οὐ παύσας νόσον ἀλλ' ἐξελών.

An legendum est Abdira, quem locum Ptolemaeus Geog. iv. 3. 34 non longe Carthagine statuit? Nam si Ibis ille, quisquis fuit, in hoc loco natus est, poterat Ovidius id sic commemorare ut diceret, Vtinam tibi diras inprecetur *orpidum istud in quo editus es*; quod cum Abdira uocaretur, uera nominis significatio latitura erat, cum omnibus illa altera Abdera animo obuersaretur. Certe non disconuenit id quod in P scriptum est, Abdrida. Afros autem, Aegyptios saltem lapides conicere solitos in deuotum testis est Diodorus i. 91. 4 ap. Lob. Aglaoph. p. 676.

Ad 475. Scholiastarum confirmant quodammodo explicationem uerba Caesarii πύστεων in Bibl. Graec. Patrum T. 38 p. 993 Migne, citata a Lobeckio Aglaoph. p. 574 Ἰλιεῖς τὸν Ἐκτορα μᾶλλον δὲ οὐδ' ἀλέκτορα χρηστόν, οἱ ἐν Λεύκῃ τὸν ἱκαχὸν Ἀχιλλέα, Πόντιοι (Ὀπούντιοι Lobeck) τὸν πατραλοῖαν Πάτροκλον, Ῥόδιοι τὸν εἰκημάχον Μακεδόνα. Rhodos sedes Telchinum; bellum temerarium putes id esse quod cum superis gessisse Telchinas credibile est, quos Seruius ad Aen. iv. 377 ab Apolline occisos in lupi habitu, alii Rheae aduersatos esse tradiderint (Schol. Apoll. R. i. 1141, Ἀνταία. ἡ Ῥέα οὕτω λέγεται διότι ἐναντία τοῖς Τελχίσι ἐγένετο, cf. Etym. M. p. 111, Lob. Aglaoph. p. 1197).

Iam si quae partes Curetum, eadem erant Telchinum, ut deos modo educandos suscipere modo amolirentur, uelut Iouem Bacchumque tutati, Eraphum leto dedisse dicuntur (Apollod. ii. 1. 3), non mirum si Telchines alternis uicibus Rheae filium Neptunum educasse (Diod. v. 55), iidem mox Rheae aduersati perhibentur. Curetas autem si ob occisum Eraphum Iupiter peremit (Apollod. l. c.), Telchinas propter iniuriam aliquam fulminatos dici quis miretur? Et erat inter Curetas Telchinasque necessitudo, teste Strabone 472 ap. Lobeck. Agl. p. 1148. Quae si Lobeckium secutus p. 1197 uere colligo, scribendum erit ex T X Vt Macedon rapidis ictus cum coniuge flammis.

Ad 499, 500. Diod. v. 62 Ἔστι δ' ἐν Καστάβῳ τῆς Χερρόνησου ἱερὸν ἄγιον Ἡμιθέας, ἧς τὴν περιπέτειαν οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ποικίλοι λόγοι περὶ αὐτῆς παραδέδονται τὸν δ' ἐπικρατοῦντα καὶ συμφωνούμενον παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις διέξιμεν. Σταφύλου γὰρ καὶ Χρυσοθέμιδος φασι γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας Μολπαδίαν καὶ Ῥοιὴν καὶ Παρθένον ὄνομα. Καὶ τῇ μὲν Ῥοιοῖ τὸν Ἀπόλλωνα μιγέντα ἔγκυον ποιῆσαι τὸν δὲ πατέρα αὐτῆς ὡς ὑπ' ἀνθρώπου τῆς φθορᾶς γεγεννημένης ὀργισθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο τὴν θυγατέρα εἰς λάρνακα συγκλείσαντα βαλεῖν εἰς τὴν θάλατταν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος τῇ Δήλῳ τεκεῖν ἄρρενα καὶ προσαγορευῆσαι τὸ παιδίον Ἄνιον. Τὴν δὲ Ῥοιὴν παραδόξως σωθεῖσαν ἀναθεῖναι τὸ βρέφος ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἐπεύξασθαι τῷ θεῷ, εἰ ἔστιν ἐξ ἐκείνου, σώζειν αὐτό. Τὸν δ' Ἀπόλλωνα μυθολογοῦσι τότε μὲν κρύψαι τὸ παιδίον, ὕστερον δὲ φροντίσαντα τῆς τροφῆς διδάξαι τὴν μαντικὴν, καὶ τινὰ αὐτῷ περιτιθέναι μεγάλας τιμὰς. Τὰς δὲ τῆς φθαρείσης ἀδελφὰς Μολπαδίαν καὶ Παρθένον φυλαττούσας τὸν τοῦ πατρὸς οἶνον, προσφάτως κατ' ἀνθρώπους εὐρημένον, εἰς ὕπνον κατενεχθῆναι καθ' ὃν δὴ καιρὸν τὰς τρεφόμενας παρ' αὐταῖς ὥς εἰσελθεῖν, καὶ τὸν τε ἔχοντα τὸν οἶνον κέραμον συντριψαὶ καὶ τὸν οἶνον διαφθεῖραι. Τὰς δὲ παρθένους μαθούσας τὸ γεγονός, καὶ φοβηθείσας τὸ ἀπότομον τοῦ πατρὸς, φυγεῖν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ

ἀπό τινων πετρῶν ὑψηλῶν ἑαυτὰς ῥίψαι. Ἀπόλλωνα δὲ διὰ τὴν οἰκειότητα τὴν πρὸς τὴν ἀδελφὴν ὑπολαβόντα τὰς κόρας εἰς τὰς ἐν Χερρόνησφ πόλεις καταστήσαι· καὶ τὴν μὲν ὀνομαζομένην Παρθένον ἐν Βουβάστφ τῆς Χερρόνησου τιμὰς ἔχειν καὶ τέμενος. Μολπαδίαν δὲ εἰς Κάσταβον ἐλθοῦσαν διὰ τὴν ἀπὸ τῆς Θεοῦ γενομένην ἐπιφάνειαν Ἑμιθέαν ὀνομάσθαι καὶ τιμᾶσθαι παρὰ πᾶσι τοῖς ἐν Χερρόνησφ.

Etiam apud Parthenium Erot. i Hemithea et Rhoeo Staphyli, Baccho progeniti, filiae dicuntur et in Bubasto Cariae habitasse; quamquam cetera non congruunt, cum Hemitheam pater Lyrco ebrio concubinam fecerit, deque eo concubitu inuida Rhoeo tamquam sororis rivalis inducatur. Sed diuersis modis fabulam narratam fuisse ipse Diodorus testatur: nobis eliciendum quomodo eam sibi scriptor Ibidis repraesentarit. Nam Hemitheam intelligi Lydiam uirginem eo fit ueri simile quod Leucotheam uersus proxime antecedens (unus 498 interpositus est) habet: Leucothea autem et Hemithea ita inter se conectuntur ut interdum utroque nomine una denotetur, uelut Tenis soror (Tzetz. ad Lyc. 232, Schol. Il. i. 38), interdum, facta alterius mentione, altera sequatur, uelut ap. Lyc. 229, 232 ubi post inductum Palaemonem, Leucotheae filium, transitus fit ad Tenen Hemitheamque. Idem etiam alibi fecit: sic a Crotopi filio Lino transitus fit ad Oeagri Calliopesque nurum Eurydicen: Oeagrus autem et Calliope Linum et Orphea progenuerunt (Apollod. i. 3. 2).

· Versus Ibidis hi sunt

Lidia se scopulis ut uirgo misit ab altis

Dixerat inuicto (inuicto) quae mala uerba deo.

Ad quae Schol. C et Ask *Lidiae uirgines conuitia Baccho ingerentes et festum eius profanantes nimium potae de quodam monte praecipitarunt, ut ait Gallus*: unde quasi ex fumo scintilla quaedam perlucet. Nam quod dixit *uirgines*, non *uirginem*, bene ad Hemitheam et sorores referas: nec male *inuicto deo* de Baccho interpreteris, cf. Eur. Bacch. 975 ὁ νικῆσων δ' ἐγὼ καὶ Βρόμιος ἔσται, 777 Διόνυσος ἦσσων οὐδενὸς θεῶν ἔφθ, Macrob. i. 19 *plerique Liberum cum Marte coniungunt, unum deum esse monstrantes: unde Bacchus Ἐνθάλιος cognominatur . . . nec non et calor uini, cuius Liber pater auctor est, saepe homines ad furorem bellicum usque propellit . . . Hinc etiam Liber pater bellorum potens probatur, quod eum primum ediderunt auctorem triumphi*.

Iam attende quam dextre narrationi Diodori poëtae uerba se accommodent. Non enim temere ne illud quidem accidit quod uirgo in hoc uno uersu Ibidis scriptum est. Quis enim dubitet Hemitheam a poëta *Parthenon*, non Molpadiam, designari? Sane Diodorus tradit Hemitheae nomine Molpadiam uocitatam fuisse; sed idem addidit Parthenon *in Bubasto* lucum habere et cultus diuinos: unde credas Hemitheam Bubastiam (Parth. Erot. i) modo huius, modo huius personam suscepisse. Quod uirgines Diodorus tradit metu repertoris Staphyli se praecipitasse, poëta propter ingesta Baccho conuicia, uides parua esse quibus a se differant, unum quod ambobus sit commune in eo uerti omnia, ut poenam sororibus intulerit is a quo uinum repertum est.

Hemitheam *Lydiam* uocare duplici modo potuit, siue quod hoc nomine urbes Caricae nonnumquam designantur ut Tralles ap. Steph. Byz., et quod Maeandrus utramque regionem Lydorum ac Carum perfluit, siue Bacchi respectu, cuius cultus, ut uitium repertoris ac uini, ad Lydiam saepius refertur. Sic Eur. Bacc. 13 Bacchus de se dicens Λιπὼν δὲ Λυδῶν τοὺς πολυχρύσους γύας, 55 Bacchas alloquens Ἄλλ', ὃ λιποῦσαι Τρωῶλον, ἔρυμα Λυδίας, Θίασος ἐμὸς, γυναῖκες: sic de se ipsis Bacchae 64 Ἀσίας ἀπὸ γαίας Ἱερὸν Τρωῶλον ἀμείψασα θοάξω Βρομίφ πόνον ἡδύν, cf. 153; sic de Baccho Pentheus ξένος Γόης, ἐπώδὸς Λυδίας ἀπὸ χθονός. Sic Diogenes tragicus ap. Athen. 636 Κλύω δὲ Λυδὰς Βακχιάς τε παρθένους dixit; sic Statius

S. iii. 3. 61, 2 *Hermique uadum, quo Lydius intrat Bacchus et aurato reficit sua cornua limo* Hermi flumen cum Bacchi cultu coniunxit.

Ad 517, 518. Faciunt uerba cupidine mortis ut de interpretatione Leopardi haeream : non enim mori cupiens sed potius metu ne in manus Ptolemaei ueniret incendio Biothea perire destinauit. Idem suadent uerba succensae pyrae, etiam fortasse des tua membra cremanda : nam illa pyram solito more structam paratamque ut subditis facibus incenderetur, haec uoluntariam poenam, uel transitum de uita mortalium ad immortalem qualis Callani fuit uidentur significare. Sane non rara haec mors inter antiquos Cic. de Diuin. i. 23. 47 *Ad mortem proficiscens Callanus Indus cum inscenderet in rogam ardentem 'O praeclarum discessum' inquit 'e uita, cum ut Herculi contigit, mortali corpore cremato in lucem animus excesserit.'* Tusc. Disp. ii. 22. 52. Plut. Alex. lxxvii 'Ο δὲ Καλλανὸς ἐνταῦθα χρόνον οὐ πολλὸν ὑπὸ κοιλίας ἐνοχληθεὶς ἠτήσατο πυρὰν αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ κομισθεὶς ἵππῳ πρὸς αὐτήν, ἐπευξάμενος καὶ κατασπείσας ἑαυτοῦ καὶ τῶν τριχῶν ἀπαρξάμενος, ἀναβαίνων ἐδεξιούτο τοὺς παρόντας τῶν Μακεδόνων, καὶ παρεκάλει τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἠδέως γενέσθαι καὶ μεθυσθῆναι μετὰ τοῦ βασιλέως, αὐτὸν δὲ ἐκείνον ἔφη μετ' ὀλίγον χρόνον ἐν Βαβυλῶνι ὄψεσθαι. Ταῦτα δ' εἰπὼν κατακλιθεὶς καὶ συγκαλυψάμενος οὐκ ἐκινήθη τοῦ πυρὸς πλησιάζοντος, ἀλλ' ἐν ᾧ κατεκλίθη σχήματι, τοῦτο διατηρῶν ἐκαλλιέρησεν ἑαυτὸν τῷ πατρίῳ νόμῳ τῶν ἐκεῖ σοφιστῶν. Similia Strabo 715-716 ubi dicit Callanum ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ πυρὸς, νήσαντα πυρὰν, ὑπαλειψάμενον δὲ καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν πυρὰν ὑφάψαι κελεύειν. In quibus ut ὑφάψαι ad uerbum exprimit *succensae*, sic quae ex Megasthene sumpsit Strabo tamquam dicta a Callano 718 ἀποθανῶν δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς τετραχωμένης ἀπὸ γήρως σαρκός, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον mire conueniunt iis quae in Ibide sunt cupidine mortis. Curtius de Indis sapientibus viii. 9 *Viuos, ait, cremari se iubent quibus aut segnīs aetas aut incommoda ualitudo est : expectatam mortem pro dedecore uitae habent, nec ullus corporibus, quae senectus soluit, honos redditur.* Hanc mortem habuit Augusti tempore Athenis ipso praesente Augusto Ἰνδὸς σοφιστῆς quem Strabo Zarmanochegan (720), Dion (liv. 9) Zarmaron uocat, cuius sepulcro inscriptum est Ζαρμανοχῆγας Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανάτισας κείται. De eo Dion dicit ἀποθανεῖν ἐθελήσας ἐμνήθη τε τὰ τοῖν θεοῖν . . . καὶ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.

Etiam ex athleticis commemorantur qui hunc exitum habuerunt : uelut Timanthes ille Cleonaeus ap. Paus. vi. 8 cum deficiente robore arcum intendere non iam posset, in ardentem pyram uiuus se iniecit : quod facinus cum ceteris eiusdem modi uel ante editis uel post edendis exemplis insaniae partem, non uirtutis Pausanias habuit.

Illud sane mirum de his Ibis uersibus quod iam Alciatus obseruarat, non longe abesse nomen quale in codicibus inuenitur *Broteam G brotea T brotheam* de Mure *prothean* Pal. 1709 a nomine illo satis celebri Peregrini Protei de quo haec in Euseb. Chron. Ol. ccxxxvi. 1, 167 A. D. extant *apud Pisas Peregrinus filosofus rogo quod (? quem) ex lignis composuerat incenso semet superiecit.* De huius uiri morte scripsit Lucianus libellum singularem Περὶ τῆς Περεγρίνου τελευτῆς, in quo philosophum nec Gellio (viii. 3, xii. 11) contemptum nec Ammiano (xxix. 1) omni contumelia insectatus est. Cynicus fuit, unde ὁ κύων Πρωτεύς dictus est Philostrato (Vit. Sophist. ii. 13) cuius haec sunt uerba Ἦν μὲν γὰρ τῶν οὕτω θαρραλέως φιλοσοφούντων ὁ Πρωτεύς οὗτος, ὡς ἐς πῦρ ἑαυτὸν ἐν Ὀλυμπία ρίψαι : quibus adde Tert. ad Mart. 4. p. 625 Migne *Heraclitus, qui se bubulo stercore oblitum exussit, item Empedocles, qui in ignes Aetnaei montis dissiliuit (l. desiliuit); et Peregrinus, qui non olim se rogo immisit, cum feminae quoque contempserint ignes.* Ad hunc Peregrinum siue Protea Alciatus uerba Ibis retulit, distichon ratus post Peregrini mortem carmini inlatum esse. Sed Peregrinus ille quamuis propter

celebritatem mortis iure inter eos accensendus fuerit qui se in pyra combusserunt, facta est enim res Olympiae in maximo conuentu spectatorum (Pereg. xxi ἐν Ὀλυμπία τῆς πανηγύρεως πληθούσης μόνον οὐκ ἐπισκηῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν), neque in uniuersum inconueniens sit uerbis poëtae exitus Peregrini qualis a Luciano narratur, cf. cupidine mortis cum Luc. xxi ἐχρῆν μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου, xxxii θανατιῶντι σοφιστῇ, succensae pyrae cum xxix πῦρ ἀνακάσας, xxxv καταλαμβάνομεν πυρὰν νεησμένην ἐν βάθει ὅσον ἐς ὄργυιαν τὸ βάθος. Δᾶδες ἦσαν τὰ πολλὰ καὶ παρεβέβυστο τῶν φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα—non ea tamen est conformatio uersuum quam uere huic respondere censeas. Quid enim ferunt? Num de eo dicendum erat cuius mors erat notissima? nonne de eo potius qui multis ante saeculis uixerat, ut incerta tantum fama ad posteros peruenerit? Neque in Peregrino tantum ualuit ad cremationem mortis cupido quam iactantia et gloriae amor. Saepius hoc iterat Lucianus, xiv δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ἐπὶ τούτῳ ἀπολίποι, xx οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ θαυμάζειν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, οὐπερ ἐξ ἀρχῆς δριμύν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγγανε, xxx Ἄλλ' ὀπότεν Κυνικός πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλὴν Πηδήση δόξης ὑπ' ἐρινυῖ θυμὸν ὀρινθείς, xxxiv οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον, ib. ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, xxxviii τὸ φιλόδοξον οἶόν τι ἐστὶν ἀναλογιζόμενος. Et quod est multo grauissimum Proteus semper uocatur a Luciano, ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν Πρωτεύς, αὐτὸ δὲ ἐκείνο τὸ τοῦ Ὀμηρικοῦ Πρωτέως ἔπαθεν, iii ἐς τὸν Πρωτέα, iv Πρωτέα τὸν ἐν Συρία δεθέντα, v οὐκ εἰς μακρὰν καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεύς, cf. vi, xii, xv, xxiii, xxvii, xxviii, xxix, xxx, xxxii, xxxvi, xxxix, xl, xlii, et sic ap. Ammian. xxix. 1, Philost. Vit. Soph. ii. 13, Gell. xii. 11. Contra codices Ibidis optimi *Brōtean* exhibent, nec breuitate primae syllabae nec accusatiui forma congruentem cum *Prōteo*; nec uideo quomodo ex *protheam* quod habet codex recentissimus Pal. 1709 quicquam sis extorturus quod Ibidis uersus possit recipere.

Nam si nomen per se spectes neque ad Proteum neque ad Biotheam referendum erat. Sensit id Gerhardus in Mus. Rhen. Nou. viii. 130–133, ubi locos affert ueterum quibus Broteas mentionem habet. Sunt autem (praeter Ouid. M. v. 107, ubi inter Cephenas Broteas est, xii. 260 ubi inter Lapithas) hi: Paus. ii. 22. 3, ubi Tantalum τὸν Θυέστου παῖδα ἢ Βροτέου Pausanias distinguit ab alio Iouis et Plutus filio; iii. 22. 4 Μάγνησι (a Sipylo) Μητρός ἐστι θεῶν ἀρχαιότατον ἀπάντων ἀγαλμα' ποιῆσαι δὲ οἱ Μάγνητες αὐτὸ Βροτέαν λέγουσι τὸν Ταντάλου. Ad eandem Tantalii stirpem Broteas refertur in Schol. Eur. Orest. 5, Mantissa Prouerb. ii. 94 Leutsch, Tzetz. Exeg. Il. p. 68 Hermann, sed ut Tantalii filius, non pater dicatur (Ταντάλου καὶ Εὐρυανάσσης Πέλοψ Βροτέας Νιόβη). Iam cum in Paus. iii. 22 et Tzetz. Exeg. Il. p. 68 Βροντέας pro u. l. inueniatur, Gerhardus, allato Merkelii Scholio p. 471 *Brothea filius Iouis excaecatus est a Ioue quia nequissimus erat, et ideo proiecit se in pyram ardentem odio habens uitam suam, ut ait Darius coniecit posse ad hoc nomen Βροντέου reuocari fabulam illam qua ipse se Broteas igni absumpserit eodem modo quo tonitrua in sese reuolui ac resorberi uideantur. Quod quamuis ipse reiecerit, uero similis iudico iis quae post subnexuit, nec quemquam fugit quantae partes in mythologia sint caeli ac similium.*

Vnum tamen locum Gerhardus praetermisit qui si minus ad expediendam rem, ad Scholiorum certe explicationem est maximi. Nam Tzetzes ad Lyc. III haec habet Ἀθηναῖ τινὶ Βασιλίδι, τῇ καὶ Βελονίκη λεγομένη, θυγατρὶ δὲ Βροντέου ὑπαρχούσῃ, Ἡφαιστος γάμφ' μιγεῖς γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν τῆς Ἀττικῆς. Recte igitur ab Hieronymo in Euseb. Chron. p. 31 Schöne Erichthonius Vulcani et Mineruae filius dicitur: quem secutus Scholiasta cod. Reg. 2061 addit Brotheam uel Brotheum eundem fuisse atque hunc Erichthonium, Vulcani et Mineruae filium. Quod ut non Tzetzes tradiderit, ad hunc tamen redire scholion uidetur.

An est Broteas Hercules Bruttius? Nam Hercules in Bruttiorum numo fulmen tenens inuenitur (Cuper Harpocr. p. 65): neque incredibile est et huic tamquam tonitrali deo (Gloss. Laudunense p. 70 in *Notices et Extraits* anni 1880, *Βροταῖος tonitralis*) Broteae nomen adhaesisse; sicut Bruttiorum nomen ab eadem stirpe duci credas ex Hesychianis *Βρέντιοι ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ. Βρενταί· Βρονταί.* Sed et simpliciter Hercules sic uocari potuit; cum hoc nomine aliis dis adsimilaretur, qui rogis consumpti, ex mortalibus immortales, arces attigerunt igneas. Audi Welckerum Griechisch. Götterl. ii. p. 797. So ist der Selbstverbrennung des Assyrisch-Lydischen und Kilikischen Sandon in dem Oetäischen Flammentode des Herakles nachgeamt, indem der Geist desselben zu den Olympischen Göttern übergeht, während der Leib in Asche zerfällt. In der Trachinierinnen hat dieser entlehnter Mythos deutlich genug nicht den Phönixartigen Character der Verbrennung einer Zeitperiode. Münzen von Tarsos hingegen, wo man jährlich die symbolische Cäremonie wiederholte, enthalten den Assyrischen Rogus nach seiner Kosmischen Bedeutung.

Et adstipulatur Liuius xxxvi. 30 *Ipse Oetam ascendit Herculique sacrificium fecit in eo loco quem Pyram, quod ibi mortale corpus eius dei sit crematum, appellant.*

Ad 525, 6. Quam difficilis explicatu hic locus sit docent non recentiorum solum opiniones sed scholiastarum quoque commenta. Vnum tamen ueteres Scholiastae habent commune quod dextera laesa de accepto uulnere interpretantur. Horum optimus G haec dicit *Orpheus repertor illiciti amoris a sacerdotibus Bacchi dexteram amisit. Tunc ille uidens se non posse citharizare irruit in eas nihil curans de uita et mortuus est.* Quae ut non possunt esse uera, ita potest illud subesse ueri, quod *dextera laesa* eius creditur qui *lyram seueram* tractauerat. Nec sane mirum si citharista uel lyricen fractis chordis uulnus manu accepit. Itaque non de poëta rectius, quam de fidicine, uersus explices. Quamquam satis cohaerebunt uersus, si fidicen ille, quisquis fuit, dum segniorem discipulum instituit, iratus eum uulnerasse et ob hoc ipse interfectus fuisse fingetur.

Inter citharistas nemo Lino notior. Vide quae congegit Clintonus F. H. i. pp. 341, 2, Welckerus Kl. Schrift. i. pp. 8-55. Hunc duplici modo interemptum tradunt: alii, ab Apolline, quod primus omisso lini usu ex neruis chordas fecerit (Eustath. 1163, Schol. Il. xviii. 570) alii ab Hercule, cum a Lino uerberatus quod parum sollers in discendo esset, magistrum suum plectro uel lyra enecauit (Ael. V. H. iii. 32, Paus. ix. 29. 9, Diod. iii. 67, Apollod. ii. 4. 9). Scriptor uersuum siue Apollinem siue Herculem respexit, non inepte omnia expedientur. (1) Vt Linus, uates lyrae seuerae, h. e. repertor * seuerioris musicae, cum ex neruis chordas primus intenderit, et naeniarum siue Threnorum auctor fuerit (Plut. Mus. iii), ob hanc rem ab Apolline peremptus dicitur, laesa manu per intentiorem et acutiorem chordarum formam, siue quod ei Apollo tamquam aemulo inuidens, manum qua praecipue ad psallendum usus erat uulnerauit ne amplius artem ostentaret, Eustath. *ἄγροικος νεανίας ὁ Λίνος ὠδῆς τινος εὐρετής, Οὐρανίας υἱός· ὃν ἀνείλεν Ἀπόλλων ἐπεὶ τὸ λίνον καταλύσας χορδαῖς ἐνέτεινεν ὄργανον.* (2) Vt Linus, seuerior magister fidium, dum Herculi discipulo iratus dextram, qua inperitius psallebat, percutit,

* Schol. Il. xviii. 570 *Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Θήβαις ταφῆναι καὶ τιμηθῆναι θρηνησέσθαι φθαῖς, ἃς λινωδίας ἐκάλεσαν. ἔστι δὲ μέλος θρηνητικὸν ὃ λίνος μετ' ἰσχυροφανίας ἀδόμενος . . . ἐθρηνεῖτο γὰρ οὗτος παρὰ τῶν Μουσῶν οὕτως. Ὡς Λίνε (πᾶσι) θεοῖσιν Τετιμένε σοὶ γὰρ ἔδωκαν Πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν Φωναῖς λιγυραῖς ἀείσαι· Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναιρεῖ Μοῦσαι δὲ σε θρηνεύουσιν (sic Bergkiius P. L. p. 1297).*

uim eius in se conuertit, et ab eo peremptus est. Diod. iii. 67 τὸν δὲ Λίνον ἐπὶ ποιητικῇ καὶ μελωδίᾳ θαυμασθέντα μαθητὰς σχεῖν πολλοὺς, ἐπιφανεστάτους δὲ τρεῖς Ἡρακλῆα Θαμύραν καὶ Ὀρφέα. Τούτων δὲ τὸν μὲν Ἡρακλῆα κιθαρίζειν μανθάνοντα διὰ τὴν τῆς ψυχῆς βραδυτῆτα μὴ δύνασθαι δέξασθαι τὴν μάθησιν, ἔπειθ' ὑπὸ τοῦ Λίνου πληγαῖς ἐπιτιμηθέντα διοργισθῆναι, καὶ τῇ κιθάρᾳ τὸν διδάσκαλον πατάξαντα ἀποκτείνειν. Plaut. Bacch. i. 2. 43 Lyd. *Magistron quemquam discipulum minitarier?* Pistocler. *Iam excessit mi aetas ex magisterio tuo.* Lyd. *Nil moror discipulos mihi esse plenos sanguinis.* Valens *afflictet me uaciuom uirium.* Pistocler. *Fiam, ut ego opinor, Hercules, tu autem Linus.* Haec altera explicatio praeferenda uidetur siue quod melius sic uerbis poëtae consulitur, cum Lini seueritatem laesa dextra Herculis quae sensit, eadem ulciscatur, siue quod inter antiquos ualde celebris haec historia fuit. Demonstrauit hoc O. Iahnus (Berichte der Sächsisch. Gesellschaft, 1853, pp. 145-150) qui duas tabulas exprimendas curauit quibus res manifesto depicta est. Prima (Mus. Pio-Clement. Tab. x. 2) Linum habet in sella sedentem, sublata dextra tamquam discipulum uehementius admoneat. Puer torosus Hercules ex aduerso stans lyram magnam sinistra tenet, dextra ferit. Post hunc astat femina. In altera est barbatus Linus innixus dextro genu, dextra sublata lyram torquens qua se contra Herculem iuuenem tutetur, eundem sinistra protenta implorans. In eum ruens Hercules sinistra iugulum Lini premit, dextra pedem sellae, cuius fracta membra humi iacent, intentat, iam iam occisurus. Circumstant quattuor iuuenes trepidi nec Lino succurrere audentes.

Ceterum in obscuriore loco non inutile erit quaedam de dextra commemorare quae aliis possint esse adiumento. Nam profecto non temere Merkelius Scholiastam audire maluit quam Saluagnii statim adprobare sententiam. Potuit igitur *dextera laesa* esse (1) Eorum qui ut pugnam detrectarent, manum hastae gestatricem (H. F. 268, Tyr. fr. 11. 25) truncarunt, uelut Aeschines accusauit Demosthenem quod caput concideret ne in bellum iret Ctesiph. 213. Praeter Archilochum Alcaeum Horatium qui parmulas abiecerunt in proelio, etiam Xenoclydes poëta ap. Dem. Neaer. 1353 ἀστρατείας conuictus dicitur. Sed nihil de horum dextris traditum est.

(2) Eorum qui ne militarent, dextra mutilabantur. Sic Athenienses *Aeginetis qui classe ualebant pollices praeciderunt* (Cic. Off. iii. 11. 46). Paulo aliter Aelianus V. H. ii. 9 Ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι Αἰγινητῶν ἐκάστου τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνανται, κώπην δὲ ἐλαύνειν δύνανται. Sic iidem Athenienses si mari uicissent Aegospotamis destinarunt dextras omnibus abscidere quos uiuos cepissent Xen. Hellen. ii. 1. fin., Plut. Lys. ix.

(3) Pugnantium, ut Cynaegiri, fratris Aeschyli, cum nauem Persicam manu adprehendisset Herod. vi. 114, Val. Max. iii. 2. 22: et C. Acilii siue Atilii qui *nauali ad Massiliam proelio, iniecta in puppim hostium dextra et abscisa memorabile illud apud Graecos Cynaegiri exemplum imitatus transiuit in nauem, umbone obuios agens*, Suet. Caes. 68, cf. Val. Max. iii. 2. 22, Plut. Caes. xvi, Luc. iii. 610. Hunc nisi Suetonius Plutarchus Valerius ad unum omnes militem uocassent, crederem cum eo confusum fuisse quem Cic. ad Att. xiv. 20. 3 *poëtam durissimum*, Licinius ap. Cic. Fin. i. 2. 5 *ferreum scriptorem* dixerunt. Illud certe nemodum probauit, hunc Atilium eundem esse quem Gellius xv. 24, Varro ap. Charis. 215 cum Trabea et Caecilio inter comicos posuerunt.

Ad 607, 608.

Qua sua †Penthiladen proles est ultra Lycurgum,

Haec maneat teli te quoque plaga noui.

Pro *Penteliden* quod habent plerique codices, G *pentiladen*, Vindob. et

P *pentheliden*, Conradus de Mure *penthidem* exhibet. Sed hoc *penthidem* mira constantia boni respuunt codices, nec potest uerum esse, quamuis in editiones suas Merkelius et post eum Riesius admiserint. Causa erroris ex eo quod Penthea cum Lycurgo solent poëtae coniungere tamquam impios. Diod. iii. 65. 4 Τῶν δὲ κολασθέντων ὑπ' αὐτοῦ φασιν ἐπιφανεστάτους εἶναι Πενθέα μὲν παρὰ τοῖς Ἑλλησι, Μύρρανον δὲ τὸν βασιλέα παρ' Ἰνδοῖς, Λυκούργον δὲ παρὰ τοῖς Θραξί. Hor. C. ii. 19. 14 *tectaue Penthei Disiecta non leni ruina Thracis et exitium Lycurgi*. Prop. iv. 17. 23 *Vesanumque noua nequiquam in uite Lycurgum, Pentheos in triplices funera grata greges*. Trist. v. 3. 39 *Ossa bipenniferi sic sint male pressa Lycurgi Impia nec poena Pentheos umbra uacet*. Met. iv. 22 *Penthea tu, uenerande, bipenniferumque Lycurgum Sacrilegos mactas*. Apollod. iii. 5. 1, 2.

Fabulam Lycurgi primus Homerus narrauit Il. vi. 130

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκούργος
Δὴν ἦν, ὃς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανόισιν ἔριζεν.

Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

Ξεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσηῖον αἰ δ' ἅμα πᾶσαι

Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου

Ἰθινόμεναι βουπλήγι. Διόνυσος δὲ φοβηθεὶς

Δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ

Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.

Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεία ζῶντες,

Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.

Et apud Homerum quidem Lycurgus propter impietatem caecus fit. Apud Sophoclem Antig. 955 sqq. πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ saxo inclusus a Baccho perit. Apollodorus in Pangaeo monte equis dilaniatum, Hyginus in Rhodope pantheris obiectum tradit. Idem tamen Hyginus alio loco 242 ipsum se interfecisse dicit. Sed discrepant etiam reliqua. Nam Apollodoro teste iii. 5. 1 Lycurgus postquam insanus factus esset a Baccho, filium suum Dryantem, uitis surculum ratus, securi interfecit, seque ipse mutilauit. Secundum Hyginum 132 *Lycurgus Dryantis filius Liberum de regno fugauit. quem cum negaret deum esse uinumque bibisset et ebrius matrem suam uiolare uoluisset, tunc uites excidere est conatus, quod diceret illud malum medicamentum esse, quod mentes immutaret. qui insania ab Libero obiecta uxorem suam et filium interfecit.* Hunc uidetur secutus Val. Flaccus i. 729 *talem incita longis Porticibus coniunxque fugit natiue Lycurgum*. Denique teste Seruio ad Aen. iii. 14 ed. Thilo *dum contempnens Liberum eius amputat uites, crura sua incidit, quocum faciunt Acron et Porphyryon ad Hor. C. ii. 19. 14.* Et Lucanus iii. 431 *In sua credebant redituras membra secures* hanc narrationem respexit ut monuit Schol. Vseneri in loc. *Licurgi uidelicet exemplum timentes quae passus est a Libero.*

Ex his satis bene uersus Ibidis explicabis, si finges Lycurgum cum filium suum tamquam uitem securi necasset, idem *telum* (Luc. i. 576 *saui contorsit tela Lycurgi*) in se conuertisse: nam hac siue morte, siue membrorum amputatione, filii patris in se furorem *ulciscuntur*. Quod dixit *telum nouum* potuit ambiguum uocem βουπλήγι respicere, quam alii stimulum, alii securim interpretabantur.

Penteliden quid sit, haereo. Putaram ex *theroleten** corrumpi potuisse, tamquam Lycurgus Bacchum sub ferae speciei tauri leonis pardi pantherae (Ant. Lib. x) adgressus fuerit. Nunc propius ad uerum puto accedere *Pantaliden* uel *Paetaliden* ex Ptol. iii. 11, 12, Steph. Byz. Παιταλία μοῖρα Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Παιταλιώτης. Quod si recte

* Hesych. θηρολέτης· κυνηγός. Fulgent. Myth. iii. 2 *contheroletas*.

scripsi, Pantalides siue Paetalides Lycurgus eodem modo dictus uidetur quo *Caspiadae* Val. Fl. vi. 107, *Gangaridae* vi. 67, *Berecyniades* Ib. 508; ubi alia attuli.

Sed et de Lycurgo altero, Alei filio, Arcade potest uersus explicari. Historia extat ap. Hom. Il. vii. 136-149, Apoll. R. i. 161-171, Paus. viii. 4. 7 Μετὰ δὲ Ἄλεον τελευτήσαντα Λυκούργος ὁ Ἀλέου τὴν βασιλείαν πρεσβεία ἔσχε· παρέσχετο δὲ ἐς μνήμην Ἀρηΐθουν ἄνδρα πολεμικὸν δόλφ καὶ οὐ σὺν τῷ δικαίῳ κτείνας. γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἀγκαίου τε καὶ Ἐπόχου, τὸν μὲν νοσήσαντα ἐπιλαμβάνει τὸ χρεῶν, Ἀγκαῖος δὲ Ἰάσονί τε τοῦ πλοῦ μέτεσχεν ἐς Κόλχους, καὶ ὕστερον ὁμοῦ Μελεάγρῳ τὸ ἐν Καλυδῶνι κατεργαζόμενος θηρίον ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ ὕος. Λυκούργος μὲν δὴ πορρώτατῳ γήρῳ ἀφίκετο ἐπιδὼν τοὺς παῖδας ἀμφοτέρους τελευτήσαντας. Videlicet Lycurgus Areithoum Coryneten per insidias occidit: quod facinus filius ipsius Lycurgi Ancaeus ulciscitur dum aprum Calydonium cum Meleagro adgrediens eius dente confoditur. Penteliden fortasse explicabis ex Hesychiano Πεντέλεια ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ Λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται, quae eadem omisso καταφέρεται habet Photius in Lexico. Eundem locum Plutarchus cum Pheneo bis coniunxit Cleom. xvii, Arat. xxix Φένεον καὶ Πεντέλειον.

Ad 615, 616. Locus Eustathii hic est, 1419. 51 Ἔστιν εὐρεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς οἱ καὶ δικαστήριον ἱστοροῦσιν Ἀθήνησιν ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Ἀριστοφάνης. Ἄκων κτενῶ σε, τέκνον· ὁ δ' ὑπεκρίνατο Ἐπὶ παλλαδίῳ, παρ' ᾧ (Elsmleius τὰρ' ᾧ), πάτερ, δώσεις δίκην. ἐδίκαζον δὲ κατὰ Πausanίαν (i. 28) ἐκεῖ ἀκουσίους φόνους οἱ ἐφέται. Ἀργεῖοι γάρ, φησιν, ἀπὸ Ἰλίου πλέοντες, ἠνίκα πρόσεσχον Φαλήροις, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγνοούμενοι ἀνηρέθησαν. ὕστερον δὲ Ἀκάμαντος γνωρίσαντος καὶ τοῦ ἱστορουμένου Παλλαδίου εὐρεθέντος κατὰ χρησμὸν αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν. Κλειτόδημος δὲ φησιν Ἀγαμέμνονος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος ταῖς Ἀθήναις, Δημοφῶντα τὸ Παλλάδιον ἀρπάσαι καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος κρίσιν αὐτοὺς ὑποσχεῖν ἐπὶ πενήκοντα Ἀθηναίων καὶ τοσοῦτων Ἀργείων. Eadem ap. Pollucem viii. 10, Suid. Harpocrat. Etym. M. s. u. ἐπὶ Παλλαδίῳ.

Hinc collato loco Pausaniae i. 28 constat in Palladio rapiendo partes modo Acamanti modo Demophoonti adtributas fuisse. Sed et in omni uita eadem res utriusque communes finguntur. Nam ad Helenam repetendam cum Diomede modo Acamas, modo Demophoon missus traditur; uterque Aethram matrem repositabat a Troianis: Laodicen ab aliis Acamas, ab aliis Demophoon amasse et ex hac filium Munitum genuisse ferebatur; Phyllida uterque et deperisse et reliquisse. Itaque quod de Acamante potius Ibidis uersus intelligo, propter mortem huius feci, nam de Demophoonte nihil eiusmodi traditum repperi. Credideramque distichon de Demophoontis *leuitate* explicandam esse, nisi uiderentur obstare uerba uertit iter quae uix satis sic expediuntur.

INDEX.

- A.
- A 128, 234, 282, 285,
328, 429, 466, 618,
623.
- Ab 20, 34, 83, 145, 153,
173, 176, 181, 197,
221, 257, 287, 293,
329, 332, 393, 406,
409, 452, 481, 490,
496, 499, 564, 578,
586, 588.
- Abantiades 463.
- Abdera 467.
- Abesse 452.
- Abiit 605.
- Absentibus 601.
- Absit 105.
- Abundat 180.
- Abydena 590.
- Accedant 249.
- Accedat 119.
- Accensa 36.
- Accipe 72.
- Acerno 569.
- Achaei 299.
- Achaemenides 415.
- Achaeo 541.
- Achillea 330.
- Achilles 627.
- Achilliden 301.
- Acria, 644.
- Acta 314, 628.
- Acuta 483.
- Acuto 49.
- Ad 1, 11, 160, 320, 429,
438, 454, 465, 487.
- Adactis 305.
- Addidit 583.
- Adeas 485.
- Ademit 271.
- Ades 98, 99.
- Adesse 156.
- Adeste 84.
- Adeunda 478.
- Adhuc 9.
- Adite 100.
- Adiuuet 342.
- Admeti 442.
- Admorunt 238.
- Aduersa 385.
- Aduersis 118.
- Aduerso 223.
- Aduertite 69.
- Adulter 336.
- Adultera 309.
- Aeacidae 305.
- Aeacides 375.
- Aeacus 188.
- Aegra 115.
- Aegypti 178.
- Aeolides 473.
- Aequa 512.
- Aequor 71, 593.
- Aequore 341.
- Aequoreas 464.
- Aequoris 410.
- Aer 111.
- Aera 587.
- Aere 437, 440.
- Aerias 292.
- Aestas 37.
- Aethalon 621.
- Aether 72.
- Aetherii 476.
- Aethrae 577.
- Aetna 415, 598.
- Aetnaeus 269.
- Aeui 251, 441.
- Afflatus 108.
- Agam 26.
- Agamemnonio 527.
- Agantur 430.
- Agebat 627.
- Ages 157.
- Agitabere 161.
- Agitetur 343.
- Agitur 176.
- Agros 435.
- Alar 130.
- Alas 292.
- Aleia 257.
- Aleuae 511.
- Aleuas 323.
- Alienaque 113.
- Alimenta 21.
- Aliquantum 63.
- Aliquid 429.
- Aliquis 151, 273, 339,
433.
- Alis 201.
- Allia 219.
- Alta 571.
- Alter 556.
- Altera 185, 376.
- Alternos 421, 589.
- Altheae 601.
- Altis 499.
- Altos 485.
- Altum 375.
- Alumnum 579.
- Alumnus 231.
- Aluo 221.
- Aluum 387.
- Amaris 239.
- Amas 561.
- Ambages 59.
- Ambagibus 377.
- Ambracias 304.
- Ametur 419.
- Amica 361.
- Amnis 78, 107.
- Amore 295.
- Amyntiaden 295.
- Amyntorides 259.
- Anaxarchus 571.
- Ancillae 352.
- Angue 79, 481, 534.
- Anguibus 185, 288.
- Anguis 527.
- Animae 550, 558.
- Animam 131.
- Annis 145.
- Annos 441.
- Annuite 87.
- Antaei 395, 399.
- Ante 80, 126, 157, 269,
478, 538, 630.

- Antiquis 190.
 Antiquo 83.
 Antro 489.
 Anyti 559.
 Aonio 393.
 Aper 504.
 Aphidantum 327.
 Apis 542.
 Apollinea 264.
 Apto 212.
 Aqua 300, 356, 450.
 Aquae 78, 290, 370,
 514.
 Aquam 198.
 Aquas 138, 326, 342,
 390, 398, 410, 464,
 492, 556.
 Aquilonis 11, 201.
 Aquis 180, 474.
 Ara 104, 284.
 Aras 399, 465.
 Arbore 503.
 Arce 496.
 Arctos 474.
 Arcu 135.
 Ardeat 357.
 Ardescat 602.
 Argolicisque 576.
 Arma 140, 392, 487.
 Armatas 612.
 Armatique 256.
 Armis 39.
 Arsit 601.
 Arte 6, 264.
 Artificis 6.
 Artus 125, 288, 337,
 605.
 Arua 257, 446.
 Aruo 501.
 Aspicias 261.
 Assiduae 182.
 Astacidaeque 515.
 At 29, 243.
 Atarnites 319.
 Athenas 523.
 Athos 202.
 Atque 38, 429, 445.
 Atra 64, 218.
 Atris 633.
 Attis 455.
 Attonitis 578.
 Attonitusque 453.
 Audiet 27.
 Aues 276.
 Auferet 132.
 Aui 182.
 Auidi 170.
 Auidis 288.
 Auis 128, 194.
 Aulidis 618.
 Auo 534, 565.
 Aura 108.
 Auras 141, 409.
 Aurifera 300.
 Auriga 369.
 Aurum 267.
 Ausae 355.
 Auso 635.
 Autonoes 471.
 Auxiliis 626.

 B.
 Bacchi 497.
 Baculo 260.
 Battiades 55.
 Battus 586.
 Beatum 207.
 Belides 177, 356.
 Bella 46, 139, 644.
 Berecyntiades 508.
 Bibas 308, 559.
 Bibit 255, 560.
 Binominis 417.
 Bis 1, 391.
 Bistoniae 379.
 Blaesus 539.
 Bouis 490.
 Brachia 366.
 Breui 52.
 Breuior 162.
 Brotean 517.
 Brumae 37.
 Bubo 223.
 Busta 331.
 Byblidos 357.

 C.
 Cacus 490.
 Cadas 476, 487, 528,
 588.
 Cadauer 168, 338.
 Cadauera 515.
 Cadent 242.
 Caduca 88.
 Caecae 374.
 Caecis 57.
 Caede 623.
 Caeli 33.
 Caeni 443.
 Caesi 403.
 Caeso 309.
 Caesos 581.
 Caesus 294, 398, 546.
 Calcasti 29.
 Calfacti 48.
 Calidus 109.
 Calliopesque 482.
 Callirhoesque 348.
 Campi 137.
 Campis 173.
 Canaces 357.
 Canam 197.
 Canas 390.
 Candoris 8.
 Canes 170.
 Canet 246.
 Canina 232.
 Canino 229.
 Canum 596.
 Canus 202.
 Cantharidum 308.
 Canuntur 85.
 Capillis 79.
 Capiti 85, 448, 636.
 Capitique 361.
 Captas 610.
 Captet 193.
 Capti 299.
 Caput 6, 50, 164.
 Carceris 80.
 Caret 474.
 Carinae 17, 495.
 Carissima 311.
 Carmen 2.
 Carmina 57, 85.
 Carmine 307, 523.
 Carminibusque 249.
 Carnificisque 165.
 Carparis 543.
 Carpat 198, 460.
 Carpent 149.
 Carpunt 167.
 Caruit 267.
 Carybdis 385.
 Cassandreus 461.
 Casus 269.
 Caua 226, 483.
 Cauea 519.
 Causa 190, 242, 318,
 498, 502.
 Causaque 123.
 Cautius 485.
 Cecidere 379, 506.
 Cecidisse 568.
 Cecidisset 394.
 Cecidit 310.
 Cedat 561.
 Celantia 373.
 Celeres 192.

- Cephenum 554.
 Cepit 287.
 Cercyonea 412.
 Cereri 306.
 Cereris 419.
 Ceres 411.
 Cernes 155.
 Certe 129.
 Certis 467.
 Ceruae 255.
 Chao 84.
 Cibi 432.
 Cibo 524.
 Cibum 114.
 Cibus 230.
 Cilissa 200.
 Cinis 316.
 Cinyphiam 222.
 Circum 331.
 Circumdata 73.
 Circumdatus 633.
 Clara 110.
 Clarum 301.
 Clarus 264.
 Claudatur 570.
 Clauigeri 253.
 Clausa 550.
 Clausus 440, 464.
 Cliniadaeue 633.
 Clotho 243.
 Coacta 124.
 Coepto 45.
 Cogi 206.
 Cogit 10.
 Cognato 301.
 Cognomine 539.
 Cognouerit 279.
 Coles 174.
 Colla 356.
 Colubrae 227.
 Colubris 159.
 Columba 265.
 Comes 632.
 Comicus 591.
 Comites 630.
 Commissis 40.
 Committam 45.
 Commoda 210.
 Commoueantue 94.
 Concordia 35.
 Condat 314, 542, 573.
 Conditior 520, 539.
 Conficiare 426.
 Confiteare 184.
 Coniectis 625.
 Coniuge 354, 475.
 Coniugii 529.
 Coniugis 322.
 Coniunx 536.
 Conplectar 17.
 Conpressa 603.
 Conscia 160.
 Consumptus 145.
 Contacta 594.
 Contactus 239.
 Contigerit 509.
 Contingat 349.
 Continget 163.
 Contrarius 31.
 Contumuleris 462.
 Conueniente 438.
 Conuiuia 431.
 Copia 123.
 Corcyraeum 510.
 Corda 170.
 Cornigero 298.
 Coroebi 575.
 Corona 603.
 Coronides 406.
 Corpora 102, 311, 376,
 412, 450, 606.
 Corpore 172, 222, 334,
 344.
 Corpus 115, 152.
 Cothurnatum 531, 595.
 Creatus 274, 534, 565.
 Cremanda 518.
 Cressia 510.
 Crimen 358.
 Crimine 619.
 Crocos 200.
 Crotopiaden 480.
 Cruciata 325.
 Cruciatos 125.
 Cruciere 251.
 Cruenta 178.
 Cruentatas 228.
 Cruor 605.
 Crure 254.
 Cui 191, 219, 258, 269,
 276, 284, 346, 471,
 498, 544, 566, 616.
 Cuius 262, 452, 552.
 Culmine 223.
 Culter 452.
 Cultris 106.
 Cultus 346.
 Cum 6, 141, 201, 240,
 394, 416, 512, 563.
 Cum (*praep.*) 32, 44,
 68, 71, 351, 376, 407,
 581, 631.
 Cumque 17.
 Cumque (*praep.*) 604.
 Cuncta 203, 563.
 Cuncti 84.
 Cupidine 517.
 Cur 430.
 Cuspide 484.
 Cybeleia 453.
 Cyrae 539.
 D.
 Da 106.
 Dabat 392.
 Dabit 54, 185.
 Dabo 140.
 Dabunt 159.
 Damasichthone 581.
 Damna 220.
 Dante 308.
 Dapibus 382.
 Dapis 427.
 Dare 152.
 Darei 315.
 Dat 219.
 Data 266.
 Datus 322.
 De 240, 263, 445, 447,
 493, 494, 528.
 Deae 384.
 Deaest 380.
 Debent 644.
 Debita 182.
 Debitus 30.
 Debuerat 19.
 Debuit 399.
 Decidit 257.
 Decipiare 442.
 Dederunt 631.
 Dedisse 378.
 Dedit 127, 268, 272,
 285, 396, 527, 554,
 616.
 Defecta 121.
 Deficiente 524.
 Delituisse 12.
 Delos 477.
 Demisit 387.
 Demodocique 272.
 Deneget 107, 108.
 Denique 83, 157, 637.
 Dent 248, 641.
 Dente 460.
 Dentibus 445.
 Deo 500.
 Deos 94.
 Deque 171, 455.
 Des 514, 518.
 Deserat 126.
 Deserto 234.

- Desinet 31.
 Desit 123.
 Destituant 110.
 Destituaris 330.
 Destituatque 420.
 Det 112.
 Detinuere 436.
 Deuoret 316.
 Deuoueat 467.
 Deuoueo 56, 95.
 Deuouet 55, 413.
 Deuota 449.
 Deuotum 468.
 Dexamenique 404.
 Dexionesque 470.
 Dextra 575.
 Di 23, 67, 209, 248,
 353, 641.
 Dianae 479, 595.
 Dicam 51, 200.
 Dicar 59.
 Dicatur 309.
 Diceret 245.
 Dicite 99.
 Dicitur 451.
 Dicta 89, 310.
 Dicti 307.
 Dictis 557.
 Diducere 609.
 Die 116.
 Diebus 467.
 Diem 478.
 Dies 116, 132, 220.
 Diffusus 605.
 Digna 516.
 Dignatus 151.
 Dignior 22.
 Dignusque 119.
 Dilaniet 596.
 Dilapsus 141.
 Dilectus 295.
 Dira 85, 106.
 Direpta 551.
 Diripiantque 599.
 Diripuere 480.
 Disces 247.
 Disco 587.
 Dispar 346.
 Dissimulare 52, 306.
 Dissimulata 352.
 Distat 181.
 Diu 125.
 Diuersa 173.
 Diuersis 280, 403.
 Diuersos 68.
 Diui 83.
 Diuturna 334.
 Dixerat 243, 500.
 Dixit 246.
 Doctissimus 559.
 Doleas 255.
 Dolor 41, 133.
 Dolore 115, 613.
 Dolorque 86.
 Domini 392.
 Domino 461.
 Dominum 320.
 Domitus 487.
 Domum 511.
 Domus 374, 604.
 Dona 491.
 Donec 43.
 Draconum 347.
 Dryantiadae 345.
 Dryops 488.
 Dubitas 103.
 Duce 282.
 Dulcior 208.
 Dulichiae 386.
 Dum 85, 135, 136, 137,
 138, 372, 444, 591.
 Dumque 441.
 Duo 271, 403.
 Duobus 557.
 Dureris 585.
 Duris 543.
 Dux 389.
 Duxque 266.
 E.
 Ea 575.
 Eadem 33, 38, 497.
 Eas 546.
 Eat 575, 614, 628.
 Ebria 612.
 Echekratides 293.
 Edat 606.
 Edet 148.
 Edidit 224.
 Edo 61.
 Effluat 424.
 Eget 180.
 Ego 17, 49, 56, 91, 95,
 129, 145, 155, 197,
 247.
 Ei (*interiect.*) 30.
 Elicuit 398.
 Elisus 569.
 Elpenore 485.
 Elysiis 173.
 Emitteret 33.
 Ense 296, 322, 439,
 547.
 Eodem 403, 473.
 Equarum 555.
 Eques 443.
 Equi 338, 430, 484.
 Equis 280, 578.
 Equo 569.
 Equos 402, 472, 627.
 Equus 460.
 Erat 263, 270, 274, 298,
 346, 394, 408, 417,
 544.
 Erebeae 227.
 Erecthea 336.
 Eripuere 386.
 Eris 158, 190, 428.
 Erit 38, 43, 136, 151,
 166, 188, 193, 196,
 208, 246, 418.
 Ero 30, 146, 153.
 Erres 113.
 Erubuisse 350.
 Erumpere 153.
 Erunt 32.
 Es 209.
 Esca 288, 516.
 Esse 8, 24, 44, 600,
 640.
 Est 7, 9, 22, 23, 97,
 105, 121, 162, 175,
 219, 239, 240, 262,
 263, 266, 278, 310,
 322, 325, 332, 372,
 458, 474, 475, 477,
 534, 536, 537, 566,
 569, 603, 607, 628.
 Euanescere 41, 133.
 Euboicasque 492.
 Euboico 340.
 Eueniant 414, 448.
 Euenient 127.
 Euenus 513.
 Eumenides 225.
 Eupolis 530.
 Euros 33.
 Eurydamas 331.
 Eurylochi 287.
 Eurymides 270.
 Ex 87, 247.
 Exanguis 142.
 Exanimis 505.
 Excidat 538.
 Excutiam 156.
 Excutiariis 578.
 Execrantia 93.
 Exempla 545.
 Exemplis 251, 400.
 Exemplo 617.
 Exiguas 580.

Exiguumque 114.
 Exilio 12.
 Exitio 258.
 Exitium 522.
 Experiare 250, 324.
 Expertus 262.
 Extat 3.
 Externati 430.
 Extinguere 19.
 Exul 113, 578.
 Exulis 178.

F.

Fac 614.
 Faces 160, 238.
 Faciant 353.
 Facias 429.
 Faciat 505.
 Facient 207.
 Facies 122, 258, 380.
 Faciet 27.
 Facinus 566.
 Facis 357.
 Facito 65.
 Facta 51, 146, 372, 566.
 Factas 237.
 Facti 444.
 Factis 96.
 Factorum 143.
 Falciferique 216.
 Fallacia 495.
 Fallere 432.
 Fame 426.
 Famem 615.
 Famesque 318.
 Famulae 391.
 Fastidia 427.
 Fastis 219.
 Fata 246, 289.
 Fateor 641.
 Fauce 549.
 Fauete 98.
 Fauni 81.
 Fauore 121, 642.
 Fecerat 574.
 Fecerunt 382.
 Fecisse 517.
 Fecit 363, 370, 390,
 447, 492, 541, 613.
 Felicius 303, 561.
 Felle 227.
 Femina 118, 455.
 Fera 215.
 Ferae 396.
 Ferales 103.
 Ferantur 280.
 Ferare 320.

Feras 120, 282, 486,
 634.
 Ferat 200.
 Feriare 469.
 Feriaris 481.
 Feris 516.
 Fero 460.
 Feros 535.
 Ferox 341, 439.
 Ferro 49.
 Fertur 336.
 Ferrugine 233.
 Feruidus 290.
 Ferunt 79, 517, 548,
 581.
 Ferus 473, 489.
 Feta 501.
 Fiant 89.
 Fias 455.
 Fiat 202.
 Fibris 532.
 Ficto 619.
 Fictum 93.
 Fida 297, 358.
 Fideli 353.
 Fidicen 583.
 Fido 85.
 Fidos 323, 324.
 Fiet 171.
 Figat 339.
 Figuras 425.
 Filia 261, 359, 544, 613.
 Filius 419.
 Finem 312.
 Finiet 139, 195.
 Fissile 609.
 Fixa 340, 532.
 Fixit 484.
 Fixus 292, 543.
 Flabit 34.
 Flagello 183.
 Flammae 167, 563.
 Flammas 19, 598.
 Flammis 475, 601.
 Flauentis 47.
 Flebat 239.
 Flere 16.
 Fletu 100.
 Fletus 208.
 Flores 199.
 Fluctibus 71.
 Flumen 552.
 Fluminaque 82.
 Flumine 513.
 Fluxerat 226.
 Fodiantur 625.
 Foeda 431.

Foedere 15.
 Foedo 222.
 Fores 80, 366.
 Forma 144.
 Formam 373, 438.
 Foro 14, 232.
 Forsitan 27.
 Fortes 395.
 Fortis 627.
 Fortuna 417, 423.
 Fortunae 122.
 Fracta 277.
 Frater 276, 399.
 Fraterno 35.
 Fratres 351, 447.
 Fratris 544, 581.
 Fraude 315, 432.
 Fretum 294.
 Frigidus 136.
 Frigus 318.
 Frondes 197.
 Fruges 107.
 Frugibus 572.
 Frustra 193, 371, 419.
 Fuerat 333.
 Fuere 212, 340.
 Fuerit 359.
 Fuero 141.
 Fugabere 173.
 Fugiat 124.
 Fugient 167.
 Fuisse 90, 548.
 Fuit 2, 210, 218, 258,
 265, 347, 362, 416,
 498, 512.
 Fulmine 341.
 Fultum 235.
 Fumabunt 160.
 Fumantes 186.
 Fumis 239.
 Fumo 35.
 Funera 16, 583.
 Funereoque 224.
 Funeris 104.
 Fumus 163.
 Furiis 161, 183, 343.
 Fusus 393.
 Futura 162.
 Futuri 127.
 Futuros 269.

G.

Ganges 136.
 Gaudeat 118.
 Gaudere 353.
 Gelidas 154.

Gelido 34.
 Gelidos 11.
 Gemas 440.
 Gemino 346.
 Genas 186.
 Gener 354, 404, 568.
 Generi 90.
 Generoque 347.
 Genis 100.
 Genita 474.
 Genitore 565.
 Genus 58, 82, 279, 335,
 567, 582.
 Geram 139.
 Geras 254, 547.
 Geri, 46, 644.
 Gerunt 177.
 Geticasque 637.
 Gigantis 597.
 Glaucus 555, 556.
 Gradus 485.
 Graia 340, 446.
 Gramen 401.
 Grandine 202, 468.
 Grates 25.
 Gratia 40.
 Graues 224.
 Grauior 116.
 Grauis 219.
 Guttur 569, 614.
 Gutturaque 229.

H.

Habe 62.
 Habebunt 63.
 Habebis 191.
 Habebit 138.
 Habente 528.
 Habenti 557.
 Habentia 643.
 Habentibus 401.
 Habere 18.
 Habet 312, 344, 552.
 Hac 171.
 Haec 43, 65, 219, 413,
 608, 639.
 Haemone 561.
 Haereat 532, 567.
 Hanc 131.
 Harena 314, 422.
 Harenae 47.
 Harenas 509.
 Harpagides 545.
 Has 96.
 Hasta 48, 50, 135.
 Hectoreus 564.
 Herbis 401.

Hercei 284.
 Hercule 293.
 Herculeos 605.
 Herculis 253.
 Heres 253.
 Heros 463.
 Heu 22.
 Hic 41, 133, 230.
 Hiemps 201.
 Hippomeneide 335.
 Hipponoo 470.
 His 161, 414, 638.
 Historiae 520.
 Historiis 57.
 Hoc 1, 7, 27, 46, 51, 56,
 58, 279, 306, 530.
 Hominis 516.
 Homo 408.
 Hora 42, 134, 211.
 Horaque 196.
 Horrendo 77.
 Hospes 579, 580, 621.
 Hospite 393.
 Hoste 332, 466.
 Hostia 106.
 Hostili 302.
 Hostis 30.
 Huc (*bis*) 69.
 Huic 25.
 Huius 195, 410 (*bis*),
 428.
 Humanae 427.
 Humano 402.
 Humo 330, 336, 409,
 462, 594.
 Humum 222, 368.
 Humus 168.
 Hybla 199.
 Hypsipyles 483.
 Hyrtacidaeque 632.
 Hyrtacides 632.

I.

Iacentem 29.
 Iaceret 235.
 Iacet 393.
 Iacta 302.
 Iactabor 147.
 Iactat 14.
 Iactis 446.
 Iacto 390.
 Iacuere 304.
 Iaculabere 587.
 Iaculabor 49.
 Iaculis 305.
 Iam 1, 104, 563.
 Iambi 521.

Iambus 53.
 Iamque 237.
 Ianique 65.
 Iazyges 135.
 Ibide 59.
 Ibidis 62.
 Ibin 55, 95, 100, 220.
 Icaridos 391.
 Icarii 568.
 Icarus 611.
 Icta 475.
 Ictaque 572.
 Ictus 588.
 Id 259.
 Ida 197.
 Idem 27, 179, 271, 507.
 Idem (*neutr.*) 557.
 Idmonaque 504.
 Igitur 25.
 Igne 20, 186, 357, 476,
 602.
 Ignes 213.
 Ignibus 31, 633.
 Ignis 342.
 Iliā 169.
 Iliaca 496.
 Illa 89, 132, 211, 349,
 372.
 Illae 207.
 Illam 459.
 Illas 91, 273.
 Ille 11, 23, 57, 92, 247,
 265, 451, 486, 519,
 574.
 Illi 283, 343, 505.
 Illic 175.
 Illis 477.
 Illius 59, 617.
 Illo 287, 461.
 Illud 567.
 Illum 95.
 Illuxit 211.
 Ima 573.
 Imago 73.
 Imitatus 59.
 Imitere 437.
 Immensas 147.
 Immensum 241, 294.
 Imo 181.
 Impius 402.
 Improbe 40.
 In 51, 53, 59, 84, 97,
 140, 141, 154, 155,
 173, 188, 189, 199,
 219, 223, 230, 232,
 241, 248, 257, 264,
 275, 294, 326, 327,

- 346, 352, 375, 387,
 409, 415, 440, 441,
 443, 464, 489, 493,
 501, 522, 532, 540,
 543, 571, 573, 591,
 605, 611, 621.
 Inane 152.
 Inassuetas 10.
 Inbuerant 229.
 Incitat 454.
 Inclusae 490.
 Inconsumpto 194.
 Incoquet 186.
 Increpuere 228.
 Inde 197, 231, 610.
 Indeploratum 164.
 Inductis 364.
 Inerme 2.
 Inermis 256.
 Inesse 70.
 Inextincta 426.
 Infamemque 363.
 Infandae 378.
 Infans 239.
 Infantia 229.
 Infelix 209, 553.
 Inferias 268.
 Inferiis 452.
 Infernas 77.
 Infesta 244.
 Infesti 469.
 Infirmo 44.
 Infixusque 166.
 Infusae 290.
 Ingenio 92.
 Ingeniosus 188.
 Ingesta 462.
 Inhorruit 201.
 Inhumanum 488.
 Inimicum 55.
 Iniqui 397.
 Iniuria 7.
 Inmemores 640.
 Inmitis 13.
 Innumeris 540.
 Inops 113.
 Inopes 24.
 Inpediare 626.
 Inperiosa 536.
 Inperiuratae 78.
 Inperturbato 560.
 Inpiger 632.
 Inposuere 236.
 Inpurae 221.
 Inque 392, 541, 546,
 556, 567.
 Insanis 599.
 Insatiabilibus 172.
 Insutus 319.
 Intelligit 95.
 Inter 68, 637.
 Interea 62.
 Intereat 582.
 Intrarunt 374.
 Intulit 612.
 Inueniare 540.
 Inuicto 500.
 Inuidiosa 122.
 Inuisum 50, 168.
 Inuisus 524.
 Inuita 537.
 Inuoluam 57.
 Io 622.
 Iocosa 263.
 Ioue 68, 298, 328.
 Iouem 432.
 Ioui 214.
 Iouis 284, 313, 469.
 Ipsa 616, 624.
 Ipsae 167.
 Ipsaque 71.
 Ipse 22, 58, 72, 104,
 127, 282, 368, 406,
 586.
 Ipsum 7, 71.
 Ira 36, 86, 413.
 Iram 577.
 Iras 139.
 Iri 417.
 Is 9.
 Isdem 161.
 Isidis 621.
 Isque 505.
 Istas 241.
 Ister 136.
 Ita 209.
 Iter 112, 260, 570, 618.
 Iudex 263.
 Iudiciiue 60.
 Iugeribusque 181.
 Iugo 286.
 Iugulere 321.
 Iunctaque 32.
 Iuncxit 351.
 Iupiter 211.
 Iussit 243.
 Iusta 168, 584.
 Iustissima 413.
 Iuuenti 319.
 Iuencos 437.
 Iuencus 408.
 Iuuenes 365.
 Iuuet 620.
 Iuuit 488.
- O 2
- K.
 Kalendis 65.
 L.
 Labente 421.
 Laberis 78.
 Labra 479.
 Lacer 533.
 Lacerabitur 187.
 Lacerae 277.
 Lacerti 395.
 Lacertos 589.
 Lacrymae 207.
 Lacrymaeque 163.
 Lacrymas 206, 241.
 Lacrymis 119.
 Lacte 229.
 Laedaris 611.
 Laesere 5.
 Laesit 523.
 Laestrygonias 388.
 Laesus 586.
 Laeto 411.
 Laeua 128.
 Laeuis 101.
 Lapsaque 424.
 Lapsuramque 511.
 Laquei 614.
 Laqueo 550.
 Laresque 81.
 Larisaeis 332.
 Larisaeus 323.
 Latentem 623.
 Latonia 477.
 Latos 435.
 Latrat 232.
 Latus 183.
 Laude 171.
 Lauere 225.
 Leaena 502.
 Lecti 15.
 Legat 66.
 Legem 616.
 Leges 643.
 Legi 4.
 Legimus 378.
 Legit 494.
 Lemnia 396.
 Lenaeus 329.
 Leniat 42, 134.
 Leones 383.
 Leoprepidae 512.
 Leto 322.
 Letum 355.
 Leucon 310.

Leue 618.
 Leuiores 252, 414.
 Leuisue 210.
 Leuius 255, 481.
 Libelli 5.
 Libello 51, 449, 639.
 Liber 53.
 Libyci 313.
 Libyco 198.
 Licebit 25.
 Licet 30, 171, 204,
 306.
 Limina 113.
 Limine 615.
 Limone 459.
 Lingua 439, 522, 538,
 586.
 Linum 480.
 Liquescat 423.
 Liquidas 138.
 Liquidis 180, 474,
 591.
 Liquor 592.
 Lite 263.
 Littera 4.
 Loca 173.
 Locis 540, 638.
 Loco 212.
 Locris 352.
 Locum 363.
 Locuta 240.
 Longa 126, 245.
 Longe 23.
 Longinquus 148.
 Longis 145.
 Longum 397.
 Longum 397.
 Loquax 569.
 Luas 565, 620.
 Lucida 109, 214.
 Luctator 393.
 Luctatusque 125.
 Luctus 250.
 Lugubria 99.
 Lumen 271.
 Lumina 32.
 Luminibus 542.
 Luminis 260, 624.
 Luna 32.
 Lunaque 74, 212.
 Lupis 44, 172.
 Lustravit 334.
 Lustres 113.
 Lustris 1.
 Lux 217.
 Lycambeo 54.
 Lycaoniae 431.

Lyci 536.
 Lycophrona 531.
 Lycurgiden 503.
 Lycurgum 607.
 Lydia 499.
 Lyrnesius 463.

M.

Macareus 562.
 Macelo 475.
 Mactatus 489.
 Macteris 465.
 Madidis 100.
 Maesta 128.
 Magis 297.
 Magna 7.
 Magnae 457.
 Magnas 579.
 Magno 214, 293.
 Magnos 94.
 Maia 214, 471.
 Maior 418.
 Mala 120, 203, 500.
 Male 85, 234, 267, 472.
 Malis 22, 101, 196, 252,
 414.
 Mamertae 548.
 Maneat 608.
 Manebit 43.
 Manibus 140, 190.
 Manibus (*manus*) 533.
 Manis 140.
 Mansueto 26.
 Manu 146, 165, 244,
 302, 412, 446, 456.
 Manus 10, 154, 228,
 388, 424, 610, 612.
 Mare 198.
 Maris 67, 556.
 Mariti 351.
 Martis 215.
 Mater 453.
 Matertera 471, 497.
 Matres 600.
 Matris 221.
 Matrona 349.
 Maturet 289.
 Maximus 23.
 Me 5, 97, 155, 206, 247.
 Mea 89, 203, 248, 642.
 Meae 2, 17.
 Meas 72.
 Medias 424.
 Medii 443.
 Medio 20.
 Medusae 447, 553.

Mei 8, 18, 60, 63, 88.
 Meis 70, 98, 106, 249.
 Melanthea 623.
 Melior 275.
 Meliores 67.
 Meliore 629.
 Melioris 441.
 Melius 23, 368.
 Mella 558.
 Membra 17, 149, 192,
 273, 278, 364, 435,
 454, 518, 548, 634.
 Membraque 233.
 Memor 143, 622.
 Mens 95, 115, 343.
 Mensae 431.
 Mentis 69.
 Mentis 413.
 Mentituro 66.
 Meo 12, 92, 150.
 Mergare 443.
 Meritas 25.
 Mersit 389.
 Mersuras 342.
 Mersus 513.
 Meruisse 96, 620.
 Meum 42, 134.
 Micas 74.
 Mihi 15, 23, 28, 39, 43,
 53, 127, 132, 139, 204,
 208.
 Milibus 3.
 Militis 48.
 Mille 187.
 Milo 325, 609.
 Mineruae 379, 617.
 Ministro 259.
 Minoia 289.
 Minoas 509.
 Minuaris 571.
 Minus 93, 94.
 Mirum 394.
 Miscebitur 37.
 Misceri 297.
 Miser 92, 117, 300.
 Miserabilis 117.
 Miserata 278.
 Miseri 16.
 Miseris 576, 583.
 Misero 30, 205.
 Miserorum 367.
 Misit 375, 499.
 Missa 639.
 Misso 587.
 Missus 496.
 Mitior 461.
 Mitis 291.

Mittas 311.
 Mittebat 409.
 Modis 187.
 Modo 56, 486, 515, 530,
 619, 633.
 Modo (*adverb.*) 127,
 248, 307, 444, 557.
 Modos 454.
 Moenia 333.
 Molle 236.
 Molli 456.
 Mollia 137.
 Mollis 422.
 Monstri 373.
 Montes 137, 535.
 Mora 97, 105, 126.
 More 299, 440.
 Mores 142.
 Moriare 638.
 Moriaris 305.
 Moribundus 577.
 Moris 60.
 Mors 139, 195.
 Morsu 528.
 Morsus 555.
 Morte 146, 507, 620.
 Morti 396, 631.
 Mortis 123, 130, 195,
 318, 517.
 Mortuus 161.
 Mostrator 397.
 Motura 129.
 Mouimus 241.
 Multa 202.
 Multiplicata 204.
 Multiplicentque 642.
 Multos 554.
 Muneribusque 611.
 Murmure 77.
 Muros 635.
 Musae 2.
 Mutare 425.
 Mutilatis 547.
 Myrrha 360.
 Myrtoae 370.

N.

Nabat 591.
 Nam 9, 199.
 Narrant 531.
 Nascantur 199.
 Nascenti 210.
 Nasonis 4.
 Natae 574.
 Natali 65.
 Natalis 217.

Nataque 305.
 Natis 583.
 Nato 268.
 Natum 503.
 Natus 209, 298, 407,
 473, 601.
 Naufragii 18.
 Naufragus 147, 593.
 Naupliadaeue 619.
 Ne 217, 235, 245, 279,
 459, 640.
 Nec 5, 50, 51, 109, 111,
 112, 115, 117, 139,
 163, 195, 201, 203,
 209, 213, 255, 261,
 275, 297, 349, 358,
 455, 561, 610, 620,
 629.
 Necatorum 315.
 Nece 352, 494.
 Necem 124, 466, 519.
 Neci 554, 634.
 Necis 498, 502, 613,
 630.
 Necnon 417.
 Nepos 307, 577.
 Neptunus 275.
 Neque 51, 199.
 Nescio 423.
 Nesseo 491.
 Nessus 404.
 Netis 76.
 Neue 93, 251, 361, 481,
 485.
 Neuit 244.
 Nexaeque 159.
 Nigrae 102.
 Nihil 284.
 Nimium 131.
 Nise 362.
 Nisi 5, 217, 358.
 Nitar 153.
 Nititur 21.
 Nobis 43.
 Noceant 93.
 Nocte 116.
 Noctis 63, 155.
 Nocturnus 223.
 Nocuit 521.
 Nollem 145.
 Noluit 24.
 Nomen 9, 51, 62, 93,
 219, 557, 643.
 Nomina 14, 370, 444,
 514, 552.
 Nomine 301, 363, 492.
 Non 8, 12, 16, 46, 58,

66, 89, 123, 211, 212,
 235, 252, 306, 324,
 334, 374, 461, 478,
 520, 620.
 Nondum 48, 49, 61.
 Nos 640.
 Nostra 14.
 Nostraque 148.
 Nostras 24.
 Nostri 5.
 Nostris 22, 87.
 Nostro 307.
 Nostrum 84.
 Noto 314.
 Notus 34.
 Noua 35, 192, 370, 530,
 603.
 Nouem 181.
 Noui 373, 608.
 Nouique 83.
 Nouissima 529.
 Nouum 335.
 Nox 529, 628.
 Noxia 174, 187, 542,
 558, 636.
 Noxque 75, 116.
 Nubibus 218.
 Nuda 235.
 Nudaue 551.
 Nudus 330.
 Nulla 88, 97, 158, 196,
 444.
 Nullaque 3.
 Numen 283.
 Numeros 184.
 Numinis 433.
 Numquam 74.
 Nunc 55, 192, 380, 622.
 Nupta 530, 603.
 Nuptae 604.
 Nuru 350.
 Nurus 178, 482.
 Nutricis 231.
 Nutrix 497.
 Nyctimeneque 360.
 Nymphae 82.

O.

Ob 577, 580.
 Oblitus 60.
 Oborto 585.
 Obscuri 377.
 Obstructoque 615.
 Occidit 400.
 Occultas 326.
 Occurrat 501.

Occurrere 101.
 Oculis 238, 267.
 Oculos 110.
 Oculosque 157.
 Oderit 142, 296.
 Odium 42, 119, 134.
 Oeagri 482.
 Oebalides 588.
 Oetaeo 347.
 Officio 624.
 Olim 339, 559.
 Oliuifera 317.
 Omne 2, 582.
 Omnes 69, 87.
 Omnia 167.
 Omnis 590.
 Opem 256, 576.
 Opes 420, 579, 580.
 Opifex 541.
 Opprimat 302.
 Optatam 124.
 Optatis 70.
 Optatos 472.
 Opto 433.
 Opus 76, 494.
 Ora 154, 160, 204, 230,
 238, 506, 553, 592,
 597.
 Orba 268.
 Orbe 74, 176.
 Orbis 540.
 Orbus 260.
 Ordine 87.
 Ore 66, 98, 114, 224,
 245, 490, 560.
 Oresti 527.
 Oris 153, 329.
 Oris (*gen.*) 377.
 Orpheos 600.
 Orti 445.
 Ortus 11, 38, 429.
 Os 157.
 Ossa 285.
 Ossa (*plur.*) 303, 316,
 572.
 Ossea 144.
 Ossibus 166, 567.

P.

Pabula 137.
 Pacto 627.
 Paelex 537.
 Paene 258.
 Palinurus 594.
 Palladiae 266.
 Palustribus 225.

Pannis 233.
 Panthoides 447.
 Paphio 440.
 Parantes 313.
 Parare 355.
 Parata 105.
 Parens 262, 268, 566,
 616, 624.
 Parente 308, 604.
 Parentis 361, 457.
 Pars 88.
 Parsque 33.
 Parte 408, 428.
 Partes 86, 274.
 Partibus 547.
 Parum 291, 523.
 Pascet 194.
 Pasiphaes 90.
 Passa 335, 537.
 Pastor 269.
 Pateant 551.
 Pater 179, 425, 470,
 604.
 Paterna 364.
 Patiaris 519, 615.
 Patiatur 91.
 Patitur 16.
 Patrem 573.
 Patri 348, 360.
 Patria 564.
 Patriae 613.
 Patrias 436.
 Patrio 501.
 Patris 546.
 Patruelibus 355.
 Pauca 197, 641.
 Paudos 386.
 Paut 402.
 Pax 43.
 Pecore 44.
 Pectoraque 227.
 Pectore 26.
 Pecus 457.
 Pede 46, 346, 458, 644.
 Pedes 538.
 Pedi 422.
 Pedibusque 101.
 Peior 590.
 Pelle 319, 551.
 Pellit 622.
 Pelopea 359.
 Pelopis 179, 585.
 Penthiladen 607.
 Pependit 300.
 Peperit 214.
 Per 267, 290, 358, 421,
 424, 566, 614.

Peractis 1.
 Peragam 97.
 Peragunt 86.
 Perbibit 231.
 Perdat 580.
 Perdidit 579.
 Pereas 365, 445, 524,
 594.
 Peregrinae 149.
 Peremit 507.
 Perennem 7.
 Pereuntia 411.
 Perfida 170.
 Perfide 130.
 Perfusam 367.
 Perges 53.
 Periere 391.
 Periisse 531.
 Perit 6, 341, 369, 489,
 530, 591.
 Perilleo 437.
 Perituras 177.
 Perpetuoque 15.
 Perque 535.
 Pertulit 282.
 Pestis 575.
 Pestiferum 606.
 Petant 328, 468.
 Petas 114.
 Petensque 175.
 Petet 50.
 Petiere 371.
 Petit 20, 47.
 Petitam 131.
 Petitus 420.
 Phalaeceae 502.
 Phalaris 439.
 Phasiaca 603.
 Pheraei 321.
 Phinidae 271.
 Phoebe 109.
 Phoebos 465.
 Phoebus 128, 573.
 Phrygi 628.
 Phrygios 454.
 Phrygium 552.
 Phryx 508.
 Pia 309, 310, 361, 613.
 Pila 571.
 Pinus 507.
 Pisa 325.
 Pisaeae 366.
 Piscis 148.
 Placidum 215.
 Plaga 608.
 Plaudente 165.
 Plebeio 152.

- Plebs 81.
 Plenius 92.
 Plenum 47.
 Plenus 426.
 Plura 120, 468, 641, 643.
 Plurima 120, 598.
 Plus 261.
 Pluias 398.
 Pocula 297.
 Poeantius 253.
 Poena 162.
 Poenae 279, 335, 616.
 Poenam 459.
 Poenas 91, 188, 195, 619.
 Poenus 389.
 Poetae 549.
 Pollice 76, 570.
 Polos 68.
 Polypemone 407.
 Polyphemus 387.
 Poma 179.
 Pomis 372.
 Pompa 105.
 Pondera 249.
 Pondus 70, 191.
 Pontem 418.
 Pontus 27, 112.
 Popularis 501.
 Populo 165.
 Portu 618.
 Positis 39.
 Posito 433.
 Positos 213.
 Posse 206.
 Possint 297.
 Possis 353, 610.
 Possit 3, 41, 133.
 Post 397.
 Postmodo 53, 643.
 Postquam 263.
 Poterunt 203.
 Potes 428.
 Potiare 562.
 Potniadum 555.
 Potuit 350.
 Praebeat 111.
 Praebet 182.
 Praebuit 213.
 Praeceptus 257.
 Praecipiente 265.
 Praecipitere 286.
 Praecipiteris 326, 464.
 Praecipiti 493.
 Praeda 320.
 Praedam 20.
 Praedaque 477.
 Praefocent 558.
 Praesagia 245.
 Praesens 283.
 Praesentia 179.
 Praesepia 381.
 Praestricta 549.
 Praetemptes 260.
 Praeuia 266.
 Praeces 72, 96.
 Precor 69, 89, 476, 626, 638.
 Premuntur 356.
 Pressas 409.
 Pressere 395.
 Presserunt 216.
 Pressit 222, 364.
 Presso 422.
 Prima 45, 529.
 Primo 47.
 Primus 230, 483.
 Prioris 251.
 Prius 31, 74, 131, 439.
 Pro 401, 572, 619.
 Probra 565.
 Procique 391.
 Procis 392.
 Procorum 367.
 Prodidit 624.
 Proditor 369.
 Proditus 490.
 Proelia 45.
 Profecto 317.
 Profecturae 520.
 Profugae 21.
 Profuit 284.
 Proiciare 294.
 Proiciere 164.
 Proiecta 450.
 Prolapsus 221.
 Proles 607.
 Prometheus 291.
 Promissa 243.
 Pronepos 405.
 Propior 28.
 Propter 380, 579.
 Proterua 522.
 Protinus 50, 225.
 Psamathes 573.
 Pterelae 362.
 Publica 220.
 Pudicior 349.
 Puellam 371.
 Puer 296, 434, 483, 496, 545, 564.
 Pueri 230.
 Pugnabunt 135.
 Pugnacis 521.
 Pugnatus 18.
 Pulla 244.
 Pulsabitur 589.
 Puluere 390.
 Puppis 509.
 Purgat 450.
 Putabo 129.
 Putas 323.
 Putauit 281.
 Putealibus 389.
 Putem 206.
 Putere 119.
 Putet 90, 510.
 Pyra 36.
 Pyrae 518.
 Pyram 311.
 Pyrrha 544.
 Pyrrhi 303.
 Q.
 Qua 226, 310, 350, 423, 589, 607.
 Quae 3, 39, 44, 74, 129, 132, 167, 242, 250, 281, 304, 333, 363, 436, 447, 450, 474, 554.
 Quaeque 76, 89, 177, 220, 327, 351, 355, 411.
 Quaerentia 13.
 Quaerentibus 61.
 Quaerit 179.
 Qualia 548.
 Qualis 263, 265, 415, 417, 627.
 Quam (*adverb.*) 41, 133, 202, 255, 261, 276, 298, 303, 354, 362, 466, 482, 483, 487, 489, 491, 575, 629, 630, 631.
 Quamuis 46, 58.
 Quantaque 253.
 Quanto 22.
 Quaque 427.
 Quassa 17.
 Quasque 79, 91, 174.
 Quatias 456.
 Quem 36, 95, 214, 261, 277, 312, 405, 413, 506, 507, 611, 622.
 Quemquam 5.
 Querar 158.
 Querare 640.
 Querulo 115.

- Qui 61, 96, 120, 181,
 193, 221, 246, 255,
 272, 281, 287, 298,
 300, 322, 333, 344,
 367, 370, 371, 373,
 379, 381, 383, 388,
 392, 394, 397, 401,
 417, 472, 483, 491,
 494, 495, 523, 618.
 Quibus 271, 449, 477.
 Quicquam 215.
 Quid 103, 217.
 Quidem 45, 641.
 Quidquid 153, 157.
 Quiescant 303.
 Quiescas 629.
 Quietis 190.
 Quilibet 66.
 Quinque 1.
 Quintus 293.
 Quique 67, 77, 176, 257,
 267, 384, 408, 409,
 418, 479, 480, 503.
 Quisquis 9, 98, 99, 487.
 Quo 55, 74, 265, 325,
 399, 474, 486, 568,
 588, 644.
 Quod 121, 145, 259,
 359, 380, 500, 541,
 560, 563, 574.
 Quodque 517, 537, 613.
 Quondam 317, 329,
 347, 381.
 Quoniam 61.
 Quoque 27, 62, 81, 103,
 141, 143, 206, 217,
 286, 328, 343, 353,
 504, 528, 596, 608,
 622.
 Quorum 23, 365, 375.
 Quos 234, 267, 268,
 377, 385, 387, 389,
 395, 453, 627, 631.
 Quosque 323, 396.
 Quot 199, 451.
 Quotue 200.
 Quum 120.
- R.
- Rabiem 231.
 Radiis 73.
 Ramnete 631.
 Ramos 193.
 Rapiant 338.
 Rapidae 176, 514.
 Rapidis 475.
 Rapiente 535.
 Rapto 478.
 Raptor 20, 341.
 Raptus 332.
 Rapuere 234.
 Rarum 121.
 Rata 97, 250.
 Ratae 600.
 Rati 266, 386.
 Ratis 278.
 Ratum 76.
 Rauca 456.
 Recentes 635.
 Recessurae 237.
 Recursus 421.
 Reddere 405.
 Redemi 281.
 Redeunda 374.
 Redire 441.
 Referas 545.
 Referre 610.
 Referrī 203.
 Regio 38.
 Regis 307, 381.
 Regna 68, 327, 345.
 Relegatum 11.
 Reliquerit 337.
 Remo 635.
 Reperta 498.
 Repertori 521.
 Repetes 431.
 Requiem 13.
 Rerum 249.
 Resecta 439, 538.
 Respuet 168.
 Reuerenda 75.
 Reuolubile 191.
 Reus 560.
 Rexit 261, 472.
 Rhesi 630.
 Rhesus 629.
 Rhodopeia 345.
 Risu 208.
 Ritu 321.
 Rixa 172.
 Robora 137, 484.
 Robur 609.
 Rogatis 641.
 Rogo 152, 234.
 Rogum 376.
 Rogus 602.
 Romano 281.
 Rostra 150.
 Rostro 169.
 Rotae 176, 192.
 Rotis 332, 364.
 Ruinae 205.
 Rumpat 504.
 Rupta 40.
 Rursus 429.
 Rustica 636.
 Rutulo 631.
- S.
- Sacerdos 97.
 Sacra 384.
 Sacras 465.
 Sacri 397.
 Sacris 98, 99, 622.
 Sacrum 306.
 Saepe 131, 333, 367.
 Saeua 140, 159.
 Saeui 369.
 Saeuo 296, 466, 547.
 Sagitta 532.
 Sagittas 637.
 Salias 556, 597.
 Saltus 285.
 Sanguine 54, 150, 292,
 368, 399, 473, 565.
 Sanguinolenta 4, 382.
 Sanguis 511.
 Sardanapallus 312.
 Sarmaticas 637.
 Satirique 81.
 Satis 213.
 Saturne 405.
 Saturnus 273.
 Satus 470.
 Saucius 462.
 Saxaque 468.
 Saxificae 553.
 Saxis 543.
 Saxo 493, 585.
 Saxoso 286.
 Saxum 175.
 Sceleris 184, 363.
 Scelus 262.
 Sceptrum 287.
 Scindent 170.
 Scindet 183.
 Sciron 407.
 Scissa 280.
 Scit 96.
 Scopulis 499.
 Scopulus 339.
 Scriptis 3.
 Scylla 385.
 Scyllaeque 385.
 Se 96, 111, 499.
 Seces 453.
 Secet 273.
 Sectos 185.

- Secundi 315.
 Sed 89, 140, 291, 641.
 Sede 158.
 Sedere 80.
 Sedes 174.
 Sedit 223.
 Semeles 278.
 Semideumque 82.
 Semper 26, 117, 130,
 160, 180, 242, 419, 423.
 Sena 376.
 Senectae 21.
 Senex 264.
 Senis 216, 482.
 Senis (*abl.*) 376.
 Sensere 383.
 Senserit 459.
 Separat 36.
 Sequi 58.
 Sera 132.
 Series 64.
 Serra 498.
 Sex 391, 581.
 Si 53, 359, 509, 587, 589.
 Sic 49, 64, 240, 273,
 316, 337, 339, 342,
 343, 423, 435, 522,
 550, 562, 570, 584,
 592, 602, 606, 625,
 626.
 Sicanis 598.
 Sicula 199, 415.
 Sicut 289, 309, 357.
 Sicyone 317.
 Sidera 110, 216.
 Sideraque 73.
 Sidonia 446.
 Signa 127.
 Silices 236.
 Silua 533.
 Simili 507.
 Simul 221.
 Simulacra 617.
 Sinam 52.
 Sine 207, 251.
 Sinis 407.
 Sinistra 448.
 Sinit 8, 12.
 Sinite 70.
 Sint 252, 288, 427, 444,
 584, 636, 639.
 Sinu 340.
 Siqua 589.
 Siquid 561.
 Siquis 197.
 Sis 52, 61, 117, 171,
 434, 477, 508.
 Sisque 117.
 Sisypho 191.
 Sisyphus 175.
 Sit 28, 39, 64, 88, 92,
 109, 116, 275, 318,
 359, 361, 516, 529,
 550, 590.
 Sitque 121, 502.
 Siue 145, 146, 147, 149,
 150, 151, 507.
 Socer 442.
 Sociatam 15.
 Socraticum 494.
 Sol 109.
 Solaque 459.
 Soleam 58.
 Soleant 46.
 Solet 44, 452.
 Solis 32, 73, 430.
 Solitae 425.
 Solitis 572.
 Solito 121.
 Sollertique 277.
 Sollicitoque 559.
 Solque 212.
 Solum 48.
 Solutus 146.
 Somno 629.
 Somnos 156.
 Sonent 572.
 Sonitum 159.
 Sono 438.
 Sonos 224.
 Soror 240, 278, 358,
 471, 566, 585.
 Sororis 537.
 Spargantur 435.
 Spargare 533.
 Sparsa 304.
 Sparsus 534.
 Spatio 41, 133.
 Specie 75.
 Speculantem 479.
 Speque 130.
 Sphinga 378.
 Spicula 542.
 Spiritus 125.
 Spoliavit 621.
 Spondentia 215.
 Stabili 523.
 Stamina 244.
 Stat 104.
 Stella 210, 512.
 Stipite 237.
 Stipitis 602.
 Strangulet 592.
 Strymoniae 600.
 Stygiae 634.
 Stygiis 153, 226.
 Stygius 592.
 Sua 6, 258, 261, 362,
 406, 450, 562, 586,
 607.
 Suae 231, 322, 537,
 574.
 Suas 86, 248.
 Sub 238, 325, 340,
 403.
 Subeas 511, 555.
 Subiere 388.
 Subitae 276.
 Subitas 19.
 Subito 457, 639.
 Subsecuit 274.
 Subsiciens 316.
 Subsidio 283.
 Subtrahitur 422.
 Succensae 518.
 Sucus 308.
 Sufficiente 242.
 Sui 408.
 Sui (*adiect.*) 351, 544.
 Suis 355, 382, 400.
 Suis (*gen.*) 506.
 Sum 247.
 Sumere 10, 103.
 Summa 285.
 Summam 198.
 Summe 72.
 Summus 181.
 Sumpsimus 39.
 Sumptus 264.
 Sunt 276.
 Sunto 515.
 Suo 245, 334, 360, 368,
 489, 492, 642.
 Suos 108.
 Super 236, 506, 597.
 Superaris 593.
 Superbus 171.
 Superos 129.
 Superum 81.
 Supponere 151.
 Suspecti 484.
 Suspensus 299.
 Sustinuere 366.
 Syracosio 549.
 T.
 Tabulas 18.
 Tacebo 9.
 Tacitis 155.
 Taedia 584.

- Talai 354.
 Talesque 205.
 Talis 628.
 Tam 26, 353.
 Tamquam 436.
 Tamque 487.
 Tanta 254.
 Tantalides 434.
 Tantis 196.
 Tantisper 639.
 Tardae 539.
 Tardior 372.
 Tardus 169.
 Tartara 493, 574.
 Tartareis 185.
 Tauri 438.
 Taurica 384.
 Tauro 535.
 Te 49, 53, 167, 189,
 215, 309, 328, 342,
 467, 504, 510, 573,
 580, 596, 608, 620.
 Tecta 373, 380.
 Tecti 615.
 Tecum 39, 139, 311,
 582.
 Tegant 102.
 Tegula 302.
 Tela 10, 54, 328, 636.
 Teleique 434.
 Telemus 270.
 Teli 567, 608.
 Telis 625.
 Tellure 235.
 Tellus 71, 112.
 Telo 469.
 Temere 472.
 Templo 379.
 Templum 313.
 Temporibus 404.
 Temporis 428.
 Temptabisque 432.
 Temptes 609.
 Temptet 433.
 Tempus 1, 42, 134,
 241.
 Tendam 154.
 Tenebrarum 75.
 Tenebris 623.
 Tenent 418.
 Tenentem 277, 327.
 Tenenti 345.
 Tenerent 563.
 Teneri 497.
 Tenet 174.
 Tenetis 67.
 Tepidus 34, 136.
 Teque 52, 56, 433.
 Ter 293, 331.
 Terque 228.
 Terra 28, 107, 200.
 Terrae 67, 151.
 Terribiles 401.
 Tertia 186.
 Teste 300.
 Testificanda 28.
 Thalamo 321.
 Thamyrae 272.
 Thebis 534.
 Therodamanteos 383.
 Thesea 412.
 Theseae 495.
 Thessalus 285.
 Theudotus 466.
 Thiodamanta 488.
 Thoanteae 384.
 Thraces 135.
 Thrasylli 331.
 Threicii 381.
 Thyestae 545.
 Thyesti 359.
 Tiberis 138.
 Tiberinus 514.
 Tibi 29, 65, 105, 107,
 109, 111, 116, 123,
 131, 163, 183, 205,
 213, 275, 283, 349,
 358, 362, 413, 418,
 419, 427, 501, 529,
 570, 584, 590, 614,
 628, 639.
 Timido 628.
 Tincta 54, 491.
 Tinctis 233.
 Tinguent 150.
 Tinxit 368, 400.
 Tisamenique 348.
 Titulum 8.
 Tormenta 189.
 Torqueat 126.
 Torrenti 513.
 Torto 79.
 Tot 3, 205.
 Tota 64.
 Toto 14, 232, 344.
 Totque 451.
 Trabes 409.
 Tracta 536.
 Tractus 336.
 Tradas 191.
 Traditur 568.
 Traharis 535.
 Traheris 165.
 Trahet 169.
 Transcribet 189.
 Transiero 91.
 Transire 635.
 Traso 478.
 Tremente 114.
 Trepidumque 259.
 Tribuas 204.
 Tribus 240, 372.
 Trinacrius 597.
 Triplici 76.
 Triste 217.
 Tristibus 105.
 Tristis 201.
 Trisulco 469.
 Troianis 252.
 Troica 416.
 Trunca 547.
 Tu 62, 71, 103, 286,
 629.
 Tua 162, 203, 246, 247,
 252, 273, 279, 289,
 303, 316, 339, 423,
 435, 460, 509, 518,
 551, 562, 592, 606,
 625.
 Tuae 64, 122, 130, 318,
 550, 584.
 Tuarum 75.
 Tuas 420.
 Tuasque 187.
 Tui 640.
 Tui (*adiect.*) 104, 184,
 288, 444, 546.
 Tuis 40, 118, 166, 532,
 541, 567, 611, 626.
 Tuleris 120.
 Tulisse 451.
 Tullit 220, 256, 466, 486,
 491, 576.
 Tum 141, 143, 630.
 Tumidis 275.
 Tunc 208.
 Tuo 171, 321, 324, 448,
 636.
 Tuorum 143, 163, 533.
 Tuos 110, 142, 144,
 156, 250, 314, 337,
 538, 575, 599.
 Tuosque 56.
 Turba 174, 178, 396,
 510, 596, 612.
 Turpe 281, 338.
 Turpi 295.
 Turpis 218.
 Turpiter 320.
 Tuscus 138.
 Tutatus 333.

Tutela 595.
 Tuum 320, 516, 522,
 582.
 Tuus 405, 580, 602.
 Tydeus 350, 428.
 Tympana 456.
 Tyndareique 354.
 Tyranni 369.
 Tyranno 325.

V.

Vacet 115.
 Vacuas 141.
 Vacuum 587.
 Vadis 226.
 Vae 205.
 Valere 243.
 Valles 77.
 Varias 425.
 Vastam 387.
 Vatem 595.
 Vates 246, 247.
 Vati 541.
 Vaticinatus 270.
 Vbera 255.
 Vbi 337, 593.
 Vbicumque 25.
 Vecors 343.
 Vel 279, 281, 289, 299,
 331, 333, 362, 465,
 493, 505, 513, 514,
 563.
 Vela 416, 495.
 Velocem 371.
 Velut 287.
 Veluti 445.
 Venator 508.
 Venenato 254, 481.
 Veneno 491.
 Venerem 351.
 Veneris 577.
 Venerunt 328.
 Veniam 143.
 Venias 493.
 Veniet 35.
 Venire 416.
 Venit 132.
 Venit (*perf.*) 230.
 Ventosum 593.
 Ventus 108.
 Venus 211.
 Ver 37.
 Verba 90, 99, 232, 248,
 500.
 Verbera 159.

Verecundae 479.
 Veros 437.
 Versa 458.
 Versabunt 192.
 Versu 45.
 Versus 63.
 Vertare 457.
 Vertit 618.
 Verum 643.
 Vesper 38.
 Vespere 429.
 Vestes 102.
 Vestigia 365.
 Vestra 102.
 Vestras 69.
 Veteresque 83.
 Veterum 189.
 Vetus 36, 442.
 Vexat 13.
 Via 550.
 Viae 630.
 Viam 558.
 Vias 24, 304, 436.
 Vicit 576.
 Victaque 458.
 Victima 398, 465.
 Victor 394.
 Victor 458.
 Victos 377.
 Videas 259, 553, 563.
 Viderat 267.
 Videres 217.
 Vides 104.
 Vidit 406, 411, 416,
 496, 564.
 Vigilans 155.
 Vigilum 596.
 Vilia 454.
 Vim 433.
 Vimque 486.
 Vincitus 176.
 Vincula 614.
 Vindice 310, 403.
 Vindicis 476.
 Vini 486.
 Vinxerunt 233.
 Violare 313.
 Violente 29.
 Violentus 375.
 Violes 617.
 Vir 455.
 Vires 248.
 Virgo 499.
 Viri 16.
 Viridi 237.
 Viro 277, 348, 455,
 512.

Virorum 189.
 Virque 118.
 Virus 528, 606.
 Viscera 148, 280, 339,
 460, 543, 546, 625.
 Visceraque 182.
 Viscere 194, 402.
 Visus 156.
 Vita 43, 124, 162, 337,
 621.
 Vitae 64, 312, 529,
 584.
 Vitam 405.
 Vittas 103.
 Vittatis 79.
 Viuas 638.
 Viuus 161, 326.
 Villa 209.
 Vlli 117.
 Vltta 607.
 Vltor 154.
 Vltores 338.
 Vmbra 142, 143, 187.
 Vmbris 155.
 Vmeris 177.
 Vmor 31, 290.
 Vmquam 133.
 Vna 183, 240, 554.
 Vncus 166.
 Vnda 226, 421, 589.
 Vndas 107, 147, 193.
 Vnde 274.
 Vndis 225, 275, 389,
 591.
 Vnguibus 169, 599.
 Vnum 344.
 Vnus 7, 279.
 Vnxerunt 227.
 Vocantem 487.
 Voce 203.
 Vocis 570.
 Volabo 157.
 Volauit 128.
 Voles 441.
 Volucres 149, 292.
 Volucris 449.
 Voluensque 175.
 Voluere 209.
 Vomit 598.
 Voragine 443.
 Vorax 385.
 Vos 81.
 Vota 94, 97, 448, 642.
 Votis 105.
 Voueo 129.
 Vrbe 406, 564.
 Vsque 238, 420, 424.

Vtcumque 9.
Vterque 262.
Vtiliter 213.
Vtinam 445.
Vulcanus 111.
Vulnera 247, 254, 451.
Vulneraque 13.

Vulnere 324.
Vulneret 296.
Vulnus 256, 344, 505,
527.
Vultu 411.
Vultur 169.

Vultus 144, 314, 365.
Vxor 276.

Z.

Zephyros 33.

Dec. 1881.

Clarendon Press, Oxford.

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,

7 PATERNOSTER ROW, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

(See also *Clarendon Press Series* pp. 24, 26.)

- A Greek-English Lexicon**, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition, Revised and Augmented.* 1870. 4to. *cloth*, 1l. 16s.
- A copious Greek-English Vocabulary**, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. *bound*, 3s.
- A Practical Introduction to Greek Accentuation**, by H. W. Chandler, M.A. *Second Edition. Nearly ready.*
- Etymologicon Magnum.** Ad Codd. MSS. recensuit et notis variorum instruxit Thomas Gaisford, S.T.P. 1848. fol. *cloth*, 1l. 12s.
- Suidae Lexicon.** Ad Codd. MSS. recensuit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 1834. fol. *cloth*, 2l. 2s.
- Scheller's Lexicon of the Latin Tongue**, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. 1835. fol. *cloth*, 1l. 1s.
- A Latin Dictionary**, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D., Professor of Latin in Columbia College, New York. 1879. 4to. *cloth*, 1l. 11s. 6d.
- Scriptores Rei Metricae.** Edidit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 8vo. *cloth*, 15s.

Sold separately:

Hephaestion, Terentianus Maurus, Proclus, cum annotationibus, etc.
Tomi II. 10s. *Scriptores Latini.* 5s.

[2]

B

- The Book of Hebrew Roots**, by Abu 'L-Walîd Marwân ibn Janâh, otherwise called Rabbi Yônâh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. *cloth*, 2l. 7s. 6d.
- A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew.** By S. R. Driver, M.A. *Second Edition, Revised and Enlarged.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Hebrew Accentuation of Psalms, Proverbs, and Job.** By William Wickes, D.D. Demy 8vo. *stiff cover*, 5s.
- Thesaurus Syriacus** : collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorsbach, Arnoldi, Field : edidit R. Payne Smith, S.T.P.R. Fasc. I-V. 1868-79. sm. fol. *each*, 1l. 1s. Vol. I, containing Fasc. I-V. sm. fol. *cloth*, 5l. 5s.
- A Practical Grammar of the Sanskrit Language**, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. *Fourth Edition*, 1877. 8vo. *cloth*, 15s.
- A Sanskrit-English Dictionary**, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. *cloth*, 4l. 14s. 6d.
- Nalopâkhyânam.** Story of Nala, an Episode of the Mahâ-Bhârata : the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Monier Williams, M.A. *Second Edition, Revised and Improved.* 1879. 8vo. *cloth*, 15s.
- Sakuntalâ.** A Sanskrit Drama, in seven Acts. Edited by Monier Williams, M.A. *Second Edition*, 1876. 8vo. *cloth*, 21s.
- An Anglo-Saxon Dictionary**, by the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *New edition. In the Press.*
- An Icelandic-English Dictionary**, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. *cloth*, 3l. 7s.
- A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic.** Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, M.A., *stitched*, 2s.
- A Handbook of the Chinese Language.** Parts I and II, Grammar and Chrestomathy. By James Summers. 1863. 8vo. *half bound*, 1l. 8s.
- Cornish Drama (The Ancient).** Edited and translated by E. Norris, Esq., with a Sketch of Cornish Grammar, an Ancient Cornish Vocabulary, etc. 2 vols. 1859. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
The Sketch of Cornish Grammar separately, *stitched*, 2s. 6d.
- An Etymological Dictionary of the English Language**, arranged on an Historical Basis. By W. W. Skeat, M.A., Elrington and Bosworth Professor of Anglo-Saxon in the University of Cambridge. To be completed in Four Parts. Parts I-III, 4to. 10s. 6d. each,
Part IV. *Just ready.*

GREEK CLASSICS, &c.

Aeschyli quae supersunt in Codice Laurentiano quoad effici potuit et ad cognitionem necesse est visum typis descripta edidit R. Merkel. 1861. Small folio, *cloth*, 1l. 1s.

Aeschylus: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. *Second Edition*, 1851. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Aeschylus: Annotationes Guil. Dindorfii. Partes II. 1841. 8vo. *cloth*, 10s.

Aeschylus: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. 1851. 8vo. *cloth*, 5s.

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorfii. *Third Edition*, 2 vols. 1860. fcap. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.

Each Play separately, *limp*, 2s. 6d.

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. *cloth*, 8s.

The Text alone, square 16mo. *cloth*, 3s. 6d.

Each Play separately, *limp*, 6d. (See also pp. 28, 29.)

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil. Dindorfii. Tomi II. 1849. 8vo. *cloth*, 10s.

The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Sophocles: Scholia Graeca:

Vol. I. ed. P. Elmsley, A.M. 1825. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Vol. II. ed. Guil. Dindorfius. 1852. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Euripides: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1834. 8vo. *cloth*, 10s.

Euripides: Annotationes Guil. Dindorfii. Partes II. 1840. 8vo. *cloth*, 10s.

Euripides: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. Tomi IV. 1863. 8vo. *cloth*, 1l. 16s.

Euripides: Alcestris, ex recensione Guil. Dindorfii. 1834. 8vo. *sewed*, 2s. 6d.

Aristophanes: Comoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1835. 8vo. *cloth*, 11s. (See page 27.)

Aristophanes: Annotationes Guil. Dindorfii. Partes II. 1837. 8vo. *cloth*, 11s.

Aristophanes: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. Partes III. 1839. 8vo. *cloth*, 1l.

Aristophanem, Index in: J. Caravellae. 1822. 8vo. *cloth*, 3s.

Metra Aeschyli Sophoclis Euripidis et Aristophanis. Descripta a Guil. Dindorfio. Accedit Chronologia Scenica. 1842. 8vo. *cloth*, 5s.

- Anecdota Graeca Oxoniensia.** Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi IV. 1835. 8vo. *cloth*, 1l. 2s.
- Anecdota Graeca e Codd. MSS. Bibliothecae Regiae Parisiensis.** Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi IV. 1839. 8vo. *cloth*, 1l. 2s.
- Apsinis et Longini Rhetorica.** E Codicibus MSS. recensuit Joh. Bakius. 1849. 8vo. *cloth*, 3s.
- Aristoteles; ex recensione Immanuelis Bekkeri.** Accedunt Indices Sylburgiani. Tomi XI. 1837. 8vo. *cloth*, 2l. 10s.
The volumes (except vol. IX.) may be had separately, price 5s. 6d. each.
- Aristotelis Ethica Nicomachea, ex recensione Immanuelis Bekkeri.** Crown 8vo. *cloth*, 5s.
- Choerobosci Dictata in Theodosii Canones, necnon Epimerismi in Psalmos.** E Codicibus MSS. edidit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 1842. 8vo. *cloth*, 15s.
- Demosthenes: ex recensione Guil. Dindorfii.** Tomi I. II. III. IV. 1846. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Demosthenes: Tomi V. VI. VII. Annotationes Interpretum.** 1849. 8vo. *cloth*, 15s.
- Demosthenes: Tomi VIII. IX. Scholia.** 1851. 8vo. *cloth*, 10s.
- Harpocratonis Lexicon, ex recensione G. Dindorfii.** Tomi II. 1854. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Heracliti Ephesii Reliquiae.** Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. *cloth*, price 6s.
- Herculanensium Voluminum Partes II.** 1824. 8vo. *cloth*, 10s.
- Homerus: Ilias, cum brevi Annotatione C. G. Heynii.** Accedunt Scholia minora. Tomi II. 1834. 8vo. *cloth*, 15s.
- Homerus: Ilias, ex rec. Guil. Dindorfii.** 1856. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Homerus: Scholia Graeca in Iliadem.** Edited by Prof. W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Fellow of Oriel College.
Vols. I. II. 1875. 8vo. *cloth*, 24s. Vols. III. IV. 1877. 8vo. *cloth*, 26s.
- Homerus: Odyssea, ex rec. Guil. Dindorfii.** 1855. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Homerus: Scholia Graeca in Odysseam.** Edidit Guil. Dindorfius. Tomi II. 1855. 8vo. *cloth*, 15s. 6d.
- Homerum, Index in: Seberi.** 1780. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Homer: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns.** By Henry Dunbar, M.D., Member of the General Council, University of Edinburgh. 1880. 4to. *cloth*, 1l. 1s.

Oratores Attici ex recensione Bekkeri:

I. Antiphon, Andocides, et Lysias. 1822. 8vo. *cloth*, 7s.

II. Isocrates. 1822. 8vo. *cloth*, 7s.

III. Isaeus, Aeschines, Lycurgus, Dinarchus, etc. 1823. 8vo. *cloth*, 7s.

Scholia Graeca in Aeschinem et Isocratem. Edidit G. Dindorfius. 1852. 8vo. *cloth*, 4s.

Paroemiographi Graeci, quorum pars nunc primum ex Codd. MSS. vulgatur. Edidit T. Gaisford, S.T.P. 1836. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Plato: The Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

Plato: Philebus, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

Plato: Sophistes and Politicus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. *cloth*, 18s.

Plato: Theaetetus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. *cloth*, 9s.

Plato: The Dialogues, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek. *A new Edition in 5 volumes*, medium 8vo. 1875. *cloth*, 3l. 10s.

Plato: The Republic, translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. *cloth*, 12s. 6d.

Plato: Index to. Compiled for the Second Edition of Professor Jowett's Translation of the Dialogues. By Evelyn Abbott, M.A. 1875. 8vo. *paper covers*, 2s. 6d.

Plotinus. Edidit F. Creuzer. Tomi III. 1835. 4to. 1l. 8s.

Stobaei Florilegium. Ad MSS. fidem emendavit et supplevit T. Gaisford, S.T.P. Tomi IV. 1822. 8vo. *cloth*, 1l.

Stobaei Eclogarum Physicarum et Ethicarum libri duo. Accedit Hieroclis Commentarius in aurea carmina Pythagoreorum. Ad MSS. Codd. recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi II. 1850. 8vo. *cloth*, 11s.

Thucydides: Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek. 2 vols. 1881. Medium 8vo. *cloth*, 1l. 12s.

Xenophon: Historia Graeca, ex recensione et cum annotationibus L. Dindorfii. *Second Edition*, 1852. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Xenophon: Expeditio Cyri, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. *Second Edition*, 1855. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Xenophon: Institutio Cyri, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1857. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Xenophon: Memorabilia Socratis, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1862. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

Xenophon: Opuscula Politica Equestria et Venatica cum Arriani Libello de Venatione, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1866. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

The Holy Bible in the earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. *cloth*, 3l. 3s.

Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary by W. W. Skeat, M.A.,

The New Testament in English, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s.

The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon: according to the Wycliffite Version made by Nicholas de Hereford, about A.D. 1381, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. *half bound*, 1l. 1s.

Vetus Testamentum Graece cum Variis Lectionibus. Editionem a R. Holmes, S.T.P. inchoatam continuavit J. Parsons, S.T.B. Tomi V. 1798-1827. folio, 7l.

Vetus Testamentum ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. *Editio Altera.* 18mo. *cloth*, 18s.

Origenis Hexaplorum quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta. Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1867-1874. 4to. *cloth*, 5l. 5s.

Libri Psalmorum Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Libri Psalmorum Versio antiqua Gallica e Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Michel, Phil. Doct. 1860. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

The Psalms in Hebrew without points. 1879. Crown 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Libri Prophetarum Majorum, cum Lamentationibus Jeremiae, in Dialecto Linguae Aegyptiacae Memphitica seu Coptica. Edidit cum Versione Latina H. Tattam, S.T.P. Tomi II. 1852. 8vo. *cloth*, 17s.

Libri duodecim Prophetarum Minorum in Ling. Aegypt. vulgo Coptica. Edidit H. Tattam, A.M. 1836. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

Novum Testamentum Graece. Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici. Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. *half morocco*, 2l. 12s. 6d.

Novum Testamentum Graece. Accedunt parallela S. Scripturae loca, necnon vetus capitulorum notatio et canones Eusebii. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 18mo. *cloth*, 3s.

The same on writing paper, with large margin, cloth, 10s.

Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum. 18mo. *cloth*, 2s. 6d.

The same on writing paper, with large margin, cloth, 9s.

Evangelia Sacra Graece. fcap. 8vo. *limp*, 1s. 6d.

The Greek Testament, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—

(1) Pica type. Demy 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

(2) Long Primer type. Fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

(3) The same, on writing paper, with wide margin, *cloth*, 15s.

The New Testament in Greek and English. Edited by E. Cardwell, D.D. 2 vols. 1837. crown 8vo. *cloth*, 6s.

Novum Testamentum Coptice, cura D. Wilkins. 1716. 4to. *cloth*, 12s. 6d.

Evangeliorum Versio Gothica, cum Interpr. et Annot. E. Benzeli. Edidit, et Gram. Goth. praemisit, E. Lye, A.M. 1759. 4to. *cloth*, 12s. 6d.

Diatessaron; sive Historia Jesu Christi ex ipsis Evangelistarum verbis apte dispositis confecta. Ed. J. White. 1856. 12mo. *cloth*, 3s. 6d.

Canon Muratorianus: the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1868. 4to. *cloth*, 10s. 6d.

The Book of Wisdom: the Greek Text, the Latin Vulgate, and the Authorised English Version; with an Introduction, Critical Apparatus, and a Commentary. By William J. Deane, M.A., Oriel College, Oxford; Rector of Ashen, Essex. Small 4to. *cloth*, 12s. 6d. *Just Published.*

The Five Books of Maccabees, in English, with Notes and Illustrations by Henry Cotton, D.C.L. 1833. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Horae Hebraicae et Talmudicae, a J. Lightfoot. *A new Edition*, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

Liturgies, Eastern and Western. Edited, with Introduction, Notes, and a Liturgical Glossary, by C. E. Hammond, M.A. 1878. Crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

An Appendix to the above. 1879. Crown 8vo. *paper covers*, 1s. 6d.

St. Athanasius: Orations against the Arians. With an Account of his Life by William Bright, D.D. 1873. Crown 8vo. *cloth*, 9s.

- St. Athanasius:** Historical Writings, according to the Benedictine Text. With an Introduction by William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. 1881. Crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- St. Augustine:** Select Anti-Pelagian Treatises, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. *cloth*, 9s.
- The Canons of the First Four General Councils of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon.** 1877. Crown 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Catena Graecorum Patrum in Novum Testamentum.** Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi VIII. 1838-1844. 8vo. *cloth*, 2l. 4s.
- Clementis Alexandrini Opera, ex recensione Guil. Dindorfii.** Tomi IV. 1869. 8vo. *cloth*, 3l.
- Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas.** Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. *cloth*, 2l. 2s.
- Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in D. Joannis Evangelium.** Accedunt Fragmenta Varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum Duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2l. 5s.
- Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini Commentarii in Lucae Evangelium quae supersunt Syriace.** E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. *cloth*, 1l. 2s.
- The same, translated by R. Payne Smith, M.A.** 2 vols. 1859. 8vo. *cloth*, 14s.
- Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta.** E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Eusebii Pamphili Evangelicae Praeparationis Libri XV.** Ad Codd. MSS. recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi IV. 1843. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Eusebii Pamphili Evangelicae Demonstrationis Libri X.** Recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi II. 1852. 8vo. *cloth*, 15s.
- Eusebii Pamphili contra Hieroclem et Marcellum Libri.** Recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1852. 8vo. *cloth*, 7s.
- Eusebius' Ecclesiastical History, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D.** 1872. Crown 8vo. *cloth*, 8s. 6d.
- Eusebii Pamphili Hist. Eccl.: Annotationes Variorum.** Tomi II. 1842. 8vo. *cloth*, 17s.
- Evagrii Historia Ecclesiastica, ex recensione H. Valesii.** 1844. 8vo. *cloth*, 4s.
- Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus, Bishop of Lyons, against Heresies.** With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D., Fellow of St. John's College, Oxford. 1874. Crown 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

- Origenis Philosophumena**; sive omnium Haeresium Refutatio, E Codice Parisino nunc primum edidit Emmanuel Miller. 1851. 8vo. *cloth*, 10s.
- Patrum Apostolicorum**, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. *Fourth Edition*, 1863. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Reliquiae Sacrae** secundi tertiique saeculi. Recensuit M. J. Routh, S.T.P. Tomi V. *Second Edition*, 1846-1848. 8vo. *cloth*, 1l. 5s.
- Scriptorum Ecclesiasticorum Opuscula**. Recensuit M. J. Routh, S.T.P. Tomi II. *Third Edition*, 1858. 8vo. *cloth*, 10s.
- Socratis Scholastici Historia Ecclesiastica**. Gr. et Lat. Edidit R. Hussey, S.T.B. Tomi III. 1853. 8vo. *cloth*, 15s.
- Socrates' Ecclesiastical History**, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Sozomeni Historia Ecclesiastica**. Edidit R. Hussey, S.T.B. Tomi III. 1859. 8vo. *cloth*, 15s.
- Theodreti Ecclesiasticae Historiae Libri V**. Recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1854. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Theodreti Graecarum Affectionum Curatio**. Ad Codices MSS. recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1839. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Dowling (J. G.) Notitia Scriptorum SS. Patrum aliorumque vet. Eccles. Mon. quae in Collectionibus Anecdotorum post annum Christi MDCC. in lucem editis continentur**. 1839. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

- Baedae Historia Ecclesiastica**. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1869. crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Bingham's Antiquities of the Christian Church, and other Works**. 10 vols. 1855. 8vo. *cloth*, 3l. 3s.
- Bright (W., D.D.) Chapters of Early English Church History**. 1878. 8vo. *cloth*, 12s.
- Burnet's History of the Reformation of the Church of England**. *A new Edition*. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. 4l. 4s.
- Burnet's Life of Sir M. Hale, and Fell's Life of Dr. Hammond**. 1856. small 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Cardwell's Two Books of Common Prayer**, set forth by authority in the Reign of King Edward VI, compared with each other, *Third Edition*, 1852. 8vo. *cloth*, 7s.
- Cardwell's Documentary Annals of the Reformed Church of England**; being a Collection of Injunctions, Declarations, Orders, Articles of Inquiry, &c. from 1546 to 1716. 2 vols. 1843. 8vo. *cloth*, 18s.

- Cardwell's History of Conferences on the Book of Common Prayer from 1551 to 1690.** *Third Edition*, 1849. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Councils and Ecclesiastical Documents** relating to Great Britain and Ireland. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. Vols. I. and III. 1869-71. Medium 8vo. *cloth*, each 1l. 1s.
- Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. *stiff covers*, 3s. 6d.
- Formularies of Faith** set forth by the King's Authority during the Reign of Henry VIII. 1856. 8vo. *cloth*, 7s.
- Fuller's Church History of Britain.** Edited by J. S. Brewer, M.A. 6 vols. 1845. 8vo. *cloth*, 1l. 19s.
- Gibson's Synodus Anglicana.** Edited by E. Cardwell, D.D. 1854. 8vo. *cloth*, 6s.
- Hussey's Rise of the Papal Power** traced in three Lectures. *Second Edition*, 1863. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Inett's Origines Anglicanae** (in continuation of Stillingfleet). Edited by J. Griffiths, M.A. 3 vols. 1855. 8vo. *cloth*, 15s.
- John, Bishop of Ephesus.** The Third Part of his Ecclesiastical History. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. *cloth*, 1l. 12s.
- The same**, translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. *cloth*, 10s.
- Knight's Life of Dean Colet.** 1823. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Le Neve's Fasti Ecclesiae Anglicanae.** *Corrected and continued from 1715 to 1853* by T. Duffus Hardy. 3 vols. 1854. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- The Liturgy and Ritual of the Celtic Church.** By F. E. Warren, B.D., Fellow of St. John's College, Oxford. 8vo. *cloth*, 14s.
- Missale Vetus Anglo-Saxonicum:** the Liturgy of the Anglo-Saxon Church. By the same Editor. *In Preparation.*
- Noelli (A.) Catechismus** sive prima institutio disciplinae Pietatis Christianae Latine explicata. Editio nova cura Guil. Jacobson, A.M. 1844. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Prideaux's Connection of Sacred and Profane History.** 2 vols. 1851. 8vo. *cloth*, 10s.
- Primers put forth in the Reign of Henry VIII.** 1848. 8vo. *cloth*, 5s.
- Records of the Reformation.** The Divorce, 1527—1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other Libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. *cloth*, 1l. 16s.

Reformatio Legum Ecclesiasticarum. The Reformation of Ecclesiastical Laws, as attempted in the reigns of Henry VIII, Edward VI, and Elizabeth. Edited by E. Cardwell, D.D. 1850. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Shirley's (W. W.) Some Account of the Church in the Apostolic Age. *Second Edition*, 1874. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Shuckford's Sacred and Profane History connected (in continuation of Prideaux). 2 vols. 1848. 8vo. *cloth*, 10s.

Stillingfleet's Origines Britannicae, with Lloyd's Historical Account of Church Government. Edited by T. P. Pantin, M.A. 2 vols. 1842. 8vo. *cloth*, 10s.

Stubbs (W.) Registrum Sacrum Anglicanum. An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. small 4to. *cloth*, 8s. 6d.

Strype's Works Complete, with a General Index. 27 vols. 1821-1843. 8vo. *cloth*, 7l. 13s. 6d. Sold separately as follows:—

Memorials of Cranmer. 2 vols. 1840. 8vo. *cloth*, 11s.

Life of Parker. 3 vols. 1828. 8vo. *cloth*, 16s. 6d.

Life of Grindal. 1821. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Life of Whitgift. 3 vols. 1822. 8vo. *cloth*, 16s. 6d.

Life of Aylmer. 1820. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Life of Cheke. 1821. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Life of Smith. 1820. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Ecclesiastical Memorials. 6 vols. 1822. 8vo. *cloth*, 1l. 13s.

Annals of the Reformation. 7 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 3s. 6d.

General Index. 2 vols. 1828. 8vo. *cloth*, 11s.

Sylloge Confessionum sub tempus Reformandae Ecclesiae editarum. Subjiciuntur Catechismus Heidelbergensis et Canones Synodi Dordrechtanae. 1827. 8vo. *cloth*, 8s.

ENGLISH THEOLOGY.

Beveridge's Discourse upon the XXXIX Articles. *The third complete Edition*, 1847. 8vo. *cloth*, 8s.

Bilson on the Perpetual Government of Christ's Church, with a Biographical Notice by R. Eden, M.A. 1842. 8vo. *cloth*, 4s.

Biscoe's Boyle Lectures on the Acts of the Apostles. 1840. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.

Bull's Works, with Nelson's Life. Edited by E. Burton, D.D. *A new Edition*, 1846. 8 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 9s.

Burnet's Exposition of the XXXIX Articles. 1845. 8vo. *cloth*, 7s.

Burton's (Edward) Testimonies of the Ante-Nicene Fathers to the Divinity of Christ. *Second Edition*, 1829. 8vo. *cloth*, 7s.

- Burton's (Edward) Testimonies of the Ante-Nicene Fathers to the Doctrine of the Trinity and of the Divinity of the Holy Ghost.** 1831. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Butler's Works, with an Index to the Analogy.** 2 vols. 1874. 8vo. *cloth*, 11s.
- Butler's Sermons.** 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Butler's Analogy of Religion.** 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Chandler's Critical History of the Life of David.** 1853. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.
- Chillingworth's Works.** 3 vols. 1838. 8vo. *cloth*, 1l. 1s. 6d.
- Clergyman's Instructor.** *Sixth Edition*, 1855. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Comber's Companion to the Temple; or a Help to Devotion in the use of the Common Prayer.** 7 vols. 1841. 8vo. *cloth*, 1l. 11s. 6d.
- Cranmer's Works.** Collected and arranged by H. Jenkyns, M.A., Fellow of Oriel College. 4 vols. 1834. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Enchiridion Theologicum Anti-Romanum.**
- Vol. I. Jeremy Taylor's Dissuasive from Popery, and Treatise on the Real Presence. 1852. 8vo. *cloth*, 8s.
- Vol. II. Barrow on the Supremacy of the Pope, with his Discourse on the Unity of the Church. 1852. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Vol. III. Tracts selected from Wake, Patrick, Stillingfleet, Clagett, and others. 1837. 8vo. *cloth*, 11s.
- [Fell's] Paraphrase and Annotations on the Epistles of St. Paul.** 1852. 8vo. *cloth*, 7s.
- Greswell's Harmonia Evangelica.** *Fifth Edition*, 1856. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.
- Greswell's Prolegomena ad Harmoniam Evangelicam.** 1840. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.
- Greswell's Dissertations on the Principles and Arrangement of a Harmony of the Gospels.** 5 vols. 1837. 8vo. *cloth*, 3l. 3s.
- Hall's (Bp.) Works.** *A new Edition*, by Philip Wynter, D.D. 10 vols. 1863. 8vo. *cloth*, 3l. 3s.
- Hammond's Paraphrase and Annotations on the New Testament.** 4 vols. 1845. 8vo. *cloth*, 1l.
- Hammond's Paraphrase on the Book of Psalms.** 2 vols. 1850. 8vo. *cloth*, 10s.
- Heurtley's Collection of Creeds.** 1858. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Homilies appointed to be read in Churches.** Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

-
- Hooker's Works**, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. *Sixth Edition*, 1874. 3 vols. 8vo. *cloth*, 1l. 11s. 6d.
- Hooker's Works**; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. *cloth*, 11s.
- Hooper's (Bp. George) Works**. 2 vols. 1855. 8vo. *cloth*, 8s.
- Jackson's (Dr. Thomas) Works**. 12 vols. 1844. 8vo. *cloth*, 3l. 6s.
- Jewel's Works**. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1847. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Patrick's Theological Works**. 9 vols. 1859. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Pearson's Exposition of the Creed**. Revised and corrected by E. Burton, D.D. *Sixth Edition*, 1877. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Pearson's Minor Theological Works**. Now first collected, with a Memoir of the Author, Notes, and Index, by Edward Churton, M.A. 2 vols. 1844. 8vo. *cloth*, 10s.
- Sanderson's Works**. Edited by W. Jacobson, D.D. 6 vols. 1854. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Stanhope's Paraphrase and Comment upon the Epistles and Gospels**. *A new Edition*. 2 vols. 1851. 8vo. *cloth*, 10s.
- Stillingfleet's Origines Sacrae**. 2 vols. 1837. 8vo. *cloth*, 9s.
- Stillingfleet's Rational Account of the Grounds of Protestant Religion**; being a vindication of Abp. Laud's Relation of a Conference, &c. 2 vols. 1844. 8vo. *cloth*, 10s.
- Wall's History of Infant Baptism, with Gale's Reflections, and Wall's Defence**. *A new Edition*, by Henry Cotton, D.C.L. 2 vols. 1862. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Waterland's Works, with Life, by Bp. Van Mildert**. *A new Edition*, with copious Indexes. 6 vols. 1857. 8vo. *cloth*, 2l. 11s.
- Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London**. 1880. crown 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer**. *A new Edition*, 1846. 8vo. *cloth*, 5s.
- Wyclif**. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Wyclif**. Select English Works. By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1871. 8vo. *cloth*, 2l. 2s.
- Wyclif**. Trialogus. *With the Supplement now first edited*. By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. *cloth*, 14s.

**ENGLISH HISTORICAL AND DOCUMENTARY
WORKS.**

- British Barrows**, a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A. Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Prehistoric Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877. Medium 8vo. *cloth*, 25s.
- Two of the Saxon Chronicles parallel**, with Supplementary Extracts from the Others. Edited, with Introduction, Notes, and a Glossarial Index, by J. Earle, M.A. 1865. 8vo. *cloth*, 16s.
- Magna Carta**, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History. 1879. 4to. *stitched*, 1s.
- Britton**, a Treatise upon the Common Law of England, composed by order of King Edward I. The French Text carefully revised, with an English Translation, Introduction, and Notes, by F. M. Nichols, M.A. 2 vols. 1865. royal 8vo. *cloth*, 1l. 16s.
- Burnet's History of His Own Time**, with the suppressed Passages and Notes. 6 vols. 1833. 8vo. *cloth*, 2l. 10s.
- Burnet's History of James II**, with additional Notes. 1852. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.
- Carte's Life of James Duke of Ormond**. *A new Edition*, carefully compared with the original MSS. 6 vols. 1851. 8vo. *cloth*, 1l. 5s.
- Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England**. To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. *cloth*, 2l. 10s.
- Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England**. 7 vols. 1839. 18mo. *cloth*, 1l. 1s.
- Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England**. Also His Life, written by Himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. *cloth*, 1l. 2s.
- Clarendon's (Edw. Earl of) Life**, including a Continuation of his History. 2 vols. 1857. medium 8vo. *cloth*, 1l. 2s.
- Clarendon's (Edw. Earl of) Life**, and Continuation of his History. 3 vols. 1827. 8vo. *cloth*, 16s. 6d.
- Calendar of the Clarendon State Papers**, preserved in the Bodleian Library. *In three volumes*. 1869-76.
 Vol. I. From 1523 to January 1649. 8vo. *cloth*, 18s.
 Vol. II. From 1649 to 1654. 8vo. *cloth*, 16s.
 Vol. III. From 1655 to 1657. 8vo. *cloth*, 14s.

- Calendar of Charters and Rolls** preserved in the Bodleian Library. 1878. 8vo. *cloth*, 1l. 11s. 6d.
- Freeman's (E. A.) History of the Norman Conquest of England; its Causes and Results.** *In Six Volumes.* 8vo. *cloth*, 5l. 9s. 6d.
Vols. I–II together, 3rd edition, 1877. 1l. 16s.
Vol. III, 2nd edition, 1874. 1l. 1s.
Vol. IV, 2nd edition, 1875. 1l. 1s.
Vol. V, 1876. 1l. 1s.
Vol. VI. Index. 1879. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Freeman (E. A.).** The Reign of William Rufus and the Accession of Henry the First. 2 vols. 8vo. *Nearly ready.*
- Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"):** Selected Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403–1458. With an Introduction by James E. Thorold Rogers, M.P. Small 4to. *cloth*, 10s. 6d.
- Lloyd's Prices of Corn in Oxford, 1583–1830.** 8vo. *sewed*, 1s.
- Luttrell's (Narcissus) Diary.** A Brief Historical Relation of State Affairs, 1678–1714. 6 vols. 1857. 8vo. *cloth*, 1l. 4s.
- May's History of the Long Parliament.** 1854. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Rogers's History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259–1793.** Vols. I and II (1259–1400). 8vo. *cloth*, 2l. 2s.
Vols. III and IV *in the Press.*
- Sprigg's England's Recovery; being the History of the Army under Sir Thomas Fairfax.** 1854. 8vo. *cloth*, 6s.
- Whitelock's Memorials of English Affairs from 1625 to 1660.** 4 vols. 1853. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Protests of the Lords,** including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 1875. 3 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 2s.
- Enactments in Parliament,** specially concerning the Universities of Oxford and Cambridge. Collected and arranged by J. Griffiths, M.A. 1869. 8vo. *cloth*, 12s.
- Ordinances and Statutes** [for Colleges and Halls] framed or approved by the Oxford University Commissioners. 1863. 8vo. *cloth*, 12s.—Sold separately (except for Exeter, All Souls, Brasenose, and Corpus), at 1s. each.
- Statuta Universitatis Oxoniensis.** 1881. 8vo. *cloth*, 5s.
- The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford.** *Sixth Edition.* 1881. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Index to Wills** proved in the Court of the Chancellor of the University of Oxford, &c. Compiled by J. Griffiths, M.A. 1862. royal 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Catalogue of Oxford Graduates from 1659 to 1850.** 1851. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

CHRONOLOGY, GEOGRAPHY, &c.

Clinton's Fasti Hellenici. The Civil and Literary Chronology of Greece, from the LVith to the CXXIIIrd Olympiad. *Third edition*, 1841. 4to. *cloth*, 1l. 14s. 6d.

Clinton's Fasti Hellenici. The Civil and Literary Chronology of Greece, from the CXXIVth Olympiad to the Death of Augustus. *Second edition*, 1851. 4to. *cloth*, 1l. 12s.

Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici. 1851. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Clinton's Fasti Romani. The Civil and Literary Chronology of Rome and Constantinople, from the Death of Augustus to the Death of Heraclius. 2 vols. 1845, 1850. 4to. *cloth*, 3l. 9s.

Clinton's Epitome of the Fasti Romani. 1854. 8vo. *cloth*, 7s.

Cramer's Geographical and Historical Description of Asia Minor. 2 vols. 1832. 8vo. *cloth*, 11s.

Cramer's Map of Asia Minor, 15s.

Cramer's Map of Ancient and Modern Italy, on two sheets, 15s.

Cramer's Description of Ancient Greece. 3 vols. 1828. 8vo. *cloth*, 16s. 6d.

Cramer's Map of Ancient and Modern Greece, on two sheets, 15s.

Greswell's Fasti Temporis Catholici. 1852. 4 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 10s.

Greswell's Tables to Fasti, 4to., and **Introduction to Tables**, 8vo. 1852. *cloth*, 15s.

Greswell's Origines Kalendaris Italice. 1854. 4 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 2s.

Greswell's Origines Kalendaris Hellenicæ. 6 vols. 1862. 8vo. *cloth*, 4l. 4s.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Archimedis quae supersunt omnia cum Eutocii commentariis ex recensione Josephi Torelli, cum novâ versione Latinâ. 1792. fol. *cloth*, 1l. 5s.

Bradley's Miscellaneous Works and Correspondence. With an Account of Harriot's Astronomical Papers. 1832. 4to. *cloth*, 17s.

Reduction of Bradley's Observations by Dr. Busch. 1838. 4to. *cloth*, 3s.

Astronomical Observations made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, M.A., Savilian Professor of Astronomy. No. 1. 1878. Royal 8vo. *paper covers*, 3s. 6d.

Treatise on Infinitesimal Calculus. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Vol. I. Differential Calculus. *Second Edition*, 8vo. *cloth*, 14s. 6d.

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. *Second Edition*, 1865. 8vo. *cloth*, 18s.

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. *Second Edition*, 1868. 8vo. *cloth*, 16s.

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. *cloth*, 16s.

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. 2 vols. 1841-1862. 8vo. *cloth*, 18s. 6d.

Daubeny's Introduction to the Atomic Theory. 1850. 16mo. *cloth*, 6s.

Vesuvius. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1869. Crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By the same Author. 1871. 8vo. *cloth*, 21s.

Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum. By H. W. Acland, M.D., F.R.S., 1867. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. By J. O. Westwood, M.A., F.L.S. With 40 Plates. 1874. Small folio, *half morocco*, 7l. 10s.

Text-Book of Botany, Morphological and Physiological. By Dr. Julius Sachs, Professor of Botany in the University of Würzburg. Translated by S. H. Vines, M.A. Royal 8vo. *Second Edition*, *in the Press*.

Johannes Müller on Certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice. Translated by F. J. Bell, B.A., and edited with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates. 1878. 4to. *paper covers*, 7s. 6d.

BIBLIOGRAPHY.

- Ebert's Bibliographical Dictionary**, translated from the German. 4 vols. 1837. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Cotton's List of Editions of the Bible in English. Second Edition**, corrected and enlarged. 1852. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.
- Cotton's Typographical Gazetteer.** 1831. 8vo. *cloth*, 12s. 6d.
- Cotton's Typographical Gazetteer, Second Series.** 1866. 8vo. *cloth*, 12s. 6d.
- Cotton's Rhemes and Doway.** An attempt to shew what has been done by Roman Catholics for the diffusion of the Holy Scriptures in English. 1855. 8vo. *cloth*, 9s.

MISCELLANEOUS.

- Anecdota Oxoniensia.** Aryan Series. Vol. I. Part I. Buddhist Texts from Japan. Edited by F. Max Müller. Small 4to. 3s. 6d.
- Bacon's Novum Organum.** Edited, with English notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.
- Bacon's Novum Organum.** Translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. *cloth*, 9s. 6d. (See also p. 35.)
- The Works of George Berkeley, D.D.**, formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy. by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. *cloth*, 2l. 18s.
- The Life, Letters, &c.** 1 vol. *cloth*, 16s. See also p. 35.
- The Logic of Hegel**; translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. *cloth*, 14s.
- Smith's Wealth of Nations.** A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 1880. *cloth*, 21s.
- A Course of Lectures on Art**, delivered before the University of Oxford in Hilary Term, 1870, by John Ruskin, M.A., Slade Professor of Fine Art. 8vo. *cloth*, 6s.
- Aspects of Poetry**; being Lectures delivered at Oxford by John Campbell Shairp, LL.D., Professor of Poetry, Oxford. Crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d. *Just Published.*
- A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford.** By J. C. Robinson, F.S.A. 1870. Crown 8vo. *cloth*, 4s.
- Catalogue of the Castellani Collection of Antiquities in the University Galleries, Oxford.** By W. S. W. Vaux, M.A., F.R.S. Crown 8vo. *stiff cover*, 1s.
- Sturlunga Saga**, including the Islendinga Saga of Lawman Sturla Thordsson and other works. Edited by Dr. Gudbrand Vigfússon. In 2 vols. 1878. 8vo. *cloth*, 2l. 2s.
- Casauboni Ephemerides**, cum praefatione et notis J. Russell, S.T.P. Tomi II. 1850. 8vo. *cloth*, 15s.
- The Ormulum**; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by Rev. R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 21s.

The Sacred Books of the East. Translated by various Oriental Scholars, and edited by F. Max Müller.

Vol. I. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part I. The *Khândogya-upanishad*, The *Talavakâra-upanishad*, The *Aitareya-âranyaka*, The *Kaushîtiki-brâhmana-upanishad*, and The *Vâgasaneyi-samhitâ-upanishad*. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Vol. II. The Sacred Laws of the Aryas, as taught in the Schools of *Âpastamba*, *Gautama*, *Vâsishtha*, and *Baudhâyana*. Translated by Georg Bühler. Part I, *Âpastamba* and *Gautama*. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Vol. III. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part I. The *Shû King*, The Religious portions of the *Shih King*, and The *Hsiâo King*. 8vo. *cloth*, 12s. 6d.

Vol. IV. The Vendidad. Translated by James Darmesteter. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Vol. V. The Bundahis, Bahman Yast, and Shâyast-lâ-Shâyast. Translated by E. W. West. 8vo. *cloth*, 12s. 6d.

Vols. VI and IX. The Qur'an. Parts I and II. Translated by Professor E. H. Palmer. 8vo. *cloth*, 21s.

Vol. VII. The Institutes of Vishnu. Translated by Professor Julius Jolly. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Vol. X. The Dhammapada, translated by Professor F. Max Müller; and **The Sutta Nipâta,** translated by Professor Fausböll; being Canonical Books of the Buddhists. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Vol. XI. The Mahâparinibbâna Sutta, The Teviggâ Sutta, The Mahâsudassana Sutta, The Dhamma-Kakkappavattana Sutta. Translated by T. W. Rhys Davids. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

The following Volumes are also in the Press, viz :—

Vol. VIII. The Bhagavadgîtâ, Sanatsugâtîya, and Anugîtâ. Translated by Kashinath Trimbak Telang.

Vol. XII. The Satapatha-Brâhmana, by Professor Eggeling.

Vol. XIII. The Pâtimokkha, by T. W. Rhys Davids. **The Mahâvagga,** by Dr. H. Oldenberg.

Vol. XIV. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of *Vâsishtha* and *Baudhâyana*, by Professor Georg Bühler.

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the *Clarendon Press Series*, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. ENGLISH.

- A First Reading Book.** By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 4d.
- Oxford Reading Book, Part I.** For Little Children. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.
- Oxford Reading Book, Part II.** For Junior Classes. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.
- An Elementary English Grammar and Exercise Book.** By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools.** By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices.** *Second Edition*. In Two Volumes. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d. each.
- Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay.
- The Philology of the English Tongue.** By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- A Book for the Beginner in Anglo-Saxon.** By John Earle, M.A., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- An Anglo-Saxon Reader.** In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Chaucer. The Prioresses Tale; Sir Thopas; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Chaucer. The Tale of the Man of Lawe; The Pardoneres Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d. (See also p. 22.)

Old English Drama. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus, and Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay. Edited by A. W. Ward, M.A., Professor of History and English Literature in Owens College, Manchester. 1878. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Marlowe. Edward II. With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Shakespeare. Hamlet. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 2s.

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

The Tempest, 1s. 6d.

King Lear, 1s. 6d.

As You Like It, 1s. 6d.

A Midsummer Night's Dream, 1s. 6d.

Julius Cæsar, 2s.

Coriolanus, 2s. 6d.

Richard the Third, 2s. 6d.

Henry the Fifth. *Just ready.*

(For other Plays, see p. 23.)

Milton. Areopagitica. With Introduction and Notes. By J. W. Hales, M.A., late Fellow of Christ's College, Cambridge. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Bunyan. *Holy War.* Edited by E. Venables, M.A. *In the Press.*
(See also p. 23.)

Locke's Conduct of the Understanding. Edited, with Introduction, Notes, etc., by T. Fowler, M.A., Professor of Logic in the University of Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.

Addison. *Selections from Papers in the Spectator.* With Notes. By T. Arnold, M.A., University College. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Burke. *Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France.* Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 5s. (See also p. 23.)

Also the following in paper covers :—

Goldsmith. *The Deserted Village.* 2d.

Gray. *Elegy, and Ode on Eton College.* 2d.

Johnson. *Vanity of Human Wishes.* With Notes by E. J. Payne, M.A. 4d.

Keats. *Hyperion, Book I.* With Notes by W. T. Arnold, B.A. 4d.

Milton. With Notes by R. C. Browne, M.A.

Lycidas, 3d. *L'Allegro*, 3d. *Il Penseroso*, 4d. *Comus*, 6d.

Samson Agonistes, 6d.

Parnell. *The Hermit.* 2d.

A SERIES OF ENGLISH CLASSICS,

Designed to meet the wants of Students in English Literature, by the late Rev. J. S. BREWER, M.A., of Queen's College, Oxford, and Professor of English Literature at King's College, London.

1. **Chaucer.** *The Prologue to the Canterbury Tales; The Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale.* Edited by R. Morris, Editor of *Specimens of Early English, &c., &c.* *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d. (See also p. 21.)

2. **Spenser's Faery Queene.** Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, M.A.

Book I. *Eighth Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Book II. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

3. **Hooker.** *Ecclesiastical Polity, Book I.* Edited by R. W. Church, M.A., Dean of St. Paul's; formerly Fellow of Oriel College, Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.

-
4. **Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge; and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *stiff covers.*
- I. The Merchant of Venice. 1s.
 - II. Richard the Second. 1s. 6d.
 - III. Macbeth. 1s. 6d. (For other Plays, see p. 21.)
5. **Bacon.**
- I. Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo, *cloth*, 4s. 6d.
 - II. The Essays. With Introduction and Notes. By J. R. Thursfield, M.A., Fellow and formerly Tutor of Jesus College, Oxford.
6. **Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Sold separately, Vol. I. 4s.; Vol. II. 3s. (See also p. 22.)*
7. **Dryden.** Select Poems. Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
8. **Bunyan.** The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan. Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 5s.
9. **Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
- I. Essay on Man. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
 - II. Satires and Epistles. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s.
10. **Johnson.** Rasselas; Lives of Pope and Dryden. Edited by Alfred Milnes, B.A. (London), late Scholar of Lincoln College, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
11. **Burke.** Select Works. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A., of Lincoln's Inn, Barrister-at-Law, and Fellow of University College, Oxford.
- I. Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
 - II. Reflections on the French Revolution. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 5s. (See also p. 22.)
12. **Cowper.** Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A., formerly Scholar of Pembroke College, Oxford.
- I. The Didactic Poems of 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779-1783. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s.
 - II. The Task, with Tirocinium, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784-1799. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s.

II. LATIN.

- An Elementary Latin Grammar.** By John B. Allen, M.A., Head Master of Perse Grammar School, Cambridge. *Third Edition, Revised and Corrected.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- A First Latin Exercise Book.** By the same Author. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- Anglice Reddenda,** or Easy Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. *Second Edition, Revised and Enlarged.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- Passages for Translation into Latin.** For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A., Fellow and Tutor of Magdalen College, Oxford. *Fifth Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- First Latin Reader.** By T. J. Nunns, M.A. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.
- Second Latin Reader.** *In Preparation.*
- Caesar.** The Commentaries (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.
- Part I. The Gallic War. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
- Part II. The Civil War. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- The Civil War. Book I. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.
- Cicero.** Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d. *Each Part separately, limp, 1s. 6d.*
- Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History.
- Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature.
- Part III. Rome's Rule of her Provinces.
- Cicero.** Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.
- Cicero.** Select Orations (for Schools). With Notes. By J. R. King, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- Cornelius Nepos.** With Notes. By Oscar Browning, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- Livy.** Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. *In Parts, limp, each 1s. 6d.*
- Part I. The Caudine Disaster.
- Part II. Hannibal's Campaign in Italy.
- Part III. The Macedonian War.
- Livy.** Books V—VII. With Introduction and Notes. By A. R. Cluer, B.A. *In the Press.*

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Pliny. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Virgil. Edited with Notes, etc., by T. L. Papillon, M.A., Fellow of New College, Oxford. *In the Press.*

Catulli Veronensis Liber. Iterum recognovit, apparatus criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. cloth, 16s.

A Commentary on Catullus. By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. cloth, 16s.

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes, by A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester. Book I. 1879. 8vo. cloth, 6s. Book II. 1881. 8vo. cloth, 5s.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A. *Second Edition.* 1879. 8vo. cloth, 10s. 6d.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. *Third Edition.* 1881. Demy 8vo. cloth, 18s.

Cicero. Select Letters. Text. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s.

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Horace. With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A., Head Master of Wellington College. *Second Edition.* 1877. Demy 8vo. cloth, 12s.

Horace. *A reprint of the above,* in a size suitable for the use of Schools. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d. *Just Published.*

Livy, Book I. With Introduction, Historical Examination, and Notes. By J. R. Seeley, M.A., Regius Professor of Modern History, Cambridge. *Second Edition.* 1874. 8vo. cloth, 6s.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. *Second Edition.* 1874. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A. 1869. Demy 8vo. *cloth*, 15s.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introductions and Notes. 1874. By John Wordsworth, M.A. 8vo. *cloth*, 18s.

Tacitus. The Annals. Books I–VI. With Essays and Notes. *Preparing.*

Vergil: Suggestions Introductory to a Study of the Aeneid. By H. Nettleship, M.A. 8vo. *sewed*, 1s. 6d.

Ancient Lives of Vergil; with an Essay on the Poems of Vergil, in connection with his Life and Times. By H. Nettleship, M.A. 8vo. *sewed*, 2s.

The Roman Satira: its original form in connection with its literary development. By H. Nettleship, M.A. 8vo. *sewed*, 1s.

A Manual of Comparative Philology. By T. L. Papillon, M.A., Fellow and Lecturer of New College. *Second Edition.* Crown 8vo. *cloth*, 6s.

The Roman Poets of the Augustan Age. By William Young Sellar, M.A., Professor of Humanity in the University of Edinburgh. VIRGIL. 1877. 8vo. *cloth*, 14s.

The Roman Poets of the Republic. By the same Author. New Edition, Revised and Enlarged. 1881. 8vo, *cloth*, 14s.

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Sixth Edition, Revised and Enlarged.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.

Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Nineteenth Edition*, 1877. 12mo. *cloth*, 4s.

A Greek-English Lexicon, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. *Nineteenth Edition.* *Carefully Revised throughout.* 1880. Square 12mo. *cloth*, 7s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references to the passages in which they are found. By W. Veitch. *Fourth Edition.* Crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

A Series of Graduated Greek Readers;—

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L., formerly Fellow of St. John's College, Cambridge, Second Classical Master at the City of London School. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Second Greek Reader. By A. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Third Greek Reader. *In Preparation.*

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects. With Introductions and Notes. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Fifth Greek Reader. Part I. Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A., Fellow of Balliol College. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Part II. By the same Editor. *In Preparation.*

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

A Golden Treasury of Greek Prose, being a collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A., Fellow of New College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.

Aeschylus. Agamemnon. With Introduction and Notes by Arthur Sidgwick, M.A., Tutor of Corpus Christi College, Oxford; late Fellow of Trinity College, Cambridge, and Assistant Master of Rugby School. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s.

Aeschylus. The Choephoroe. With Introduction and Notes by the same Editor. *Preparing.*

Aristophanes. In Single Plays, edited, with English Notes, Introductions, etc., by W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo.

The Clouds, 2s.

The Acharnians, 2s.

Other Plays will follow.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School.

Cebes. Tabula. With Introduction and Notes by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Euripides. Alcestis (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Euripides. Helena (for Schools). By the same Editor. *In the Press.*

-
- Herodotus.** Selections from. Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Homer. Odyssey, Books I—XII (for Schools).** By W. W. Merry, M.A. *Nineteenth Thousand*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
Book II, *separately*, 1s. 6d.
- Homer. Odyssey, Books XIII—XXIV (for Schools).** By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 5s.
- Homer. Iliad, Book I (for Schools).** By D. B. Monro, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
- Homer. Iliad, Book XXI.** Edited with Notes, etc., for the use of Schools, by Herbert Hailstone, M.A., late Scholar of St. Peter's College, Cambridge. Extr. fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- Lucian. Vera Historia (for Schools).** By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- Plato. Selections (for Schools).** With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A., Fellow and late Lecturer of Balliol College, Oxford. *In the Press*.
- Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c.** By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. *limp*.
Oedipus Rex, Oedipus Coloneus, Antigone, 1s. 9d. each.
Ajax, Electra, Trachiniae, Philoctetes, 2s. each.
- Sophocles. Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's.** Ext. fcap. 8vo. *limp*, 1s. 6d.
- Theocritus (for Schools).** With Notes. By H. Kynaston, M.A. (late Snow), Head Master of Cheltenham College. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Xenophon. Easy Selections (for Junior Classes).** With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Xenophon. Selections (for Schools).** With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School. *Fourth Edition*. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Xenophon. Anabasis, Book II.** With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
-
- Aristotle's Politics.** By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.
- Aristotelian Studies. I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics.** By J. C. Wilson, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. 1879. Medium 8vo. *stiff*, 5s.
- Demosthenes and Aeschines.** The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. *cloth*, 12s.

- Homer. Odyssey, Books I–XII.** Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, M.A., and the late James Riddell, M.A. 1876. Demy 8vo. *cloth*, 16s.
- Homer. Odyssey, Books XIII–XXIV.** With Introduction and Notes. By S. H. Butcher, M.A., Fellow of University College.
- Homer. Iliad.** With Introduction and Notes. By D. B. Monro, M.A., Vice-Provost of Oriel College, Oxford. *Preparing*.
- A Homeric Grammar.** By D. B. Monro, M.A. *In the Press*.
- Sophocles. The Plays and Fragments.** With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, formerly Fellow of Queen's College, Oxford. 2 vols.
- Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. *Second Edition*. 1879. 8vo. *cloth*, 16s.
- Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 1881. 8vo. *cloth*, 16s.
- Sophocles. The Text of the Seven Plays.** By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- A Handbook of Greek Inscriptions, illustrative of Greek History.** By E. L. Hicks, M.A., formerly Fellow of Corpus Christi College, Oxford. *In the Press*.

IV. FRENCH.

- An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology.** By A. Brachet. Translated into English by G. W. Kitchin, M.A. *Second Edition*. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Brachet's Historical Grammar of the French Language.** Translated into English by G. W. Kitchin, M.A. *Fourth Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Historical Outlines of French Literature.** By George Saintsbury, M.A. *In Preparation*.
- A Primer of French Literature.** By the same Author. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
- French Classics, Edited by GUSTAVE MASSON, B.A.*
- Corneille's Cinna, and Molière's Les Femmes Savantes.** With Introduction and Notes. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Racine's Andromaque, and Corneille's Le Menteur.** With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Molière's Les Fourberies de Scapin, and Racine's Athalie.** With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné and her chief Contemporaries.** Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s.

Voyage autour de ma Chambre, by **Xavier de Maistre**; **Ourika**, by **Madame de Duras**; **La Dot de Suzette**, by **Fievée**; **Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille**, by **Edmond About**; **Mésaventures d'un Écolier**, by **Rodolphe Töpffer**. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Regnard's Le Joueur, and **Brueys and Palaprat's Le Grondeur**. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

V. GERMAN.

LANGE'S German Course. By **HERMANN LANGE**, *Teacher of Modern Languages, Manchester:*

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. *Second Edition.* 8vo. cloth, 2s. 6d.

The German Manual; a German Grammar, a Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Grammar of the German Language. 8vo. cloth, 3s. 6d.

This 'Grammar' is a reprint of the Grammar contained in 'The German Manual,' and, in this separate form, is intended for the use of students who wish to make themselves acquainted with German Grammar chiefly for the purpose of being able to read German books.

German Composition; Extracts from English and American writers for Translation into German, with Hints for Translation in foot-notes. *In the Press.*

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By **A. HAMANN**, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Wilhelm Tell. A Drama. By **Schiller**. Translated into English Verse by **E. Massie**, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.

Also, *Edited by C. A. BUCHHEIM*, Phil. Doc., Professor in *King's College, London:*

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, &c. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Schiller's Historische Skizzen; **Egmonts Leben und Tod**, and **Belagerung von Antwerpen.** *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Goethe's Iphigenie auf Tauris. A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s.

Modern German Reader. A Graduated Collection of Prose Extracts from Modern German writers:—

Part I. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a complete Vocabulary. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Parts II and III *in preparation*.

In Preparation.

Schiller's Maria Stuart. With Notes, Introduction, &c.

Schiller's Jungfrau von Orleans. With Notes, Introduction, &c.

Selections from the Poems of Schiller and Goethe.

Selection from Heine's Prose Works. With Introduction and Notes.

Becker's (K. F.) Friedrich der Grosse.

Lessing's Nathan der Weise. With Introduction, Notes, etc.
In the Press.

VI. MATHEMATICS, &c.

Figures Made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. *cloth*, 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples formed from the Tables in the same, with Answers. By the same Author. Crown 8vo. *cloth*, 1s.

The Scholar's Arithmetic; with Answers to the Examples. By the same Author. Crown 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

The Scholar's Algebra. An Introductory work on Algebra. By the same Author. Crown 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton, Financial Assistant Secretary to the Board of Trade, and John Ball (of the Firm of Quilter, Ball, & Co.), Co-Examiners in Book-keeping for the Society of Arts. *New and enlarged Edition.* Extra fcap. 8vo. *limp cloth*, 2s.

A Course of Lectures on Pure Geometry. By Henry J. Stephen Smith, M.A., F.R.S., Fellow of Corpus Christi College, and Savilian Professor of Geometry in the University of Oxford.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. 1870. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Physics in the University of Cambridge. *Second Edition.* 2 vols. Demy 8vo. *cloth*, 1l. 11s. 6d.

An Elementary Treatise on Electricity. By the same Author. Edited by William Garnett, M.A. Demy 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
Just Published.

- A Treatise on Statics.** By G. M. Minchin, M.A., Professor of Applied Mathematics in the Indian Engineering College, Cooper's Hill. *Second Edition, Revised and Enlarged.* 1879. 8vo. cloth, 14s.
- A Treatise on the Kinetic Theory of Gases.** By Henry William Watson, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Cambridge. 1876. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System.** By H. W. Watson, M.A., and S. H. Burbury, M.A. 1879. 8vo. cloth, 6s.
- Geodesy.** By Colonel Alexander Ross Clarke, C.B., R.E. 1880. 8vo. cloth, 12s. 6d.

VII. PHYSICAL SCIENCE.

- A Handbook of Descriptive Astronomy.** By G. F. Chambers, F.R.A.S. *Third Edition.* 1877. Demy 8vo. cloth, 28s.
- A Cycle of Celestial Objects.** Observed, Reduced, and Discussed by Admiral W. H. Smyth, R.N. Revised, condensed, and greatly enlarged by G. F. Chambers, F.R.A.S. 1881. 8vo. cloth, 21s.
- Chemistry for Students.** By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions.* 1873. Extra fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.
- A Treatise on Heat,** with numerous Woodcuts and Diagrams. By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Natural Philosophy in Owens College, Manchester. *Fourth Edition.* 1881. Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Lessons on Thermodynamics.** By R. E. Baynes, M.A., Senior Student of Christ Church, Oxford, and Lee's Reader in Physics. 1878. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Forms of Animal Life.** By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. Demy 8vo. cloth, 16s.
- Exercises in Practical Chemistry.** Vol. I. Elementary Exercises. By A. G. Vernon Harcourt, M.A.; and H. G. Madan, M.A. *Third Edition.* Revised by H. G. Madan, M.A. Crown 8vo. cloth, 9s.
- Tables of Qualitative Analysis.** Arranged by H. G. Madan, M.A. Large 4to. paper covers, 4s. 6d. *Just Published.*
- Crystallography.** By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum. *In the Press.*

VIII. HISTORY.

- The Constitutional History of England,** in its Origin and Development. By William Stubbs, D.D., Regius Professor of Modern History. *Library Edition.* Three vols. demy 8vo. cloth, 21. 8s.
Also in 3 vols. crown 8vo. price 12s. each.

-
- Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I.** Arranged and Edited by W. Stubbs, M.A. *Fourth Edition.* 1881. Crown 8vo. *cloth*, 8s. 6d.
- A History of England, principally in the Seventeenth Century.** By Leopold Von Ranke. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, M.A., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. *cloth*, 3l. 3s.
- A Short History of the Norman Conquest of England.** By E. A. Freeman, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Genealogical Tables illustrative of Modern History.** By H. B. George, M.A. *Second Edition.* Small 4to. *cloth*, 12s.
- A History of France.** With numerous Maps, Plans, and Tables. By G. W. Kitchin, M.A. *In Three Volumes.* 1873-77. Crown 8vo. *cloth*, each 10s. 6d.
Vol. 1. Down to the Year 1453. Vol. 2. From 1453-1624.
Vol. 3. From 1624-1793.
- A History of Germany and of the Empire, down to the close of the Middle Ages.** By J. Bryce, D.C.L., Regius Professor of Civil Law in the University of Oxford.
- A History of British India.** By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford.
- A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India.** Edited by S. J. Owen, M.A., formerly Professor of History in the Elphinstone College, Bombay. 1877. 8vo. *cloth*, 1l. 4s.
- A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers relating to India of Field-Marshal the Duke of Wellington, K.G.** By the same Editor. 1880. 8vo. *cloth*, 24s.
- A History of the United States of America.** By E. J. Payne, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of University College, Oxford. *In the Press.*
- A History of Greece from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864.** By George Finlay, LL.D. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and Edited by H. F. Tozer, M.A., Tutor and late Fellow of Exeter College, Oxford. 1877. 7 vols. 8vo. *cloth*, 3l. 10s.
- A Manual of Ancient History.** By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, formerly Fellow of Exeter College, Oxford. *Second Edition.* Demy 8vo. *cloth*, 14s.
- A History of Greece.** By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

Italy and her Invaders, A.D. 376-476. By T. Hodgkin, Fellow of University College, London. Illustrated with Plates and Maps. 2 vols. 8vo. *cloth*, 1l. 12s.

IX. LAW.

The Elements of Jurisprudence. By Thomas Erskine Holland, D.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and Fellow of All Souls College, Oxford. 1880. Demy 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

The Institutes of Justinian, edited as a recension of the Institutes of Gaius. By the same Editor. *Second Edition*, 1881. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 5s.

Gai Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of Oriel College, Oxford. *Second Edition*. 1875. 8vo. *cloth*, 18s.

Select Titles from the Digest of Justinian. By T. E. Holland, D.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and Fellow of All Souls' College, Oxford, and C. L. Shadwell, B.C.L., Fellow of Oriel College, Oxford. 8vo. *cloth*, 14s.

Also sold in Parts, in paper covers, as follows:—

Part I. Introductory Titles. 2s. 6d.

Part II. Family Law. 1s.

Part III. Property Law. 2s. 6d.

Part IV. Law of Obligations (No. 1). 3s. 6d.

Part IV. Law of Obligations (No. 2). 4s. 6d.

An Introduction to the Principles of Morals and Legislation. By Jeremy Bentham. Crown 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. By William Markby, M.A., Judge of the High Court of Judicature, Calcutta. *Second Edition, with Supplement*. 1874. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d. Supplement *separately*, 2s.

Alberici Gentilis, I. C. D., I. C. Professoris Regii, De Iure Belli Libri Tres. Edidit Thomas Erskine Holland I. C. D., Iuris Gentium Professor Chicheleianus, Coll. Omn. Anim. Socius, necnon in Univ. Perusin. Iuris Professor Honorarius. 1877. Small 4to. *half morocco*, 21s.

International Law. By William Edward Hall, M.A., Barrister-at-Law. Demy 8vo. *cloth*, 21s.

An Introduction to the History of the Law of Real Property, with original Authorities. By Kenelm E. Digby, M.A., of Lincoln's Inn, Barrister-at-Law. *Second Edition*. 1876. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

Principles of the English Law of Contract. By Sir William R. Anson, Bart., B.C.L., Vinerian Reader of English Law, and Fellow of All Souls College, Oxford. 1879. Crown 8vo. *cloth*, 9s.

X. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

- Bacon. *Novum Organum.*** Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, M.A., Professor of Logic in the University of Oxford. 1878. 8vo. *cloth*, 14s.
- Locke's *Conduct of the Understanding.*** Edited, with Introduction, Notes, etc., by T. Fowler, M.A., Professor of Logic in the University of Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
- Selections from Berkeley,** with an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. *Second Edition.* Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d. (See also p. 18.)
- The Elements of Deductive Logic,** designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A., Professor of Logic in the University of Oxford. *Seventh Edition,* with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- The Elements of Inductive Logic,** designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s.
- A Manual of Political Economy,** for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A., formerly Professor of Political Economy, Oxford. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

XI. ART, &c.

- A Handbook of Pictorial Art.** By R. St. J. Tyrwhitt, M.A., formerly Student and Tutor of Christ Church, Oxford. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. *Second Edition.* 1875. 8vo. *half morocco*, 18s.
- A Music Primer for Schools.** By J. Troutbeck, M.A., Music Master in Westminster School, and R. F. Dale, M.A., B. Mus., Assistant Master in Westminster School. Crown 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- A Treatise on Harmony.** By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., Professor of Music in the University of Oxford. *Second Edition.* 4to. *cloth*, 10s.
- A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue,** based upon that of Cherubini. By the same Author. *Second Edition.* 4to. *cloth*, 16s.
- A Treatise on Musical Form and General Composition.** By the same Author. 4to. *cloth*, 10s.
- The Cultivation of the Speaking Voice.** By John Hullah. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

XII. MISCELLANEOUS.

- The Construction of Healthy Dwellings;** namely Houses, Hospitals, Barracks, Asylums, etc. By Douglas Galton, late Royal Engineers, C.B., F.R.S., etc. Demy 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- River and Canal Engineering.** By Leveson Francis Vernon-Harcourt, M.A., C.E. *In the Press*.
- A System of Physical Education: Theoretical and Practical.** By Archibald Maclaren. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Specimens of Lowland Scotch and Northern English.** By Dr. J. A. H. Murray. *Preparing*.
- English Plant Names from the Tenth to the Fifteenth Century.** By J. Earle, M.A. Small fcap. 8vo. *cloth*, 5s.
- An Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary** by Dr. Gudbrand Vigfússon and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Dante. Selections from the Inferno.** With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos i, ii.** With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- The Modern Greek Language in its relation to Ancient Greek.** By E. M. Geldart, B.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- The Book of Tobit.** A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. *cloth*, 6s.
- A Commentary on the Book of Proverbs.** Attributed to Abraham Ibn Ezra. Edited from a Manuscript in the Bodleian Library by S. R. Driver, M.A. Crown 8vo. *paper cover*, 3s. 6d.
- Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.** By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform.** By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

LONDON: HENRY FROWDE,

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, 7 PATERNOSTER ROW,
OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,

116 HIGH STREET.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

Bibles Printed at the Clarendon Press.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

THREE NEW EDITIONS, ON INDIA PAPER,
EXTREMELY THIN AND LIGHT.

IS.	<i>and professions of obedience.</i>	
quicken thou me according to thy word.		¶ ver. 40. Pa. 143. 11.
6 I have declared my ways, and thou hearest me: ¶ teach me thy statutes.		¶ ver. 12. Pa. 25. 4. & 27. 11. & 86. 11.
7 Make me to understand the way of thy precepts: so ¶ shall I talk of thy wondrous works.		¶ Pa. 145. 5, 6.
8 ¶ My soul ¶ melteth for heaviness: strengthen thou me according unto thy word.		¶ Pa. 107. 26.
9 Remove from me the way of lying: and grant me thy law graciously.		¶ Heb. droppeth.
10 I have chosen the way of truth:		

No. 2A. Minion 8vo. THIN.
(SUPERINTENDENT'S EDITION.)
Size, 7½ inches long, 5½ inches broad, and 1 inch thick. Weight 22 ounces.

Paste grain morocco, limp	0	18	6
Persian morocco, limp	0	15	6
Turkey morocco, limp	0	18	0
Turkey morocco, flap edges	1	1	0
Levant morocco, lined calf, flap edges	1	4	0
Ditto, very flexible, silk sewed, red } under gold in the round—the most } durable binding extant }	1	11	6
With Apocrypha, extra	0	8	0
With Prayer-Book, extra	0	8	0

PSALMS.		<i>and professions of obedience.</i>	
¶ LORD; endure	¶ quicken thou me according to thy word.		¶ ver. 40. Pa. 143. 11.
¶ prayers, once.	26 I have declared my ways, and thou hearest me: ¶ teach me thy statutes.		¶ ver. 12. Pa. 25. 4. & 27. 11. & 86. 11.
¶ filed in the law	27 Make me to understand the way of thy precepts: so ¶ shall I talk of thy wondrous works.		¶ Pa. 145. 5, 6.
¶ keep his name with	28 ¶ My soul ¶ melteth for heaviness: strengthen thou me according unto thy word.		¶ Pa. 107. 26. ¶ Heb. droppeth.
¶ they	29 Remove from me the way of lying: and grant me thy law graciously.		
	30 I have chosen the way of		

No. 5A. Ruby 16mo. THIN.
(POCKET EDITION.)
Size, 6½ inches long, 4½ inches broad, and 1 inch thick. Weight 15 ounces including binding. 1456 pp.

Paste grain morocco, limp	0	9	0
Persian morocco, limp	0	11	0
Turkey morocco, limp	0	12	0
Turkey morocco, flap edges	0	15	0
Levant morocco, lined calf, flap edges	0	18	0
Ditto, very flexible, silk sewed, red } under gold in the round—the most } durable binding extant }	1	2	6
With Apocrypha, extra	0	2	3
With Prayer-Book, extra	0	2	3

PSALMS.		<i>and professions of obedience.</i>	
to the LORD; mercy endureth	¶ quicken thou me according to thy word.		¶ ver. 40. Pa. 143. 11.
¶ prayers, of obedience.	26 I have declared my ways, and thou hearest me: ¶ teach me thy statutes.		¶ ver. 12. Pa. 25. 4. & 27. 11. & 86. 11.
¶ undefiled in the law	27 Make me to understand the way of thy precepts: so ¶ shall I talk of thy wondrous works.		¶ Pa. 145. 5, 6.
¶ that keep his name with	28 ¶ My soul ¶ melteth for heaviness: strengthen thou me according unto thy word.		¶ Pa. 107. 26. ¶ Heb. droppeth.
¶ iniquity: they	29 Remove from me the way of lying: and grant me thy law graciously.		
	30 I have chosen the way of truth:		

No. 6A. Pearl 16mo. THIN.
(SMALLEST EDITION.)
Size, 5½ inches long, 8½ inches broad, and 1 inch thick. Weight 12½ ounces.

Paste grain morocco, limp	0	7	0
Persian morocco, limp	0	8	0
Turkey morocco, limp	0	10	0
Turkey morocco, flap edges	0	12	0
Levant morocco, lined calf, flap edges	0	14	6
Ditto, very flexible, silk sewed, red } under gold in the round—the most } durable binding extant }	0	18	0
With Apocrypha, extra	0	2	3
With Prayer-Book, extra	0	2	3

Specimen leaves will be sent on application.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Six Editions printed on best Rag-made printing paper.

<i>of obedience.</i>	
thy	* ver. 40. Pa. 143. 11.
thou	
ites.	* ver. 12. Pa. 25. 4.
way	& 27. 11. & 86. 11.
lk of,	* Pa. 145. 5, 6.
ness :	* Pa. 107.

— Width of Margin. —

IS. *and professions of obedience.*

quicken thou me according to thy word.	* ver. 40. Pa. 143. 11.
6 I have declared my ways, and thou hearest me: "teach me thy statutes.	* ver. 12. Pa. 25. 4. & 27. 11. & 86. 11.
7 Make me to understand the way of thy precepts: so shall I talk of thy wondrous works.	* Pa. 145. 5, 6.
8 "My soul melteth for heaviness:	* Pa. 107.

PSALMS. *and professions of obedience.*

DALETH.	
D; 25 "My soul cleaveth unto the dust: "quicken thou me according to thy word.	* Pa. 44. 25. * ver. 40. Pa. 143. 11.
26 I have declared my ways, and thou hearest me: "teach me thy statutes.	* ver. 12. Pa. 25. 4. & 27. 11. & 86. 11.
27 Make me to understand the way of thy precepts: so shall I talk of thy wondrous works.	* Pa. 145. 5, 6.
28 "My soul melteth for heaviness:	* Pa. 107. 26.

PSALMS. *and professions of obedience.*

D; "quicken thou me according to thy word.	* ver. 40. Pa. 143. 11.
26 I have declared my ways, and thou hearest me: "teach me thy statutes.	* ver. 12. Pa. 25. 4. & 27. 11. & 86. 11.
27 Make me to understand the way of thy precepts: so shall I talk of thy wondrous works.	* Pa. 145. 5, 6.
28 "My soul melteth for heaviness:	* Pa. 107. 26.

PSALMS. *and professions of obedience.*

LORD; "quicken thou me according to thy word.	* ver. 40. Pa. 143. 11.
26 I have declared my ways, and thou hearest me: "teach me thy statutes.	* ver. 12. Pa. 25. 4. & 27. 11. & 86. 11.
27 Make me to understand the way of thy precepts: so shall I talk of thy wondrous works.	* Pa. 145. 5, 6.
28 "My soul melteth for heaviness:	* Pa. 107. 26.

PSALMS. *and professions of obedience.*

to the LORD; "quicken thou me according to thy word.	* ver. 40. Pa. 143. 11.
26 I have declared my ways, and thou hearest me: "teach me thy statutes.	* ver. 12. Pa. 25. 4. & 27. 11. & 86. 11.
27 Make me to understand the way of thy precepts: so shall I talk of thy wondrous works.	* Pa. 145. 5, 6.
28 "My soul melteth for heaviness:	* Pa. 107. 26. 2 Heb.

No. 1. Minion Small 4to.

(9¼ x 7 x 1½ inches.)

A Superb Edition, with Wide Margins for Manuscript Notes.

Cloth boards, red edges	0	12	0
Persian morocco, limp, red under gold edges	0	18	0
Best Turkey morocco, limp	1	4	0
Best Turkey morocco, circuit edges	1	10	0
Levant Morocco, lined calf, with flap edges	1	16	0

No. 2. Minion Crown 8vo.

(7¾ x 5¼ x 1½ inches.)

Cloth boards, red edges	0	8	0
French morocco, gilt edges	0	10	0
Paste Grain morocco, limp	0	10	6
French morocco, circuit edges	0	12	0
Best Turkey morocco, limp	0	15	0
Best Turkey morocco, circuit edges	0	19	6
Levant morocco, calf lined, with flap edges	1	1	0

No. 3. Nonpareil 8vo.

(7 x 4¾ x 1½ inches.)

Cloth boards, red edges	0	5	6
French morocco, gilt edges	0	7	0
Paste Grain morocco, limp	0	7	6
French morocco, circuit edges	0	9	0
Best Turkey morocco, limp	0	11	0
Best Turkey morocco, circuit edges	0	13	6
Levant morocco, calf lined, with flap edges	0	18	6

No. 4. RED LINE EDITION.

Nonpareil 8vo. (7 x 4¾ x 1½ inches.)

Persian morocco, red under gold edges	0	12	0
Best Turkey morocco	0	15	0
Best Turkey morocco, circuit edges	0	19	0
Levant morocco, calf lined, with flap edges	1	1	0

No. 5. Ruby 16mo.

(6½ x 4½ x 1¾ inches.)

Cloth boards, red edges	0	4	6
French morocco, gilt edges	0	5	6
Paste Grain morocco, limp	0	6	6
French morocco, circuit edges	0	7	6
Best Turkey morocco, limp	0	9	0
Best Turkey morocco, circuit edges	0	12	0
Levant morocco, lined calf, with flap edges	0	16	0

No. 6. Pearl 16mo.

(5½ x 3¾ x 1¾ inches.)

Cloth boards, red edges	0	3	0
French morocco, gilt edges	0	4	0
Paste Grain morocco, limp	0	4	6
French morocco, circuit edges	0	5	0
Best Turkey morocco, limp	0	7	0
Best Turkey morocco, circuit edges	0	9	0
Levant morocco, lined calf, with flap edges	0	12	0

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS

CONTAINS THE FOLLOWING

HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE.

I. NOTES ANALYTICAL, CHRONOLOGICAL, HISTORICAL, GEOGRAPHICAL, ZOOLOGICAL, BOTANICAL, AND GEOLOGICAL.

<p>1. NOTES ON THE OLD TESTAMENT:—
i. Title of the Bible.
ii. Hebrew Divisions of the Bible:—
 (a) The Law.
 (b) The Prophets.
 (c) The Scriptures.
iii. Divisions of the English Bible:—
 (a) The Pentateuch.
 (b) The Historical Books.
 (c) The Poetical Books.
 (d) The Prophetical Books.
 Analysis and Summary of each.</p> <p>2. SUMMARY OF THE INTERVAL BETWEEN THE
 OLD AND NEW TESTAMENTS.</p> <p>3. FAMILY OF THE HERODS.</p> <p>4. JEWISH SECTS, PARTIES, &C.</p> <p>5. CHRONOLOGY OF THE OLD TESTAMENT.</p> <p>6. CHRONOLOGY OF THE ACTS AND EPISTLES.</p> <p>7. HISTORICAL SUMMARY.</p> <p>8. MIRACLES AND PARABLES OF THE OLD TES-
 TAMENT.</p> <p>9. MIRACLES AND PARABLES OF OUR LORD.</p> <p>10. NAMES, TITLES, AND OFFICES OF CHRIST.</p> <p>11. PROPHECIES RELATING TO CHRIST.</p> <p>12. SPECIAL PRAYERS FOUND IN SCRIPTURE.</p> <p>13. NOTES ON THE NEW TESTAMENT:—
i. Early Copies.
ii. Divisions of the New Testament:—
 (a) Constitutional and Historical.
 (b) Didactic.
 (c) Prophetic.
 Analysis and Summary of each.</p> <p>14. HARMONY OF THE GOSPELS.</p> | <p>15. PAUL'S MISSIONARY JOURNEYS.</p> <p>16. " VOYAGE TO ROME.</p> <p>17. GEOGRAPHY AND TOPOGRAPHY OF PALES-
 TINE.</p> <p>18. MOUNTAINS OF SCRIPTURE, WITH THEIR AS-
 SOCIATIONS.</p> <p>19. RIVERS AND LAKES OF SCRIPTURE, AND
 EVENTS CONNECTED WITH EACH.</p> <p>20. ETHNOLOGY OF BIBLE LANDS.</p> <p>21. QUADRUPEDS NAMED IN THE BIBLE, WITH
 DESCRIPTION OF EACH.</p> <p>22. SUMMARY OF MAMMALIA OF THE BIBLE.</p> <p>23. FISHERIES OF PALESTINE, WITH THEIR PRO-
 DUCTS.</p> <p>24. AQUATIC ANIMALS MENTIONED IN THE BIBLE.</p> <p>25. BIRDS FOUND IN PALESTINE.</p> <p>26. REPTILES OF SCRIPTURE.</p> <p>27. INSECTS OF PALESTINE.</p> <p>28. TREES, PLANTS, FLOWERS, &C., OF PALESTINE.</p> <p>29. GEOLOGY OF BIBLE LANDS:—
 i. Mineral Substances, &c.
 ii. Metals.
 iii. Precious Stones.</p> <p>30. MUSIC AND MUSICAL INSTRUMENTS:—
 i. Stringed Instruments.
 ii. Wind Instruments.
 iii. Instruments of Percussion.</p> <p>31. TABLES OF WEIGHTS, MEASURES, TIME, AND
 MONEY.</p> <p>32. THE JEWISH YEAR.</p> <p>33. WORDS OBSOLETE OR AMBIGUOUS.</p> <p>34. WORDS USED SYMBOLICALLY.</p> <p>35. BLANK LEAVES FOR MS. NOTES.</p> |
|--|---|

II. AN INDEX TO THE HOLY BIBLE

III. THE NEW OXFORD CONCORDANCE

IV. DICTIONARY OF SCRIPTURE PROPER NAMES, WITH THEIR PRONUNCIATION, MEANINGS, AND REFERENCES.

V. SCRIPTURE ATLAS (INDEXED).

<p>1.—THE NATIONS OF THE ANCIENT WORLD.</p> <p>2.—ARMENIA, ASSYRIA, BABYLONIA, SYRIA, &C.,
 IN THE PATRIARCHAL AGES.</p> <p>3.—CANAAN IN THE PATRIARCHAL AGES.</p> <p>4.—EGYPT AND THE SINAI PENINSULA, illus-
 trating the Journeys of the Israelites to the
 Promised Land.</p> <p>5.—CANAAN AS DIVIDED AMONG THE TRIBES.</p> <p>6.—DOMINIONS OF DAVID AND SOLOMON.</p> | <p>7.—THE KINGDOMS OF JUDAH AND ISRAEL.</p> <p>8.—ASSYRIA AND THE ADJACENT LANDS, illus-
 trating the Captivities.</p> <p>9.—JERUSALEM AND ITS ENVIRONS.</p> <p>10.—PALESTINE IN THE TIME OF OUR SAVIOUR.</p> <p>11.—THE ROMAN EMPIRE IN THE APOSTOLIC
 AGE.</p> <p>12.—MAP ILLUSTRATING THE TRAVELS OF ST.
 PAUL.</p> |
|--|---|

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from Opinions.

"The large collection of varied information which you have appended to the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, in a form so readily available for reference, has evidently been compiled with the greatest care; and the testimony which you have received to its accuracy is a guarantee of its high value. I cannot doubt that the volume, in its various forms, will be of great service."—THE ARCHBISHOP OF CANTERBURY.

"The notion of including in one volume all the helps that a clergyman or teacher would be likely to want for the study of the Bible has never been realised before with the same success that you have attained in the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS. In the small edition (Ruby 16mo. thin), by the use of paper very skilfully adapted to the purpose, there is a Bible with an Atlas, a Concordance, an Index, and several Tractates on various points of Biblical antiquity, the whole, in a very solid binding, weighing a pound and an ounce: no great weight for what is really a miniature library. The clergy will probably give the preference to the larger book, marked No. 4. This includes the Apocrypha, with all the helps to the use of the Bible that distinguish the series. Its type is excellent. Many clergymen are obliged to write sermons when travelling from place to place. This volume would serve as a small library for that purpose, and not too large for the most moderate portmanteau. I think that this work in some of its forms should be in the hands of every teacher. The atlas is very clear and well printed. The explanatory work and the indices, so far as I have been able to examine them, are very carefully done. I am glad that my own University has, by the preparation of this series of books, taken a new step for the promotion of the careful study of the Word of God. That such will be the effect of the publication I cannot doubt."—THE ARCHBISHOP OF YORK.

"It would be difficult, I think, to provide for Sunday-School Teachers, or indeed for other students of the Bible, so much valuable information in so convenient a form as is now comprised in the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS."—THE BISHOP OF LONDON.

"The idea of a series of Bibles in different types, corresponding page for page with one another, is one which the Dean has long wished to see realised for the sake of those who find the type of their familiar copies no longer available The amount of information compressed into the comparatively few pages of the Appendix is wonderful. And the Dean is glad to hear that the help of such eminent contributors has been available for its compilation. The Concordance seems to be sufficiently full for reference to any text that may be required."—THE DEAN OF ROCHESTER.

"Having by frequent use made myself acquainted with this edition of the Holy Scriptures, I have no hesitation in saying that it is a most valuable book, and that the explanatory matter collected in the various appendices cannot but prove most helpful, both to teachers and learners, in acquiring a more accurate and extensive knowledge of the Word of God."—THE BISHOP OF LICHFIELD.

"I have examined the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS with very great care, and congratulate you upon the publication of so valuable a work. It contains within a reasonable compass a large mass of most useful information, arranged so conveniently as to be easily accessible, and its effect will be not merely to aid, but also, I think, to stimulate the studies of the reader. The book is also printed so beautifully, and is so handsome in every way, that I expect it will be greatly sought after, as a most acceptable present to any who are engaged in teaching in our Sunday Schools and elsewhere."—THE DEAN OF CANTERBURY.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from Opinions (*continued*).

"I have examined with some care a considerable portion of the 'Helps to the Study of the Bible,' which are placed at the end of the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, and have been much struck with the vast amount of really useful information which has there been brought together in a small compass, as well as the accuracy with which it has been compiled. The botanical and geological notices, the account of the animals of Scripture, &c., seem to be excellent, and the maps are admirable. Altogether, the book cannot fail to be of service, not only to teachers, but to all who cannot afford a large library, or who have not time for much independent study."—THE DEAN OF PETERBOROUGH.

"I have been for some time well aware of the value of the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, and have been in the habit of recommending it, not only to Sunday-School Teachers, but to more advanced students, on the ground of its containing a large mass of accurate and well-digested information, useful and in many cases indispensable to the thoughtful reader of Holy Scripture; in fact, along with the Bible, a copious Index, and a Concordance complete enough for all ordinary purposes, this one volume includes a series of short but comprehensive chapters equivalent to a small library of Biblical works."—THE BISHOP OF LIMERICK.

"Having examined the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS carefully, I am greatly pleased with it. The 'Helps to the Study of the Bible' at the end contain a great amount of most valuable information, well calculated not only to lead to a good understanding of the text, but to stimulate the student to further efforts. It differs from many publications in this, that the information is so admirably arranged, that it is well suited for reference, and is easily available for the student. The edition would be most useful to Sunday-School Teachers, a great help to those who desire that the young shall have a real knowledge of the Word of God."—THE BISHOP OF CORK.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS may, I think, without exaggeration, be described as a wonderful edition of the Holy Scriptures. The clearness and beauty of the type, and the convenient shape of the volume, leave nothing to be desired. I know nothing of the same compass which can be compared to the 'Helps to the Study of the Bible' for fulness of information and general accuracy of treatment. It is only real learning which can accomplish such a feat of compression."—THE BISHOP OF DERRY AND RAPHAH.

"I consider the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS to be simply the most valuable edition of the English Bible ever presented to the public."—THE VEN. ARCHDEACON REICHEL.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is in every respect, as regards type, paper, binding, and general information, the most perfect volume I have ever examined."—THE REV. PREBENDARY WILSON, *of the National Society's Depository*.

"The essence of fifty expensive volumes, by men of sacred learning, is condensed into the pages of the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS."—THE REV. ANDREW THOMSON, D.D., *Edinburgh*.

"The latest researches are laid under contribution, and the Bible Student is furnished *with the pith* of them all."—DR. STOUGHTON.

"The whole combine to form a Help of the greatest value."—DR. ANGUS.

"I cannot imagine anything more complete or more helpful."—DR. W. MORLEY PUNSHON.

"I congratulate the teacher who possesses it, and knows how to turn its 'Helps' to good account."—DR. KENNEDY.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from Opinions (*continued*).

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is the most valuable help to the study of the Holy Scriptures, within a moderate compass, which I have ever met with. I shall make constant use of it; and imagine that few who are occupied with, or interested in the close study of the Scriptures, will allow such a companion to be far from their side."—THE REV. BALDWIN BROWN.

"I do not think I shall ever leave home without the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, for one can scarcely miss his ordinary books of reference when this Bible is at hand. I know no other edition which contains so much valuable help to the reader."—THE REV. A. H. CHARTERIS, D.D., *Dean of the Chapel Royal*.

"The OXFORD BIBLES FOR TEACHERS are as good as ever we can expect to see."—THE REV. C. H. SPURGEON.

"The modest title of the work scarcely does justice to the range of subjects which it comprehends, and the quality of their treatment. As a manual of Biblical information and an auxiliary of Biblical study, it is unrivalled. It is as exhaustive as it is concise,—no irrelevant matter has been introduced, and nothing essential to Biblical study seems to have been omitted,—and in no instance, so far as I can judge, has thoroughness or accuracy been sacrificed to the necessities of condensation."—THE REV. ROBERT N. YOUNG, *of Headingley College, Leeds*.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is really one of the greatest boons which in our day has been offered to the reading public. The information given is so various, and so complete, as scarcely to leave a single desideratum. To Christians, in their quiet researches at home, or in the course of extensive journeys, or in preparation for the duties of tuition, it is simply invaluable, and constitutes in itself a Biblical Library. The range of topics which it seeks to illustrate is very great, while the care and accuracy manifest in the articles deserves the highest praise. It is no exaggeration to say, that to the mass of Christian people it saves the expense of purchasing and the toil of consulting a library of volumes. At the same time, I know no book more likely to stimulate enquiry, and to give the power of appreciating further research into the history, structures, and meaning of the Sacred Oracles."—DR. GOOLD, *of Edinburgh*.

"I have only recently possessed one of the OXFORD BIBLES FOR TEACHERS; and after a most patient examination of it, am astonished at the immense amount of accurate and carefully digested matter it contains: and that, too, of a kind precisely adapted to the Teacher's needs. Would that such a Bible had been within my reach when I first began my teaching life; and would that I had possessed one earlier, since I began to write for Teachers. As I look at its upwards of 300 pages of 'Helps to the Study of the Bible,' I recall my toilsome pilgrimage through many volumes, at much expenditure of time, for what is here so distinctly stated and tabulated. With such a desk companion I might have done so much more, and done it so much better. All I can do now is to entreat all Teachers who need a perfectly reliable Bible for study or class purposes, to procure one of the OXFORD BIBLES FOR TEACHERS. This I do most earnestly. And I would add that as a presentation volume by a class to its Teacher, or by a School to its Superintendent, no gift would be better appreciated or more appropriate than the small quarto size with its wide margin, and magnificent type, and superb flexible binding."—THE REV. JAMES COMPER GRAY, *Author of "Class and Desk," "Topics for Teachers," "Biblical Museum," &c., &c.*

"These admirable Bibles must tend to extend the fame even of the Oxford Press."—THE RIGHT HON. W. E. GLADSTONE, M.P.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS

IS RECOMMENDED BY

The ARCHBISHOP of CANTERBURY.
The ARCHBISHOP of YORK.
The BISHOP of LONDON.
The BISHOP of WINCHESTER.
The BISHOP of BANGOR.
The BISHOP of CARLISLE.
The BISHOP of CHICHESTER.
The BISHOP of ELY.
The BISHOP of GLOUCESTER and BRISTOL.
The BISHOP of LICHFIELD.
The BISHOP of LLANDAFF.
The BISHOP of MANCHESTER.
The BISHOP of OXFORD.
The BISHOP of PETERBOROUGH.
The BISHOP of RIPON.
The BISHOP of ROCHESTER.
The BISHOP of SALISBURY.
The BISHOP of St. ALBANS.
The BISHOP of St. ASAPH.
The BISHOP of St. DAVID'S.
The BISHOP of WORCESTER.
The BISHOP of SODOR and MAN.
The BISHOP of BEDFORD.
The DEAN of CANTERBURY.
The DEAN of DURHAM.
The DEAN of BANGOR.
The DEAN of WELLS.
The DEAN of ELY.
The DEAN of EXETER.
The DEAN of HEREFORD.
The DEAN of LICHFIELD.
The DEAN of LLANDAFF.
The DEAN of MANCHESTER.
The DEAN of NORWICH.
The DEAN of PETERBOROUGH.
The DEAN of RIPON.
The DEAN of ROCHESTER.
The Late DEAN of WORCESTER.
CANON LIDDON.
CANON GREGORY.
The ARCHBISHOP of ARMAGH.
The ARCHBISHOP of DUBLIN.
The BISHOP of MEATH.
The BISHOP of DOWN and CONNOR.
The BISHOP of KILLALOE.
The BISHOP of LIMERICK.
The BISHOP of TUAM.
The BISHOP of DERRY and RAPHOE.
The BISHOP of CASHEL.
The BISHOP of KILMORE.
The BISHOP of CORK.
The BISHOP of OSSORY.
The VEN. ARCHDEACON REICHEL.
The PRINCIPAL of the THEOLOGICAL COLLEGE,
GLOUCESTER.
The PRINCIPAL of the NATIONAL SOCIETY'S
TRAINING COLLEGE, BATTERSEA.
The CANON IN CHARGE of the DIVINITY SCHOOL,
TRURO.
The PRINCIPAL of St. BEES COLLEGE.
The PRINCIPAL of the THEOLOGICAL COLLEGE,
WELLS.
The PRINCIPAL of LICHFIELD THEOLOGICAL
COLLEGE.
The PRINCIPAL, St. DAVID'S COLLEGE.
The RIGHT HON. WILLIAM EWART GLADSTONE,
M.P., LL.D.
The Rev. A. H. CHARTERIS, D.D., *Professor of Bibli-
cal Criticism in the University of Edinburgh.*
DR. LEE, *Professor of Ecclesiastical History in the
University of Glasgow.*
The RIGHT HON. JOHN INGLIS, D.C.L., LL.D.,
Chancellor of the University of Edinburgh.

The EARL of SHAFTESBURY.
DR. ANGUS.
DR. STOUGHTON.
The Rev. C. H. SPURGEON.
DR. RIGG, *of the Westminster Normal Institution.*
DR. KENNEDY.
The Rev. EDWIN PAXTON HOOD.
The Rev. W. MORLEY PUNSHON, LL.D.
The Rev. HORATIUS BONAR, D.D.
DR. GOOLD, *of Edinburgh.*
PROFESSOR BINNIE, D.D.
PROFESSOR BLAIKIE, D.D.
DR. ANDREW THOMSON, *of Edinburgh.*
DR. DAVID BROWN, *Principal of Free Church Col-
lege, Aberdeen.*
PROFESSOR SALMOND, *of Free Church College,
Aberdeen.*
DR. W. LINDSAY ALEXANDER.
DR. ALEXANDER MACLAREN.
The Rev. PRINCIPAL RAINY, D.D., *of New Col-
lege, Edinburgh.*
DR. JAMES MACGREGOR, *of Edinburgh.*
DR. ANTLIFF, *Principal of the Theological Insti-
tute, Sunderland.*
DR. NEWTH, *of New College.*
The Rev. E. E. JENKINS, M.A., *President of the
Wesleyan Conference.*
The Rev. M. C. OSBORN, *Secretary of the Wesleyan
Conference.*
DR. GEORGE OSBORN, *of the Theological Institu-
tion, Richmond.*
The Rev. R. GREEN.
The Rev. W. HUDSON.
The Rev. F. GREEVES.
DR. W. P. POPE, *Professor of Theology, Didsbury.*
DR. GERVASE SMITH.
The Rev. GEORGE MARTIN.
DR. FALDING.
DR. CHARLES STANFORD.
DR. LANDELS.
The Rev. JOHN H. GODWIN.
The Rev. J. C. HARRISON.
The Rev. JOSEPH WOOD, M.A.
DR. CUMMING.
The Rev. COLIN CAMPBELL McKECHNIE.
The Rev. R. TUCK, B.A.
The Rev. PRINCIPAL McALL, *of Hackney College.*
The Rev. ROBERT N. YOUNG, *of Headingley College,
Leeds.*
The Rev. R. VAUGHAN PRYCE, M.A., LL.D., *of
Cheshunt College.*
The Rev. PROFESSOR REYNOLDS, B.A., D.D., *of
Cheshunt College.*
The Late DR. JOSEPH MULLENS, *Foreign Secretary
of the London Missionary Society.*
The Rev. T. G. ROOKE, B.A., *President of the Bap-
tist College, Rawdon, Leeds.*
The Rev. CHARLES CHAPMAN, M.A., *of Western
College, Plymouth.*
The Rev. ALEXANDER HANNAY, *Secretary of the
Congregational Union of England and Wales.*
The Rev. W. H. GRIFFITH, M.A., *Principal of In-
dependent College, Taunton.*
DR. ALEXANDER THOMSON, *Professor of Hebrew
in the Lancashire Independent College.*
The Rev. JAMES COMPER GRAY, *Author of "Class
and Desk," "Topics for Teachers," "Biblical Mu-
seum," &c., &c.*
The Rev. J. BALDWIN BROWN, B.A.
SIR CHARLES REED, *Chairman of the London School
Board.*
W. H. GROSER, *Chairman of the Publication Com-
mittee of the Sunday School Union.*

Just Ready, Pica 16mo.

FOUR LIGHT VOLUMES, IN FINGER CASE, FROM £1 3 0.

THE HOLY BIBLE,
FOR THE USE OF INVALIDS.

(7½ × 5¼ × 4 inches.)

<p>THE LORD <i>is</i> my shepherd; I shall not want. 2 He maketh me to lie down in green pastures: he leadeth me beside the still waters.</p>	<p>4 He that hath clean and a pure heart; who not lifted up his soul in vanity, nor sworn dece 5 He shall receive the</p>
--	---

IN VARIOUS BINDINGS, FROM 3s. 6d.

THE SMALLEST BIBLE IN THE WORLD.

(4½ × 2¼ × ½ inches.)

Distinction of meats LEVITICUS, XI. *clean and unclean.*

for a wave offering before the Lord; and it shall be thine, and thy sons' with thee, by a statute for ever; as the Lord hath commanded.
16 ¶ And Moses diligently sought the goat of the sin offering, and, behold, it was burnt: and he was angry with Eleazar and Ithamar, the sons of Aaron which were left alive, saying,

CHAPTER XI.
1 *What beasts may, 4 and what may not be eaten. 9 What fishes. 13 What fowls. 29 The creeping things which are unclean.*
AND the Lord spake unto Moses and to Aaron, saying unto them,
2 Speak unto the children of Israel, saying, These are the beasts which ye

“The type of this dainty little volume, though necessarily very minute, is clear and legible.”—*The Times*.

“It is printed on tough India paper of extreme thinness, and is wonderfully clear.”—*The Guardian*.

“When bound in limp morocco leather it weighs less than 3½ oz.”—*The Athenæum*.

“It will pass through the post for a penny, and yet contains the whole of the Authorised Version from Genesis to Revelation.”—*The Graphic*.

“It is not only a curiosity, but so convenient as not to encumber an ordinary waistcoat pocket.”—*The Globe*.

“It is smaller than an ordinary Prayer-Book, and can be read easily enough. * * * * It is a curiosity of the Binder's as well as of the Printer's art.”—*The Spectator*.

“Besides being a marvel as regards size, the little volume is a model of printing, highly creditable to the Oxford University Press.”—*The Standard*.

LONDON: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
7, PATERNOSTER ROW.

M £1 3:

E,

IDS.

hath de
heart: r
p his son
sworn de
receiv t

WORLD.

essarily ve

ness, and i

an 3½ oz. -

as the whi

raphic.

ncumber u

n be resi

as well as

lume is a

Press." -

